உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ உமாமகேச்வராப்யாம் நம:

காமிகாகமம்

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌗𑌮𑌃

இரியா பாதப் பூர்வ பாகம்
தமிழ் சந்திரிகையுடன்

(முதற் பகுதி)

வெளியிடுபவர்
சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத சிவாசாரியர் அவர்கள்
தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்க பொதுக் காரியதரிசி

தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்
11, தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை-1
(நள ௵ தை ௴)
1977

South Indian Archakar Association
(Regd. No. 39/1950, Madras)
11, Thambu Chetty Street
Madras-1

C. Swaminatha Gurukkal
Secretary, South Indian Archakar Association

Price : Rs. 50

Solar Works, Madras-1

உ

ஶ்ரீ குருப்யோ நம: ॥

ஸதாஶிவ[illegible] ஶ்ரீகண்ட[illegible] ।
[illegible] விஷ்ணு[illegible] ॥
ஸதாஶிவ[illegible] ஶ்ரீகண்ட[illegible] ।
[illegible] ॥

பதிப்புரை

சிவாலயங்களில் சிவாகமங்களைப் பின்பற்றியே நித்திய நைமித்திக காம்மிய பூஜாக் கிரியைகள் யாவும் நடைபெற்றுவருகிறது. ஆதிசைவர்களாகிய சிவாசாரியர்களும் சிவதீக்ஷை பெற்ற நான்கு வர்ணத்தினரும் ஆன்மார்த்த பூஜை முதலான நித்ய நைமித்திகாதி மதச்சடங்குகளை அவரவர் குலாதிகாரத்திற்கேற்ப ஆகமோக்தமாகத் தனித்தேனும், வைதிகக்கிரியைகளுடன் கலந்தேனும் செய்ய வேண்டுமென்னும் விதியை அநுசரித்தே செய்யப்பட்டு வருகிறது. சைவசமய சம்பந்தமான ஆன்மார்த்த கிரியைகளையும், கர்ஷணம் முதல் பிரதிஷ்டை வரை, பிரதிஷ்டை முதல் உற்சவம் வரை, உற்சவம் முதல் பிராயச்சித்தம் வரை பரார்த்த கிரியைகளையும் விளக்கிக் கூறும் மூல ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு. அவற்றுள் முதன்மையானது காமிகாகமம். காமிகாகமத்தின் கிரியாபாதம் பூர்வபாக மென்றும் உத்திர பாக மென்றும் இரண்டு பகுதியை யுடையது. தென்னாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான சிவாலயங்கள் காமிகாகமத்தின்படி பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு, அதன்படியே அவைகளில் நித்திய நைமித்திய பூஜாக் கிரியைகள் செய்து வரப்படுகிறது.

எனவே காமிகாகமத்தின் பூர்வபாகம் உத்திரபாகம் என்னும் இரண்டு பகுதிகளையும் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னே விகாரி, ஆடி, 30(13—8—1899)-ல் சென்னை, சிந்தாதரிப் பேட்டை சிவஞான போத யந்திரசாலை உரிமையாளர் உயர்திரு கோ. ஷண்முகசுந்தர முதலியார் அவர்களாலும், பின்பு அன்னாருடைய பேரர் உயர்திரு மயிலை அழகப்ப முதலியார் அவர்களாலும் வேதாகம விற்பன்னர்களைக் கொண்டு ஓலைச்சுவடிகளைப் பரிசோதித்து கிரந்த லிபியில் மூலமும், பதச்சேதமும், தமிழில் பதவுரை தாத்பர்யம் சந்திரிகையுடனும் விரிவான முறையில் அச்சிட்டு, சைவசமய பெருமக்கட்கு எளிதிற் கிடைக்குமாறு செய்தனர். அப்பதிப்பு தற்சமயம் பார்வைக்குக்கூட கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டபடியால் பலர் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க, முன்னமே யாம் தேவநாகர லிபியில் தயாரித்து கையெழுத்துப் பிரதியாக வைத்திருந்த காமிகாகமம் பூர்வ பாகத்தை, திரு ஆவடுதுறை ஆகமப் பிரவீண சிவஸ்ரீ க. சுவாமிநாத

சிவாசாரியார் அவர்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து, மேற்கண்ட உயர் திரு. மயிலை அழகப்ப முதலியார் அவர்கள் சந்ததியாரால் அளிக்கப் பட்ட உரிமையுடன் அச்சிட்டு, தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கத்தின் சார்பில் சென்ற 11—2—76ல் ஸ்ரீகாஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் சன்னதியில் வெளியிடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து தென்னாட்டிலுள்ள ஆஸ்திக பெருமக்கட்கு பெரிதும் பயன்படக் கூடியதாக கிரந்த லிபி யில் மூலமும், மூலசுலோகத்தின் நேர்தமிழ்ப் பொழிப்புரையாகிய படல சந்த்ரிகையுடனும் காமிகாகம பூர்வபாகத்தின் முதற் பகுதி திருஅருட்துணையினால் அச்சுவேலை நிறைவு பெற்று இப்போது வெளியிடப்படுகிறது.

இந்நூல் சிறந்த முறையில் வெளிவருவதற்கு பிரதிகளை பரிசோதித்து பிழை திருத்தி உதவிய திரு ஆவடுதுறை ஆகமப் பிரவீண சிவஸ்ரீ க. சுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும் இந்நூல் விரைவில் வெளிவர வேண்டு மென்று பேரவாக் கொண்டு நேரில் அவ்வப் போது ஊக்குவித்து உதவிய கடலூர் உயர்திரு தி. கி. நாராயண சாமி நாயுடு அவர்களுக்கும், அச்சு புரூப் திருத்தம் செய்தும், விஷயதீபிகை சுத்தாசுத்தம் முதலானப் பகுதிகளைத் தொகுத்தும் உதவிய, சென்னிமலை சிவஸ்ரீ ஈசானசிவாசாரியார் அவர்களுடைய ஞானபுத்திர சீடர்களில் ஒருவராகிய சிவத்திரு ஈசானதேவன் பெ. ஏ. கபாலி அவர்கட்கும் எனது நன்றி கலந்த ஆசீர்வாதம் உரித்தாகுக.

இந்நூலின் அச்சுக்கோர்வை எமது சொந்த சாதனங் களைக் கொண்டு சங்கத்தின் தனிப்பட்ட பணியாட்களால் செய்யப் பட்டு, சென்னை சோலார் ஓர்க்ஸ் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. மேற்படி பணியாளர்களுக்கும் அச்சக உரிமையாளருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

சிவாசாரிய சமூகத்தினரும், சைவசமயாசார பற்றுடையவர் களும், சமய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களும் இந்நூலை வாங்கி வாசித்து பயனடைந்து இதனுடைய பிற பகுதிகளை விரைவில் வெளி யிடுவதற்கு ஊக்கமளித்து உதவவேண்டுகிறேன், தமிழ்நாடு இந்து அறநிலைய ஆணையர் அவர்கள், தமது ஆணைக்குட்பட்ட சிவாலயங் களில் பணிபுரியும் அர்ச்சகர் மற்றும் நிர்வாகத்தினர் வாசித்துப் பயனடைவதற்காக இந்நூலை வாங்குவதற்கு, இலாகா பூர்வமான ஆணையை பிறப்பித்து உதவுமாறும் வேண்டுகிறேன்.

ஸ்ரீகண்டபரமாசாரிய மூர்த்திகளின் திருவடி வாழ்க.

சென்னை-1
நள ஞூ தை மீ
31—1—1977

சி. சுவாமிநாத குருக்கள்
பொதுக் காரியதரிசி
தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்

உ

சிவமயம்

முன்னுரை

—::—

[illegible] ।

[illegible] ॥

உலகம் ஆன்மவர்க்கத்தின் பொருட்டு சங்காரகாரணனாகிய முதல்வனது ஆணையாற் சிருஷ்டி திதி சங்கார மெனும் முத்தொழிற் படுவது. இவற்றுள் சிருஷ்டி திதியெனும் இரண்டும் ஆன்மாக்களை நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைக்கு ஈடாக, நால்வகைத் தோற்றத்து எழுவகைப் பிறப்புள் எண்பத்துநான்கு நூராயிர யோனி பேதத்தினும் கறங்குஞ் சகடமும் போல மீளமீளப் பிறந்து இறந்து உழன்று வரச்செய்து, அதனால் இருவினை ஒப்பும் மலபரிபாகமும் வருமளவிற் பன்னாள் அலமருதற் கண்ணுற்றருளி மேலாம் பரமுத்தி யிற் சேர்ப்பித்தற்கே ஆம். சங்காரம் அவ்வாறு பிறந்து இறந்து உழன்று வரும் ஆன்மாக்களை இளைப்பாரச் செய்தற்காம். சங்காரம் ஐவகைப்படும். அவற்றுள் இறுதிக்கண்ணதாகிய மஹாசங்கார கால முடிவின்கண், சொற்பிரபஞ்சம் பொருட்பிரபஞ்ச மெனும் இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் ஒடுங்கியவாறே மீளப் படைத்தற் பொருட்டு அகண்டாகார நித்திய வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம் பாகியப் பரசிவத்தினுடைய பராசத்தி, சுத்தமாயையை நோக்கிய வழி, அவபோத ரூபமாய்ப் பரசிவத்தின் இடத்திலிருக்கும் வேதா கமங்கள் சுத்தமாயையினின்றும் ருக் மற்றும் காமிக முதலிய பேதந் தோன்றுது சூக்குமைவாக்கு ரூபமான நாதவடிவாயும், அதன்பின் பைசந்திவாக்கு ரூபமான விந்து வடிவாயும், அதன்பின் மத்திமை வாக்கு ரூபமான அக்ஷர வடிவாயும் முறையே தோன்றின. பின் அவற்றைச் சூக்கும வைகரிவாக்கு ரூபமாய்ச் சொற்றொடர்ப் படுத்துச் செய்யுளாக்கிப் பிறர்க்கு அருளிச் செய்தற் பொருட்டுப் பரசிவம், ஈசான முதலிய பஞ்சப் பிரம மநூக்களாகிய சத்திகளே திருமுடி முதலிய அவயவங்களாகச் சகள நிட்களத் திருமேனி கொண்டருளிச் சதாசிவமூர்த்தியாய் நின்று, தற்புருடம் முதலிய நான்கு திருமுகங் களான் வேதங்களைத் தோற்றுவித்தும், மேற்கண்ணதாகிய ஈசான முதலிய ஈசான சம்பந்த ஊர்த்துவத் திருமுகங்கள் ஐந்தனுள் சத்யோஜாத முகத்தினின்றும் காமிகம், யோகஜம், சித்தியம்,

காரணம், அஜிதம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், வாமதேவ முகத்தினின்றும் தீப்தம், சூக்ஷ்மம், சஹச்ரம், அம்சுமான், சுப்ரபேதம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், அகோரமுகத்தினின்றும் விஜயம், நிச்வாஸம், ஸ்வாயம்புவம், ஆக்நேயம், வீரம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், தற்புருஷ முகத்தினின்றும் ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்த்ரஞ்ஞானம், முகபிம்பம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், ஈசான முகத்தினின்றும் ப்ரோத்கீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேச்வரம், கிரணம், வாதுளம் என்னும் எட்டு ஆகமங்களும் ஆக இருபத்தெட்டு மூல ஆகமங்களைத் தோற்றுவித்தும், இவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்பட்ட ருக் முதலான வேதங்களையும் காமிகாதி சிவாகமங்களையும் அனுஷ்டுப் சந்தமாக அநேக கோடி சங்கியையாகப் பண்ணி, வேதங்களை அநந்ததேவர் வழியானே பிரமதேவருக்கு அருளிச்செய்து, சிவாகமங்களை பிரதிசங்கிதை (ஒரு விஷயத்தை வேறுவேறு வகுத்துக்கூறுதல்) முறையானே பிரணவர் முதலிய பத்து பேரும் மஹாருத்திரர் முதலிய பதினெட்டு பேருமாகிய இருபத்தெட்டு பேருக்கும் சிவபேதம், உருத்திர பேதம் எனப் பகுத்து ஒரோவொன்று ஒவ்வொருவருக்கு அருளிச் செய்து பின்பு மகௌக (வேறுவேறாக வகுக்கப்பட்ட பலவற்றையும் திரட்டிக் கூறுதல்) முறையானே அந்த இருபத்தெட்டினையும் வித்யேசர் எண்மரின் முதல்வராகிய அநந்த தேவருக்கு அருளிச் செய்தான்.

அவற்றை அநந்ததேவர், தூலவைகரி வாக்கு ரூபமாய், நூற்றுப் பதினெட்டு உருத்திரரின் முதல்வராகிய ஸ்ரீகண்டருத்திரருக்கு அருளிச் செய்தார். அவற்றை ஸ்ரீகண்டருத்திரர் கணங்கட்கும் தேவர்கட்கும் முனிவர்கட்கும் அளித்தற் பொருட்டு முதலில் நந்திப் பெருமானுக்கு அருளிச் செய்தார். இது வேதம் ஆகமங்கள் வந்த வரலாறு.

பின்பு அவற்றை ஸ்ரீகண்டருத்திரர் சிவசிருஷ்டாள் என்றும் பிரம்ம சிருஷ்டாள் என்றும் இருவகையினரான கௌசிகாதி பெயர் மாத்திரமே ஒற்றுமையுடைய முனிவர்களில், பரார்த்த பூஜையில் அதிகாரிகளான சிவசிருஷ்டாளாகிய கௌசிகர், காசிபர், பரத்துவாஜர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் ஐந்து கோத்திர சிவமுனிவர்கட்கு அருளிச் செய்தார்.

வேதம் நான்கும், பிரமகாண்டமும் பிரமகாண்டத்திற்கு நிமித்தமாகிய கருமகாண்டமும் உணர்த்துவனவாம். பிரமகாண்டம் உபநிடதம், வேதாந்தம், வேதசிரசு, பிரபலசுருதி எனப் பெயர் பெறும். வேதத்துக்கு வழிநூல் பதினெட்டுப் புராணங்களும் பதினெட்டு ஸ்மிருதிகளுமாம், சார்பு நூல் சிக்ஷை, கற்பசூத்திரம் முதலிய வேத அங்கங்களுமாம்.

வேதம், யஞ்ஞாதி கருமங்களைச் செய்து புண்ணிய உலகங்களை அடைய விரும்பும் உலகர் பொருட்டும், ஆகமம் சிவசாலோக்ய சிவசாமீப்ய சிவசாரூப்ய சிவசாயூச்சியங்களை அடைய விரும்புஞ் சத்திநிபாத முடையார் பொருட்டும் அருளிச் செய்யப்பட்டன.

இன்னும் சத்யோஜாதம் முதலாக ஐந்து முகங்களினும் முறையே லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மிகம், அதிமார்க்கம் மாந்திரம் என்னும் ஐந்தும் தோன்றின எனச் சிவாகமங்கள் கூறும். லௌகிக நூல், ஆயுள் வேதமும் தண்டநீதி முதலாயின. வைதிக நூல் மீமாஞ்சையும் நியாயமும் வைசேடிகமும் ஆகிய மூன்றுமாம். அத்யான்மிக நூல், சாங்கியமும் பாதஞ்சலமும் வேதாந்தமுமாகிய மூன்றுமாம். அதிமார்க்க நூல் பாசுபதமும் காபாலமும் மாவிரதமும் ஆகிய மூன்றுமாம். மாந்திரநூல், சித்தாந்த சாத்திரம் ஆம். லௌகிகத்தினும் உயர்ந்தது வைதிகம்; அதனினும் உயர்ந்தது அத்தியான்மிகம்; அதினும் உயர்ந்தது அதிமார்க்கம்; அதினும் உயர்ந்தது மாந்திரம். மாந்திரம் சிவாகமம், தந்திரம், சித்தாந்தம் எனப் பெயர் பெறும்.

சிவாகமங்கள், ஞானபாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியா பாதம் என்று தனித்தனியே நான்கு பாதங்களை உடையனவாய் இருக்கும்.

ஞானபாதத்தில் சிவபெருமானுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞான கலர், பிரளயாகலர் சகலர், என்னும் ஆன்மாக்களின் சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதானசத்தி என்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவதத்துவ முதற் பிருதிவிதத்துவம் வரை முப்பத்தாறு தத்துவங்களது உற்பத்தியும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியாம் முறைமையும் புவனங்கள், புவனேசர் சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமாணங்களும், அதமப் பிரளயம் மத்திமப் பிரளயம் மகாப் பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப் பிரளயங்களின் பின்னர்ச் சிருஷ்டியாம் முறையும், பாசுபதம், மாவிரதம், காபால முதலிய மதங்களின் சொரூபமும் கூறப்படும்.

இனிக் கிரியாபாதத்தில் மந்திரங்களின் உத்தாரணம், சந்தியா வந்தனம், பூஜை, ஜெபம் ஹோமங்களும், சமய விசேஷ நிருவாண ஆசாரியாபிஷேகங்களும், புத்தி முத்திகளுக்கு உபாயமாகிய தீக்ஷையும் கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசுரரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும், சகத்துக்குக்

காரணம் ஆகிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும் வல்லமையும் இயமம், நியமம், ஆசனம். பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், தாரணம், சமாதிகளுடைய முறைமையும் மூலாதாரம் முதலிய ஆராதாரங்களின் முறைமையும் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில் பிராயச்சித்த விதியும், பவித்திர விதியும், சிவலிங்க இலக்கணமும், உமாமகேசுரர் முதலிய வியக்தா வியக்த லிங்கங்களின் இலக்கணமும், நந்தி முதலிய கணநாதர் இலக்கணமும் ஜெபமாலை, யோகபட்டம், தண்டம், கமண்டலம் முதலியவற்றின் இலக்கணமும், அந்தியேஷ்டி விதியும் சிரார்த்தவிதியும் கூறப்படும்.

இனிச் சைவாகமங்களைச் சொன்னவர் கேட்டவர்களுடைய பேதத்தினாலே, பரம் மஹான் அந்தராளம் திவ்யம் திவ்யாதிவ்யம் அதிவ்யம் என ஆறு விதமான சம்பந்தம் கூறப்படும். அஃது எவ்வாறு என்னில் சதாசிவர் அநந்தேச்வரர் சம்பந்தம் பரம் என்றும், அநந்தேச்வரர் ஸ்ரீகண்டபரமேச்வரர் சம்பந்தம் மஹான் என்றும், ஸ்ரீகண்டபரமேச்வரர் இந்திராதி தேவர்கள் சம்பந்தம் அந்தராளம் என்றும், இந்திராதி தேவர்கள், தேவருஷிகள் சம்பந்தம் திவ்யம் என்றும், தேவருஷிகள் மனுஷருஷிகள் சம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யம் என்றும், மனுஷ்யருஷி மனுஷ்யர் சம்பந்தம் அதிவ்யம் என்றும் ஆறுவிதமாம்.

ஆகம சம்பந்தமும் அநந்தேச்வராதி சம்பந்தம் என்றும், பிரணவாதி சம்பந்தம் என்றும் இருவகையாம். மேல் கூறியது அநந்தேச்வராதி சம்பந்தம். பிரணவாதி சம்பந்தம் இந்தப்படியே யோஜிக்கத் தக்கது.

அவ்விடத்து சிவ பிரணவ சம்பந்தம் பரமென்றும், பிரணவ திரிகல சம்பந்தம் மஹானென்றும், திரிகல ஹர சம்பந்தம் அந்தராளமென்றும், ஹர தேவ சம்பந்தம் திவ்யமென்றும், தேவ ருஷி சம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யமென்றும், ருஷி மனுஷ சம்பந்தம் அதிவ்யமென்றும் இப்படி சம்பந்தம் ஆறு விதமாகும். இந்தப்படி சிவபேதங்களுக்கு சம்பந்தம் அறியத்தக்கது.

உருத்திர பேதங்களுக்கு சம்பந்தம் ஐந்து விதமாகும். அஃது எவ்வாறு எனில் சிவனுக்கும் அநாதிருத்திரருக்கும் உண்டான ஆகம சம்பந்தம் பரமென்றும், அநாதிருத்திர பரமேச சம்பந்தம் மஹானென்றும், பரமேச தேவ சம்பந்தம் திவ்யமென்றும், தேவ ருஷி சம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யமென்றும், ருஷி மனுஷ்ய சம்பந்தம் அதிவ்யமென்றும் ஐந்து விதமாகும்.

இப்படிக் கன்மமார்க்க ஞானமார்க்கங்களைப் போதிக்கும் வேத சிவாகமங்கள் பரசிவம் முதலாகச் சந்தானக்கிரம சம்பிரதாயம் இடைவிடாமல் குரு சிஷ்ய பராம்பர்யமாய் வருகிற படியினாலும், பரமாப்த சிவப்பிரணீதம் ஆகையானும் (சிவவாக்யமாகையானும்) தடையற்ற பிரமாண நூல் என்பது ஸித்தம். மற்றும் அவை அவபோத ரூபமாகப் பரசிவத்தினிடத்து இருப்பதால் நித்யமும் ஆகும்.

எனவே மனுஷ்யாதி ருஷி; இந்திராதி தேவ; பிரஹ்மாதி உருத்திர ப்ரோக்தமானதும், சமுத்திர கலச நியாயமாக வேத சிவாகமங்களினின்று ஒரோஒன்றே பற்றி செய்ததும், வேதசிவாகம விருத்தமானதுமான சாத்திரங்கள் ப்ரோக்தாக்களின் (சொன்னவர்களின்) தாரதம்யத்திற்கு ஏற்ப கீழ்கீழ்ச் சாத்திரங்கள் மேன்மேற் சாத்திரங்களால் மறுக்கத்தக்கது. சதாசிவோக்த சாத்திரமான வேத சிவாகமங்கள் யாதொன்றினாலும் பாதிக்கப்படுவது அன்று; ஆகையால், வேதசிவாகமங்கள் ருத்ராதி மனுஷ்ய ப்ரோக்தமான சாஸ்திரங்களுக்குப் பிரமாணம் ஆகுமே அல்லது அவையாதும் வேதசிவாகமங்கட்கு பிரமாணம் ஆகாது என்பது ஸித்தம். இன்னும் ருத்ராதி மனுஷ்ய ப்ரோக்தமான சாத்திரங்களில் எந்தெந்த சாத்திரத்திற்கு எத்தனை தத்துவங்கள் வரை வியாப்தியானது அறியப்படுகிறதோ அந்தந்த சாஸ்திரத்திற்கு அவ்அவ்வளவு பர்யந்தமெ பிரமாண யோக்யமாம் என்பது பிரசித்தம்.

இனி பரசிவம் சதாசிவமூர்த்தியாய் நின்று அநந்ததேவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டுள்ள இவ் ஆகமங்களின் தனித்தனியே பரார்த்தம் முதலான கிரந்த சங்க்கியையை, அநந்ததேவர் முதலானவர்களால் உபதேசக் கிரமமாகக் கேட்போர் பக்குவ பேதங்கட்கும் கற்ப பேதங்கட்கும் ஏற்ப ஒருவர்பின் னொருவராக முறையே சுருக்கி உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் இதனை விரிக்கிற் பெருகும்; ஆகமங்களிலும் சைவமாபாஷ்யங்கள் முதலான ஞானநூல்களிலும் பரக்கக் காணலாம்.

இனி மேற்கூறிப் போந்த சிவாகமங்களுள் ஒரு சிலவே ஓலைச் சுவடி, கையெழுத்துப் பிரதி, அச்சுப் புத்தகம் முதலான வடிவில் ஜீரணமாகும் நிலையில் ஒரு சிலரிடம் மட்டும் கிடைத்தற்கு அரிய கருவூலமாகப் பேணி காத்துப் போற்றப்பட்டு வருகிறது. பெரும்பாலானவை நம் தவக் குறைவினாலும் காலத்திற்கு ஏற்பவும் இருக்குமிடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டதெனவே கொள்ளலாம். அரிதிற் கிடைக்கக் கூடியவற்றையேனும், சமயப் பற்றுடையார்க்கும் மற்றும் சமய ஆராய்ச்சியாளர்க்கும் எளிதிற் கிடைக்கச் செய்து இதனால் நூல் மறைந்துவிடாமற் காப்பாற்ற வேண்டும் என்னும்

பேரவாவினால், தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கப் பொதுக் காரியதரிசி சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத குருக்கள் அவர்கள், மேற்படி சங்கத்தின் சார்பில் அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டு வரும் சமயப் பெருநூல்களைப் போலவே, இருபத்தெட்டு மூலாகமங்களுள் முதன்மையானதும் பிரசித்தமானப் பிரயோகப் பிரமாணம் ஆனதுமான காமிகாகம கிரியாபாதத்தின் பூர்வபாகத்தை நாகரலிபியில் சென்ற ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுப் பிரசித்தப்படுத்தியுள்ளது ஆஸ்தீக உலகம் அறியும். இதை அடி ஒற்றி கிரந்த லிபியில் தமிழ்ச் சந்த்ரிகையுடன் மேற்கண்ட பூர்வபாகத்தின் முதற்பகுதி தற்சமயம் வெளிவருவது, தென்னிந்திய சிவாசாரியர்கட்கும் ஆஸ்திக சைவ பெருமக்கட்கும் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருவதாகும்.

செயற்கரிய செயலாகிய இச் சிவபுண்ணியத்தை, தமது வயது முதிர்ந்த நிலையில் அயராது செயற்பட்டு நிறைவேற்றி சமயப்பயிர் வளர்க்கும் சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத குருக்கள் அவர்களுக்கு என்றும் இன்பம் பெருக, நீண்ட ஆயுளும் நிறைந்த செல்வமும் பிரசாதித்து அருள்பாலிக்க திருக்கைலாய பரம்பரை ஆமர்த்தமட துர்வாச மாமுனி சந்தான ஸ்ரீகண்டபரமாசாரிய மூர்த்தியின் திருவடிகளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப் பெருநூலின் பிறபகுதிகளும் விரைவில் வெளிவருவதற்கு அயராது ஆவன செய்து வரும் அன்னாருக்கு ஒல்லும் வகையால் உறுதுணை யோவாதே செய்து, நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு உள்ளது சைவ உலகம்.

சென்னை,
31—1—1977

ஈசான தேவன்
பெ. ஏ. கபாலி

—:※:—

தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை ஆணையாளர் எம். கே. பாலசுப்பிரமணியம், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள் அளித்த அணிந்துரை

பழமையும் பெருமையும் மிக்க நமது இந்து மதம், சைவம் வைணவம் சாக்தம், கணபத்தியம், சௌரம் என்னும் சமயங்களையெல்லாம், தன்னகத்தே பொதிந்துக்கொண்டு சிறந்தோங்கித் திகழ்வது. இந்து மதத்திற்கும், அதனைச் சார்ந்த சைவம் வைணவம் சாக்தம் முதலிய சமயங்களுக்கும், அடிப்படைப் பிரமாண நூல்களாக அமைந்து திகழ்வன, வேதம், ஆகமம் என்னும் இருவகை நூல்களாகும்.

"வேதமொடு ஆகமம் மெய்யாம் இறைவன்நூல்
ஓதும் பொதுவும் சிறப்பும் என்றுமுள்ளன"

என்று திருமூலர், தமது திருமந்திரத்தில், வேத ஆகமங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருத்தல் காணலாம். வேதம், அனைவர்க்கும் உரிய பொது நூல்; ஆகமங்கள், அவ் அச் சமயத்தார்க்கே உரிய சிறப்பு நூல்கள். வேதம் உலகியல் ஒழுகலாற்றை வகுத்துக் கூறுவது. ஆகமம் அவ் அச் சமயத்தார்க்குரிய அருளியல் விளக்கி உரைப்பது.

"ஆரண நூல் பொது, ஆகமம் அருஞ்சிறப்பு நூலாம்" என்றும், "நீதியினால் இவை உலகர்க்கும் சத்திநிபாதற்கும் நிகழ்த்தியன" என்றும், சிவஞானசித்தி ஆசிரியர் அருள்நந்தி சிவாசாரியார் குறிப்பிடுகின்றார். வேதத்தைப் போலவே ஆகமங்களும் முதன்மையும் சிறப்பும் உடையன ஆகும்.

சைவசமயத்திற்குச் சிவாகமங்களும், வைஷ்ணசமயத்திற்குப் பாஞ்சராத்திரம், வைகானசம் என்னும் ஆகமங்களும், சாக்த சமயத்திற்குச் சாக்த ஆகமங்களும், பிரமாண நூல்களாக அமைந்துள்ளன. சைவாகமங்கள் காமிகம், வாதுளம் முதலாக 28 ஆகும். "ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க" என்று மணிவாசகரும், ஆகம சீலர்க்கு அருள் நல்கும் பெம்மானே" என்று சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் அருளிச் செய்திருப்பதனால், ஆகமங்களின் சிறப்பு வலியுறுத்தப் பெற்றிருத்தல் காணலாம். "வேதம் சிவாகமம் இரண்டிலும், பஞ்சப்பிரமம் - பிரணவம் - பஞ்சாக்கரம் - பிராசாதம் முதலிய மந்திரங்கள்-பதி, பசு, பாசம் முதலிய முப்பொருள் இலக்கணங்கள்-திருநீறு, உருத்திராக்கம் சிவலிங்க வழிபாடு முதலியன பலவும் வற்புறுத்தப் பெற்றுள்ள" என்று, சிவஞான போதப் பேருரையில்,

மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் குறிப்பிட்டருளியிருக்கின்றார். இவற்றினுலெல்லாம் சிவாகமங்களின் சிறப்பும் முதன்மையும் தெள்ளிதின் அறியப் பெறும்.

சிவாலயங்களில், சிவாகமங்களைப் பின்பற்றியே நித்திய நைமித்திக காமிய பூசைக் கிரிகைகள் யாவும் நடைபெற்று வருகின்றன. இத்தகைய கிரியைகள் அனைத்தையும் விளக்கிக் கூறும் மூல ஆகமங்கள் 28 எனப்படினும், அவைகளுள் பெரும்பாலானவை இப்போது கிடைப்பதற்கு அரிதாக இருந்துவருகின்றன.

ஆதலால், அவற்றையெல்லாம் மீளவும் ஆராய்ந்து தொகுத்து வெளியிடுவதற்குத், தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், பெரிதும் முயன்று தொண்டாற்றி வருகின்றது. அம்முயற்சியின் விளைவாக, பெரும்பாலான சிவாலயங்கள் பின்பற்றி வருகின்ற காமிகம் என்னும் ஆகமம், முதற்கண் இப்போது சிறந்த முறையில் ஆராய்ந்து தொகுத்துப் பதிப்பிட்டு வெளியிடப் பெறுகின்றது. இந்நூல் வெளியீட்டிற்குத் தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கமும், அச்சங்கத்தின் பொதுக் காரியதரிசியான சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும், உழைப்பும் அளவிடற்பாலான அல்ல. இம்முயற்சியையும் உழைப்பையும், எவ்வளவு போற்றிப் பாராட்டினுலும் தகும்! காமிக ஆகமத்தின் முதற்பகுதியாக கிரியாபாதப் பூர்வபாகம், தமிழ்ச்சந்த்ரிகையுடன், இன்று (6—2—77) வெளியிடப் பெறுகின்றது. முன்னர் வெளிவந்திருந்த பதிப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும், திருவாவடுதுறை ஆகமப் பிரவீண சிவஸ்ரீ க. சுவாமிநாத சிவசாரியார் அவர்களைக் கொண்டு பரிசோதித்தும், இந்நூல் மிகவும் சிறந்த முறையில் வெளியிடப் பெற்றிருக்கின்றது.

இச்சிறந்த நூலைச் சிவாசாரியப் பெருமக்களும், சிவாலயங்களும் வாங்கி ஆதரித்துப் போற்றிப் பரப்பி. இதன் மூலம் மேலும் பல ஆகமங்கள் வெளிவருவதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தல் வேண்டுமென்று அனைவரையும் வேண்டிக்கொள்கின்றேன். இச்சிறந்த தொண்டிற்கு இயன்ற எல்லாவகையான உதவிகளையும், நமது இந்து சமய அறநிலையத்துறை செய்து உதவும் என்றும், தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம் மேன்மேல் வளர்ந்து சிறந்தோங்குக! அதன் மூலம் சிவாகம நூல்கள் மேன்மேலும் சிறந்த முறையில் வெளிவருக! என எல்லாம் வல்ல திருவருளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

சென்னை-600 034
6—2—1977

எம். கே. பாலசுப்பிரமணியம்

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீமத் காமிகாகம கிரியாபாத

பொருள் அடக்கம்.

(பூர்வபாக முதற்பகுதி)

படல எண்	பெயர்	பக்கம்
க-வது	தந்த்ராவதாரப் படலம்	3
	ஆகமோற்பத்தி, அவற்றைக் கொண்டு நடத்தும் அதிகாரிகள், அவற்றிற்கு அங்கமாயுள்ள மற்றவை.	
உ-	மந்த்ராவதார படலம்	௫௫
	,, சந்த்ரிகை.	௬0
	மந்த்ரோத்பத்தி, சிந்தாமணி மந்த்ரம், காலாந்தக மந்த்ரம், ருத்ரமந்த்ர சக்கரம், மாத்ருகா மந்த்ரம், மாலா மந்த்ரம், மேரா மந்த்ரம், மந்த்ரமுச்சரிப்போர் வயது முதலியன, அவற்றின் பயன், மந்த்ரங்களில் பும் ஸ்திரீ நபும்ஸக பேதம், இவைகளைப் பிரயோகிக்க வேண்டிய கிரியைகள், ஸ்வஸ்திக முதலிய சக்ரபேதம். சித்தாரி கோடி விபரம், மந்த்ரோபதேச ஜபங்களது முறைமை, மந்த்ர ஜெபசங்க்யை இவற்றிற்கு கால முதலிய அளவும் பயனும்.	
௩-	ஸ்நாநவிதி படலம்	௬௭
	,, சந்த்ரிகை.	௮௧
	மலஜலவிசர்ஜனம், சௌசம், தந்தசுத்தி, ஸ்நாநவிதி, பஸ்மபேதம், சந்தியாவந்தனம், சுத்தி, பஸ்ம ஸ்நானம், திரிபுண்டரதாரண விபரம், ஆசமன சாதக பாத்ரம், வஸ்திரதாரணம், அரைநாண், யஞ்ஞோபவீதம் செய்வகை, உத்தரீயம், ஸ்நானகாலம், ஆசமனம், மார்ஜனம் அதன் பலன், ஆசமன பலன், காலம், ஆர்க்ய தீர்த்தம், சந்தியாவந்தனம், புரோக்ஷணம், தர்ப்பணம்.	

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௪-	அர்ச்சனுவிதி படலம்	௯௭
	,, சந்த்ரிகை	௧௪௧

ஆன்மார்த்த பரார்த்த விபரம், பரார்த்த பூஜா பலன், சிவத்விஜரல்லாதார் பரார்த்த பூஜை செய்வதாற் பீடை, சிவத்விஜர்களின் பரார்த்த பூஜா விசேஷம், சிவலிங்க பூஜா பலாபலன், திரிவித விக்ன நிவாரணம், சிவலிங்க திருஷ்டி விசேஷம், பிராகார விசேஷம், பூஜாமண்டப ப்ரவேசம், கலசஸ்தாபனம், பஞ்சசுத்தி, ஆசநம், அம்ருதீகரணம், கரந்யாசவிபரம், அங்கந்யாசம் கரந்யாச விசேஷம், சிவத்யானம், ஆன்மசுத்தி கலாசோதனே, தாரணே தரிக்க, ப்ராணுயாமம், பிராசாதமந்த்ர த்யானம், மாலாமந்த்ர த்யானம், அக்ஷர ந்யாசம், ஷடங்க கீலக தத்வ நியாசம், பூஜை ஹோம சமாதி, பூதசுத்தி, திரவியசுத்தி, பாத்யபாத்ரஜலம், ஆசமன பாத்ர ஜலம், அர்க்ய பாத்ரஜலம், அர்க்கியஜல ப்ரோக்ஷண விபரம், மந்த்ரசுத்தி, பஞ்சகவ்வியம், ஸ்நபனம், நித்தியம், நைமித்திகம், இலிங்கசுத்தி, ஆசனம், லிங்க பீடம் சதாசிவத்யானம், ஆவாஹனம்,பூஜையில் அதமா அதமம், அதமத்தில் மத்திமம், அதமம், மத்திமத்தில் அதமம், மத்திமத்தில் மத்திமம், மத்திமம், உத்தமத்தில் அதமம், உத்தமத்தில் மத்திமம், உத்தமத்தில் உத்தமம், அபிஷேக விதி, அலங்கார நைவேத்யம், உபசாரம், ஆவரண பூஜை, இரண்டாவது ஆவரணம், மூன்ருவது ஆவரணம், நான்காவது ஆவரணம், ஐந்தாம் ஆவரணம், நைவேத்தியம், பலி ஹோம தாம்பூலம், உபசாரம், பவித்திரம், ப்ராசாத மந்திரொச்சாரணம், ஜபம், பிரார்த்தனே, நித்திய ஹோமம், நித்யோத்ஸவம், தியானம், சல ஸ்திர லிங்க விசர்ஜனம், சண்டேச பூஜை, நிர்மால்யம், நிர்மால்ய பாத பிராயச்சித்தம்.

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௫-	அர்ச்சனாங்கவிதி படலம்	௪௮௮
	,, சந்த்ரிகை	௧௯௭

சந்த்யாகால பூஜை, அபிஷேகத்திற்கு ஜலம் முதலியவை, வஸ்திரம், பாத்ய ஜலம், ஆசமன ஜலம், அர்க்ய ஜலம், சந்தனக் கலவை, புஷ்பவிதி, தூபம், தீபம், நைவேத்ய முதலியன, பலன்.

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௬-	நைவெத்யவிதி படலம்	௨௦௫
	,, சந்த்ரிகை.	௨௧௩

நைவேத்ய விபரம், நைவேத்ய பலன், நைவேத்ய தான்யம், தான்ய சுத்தி, நைவேத்ய விசேஷம், நைவேத்ய ப்ரமாணம், திரிவித பாத்ரம், நைவேத்ய பாகம், பாயசம், சர்க்கரைப் பொங்கல், எள்ளோரை, பருப்புப்பொங்கல், மஞ்சள்ளன்னம், வியஞ்சனம், உப்பு முதலியவற்றின் பிரமாணம். மோர்க்குழம்பு, பச்சடி முதலியவை, நைவேத்யக் கிரியை, நைவேத்ய பாகம், பரிவார தேவதா நைவேத்யம், பலிமந்த்ரம்.

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௭-	குண்டலக்ஷணவிதி படலம்	௨௨௧
	,, சந்த்ரிகை.	௨௨௫

தேவதா குண்ட லக்ஷணங்கள், யோனி குண்டம், அர்த்த சந்த்ர குண்டம், திரிகோண குண்டம், விருத்த குண்டம், அறுகோண குண்டம், பத்ம குண்டம், எண் கோணகுண்டம், கண்டப்ரமாணம், மேகலேயளவு குண்டநாபியளவு, குண்டத்தின் முகம், மேடை குண்டங்களிருக்க வேண்டு மிடம்.

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௮-	அக்நிகார்யவிதி படலம்	௨௩௦
	,, சந்த்ரிகை.	௨௪௧

அக்நி பேதம், அக்நி சொருபம், அக்நியினுபயோக பேதம், அக்நி பருவம், அக்நிபேதபலன், வைதிகாக்நி, மிச்ராக்நி விதி, சைவாக்நி விதி, சிவாக்நி விசேஷம், ஜபசங்க்யை, ஹோம திரவ்யங்கள் முதலியன, அக்நி சாந்தி, சண்டேச பூஜை, நிர்மால்ய தோஷா தோஷம், நைவேத்ய உபயோக முதலியனவை.

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௯-	காலவிதி படலம்	௨௫௩
	,, சந்த்ரிகை.	௨௫௬

காலவிசேஷம், நக்ஷத்திர பலன். வாரபலன், அஸ்தங்க பலன், இராப்பகல் பலன், ராசிப்பலன். உதய பலன், ஸ்தாந பலன், கோசார பலன் முதலியன, வாஸ்து சாந்தி காசும்.

படல எண். பெயர் பக்கம்

க0. நிமித்தபரீக்ஷாவிதி படலம் உருஅ
,, சந்த்ரிகை. உசு0

நிமித்த பரீக்ஷை விபரம், சுபசகுனம், இடப்பாக சகுனம், சிரேஷ்ட சகுனம், அவசகுனம், சோகத்தைக் காட்டும் சகுனம், சகுனத்தை முன்னிட்டுச் செய்ய வேண்டுவது.

கக. பூபரீக்ஷைவிதி படலம் உசுஉ
,, சந்த்ரிகை. உசுஎ

பன்னிரண்டு வாஸ்து பேதம், சைவீபூமி, பிரம்மபூமி, வைஷ்ணவ பூமி, ஐந்திர பூமி, பசு பூமி, பூதபூமி, அசுர பூமி, பைசாச பூமி, ராக்ஷத பூமி, வாயு பூமி, வருண பூமி, ஆக்நேய பூமி. சாதுர்வர்ண பூப் பிரயோஜனம், வாஸ்து பூமியின் இருவகைப் பேதம், ஜாங்கல பூமி லக்ஷணம், அநூபபூமி லக்ஷணம், சாதாரண பூமியின் பலன், வாஸ்து பூமியின் சதுர்விதபேதம், பத்மக லக்ஷணம், பத்ரக லக்ஷணம், பூர்ணக தூம்ரக லக்ஷணம், வாஸ்துவின் உத்தமமாதி சதுர்வித ஜல பேதம், உத்தம லக்ஷணம், மத்திம அதம லக்ஷணம், நித்ய லக்ஷணம், சாதுர்வர்ண பூமி லக்ஷணம், மிகச் சிறந்த பூமி, சுகத்தைத் தரும் பூமி, துக்கத்தைத் தரும் பூமி, ஜாதியாசார பூமி, பூசகுனம், ஜலபுஷ்ப பரீக்ஷை, அங்குர பரீக்ஷை, பிரமாண பலன்.

கஉ. பிரவேசபலி படலம் உஎச
,, சந்த்ரிகை. உஎரு

பலியிடவேண்டு மிடம், பலியிடுங்காலமும் இடுவோர் லக்ஷணமும், பலிக்கிரியை.

கங. பூபரிக்ரஹவிதி படலம் உஎசு
,, சந்த்ரிகை. உஎஅ

பூபரிக்ரஹக் கிரியை, தேவ பூஜா விஷயம், பூ ஜல பரீக்ஷை.

படல எண். பெயர் பக்கம்

கச. பூகர்ஷணவிதி படலம் உஅ0
,, சந்த்ரிகை. உஅங

உழவுமாடுகளின் லக்ஷணம், உழவு கருவி – கலப்பை மரம், கலப்பையினளவு, ஏர்கால், நுகத்தடி, கலப்பைக் கார், உழவு கயிறு, புறநடை, கலப்பையின் பூஜை, உழவு, பயிர் செய்தல், ஆசார்ய சம்பாவனை, அசுப சகுனம், சாந்தி.

கரு. சங்குஸ்தாபனவிதி படலம் உஅஎ
,, சந்த்ரிகை. உகூ0

சங்குஸ்தாபன விடம், பேழை செய்ய, அளவு கோல் செய்யும் மரம், சங்குவின் பிரமாணம், ஆயம், மண்டல வுருவம், சங்கு செய்யும் மரம், சங்குவின் தொகை, சங்குவில் ஊசி நாட்டி பூஜை செய்ய, சங்கு ஸ்தாபனம், பூர்வோத்தராதி நிர்ணயம், தூர்வாஸ்து.

கசு. மாநோபகரணவிதி படலம் உகூச
,, சந்த்ரிகை. உகூஎ

பரமாணு முதலிய அளவை, அதம மத்திம உத்தம நவ பேத அளவை, ஜாணளவு முதலியன, பிராஜாபத்ய அளவு முதலியன அளக்க வேண்டிய விபரம், தண்டக் கயிறு ப்ரமாணமும் அதனளவு விபரமும், கயிறு செய்யும் வகை, அளவுகோல் செய்யும் வகை.

கஎ. பதவிந்யாசவிதி படலம் ங00
,, சந்த்ரிகை. ஙகஉ

பதங்களின் பெயர், சகளம், பேசகம், பீடம், மஹாபீடம், உபபீடம், உக்ரபீடம், ஸ்தண்டிலம், மண்டுகம், பரமீசம் (பரமசாயிகம்), ஆசநம், ஸ்தாநீயம், தேசீயம், உபயசண்டம், பத்ராசநம், பத்மகர்பம், திரியுதம், விருத்தபோகம், கர்ணாஷ்டகம், கணிதபர்தம், சூரிய விலாசம், சுசம்ஹிதம், சுப்ரதிகாந்தம், விசாலம், விப்ர கர்ப்பம், விச்வேசம், விபுலபோகம், விப்ரதிகாந்திகம், விசாலாக்ஷம், விப்ரபுத்தி, விச்வசாரம், ஈச்வரகாந்தம், இந்த்ரகாந்தம், வர்ணபேதம், பதங்களில் மூன்றே

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
	சிறப்புடையது, விருத்தபத விந்யாசம், நியர்சம், வாஸ்துவினுபயோகம், இராசிப் பொருத்தம், நக்ஷத்திர நிலை, வாரநிலை, வாஸ்துவின் பலன், வாஸ்துவின் ஸ்திரீ புருஷ ரூபம்.	
௧௮.	சூத்ரநிர்மாணவிதி படலம்	௩௨௩
	,, சந்த்ரிகை.	௩௨௫
	சூத்ரநிர்மாணம், திரிவித சூத்ரம், அநுவம்ச முதலியவை, தேவாலய முதலிய வியற்பப்படாத பதங்கள்.	
௧௯.	வாஸ்துதேவபலிவிதி படலம்	௩௨௭
	,, சந்த்ரிகை.	௩௩௧
	வாஸ்துபலியின் காலம், பலியிடும் இலஷணம் வாஸ்து தேவர்களின் பலி விபரம், சாதாரண பலி, மத்திம பலி. பிரதிபலி, பலியாசிரியர், வாஸ்து ஹோமஞ் செய்யுமிடம் முதலியன, சமித்து, வாஸ்து நிர்மாணம், ஆசார்ய லக்ஷணம், வாஸ்து பூஜா பலன்.	
௨௦.	கிராமாதிலக்ஷணவிதி படலம்	௩௩௫
	,, சந்த்ரிகை.	௩௩௭
	அக்ரஹாரம் கிராமம் முதலிய விபரம்,	
௨௧.	விஸ்தாராயாம லக்ஷணவிதி படலம்	௩௩௮
	,, சந்த்ரிகை.	௩௩௯
	அகல நிகள அளவு முதலியவை.	
௨௨.	ஆயாதிலக்ஷணவிதி படலம்	௩௪௦
	,, சந்த்ரிகை.	௩௪௧
	ஆயம் வகுக்கும் விபரம், நக்ஷத்ர விபரம், ஆதாய விரய விபரம், வாரமறிய, உத்தமம் அதமம் அறிய.	
௨௩.	நக்ஷத்திரசக்ரவிதி படலம்	௩௪௩
	,, சந்த்ரிகை.	௩௪௫
	நக்ஷத்ர சக்கரவிதி, நீக்கத்தக்கவை.	

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௨௪.	தண்டிகாதிவிதி படலம்	௩௪௭
	,, சந்த்ரிகை.	௩௫௦
	தண்டிகாதி த்வாதசநாமம், தண்டிகம், ஸ்வஸ்திகம், ப்ரஸ்தரம், ப்ரகீர்ணகம், சம்பத்கரம், பராகம், பத்மகம், ஸ்ரீப்ரதிஷ்டிதம், ஸ்ரீவத்ஸம், வைதிகம், நந்தியாவர்த்தம், கும்பம்.	
௨௫.	வீதித்வாராதிமாநவிதி படலம்	௩௫௩
	,, சந்த்ரிகை.	௩௫௪
	நாபிவீதி, ராஜவீதி, நாராசம், சிறுவழி, வீதியினளவு, நீக்கவேண்டியவை, த்வாரப் பிரமாணம், விசாலப்ரமாணம், சாலாபலன்.	
௨௬.	கிராமாதிதேவதாஸ்தானவிதி படலம்	௩௫௫
	,, சந்த்ரிகை.	௩௫௬
	தேவதாஸ்தாநம், சிவபூஜையோடு கூடின இடமே வாஸ்து என்பது, தேவபூஜா பலன், சிவவிஷ்ணு ஸ்தாபனம், உக்ர சாந்த விபரம், ருத்ரமூர்த்தி பலன், சாந்தமூர்த்தி பலன்.	
௨௭.	த்விஜசங்க்யைவிதி படலம்	௩௬௨
	,, சந்த்ரிகை.	௩௬௩
௨௮.	கிராமாதிவிந்யாசவிதி படலம்	௩௬௪
	,, சந்த்ரிகை	௩௬௬
	கிராம சரீர அங்க உபாங்க விபரம், சூத்திர நியமன முதலியன, சந்துவீதிக ளுபயோகம், கிராமலோப பலன், அசுப ஸ்தானங்கள், திரிமூர்த்தி யம்சஸ்தானங்கள்.	
௨௯.	பிரம்மதேவபதாதிவிதி படலம்	௩௬௮
	,, சந்த்ரிகை.	௩௬௯
	பதபாக விபரம், ஸ்தான விபரம்.	

C

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௩௦.	கிராமாதி அங்கஸ்தான நிர்ணயவிதி படலம்	௩௭௦
	,, சந்த்ரிகை.	௩௭௨

கிராமாங்கம், ஸ்தான நிர்ணயம், விருக்ஷ விசேஷம்.

௩௧.	கர்ப்பந்யாசவிதி படலம்	௩௭௪
	,, சந்த்ரிகை.	௩௮௨

கர்ப்பநியாச பலன், உத்தமாதி பலன், கர்ப்பந்யாச காலம், பேழை செய்யும் விபரம், பேழை ஸ்தாபிக்கும் விபரம், ஷை அங்குரார்ப்பண முதலியவை, மண்டபம், பேழை ஸ்தாபனக் கிரியா விபரம், பேழை அக்ஷர நியாசம், சிவத்தியானம், மிருத்திகை நியாசம், மூல வர்க்க நியாசம், அதற்குப் புரத்தில் அஷ்டமங்கல மாகும், நவரத்ன நியாசம், தாதுவர்க்க நியாசம், சக்தி தியானம், தான்ய நியாசம், உலோக நியாசம், மூலிகா நியாசம், அஷ்டகந்த நியாசம், ஆயுத நியாசம், பிராம் மண நியாசம், க்ஷத்திரிய நியாசம், வைச்ய நியாசம், சூத்திர நியாசம், பாகசாலா நியாசம், கிரக நியாசம், திரவியப் பிரமாணமும் ஸ்தாபன விசேஷமும், ஹோம கர்மம், கர்ப்ப ஸ்தாபன ஸ்தானங்கள், ஸ்தாபன மந்திரம் பேழை ஸ்தாபன இடப்பிரமாணம் முதலியன, தக்ஷிணை, பேழை ஸ்தாபனம்.

௩௨.	பாலஸ்தாபனவிதி படலம்	௩௯௨
	,, சந்த்ரிகை	௪௦௦

பாலஸ்தாபன பலன். பாலஸ்தாபன இடம், அளவு, அக்ரமண்டப அளவை, பாலலிங்கப் பிரமாணம். லிங்க மியற்றத்தக்க வஸ்துக்கள், பாலஸ்தாபன காலம். அக்ர மண்டப விபரம், பீடலக்ஷணமும் பாலலிங்க பேதமும், பாலஸ்தாபனத்திற்குச் செய்யத்தக்கவை, சிவகும்ப வர்த்தனீகும்ப ஸ்தாபனம், அஷ்ட திக்கு பாலகர் கலச ஸ்தாபனம், சிவகும்ப நியாசம், ஜபசங்க்கியை, அக்நி காரியம், ஆசாரிய தக்ஷிணை, ஸ்தாபன கால முதலியன, அக்நிகாரியம்.

படல எண்.	பெயர்	பக்கம்
௩௩.	கிராமக்கிரக விந்யாசவிதி படலம்	௪௦௯
	,, சந்த்ரிகை.	௪௧௨

கிராமக் கிரஹ விந்யாஸ விபரம், உத்தமமாதி பக்ஷம், பிரவேச விதி, சிலாதி ஸ்தாபனம், தானம், தானத்தில் நீக்க வேண்டுவோர். உத்தமமாதி பிராமணப் பிரவேசமும் வாஸ்து பூஜையும், துன்பத்தைத் தருமிடம், விசேஷ பிரவேச விதி.

௩௪.	வாஸ்துசாந்திவிதி படலம்	௪௧௫
	,, சந்த்ரிகை.	௪௧௮

வாஸ்து சாந்தி பலன், வாஸ்து சாந்தி யியற்றுங்காலம், வாஸ்து சாந்தி கிரியை, வாஸ்து பத விந்யாசம், வாஸ்து ஹோமம், ஆவாஹனம், பலியிடுதலும் தர்பணமும், தக்ஷிணை, சாந்தியிற்ற வேண்டுவன,

௩௫.	சாலாலக்ஷணவிதி படலம்	௪௨௧
	,, சந்த்ரிகை.	௪௩௭

சாலாப்பிரயோஜனம், சாலையின் அளவும் பெயரும், ஆயாதி, வாஸ்து, சாலாங்கம், கடைக்கால் சுவர், ஏகசாலை முதலியன, வாசற்கால் முற்றம் முதலியன, கர்ப்பாதானம், ஸ்தான விபரம், வாசற்கால் வைக்குமிடம். ஜலதாரை, ஸ்தம்பலக்ஷணம் முதலியன, சதுரச் சாலை, சாலை விபரம், ஊர்த்துவ பூமி லக்ஷணம், மூன்றடுக்கு பூமி, நான்கடுக்கு பூமி, ஐந்தடுக்கு பூமி, ஆறடுக்கு பூமி, ஏழடுக்கு பூமி, பத்தடுக்கு பூமி, பதினேரடுக்கு முதலிய பூமி, சாலைகளின் பெயர் முதலியன, கிரக விருத்தி, இராணுவ ஸ்தானம், பிராகாரம், துவாரப் பிரதேச முதலியன, கோபுரம். அத்தப்புரம், முற்றம், அகழ், கிரக ஆரம்பகாலம், வீடு கட்டக்கூடாத இடங்கள், வாசஞ் செய்யக் கூடாத இடங்கள், சயன ஸ்தானம், வாசற்கால், தூலம், தூண், வீட்டின் பாகம், கிரஹசாரம், அடுக்கு நிலை, வாசற்கால், ஜலதாரை, ஆயம், ஸ்தான விபரம்.

—:※:—

|| படலாநுக்ரமணிகா ||

படல ஸங்க்யா	விஷய:	ஶ்லோக ஸங்க்யா	ப்ருஷ்ட ஸங்க்யா
	பூர்வபாகாநுக்ரமணிகா	கரு	
	உத்தரபாகாநுக்ரமணிகா	கஅ	
க	தந்த்ராவதார படல:	கஉசா½	1
உ	மந்த்ராவதார படல:	கஅசா½	ஙங
ங	ஸ்நாநவிதி:	கசாச½	சாஎ
ச	அர்சநாவிதி:	ருஙஅ	கூஎ
ரு	அர்சநாங்கவிதி:	அ0½	கஅஅ
சா	நைவேத்யவிதி:	அஎ½	உ0ரு
எ	குண்டலக்ஷணவிதி:	சங½	உஉக
அ	அக்நிகார்யவிதி:	கஉஎ½	உங0
கூ	ஹோமவிதி:	உங	உருங
க0	நிமித்தபரீக்ஷாவிதி:	கசா½	உருஅ
கக	ஶிஷ்யபரீக்ஷாவிதி:	ருசா	உசாஉ
கஉ	ப்ரவேஶபலிவிதி:	எ	உசாஉ
கங	ஶிஷ்யபரிக்ரஹவிதி:	கஅ½	உஎசா
கச	ஶிஷ்யகர்ஷணவிதி:	ஙக	உஅ0
கரு	ஸம்ஸ்காரஸ்தாபநவிதி:	ஙரு	உஅஎ

படல ஸங்க்யா	விஷய:	ஶ்லோக ஸங்க்யா	ப்ருஷ்ட ஸங்க்யா
கசா	மாநோபகரணவிதி:	ஙஉ½	உகூச
கஎ	பதவிந்யாஸவிதி:	கஉசா½	ங0க
கஅ	ஸூத்ரநிர்மாணவிதி:	உஉ½	ஙஉங
ககூ	வாஸ்துதேவபலிவிதி:	சஎ½	ஙஉஎ
உ0	க்ராமாதிலக்ஷணவிதி:	கஎ	ஙஙரு
உக	விஸ்தாராயாமலக்ஷணவிதி:	எ	ஙஙஅ
உஉ	ஆயாதிலக்ஷணவிதி:	ககூ½	ஙச0
உங	நக்ஷத்ரவர்கவிதி:	உ0½	ஙசங
உச	இஷ்டிகாதிவிதி:	உகூ	ஙசஎ
உரு	வீதிவாராதிமாநவிதி:	கங½	ஙருங
உசா	க்ராமாதிதேவதாஸ்தாநவிதி:	சக½	ஙருரு
உஎ	த்விஜஸங்க்யாவிதி:	அ½	ஙசாஉ
உஅ	க்ராமாதிவிந்யாஸவிதி:	உக½	ஙசாச
உகூ	ப்ரஹ்மதேவபதாதிவிதி:	கூ½	ஙசாஅ
ங0	க்ராமாதேர்ஜந்மஸ்தாநநிர்ணயவிதி:	உஉ	ஙஎ0
ஙக	கர்பந்யாஸவிதி:	க0ச	ஙஎச
ஙஉ	ஶிலாஸ்தாபநவிதி:	கூஎ½	ஙகூஉ
ஙங	க்ராமக்ருஹவிந்யாஸவிதி:	ஙஉ½	ச0கூ
ஙச	வாஸ்துஶாந்திவிதி:	ஙங	சகரு
ஙரு	ஶாலாலக்ஷணவிதி:	ககூங½	சஉக

—(0)—

உ

ஶிவமயம் ॥

ஶ்ரீ உமாமஹேஶ்வராப்யாம் நம: ॥

வந்தே மஹாகணபதிம் மதநாரிஸூநும்
வாமோருஸம்ஸ்தவநிதாபுஜவேஷ்டிதாங்கம் ।
வஜ்ரஶபவஜ்ஜமஹீஷுமஶாஶ்ரிதாநாம்
வாணீபதிப்ரமுகதேவகணாபிவந்த்யம் ॥

ஸாக்ஷாத்ஸதாஶிவபராக் ஸ்வயமேவ ஶம்போ:
[illegible] ய: ।
நாந்ர ஸதாஶிவ இதி ப்ரதிதோ [illegible]
[illegible] நமதிஸௌம்யகுணம் நமாமி ॥

|| காமிகாகமே - பூர்வபாகாநுக்ரமணிகா ||

தந்த்ராவதாரோ மந்த்ராணாமுத்தார: ஸ்நாநமர்ச்சநம் ।
அர்ச்சநாங்கம் ச நைவேத்யவிதி: குண்டஸ்ய லக்ஷணம் ॥
அக்நிகார்யம் காம்யவிதிர்நிமித்தஸ்ய பரீக்ஷணம் ।
பூபரீக்ஷா ப்ரவேஶாயம்பதி க்ராமாதிலக்ஷணம் ॥
ஶங்குஸ்தாபநம் சைவ மாநோபகரணக்ரமம் ।
பதவிந்யாஸபேதஶ்ச ஸூத்ரநிர்மாணலக்ஷணம் ॥
வாஸ்துதேவபலி: பஶ்சாத் க்ராமாதீநாம் ச லக்ஷணம் ।
விஸ்தாராயாம ரூபாதிலக்ஷ்யம் நக்ஷத்ரவக்ரகம் ॥
தண்டகாதிவிதிர்வீதித்வாராதீநாம் ப்ரமாணகம் ।
க்ராமாதிதேவதாஸ்தாநம் த்விஜஸம்பாவிதாநகம் ॥ ௫
விந்யாஸஸ்ய விஶேஷஶ்ச பஹுதேவபதாதி ச ।
க்ராமோபஜீவிநாம் ஸ்தாநம் கர்பந்யாஸஸ்ய லக்ஷணம் ॥
பாலஸ்தாநவிதாநம் ச க்ராமாதிந்யாஸபேதக: ।
வாஸ்துஶாந்திஶ்ச ஶாலாயா விதாநம் ச தத: பரம் ॥
நந்த்யாவர்த்தம் த்ரிஶாலா ச ஸர்வதோபத்ரஸம்ஜ்ஞகம் ।
வர்த்தமாநம் ஸ்வஸ்திகம் ச ருசகாக்யம் தத: பரம் ॥

சதுஶ்ஶாலா பஞ்சஶாலா ஹஸ்திஶாலா ச மாலிகா ।
லாங்கலாக்யம் மௌலிகம் ச மாலிகாவர்த்தகம் பரம் ॥
நாமஶாலாதிபேதம் ச ஹர்ம்யஷட்விதிஸ்ததா ।
ரூத்யஷ்டகோபவீம் ச பாதாநாம் மாநலக்ஷணம் ॥ ௧௦
ப்ராஸாதஸ்ய விதிஶ்சைவ ப்ராஸாதாநாம் ச பூஷணம் ।
கண்டஸ்ய ஶிகரஸ்யாபி ஸ்தூபிகாயாஶ்ச லக்ஷணம் ॥
நாலாதிஸ்தாபநம் பஶ்சாதேகபூம்யாதிலக்ஷணம் ।
மூர்த்தேஷ்டகாவிதாநம் ச [illegible] ॥
ஶிவலிங்கப்ரதிஷ்டா ச ப்ரதிமாநாம் ச லக்ஷணம் ।
ஶூலஸம்ஸ்தாபநம் பஶ்சாத் தேவஸ்தாபநஸம்ஜ்ஞகம் ॥
ப்ரதிமாநாம் ப்ரதிஷ்டா ச விமாநஸ்தாபநம் பரம் ।
லக்ஷணம் மண்டபாநாம் ச ப்ராகாராணாம் ச லக்ஷணம் ॥
ஸ்தாபநம் பரிவாராணாம் பரிவாரார்ச்சநம் ததா ।
வ்ருஷஸ்தாபநம் பாஞ்ச கோபுரஸ்தாபநம் பரம் ॥ ௧௫

சதுஸ்ஸப்ததி ஸங்க்யாதா: படலா: பூர்வகாமிகே ||

—::—

|| காமிகாகமே - உத்தரபாகாநுக்ரமணிகா ||

பஶ்சிமத்வாரபூஜா ச தக்ஷிணத்வாரபூஜநம் ।
அர்ச்சநம் ஸகலாநாம் ச மஹாஸ்நபநலக்ஷணம் ॥
நித்யோத்ஸவவிதி: பஶ்சாந்மஹோத்ஸவவிதி: பரம் ।
நீராஜநக்ரியா பஶ்சாத்ஹோமநீபபூஜநம் பரம் ॥
க்ருதாபிஷேகம் ஶோபாயா ரோஹணம் க்ஷேத்ரபூஜநம் ।
தீபாவலிவிதாநம் ச வ்ருத்தகல்பபூஜநம் ॥
ஶிவராத்ரேர்மஹாபூஜா தமநகார்ச்சநம் ।
வஸந்தேஜ்யா ஶீதகும்பம் ஹவபூஜா பவித்ரகம் ॥
நவநைவேத்யபூஜா ச தீக்ஷா ஸமயஸம்ஜ்ஞிதா ।
ஸாமீபாகவிதிஸ்ஸம்பாய்யோ நிர்வாணஸம்ஸ்க்ருதி: ॥ ௫

[illegible] ௧௦

[illegible] ௧௫

[illegible]

FOREWORD

I am writing this Foreword advisedly in English to attract the attention of modern scholars to the necessity for preserving the heritage of the Agamas as much as the Vedas and to encourage the custodians and interpreters thereof in cherishing and maintaining it. *Vedāgama samraksaṇa* is the duty principally of all professing Hindus. For, both the Vedas and Agamas are *śruti*—they are *apaurshaya* and *nitya*—and they are spoken of as such in the same breath by *Puranas* and later Sastraic literature and great religious teachers from ancient times.

While the Upanishads known as *Vedanta* and the jnanapada of the Agamas known as *Agamanta* (or *Siddhanta*) are well known, the Agama texts themselves were not easily accessible and could not be got yet by Western scholars to the same extent as Vedic texts. Except for the sporadic and much handicapped efforts at the beginning of this century of scholars like L. D. Barnett and R. W. Frazer, the *Saivāgamas* were less fortunate than *Sākta* and *Pāncarātra* texts at the hands of Arthur Avalon and Schroeder. Yet the practical and living religion of the Hindus to whatever denomination they may belong, is governed, as pointed out by Swami Vivekananda, from the Himalayas to Cape Comorin, by the Agamas only.

The vastness of ****Sāivagamas*** (28 mūlāgāmas and 207 upāgamas)—their slokas reckoned traditionally at many lakhs-and the fact that even the extant texts were the close preserve of Sivāchāryas were a deterrant to their publication. However, an attempt was made at the beginning of this century to publish a few atleast of the powerful agamas by Konraimanagaram Shanmugasundara Mudaliar and later by his nephew Alagappa Mudaliar of Madras and this breakthrough was meritorious as it helped the Sivacharyas themselves and others yearning to know about the Agamas. Later, the Saivāgama Paripālana Sangam Pudukkottai printed a few upāgamas and prakaraṇas. Currently the French - Indological Institute, Pondicherry, under the

* Some of them were in Tamil and Prakrit languages.

guidance of Prof. Jean Filliozat is engaged in the stupendou task of collecting and publishing the available Agamas one by one, but the editing is in French. As important and valuable as all these are, the efforts of the SouthIndian Archakar Sangam, to reprint and publish some of the Agamas for the benefit of the Archakars and the public are praiseworthy. The Sangam has already made some progress inspite of heavy odds. It is a pity that although the secular control of temples have been under Government for over 50 years now, the reprinting of the Agamas, even with temple funds, has not been given serious attention to upto this date. The Agamas are encyclopaedic in their contents, covering rituals and philosophy, and are the store-house of temple arts, architecture, music and dance which are of fascinating interest to many.

Many have only vague notions about the Agamas as even books on Indian Philosophy and Religions pay very scant attention to them (except perhaps Dr. S. N. Dasgupta's book *History of Indian Philosophy, Vol. V*). For the information of the ignorant and the biased it has to be explained here that in point of chronology the Agamas are as ancient as the Vedas and they are both acknowledged as Divine Revalation from from the mouth of God. They are both *sabda pramāna* and lead to *avabōdha jnana* (self-luminious knowledge). All theistic religious like Saivism and Vaisnavism (including the Madhva Vaisnavism) respect the Agamas and base their theological doctrines on them. The monistic Advaita relied only on the Upanishads with monistic trends for its metaphysics. The jnanapada of Agamas, are more explicit and indeed *Svetārsvatara* upanished is sometimes called Agamic upanishad. The difference and distinction between the Vedas and the Agamas are that while the Vedas spoke of many Gods and of one Brahman, the Agamas are out and out monotheistic and their ontology is no less profound. *Sankara Samhita* of Skanda Purana speaks of the relation of the Vedas and Agamas thus: Vedas are in the middle of the mouth, the Aksharas are

the teeth and the Agamas are from the very tongue of Siva (" *Aasya madhyē sthitha veda devadevasya bhāsura, aksharām tu dautam jiḫvayam tu Sivjnāna* "). Later Saints like Tirumular in his *Tirumandram* which is considered to be the essence of the Agamas and Manikavachagar and Nammalvar (both Saiva and Vaisnava) and scholiasts like Haradatta, Srikantha, Sivāgrayogin Sivajnānaswami and Appaya Dikshita have looked upon Vedas as common and the Agamas as specific as the latter are for all irrespective of caste and sex that yearn for the descent of the Grace of Siva (*saktinipāda*). The Agamas are synthetic—*mantra*, *tantrā* and *siddahanta*. and embrace *charya*, *kriya*, *yoga* and *jnana pādas*. What is more, they provide for the sacrament of *diksa*, ordinary and special, besides the *gāyatri* for *svārtha* and *parārtha* puja, No one without Agamic *diksa* can perform any puja at home or in the temple. Hence a knowledge of the Agamas is necessary to all alike if they wish to take the sacrament of *diksa* for a divine office or for self - salvation..

The present publication of *Kāmikāgama*, Pūrvabhagā, Part I, by the South Indian Archakar Sangam, Madras (which has within its fold both Saiva and Vaisnava archakas) is to be welcomed and encouraged. This volume gives the Agama text in grantha script together with tātparya (gist) in Tamil for the benefit of all. One patala alone has been transliterated in Tamil but not others. (The Sangam has already published the entire Pūrvabhaga in Devanagari script). The contents of the present volume are briefly given in its preface. The Tantrāvatara patala gives the origin of the Agamas. The Mantrāvatāra patala gives an account of the mantras. The rest of the patalas give a detailed account of the various rituals and their significance.

Kāmikagama is one of the longest Agamas and most of the temples in South India follow it only. It is looked up on as the feet of Siva. It deals with all the rituals from *karṣhaṇa*

(turning the sod) to *pratiṣta* (installation) of deities. The uttarabhāga deals with *dikṣā*, festivals etc. So this is a complete Manual for priests and laymen and for the inquisitive scholar who wants to know the details and symbolism of Agamic worship, private and public. Indeed there is currently a great interest in the information from other religionists and Western scholar. This publication would therefore serve a felt need by the Hindus and non-Hindus and place the Agamas before a world view.

The South Indian Archakar Association is to be congrattulated on this programme of reprinting the Agamas. It deserves State support as well as the support of the professors of the faith, The Secretary of the Sangam, Sivasri C. Swaminatha Gurukkal deserves the thanks of the public for his labours even at his old age, particularly when the present cost of production of books has increased enormously. The only recompense that the Sangam would most need is the quick purchase of this Part so that the remaining Parts could be taken quickly.

I commenced this volume to the attention of all who wish to get an insight into the contents of the Agamas without which Hinduism would not be a living religion and no research on Indian philosophy would be completed.

"Arasadi Karpagam,"
Thyagarayanagar,
Madras-17.
1st Feb. 1977

N. MURUGESA MUDALIAR,
Retd. Secretary to Govt. and
Special Adviser, sometime Patron, Saiva Siddhanta Maha Samajum, etc.

INTRODUCTION

The Saiva Agamas are some of the earliest books in the Sanskrit language on the Saiva religion and philosophy, written over a period of several centuries before the Christian era. The Agamas represent on independent class of writing by very early seers, who had an inward experience and enlightenment from the Supreme Being, and who were also perhaps influenced by the Vedas in their original form. They had realised in their lives and thoughts the general truths taught by the early Upanisads. So far as Saivism is concerned, these seers were not men from the North. They were essentially representatives of All India and they reflected in their thoughts, modes of meditation and worship, and in their writing, the inherent Theism of the South. The Theism of the south or rather, the Saivism of the Tamilians, was the growth of an unbroken tradition probably from the pre-historic past and this had three elements fused into it. These are worship of idols and images, both in the shrines throughout the land and in the devotees' own houses, symbolism, and the inward meditation and realisation. These three were not separate compartments, but basically one harmonious integrated whole. When the Upanisads were added on to the Vedas in the course of the later centuries, they could not but be influenced by the religion and philosophy flourishing around them. These naturally embody a considerable volume of the thought of the agamic scholars, because some of the early Agamas were

earlier than these later Upanisads in point of time, and the Agamas were much more alive and vibrating with life and activity than the Upanisads, because they dealt with definite and concrete objects, while the others dealt only with abstract concepts. The very fact that some later Upanisads came to be written shows that the followers of the original Upanisads had to take note of agamic thoughts and, to bring them also into a single common fold, adopted the device of writing further Upanisads, to embrace fresh thought on the same subject. The Saiva Upanisads such as *Brhadjabala* did certainly come into existence a long time after the Agamas.

The Agamas claim Vedic authority for their doctrines. The agama doctrines are indeed theistic and such theism is not foreign to the Upanisads. The following agamic passages may be seen to affirm the derivation of the Agamas from the Vedas 'The siddhanta consists of the essence of the Veda' (Suprabhedagama) ; 'This tantra is of the essence of the vedas' ; 'This siddhanta knowledge which is the significance of Vedanta is supremely good' (*Makuta*). It has been suggested that the agamic systems were developed out of the Brahmanas in the same way as the Upanisads, though at a much later stage, and that some of the later Upanisads like the *Svetasvatara*, which address the Supreme Being by a sectarian title and not as Param Brahman, as of yore, probably grew up under the shadow of the Agamas. The agamic cult which was that of the generality of the people, and the Vedic cult which was that of the priestly

classes, officiating for themselves or for others, were both indigenous ; they existed and grew up side by side from the earliest times without any extraneous influence ; the distinction between the two was in no sense racial. The Agamas are deemed to have scriptural authority and are often called the Veda and the Fifth Veda. As a matter of fact, although the Sanskrit *Nighantu* names the Veda as the *Nigama* and the Tantra as the *Agama*, the Veda and the Agama both seem to have been denoted by the common term *sruti* up to the XI century, after which period the above distinction of Nigama and Agama seems to have been adopted. The agamic (tantric) texts, as we know them today, had for the most part preceded Buddhism, and only the agamic cult had been able gradually to swallow up Buddhism on the Indian sub-continent, and ultimately to banish it altogether from the Indian soil ; it was not the Upanisadic philosophy but the agamic cult that was responsible for the supplanting of Buddhism and for the fusion of the salient features into the core of the Hindu religion.

Several explanations have been offered for the term *agama*. One is that because it emanated from God, it is called the Agama, that which came (from God). Another is that the three letters *a-ga-ma* respectively denote *pati*, *pasu* and *pasa* (the self, the soul and the bonds) and that the agama deals with all these three entities and their relationship, and hence this name.

A Sanskrit verse gives an interesting meaning for the three syllables *a*, *ga* and *ma* :

Agatam siva vaktrebhyah, gatam ca girija mukhe,
Matam ca siva bhaktanam, agamam cheti katyate.

'The agamas originated from the faces of Siva, fell on the ears of Parasakti and spread in the world as the *mata* of the Siva bhaktas'. The agamas take their name from the first letters of the words *agatam* (originated), *gatam* (fell) and *matam* (religion).

The common noun *agama* simply means coming or acquisition.

But in the Saiva school, a special root meaning is indicated for the term.

It is given as *a*-knowledge, *ga*-liberation and *ma*-removal of the bonds. The agama came to be called as such, since a study and adherence to its codes liberates the soul from bondage, causes realisation of the Supreme, and ultimately confers Eternal Bliss.

Agamas are common to the three prominent schools and they are called Agama in Saivism, Samhita in Vaishnavism and Tantra in Saktaism.

The agamas had not been quite popular in North India for the simple reason that they were all written in palm leaf manuscript in the *grantha* characters which were unknown in the north. Their script was the *nagari*, However, the Sivagama Paripalana Sangham of Devakottai published some Upagamas in the nagari script. The French Institute of Indology in Pondicherry are now publishing a series of agamas in the nagari script. They have so

far published parts of the *Ajtha*, *Raurvava* and *Mrgendra*. Their *Matanga* is to be released soon. They have been able to secure 23 out of the 28 principal agamas.

The agamas have the greatest currency in the Tamil country. The great Prof. S. N. Dassgupta has stated that not a single manuscript of importance is available in Banaras, considered the greatest seat of Sanskrit culture. It therefore goes without saying that the Saivagamas have been a rare and special preserve of the Sivacharyas in Tamilnad. All temple worship, festivals, installation, consecration etc., are here done according to the agamas. The thousands of temples in this country are standing monuments to the prevalence of the agamic cult from the ages past down to the present day.

Each Agama has a number of subsidiary agamas called Upagamas and their number is 207. Among the Upagamas the *Paushkara* and the *Mrgendra* are well known. The principal agamas being with *Kamika* and end with *Vatula*. Each agamas has the four parts or *padas* called *Vidya*, *Kriya*, *Yoga* and *Charya*. The *Vidyapada* is the philosophical part while the *Kriya pada* is the ritualistic part. The other two parts are generally very short. The *Kriyapada* of the *Kamika agama* has been the most wellknown part in Tamilnad. This is one of the largest of the known agamas. It is said to represent the Feet of Siva. Its Kriyapada alone has been printed, in two parts, by the Sivajnanabodha press, in 1901. The total number of verses in it are 12.000, made up as follows : *Purva-*

5166, *Uttara*-6477 ; verses lost 357. The term *Kamika* means 'the object desired'; the term *Kamikagama* is said to signify 'the Book which grants the desired object to the souls and helps them to final release through severance of bonds'. The Kamika is the agama which is widely in use today. Sivacharyas say that its authority derives from the fact that it always prescribes the rules very definitely, saying "this and not that".

The Purva Kamika, the first part was published with a Tamil translation done by Visveswara Sastri of Tiruvottiyur. It has four sections dealing with the revelation of the agamas, rules for daily observance and worship, rules for the construction of temples and houses and for performance of rituals and rules for the installation of the deities.

The *Kamika* published by Shanmugasundara Mudaliar had long been out of print and most of the present generation could never have set its eyes on it. The non-availability of this Kriyapada text was naturally a great handicaps to the earnest *archaka* who wanted really to study the scripture and follow it in the temple's rituals. The South Indian Archakar Association, through its Secretary Shri C. Swaminatha Sivacharya published in February 1976 the Kriyapada text alone in the nagari script. This no doubt made the text available to Sanskrit scholars but the entire bulk of the Sivacharyas could not use it because they knew only the grantha script. Realising this, the association has now brought out a handsome volume of the Kriyapada, part I, in the grantha script with a complete paraphrase in the Tamil language, chapter by chapter, in about 480 pages. The wealth of the information and guidance contained in this part cannot be brought out in a short introduction. Suffice it to say that an *archaka* who has not made every line in this book his own does not know his job. Archakas hereafter do not have any execuse to say that they do not know any ritual connected with Siva worship. The volume is an encyclopaedia which will reward even any Saiva for a careful scrutiny.

In these days of high paper prices and high labour charges Shri Swaminatha Gurukkal has done a great service to the cult of temple worship, and the *archaka* community by publishing this volume It is the duty of the Hindu Religious Endowments Board to see that some copies are in the library of temples and to supply copies also to the Archakas immediate distribution of the book will give the necessary enthusiasm and encouragement to the aged Gurukkal to publish further volumes of agamas.

M. ARUNACHALAM.

உ

குருபாதம்

தருமை ஆதீனம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

அருளிய

"ஞாலம் நின் புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே।"

காமிகம் சிவபேதத்தைச் சேர்ந்த 10 ஆகமங்களில் ஒன்று. இது சிவபெருமானின் திருவடிகளாக உவமிக்கப் படுவது. இவ் ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடியே தமிழகத்தின் ஆலயங்களில் நித்திய நைமித்திக பூசைகள் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. இவ் அரிய பொக்கிஷம் போன்ற இவ் ஆகமம் கிடைப்பதும் அரிதாகவே இருந்து வந்தது. இக்குறையை நீக்கி இவ் ஆகமம் எளிதில் கிடைக்க இதனைப் பதிப்பித்து நற்பணிபுரியும் தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கமும், இச்சங்கம் நன்கு இனிது வளர பெரிதும் முயன்று வருகின்ற இதன் காரியதரிசி சாமிநாத குருக்கள் அவர்களின் பணிகளும் மிகவும் பாராட்டுதலுக்கு உரியன.

இது போன்ற அரிய நூல்கள் வெளியிட்டு அர்ச்சகர் சங்கம் சிறக்க ஸ்ரீ செந்தமிழ்ச் சொக்கர் திரு அருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

தருமபுரம்,
மாயூரம் அஞ்சல்
4—2—1977

சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ உமாமஹேஶ்வராப்யாம் நம:

காமிகாகமம்

—*—

காப்பு.

வேதார்தங்களை விளக்குஞ் சைவாகமம் இருபத்தெட்டினுண் முதற்கண்ணதாகிய காமிகாகமம் வழிபட்டோதும் மாணுக்கர் தமது இடையூறு களைந்து இன்பமெய்தும் பொருட்டுக் கூறுவா னெடுத்தோதிய கணபதி வணக்கம்.

𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌦𑌨𑌾𑌰𑌿𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂
𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌭𑍁𑌜𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍 ।
𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌮𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌦𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌪𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍍 ।

வந்தே மஹாகணபதிம் மதநாரிசூநும் வாமோருஸஂ
ஸ்தவநிதாபுஜவேஷ்டிதாங்கம்
வல்லீசபூர்வஜமபீஷ்டதமாச்ரிதாநாம் வாணீபதிப்ரமுக
தேவ கணர்சிதாங்க்ரிம்

கருத்து. இஷ்டத்தை யருளி இடரைக் களைய, இந்நூலோதுதற்குத் தொடங்குமுன்னே மஹாகணபதியை வணங்குகின்றேம். என்பது.

———

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌉𑌮𑌾𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌗𑌮𑌃

(𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌃)

க - 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰 𑌪𑌟𑌲𑌃

காமிகாகமம்

(கிரியாபாதப் பூர்வபாகம்)

க-வது தந்த்ராவதார படலம்.

இந்நூல் யாது கூறிற்றேவெனின்? அநாதி மலமுத்த சித்துருவாகிய சிவபெருமான் அநாதி மலபந்தராகிய ஆன்மாக்கள் இடர் கடல் நீந்தி இன்பத்துறை யெய்தி இளைப்பாறுதற் கின்றியமையா மரக்கலமாகச் சைவாகமங்கள் உணர்த்துவான் றொடங்கி முதற்கண் இஷ்டசித்திகளைத் தருவாரொருவ ருளரெனவும் அவரை வழிபடுத லித்தகைய தெனவும், அதனு லிவ்வித பலன்களை யடைவிப்பரெனவும் தெளிவிப்பதாகிய காமி காகமம் என்னும் ஆகமத்தை யுபதேசித்தற் கூறிற் றெனவறிக.

காமிகம்-இஷ்டசித்தி. ஆகமம்-ஆ-சிவஞானம். க-மோக்ஷ சாதனம், ம-மலநாசம். ஆன்மாக்கள் மோக்ஷ சாதனத்தால் மலங் களை நாசஞ்செய்து இன்புறுவித்தல். அதனு லிவ்வோத் தென்ன பெயர்த்ததோ வெனின்? தந்த்ரமென்னும் ஆகமோற்பத்தியைக் கூறுகையா லிவ்வோத்து தந்த்தராவதாரப் படல மென்னும் பெயர்த்தது.

இனி முதற்கண் ஆகமோற்பத்தியின் சரிதங் கூறுகின்றது.

𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌾𑌤𑍁𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 ।
[illegible] ॥

கைலாசதக்ஷிணெச்ருங்கே நாநாச்சர்ய ஸமந்விதே
ப்ரவ்ருத்தவடவ்ருக்ஷோத்த ச்சாயாச்சந்நேZதிவிஸ்த்ருதே

வ்யாக்ரசர்மபரீதாநே பீடே ரத்நொபஶோபிதெ
தேவதாநவகந்தர்வஸித்த வித்யாதராதிபி: ௨

ஸேவ்யமாநம் மஹாதேவம் ஸ்ரீகண்டம் விச்வநாயகம்
கௌஶிக: காஶ்யபோZகஸ்த்யோ கௌதமோ நாரதஸ்ததா ௩

ஸநத்குமாரஸ்ஸநகஸ்ஸநாதநஸநந்தநௌ
ப்ருகுச்சாத்ரிபரத்வாஜ வஸிஷ்டாத்யா மஹர்ஷய: ௪

ஜிஞ்ஞாஸவ: பரம் ஞானம் ஶிவஶக்த்யுந்முகீக்ருதா:
ப்ரணம்ய சரணௌ தஸ்யப்ராஹுரீஶமுமாபதிம் ௫

திருக்கைலாசத்தில் வடவ்ருக்ஷத்தினீழலின் கண்ணே கொலுவீற்றிருந்து, ஸமஸ்தமான தேவகணங்களால் தோத்தரிக்கப்பட்ட தேவதேவரும் விச்வநாயகருமாகிய ஸ்ரீகண்டபரமசிவத்தினுடையத் திருவடிகளை, கௌசிகர் காசிபர் அகத்தியர் கௌதமர் மற்றும் நாரதர் சநத்குமாரர் சநகர் சநந்தனர் சநாதனர் ப்ருகு அத்ரி பரத்வாஜர் வசிஷ்டர் முதலான ருஷிகள் சிவசக்திப் பிரேரிதர்களாய் நமஸ்கரித்து, சிவஞான விளக்கத்தைப் போதித்தருளுமாறு விஞ்ஞாபித்தனர்.

ருஷய: ॥ ருஷிகள்

௬

பகவன் தேவதேவேச பசுபாஶவிமோசக
ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி திரோபாவ லயாநுக்ரஹகாரக

வியதாதி மஹாமாயாவ்ருத்தேஸ் ஸாக்ஷாத் ப்ரவர்தக
ஸஹஜாநந்தஸந்தோஹஸ்வஸம்வில்லக்ஷணாத்மக ௭

பரஸம்வித் ஸ்வரூபிண்யா ஶக்த்யா பரமயாயுத
திக்தேச காலநிர்முக்த ஜகதாஹ்லாதகாரண ௮

வயம் நியுக்தா தேவேச த்வயேஜ்யாயாம் ஶிவஸ்ய து
தநர்தம் ஸாரபூதந்து ஶாஸ்த்ரம் ஶிவமுகோத்பவம் ௯

வக்துமர்ஹஸி தேவேச பக்தாநாமநுகம்பயா
இத்யேவம் ருஷிபி: ப்ருஷ்டோ பகவாந் வ்ருஷபத்வஜ: ௧௦

ப்ராஹ கம்பீரயா வாசா ஸ்புரச்சந்திரார்தஶேகர:
ஸா து ப்ருஷ்டம் ஹி யுஷ்மாபிஶ்ஶ்ருணுதவம் ஸம்ஶிதவ்ரதா:

ஸ்ரீகண்டஶிவ: ஸ்ரீகண்டஶிவ:

காமிகாக்யாந் மஹாதந்த்ராத்துத்ருதம் ஶாஸ்த்ரமுத்தமம்
அவதீர்ணமிதம் மேரௌ ப்ரணவாத்யவதாரகை: ௧௨

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌮𑍁𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 ॥ கங

க்ரியாசர்யாஸமோபேதம் யோகஞாநாந்விதம் பரம்
இத்யேவமுக்தா ருஷய: ப்ரணேமுர்தண்டவத்க்ஷிதௌ

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌆𑌧𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 ॥ கச

தேஷாமாஞ்ஞாம் ஶிவொ தத்வா ப்ராஹ தந்த்ர மநுத்தமம்
ஆதாவபூத் த்விதா ஞ்ஞானமதிகாரி விபேதத:

𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌪𑌤𑌿𑌪𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ கரு

பராபரேண பேதேந பதிபஸ்வர்த்ததர்ஸகம்
ஶிவப்ரகாசகம் ஞ்ஞானம் சிவஞ்ஞானம் பரம் ஸ்ம்ருதம்

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌿𑌡𑌾𑌲𑌯𑍋𑌃 । கசா

வேதாத்யமபரம் ஞ்ஞானம் பஶுபாஶார்த்ததர்சகம்
யதா விலக்ஷணம் சக்ஷு: க்ஷபாயாம் ந்ருபிடாலயோ:

𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ கஎ

ததா விலக்ஷணம் ஞ்ஞானமெவ மேதத்பராத்பரம்
லௌகிகம் வைதிகம் சைவ ததாத்யாத்மிகமேவ ச

𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌦𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌘𑍋𑌰 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌶𑌾𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥ கஅ

அதிமார்கஞ்ச மந்த்ராக்யம் தந்த்ரமேத தநேகதா
ஸத்யோ வாம மஹாகோர புருஷேஶான மூர்தய:

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ககூ

ப்ரத்யேகம் பஞ்சவக்த்ராஸ்ஸ்யுஸ்தைருக்தம் லௌகிகாதிகம்
பஞ்சவிம்சதிபேதேந ஸ்ரோதோபேத: ப்ரகீர்தித:

𑌏𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌾𑌚𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑍁𑌖𑍋𑌦𑍍𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ உ௦

எஷ்வேவாந்தர்கதும் வக் தும் வாங்மயம் வஸ் துவாசகம்
தேஷ்வேவ மந்திரதந்திராக்யம் ஸதாஶிவ முகோத்கதம்

ஞானமானது, ஸ்வயமாய்ப் ப்ரகாசிப்பது பரஞான மென்றும், வேதாகமாதி சாத்திர பேதங்களால், இரவிற்பூனை யின்கண் விளங்குவது போல மனிதர்களுக்குப் பிரகாசிப்பது அபரஞான மென்றும் இருவகைத்து. இனி தந்த்ரம் லௌகிகாதி அநேக பேதங்களை யுடையது. அவை சத்யோஜாதாதி ஐந்து திரு முகங்களால் ப்ரவாகம் போல இருபத்தைந்து பேதங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மந்த்ரமானது சதாசிவ முகத்திற் றேன்றியது.

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ உக

ஸித்தாந்தம் காருடம் வாமம் பூததந்தரஞ் ச பைரவம்
ஊர்த்வ பூர்வகுபேராஸ்ய யாம்ய வக்த்ராத்யதாக்ரமம்

சித்தாந்த மென்னும் ஆகமமானது காருடம் வாமம் பூத தந்த்ரம் பைரவம் என நான்கு பகுப்பினதாய் ஊர்த்துவ முதலிய நான்கு திருமுகங்களினும் தோன்றியது.

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ॥ உஉ

ஈசாநவக்த்ரா தூர்த்வஸ்தாத் ஞ்ஞானம் யத்காமிகாதிகம்
தசாஷ்டாதச பேதேந சிவருத்ராவதாரகை:

𑌷𑌟𑍍 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌗𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 । உங

ஷட் ஷஷ்டிபி: க்ரமேணைவ கதிதந் து ஶிவாக்ஞயா
ததேவ யுகபேதேந ஸத்யோஜாதாதி மூர்திபி:

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।

ப்ரகாஶிதஞ் சதுர்பேதம் மூர்த்திஸங்க்யாவஶேந து

ப்ரணவர் முதலிய சிவபேதங்களையும் ருத்ரர் முதலிய ருத்ர பேதங்களையுமுடைய அறுபத்தறுவர்க்கு உபதேசித்தற் பொருட்டு சதாசிவ மூர்த்தியின் ஈசாந முகத்திற் றேன்றிய காமிகாதி சிவாகமம் இருபத்தெட்டும், யுகபேதங்களாற் சத்யோ ஜாதாதி நான்கு திருமுகங்களிற் றேன்றிய நான்குவிதப் பகுப்புள் ளனவாம்.

[illegible] ॥ ௨௪
[illegible] ।

ஸங்க்யயா காருடம் தத்வத் பூர்வவக்த்ராத் விநிர்கதம்
ஸாவித்ரியாத்யஞ் ச ஸித்த்யர்த்தமுக்தந் தத்வதாரகை:

மேற்கூறிய நான்கு பிரிவினுள் காருடம், சாவித்திரி முதலான சித்தியின் பொருட்டுக் கிழக்கு முகத்துதித்த புருடர்களுக்காகக் கிழக்கு முகத்திற் றேன்றியது.

இந்த ச்லோகத்தில் அந்வய பஞ்சலக்ஷண வகையாய் மேலரை ச்லோகத்திற்குப் பின்வரும் முற்பாதியைச் சேர்த்துக் கணக்கிடப்பட்டது. இதுமுதல் பின்வருமிடங்தோறும் அவ்வாரே உய்த்துணர்ந்து கொள்க. இவ்வாறு உரையிடுவது வடநூல் வியாக்யாதாக்களின் வழக்கு.

[illegible] ॥ ௨௫
[illegible] ।

நயஸூத்ராதிபேதேந வாமம் வாமாத்விநிர்கதம்
சதுர்விம்சதிஸங்கியாக மவதீர்ணம் பரிவாக்ஞயா

வாமமுகத்தில் இருபத்து நான்கு சங்கியையுடைய நயசூத்திராதி பேதங்களாக வாமமென்பது தோன்றியது.

[illegible] ॥ ௨௬

கௌளாதிவிம்சத் ஸங்கியாதம் பூததந்திரத்து ஸத்யத:

இருபது கணக்குள்ளதாக எண்ணப்பட்ட கௌள முதலான பூததந்த்ரம் சத்தியோஜாத முகத்திற் றேன்றியது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௭

த்விவிதந் தந்த்ரமுத்பூதம் பைரவந் தக்ஷிணஸ்யத:
அஸிதாங்காதிபிர்பூமௌ கதிதந் ததநேகதா

தென்முகத்தில் இரண்டு பிரிவாய் பைரவ மென்பது தோன்றியது. அந்த பைரவம், அசிதாங்கர் முதலான வர்களால் அநேக விதமாகப் பூமியிற் சொல்லப்பட்டது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௮

ப்ரத்யேகம் தந்த்ரபேதோக்தௌ ஜாயதே க்ரந்தவிஸ்தர:
அத ஸித்தாந்த தந்த்ராணா மவதாரோ நிகத்யதே

இனி ஆகமங்கள் விரித்துக் கூறில் அநேக க்ரந்த பேதங்களையுடையன. எனவே சித்தாந்த மென்னும் ஆகமோற்பத்தி கூறப்படுகின்றது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯

தநோதி விபுலாநர்தாம்ஸ்தத்வமந்த்ர சமாச்ரிதாந்
த்ராணஞ் ச குருதே யஸ்மாத் தந்த்ரமித்யபிதீயதே

தன்னை யடைந்தோரைக் காப்பாற்றுவது, தத்வ மந்திரப் பொருள்களை விளக்கிக் கூறுவது தந்-த்ரம். தந்த்ரம், சித்தாந்தம், மந்த்ரம், ஆகமம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௦

காமிகம் ப்ரணவாக்யஸ்ய பரார்தக்ரந்த ஸங்க்யயா
ப்ரணவாத் த்ரிகல: ப்ராப்த: திரிகலாச்ச ததோ ஹர:

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௧

த்ரயச்சைவோபபேதாஸ்ஸ்யுர் வக்த்ராரம் பைரவோத்தரம்
நாரசிம்மஞ் ச விப்ரேந்த்ரா: கத்யதே காமிகத்ரயம்

காமிகாகமம் பரார்தம் சங்க்யை யுடையது. அது ப்ரணவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு அவரிடமிருந்து த்ரிகலரும், திரிகலரிடமிருந்து ஹரரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். அம்மூவருக்கும் காமிகத்தினுட் பிரிவாகிய வக்த்ராரம், பைரவோத்தரம் நாரசிம்ஹம் என்னும் உபாகமங்கள் மூன்றும் போதிக்கப்பட்டன.

[illegible]
[illegible] ௧௩

யோகஜம் து ஸுதாக்யஸ்ய ப்ரோக்தந் தல்லக்ஷஸங்க்யயா
ஸுதாக்யாத் பஸ்ம ஸம்ப்ராப்தஸ்ததः ப்ராப்தோ விபு: க்ரமாத்

[illegible]
[illegible] ௧௪

வீணாசிகோத்ரந் தாரம் ஸந்தம் ஸந்ததிரேவ ச
ஆத்மயோகஞ் ச பஞ்சைதே யோகதந்த்ரஸ்ய பேதகா:

யோகஜம் லக்ஷ சங்க்யை யுடையது. அது சுதருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பஸ்மரும், பஸ்மரிடமிருந்து விபுவும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். வீணாசிகோத்ரம், தாரம், சந்தம், சந்ததி, ஆத்மயோகம் என்னும் ஐந்தும் யோகஜத்தினுட் பிரிவுகள்.

[illegible]
[illegible] ௧௫

சிந்தியம் ஸுதீப்த ஸஞ்ஞஸ்ய ப்ரோக்தம் சதசஹஸ்ரகை:
தீப்தாச்ச கோபதி: ப்ராப்தஸ்ததः ப்ராப்தா நு சாம்பிகா

[illegible]
[illegible] ௧௬

ஸுசிந்த்யம் ஸுபகம் வாமம் பாபநாசம் பரோத்பவம்
அம்ருதம் சிந்த்ய தந்த்ரஸ்ய ஷட்விதந்து ப்ரகீர்திதம்

சிந்தியம் லக்ஷ கிரந்தங்களுடையது. அது சுதீப்தருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து கோபதியும், கோபதியிடமிருந்து அம்பிகையும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சுசிந்த்யம், சுபகம், வாமம், பாவநாசம், பரோத்பவம், அம்ருதம் ஆகிய ஆறும் சிந்தியத்தி னுபாகமங்கள்.

[illegible]
[illegible] ௧௭

காரணம் காரணக்யஸ்ய கோடிக்ரந்தேந சொதிதம்
காரணச்சர்வருத்ரஸ் து சர்வாத் ப்ராப்த: ப்ரஜாபதி:

[illegible]
[illegible] ௧௮

காரணம் பாவநம் தௌர்கம் மஹேந்த்ரம் பீமமேவ ச
ததஸ் து மாரணம் த்வேஷ்டம் ஸப்ததா காரணம் ததா

காரணம் கோடி க்ரந்தங்களாற் கூறப்பட்டது. காரணருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து சர்வருத்ரரும், சர்வருத்ரரிடமிருந்து ப்ரஜாபதியும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். காரணம், பாவநம், தௌர்க்கம், மஹேந்த்ரம், பீமம், மாரணம், த்வேஷ்டம் என்னும் ஏழும் காரணாகமத்தின் உபாகமங்கள்.

[illegible]
[illegible] ௧௯

அஜிதம் ஸுசிவாக்யஸ்ய ந்யுதக்ரந்தஸங்கியயா
ஸுசிவாக்யாச்சிவ: ப்ராப்தஸ்தச்சிவாதச்யுதஸ்தத:

[illegible]
[illegible] ௨௦

ப்ரபூதஞ்ச பரோத்பூதம் பார்வதீ பத்மசம்ஹிதா
சதுர்பேதமிதந் தந்த்ரம் சாஸ்மிந் தந்த்ரே ப்ரகீர்திதம்

அஜிதாகம மானது லக்ஷ க்ரந்த முடையது. அது சுசிவருக்கு அநுக்கிரகிக்கப்பட்டு அவரிடமிருந்து சிவரும், சிவரிடமிருந்து

அச்சுதரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். ப்ரபூதம், பரோத்பூதம், பார்வதீசம்ஹிதை, பதுமசம்ஹிதை என்னும் நான்கும் அஜிதாகமத்தின் உபாகமங்கள்.

[illegible]
[illegible] ௪௦

தீப்த மீசஸ்ய விக்யாதந் நியுதக்ரந்த ஸங்க்யயா
ஈசாநமூர்திஸ்ஸம்ப்ராப்தஸ்தத: ப்ராப்தோ ஹுதாசந:

[illegible]
[illegible] ௪௧

அமேயஞ் சப்தமாச்சாத்ய மஸங்க்ய மமிதௌஜஸம்
அநந்தம் மாதவோத்பூத மத்புதஞ் சாக்ஷதந் ததா:

[illegible]

தீப்தந் து நவதா ப்ரோக்தம் ஸூக்ஷ்மதந்த்ரந் நிபோதத

தீப்தம் லக்ஷ க்ரந்த முடையது. ஈசருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. ஈசரிடமிருந்து ஈசாநரும், அவரிடமிருந்து ஹுதாசநரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர், அமேயம், சப்தம், ஆச்சாத்யம், அசங்க்யம், அமிதௌஜசம், அநந்தம் மாதவோத்பூதம், அத்புதம், அக்ஷதம் என்னும் ஒன்பதும் தீப்தாகமத்தின் உபாகமங்கள். இனி சூட்சுமத்தைக் கேளுங்கள்.

[illegible]

ஸூக்ஷ்மம் ஸூக்ஷ்மஸ்ய ஸம்ப்ரோக்தந் தத்க்ரந்தம் பத்மஸங்க்யயா

[illegible]
[illegible] ௪௩

ஸூக்ஷ்மாத்வைச்ரவண: ப்ராப்தஸ்தஸ்மாத் ப்ராப்த: ப்ரபஞ்சந:
தத் சூக்ஷ்மமேகபேதம் ஸ்யாத் ஸூக்ஷ்மமித்யபிதீயதே

சூக்ஷ்மம் பத்ம சங்க்யை யுடையது. சூக்ஷ்மருக்கு உத்தேசிக்கப்பட்டது. சூக்ஷ்மரிடமிருந்து வைச்ரவணரும், அவரிடமிருந்து ப்ரபஞ்சரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமத்திற்கு உட் பிரிவு இல்லை.

[illegible]
[illegible] ௪௪

ஸஹஸ்ரம் காலஸம் ஞ்ஞஸ்ய ப்ரோக்தம் வை சங்கஸங்க்யயா
காலாத் பீமஸ்தத: ப்ராப்தோ பீமாத்தர்மோ யதா ததா

[illegible]
[illegible] ௪௫

அதீதம் மங்கலம் சுத்தம்ப்ரமேயந் து ஜாதிபாக்
ப்ரபுத்தம் விபுதம் ஹஸ்தமலங்காரம் ஸுபோதகம்

[illegible]

ஏதே ஸஹஸ்ரதந்த்ரஸ்ய தசஸங்க்யா: ப்ரகீர்திதா:

சஹஸ்ராகமம் காலரென்பவருக்கு சங்க கணக்கிற் கூறப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பீமரும், பீமரிடமிருந்து தர்மரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். அதீதம், மங்களம், சுத்தம், அப்ரமேயம், ஜாதிபாக், ப்ரபுத்தம், விபுதம், ஹஸ்தம், அலங்காரம், சுபோதகம் என பத்து உபாகமங்களையுடையது சஹஸ்ராகமம்.

[illegible] ௪௬

அம்சுமாநம் புஸம்ஞ்ஞஸ்ய பஞ்சலக்ஷண கீர்தித,

[illegible]
[illegible] ௪௭

அக்ரச்சைவாம் புஸம்ஞ்ஞாச்ச அக்ராத் ப்ராப்தஸ்ததோ ரவி:
வித்யாபுராண தந்த்ரஞ் ச வாஸவம் நீலலோஹிதம்

[illegible]
[illegible] ௪௮

ப்ரகாரணம் பூததந்த்ரமாத்மாலங்காரமேவ ச
காச்யபங் கௌதமம் சைந்திரம் ப்ராஹ்மம் வாசிஷ்டமேவ ச

𑌐𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।

ஐசாநந் நாமத: ப்ரோக்தமம்சுமாந் த்வாதச ஸ்மிருத:

அம்சுமானுகமம் ஐந்து லக்ஷ க்ரந்தமுடையது அம்பு என்பவருக்கு அநுக்கிரகிக்கப்பட்டது, அவரிடமிருந்து அக்ரர் என்பவரும், அக்ரரிடமிருந்து ரவி என்பவரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமம் வித்யாபுராண தந்த்ரம், வாசவம், நீல லோஹிதம், ப்ரகாரணம், பூததந்த்ரம், ஆத்மாலங்காரம், காச்யபம், கௌதமம், ஐந்த்ரம், பராஹ்ம்யம், வாசிஷ்டம், ஈசானம் என்னும் பன்னிரண்டு உட்பிரிவை யுடையது.

𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌶𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௯

ஸுப்ரபேதம் மஹாசாஸ்த்ரம் தசேசஸ்ய ப்ரகீர்திதம்

𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌦𑌶𑍇𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌚𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫௦

விக்நேச்வரோ தசேசாச்ச சசீ ப்ராப்தோ கணேச்வராத்
த்ரிகோடி ஸங்க்யயா ப்ரோக்தோ பேதச்சாத்ர ந வித்யதே

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

க்ரியாதிஞ்ஞானபர்யந்தந் தந்த்ரமத்ரைவ த்ருச்யதே

சுப்ரபேதம் மூன்று கோடி க்ரந்த சங்க்யையுடையது. தசேசர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. தசேசரிடமிருந்து விக்நேச்வரரும், அவரிடமிருந்து சசி என்பவரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமத்திற்கு உபபேதமில்லை.

இவ்வாகமத்தில் க்ரியாபாத முதல் ஞானபாத மீருக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

𑌶𑌿𑌵𑌭𑍇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । ௫௧

சிவபேதமிதி ப்ரோக்தோ ருத்ரபேதஸ்ததோச்யதே

இம்மட்டில் சிவபேதமாகிய ஆகமங்கள் பத்தும் உபதேசக் கிரமபாக வந்த முறை கூறப்பட்டது. அவ்வாறே இனி ருத்ர பேதம் கூறுவாம்.

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௫௨

ருத்ரஸ்யாநாதி ஸம்ஞ்ஞஸ்ய விஜயந் தந்த்ரமுத்தமம்
பரமேசஸ்தத: ப்ராப்தஸ்திரி கோடிக்ரந்த ஸங்க்யயா

𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌮𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௩

விஜயஞ் சோத்பவம் ஸௌம்யமகோரம் ம்ருத்யுநாசநம்
குபேரம் ச மஹாகோரம் விமலம் விஜயாஷ்டகம்

விஜயமானது மூன்று கோடி சங்க்யை யுடையது. அநாதி ருத்ரருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பரமேச ரென்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். விஜயம், உத்பவம், சௌம்யம், அகோரம், ம்ருத்யுநாசநம், குபேரம், மஹாகோரம், விமலம் என்னும் எட்டு உபாகமங்களை யுடையது விஜயாகமம்.

𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌦𑌶𑌾𑌰𑍍𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑍈𑌲𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌭𑍇𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ ௫௪

நி:ச்வாஸந் து தசார்ணஸ்ய ப்ரோக்தந் தத்கோடி ஸங்க்யயா
தசார்ணாச் சைலஜா ப்ராப்தா சாஷ்டபேதேந பேதித:

𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾 ॥ ௫௫

நி:ச்வாஸோத்தர நி:ச்வாஸௌ நி:ச்வாஸஸ்ய முகோதயம்
நி:ச்வாஸநயநஞ் சைவ ததா நி:ச்வாஸகாரிகா

𑌘𑍋𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 ।

கோரஸம்ஞ்ஞம் யமாக்யம் ச குஹ்யஞ் சாப்யேவமஷ்டதா

நிச்வாசம் கோடி சங்க்யை யுடையது. தசார்ணருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. தசார்ணரிடமிருந்து சைலஜர் என்பவர் உப

தேசிக்கப் பெற்றனர். இஃது நிச்வாஸம், உத்தரநிச்வாசம், நிச்வா ஸமுகோதயம், நிச்வாஸநயநம், நிச்வாசகாரிகை, கோரசம்ஞம், யமாக்யம், குஹ்யம் என எட்டுவித பகுப்புடையது.

[illegible] ௫௬

நிதநஸ்ய ஸ்வயம்பூதம் த்ரிகோட்யர்தேந கீர்திதம்

[illegible]
[illegible] ௫௭

நிதநேஶாத் ஸ்வயம்பூதம் ஶ்ருதவாந்நலிநோத்பவ:
ப்ரஜாபதிமதம் பத்மம் ஸ்வாயம்புவமிதி த்ரிதா

ஸ்வயம்பூதாகம மானது ஒன்றரைக் கோடி க்ரந்தங்களுடையது. நிதநேசரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. நிதநேசரிடத்திருந்து பிரம ரென்பவர் உபதேசிக்கக் கேட்டனர். இஃது ப்ரஜாபதிமத மெனவும், பத்ம மெனவும், ஸ்வாயம்புவ மெனவும் மூன்று பிரிவினை யுடையது.

[illegible]
[illegible]

ஆக்நேயம் யச்ச தத்வ்யோம்நோ க்ரந்த ஸங்க்யாயுதத்ரயாத்
ஆக்நேயம் தந்த்ரமேகந்து தஸ்மாத் ப்ராப்தோ ஹுதாஶந:

ஆக்நேயம் முப்பதினாயிரம் க்ரந்த முடையது. வ்யோமரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து ஹுதாசனர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இதற்கு உபாகம மில்லை.

[illegible]
[illegible] ௫௯

தேஜஸ்து வீரம் ஸம்ப்ராப்தோ நியுதக்ரந்த ஸங்க்யயா
ப்ரஜாபதிஸ்தத: ப்ராப்தஸ்த்ரயோதஶ விபேதகம்

[illegible]
[illegible] ௬௦

ப்ரஸ்தாரம் புல்லமல்லஞ்ச [புல்மமலம்?] ப்ரபோதம். போதபோதகம்
அமோஹம் மோஹஸமயம் ஹாகடம் ஶாகடாதிகம்

[illegible]

ஹலம் விலேகனம் பத்ரம் வீரம் வீரே த்ரயோதஶ

வீராகமம் லக்ஷ க்ரந்த முடையது. தேஜஸ் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. தேஜஸரிடமிருந்து பிரஜாபதி என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இஃது ப்ரஸ்தாரம். புல்லமல்லம், ப்ரபோதம், போதம், போதகம், அமோஹம், மோஹசமயம், ஹாகடம், சாகடாதிகம், ஹலம், விலேகனம், பத்ரம், வீரம் என பதின்மூன்று பிரிவையுடையது.

[illegible] ௬௧

ரௌரவம் ப்ராஹ்மணேஶஸ்ய சார்புதாஷ்டக ஸங்க்யயா

[illegible]
[illegible] ௬௨

நந்திகேஶஸ்தத: ப்ராப்த: ஷட்பேதஞ்ச விதீயதே
காலக்னஞ்ச கலாதீதம் ரௌரவம் ரௌரவோத்தரம்

[illegible]

மஹாகாளமதஞ் சைந்த்ரம் ரௌரவம் ஷட்விதம் மதம்

ரௌரவம் எட்டர்ப்புதக் கணக்கால் ப்ராம்மணேசர் என்பவருக்கு உபதேசித் தருளப்பட்டது. அவரிடத்திருந்து நந்திகேசர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். காலக்னம், கலாதீதம், ரௌரவம், ரௌரவோத்தரம், மஹாகாள மதம், ஐந்திரம் என ரௌரவாகம மானது ஆறு உட்பிரிவை யுடையது.

[illegible] ௬௩

மகுடந்து பரிவாக்யஸ்ய ஶதஸாஹஸ்ர ஸங்க்யயா

[illegible]
[illegible] ௬௪

மஹாதேவஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதஶ்ச த்விவிதோ பவேத்
மகுடோத்தரஞ் ச மகுடம் த்விவிதேந விதீயதே

மகுடாகமம் லக்ஷ க்ரந்த முடையது. சிவர் என்பவருக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டது. சிவரிடமிருந்து மஹாதேவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இஃது மகுடம், மகுடோத்தரம் என இரண்டு பிரிவினையுடையது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௫

ஸர்வாத்மகஸ்ய விமலம் த்ரிலக்ஷக்ரந்த ஸங்க்யயா
வீரபத்ரஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதா: ஷோடஶ ஸங்க்யயா

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௬

அநந்தம் போகமாக்ராந்தம் வ்ருஷபிங்கம் வ்ருஷோதரம்
வ்ருஷாத்புதம் ஸுதந்தஞ் ச ரௌத்ரம் பத்ரவிதந் ததா

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௭

அரேவத மதிக்ராந்தமட்டஹாஸ மலங்க்ருதம்
அர்சிதந் தாரணந் தந்த்ரம் விமலம் ஷோடஶைவ து

விமலாகமம் மூன்று லக்ஷ க்ரந்தங்களுடையது. சர்வாத்மகர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து வீரபத்ரர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். அநந்தம், போகம், ஆக்ராந்தம், வ்ருஷபிங்கம், வ்ருஷோதரம், வ்ருஷாத்புதம், சுதந்தம், ரௌத்ரம், பத்ரவிதம், அரேவதம், அதிக்ராந்தம், அட்டஹாசம், அலங்க்ருதம், அர்ச்சிதம், தாரணம், தந்த்ரம் என பதினாறு பிரிவையுடையது விமலாகமம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௮

சந்த்ரஜ்ஞானமநந்தஸ்ய த்ரிகோடிக்ரந்தஸங்க்யயா
ப்ரஹஸ்பதிஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதாஶ்சாத்ர சதுர்தஶ

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௯

ஸ்திரம் ஸ்தாணும் மஹாந்தஞ் ச வாருணம் நந்திகேஶ்வரம்
ஏகபாதபுராணஞ் ச ஶங்கரம் நீலருத்ரகம்

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௦

ஶிவபத்ரம் கல்பபேதம் ஶ்ரீமுகஞ் ஶிவஶாஸநந்
ஶிவஶேகரமாக்யாகம் தேவ்யா மதந் ததைவ ச

[illegible] ।

சந்த்ரஜ்ஞானஸ்ய தந்த்ரஸ்ய சதுர்தஶவிதொ பவேத்

சந்த்ரஜ்ஞான மூன்று கோடி க்ரந்த சங்க்யை யுடையது. அநந்த ரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பிரஹஸ்பதி என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். ஸ்திரம், ஸ்தாணு, மஹாந்தம், வாருணம், நந்திகேச்வரம், ஏகபாதபுராணம், சங்கரம், நீலருத்ரகம், சிவபத்ரம், கல்பபேதம், ஸ்ரீமுகம், சிவசாஸனம், சிவசேகரம், தேவிமதம் எனப் பதினான்கும் சந்த்ரஞ்ஞானத்தின் உட்பிரிவுகள் ஆகும்.

[illegible] ॥ ௭௧

முகபிம்பம் ப்ரஶாந்தஸ்ய ஶதஸாஹஸ்ர ஸங்க்யயா

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௨

ததீசிஸ் து தத: ப்ராப்தோ பேதா: பஞ்சதஶைவ து
சதுர்முகமலாயோகம் ஸம்ஸ்தோபம் ப்ரதிபிம்பகம்

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௩

ஆத்மாலங்காரவாயவ்யே தௌடிகம் துடிநீரகம்
கலாத்யயம் துலாயோகம் குட்டிமம் பட்டஶேகரம்

𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌤𑍁 ।

மஹாவித்யா மகாஸௌரவம் பீம்பம் பஞ்சதஶைவ து

முகபிம்பம் என்னும் ஆகமமானது லக்ஷ க்ரந்த கணக்குள்ளதாக ப்ரசாந்தருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து தசிசி என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சதுர்முகம், மலயம், அயோகம், ஸம்ஸ்தோபம், ப்ரதிபிம்பகம், ஆத்மாலங்காரம், வாயவ்யம், தௌடிகம், துடிநீரகம், கலாத்யயம், துலாயோகம், குட்டிமம், பட்டசேகரம், மஹாவித்தை, மஹாசௌரம் எனப் பதினைந்து உட்பிரிவுகளை யுடையது முகபிம்பம்.

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 । ௭௪

ப்ரோத்கீதஞ் ஶூலிந: ப்ரோக்தம் லக்ஷத்ரிதய ஸங்க்யயா

𑌕𑌵𑌚𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌕𑌵𑌚𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌮𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௭௫

கவசாக்யஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதா: ஷோடஶ ஸங்க்யயா
கவசஞ் சைவ வாராஹம் பிங்கலாமதமேவ ச

𑌪𑌾𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌧𑌰𑌮𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌚 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 । ௭௬

பாஶபந்தந் தண்டதரமங்குஶஞ் ச தநுர்தரம்
ஶிவஞ்ஞாநஞ் ச விஞ்ஞாநம் ஸ்ரீகாலஞ்ஞாநமேவ ச

𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌮𑌾𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍈𑌵 𑌤𑍁 ॥ ௭௭

ஆயுர்வேதம் தநுர்வேதம் ஸர்பதம்ஷ்ட்ரீவிபேதநம்
கீதம் பரதமாதோத்யம் ப்ரோத்கீதம் ஷோடஶைவ து

ப்ரோத்கீதாகமம் மூன்று லக்ஷ க்ரந்தக் கணக்காக சூலி என்பவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. அவரிடமிருந்து கவசர் என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமம் கவசம், வராகம், பிங்களமதம், பாசபந்தம், தண்டதரம், அங்குசம், தநுர்த்தரம், சிவஞானம் விஞ்ஞானம், ஸ்ரீகாலஞ்ஞானம், ஆயுர்வேதம், தநுர்வேதம், சர்ப்பதம்ஷ்ட்ரீவிபேதனம், கீதம், பரதம், ஆதோத்யம் எனப் பதினாறு உட்பிரிவுகளை யுடையது.

𑌲𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌲𑌯𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌆𑌲𑌯𑌾𑌲𑍍𑌲𑌲𑌿𑌤𑌃 [𑌭𑍈𑌰𑌵𑌃] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌲𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌲𑌲𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ ௭௮

லலிதஞ் சாலயேஶஸ்ய ப்ரோக்தமஷ்டஸஹஸ்ரகம்
ஆலயால்லலித: [பைரவ:] ப்ராப்தோ லலிதம் லலிதோத்தரம்

𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

கௌமாரஞ் சைவ தத்பேதந் த்ரிவிதம் பரிகீர்திதம்

லலிதம் எண்ணுயிர க்ரந்த முள்ளதாக ஆலயேசர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து லலிதர் (பைரவர்) என்பவர் உபதேசிக்கப்பெற்றனர். லலிதம், லலிதோத்தரம், கௌமாரம் என மூன்று பிரிவையுடையது லலிதாகமம்.

𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௭௯

பிந்தோஸ்ஸித்தமிதம் தந்த்ரம் கோடிகோட்யர்தஸங்க்யயா

𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁 (𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁) 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌸𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌔𑌶𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௮௦

பிந்து [ஸம்ஞ்ஞாத்து] ஸித்தாக்யம் ப்ராப்தஶ்சண்டேஶ்வர: பர:
ஸாரோத்தரமதாந்யத்து ஔஶநோத்தரமேவ ச

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ।

ஶாலாபேதம் ஶஶிகண்டம் ஸித்தம் தந்த்ரம் சதுர்விதம்

சித்தம் என்னும் ஆகமம் ஒன்றரைக் கோடி க்ரந்தமுடையது. பிந்து என்பவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. பிந்து அடையாளமுள்ளது. பிந்து விடமிருந்து சண்டேஶ்வர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சாரோத்தரம், ஔசனோத்தரம், சாலாபேதம், சசிகண்டம் என்னும் நான்கு உட்பிரிவினையுடையது இவ்வாகமம்.

𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌟𑍍 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ அக

ஸந்தாநம் ஶிவநிஷ்டஸ்ய ஷட் ஸஹஸ்ரந் து ஸங்க்யயா

𑌅𑌸𑌂𑌵𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ அஉ

அஸம்வாயஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதஸ்ஸப்தவிதோ பவேத்
லிங்காத்யக்ஷம் ஸுராத்யக்ஷம் ஶங்கரம் த்வமலேஶ்வரம்

𑌅𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌮𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑍇𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

அஸங்க்யமநீலம் த்வந்த்வம் ஸந்தாநம் ஸப்ததேரிதம்

சந்தானம் ஆயிர க்ரந்த முள்ளது. சிவநிஷ்டரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து அசம்வாய ரென்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமம் லிங்காத்யக்ஷம், சுராத்யக்ஷம், சங்கரம், அமலேச்வரம், அஸங்யம், அநிலம், த்வந்தம் என ஏழு உட்பிரிவினை யுடையது.

𑌸𑍋𑌮𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 । அங

ஸோமதேவஸ்ய ஶர்வோக்தம் த்விலக்ஷேணைவ ஸங்க்யயா

𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌶𑌿𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ அச

ந்ருஸிம்ம: ப்ராப்தவாந் ஸோமாத்பேத: பஞ்சவிதோ பவேத்
ஶிவதர்மோத்தரஞ் சைவ வாயுப்ரோக்தம் ததைவ ச

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌥𑍈𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।

திவ்யப்ரோக்தமதைஶாநம் ஶர்வோத்கீதம் விதீயதே

சர்வோக்தம் என்னும் ஆகமம் இரண்டு லக்ஷ க்ரந்தக்கணக்கிஞல் சோமதேவருக்கு உபதேசிக்கப் பட்டது. சோமதேவரிடமிருந்து ந்ருசிம்ஹர் என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சிவதர்மோத்தரம், வாயுப்ரோக்தம், திவ்யப்ரோக்கம், ஈசானம், சர்வோத்கீதம் என்னும் ஐந்தும் இவ்வாகமத்தின் உட்பிரிவுகளாகும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ அரு

ஸ்ரீதேவ்யாஸ்து ஸமாக்யாதம் பாரமேஶ்வரமுத்தமம்

𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌉𑌶𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ அசு

க்ரந்தத்வாதஶலக்ஷந் து ஸப்ததா ப்ரஸ்ருதந் து தத்
உஶநோமுனிஸம்ப்ராப்த: ஸ்ரீதேவ்யாஶ்ச யதாக்ரமாத்

𑌮𑌤𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌹𑌂𑌸𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥ அஎ

மதங்கம் யக்ஷிணீபத்மம் பாரமேஶ்வரமேவ ச
புஷ்கரம் ஸுப்ரயோகஞ் ச ஹம்ஸம் ஸாமாந்யமேவ ஹி

சிறப்புடைய பாரமேச்வரம் பன்னிரண்டு லக்ஷ க்ரந்த முடையது. ஸ்ரீதேவிக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஸ்ரீதேவியிடமிருந்து உசனர் என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர், மதங்கம், யக்ஷிணீபத்மம், பாரமேச்வரம், புஷ்கரம் (பௌஷ்கரம்), சுப்ரயோகம், ஹம்ஸம், ஸாமாந்யம் என ஏழும் பாரமேச்வரத்தின் உபாகமங்களாகும்.

𑌕𑌿𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ அஅ

கிரணம் தேவவிபவே கோடிபஞ்சகஸங்க்யயா
ஸம்வர்தகஸ்தத: ப்ராப்தோ: பேதஸ்து நவஸங்க்யயா

𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌂 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌕𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌕𑌿𑌰𑌣𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ அகூ

காருடம் நைருதந் நீலம் ரூக்ஷம் பாநுக தேனுகே
ப்ரபுத்தம் புத்தகாலாக்யே நவதா கிரணே பவேத்

கிரணம் ஐந்து கோடி க்ரந்தக் கணக்கால் தேவவிபவர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து சம்வர்த்தனர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர், இவ்வாகமம் காருடம், நைருதம், நீலம், ரூக்ஷம், பாநுகம், தேனுகம், ப்ரபுத்தம், புத்தம், காலம் என ஒன்பது பிரிவை யுடையது.

[illegible]
[illegible] ௨௦

ஶிவஸ்ய வாதுளம் ப்ரோக்தம் க்ரந்தா: ஶதஸஹஸ்ரகம்
மஹாகாளஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதா வை த்வாதஶைவ து

[illegible]
[illegible] ௨௧

வாதுளம் சோத்தரஞ் சைவ காலஜ்ஞானம் ப்ரரோஹிதம்
ஸர்வம் தர்மாத்மகம் ஶ்ரேஷ்டம் நித்யஞ் ஶுத்தம் மஹாநநம்

[illegible]

விஶ்வம் விஶ்வாத்மகஞ் சைவ வாதுளே த்வாதஶ ஸ்ம்ருதா

வாதுளாகமம், லக்ஷ க்ரந்தங்களையுடையது. சிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. சிவரிடமிருந்து மஹாகாளர் என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். வாதுளம், உத்தரவாதுளம், காலக்ஞானம், ப்ரரோஹிதம், சர்வம், தர்மாத்மகம், ச்ரேஷ்டம், நித்யம், சுத்தம், மஹாநநம், விச்வம், விச்வாத்மகம் என்னும் பன்னிரண்டும் வாதுளாகமத்தின் உபாகமங்களாகும்.

[illegible] ௨௨

அஷ்டாவிம்சதிதந்த்ராணும் மூலபேதா: ப்ரகீர்திதா:

ஆகத் திவ்யாகமங்கள் இருபத்தெட்டு மூலபேதங்களாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

குறிப்பு:— மூலாகமங்கள் இருபத்தெட்டிற்குங் க்ரந்த சங்க்யையாவது, பரார்த்தத்து ஒரு சங்க ஒருபதும எட்டாம் புதத்துப் பத்தொன்பது கோடியே முப்பத்துமூன்று லக்ஷத்து தாற்பத்து நாலாயிரமாகும். இவற்றைக் கேட்டவர்கள் ப்ரணவர் முதலாக அறுபத்தறுவர்கள். இவர்களில் சிவபேதம் பத்தையுங் கேட்டவர் ஒருவரிடத் தொருவராக ஒவ்வொ ராகமத்துக்கு மும்மூன்று பேராய் அணுசதாசிவருள் தலைவராகிய பிரணவர் முதல் முப்பதின்மராவர். உருத்திரபேதம் பதினெட்டையுங் கேட்டவர் ஒருவரிடத்தொருவாக ஒவ்வொ ராகமத்துக்கு இவ்விரண்டு பேராய் அநாதி ருத்திரர் முதல் முப்பத்தறுவராவர். மூலாகமங்களின் உட்பிரிவாகிய உபாகமங்கள் இருநூற்றெட்டாகும்.

[illegible]
[illegible]

காமிகம் பாதயுக்மம் ஸ்யாத்யோகஜங் குல்பமேவ ச
சிந்த்யம் பாதாங்குலி: ப்ரோக்த: காரணஞ் ஜங்கிகா பவேத்

[illegible]
[illegible] ௨௪

அஜிதம் ஜாநுதேஶம் ஸ்யாத்தீப்தமூரு ப்ரதேஶகம்
ஸூக்ஷ்மந்து குஹ்யமேவம் ஸ்யாத்ஸஹஸ்ரம் கடிதேஶகம்

[illegible]
[illegible] ௨௫

அம்சுமாந் ஸ்யாத் ப்ருஷ்டதலம் ஸுப்ரபேதந் து நாபிகம்
விஜயங் குக்ஷிதேஶம் ஸ்யாந்நி:ஶ்வாஸம் ஹ்ருதயம் பவேத்

[illegible]
[illegible] ௨௬

ஸ்வாயம்புவம் ஸ்தநௌ த்வௌ து அநலம் நேத்ரமேவ ச
வீரம் கண்டப்ரதேஶஸ்து ரௌரவம் ஶ்ரோத்ரமேவ ச

[illegible]
[illegible] ௨௭

மகுடம் மாகுடம் தந்த்ரமங்கப்ரத்யங்கமேவ ச
பாஹு து விமலம் ப்ரோக்தஞ் சந்த்ரஜ்ஞாநமுரஸ்ஸ்தலம்

[illegible] 1[illegible]
[illegible] ௨௮

பிம்பதந்த்ரம் ஸுவதநம் ப்ரோத்கீதம் 1ஜிஹ்வஸம்ஜ்ஞிதம்
லலிதம் ஸ்யாத்கபோலந் து ஸித்தஞ் சைவ லலாடகம்

(சதாசிவமூர்த்திக்கு) காமிகம் திருவடிகளாகவும், யோகஜம் கணைக்கால்களாகவும், சிந்தியம் திருவடி விரல்களாகவும், காரணம் கெண்டைக் கால்களாகவும், அஜிதம் முழந்தாள்களா

பாடபேதம் : 1 [illegible] । ரஸநா பவேத்

கவும், தீப்தம் தொடைகளாகவும், சூக்ஷ்மம் குஹ்யமாகவும், ஸஹஸ்ரம் இடுப்பாகவும், அம்சுமான் முதுகாகவும், சுப்ரபேதம் கொப்பூழாகவும், விஜயம் வயிறுகவும், நிச்வாசம் ஹ்ருதயமாகவும், ஸ்வயம்பூதம் ஸ்தநங்களாகவும், ஆக்நேயம் திருக்கண்களாகவும், வீரம் கழுத்தாகவும், ரௌரவம் செவிகளாகவும், மகுடம் கிரீடமாகவும், விமலம் திருக்கரங்களாகவும், சந்தரக்ஞானம் மார்பாகவும், முகபிம்பம் திருமுகமாகவும், ப்ரோத்கீதம் திருநாக்காகவும், லளிதம் கன்னங்களாகவும், சித்தம் நெற்றியாகவும் த்யானிக்கப்படும்.

𑌸𑌂𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌵𑍀𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑌨 𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌿𑌰𑌣𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௯௯

ஸந்தாநங் குண்டலம் வித்யாச்ஶர்வோக்தமுபவீதகம்
பாரமேஶந ஹாரந் து கிரணம் ரத்நபூஷணம்

1𑌕𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑍇 ॥ ௧௦௦

காலோத்தரம் ததாநாட்யோ வாயுர்த்வாவிம்ஶதிர்பவேத்
கல்பஞ்சைவ து ஸம்யோகே ஶிவதர்மாநுலேபநே

𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

பிம்பம் புஷ்பே ச மால்யே ச ஸித்தாந்தேந நிவேதிதம்

சந்தானம் குண்டலமும், சர்வோக்தம் யஜ்ஞோபவீதமும், பாரமேசம் ஆரமும், கிரணம் இரத்திநாபரணங்களும், (வாதுளம் திருப்பரிவட்டமும்), காலோத்தரம் முதலிய உபாகமங்கள் திருமேற்பூச்சும், பரிமளத் திரவியங்களும் புஷ்பங்களும், ஞானபாதகமாகிய சித்தாந்தம் நைவேத்யமுமாம்.

𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥ ௧௦௧

தந்த்ராத்மகஶரீரேண மந்த்ரமூர்திமயேந து

1. 𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍁𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑍇 ।
வாதுளம் வஸநம் ப்ரோக்தம் ஶிவதர்மந் த்ருபுண்ட்ரகே [பா-ம்]

𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌪𑌭𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௦௨

ஏதேஷாமுபபேதைஶ்ச ஸாதாக்யம் மூர்திமத் ஸ்திதம்
ஶிவருத்ராத்மகந் தந்த்ரமஷ்டாவிம்ஶதிஸங்க்யகம்

𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿 𑌸𑍈𑌕𑌤𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ।

சிந்தாமணிரிவ ப்ராஜ்ஞி சைகதா பஹுதா திஶேத்

தந்த்ரரூப சரீரத்தாலும், மந்த்ரரூப மூர்த்தியாலும் சாதாக்யம் மூர்த்திகரித்துள்ளது. சதாசிவ ஸ்வரூபமான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் சிந்தாமணியைப் போல நினைத்தவர்கட்கு நினைத்த வண்ணம் பலன்களைத் தரும்.

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ॥ ௧௦௩

யத்யப்யேகோ பவேத்வக்தா ஶ்ரோத்ருபேதாதநேகதா

𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑌞𑍍𑌚𑍇𑌦𑍁𑌪𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௦௪

கர்ஷணாதிப்ரதிஷ்டாந்தம் மூலேநைவ ஸமாசரேத்
க்ருதஞ்சே துபபேதேந கர்தா பர்தா விநஶ்யதி

𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌭𑍇𑌦𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।

கேவலம் யஜநம் ப்ரோக்தமுபபேதைர்விஶேஷத:

உபதேசித்தவர் ஒருவராயும் கேட்டவர்கள் அனேகராயும் இருப்பினும் கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம் மூலாகமங்களாலேயே செய்ய வேண்டும். உபாகமங்களாற் செய்யப்படுமானால் செய்கிறவரும் செய்வித்துக் கொள்பவரும் கெடுவர். உபாகமங்களால் சிவயாக மாத்திரம் விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டது.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍂𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍1𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌥𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

ப்ரதிஷ்டாத்யந் து மூலைஶ்சேத் 1ஷட்ஷஷ்டிகதிதைர் வரம்

𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௧௦௫

(பா-ம்) 1 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ அஷ்டாவிம்ஶதிபிர்வரம்

யேந தந்த்ரேண சாரப்தம் கர்ஷணுத்யர்சநாந்தகம்
தேந ஸர்வம் ப்ரகர்தவ்யம் ந குர்யாதந்யதந்த்ரத:

𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।

காரயேதந்யதந்த்ரேண நோக்தஞ் சேத்து விஶேஷத:

அறுபத்தறுவர்களாற் சொல்லப்பட்ட மூலாகமங்களாற் பிரதிஷ்டை முதலான க்ரியைகள் செய்யற்பாலது ச்ரேஷ்டம். எந்த ஆகமத்தால் க்ரியை ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அதனாலேயே சமஸ்த காரியமும் முடித்தல் வேண்டும். வேறு ஆகமங்களால் முடித்தல் கூடாது. விசேஷம் சொல்லாமலிருந்தால் வேறு ஆகமங்களாற் செய்யலாம்.

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ௧௦௭

உக்தாந் ப்ரதிஷித்தாநி புநஸ்ஸம்பாஷிதாநி ச

𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௦௮

ஸாபேக்ஷநிரபேக்ஷாணி ஶிவவாக்யாந்யநேகதா
சதுஷ்பாதயுதாந்யேவ புக்திமுக்த்யர்தஸாதநம்

அநேக விதமாகக் கூறப்பட்டுள்ள தெனினும், நான்கு பாதங்களோடு கூடின சிவவாக்யமே போக மோக்ஷங்கட்கு உரியது.

𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾 ॥ ௧௦௯

ஏதாந்யேவாத ஶ்ருத்வா து தேவைர்முநிவராதிபி:
ஸம்க்ஷேபதோऽபி கதிதம் ஸர்வேஷாமநுகம்பயா

இவற்றைக் கேட்ட தேவர்முனிவர்களால், பின் யாவருக்கும் க்ருபையுடன் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன.

𑌏𑌷𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑍈𑌃 । ௧௧௦

ஏஷாமத்யயநம் கார்யம் ஶிவவிப்ரைர்குருக்ரமாத்
அத்யாபநஞ் ச கர்தவ்யம் ந கார்யமிதரைர்நரை:

இவ்வாகமங்களை ஆதிசைவ சிவாசாரியர்களால் ஆசாரிய பரம்பரையாக ஓதலும் ஓதுவித்தலும் செய்யத்தக்கது. பிறர் செய்யத்தகாது.

𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ।
𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌲𑍋𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ௧௧௧

தீக்ஷாவிஹீநவிப்ராத்யாஸ்த்ரிவர்ணாஶ்ஶூத்ரஜாதய:
ஸவர்ணாத்யநுலோமாஶ்ச ஶில்பிந: காருகாதய:

𑌪𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௧௨

படந்தி ஶிவஶாஸ்த்ரஞ் சேத்தத்பாபாந்ருபராஷ்ட்ரயோ:
அசிரேண விநாஶ: ஸ்யாத்தஸ்மாத்ராஜா நிவாரயேத்

சிவதீக்ஷை யில்லாத ப்ராம்மணர் முதலான மூன்று வர்ணத்தவரும் சூத்திரரும் ஏனைய வர்ணத்தவரும், சைவ சாத்திரங்களை யோதில் அரசனுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் நாசமுண்டாகும். ஆகையால் அரசன் இதனைத் தடுத்தல் வேண்டும்.

𑌶𑌿𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥ ௧௧௩

ஶிவஸித்தாந்ததந்த்ரேண ப்ராரப்தம் கர்ஷணாதிகம்
ந குர்யாதந்யஶாஸ்த்ரேண குர்யாச்சேத்தந்த்ரஸங்கர:

𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

தந்த்ரஸங்கரதோஷேண ராஜா ராஷ்ட்ரஞ் ச நஶ்யதி

சைவசாத்திரத்தாற் றொடங்கிய கர்ஷண முதலிய க்ரியைகளை வேறு சாத்திரங்களாற் செய்தல் கூடாது. அவ்வாறு செய்யின், அச்சாத்திரக் கலப்பினாலாய தோஷத்தால் அரசனும் இராஜ்யமுங் கெடும்.

𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௧௪

காருடம் பூததந்த்ரஞ் ச பைரவம் வாமதந்த்ரகம்

[illegible]
[illegible] கக௫

காபாலம் பாஞ்சராத்ரஞ் ச லாகுலம் குலஶாஸ்த்ரகம்
தந்த்ரம் பாஶுபதம் சாந்யத் புராணம் தர்மஶாஸ்த்ரகம்

[illegible]
[illegible] கக௬

இதிஹாஸம் ஷடங்கஞ் ச ருக்யஜுஸ்ஸாமஸம்ஜ்ஞகம்
அதர்வணம் ததா பௌத்தமார்ஹதம் மதமேவ ச

[illegible]
[illegible] கக௭

ஊர்த்வஸ்ரோதோZக்ஷபாச்சாஸ்த்ராத்பரம் ததநுக்ரமாத்
காமிகாதி ஶிவஜ்ஞாநம் மூர்தா பகவதஸ்ஸதா

[illegible]

இதராணி மஹேஶஸ்ய ஹ்ருத்கண்டாத்யங்ககாநி வை

காருடம், பூததந்த்ரம், பைரவம், வாமதந்த்ரம், காபாலம், பாஞ்சராத்ரம், லாகுளீசகுள சாத்திரம், பாசுபதம் மற்றும் புராணம், தர்மசாத்திரம், இதிகாசம், வேதத்தினுடைய ஆறங்கங்கள், ருக் யஜுர் சாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்கள், பௌத்தம், ஆர்ஹதம் ஆகிய மதங்களும், ஊர்த்வ ஸ்ரோதஸ் அக்ஷபாதத்திற்கு வேறான சாத்திரமும் அதன் பரம்பரையுமான சிவக்ஞான சாத்திரங்களும் பரமசிவத்திற்கு சிரஸ்தானம். பிற சாத்திரங்கள் ஹ்ருதயம் கண்டம் முதலான அங்கங்கள்.

[illegible] கக௮

பூர்வபக்ஷதயா தாநி கதிதாநீஹ ஶம்புநா

காருடம் முதலியவை பரமசிவத்தாற் பரபக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன.

[illegible]
[illegible] கக௯

ஹேயோபாதேயவஸ்தூநாந் நிர்ணயே பரமார்ததः
தத்ஸர்வமதரீக்ருத்ய ஶைவஸித்தாந்த ஈரிதः

சைவசித்தாந்த சாத்திரம், விடவேண்டுவன கொள்ள வேண்டுவன வற்றைப் பிரித்துத் தீர்மானமாய்ச் சொல்லப்பட்டது.

[illegible]
[illegible] க௨௦

ஸித்தாந்தஶாஸ்த்ரநிஷ்டைஶ்ச் ஶிவவிப்ரைர் யதாக்ரமம்
ஶாஸ்த்ராந்தரைஸ்து ஸம்ஸ்தாப்ய லிங்கந் ததுபயார்தகம்

[illegible]

பூஜநீயம் ந்ருபக்ராமயஜமாநாபிவ்ருத்தயே

சித்தாந்த சாத்திர முணர்ந்த ஆதிசைவர்கள், அரசர் ஊர் எஜமானன் இவர்களுடைய க்ஷேமத்தின் பொருட்டு சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜிக்க வேண்டியது.

[illegible] க௨க

ஶைவஸ்ஸர்வாதிகாரீ ஸ்யாத்ஸ்வகீயே ச பரத்ர ச

ஆதிசைவர் ஆன்மார்த்த பரார்த்தங்கட்கு அதிகாரமுடையவர்.

[illegible]

ஶைவாஸ்ஸர்வேஷு குர்வந்தி யே க்ருஹஸ்தா த்விஜோத்தமः

இல்லறத்திலுள்ள ஆதிசைவ ப்ராம்மணோத்தமர் ஸர்வ காரியங்களிலும் அதிகாரிகளாகச் செய்யலாம்.

[illegible] க௨௨

யாமளே மாத்ருதந்த்ரே ச காபாலே பாஞ்சராத்ரகே

[illegible]
[illegible] க௨௩

பௌத்தே சார்ஹமதே சைவ லாகுளே வைதிகேZபி ச
அந்யேஷ்வபி ச மார்கேஷு தத்தச்சாஸ்த்ரைः ஸ்வஶாஸ்த்ரதः

[illegible]

ஶைவா: குர்வந்தி தீக்ஷாத்யம் தல்லிங்கஸ்தாபநாதிகம்

யாமளம், மாத்ருதந்த்ரம், காபாலம், பாஞ்சராத்ரம், பௌத்தம், அர்ஹதம், லாகுளம், வைதீக முதலிய மதங்களிலும் அவ்வச் சாத்திரங்களின் வழியே, ஆகம சாத்திரத்தின்படி தீக்ஷாதி லிங்க ஸ்தாபனங்களை ஆதிசைவர்கள் செய்யலாம்.

[illegible] கஉச

முக்யத்வாதிஹ ஶைவஸ்ய முகமாஹாத்ம்யதோऽபி ச

[illegible]

அதிகாரோऽஸ்தி ஸர்வத்ர நாந்யேஷாம் ஶிவதர்ஶநே

சிவமுகோத்பவ விசேஷத்தால் ஆதிசைவர்களுக்கு எல்லா மதங்களிலும் அதிகாரமுண்டு. ஏனையோர்க் கஃதின்மையான், சிவதர்சனத்தில் அதிகாரமில்லை.

[illegible] கஉரு

தஸ்மாத்பரார்தமாத்மார்தம் ஸ்தாபநம் யஜநந் ததா

[illegible]

[illegible] கஉசா

ஶிவவிப்ரேண கர்தவ்யமந்யேஷாம் ஸ்வார்தமேவ ஹி
பரார்த்தமபி குர்யாச்சேல்லோபேந ந்ருபதேஸ்ததா

[illegible]

தத்ராஷ்ட்ரஸ்ய ச நாஶ: ஸ்யாதசிரேண ந ஸம்ஶய:

ஆகையால் ஆன்மார்த்த பரார்த்தங்களினும் சிவயாகத்தினும் சிவத்விஜர்களாகிய ஆதிசைவர்களே அதிகாரமுடையவர். ஏனையோர் ஆன்மார்த்தமே செய்யத்தக்கவர். அரசனுடைய லோபத் தன்மையால் ஏனையோர் பரார்த்தமும் செய்வாராயின் அரசனுக்கும் அவனாற் காக்கப்படும் ராஜ்யத்திற்கும் உடனே கேடு சூழுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

[illegible]

காமிகாகம மஹாதந்த்ர க்ரியாபாதத்தின் முதலாவது
தந்த்ராவதாரப்படலம் முற்றும்.

ஆ-படலம்-க-க்கு ச்லோகம்-கஉசா½

[illegible]

[illegible]

5

ஶிஷ்ய உவாச—

ஸர்வஸ்ய ப்ராணிநோ லோகே கண்டஸ்தாநாதிராஶ்ரயஃ ।

ஶோஷணோச்சாடநாமோஹநாகர்ஷணாதிஷு காமதாஃ ।
தேஷாம் யோக்யோபஶாந்தாநாம் ஶாந்தாநாம் ச யதா ததா ॥

பலாயா மந்த்ரஸங்க்ஞா வா வக்தவ்யா கருணாநிதே ।

ஶ்ரீகுரு உவாச—

யேந யேந ப்ரகாரேண ஸம்ஸாரோ யோ பவேத்ஸ்புடம் ।
தேந தேந ப்ரகாரேண க்ரியாஸித்திஃ ஸமாஸதஃ ॥

விதாரிணீமந்த்ரஃ—

ஜீவாத்மநாம் பதம் யஸ்ய பாபம் கார்யகாரணக்ஷயம் ।
விதாரிணீதி ப்ரோக்தா மந்த்ரரூபம் ஶிவாத்மகம் ॥ ௧௫

பஞ்சவிம்ஶதிதத்த்வஸ்ய பஞ்சமம் பஞ்சவிம்ஶகம் ।
*ஷட்கார்ணம் பஞ்சமம் ப்ரோக்தம் மாயாபீஜஸமந்விதம் ॥

ஹம்ஸோ த்விதீயபீஜஸ்ய பாதமத்யே ப்ரயோஜயேத் ।

ஹ்ருத்ஸ்தித்யா ஸாதிகா வர்ணோ ஹம்ஸோ மந்த்ரராஜகாஃ ।
ஸத்யோஜாதாதயோ பாபி தத்ஸ்தாநே ஹ்ருத்பயம் தத ॥

மந்த்ரஸம்யோகதோ பாபி பாபகஃ ஸ்ரோதஸ்ஸ்வஸ்ய ச ।
|| யதா ஹம்ஸ ஶிவாயேதி மந்த்ரம் பஞ்சாக்ஷரம் பரம் ॥

ததா தத்வர்ணபேதேந கார்யார்தம் வக்த்ராணி கல்பநா
க்ரமாத் ந்யாஸப்ரகாரேண மந்த்ரலக்ஷணமீரிதம் ॥ ௨௦

....

* ஷஷ்டகார்ணம் பஞ்சமம் ப்ரோக்தம் ஸத்ரிபீஜஸமந்விதம் ।
|| யதா ஹ்ரீம் ஸ [இதி பாடபேதஃ]

ஸாங்காங்கபீஜஸம்யோகாத் பாதஹ்ருத்பூர்ணஹ்ருத்கதேஃ ।
ஹ்ருத்ஸ்தபாவஸ்ய தந்த்ராணாம் பூர்வமுத்ர்யகாந்து ॥

உத்தரேத்துரமோம் த்ரீம் ஸ்வாஹாந்தாஸ்திரஸ்தகம் ।
யதாநமஃ ஸ்தாநபேதோ பர்ணவ்யாபேதேஹ்ஸாத்ஸநே ॥

ஷட்பதஜபஹ்ருத்யாதி வ்யாமபீஜாக்நிஸம்மிதம் ।
மந்த்ரரூபம் மஹாபதம் ப்ராக்ஜ்வஸ்ய ஜ்ஞாநகல்பநா ॥

ஶக்திஸம்பதாயத்யோவர்தாபி ஸமயோகஸ்ய காரணம் ।
பபீஜாநாம் பீஜஸ்யம் காரணாந்தம் விதார்ணகம் ॥

ஸம்ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரைத்யஸ்யம் ததா ஶிவபதாந்திதம் ।
தாராமாத்ர்யம் தத்ர்யம் ஸ்வபீஜம் பவஸ்யாபி நேதி ச ॥ ௨௫

உத்தரேத்வகம் ப்ராக்பந்தம் மந்த்ராயத்ஶிகஃ ।
தத்ர ப்ரஸ்ராஜ்ஸாம்க்ஷத்திரநத்வோமவிநோமதஃ ॥

காமாதக்மந்த்ரஃ—

க்ரம காமாத்தநஶ்ஶஹ பக்ஷ்யஹம் மந்த்ரலக்ஷணம் ।
ஸநாதி பதம் ஸம்விஷ்ய ப்ராக்பாதக்ஷராஷ்யவேத் ॥

பஞ்சவர்காதள் யோநிஸ்யவிகாரம் தஸ்ய தக்ஷிணே ।
ஸர்வம் ப்ரதக்ஷிணம் ந்யாஸோ மந்த்ராக்ஷரோ தமக்ரமாத் ॥

ஶ்ரீஸ்ருஷ்டிஸ்ரு விஸர்கேஷு மகாரோ பிந்துயாமயா ।
யே நிபாதஸ்ய விஶ்வஸ்ய ஸ்வராத்யா நாஸ்வராதிகம் ॥

மஸ்ய பஸ்ய அகாரோத்க்ஷாக்ஷ்ஜ்ராவர்ஸ்தநாதஃ ।
மநேதாதாஸ்ய லிங்கம் பாதீபகோ க்ரமயோபக்ரஜ ॥ ௩௦

நாநிபஞ்ச ப்ரயோஶாய ஸ்வாத்யாஶ்ய நஸ்யதஃ ।
த்யாஶியஶ்ய காரஸ்ய பகாரோ யஸ்ய வாந்தகஃ ॥

நாநாபவ்யாய்வா நாத யாரமாதிஹமாஸ்ராஃ ।
ஜ்ஞாநவர்ணஹ்கோ த்யா யாபிக் ச நியகஸ் தத்விஸர்ஜதஃ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நவாராஶ்வொஜ காலஸ்ய துஸ்ய ணெ வ நதீ தயா ।
ஓ்ராகாய தய நாஸ்ராஸ்ய ஸம்ஶ்ரவெதாதுவதீக்ஷெ ॥

ஶ்வ்ராரசிவ வ வ்ராயள வ ஹா வாவவஸ்ய ஶெஶவஃ ।
த்ரோ நாஶம் வ ஹாஶிஸ்ய ஹாவம தயவிகெசா தயா ॥

ரசிரசிவஜ்ஞு தயா ரசிரசி ஶாவெீரஜெ தசெயெவ வ ।
ஞூஸ்ய ஸஸ்ய த்ரீயாதெ நெதவா விஸ்தீவகஃ ॥

ஹாஸாயஸ்ய விஷாகஸ்ய வயஸ்ரீஸ்யவாராஶயாஃ ।
தமாஸாஸ்ய தயா ணொரா விவிஶாஃ தசெயெவ வ ॥ ௬௦

வாவிகாரஷூயா நிஸ்ய தயம் ரெயயரக் ஶிவ ।
தெவவசிஷூஷூஸெஸ்ய நித்யம் நாதெ தூதீயகெ ॥

ஶியதெ நாஸ்ய தெயள வ வநாதீதம்ஸ்யதெ தயா ।
ரெஹவசிவெஙாவெதாயள யவயாவ்ரூஸெயெவ வ ॥

தெ்ராயாணவி தயாணெணெ ணெயணெஸெ தயாவரெ ।
நஜஸ்ய கஜூவ்ராவீ வ விஶிவெதெதவதீக்ஷெ ॥

ஸஶ்ரூரண தயா வாவ கதஶாஷ்டாஷ்ஸெயெவ வ ।
ஷாஶிதூயமகாரஸ்ய தூததெஸ்யயள தயா ॥

ஜாவாஸெஷவி விஸமஸ்ய ணெகாரொ ஃசிவஷாஸ்ரசி ।
வாநதூதெஹ தவதெஸ்யவ வெ்ராகாரஸ்ய கசெநவஜாஃ ௬௫

தாரம் கம் வஞதெஃ வஜீகுள விந்ரூவெஸந வசிவஶாஃ ।
யாஶியாதெந வியாஹிஸ்ய யாமாயா யசிஸ்ய வீ தயா ॥

கஶிவாஸ்ய தஶள ஶஸ்ய ரஶாதூாவ விரசியள ।
தஸஸ்விஸ்ஸெமா ஶம் வா வெ்ராதகாஸ்ய ரசிபீ வ விதெஶாயாவ ॥

ஹரெ வாதஜஜசிஃஷாஸ்ய வாதெஹ்ராகுஃ தாவாள ஶிஸ்யவீநா ।
யவாவெ்ராதக வாரசிஜஸ்ஸவிஹெஹாவா மசெராரவாதஶஃசிஃ ॥

ஃவாஸ்ய ஸாயெ வ யாரதஃம் நாஜியதெஃவகா ।
கயொதெ்ராஜிஸ்ய கஶதஶதெநெ்ரூதெஸ்யவஸஷ்டெஃ ஃயாஃஸ்ய ஜீஸ்ய
தயாவநர ॥

காஶவாஹஷூயாஜஸ்ய ரஸவஜீகுள ஸஃாஷிவெஜ ।
வாதெஹ்ர ஸஸ்ய தயாரசி ரசி ஸஃாதெ்ராயஸ்ய ணெ தயா । ௭௦

தெநவிஸ்ய தயா தயாஸ்ய ஹீரஸ்ய த்ரிஜாதிகஸ்ய யஃ ।
தயா வாதெஹ்ரா கதாஸ்யரள விநயெதஸ்ய ஸாயெ வ ॥

யரசி தசெதா யெய ஃவகா கயொதெ்ராநிஸ்ய கவ ।
ஹஶிதெஸ்யவ ஸஷ்ட்ரொவா தூயாதஸ்ய தீம்ஸ்ய வஶஶிரசிஸ்ய
த்ரிதாஜிதிகஸ்ய ॥

ஸம்யெஷகாஸ்ய வம்கெதாநள யயளஃசி வவிவாஹவாஃ ।
ரசிநக்ராராஷூயாவெதா ஜிஸ்ய பீஜாஜிகஸ்ய கஃ ॥

ஶவஹம வ தயா தஸ்ய யூஸ்ய மெதெநூஷஃஸ்ர தர ।
திவிஸரசிஶித ஜீநாஸ்ய ஶாஸ்தியா வவவாஸ்ய யெ ॥

ஃகுதாரெ நாதிகஃ ஶரஜுாணெ தூவியஷணா ।
மரஹ்ராவ்ராநாம் வ வாவஙம் வ ஶகாராஜாரஃவெ வ ॥ ௭௫

தயா காஃகெ ஜூாயதஃதர கூஃதாஶிவ்ர ஸாயகஃ ।
ரெஹவசிவெஙா வகாரஸ்ய வாகிநாஷ தசெயெவ வ ॥

ணகாகஃ வசிவஙஶீவஷூாம்ஸ்ய வஜாயாகா வ
ஃாஸஶகுயாவ்ரீஹாநராஸஃாஃ ।
ஸவிஸமெங தஶஃாஜகெ யஸ்ய யயள
யஸ்யதாய ஃயா ஃயாஸ்ரதெயெவ வ ॥

ந வசிவெங தூாயஃாஃஸ்ய ரசிரசிவி நவமா ஹவாஃ ।
ஃவிவித்ர தயா ஜொஃஃ வ்ராநாயாதாஷூ தெயெவ ஸஃ ॥

நகாரவசிவெங தீவாஸ்ய வூஸ்ய ஶஸ்ய தயா நவாஃ ।
வகாரஸ்ய ரகாரஸ்ய வஜீகுள வஶாதரெஶ கூஷிவெஜ ॥

[illegible]

[illegible]

ஜாகாரவாமுவெல்ா தஜ்ரஜெஙவ ஆஉயாஸ்தி நவாமுவல்கஃ ॥

ஜூாவவல்ஶ்ரஐளதஶ் உாவிம்ஶவக்தீகெ நுவெஸ ।
ஹாஜாஜாநா யரெகாஜம் யவிஹீதா தயா வடா ॥

பாவ ஜஶ் விஸமல்ாஶ் தீவநஶ் ஷாரஷக்ஃ ।
வெராஜவா ஊமவவொ உக்ஷதா நெவகஶீள வஶீ ॥ ௧௦௫½

உஶ் யா வ தயா வஶ் ஸஶ் உாஶ் தயா வ வள ।
வ்ரஶ்யஶ் உகாரஶ் தரபாவிம்ஶதிகெ ஷிவெஸ ॥

ஸெஉயவ தயா ஶாவ வாஶ் தொவ வாமுவணெ ।
ஸொயவாஜெ்ா காராஹாஶ் ஶஶ்வஜஶ்யா ॥

யஷாஶீஶ் வகாராஶ் உகாஸவிஸமல்கஃ ।
வஞுகாஶ் நவளஜெவ வக்ஷிஸல்நிஷாம் ரவாஃ ॥

ஹாஞுஹாவ தயாயஜ வதாவில்ம்ஶதிகெ கஷிவெஸ ।
ஷியொஉஷ்ஞ கமுாமுவீ தாாஶ்ஞ தயா நாஃ ॥

வவஞ்சி வஸவிதல்ஶ் பவிஸமல் உஹொவஶா ।
வஶஜெவாத வவாஸஶ் வாராஶ்யா வ ரா ॥ ௧௧௦½

ஸாநாஷாம் வ ஸவாஜெகா வாமுவல்ஸமயொமஶ்ரிதெ ।
ரஜெயெஃ கஉஶஃ வஞுவிம்ஶக வக்தீகள ஸஉாஷிவெஸ ॥

நாரமுவிஶ் விணெஶாவா காஞள ஸஉ ஸமல்கஃ ।
ரஶ் ஞூஷாஸாவொந ஶக்ஜொஷவஹா தயா ॥

வாநவல்ஸஜெ்வ தயா ஆா ஹீ ஸிமணாஜூா ।
ஹாகா தீவவாமெ வாதிஷவிம்ஶகெ நுவெஸ ॥

வாஞு ணெ வ விஹாஜெ்வ ஜொவ ஜெவெ த உஜெஉ ।
ரமுஶவவஜெஙவ வா ஊமவஜெ வஶாவ வள ॥

ஸவள உஸவிஸமல்ஞ வஉவாஶ் ஶீஶ்தஃ ।

தகாரொ உகாரொ ஞ கமள ...... ஜெவ ॥ ௧௧௫½

யதள வ யகள வ ஊஜஜாம் காரொய
ணாஜெ்வ உஸயஸவதவிம்ஶகெ ॥

உஶ் ரூஶ் தயா ஆாவ யாயெ வொத வ ஶுாவஜெகஃ ।
ஓகாரஶ் ரொஷயி விஸமெல்உஃ ॥

ஜெவஷவரெதீயாக ஷீஶ் தாா தயா தஞ நெவாஶ்
ஸாள வ யஃ ।

ஆகாரொ உகரீ ஜெவவ கம் காரஶ் ஸவாமுவல்கஃ ॥

நஶ்கஶ் விஸமல்ஸயீ வ பஹீஶ்ஹிந ஸயா ।
நஶ் கஶ் கஉஜெணெவ கஷாவிம்ஶதிகெ நுவெஸ ॥

கஶ் யஶ் யகாரஶ் ஷாரஜெ்ா ரஶ்ஜொவாஃ ।
வமல்வொ உ தாஶ்ஶ் ஓஊாரொ ஊமுத வளவ வ ॥ ௧௨௦½

ஞகாரஶ் ஸஸிதஶ் யெநஜெநுஃ வ வளவ வ ।
ஜவா வ வஶ் தயா ஸகார ஊாவ கதஐள வ ஜெவஃ ॥

ஓஊாரஶ் விகாரஶ் காதவாஶ் தயா வ ஜொ
ஆகாரஶ் தயா தெ வ திஶஜெகொநகெ நுவெஸ ॥

ஷீஶ் நஶீஷிதள ஜெவவ மஶ் வஶ் தயா வ நஃ ।
ஊகாரஷாவிஸமல்ஶ் உாவள ஜெவவ வதீவகழ ॥

பாஶ் தயாவஷ்ஷவ ஶம்காரஶ் ஸஸிதகாஃ ।
உநவஶ் ஸவிஸமல் வகாரஶ் ஶிவாமுவல்கஃ ॥

ஊஶ் ஸஶ் ஷிகாரஶ் லகாரொ ரஊவாமுவல்கழ ।
கஶ்ஊஶ் உகாரஶ் யஶ்மஶ் வதள வ ஹிம் ॥ ௧௨௫½

யெநஶ் யஜொ ஸஉஜொ உகாரஶ் யயள தயா ।
தகாரஶ் வகாரஶ் திம்ஶதக்தீகள தவ விநுவெஸ ।

ஸவிஸமெல்ா தகாரஶ் ஶாவஷாவிஸமல்கஃ ।

ஹ்ராஸ்வாந்தஸ்ய ப்ருத்வ்யஸ்ய ஈகாரோ நவாத்மயா ॥

நாஸ்யஸ்ய ததா பஸ்ய ஈகாரஸ்ய ஸ்பர்ஶகः ।
விகாரஸ்ய கஸ்பர்ஶஸ்ய யகாரஸ்ய ஸமீரணः ॥

ஸவிஸர்கோ ஈகாரஸ்ய ஸ்வராத்மஸ்ய ததா ரவः ।
நவயோநிர்வாநேஶ்வ கஸ்மஸ்ய ஸமீரணः ॥

ஹ்ரஸ்வாரஸ்ய ததா ரதிஶ்ச ஈகாரஸ்ய ந ஸ்பர்ஶகः ।
தஸ்ய விஸ்ய ததா மாஶ்ச திகாரஸ்ய ந ஸ்பர்ஶகः ॥

ஓதாஸ்ஸவிஸர்கஸ்ய ஷிகாரோ பிந்துஸம்யுதः ।
ஷகாரோ ரேபஸம்யுக்தோ ஹ்ருதி ஸ்ம்ருதிகே ஷிவேத் ।

நஸ்ய ஸிஸ்ய ததா திஸ்ய யகாரோ ரஜஸோரஜ ச ।
வர்கேோ ஹாஜஸிவேஶ்ச ஸ்வராத்மாவந்தாந்த வெ ॥

ஷ்வச ஜஸ்ய ஊகாரஸ்ய வஹநாஸ்யாச ஊஸ்ய வெ ।
சகாரோ ஊவாரம் கிம்விக தந்த பஸ்ய பவோவஷ ।

நாயஸவிஸர்கஸ்ய ஈகாரஸ்ய ந ஸ்பர்ஶகः ।
கவிகாரஸ்ய ததா காச ஷிஸ்ய நாஸ்வாரஸம்யுதம் ॥

விஸர்கேண ஸம்யுக்தோ ஊஸ்ய ஹஸ்ய ததாச ந ।
யகாரோ நாதஹாமாச சாதிஸ்ம்ருதிகே ந்யஸேத் ।

பஸ்ய மஸ்ய ஸ்வராத்மஸ்ய பசநஸ்ய விஸர்ககः ।
நிஸ்வஸ்ய ததா ஸிஸ்ய நபத்ரஸ்ய ததா ச மள ॥

தாராவாஸ்ய ததா ஜோஹாஸிஸத்ஸி ததாஸ்வாரஸ்ய தः ।
ததா ச ஸிஷெ ப்ராயாவேஶ்வ மாராவா ।

யநயாஸ்ய ததாவஸ்ய க்ஷயஹ்ருதிஸ்ம்ருதிகே ஷிவேத் ।
தகாரோ வாமவஸ்ஸ்ய நஹரோஷஷ்டிஸ்வாஸ்ய ஸஸ்ய வெ ॥

தகாரோ பிந்துஸம்யுக்தோ வஹநெவாஸ்யவோவநே ।

ஸிஸ்ய ரஸ்ய ஸமீரஸ்ய ஜஸ்பர்ஶஸ்ய ஜகாரகः ॥

ஸத்ய ஊஸ்ய ப்ருத்வ்யஸ்ய தசள வெவவ தா விப்ரஹாः ।
ஊஹாதெ ஷிம நவேஶ்வ ஊநநாஸ்ய ததா சஷி ॥

தகாரவேஶ்வ பத்ஞ்ச ஹ்ருதி ஸ்ம்ருதிகே ஷிவேத் ।
ஹஸ்ய வஸவிஸர்கஸ்ய நிஸ்ய தஸ்ய ததா ச ஷஷ்டி ॥

நகாரஸ்பர்ஶெ ஊவேஶ்வ வகாரோ ரேபஸம்யுதः ।
மஸ்ய தேஜ ததா வெவெ நமாஹஸ்ய தஸ்பர்ஶகः ॥

ஸ்வா ச வா ச கபாயாக்ஷ ஊஸ்ய ஊஸ்ய மபள ததா ।
தகாரஸ்பர்ஶஜோ ஊவேஞ்ச வவோ ஜெயாநாம ச ॥

வொஷவிஸர்கா ஈகாரஸ்ய ஸ்வரேகா பாஊகாரயக் ।
ஈகாரஸவிஸர்கஸ்ய ஜோ சமா ச தவேயெவ ச ॥

ஊவாநஸ்வாரஸம்யுக்தஷஷ்டிஹ்ருதிஸ்ம்ருதிகே ஷிவேத்
ஓங்காரோ யஸ்ய வாவேஶ்வ ஷஷ்டி ச ஸாஸ்ய ததா சஸா

விகமா நாஸ்வாரஸம்யுக்த ப்ருத்வ்யந்த நஊஸ்யா ।
யஸ்ய வஸ்ய ததா ஹாஸ்ய ஈகாரஸ்ய தஸ்பர்ஶகः ॥

வஸ்ய தெ ச வப்ரள ச ப்ரஸ்ய ததாச வா ஹவேத் ।
வாஸ்ய ப்ருத்வ்யஸ்ய ஊஸ்ய ஊஸ்ய ஸவிஸர்ககः ॥

டஸ்ய ஹவேஶ்வ ஊளகாரோ ஷிகாரோ பிந்துஸம்யுதः ।
ஸிஊயோஸ்ய ததா யஸ்ய ஈகாரஸவிஸர்ககः ॥

ஜகஊஸ்வாஸவாநே தா ஸப்தஹ்ருதிஸ்ம்ருதிகே ஷிவேத் ।
ஏவம் விந்யஸ்ய சக்ரே தா சக்ரம் ஊஞ்சம் ஸஊஷரேத் ॥

கண்டாணம் ஹாநாஹ்ருஜ்ஜஸ்வரோ தஊச்சஊஞ்சகः ।
ஜீவாங்கம் ஜீவஸம்யுக்தம் பீஜஸ்வஷியாதம் ததா கா ।

ஸஹஸ்ரம் ப்ரயாணவர்ணேந ப்ரஸாதஸ்பர்சநாத்மக: ।
ஸந்த்யாகாலேऽபி தேவாநாம் நாதஸ்வர்ணம் ஸமீரிதம் ॥

தக்ஷிணாங்கே உத்தராங்கே மந்த்ரமந்த்ரேஷு யோஜயேத் ।
பஞ்சாக்ஷரே மந்த்ரராஜே ப்ரயோஜயேத் ॥

மாத்ருகாமந்த்ர:

மாத்ருகா ஸர்வமந்த்ராணாம் மாதா ஸர்வஸ்ய தேஹிநாம் ।
தாஸ்வேவ ஸம்பவந்தே ஹி கேவலம் வா ஸமீரயேத் ॥
ஜநயா ஸாத்யதே ஸர்வம் தத்வதேஹாத்மஸம்பவாத் ।

மாயாமந்த்ர:

மாயாமந்த்ரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸாதகாநாம் ஸுகாவஹம் ॥

ஜடேசாந்த - நாத - ஸ்பர்ச - உம - மாயாந்தம் -
ஷம் - ய - ஷ - ஸ - வ - க்ஷ - ம - ந - ர - த்ரி -
மநி - ஜ - லி - க - தேஜா - ய - க்ரு - ச - ஸ - ல -
ப - வ - ம - வ - ஹம் - த்ரயம் - வ ॥ ௧௫½

மந்த்ரோऽயம் த்ரைலோக்யஸ்தம்பந ஸர்வகாமப்ரத: ।
ஸ்ருஷ்ட்யாதௌ ஹிதே தேவி பஹுதா ஸிவசக்திகா ॥
க்ரியாசக்தி: சிவஸ்ய ஸ்யாத் ஸாதாக்யஸ்ய மநோந்மநீ ।
ஈசஸ்ய ஜ்ஞாநம் ஸ்யாத் சக்திரேவம் த்ரியா மதா ॥
சந்த்ரம் பஞ்சவர்ணாத்மமந்த்ரம் ப்ரகல்பயேத் ।
மநோந்மநீ பரா சாயாபீஜஸம்ஸ்திதா ॥
ஸதாஸிவஸமுத்தா மந்த்ரஸித்திப்ரதா ॥
சந்த்ராஸ்யம் ஸர்வசக்தீநாம் பூர்ணசந்த்ரநிபப்ரபே ।
சக்தீநாம் மந்த்ரகம் ப்ரோக்தம் மந்த்ரம் ப்ரயோஜயேத் ॥ ௧௬

தாரம் வம் ஷாந்தகம் ஸாநுஸ்வாரம் ச
தாரமூர்த்ந்யம் ஸபிந்து
நாதம் ஸம்யுக்தமேதத் வஷட்
ஸஹிதம் வா தயே நாமிவஷட் ।
பாஸ்கரம் பிந்துயுதம் சதுர்த்தம் ஸிம்ஹம் சாக்ஷம்
நாதம் ஸஹைமஸகாரம் ஸாவநம் த்ரிரூபம் ஸம்மதம்
ஸமுந்நாத: ॥
வாமம் பிந்துநாதபிந்துமந்தவிஜ்ஞேயா
பிந்துநாதத்வயம் ச
ப்ரோக்தம் சாங்கம் ச பிந்துயுதமபி மந்த்ரம்
மாயிகாயாம் விஸர்க: ।
ஷாந்தம் வம் வாமபிந்துயுதமபி மந்த்ரம்
சாக்ஷஷாந்தம் ஸகாரம்
ஹ்ரீம் பிந்துநாதயுதமாவஹேத் பிந்துநாதம் விஜ்ஞேயா ॥
மேதோஞ்ஜநே மந்த்ரம் ப்ரதிமாநம் பஞ்சாக்ஷரார்ணாநு பஞ்ச
ரூபம் மாத்ருகயா மந்த்ரம் ஜபவிதம் ஸம்யோஜ்ய தத்த்வார்த்தம் ।
மந்த்ரஸ்யாஸ்ய த்வயம் ஸமி ததா மந்த்ரகாதா வா பஞ்ச
ப்ராணு யாநு காரயேத் நிதாந்த தத்வாநு காரண
மதோ ந த்வம் ॥

மாயாமந்த்ராஸ்து தே ப்ரோக்தா விம்சத்யர்ணாயிகாஸ்து யே ।
தசாக்ஷராயிகா மந்த்ராஸ்தத்ஸமா பீஜஸஞ்ஜ்ஞகா: ॥
மாயா வாக்ஸித்திமதா மந்த்ராஸ்ததைவ ததா யாவத் ।
ஸம்பூர்ணாக்ஷராயிகா மாலா தத்ஸம்பூர்ணமந்த்ரஸ்மிதா ॥ ௧௭
ஸர்வா ஹ்ருதயாச்சிரஸ்சிகாவசநேத்ராஸ்த்ரகா: ॥

அங்க்ருஷ்டாதிஷ்டாங்குலீ ந்யாஸ: க்ரமாத் கர்ணி ।
ராமாதஹாநே அதிதா: பாவாதாந்தே கர்ணி ॥
வ்யாப்திகம் தீபாதிவர்ணாத்யாப்ரமாணஸ்து த: ॥

𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑍇 ।
𑌨𑌵𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥

𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑍋 𑌨 𑌜𑌪𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌚𑌕𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌯𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌟𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ॥ ௧௭௦

𑌅𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌪𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃
𑌪𑌾𑌶𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌮𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌃 ॥

𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌬𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌵𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃 ।
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌷𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌷𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌯𑌃 ।

𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌰𑍇𑌵𑌤𑍀𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌕𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌵𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌶𑍈𑌵𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌅𑌜𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌪𑌾𑌦𑌕𑍇 ॥ ௧௭௫

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍁𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌿𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌤𑌦𑌾 ॥

𑌜𑌪𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌪𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑍈𑌃 ।
𑌸𑍁𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍋 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍀𑌲𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ ௧௮௦½

𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌗𑌣𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌜𑌪𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌣𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥

𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌪𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌪𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌶𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑌜𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௮௫

𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾 ॥

॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌪𑌟𑌲𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 ॥

—(*)—

அமிகவாரஃ ॥

ஓம் வ்யோமவ்யாபினே திவ்யாங்கஶிகாரூபாய
ஸர்வவ்யாபினே அநாதாய ஓம் நமஶ்ஶிவாய
மஹாதேவாய ஜ்யோமாஷ்டாஸ்யாயாநேகாக்ருதி
திரூபாய பதவாதாய ஸர்வவிக்நவிநாஶாய
ரௌத்ரரூபாய விஶேஷாதீத ஹிமி ஹிமி கிம்ஶிமி
ஶிவ வக்த்ரதம்ஷ்ட்ராய ஹயக்ருதநயநாய
பவேஶிஹாநோர்க்ரஜிஹ்வாய ஜிஹ்வாஜ்வாலா
ரூபேந்த்ரியாய அநந்தாய அநாதாய
அநாஶ்ரிதாய த்ருவாய ஶாஶ்வதாய கிம
ஸங்கேஶ்வ ஶம்ப யோக பீடஸம்ஸ்திதாய நித்யம்
யோகினே த்யாநாஹாராய அகோராஸ்யாய
ஈஶாநாய ஜகத்வதயே ஶிவாய தத்புருஷவக்த்ராய
அகோரவோரஶிவாய அகோஷ ஹ்ருதயாய ஶிவகவசேத்ராய
ஸித்யாஸ்த்ரரூபாய வாமதேவ குஹ்யாய வசவசாய
பரமேஶ்வராய பரிஸ்வீராநந்தஸத்யோஜாத மூர்த்தயே
மாமிஷஶக்த்யாயாராய காமநகாமவஹாய
பாமாபாம உந்மாந்நந வாமஜ்யேஷ்டாரௌத்ராய
ஶக்திகுஹ்யாய பஹுரூபிணே நமஃ ॥

ஶப்தாய ஶப்தரூபிணே ஸ்பர்ஶாய ஸ்பர்ஶரூபிணே
தேஜஸே தேஜோரூபிணே ரஸாய ரஸரூபிணே
கந்தாய
கந்தரூபிணே பீஜாய பீஜரூபிணே பிண்டாய
பிண்டரூபிணே அங்காராய அங்காரரூபிணே நாடாய
நாடரூபிணே பத்ராய பத்ரரூபிணே கர்ணாய
கர்ணரூபிணே பாஷாய பாஷரூபிணே டமாய
டமரூபிணே அநந்தாய அநந்தரூபிணே ரேசகே

ரேசகாரூபிணே உந்மேஷ உந்மேஷாரூபிணே அக்ஷராய
அக்ஷரரூபிணே அஹங்காராய அஹங்காரரூபிணே
ப்ரக்ருதிரூபாய ப்ரக்ருதிரூபிணே மாயாய
மாயாரூபிணே ஶாந்தாய ஶாந்தரூபிணே வித்யாய
வித்யாரூபிணே நாதாய நாதரூபிணே ஸதாஶிவாய
ஸதாஶிவரூபிணே ஓம் ஹௌம் ஶிவாய நமஃ ॥

காலாக்நிருத்ராய உக்ரதம்ஷ்ட்ரகவிஹரூபிஷிதாய
நித்யாநித்யாய நமோ ஹிரண்யபாஹவே அநிலாய
அநிலவபுஷே ஹேதுகாரணாய த்ரிபுர த்ரிபுராதீத
ஶாந்த்யாதீத பரம்பரதரஹ்ருதவர்தநோர்த்வ காஹ்வதநமஃ
அநந்தேஶ நாதாய நமஃ ॥

ஓம் நமோ குஹ்யாதிகுஹ்யாய கோப்த்ரே
காலாய நமஃ

ஸர்வவித்யாதிபதயே ஜ்யோதீரூபாய பரமேஶ்வராய
அசேதநாசேதந வ்யோமிந் வ்யாபிந் அரூபிந்
ப்ரதம ப்ரதம தேஜ தேஜ ஜ்யோதிர் ஜ்யோதிர் அரூப அகந்த
அவ்யக்த அநாதி அநாதே நாதே நாதா நாதா
தூதூ தூதூ ஓம் பூஃ ஓம் புவஃ ஓம் ஸுவஃ ஓம் மஹஃ
ஓம் ஜநஃ ஓம் தபஃ ஓம் ஸத்யம் அநிதநாநித
வாம வாம விஹவே அவ்யய அவ்யயஶாந்தே
ஶாமஸ ஶமந அதீத பரமநு அநித நிதநோத்பவ
ஶிவ ஸர்வ ஸர்வ ஸதாஶிவ யோகாதிபதயே ஶர்வஜ்ஞ
ஸர்வஜ்ஞ வ்யயம் தேஜஃ ஸவஃ ஸாவநாஹுத ஸவ ஸர்வாத்பவ
ஶக்த்யா ஶக்தி வித்யாவித்ய பரமேஷ அஜாத தேஶ ஓம் க்லீம்
ஶ்ரீம் ஓம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஓம் பட் பட் ஓம் ஹும் ஹும்
ஓம் க்லீம் க்லீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஹூம் ஹூம் த்ரி நமஃ ॥

ஸ்வஸ்தி ஸ்வாஹா ஸ்வதா வஷட் வௌஷட் ஹும் ஃபட்
...நந்த ஸ்வஜித ஸ்வாஹா – ஹேமகர்பாய
ஸ்வாஹா – ஸர்வஸுப்த ஸர்வவ்யாப ஸர்வஸாக்ஷிகார
ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ர பர கலாதீத நாதீத கல்பநாதீத
பூர்வஸ்தித பூர்வபாஹ்ய ஸாக்ஷி ஸாக்ஷி காரண காரண
பஞ்ச
பஞ்ச ஜ்ஞாந ஜ்ஞாந ஶப்த ஶப்த ஸ்பர்ஶ ஸ்பர்ஶ ஶிவ
பரம ஸதாஶிவ நம: ॥

ஓம் க்ரூம் ஶ்ரூம் ஜூம் ப்ரௌம் ஞ்ரௌவிதே ஓம் யாம்
ராம் லாம் வாம் ஶாம் ஷாம் ஸாம் ஹாம் ளாம் க்ஷாம் க்ஷீம்
க்ஷூம் க்ஷைம் க்ஷௌம் க்ஷ: ப்ரஸாதபதயே நம: ॥

ஜகத்ப்ரஸவே நம: ॥

ஓம் ஸ்வாஹாபதயே நம: ॥

தத்வாத்மநே நம: ॥

ஸர்வாத்மநே நம: ॥

அந்தராத்மநே நம: ॥

ருத்ராணாம் பதயே நம: ॥

ததோ வித்யாவிதாநேந த்விதீயா ததஜ்ஞாதய: ।
தத: பஞ்சதேவதாத்வா வித்யாஸ்த்வேதாஸ்த்ருதா: ।
பஞ்சஸ்தநபஞ்சகாத்மநா ததாஸ்வவே ஸர்ஶிதா: ।
பஞ்சமந்த்ரா ஹம்ஸபாஜதாஸ்வ ஸ்வாஹாந்தாஸ்ஸத்யோ மதா: ।
நவபஞ்சகா நமோந்தாஸ்ஸ்ரிதா மந்த்ரா மதஸ்ஸ்ரியா ॥

ஸர்வாத்மநே பராய பரமேஶ்வராய யோகாய யோக
ஸம்பவாய

கர கர காரண காரண ஸூக்ஷ்ம ஸூக்ஷ்ம ஶிவ ஶிவ ஶிவோத்பவ
ஸர்வதேவ ஸர்வகார்யப்ரபோதந ஸதாஶிவ ப்ரஸந்ந
நமோஸ்து தே ஸ்வாஹா ॥

ஓம் ஸஶிவ ஶிவ நம: ஓம் ஹம் ஶிவஸ்ய ஹ்ருதயாய ஜ்வாலாநி ஸ்வாஹா ॥

ஓம் ஶிவாத்மக மஹாதேஜஸ்ஸர்வஜ்ஞ ப்ரபாஜித: ।
ஆவர்தய மஹாகோர விஜ்ஞாநம் கவசப்ரஹ ॥

ஆயாஹி விஜ்ஞாநம் மஹாகவசம் ஶிவாஜ்ஞயா மம
ஹ்ருதயம் பந்த பந்த பூர்வபூர்வ ஶக்திஸத்யேந வஜ்ரயா
வஜ்ரபாணி வஜ்ரஶரீர மம ஶரீரமநுப்ரவிஶ்ய
ஸர்வதுஷ்டாந் ஸ்தம்பய ஸ்தம்பய – ஹும் ஃபட் ஸ்வாஹா ॥

ஓம் ப்ரஸ்புர ப்ரஸ்புர கோர கோரதர தநுரூபே
சட சட ப்ரசட கஹ கஹ வம வம காதய காதய
ஹும் ஃபட் – ஓம் ஜும் ஸ: ॥

ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாதேவாய தீமஹி –
தந்நஶ்ஶிவ: ப்ரசோதயாத் ॥

ஓம் கணாம்பிகாயை வித்மஹே மஹாதபாயை தீமஹி
தந்நோ கௌரீ ப்ரசோதயாத் ॥

ஓம் நியநவதாஜ்ஞகாய ஸ்வாஹா ॥

பவாய நமோ பவலிங்காய தே நம: ।

ருத்ராய நமோ ருத்ரலிங்காய தே நம: ॥

ஶர்வாய நமோ ஶர்வலிங்காய தே நம: ॥

ஊர்த்வாய நமோ ஊர்த்வலிங்காய தே நம: ।

ஶிவாய நம: ஶிவலிங்காய தே நம: ॥

பாமோக்ஷ:—

ஸாரஶிம்ஶ்வ வகாரஶ்ச ஸ்வராதேர்நா நாமமயோ ।

அக்நிகார்ய:—

உநசுஙூா ஞூஷணஷூாரெஸ்ரூவ வஷூஙாஸாவசெஙாஞக: ।

வாடலெஜ:—

வுஹிதூமஷீவஞெஸ்ரூவ பொவெஷூாஉஷூாஙீகஷு ।
ஞஙதரூவெ ஶிரஸ்ய யதஷூாஸ்ய வெ தயா ।
ரஷு வவஷூத யாநாக்ஷி விஷு வஷு தயா வ நஃ ।

க்ஷயிகவாடஃ—

வூாநவஸஂஷு நகாரஸ்ய நஜள ரெஜொதி ஷிகீ வத ।

வாடலெஜஃ—

ஜெவ ஷூமஷூ ஹாஉஷு வகாரஷுவிஷாமஸ: ॥
ஷஂ விஜூாங யமகாரஸ்ய கூதரெஸ்ரூவ யவள தயா
ஜாயாஉஷுவிஸமஷு ணெகாரொ உஙுவஷாஸ்ய ரஙு ॥

வாடலெஜஃ [எஅ-கஉஅ]

யாயள தஷுவிஷமஷூஷு உஷு தூரு தயா வ ந ।
ரீகா ஶிவொஹஙஂ தயா வஷு ஷஷவதீக்ஷள ஸரீஷிவெஜ ॥
யாடெ வகாஜாய ரளஷிஷு விதெயாஃ வாடனா ரஙவ ।
வஉஙுஜாஷுஸாயள வ யரஙணெதங யஉஙுவகாஃ ॥

க்ஷயெவெஷிஷு நொஜஷாஹங ஷிஜெ வெவ ஸஷுதெ ।
உாக்ஷிவாஷு ஜள க்ஷூஷு தூஷு ஸீஜாஷிகஷு யஃ ॥
ஸஙெஸஷூகாஷு வதீக்ஷள யவள உஙுவஷியாஉஷுவ ।
க்ஷூதஉாநஷுயாவெஷுங தூஷு ஸீஜாஷிகஷு கஃ ।
தவஷஙுஷு தயா தஷு யஷு மொஜெஷூரீஷு தங ॥
ஷிஸரஙுதி ஷிதஜீநாஷு ஜஸியா வாவவாஷு யெ ।
நவஙுவெஷு உஷு ரஸ்ரூவ ஞதூணெதூாZவி யஷிணா ॥
ஷூாவஙணாநாஷு வவஷூாஷு ஸகாரஞரதெவ வ ।
ஷூஜூயாதங நவஉெ கூஉாஜாஷிவூ ஸாயகஃ ॥

ரெஹவஙுவெஷூா உகாரஸ்ய வாதிநஂ வா தரெயெவ வ ।
நகாரவஙுவஷூகஂ ஷா வ ஷூதாவகூஷு வெயவா ॥
வாஜவஸாஷு தயா ரஙுரஙு ஷூராஜெூா யஷுணெ தயா ।
ரஙுகாயாஷு தயா நந விஂஷுஜெவ தயா வ உா ॥
ஸதூாஷியஂ ஹரதரெஸ்ரூகா நாஉாஜெ உஸாஉஸூ தங ।
யஷு ஷிஷு யயள யஷு தாயஂரஂயாஷுரெயெவ வ ॥
ந வஙுவெஷூா உஉாஉாஷு ரஙுரஙு வீவீ ந வாக் ஜவா ।
உா வீவிதி தயாரொஉஜூாநவாஜஷுரெயெவ வ ॥
நகார வஙுவெஷூா யூஙவஷு வஙஷுஸஂஷு தயா உஜா ।
ஹூாகாரஷு ரஙகாரஷு வதீக்ஷாவெகாஜமெ க்ஷிவெஜ ॥
ஶிஷு நாஷு ஜகாரஷு ஸாவூாநவி ஸாஷு நஃ ।
யஷு ரஷு தயா ஜிஜெூ வீவீணெணெ தரெயெவ வ ॥
நகாரவஙுவஷூாக்ஷஷூ யாணெஜஙுவா க்ஷவாஶுவிஜ ।
உஸாஉஷு தயா ஸக்தீ ஹூகாரஷு நவஙுவஷூகஃ ॥
ஜூஷு ஸஜெ வஜதூாணெ விஷிவெஜகஷூவதீக்ஷிகெ ।
நஜயாநாக்ஷி தயாஜூாநா உாவி வாடரெஸஸஷு வ ॥
ணெணெஷுராஜெூா ஸீவஜொ மயரஙுய ஸஷீரவ ।
ரெஹவஙுவெஷூா பகாரஷு ஸீஜாஜூாநாஂ ஶிவள தயா ॥
விகாரொ ரீவகொ யஷு விஸஙு தாஞாஷிகஷு கஃ ।
ணாஷு மஷு ஸகாரஷு கூஷிவெதங தூயொஜமெ ॥
ஜஙயாஷியொ யயொஉாஷு ரெதூகஙஷுமஙஷுயா ।
ஹாகாரொ ரெஹவஙுவஷூ ஷூராஜெூாவிஷு உா தயா ॥
உாதாவஹூவி தஙநாஹயொஜூாஹீ விகாஜஂ க்ஷஉா ।
ஷாடவாவள ஸஞரெவாஜெூா வகாரொ ரீவகொஞதஃ ॥
யரெகெஶிராஷுரவூணூ யாதூஸாஸா ஷூராய ந ॥

ணெயாஸ்ய ஸ்யு ஓாஞதுஷ்ரு விநா வெமாஸ ஹியம் கமாா ।
ஸாவஸாடீ கதஓெஓஸ ஸ்வதஸ்ரா ஞெதி வஜிக்திகெ ॥

ஸ்ரீநெபாஷக பாகள வஸ்ய ராயயாய யமாஸ்யா ।
தவாபவஸ்து ஸ்வராஷ்ரு ராபவாமிதி உஷயா ॥

கநாம கயிவெஸ்ய ஷ்ரு ஹிஂஸ்வஷாமாஸ ஜாயெ ।
யெவவாஸ்ரீவள வஸ்ய வஜிகதள ஷெயாயபெ நூவெஸ ॥

ஸ்ராவவாஞவரிவெஸ்ய மயஸ்ரீஸ்ய ஷ வளவ ஏ ।
ஸவிஹுவஸ ஸவொராபஸ்ய ஹஸ்ய வியஸ்ய வெதுராஸ்ய ॥

தஸ்ய ஸ்வராஷ்ரு வஸ்யராப யாபஹுவாவாநள ।
ஸாஸ்ய வஸ்ய ஸ்ரீவாஂவெஸ்ய நமோஸ்யமாவஹாஸ்ய வெ ॥

விஸ்வா நாஹு ராஸஂ யாகதள ஓஸ்ய ஸவாஷ்வெப ஸ்ரீவெஸ ।
ககாரஞு யயள ஷஷ்ஷ ஸ்யகாவதிஸ்யவெயவ ஏ ॥

பகாரெரா ரெஷஸஂயாவெகதள நவாபஸ்ய யகாரக꞉ ।
ஞகாரெரா ராபவிகாவெணஸநுநாநாகாரஸ்ய விஸ்யவெ ॥

ஸாபயள ததஸ்ய ராபவெஸ்ய ஸவிஸவெஷா ஓகாரக꞉ ।
வெஷுவகஷாஂ விஸமாஞொ ஓகாரஸ்ய வாநஸ்ய ஓ꞉ ॥

கமஸ்ரீவெஜவ வெதமஜ ஹுஜெஜா ஏாஷஊவெப ஸ்ரீவெஸ ।
சவாஸாவமராபவிஸ்ய வெணஊஂராமாஹாஊாஸ்ய வெ ॥

ஸ்ராஞெஓெரா ஷுயாபராவெ பகாரஸ்வஓவாஹவஓ ।
பஸ்ய கஷாஸ்ய தீவஞு ரகாரவெஸ்யவகாரஜ꞉ ॥

ஸஂஸ்ய ஊ꞉ஸ்ய யகாரஞு விஸ்தவெயகொநவிஂபவெ ।
ஓவிஸவ்ராவிராபவெண யெஸாஸ்ரீவயா தயா ॥

நவெஷுாயயாபவெ பவெஸ்யவ ஞகாரவிஸ்த நமகஷாஓ ।
ஓகவாஸகாஸு நாஸாவெஸ்யவஂ வஸ்ராவிஂபவெ ॥

ராகாவெண தயாவெணவி வாஸ்ய தஸ்ய ஸ்வராவயள ।
வநஞாவெஓா வெஓகாரஸ ஸவிஸமஸ்ய தாரகஓ ॥

பாவவராபஸ்ய ஸ்வாஹஷிஸகாரெரா வெகஷஸ்ய ஸவிஹுயாகஓ ।
ஓவராஸ்ய ஷுஓவெஸ்யவ ரெஷவாபவவகாரகஓ ॥

ஸஞு வஞு வஸஸ்வாஸ்ய ஏகாரவெஸ்யகவிஂபவெ ।
ஓாவவெத ஸ்ய தயாவிஸ்ய வெணயவாஏ ஷவாபவக꞉ ॥

வெஸகாரெராஹஂ பாராவெஓதி நாராவெதஹு ஸ்ஸகாரகஓ ।
ஓஷஹாயஸ்ய ராவக்ஷள வெநகாரெராதூ கபஸ்யவெஓ ॥

ஐஓகாரவாபவெரா ஜவெஸ்யவ ஞுவயவெஸ்ய நவாபவகா꞉ ।
ஜ்ஞாவவஸ்ய ரஊள தஸ்ய ஏாவிஂராஸ வஜிக்திகெ நுவெஸ ॥

ஸபஜ்ஞாநாய நவெரகாஸ விஹிதாஸ்ய தயாஊரா ।
வாஏஜஸவிஸமஸ்ய தீவாநஞு ஸ்வராயவாக் ॥

ஸவொஊக்ஷ நஸ்ய ஓநஏராஓள வஸ்ரீ ।
ஸ்யஓயாஏ தயொ யஸ்ய பாஸ்வஊஸ்ய தயாஏயொ꞉ ॥

ஓஸ்ய யாஏ தயா யஸ்ய பஸ்வஊஸ்ய தயாஏயொ꞉ ॥

ஷுஸ்ய வஸ்ய ஓகாரஸ்ய ஞுயொவிஂபதிகெ ஸ்ரீவெஸ ।
வெஸஏ ரஸ்ய தயாவளஏ கஸ்ய வெத வாராபவிவெண ॥

ரஸ்ய ஓயாஸ்ய வெஷுாகாரெர ஹஸ்ய பஸ்ய ஷுஜாஏ யா ।
யஸ்தஸ்ரீஸ்ய ஷுகாரஸ்ய ஓகாரஸவிஸமக꞉ ॥

வஞகஸ்ய ரஸவெஸ்யஏ ஸநிஷ்டா ரஏ ।
ஸபஹாஏ தயாயாஏ ஏதாவிஂபதிகெ க்ஷிவெஸ ॥

ஸியளஏ ஏஷஸ்ய ராபராப வீதாராமஸ்ய தயாநந꞉ ।
வஸ்ய திஸ்ய விஸமாஞொ ஸமவமள தஓஓளஏத꞉ ॥

வஸ்யஞு ஸ்வாதவாமாஹிஸ்யபாஸு தவெயவ ஏ ।
ரொவிஂபஸ்ய வாபவஸ யொடஷீவஜெதாரவெய ஞுஓாஸ ॥

வஞவிஂபதிகெ வஜிகதள நுவெஸத்து விஏக்ஷண꞉ ।
நராபஸ்ய வீவெணஹள ஸ்பவாதள ஓஸவிஸமக꞉ ॥

8

ரஶு குஷ்ரஸிராஜிவெலா நாயஜொஷஞ்ஹா தயா ।
வாநஜவாலயஸாஜா ஹாஜிமணஜ்ஜாஷஹெயெவ வ ॥

ஹாரஸகீவள நாவா நள விமிஷட்விஂஶகெ நூவெஸஃ ।
விஶுணெவ விஶிவாமெஶுவ ஜொவ வெவ ॥

தாரஂ ஜொஙெவ ஷூஶெஶுவஜொாவாகீ ஐவஜெவ ஶஞ்ஜவள ।
ஸவஶ்யு விஸமஶு வஜ்ராவ ஶிஞ்ஜ ॥

தயா நாவார ஸஂயாஜ்ஜ ஶவாஶாஶு யயள தஸஃ ।
ஜூராமொ யஶுணாமெஶுவ உயஶாரஸவவிஂஶகெ ॥

உஶுவூஶு தயாஜ்ராவ வாவெயெநஶு வாஶல வெவ ।
ஓஜ்ஜாரஶு தயாஜிஜெக வஷ்ட்ர ரெஷயாகீ ॥

ஷூஶுகாரஂ தயா தஶு நெஶுரஶு ஸவளவியிஃ ।
ஞுகாமொ உணமெஶுவ திஂகாரஶு ஸவாஙெவகஃ ॥

தாரகள ஸவிஸமஶு யீவவிஶு ஹிநஷூயா ।
நஶுகாஶு கு உஜெணெவ கஷவிஂஶதிகெ நூவெஸஃ ॥

காஙெஶு யஶு யகாரஶு ஷூஶாஜெ ரஶு உவெயாகீ ।
வாகுவொ உயாஹாமெஜெஶு ஓஂகாமொ ஹாஙெத வவ வ ॥

சகாரஶு ஸஶிஜாஶு யெநஜெஜூா வூயெவ வ ।
ஜரஶு தயா ஹாவ சரஹாஶு தஹளஜ வெவ ॥

ஒஜ்ஜாரஶு உகாரஶு கா தவாஶு தயாவஜெ ।
ஊகாரஶு தயாதெவ வணகொ நதிஂஶகெ நூவெஸஃ ॥

விஶுநஶு தஜொ வெவ ஶாஶு வஶு தயாவ ந ।
ஹகாரஸவிஸமஶு யாவொ வெவ வூதீவகஃ ॥

ஹஙெஶு தஶு தயாவாவஂ ஷூஷ்ஸவிஸமகஃ ।
வஶு ஹஶு ஸஷிமெஶுவ திகாமொ ரெஷஸஂயாதஃ ॥

கஶு ஹஶு ஐகாரஶு யஶு தாஶு வதீளஹி வெவ ।
நஉயஷுள ஸஜெகீஶு உகாராஶுஜயள தயா ॥

நகாரஶு வகாரஶு திஂஶதஜீகுள ஙா விநூவெஸஃ ।
ககார வாஙெவஜிமெஶுவ ஊகாரஶு ஸஶிஜாகஃ ॥

வெஜ்ராஜஶு ஹூவள ஜஶுநஷூஜாரஶு ஸஶிஜாயாகீ ।
கீஶஹட் ஐவ ஜெநஶு தவாஙெவெலா உஶு நிஶுகஃ ॥

ஶிகாமொ ஜிஜாஸஂயாகெஜா ஜெவஹஶு தயாவஹாஃ ।
ஹகாரஶு தயா மாவ ஆதிஂஶதஜீக்ககெ நூவெஸஃ ॥

ஜூவெ உஶு வூதீவஞு ஐகமெணெவ வூதீவகாஃ ।
நகாரவாஙெவகஷூவ உஶுவ்வ தமெயெவவ ॥

வூகாரஶு தவாஙெவஶு உகாரஶு கவாஙெவகாஃ ।
யஶுஜெஶு வூதீவள யள வாவ கூஶு ரஹாஜவா ॥

யவள உவள ஷூயஜூயதெ ஜொ வெவாஷூயா ।

உ

சிவமயம்

2-வது மந்த்ராவதாரபடல சந்த்ரிகை

— :: —

இனி, மந்த்ரங்களினுத்தாரத்தை முறையே சுருக்கமாகக் கூறுகின்றேன் கேட்கக்கடவீர்; மந்த்ரமில்லாமற் கிரியையில்லை.

மந்-த்ரம் என்பது மநநம்-த்ராணம் என்னும் இரண்டு சொற்களின் புணர்ச்சி. இவை முறையே யாவத்தையு மறியுந்தன்மை-சம்சாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்றி விடத்தக்கது என்னும் பொருளுடையன. அதாவது, யாவத்தையு மறியுந்தன்மையும் சம்சாரப் பெருங் கடலிலிருந்து கரையேற்றிக் காப்பாற்றுந் தர்மமுள்ளதாதலால் மந்த்ரமென்று சொல்லப்படும்.

மந்த்ரமானது வாச்ய வாசக மென்னும் பிரிவா லிரண்டுருவமாகும்.

வாசகம் – வாக்கின் ஸ்வரூபம்
வாச்யம் – அதன் லக்ஷண வடிவம்

வாசக லக்ஷணையால் வாச்யத்தின் [ஐக்யம்] பொருளைக் காட்டும். [நினைத்த பொருளைப் பிறர்க்குத் தெரிவித்தலும், பிறர் தெரிவித்ததனைத் தாமுள்ளுணர்தலும்.]

நாதம் மந்த்ர மென்று சொல்லப்படும். அந்தநாதம் பரனிடத்துத் தோன்றும், நாதத்தில் பிந்து தோன்றும், பிந்துவில் [அச்சு] உயிரெழுத்துத் தோன்றும், அவ்வுயிரெழுத்தில் [நெடில் குறிலென்னும்] இரண்டிரண்டு பிரிவு தோன்றும், அவற்றின் பிரிவு பதின்மூன்று.

[ஜீவாக்ஷரம்] ஆதாரமென்னும் பெயருள்ள உயிர்கள் பதினாறு.

ககாரமுதலிய எழுத்துக்கள் உடல்போ லொத்திருக்கின்றன. அவ்வுடலென்னும் மெய்யெழுத்து முப்பத்திநான்கு.

இவ்வக்ஷர சமூஹங்களினாற் ப்ராணவாயுவினுபாதி பேதற்தாற் சமஸ்த சப்தங்களும் வ்யாபரிக்கப்படுகின்றன. அவ் வக்ஷரங்களாலே பர அபர சாத்திரங்க ளேற்படுகின்றன.

ஒன்பது பகுப்பாய்ப் பிரிக்கப்பட்ட ஐம்பதெழுத்துக்களையுடைய நாதம், விரிவால் ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தைந்து.

வர்ணமென்னு மக்ஷரங்கள் ஒன்பது பகுப்பாய் நிச்சயிக்கப்பட்டன.

ப்ராம்மணோத்தமர்களே! ப்ரதிபத சிவநாமங்களால் நாதம் சொல்லப்பட்டது. அது, தூல சூக்கும பரமென்று மூன்று பிரிவையுடையது.

சப்த ஞானங்களை யுணர்ந்தனுபவிக்கு மான்மா சமஸ்தப்ராணிகளி னிருதயத் திருக்கின்றது.

தத்வதரிசிகளின் அநுஷ்டாநத்தில் மாத்ருகையானது ஐம்பது ருத்ர ருத்ரி பேதங்களோ டிருப்பதாக வறியத் தக்கது.

ருத்ர ருத்ரிகளின் பெயர் அடியிற் கூறப்படும். (பக்கம் சுரு)

அந்தணர்களே! பிறகு வர்ணங்களைப் பெருக்குவதால் மாத்ருகையின் பிரிவு கூறப்படும். அற்றாக,

ருஷிகள் :—கருணாநிதியாகிய பகவானே! உலகத்திற் ப்ராணிகள் குறைந்தபலம் அற்பாயுசு இழிதொழில் மயக்கம் பெரிதாகிய கர்வம் பேராசை விரோதம் முதலியவைகளோடு கூடினவர்களாயிருக்கின்றார்கள்; சத்திநிபாதமுள்ளவர்களு மில்லாதவர்களுமா யுள்ள அவர்களுக் கெவ்விதம் தகுதியோ அவ்விதமா யநேகப் பிரகாரமாக மந்த்ரத்தினுற்பத்தி கூறவேண்டும்.

பரமசிவம் :—எவ்வெவ்விதமாய்ச் சுகமான மோக்ஷோபாயமான துண்டாகுமோ அவ்வம் முறைமையிற் சம்க்ஷேபமாகச் சொல்கின்றேன், கேட்பீர்களாக!

சிந்தாமணி மந்த்ரம் – கடு½-முதல்-உசு½-வரை,

காலாந்தக மந்த்ரம் – உஎ½-முதல்-சஅ-வரை மூலஸ்லோகத்திற் றெளிக.

புத்திமானுயுள்ள சிவபக்த சிவத்வஜ மாணுக்கருக்குக் கந்த புஷ்ப முதலியவைகளாற் சக்ரத்தைப் பூஜித்துக் காட்டற்பாலது.

ச்ரேஷ்டமாகிய மந்த்ரத்தை குருவினுடைய ஆஞ்ஞையை முன்னிட்டு க்ரஹிக்க வேண்டும். அவ்விதமன்றி யாதொரு மந்திரம் க்ரஹிக்கப்படுமோ, அதை ஜபிக்கில் விபரீதத்தைத் தரும்.

ப்ருதிவ்யாதி சிவதத்வம் வரை பாவனையையுடைய அம்மந்த்ரத்தை யுணர்ந்தவன் பாசபந்தத்தினின்றும் விடப்படுகிறான்.

சித்திரைமுதற் பங்குனிமாத விறுதிவரை ப்ரணவ முதலிய வொவ்வோ ரக்கரங்களைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

தீர்கபூர்வமான வவ் வக்ரங்கள் சக்ர நாபிகமல தளங்களி லிருக்கின்றன, அவைகளை யறிந்து சேகரித்து இவ்விதமாய் த்யாநித்து ஜபித்துப் பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு ஒரு நாளாவது அவசயம் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ருத்ரமந்த்ர சக்ரம்;-யக்ஷரக்ஷோக்ரஹங்களுக்கு [௫௪ - ௬௫௨] ஸ்லோகங்களிற் கூறிய ப்ரகாரம் [37] ரேகைகளோ டுபயோகித்தல் வேண்டும்.

மாத்ருகாமந்த்ர பலன் :—இந்த மந்த்ர சாஸ்த்திரத்திற் சகல மந்த்ரங்கட்கு மிது முதன்மையாகும். அந்த மாத்ருகையை ருத்ர ருத்ரிகளோடு கூடினதாயாவது தனியேயாவது அப்யசிக்க வேண்டும். இம் மாத்ருகையால் சகல சித்திகளு முண்டாம். ஆதலா லிதனை மனதிற் பதிந் துச்சரித்தல் அத்யவச்யகம்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! இனி மாலா மந்த்ரமுறையைச் சொல்கின்றேன் கேளுங்கள்.

சிவத்திற்கு ஆதிசத்தியும் சாதாக்யத்திற்கு மனோன்மனியும் மஹேசருக்கு பவாநியும் ஆக சக்திகள் மூவிதமாய்க் கொள்ளப்படும். ௬௫அ1/2 - ௬௫௬1/2 இவ்விரண்டு ஸ்லோகங்களா லிதன் மந்த்ரங்களை யுணர்க. இதர சகல சக்திகளுக்கு, அதனதன் நாமாக்ஷரங்களைக் கூறப்படும்.

பிறகு மோளாமந்த்ரமென்று சொல்லப்பட்ட மாலா மந்த்ர சக்திகளின் மந்த்ர சமூஹங்களைக் கேட்பீர்களாக. ௬௬௧-௬௬௨,ஸ்லோகங்களா லிதன் மந்த்ரங்களைத் தெளிக.

மோளாமந்த்ர ஜபத்தில் ஒவ்வோர் மந்த்ரங்களினும் குருவையும் ஐம்பது மந்த்ராக்ஷரங்களையும் உச்சரித்து, முதலில் ஜபவிதியில் மாத்ருகையோடு மந்த்ரத்தைச் சேர்த்து, அதன்பின் நடுவிலு முடிவிலு மவ்வாறே மாத்ருகையோடு உச்சரித்தல் வேண்டும். அப்படி உச்சரிப்பவ னெவ்வெக் காரியங்களை யிச்சிக்கிருனே, மிகவு மொப்பில்லாத அவ்வக்காரியங்களை அடைகின்றுன்.

ப்ரசித்தமான அந்த மாலாமந்த்ரங்கள் பத்தக்ஷரங்கள் முதலிருபதக்ஷரங்கள்வரை யுடையன. பத்திற் குறைந்தவை பீஜமெனப்படும்.

மாலாமந்த்ர மெப்போதும் விருத்தாப்யத்தில் பலந்தரும், மந்த்ரங்கள் யௌவனத்திற் பலன்தரும், பூத முதலிய மந்த்ரங்கள் பால்யத்தில் முன்சொன்னவற்றிற் குறைந்த பலனைத்தரும்.

ஸ்வாஹா நம: என்பவையும் சேஷ பதங்களும் ஸ்த்ரீ பும் நபும்ஸக லிங்கங்கள்.

சேஷபதங்க ளென்பதனுல் ஹூம்படாந்தங்களுமெனக்கொள்க.

அன்றியும் மந்த்ரம் பும் லிங்கமும் வித்யா ஸ்த்ரீ லிங்கமென்பதும், இவற்றில் ஹூம்படாந்தங்கள் பும்லிங்கம், ஸ்வாஹா ஸ்த்ரீலிங்கம், நம: நபும்ஸக லிங்க மென்பதும் அதிகபாடத்திற் காண்க.

வச்ய உச்சாடன விஷப்ரயோக முதலிய இழிதொழில்களில் புருஷ தெய்வங்களும், வ்யாதி நிவாரணத்தில் ஸ்த்ரீ தெய்வங்களும் இதரகர்மங்களில் நபும்ஸக தெய்வங்களும் ப்ரயோகிக்கத் தக்கவை.

இனி, ௬௬௭-முதல்-௬௭௩1/2-ஸ்லோகங்கள் வரை கூறியுள்ள மந்த்ரங்களால் கற்பனு சமூஹங்களுடைய அநுகூல சித்தியின் பொருட்டுபாசித்தல் வேண்டும். அற்ருக,

எந்த சாதகனுக்கு எந்த மந்த்ரங் கைகூடுகின்றதோ அந்த மந்த்ர மவனுக்குச் சித்தியைக் கொடுக்கும். நிற்க,

பதினறு ரேகாஸ்வரூபங்களோடு கூடின ஸ்வஸ்திக சக்ரத்தில் வர்ணவிந்யாசத்தை யெழுதி சங்கரரை த்யாநித்துப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மந்த்ரங்கள் சாதகனுக்கு முதலெழுத்திலிருந்து, சித்த சாத்யாதி கற்பனையால் சித்தம் சாத்யம் ஸ்வசித்தம் அரியென நான்குவித பகுப்புடையன. அவையே மீண்டும் மந்த்ர முதலிலிருந்து மந்த்ராந்தங்கள் வரை ஒவ்வொன்றும் நன்னுன்கு பகுப்பினவாய் பதினறு விதப்படும். அந்தக் கற்பனை சித்தசித்தம் சித்தசாத்யம் சித்தஸ்வசித்தம் சித்தாரி என்ப. இவை போன்று சாத்யாதி முதலியனவும் கொள்க. அவை வருமாறு :—சாத்யசித்தம் சாத்யசாத்யம் சாத்யஸ்வசித்தம் சாத்யாரி எனவும், ஸ்வசித்தசித்தம் ஸ்வசித்தசாத்யம் ஸ்வசித்தஸ்வசித்தம் ஸ்வசித்தாரி எனவும், அரிசித்தம் அரிசாத்யம் அரிஸ்வசித்தம் அரிஅரி எனவுமாம்.

சாதகருக்கு, சித்தம் ஜபத்தா லிஷ்ட பலத்தைக் கொடும்பது.

சாத்யம் ஜப தர்ப்பணங்களா லிஷ்டபலத்தைக் கொடுப்பது.

ஸ்வசித்தம் பாடமாத்திரத்தால் இஷ்ட பலத்தைக் கொடுப்பது,

ரிபு என்னும் அரி கெடுதலையைக் கொடுப்பது.

சத்ருபீஜங்களதிகமான மந்த்ரம் நாசத்தைத் தரும்.

ஆசாரசம்பன்னனும் சிவபக்தி மானுமாயுள்ள புத்ரன் அல்லது சிஷ்யனுக்கு, குருவினுல் மந்த்ரங் கொடுக்கத்தக்கது. பின்பு குருவான வரந்த மந்த்ரத்தை ஆயிரமுறை ஜபித்தல் வேண்டும்.

புத்ரனிட முபதேசிக்கப்பட்டதும் அகஸ்மாத்தாகிய வ்யாஜத்திஞ லடையப்பட்டதும் சாஸ்த்ரரூபமாய் க்ரஹிக்கப்பட்டதுமான மந்த்ரம் ஜபித்தல் வேண்டும். வேறுவிதமாய் கிடைக்கப்பட்டதை ஜபிக்கின் கெடுதி செய்வதாகும்.

முதன்மையாகிய க்ரியை சித்திக்கும்படி, மந்த்ரத்தைக் காப்பாற்றும் சாதகாசிரியன் ஜபித்தல் வேண்டும். அந்த ஸாதநத்தைப் பார்க்கினும் மந்த்ரங்களே எல்லாவிடங்களிலும் சித்தியைக் கொடுக்கும். [மந்த்ரம் விசேஷமென்றபடி]

ஏகாக்ஷர மந்த்ரம் பத்துலக்ஷ ஜபங்களாற் சித்தியைக் கொடுக்கும். மந்த்ரத்தி லெழுத்ததிகமாஞல் வரிசையா யுக்தியிஞல் ஜபத்தின் சம்க்ஷேபமானது செய்யத்தக்கது. இவ்வாறு பீஜாக்ஷர ஜபம் முன்னிலிரண்டு மூன்றுபங்கதிகமான தொகையாற் செய்தல் வேண்டும்.

மாலாரூப மந்த்ரத்திற்கு ஜபத்தின் தொகை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜபசங்க்யை சொல்லப்படாத மந்த்ரத்திற்கு ஜபமெட்டு லக்ஷம்.

அபிஷேக விதியில் ஜபத்தைப் பார்க்கினும் ஹோமம் பத்திலொரு பங்கும், பூஜை ஜப ஹோம முதலான அங்கங்கள் மூலத்தில் பத்திலொரு பங்கும் செய்யத்தக்கவை.

மந்த்ரங்கள் [பிறர் கேட்கும்படி] வெளிப்பட உச்சரிப்பதினும் [பிறர் கேட்காதபடி] மெதுவாயுச்சரிப்பது விசேஷம், அந்த லகுவுச்சரிப்பினும் மாநதமா யுச்சரிப்பது [எண்ண மாத்ரமா யுச்சரிப்பது] விசேஷம். கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாய் ஜபமுதலானவை செய்தல் வேண்டும்.

சகலமந்த்ரங்களும் காலைப்போதிலேயே க்ரஹிக்கத் தக்கவை. அக்காலத்தி லிதத்தைத் தரும்.

2-வது, மந்த்ரோத்தார படலசந்த்ரிகை முற்றும்.

—ஃ—

ருத்ரருத்ரி நாமங்கள்[1]

1	ஸ்ரீகண்டர்	பூர்ணோதரி
2	அநந்தர்	விரசேனி
3	சூக்ஷ்மர்	சால்மலி
4	திரிமூர்த்தி	லோலாக்ஷி
5	அமரேசர்	வர்த்துளாக்ஷி
6	அரபீஜர்	தீர்க்கநாசிகை
7	பராபூதி	தீர்க்கமுகி
8	திதீசர்	கோமுகி
9	தாணுகர்	தீர்த்தசிம்சு
10	ஹரர்	குண்டோதரி
11	புவரீகர்	அர்த்தகேசி
12	சத்யோஜாதர்	விகிர்தமுகி
13	அநுக்ரஹர்	ஜ்வாலாமுகி
14	ஈசுவரர்	உலூகமுகி
15	அக்ரூரர்	ஸ்ரீமுகி
16	மஹாசேநர்	வித்யாமுகி
17	க்ரோதசர்	சரஸ்வதி
18	சண்டேசர்	மகாகாளி
19	பஞ்சாந்தகர்	சர்வசித்தி
20	சிவோத்தமர்	சமந்மிதி
21	ஏகருத்ரர்	கௌரி
22	கூர்மர்	த்ரிலோக்யை
23	ஏகநேத்ரர்	வித்யை
24	சதுராநநர்	மந்த்ரசக்தி
25	அஜேசர்	ஆத்மசக்தி
26	சரு	பூதமா
27	சோமேச்வரர்	தேவாம்போதரி
28	லாங்குலி	திராவிணி

1. இவ்விதம் மூலசுலோகத்தில் காணப்படவில்லை.

29	தாருகர்	நகரீகேசரி
30	அர்த்தநாரீச்வரர்	மஞ்சரிரூபிணி
31	உமாகாந்தர்	விரைசேகாரோதரி
32	ஆஷாடி	பூதாதினி
33	டிண்டி	பத்ரகாளி
34	அத்ரி	யோகிநி
35	மீநர்	சங்கினி
36	மேஷர்	கர்ச்சிநி
37	லோஹிதர்	காளராத்ரி
38	சகிஸ்தர்	கூர்த்தந்ய கபர்த்திநி
39	கலண்டர்	வாசந்மயை
40	த துவிலண்டர்	சயை
41	மஹாதாளர்	சமூகை
42	வாலி	டஸ்வரியை
43	புஜங்கேசர்	ரேவதி
44	பிநாகேசர்	மாதவி
45	கஷகசர்	வாருணி
46	பகர்	ரக்ஷோவதரணி
47	ஸ்வேதர்	சதாசைலக்ஷ்மி
48	ப்ருகு	பிநாகி
49	லகுலி	வ்யாபிநி
50	சிவர்	மாயாநநி
51	சம்வர்த்தர்	வித்யை

இந்த ருத்ரருத்ரிகள், சுத்தவித்யா தத்துவத்தில் வாம, சேஷா, ருத்ரீ, காலீ, கலவிகரணீ, பலவிகரணீ, பலப்ரமதநீ, சர்வபூததமநீ, மநோந்மநீ, த்ரிகுணீ, ப்ரம்மவேதாளீ, தாணுமதீ, அம்பிகை, ரூபிணீ, ஜ்வாலீ, நந்தினி, வித்யாபதி, புவநங்களில் ரத்தாங்கச் சவியுள்ளவர்களாய் சூலகபால பாணிகளாய் தம்மூர்த்தி த்யாந நாமோச்சாரண மாத்ரத்தில் சர்வசித்திப்ரதரா யிருப்பார்களென சில நூல்களிற் சொல்லப்படுகின்றன.

॥ ஸ்நாநவிதிப்ராரம்பம் ॥

[illegible]

[illegible] ௫

[illegible] ௧௦

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௧௫

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௨௦

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௨௫

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௩௦

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௩௫

[illegible]

[illegible]

ஸம்ஸாரார்ணவதாரைகஸ்ய ஸ்நாபயாத்³ராஜோபசாரத: ।
ராஜவத்³விஶேஷோபசாரைஸ்ஸம்பூஜ்ய ததா² பூஜகோஷ்டகை: ॥

ஸ்நாத்வா நிர்ஜ்ஞாநமுக்தே காலபாதா³ந் பூஜயேத்³ பஶூந் ।
தீர்தே² விஶ்வேஶ்வரஸ்யாத்ர ஸம்ஹ்ருத்ய ஸ்வஹஸ்தே ந்யஸேத் ॥

அத²வா ஸ்வக்³ருஹே ஸ்நாத்வா ஶீதலேந வா ।
தத்ரைவ விஶ்வேஶம் ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸ்நாநமாசரேத் ॥ ௩௦

நவாக்ஷரபஞ்சாக்ஷரைர் மந்த்ரைஸ்ஸம்பூஜ்ய ப்ரோக்ஷயேத் ।
வாஸஸா பரிஶுத்³தே⁴ந ஶ்வேதேந ஶரீரகம் ॥

உத்³த்⁴ருத்ய விஶ்வேஶம் ஸ்நாநவாரி ஶிவநைவேத்³யை: ।
ஸக்தி(?)ஶக்திர்ஹ்ருத³யம் காயம் ஶுத்³தே⁴ந ஸம்ப³ந்தா⁴ ॥

ஸ்நாநம் சதுர்விதம் ப்ரோக்தம் ஸ்வகா³ர்ஹஸ்த்²யாதி³நா க்ரமாத் ।
ஸ்வகர்மா நாத்மநோ உபதே³ஶகர்மகம் ॥

தத்³வாஸம் தத உத்³த்⁴ருத்ய தத்ஸம்ப்ரோக்ஷணாத்³ ப்ரத: ।
ஶிவாங்க³ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டதோயம் க்ருஷ்ணா வா கபிலாத²வா ॥

தஸ்யா கோ³ஶ்ருங்கோ³த³கம் பஞ்சக³வ்யாதி³நா ।
ஸம்ஸ்நாப்ய கோ³மயம் ம்ருத்திகாம் பி³ல்வம் கா³த்ரேண காரயேத் ॥

விஶேஷ ஶோத⁴யித்வா து ப்ரோக்ஷயேத்³வாரிணா ஹ்ருதா³ ।
ஶுத்³த⁴ம் பத்ரம் ஸுக³ந்த⁴ம் ப்ரோக்ஷணம் பி³ல்வம் ததா² ॥

நிர்மால்யதீர்த²காரூபகோ³மயாதி³ நஷ்டம் த்யஜேத் ।
பரிஶுத்³த⁴ம் ஶுத்³த⁴ம் ஸர்வம் ப்ரோக்ஷ்யைவ ஸம்ப⁴வேத் ॥

உத்³ய த⁴ர்மவிதி⁴நா ஸ்வகீயஸ்ய ஸுகா²ஸநே ।
க்ருத்வா வாமம் ஹஸ்தம் ஸ்வகாயே ஸுகீ²தம் ॥

ஜாத்யாதி³தோ³ஷநிர்முக்தம் ஶோத⁴நீயஹிதம் ஸ்வக: ।
தேந ஸ்நாநம் ப்ரஶஸ்தம் ஸ்நாநேஷு ஸர்வதீர்த²க: ॥

ஸர்வேஷாம் தீர்த²ராஜாய பாத்ரேஷு கமலாக்ஷிஷு ।
த்ரிஸந்த்⁴யோபாஸநம் ஸ்நாநம் யதா²ஸம்ப⁴வதோऽத²வா ॥ ௫௦

ஸந்த்⁴யாயா: பஞ்சமே தா ஸ்நாநம் க்ருத்வாऽக்ஷரம் ஶிவஞ்ஜபேத் ।
ஸந்த்⁴யாம் ஸோபாஸநம் பஞ்சமம் ஶைவம் வாமதே³வஸ்ய கல்பயா ॥

ஜலஸ்நாநம் பரா க்ருத்வா ப்ராதர்மத்⁴யந்தி³நேஷு ச ।
ஸந்த்⁴யாஸு ததா² ப்ரோக்தம் கேவலம் வா ஸமாசரேத் ॥

ஶக்தாநாம் விதி⁴ரேவம் ஸ்யாத³ஶக்தாநாம் யதோ²க்தயா ।
ஶுத்³த⁴ம் வாருணஸ்நாநாத³ஸம்பூர்ணமாபேக்ஷம் ॥

தஸ்மாத்³வாருணஶுத்³த்⁴யர்த²ம் ஸ்நாநாத்³ப்ரயத்நதோ ப⁴வேத் ।
ஶௌசம் யதா² நைமித்திகஸ்ய ஶுத்³த்⁴யை ஶௌசஸ்ய ஸ்வஸ்ய வஸ்த்ரத: ॥

யதா² க³ங்கா³ஜலம் ஶுத்³த⁴ம் ததா² ஸர்வமபி பாவநம் ।
ஸர்வதீர்தே²ஷு ஸ்நாநம் ஸர்வதீர்த²க ஏவ ச ॥ ௫௫

ஸக்ஷணாத் ஸ்வர்பாவாநாம் ஸர்வத்ர பரிகீர்திதம் ।
ஶ்ரீகண்ட² பவித்ராங்க³ ஹாரஹாரம் ததா² ॥

வாக்யஶ்ரவணம் பஞ்சாக்ஷரம் ஸர்வஸ்நாநம் தி³நே தி³நே ।
த்³வாத³ஶாரம் ஶைவம் ப்ரஸாத³ம் ருத்³ராக்ஷஸம்யுதா: ॥

ஸர்வே நரோத்தமா ஸ்வஸ்தா² தத்³ப⁴க்தா ப⁴வந்தி ச ।
த³ஶாம் ஶீக்⁴ரா க³ங்கா³ஸ்நாநம் கஸ்மா
ஸௌம்யம் க்ருத்வா ப்ரஹ்லாத³நம் க்ருத்வா ।
ஸர்வஜ்ஞோ ஸர்வஶக்தாநாம்
ஸாத்த்³ரமாத்³ய ஶிவோக்தம் ஸர்வபாவை: ॥

ஸர்வஸ்நாநம் ஜலஸ்நாநாத்³க்³ருஹிணாம் க³ங்கா³ஜலம் ப⁴வேத் ।
யதீநாம் ஸந்யாஸிநாம் ஸ்நாநம் ஹ்ருத்³வாரம் ப⁴வேத் ॥

க்³ருஹீ யதா²ஶ்ரமஸ்த² தி³வ்யைகோ தி³வ்யஸ்நாநை: ।
ஸஜ்ஜநாஶ்ச தீர்த²ம் தத்ர ஸ்வலக்ஷணேந ஸம்ப⁴வ: ॥ ௬௦ 1/2

𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌨𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑍇𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍 ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌮𑌰𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌗𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌨𑌵 𑌗𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌚 ॥ ௬௫½

𑌕𑌷𑌾𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑍈𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌨𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥

𑌉𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌦𑌨𑍇 ।
𑌉𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌷𑌕𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑍃𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍃𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌕𑍇 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌚 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌕𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌜𑌙𑍍𑌘𑍇 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌕𑌪𑍋𑌲𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌹𑍃𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌯𑍈𑌵 𑌚 । ௭௦½

𑌊𑌰𑍌 𑌚 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌙𑍍𑌘𑍇 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍇𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌕𑌣𑍍𑌠𑍌 𑌚𑌾𑌂𑌸𑍌 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌚 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑍌 ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌜𑌠𑌰𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।

𑌶𑌿𑌵𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌈𑌶𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌮𑍍 ॥ ௭௫

𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌕𑌣𑍍𑌠𑍌 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑍈 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌬𑌾𑌹𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌵𑍇𑌶𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌬𑍍𑌜𑌭𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌨𑍍𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍 ।
𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌤 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௦

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌈𑌷𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌜𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌵𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌕𑌕𑌾𑌲𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌨𑌾𑌶𑌿𑌕𑍋𑌶𑍈𑌵𑌾𑌲𑌾𑌭𑌾𑌮𑍁𑌦𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 ॥ ௮௫

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥ ௯௰

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥ ௯௫

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥ ௱

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥ ௱௫

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

ஸாமவேதப்ரமதே நாமிதாயோர்வஸூசிதே ।
வ்ருக்ஷாஞ்ஜனாதய: ஸ்நானாத்ஸ்மாஸ்: ஸ்னாக்தாராத்யதே ॥ ௧௧௦
உமாகிதேஷுக்ஷிதே வைஷ்ணவே ஸ்ரீ ப்ரமாணகர்ணீ ஸமுத்யோதனே ।
தாங்கல்புத்ரஜன்மஸமே ஸ்நானம் ஷட்க்ஷா வியதே ॥
ஸுஜாநா பாதௌ வ்ருக்ஷாஸ்ய ஹஸ்தாவானிபாய்நாச ।
கார்த்திகாஸனஸம்யுக்தா ஜாதாஸ்ய ப்ரவாணியாக் ॥
ஸுர்ய பஞ்சமிவோ ஸம்பூர்ணா ப்ராத்ஸவோ வாவ்யாத்ஸவ:
ஹஸ்தம் ரோகணவஸ்க்ர்யா ஸாஷஸ்ருஜம் விவேச ॥
சப்ராணியாமமைநஞ பாபாதாதிவிவர்ஜிதம் ।
பஹுதீயேந ஸம்யேந த்ரி: வீக்ஷா த்ரி: ப்ரஸஜவேச ॥
ஜ்யேஷ்டாஜ்யேஷ்ட ஸம்யேநாநாத்ரிகாஜ்யேஷ்டபோமத: ।
வக்ஷாநாராமஸ்தீ பாஹஸ்ய வகேஷா நாமிஸ்ர: ஸ்யமேச ॥
ஸஞ்ஜாவஸநம் வம்ராதாத்வித்யா ஸிவாணாமி: ।
ஸ்யாசைத்ஸுஷ்டம் வீக்ஷா ஹேதிநோஷள ப்ரஸஜவேச ॥
ஸ்யூநகேணாகூஸம்ஸ்யமம் காயதாச ஸவ்யாவஸ்ய: ।
கயவாநப்ரகாரேண காயதாவஸநம் பாயய: ॥
ஸாஷஸ்ருஜம் ப்ராஹ்யம் நிதேஷாஷம் த்ரி: விவேத்ஷ்ய: ।
ஸூஸ்யம் த்ரி: ப்ரஸ்ரஜேத்வஸ்த்ரஜ்யஸ்ய ஸ்வம் ஸமைநி: ॥
வசாவஸ்ஸ்ய ஸம்யாநஸ்ருஜ்யேஷ்டாநாதிகேந தா ।
ஸவ்யாத்தா வக்ஷாதீ ஸ்யஷ்டா தஜநாஜ்யேஷ்டகேந தா ॥
நாஸாதாராவாமள ஸ்யஷ்டா கநிஷ்டாஜ்யேஷ்டயோமத: ।
ரொஜேர ஸ்யஷ்டா ஜயோவேதாஜ்யேஷ்டே ந தா பாஹாகள ।
நாமிஜ்யேஷ்டகைநைவ ஸவநாஜ்யேஷ்ட்யஸுத: ।
ஹ்ருதயே தா ஸம்யுமம் ஸவநாஜ்யேஷ்டா ஸ்ஸம்ஸநி ॥
ஸூர்யஜாஸ்வேதாநாம் த்ரி: பாநாத்யஷ்மிஷ்யதே ।
ஜ்யேஷ்டாஜநாத்தா தயாயவேதிஹாஸயோ: ॥

ஸூர்யஸோமஜநாத்தா மனோமஸ்ய ப்ரியம் ஹவேச ।
ஹர்த்ரிரோஸ்யக்ஷேநைவ ஸஷீணாதா ப்ரியம் ஹவேச ॥
ரொஜேயோ: ஸ்நானநைவ ப்ரியம் ஸ்நாஸ்த்ர
ஸமயயோ: ।
நாஸிகாஸமநைவ சஷிநோக்ஷா ப்ரியம் ஹவேச ॥
ரொஜ்ஞஸம்ஸநநைவ ஸிமம் ப்ரீதிஷ்யா ஹவேச ।
ஜநூர்விஷ்ணயா நாநாஜ பாஹோநாஸைஹ்யஷ்டயா ॥ ௧௨௫
க்ஷாயே வ ககஜாதே வ ஸாதாய ஸூவநம் நயேச ।
ஸ்நானாக்ஷா தத: ரொஜ்ஞஸிஞ்ஜாலேநாஸ்யகம் ஸ்ருஜேச ॥
தீயதம் கநிஷ்டிகாஸ்யே ப்ரஜாவத்ஸ்யம் ப்ரதிஷ்டிதம் ।
காராக்ரே, ஜைவிகம் தீயதம் தத்ரஸ்யே ப்ராஹ்ஸ்ததம் ॥
வேதயகம் ஜஸீநீஸ்யே பவநஸ்ஸமிஷ்டா உாஷதம் ।
பாஸ்வாணிதமே வளஸ்ப்ரஸ்ரேயாக்ஷிணே தமே ॥
ஸகலக்ஷ்தஜேஹஸ்தா ததஸ்யஸ்ஸவாஸயேச ।
ப்ராஹ்மம் பஹுமணாவேதாம் பஹுகாமே விஜிஜயேச ॥
ஸய்யாஹோ வேஷ்ணவம் யாாயேதஸேஷாவ்யாதமக்ஷணாம் ।
ஸாயே ராளதீம் தா ஸாஸ்யாயேச ராத்ரமக்ஷணக்ஷிதாம் ॥
நியாஸகாம் த்ரிஸ்தீநாம் ஸாக்ஷிணீம் ஸவகர்ணாம் ।
யா ஸக்தி: வாரேஸஸ்ய ஸா ஸஸ்யந்தி நிமத்ய்தே ॥
தத்வித்ஸ்யமோ ஸம்ஷ்கா ப்ராத: கர்மாணி ஸாயயேச ।
ஜேயாஜ கூடேணைவ ஸம்ஸமக்தம் பாநஜயேச ॥
ததஸ்தநம் காயதம் ஸஹாஸ்ஜவபாதிவகம் ।
சஹ்யக்ஷணாத்ரம் கரம் கதவ்யம் தஷநஷாம் ।
பாஸஹஸ்ர ஜம் யாவ்ய ஹவத்ரஸி யோஜயேச ।
ஸம்யாஜுபஹுஷிஸ்தைஷக்ஷஹஸ்ர நித்யஸ் ॥

ஊர்த்வயோர்வி தக்ஷஹஸ்தஸ்ய ஶேஷவாமிரவிந்யாஸத: ।
க்ஷுத்ருஷ்டோ பூர்வமேகேநைவ [1]தக்ஷநாஸாபுடேந து ॥

தக்ஷநாஸாபுடீவஸ்ய தக்ஷஹஸ்தம் து யோஜயேத் ।
தஸ்மாத்தேஜோமயீ வாயும் சோஷம் தேஹே ஸமாசரேத் ॥

ரேசகாத்தக்ஷநாஸாதோ ஹிமவத்துஸிவிஶயேத் ।
தர்ஜநீதக்ஷஹஸ்தஸ்ய ஜ்யேஷ்டாச ஶிவாத்மக: ॥

க்ருதைகைவம் சாஜநாடீந்து ததஸ்யபர்யேணரோஹேத் ।
தேவாதீநாம் யதாயோக்யந்யேந பூர்வாரவிஸர்ஜநம் ॥

ஹஸ்தாக்ராம் தர்ப்பணம் ப்ரோக்தம் த்யாநாம் தர்ப்பணம்
ஸ்ம்ருதம் ।

ஆஜ்ஞாஸு தேவதா வாணீ ஶிரஸ்ஸ்தத்பரயா ।
ஊர்த்வயோர்தக்ஷநாஸிகாஸு ஸிவாயேவ ஹஸ்தயா ।
ஊர்த்வாமி விதாவஸ்தாநே ஆஜ்ஞயோ மாநவஸ்யா ॥ ௧௪0

தர்ப்பணீயா யதாந்யாயம் ஸாமகேஸ்திகாம் க்ருதிபி: ।
ஸ்நாநமயா ஆஜ்ஞதேவாநாம் ஸாரஸ்வதாஸ்யைவ ச ॥

ரிஷீணாம் ஊர்த்வநாம் து நயோகஞ்ச ஊர்த்வஜே வஷட் ।
ஸிவாநாம் ஸ்வஹஸ்தாநாம் நயோகஞ்ச பரிகல்பயேத் ॥

ஊர்த்வாநாம் வஷடஞ்ச ஸ்வாஹா பித்ருணாம் ஸ்வதாகரேத் ।
ஸர்வம் ஹ்ருதயபூர்வம் ஸ்வாஹா காமாந்தம் தேவதர்ப்பணம் ॥

கரயோ ஊர்த்வநாம் விஹித: பித்ருணாம் திலம் ஸ்ம்ருதம் ।
ஶேஷாணாம் தக்ஷநே: காயாந்யாயயோ மூலவீக்ஷ்யகம் ॥

ஸஸவ்யம் ஸவ்யகம் ஸவ்யோபவீதம் த்ரயேண து ।
ஆஜ்ஞாஸு ஊர்த்வப்ரஹ்மாஜ்ஞமேதயோ ஊர்த்வநிஸ்ஸதாம: ॥ ௧௪௫

ஶிவேஶவிஷ்ணுருத்ராஶ்ச ப்ரஹ்மா தேவா: ப்ரகீர்த்திதா: ।
வாக்யாதிநீ ஸவேசாணீ ஶிரஸ்தோத்ராதயஸ்ஸ்ம்ருதா: ॥

இந்த்ராதயஸ்ஸ்துதயோ ப்ரஹ்மாநந்தாவஸாநகா: ।
க்ருதிஸ்ஸ்ஸு விஶ்வாதிருத்ரஸ்ஸ வாமஹ்ஸ்ய: பாமஹ: ஸ்ம்ருதா: ।

வஸிஷ்டஸ்ச வீரீச்ச ஊர்த்வநய: பரிகீர்த்திதா: ।
ததா ஊர்த்வஷ்டாஸநகஸநந்தநஸநாதநா ॥

ஸநத்குமாரா: கபிலோ ஆஸுரா: பஞ்சஶிகஸ்ததா ।
ஶிவோ மஹேஶா பவாநீ ச ப்ரஹ்மவிஷ்ணு வஹ்நிவாயவ: ॥

யமோக்ஷ: ஸர்வபூர்வோத்தராஶ்ச ஸிதாவ்யோதே ப்ரகீர்த்திதா: ।
க்ஷீதிஸோமஶசாகாஶவாயவ வைவஸ்வத: ॥ ௧௫0

மாதுஶ்சமேஶ்ச ரமா: கேதவஶ்சதி ரவா:
ஸ்ம்ருதா: ।

ஊர்த்வதாந்யஸம்பந்யஸம்பந்தாநி ஊர்த்வதோ இதி யோஜயேத் ॥

யோகேஶ்ச விதாராம்ஶ்சைவ காமிநா காலிகா ததா ।
க்ஷத்ரிய கவ்யவாஹநாத்யா: பிதர: பரிகீர்த்திதா: ॥

விதாவத்ராதிகம் ஸர்வம் க்ஷேத்ரவர்யா ஸர்வவரேஶ ।
க்ஷுவர்யோ தர்யோர்த்தபூர்வாவர்ணம் ப்ரோக்ஷணேந து ஊர்த்தத: ॥

தஸ்யபஸ்பூர்வபூர்வஜாயாம் விஸ்வரேண விதாயதே ।
யோகவா ஸர்வம் யதாந்யாயமார்க்கஸ்தாநம் ஷடங்கத: ॥

கோஷ்டகம் ததா ஜப்யா ஶிவமூர்த்திவிஹாயத: ।
ப்ராத: ஸ்த்ரீகவா து ஸாயாஹ்நே ஸாயமஸ்தநோ ஊர்த்வநீஸ்தா: ॥

க்ஷேத்ரோ வா ஸ்த்ரீதா வாபி யத்ரோஹ்நே விதிசாபரேஶ ।
உபஸ்தாநம் ததா ஜப்யா ஶேஷவ்யாபிநேசைவ ச ॥

[illegible]

[illegible] ௧௬௦

[illegible]

ஶ்லோகம் - ௧௬௪½   ஆ. ஶ்லோகம் - ௬௭௭½

—०—

உ

சிவமயம்

ஸ்நாநவிதிபடல சந்த்ரிகை

—::—

பிறகு பரமசிவத்தாற் பிரகாசிக்கப்பட்டுச் சகல குற்றங்களையுங் களைவதும், புண்ணியத்தைத் தருவதும், மனத்திற் பிரீதியைத் தருவதுமாயுள்ள ஸ்நாநவிதியைக் கூறுகின்றேன்; கேட்பீராக.

அந்த ஸ்நாநம், வாருணம் ஆக்நேயம் மாந்த்ரம் மானசம் வாயவ்யம் மஹேந்த்ரம் என ஆறுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மலஜல விசர்ஜனம்.

ஆசாரியர் ப்ராம்ம முகூர்த்தத்தில் எழுந்து சிவபெருமானை த்யாநித்து உதயமாகும் போது கோலைச் சகாயமாய்க் கையிலுடையவனாய் வீட்டிற்கு புறம்பே ஜனமில்லாததரையும் நீர்நிலை யுடையதாயுமிருக்கிற விடத்திற்கு சென்று மலஜலமோசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அன்றியும் மூத்திரம் முள் பழு எலும்பு மலம் முதலானவற்றால் சூழ்ந்தவிடமும், வழி புல் ஆறு பள்ளம் ஜலம் பசுவின் சாணம் முதலான சூழ்ந்த விடமும், மயானம் வீட்டுத் தோட்டம் மாட்டுத் தொழும் முக்யமான மரம் நாற்சந்தி முதலான விடங்களும், ஸ்த்ரீகள் பசுக்கள் அந்தணர் சூரியன் சந்யாசி இவர்களுடையவும் சந்த்ரனுடையவும் ப்ராணிகளுடையவும் விகார ப்ரதேசத்திற் கெதிராகவும் இருந்து மலஜலமோசனஞ் செய்தலாகாது.

மனிதன் பகலிலும் இரண்டு சந்தியிலும் வடக்குமுகமாகவும் இரவில் தெற்கு முகமாயும் காதில் யஞ்ஞோபவீதத்தைச் சேர்த்து தலையை உத்தரீயத்தால் மூடி புல் முதலியவற்றால் மறைக்கப்பட்ட பூமியில் வாய் திறவாதவனாய் புதறுகளில் மறைந்தவனாய் மூக்கி னுனியைப் பார்க்கும் கண்ணோட்ட முடையவனாய் மலஜல விசர்ஜநம் செய்தல் வேண்டும்.

விட்டை ஆகாயம் குறி திக்கு இவைகளை நோக்குதல் ஆகா. மூக்கைச் சிந்துதல் காறி யுமிழ்தல் மெதுவாக யேப்பமிடுதல் முதலானவைகளை நீக்குதல் வேண்டும்,

த்ரணம் ஒட்டுப்பாளம் மண்ணுங்கட்டி இவைகளினுல் குதத்தை யடைந்திருக்கிற மலத்தைப் போக்குதல் வேண்டும்.

பிறகு பசுவின்சாண விரட்டி கல் எலும்பு முதலானவற்ருல் சுத்தி செய்யலாகாது.

சௌசம்.

மனிதன் வஸ்த்ரத்தோடு கூடினவனுய் இடது கையினுல் தனது குறியைப் பிடித்துக்கொண்டு, சௌசத்திற்காகச் சுத்தமாயும் பருக்காங்கல் இல்லாததாயும் மெதுவாயு மிருக்கிற மண்ணை எடுத்து வரவேண்டும்.

மரம் ஜலம் அணைக்கட்டு புற்று கிராமத்தின் நடு குப்பை இவைகளி லிருப்பதாயும் வேருெருவ ரெடுத்ததில் மிகுதியா யிருப்பதாயுமுள்ள மண்ணை சௌசத்திற்கு நீக்குதல் வேண்டும்.

சௌசம் செய்யப்பட்ட ஜலக்கரையில் தனக்கு வலப்பக்கத்தில் மண்ணை வைத்து ஓர் பிடி மண்ணினுல் குய்ய சோதகமான சௌசம் செய்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறே இடது கையையும், எழு தரம் குய்யத்தையும் மீண்டும் பத்துமுறை இடது கையையும், எழுதரம் இரண்டு கைகளையும் மண்ணினுலே சுத்தி செய்தல் வேண்டும். கால்களையும் கைகளையும் சோதித்துக் கழுவுதல் வேண்டும்.

சௌசத்திற் கோர்முறை நெல்லிக்காய் ப்ரமாண மண்ணுண்டையைச் சேர்க்கவேண்டும்.

விவேகியானவன் யஞ்ஞோபவீதத்தைக் காதிலிருந் திறக்கி முன்போல் தொங்கவிட்டவனுய் எழுந்து வேருெரு கரையிற் சேர்ந்து ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வீட்டில் செய்யும் மலஜல விசர்ஜனமும் சௌசமும்.

முன் சொன்ன விதிப்படி 1வீட்டிலாவது அல்லது இஷ்டமான விடத்திலாவது மலஜல விசர்ஜனத்தையும் சௌசத்தையும் செய்து மேற்படி விடத்திலேயே ஸ்நாநத்தையும் செய்தல் வேண்டும்.

தந்த சுத்தி.

பற்குச்சைக் கொண்டு பல்லை யடைந்திருக்கிற ஊத்தையைப் போக்கடித்தல் வேண்டும். பற்குச்சானது முமுக்ஷுக்களுக்கு எட்டங்குலமும் போகிகளுக்குப் பனிரண்டங்குலப் பிரமாணமும் உள்ளதாகவும் ஈரமாகவும் தோலோடு கூடினதாகவும் நேராகவும் சமமாக வெட்டினதாகவும் ஒழுங்காகவும் க்ரஹிக்க வேண்டும்.

1. கக்கூஸில் என சிந்த்யாகமத்தில் கூறப்படுகிறது.

போகமோக்ஷ காமிக ளிருவர்க்கும் பற்குச்சின் பருமன் மனிதர்களின் சுண்டுவிரற் ப்ரமாண மிருத்தல் வேண்டும்.

புங்கை சிரிபில்வம் கருங்காலி அர்ஜுநம் நாயுருவி நாகமரம் மா மருதை இவைமுதலான பற்குச்சு மோக்ஷத்தை விரும்பினவரும், வெண்கருங்காலி நெல்லி மாகுலி வேம்பு இவைகளின் பற்குச்சு போகத்தை விரும்பினவரும் உபயோகிக்கத்தக்கன.

முருங்கை நறுவிலி ஆமணக்கு பிசாசுமரம் இரும்பினுற் செய்ததாகிய பற்குச்சுகளை விடல்வேண்டும்.

ஸ்நாநவிதி.

ஸ்நாநவிதியில் தீக்ஷையுற்றவனுக்கு நதி நதங்களிலும் ஏரி தெப்பக்குளம் புண்ய தீர்த்தங்களை யுடைய நதிசங்கமங்களிலும் ஸ்நாநஞ் செய்தல் உத்தமம். குளம் மத்திமம், நடைபாவி அதமம். கிணறு அதமாதமம்.

வாருண ஸ்நாநம்.

பரிசுத்த மண்ணினுல் நாலுவித வாருண ஸ்நாநத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

அஸ்த்ர மந்த்ரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு எட்டங்குல ப்ரமாணத்தில் பூமியைத் தோண்டி அதன் கீழுள்ள மண்ணை மேலெடுத்து ஹ்ருதய மந்த்ரத்தினுல் அம்மண்ணை கையிற்கொண்டு, அந்த ஹ்ருதய மந்த்ரத்தினுலே குழியை நிரப்புதல் வேண்டும்.

தண்ணீர்க் கரையில் அம்மண்ணை வைத்து, சிரோமந்த்ரத்தினுல் நனைத்து. புல் முதலானவை யில்லாமல் சிகாமந்த்ரத்தினுற் சோதித்து, கவச மந்த்ரத்தினுல் மூன்று பிரிவாக பங்கிடுதல் வேண்டும்.

புத்திமான் ஒரு பாக மண்ணினுல் நாபிக்குக் கீழ்ப் பிரதேசத்திலும் மற்ருெருபாக மண்ணினுல் அஸ்திர மந்த்ரத்தை எழுமுறை யுச்சரித்துக் கொண்டு நாபிக்கு மேற் பிரதேசத்திலும் சுத்தி செய்தல் வேண்டும்.

பின் இரண்டு கைகளினுலும் முகம் கண் மூக்கு காது முதலானவைகளை மூடிக்கொண்டு ப்ராணுயாமஞ் செய்து ஹ்ருதயத்திலே அஸ்திர மந்த்ரத்தை தியாநஞ் செய்து ஸ்நாநம் செய்து சூரிய பிரகாசத்தை ஸ்மரித்தல் வேண்டும்,

இவ்விதமாய் ஸ்நாநஞ் செய்து கரையேறி தீக்ஷையுடைய ப்ரம்ம க்ஷத்திரிய வைச்யரேன்கிற மூவருணத்தரினும் போக காமியான அநுஷ்டாதா முன்னே பிராமி சந்தியை நமஸ்கரித்தல் வேண்

டும். அதன் முடிவில் சிவை என்னும் ருத்ரியை த்யாநித்து சமஸ்த மான இஷ்டகாமிய பலன்களையு மடையும் வண்ணம் மௌமந்த்ர ஜபம் செய்தல் வேண்டும்.

உலகப் பற்றற்ற விரக்தன் ப்ராமிசந்தியை த்யாநம் செய்யா விடினும் சிவாஞ்ஞையால் சிவை யென்னும் ருத்ரசந்தியை த்யாநஞ் செய்தல் வேண்டும்.

தீக்ஷிதன் சூத்ரனாக விருந்தால் அஸ்த்ர சந்தியை உபாசித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாநஞ் செய்து மிகுந்த மற்றொருபங்கு மண்ணை இட துகையிற் கொண்டு ஜலமத்தியில் நின்று வடக்கு முக நோக்கி, மூன்றுபாகஞ் செய்து அங்கமந்திர நான்கினுல் ஒருமுறை தெற்கிலிருப்பதையும், எழுமுறை அஸ்த்ர மந்த்ரத்தினுல் கிழக்கிலிருப்பதையும், மூலமந்த்ரத் தினுல் பத்துமுறை வடக்கிலிருப்பதையும் மந்திரித்து, அஸ்த்ர மந்தி ரத்தால் ஜபித்ததை திக்குகளிற் போட்டு, மூலமந்திரத்தால்ஜபித்ததை ஜலத்திற் போடவேண்டும்.

பின் தீர்த்தத்தை கையைச் சுட்டிச் சிவதீர்த்தமாகக் கற்பித்தல் வேண்டும்.

அங்க மந்திரத்தினுல் ஜபிக்கப்பட்ட மண்ணினுல் சிரசிலிருந்து சமஸ்த அவயவங்களையும் பூசி, நாசி ச்ரோத்ரம் வாய் முதலான த்வாரங்களை மூடப்பட்டவனுய் ஜலத்தில் மூழ்கி ஆரோக்கியத்தைத் தரும் சிவபெருமானைத் தியானித்தல் வேண்டும்.

சூரிய சந்திர ஸ்வரூபமாகிய கைகளை கும்ப முத்திரையாற் சேர்த்து மூலமந்த்ராதியாக மந்திரங்களை தியானித்து ஸ்நாநத்தை யடிக்கடி செய்தல் வேண்டும்.

மிகவும் பரிமளமான நெல்லிக்காய் முதலான வஸ்துக்களால் ராஜோபசாரமாக ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

அரசன்போல் ஸ்வர்ணபீட முதலானவைகளில் உட்கார்ந்து வாத்ய கோஷங்களுடன் ஸ்வர்ண கும்பங்களால் ஸ்நாநஞ் செய்தல் வேண்டும். தீர்த்தத்தில் வைத்து தியாநித்த மந்த்ரங்களை மீட்டுஞ் சங்காரஞ் செய்து தனது ஹ்ருதயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

அவ்வாறன்றித் தன்வீட்டில் கோமயத்தினுற் பூசிய பூமியிற் போடப்பட்ட மணையின்மீது உட்கார்ந்து, காய்ந்த சுத்தஜலத்தில் அல் லது குளிர்ந்த ஜலத்தில் சிவமந்த்ரத்தினுல் மந்திரிக்கப்பட்ட ஒன்பது எட்டு அல்லது ஐந்து முறை குடங்களினுல் ஸ்நாநத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

வெண்மையாகவும் பரிசுத்தமாகவு மிருக்கிற வஸ்திரத்தால் சரீரத்தை யடைந்திருக்கிற ஸ்நாந ஜலத்தை நன்ருகவும் மெதுவாகவும் துவட்டிப் போக்கடித்தல் வேண்டும்.

பஸ்மஸ்நாநம்.

போகமோக்ஷத்தைத் தரும் பஸ்மஸ்நாநமானது வெண்மை யுள்ள பஸ்மத்தால் செய்யத் தக்கது.

பஸ்மஸ்நாநம் கற்பபேதத்தால் நான்கு வகைப்படும். அவை கற்பம் அநுகற்பம் உபகற்பம் அகற்பம் என்பவை.

அவைகளுள் முதலிற் கூறிய கற்பம் மற்றவையைப் பார்க்கினும் மிகவு முயர்ந்தது. மற்றவை அக் கற்பமில்லாத காலத்தில் கொள்ளத் தக்கன.

கற்பமுறை.

யாதொரு பசுவானது நோயில்லாததும், கறுத்த அல்லது கபில நிறமுள்ளதின் சாணத்தைத் தாமரை முதலிய வற்ருல் சத்தியோஜாத மந்த்ரத்தால் எடுத்து வாமதேவ மந்திரத்தால் பிண்டமாகச் செய்து பரிசுத்த விடத்தில் வைத்துலர்த்தி அகோர மந்த்ரத்தால் சிவாக்நியில் பஸ்மம் செய்தல் வேண்டும்.

அநுகற்பம்.

உலர்ந்து காட்டிலிருக்கிற பசுவின்சாணம் அல்லது ஆறுமுதலிய விடங்களை யடைந்திருக்கிற பசுவின் சாணத்தை முன்போல் அக்நியில் தகிப்பித்துப் பொடி செய்தல் அநுகற்பம்.

உபகற்பம்.

பஸ்மத்தை வஸ்திரத்தால் வடிகட்டி கோமூத்திரத்தால் நனைத்து பிண்டமாக்கி மறுபடி அக்நியால் தகித்துப் பஸ்மம் செய் தல் உபகற்பமாகும்.

அகற்பம்.

இவ்விதமாக முன்சொன்ன விதியின்றி சாமான்யமான வேருெருவரால் செய்யப்பட்ட பஸ்மம் அகற்ப மென்று நினைக்கப் படும்.

ஓ முநிசிரேஷ்டர்களே! ஜாதி முதலான தோஷம் இல்லாததும் பிணியினீங்கியதுமான பசுவின் சாணத்தால் முன்சொன்ன விதிவழிச் செய்த பஸ்மத்தால் செய்யும் ஸ்நாநம் புகழத்தக்கது. மற்றவைகளால் புகழில்லை.

மேற்கூறிய பஸ்மங்களி லொன்றைக் கலயமுதலான பாத்திரங் களி லெடுத்து வைத்துக்கொண்டு முக்காலத்தும் ஸ்நாநத்தைச் செய்தல் வேண்டும். அல்லது சக்தியுள்ளவரை இருகா லொருகாலாவது ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

சந்தியாவந்தனம்.

ஆதிசைவப்ராம்மணர் சந்தியா காலத்திற்கு முன்னமே பிராமி சந்தியைத் தியாநித்து, அவ்வாறே சிவருத்ரி சந்தியை முக்யமாய் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

ஆக்நேயஸ்நாநம்.

ப்ராதக்காலத்திற்கு முன் ஜலஸ்நாநம் செய்து பிறகு ஆக்நேய மென்னும் பஸ்மஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறே மற்றச் சந்திகளிலும் பஸ்மம் அல்லது சாமான்ய ஜலஸ்நாநமாவது செய்தல் வேண்டும்.

சக்தியுள்ளவர்கள் இவ்வாறு ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும். சக்தியற்றவர்கள் அநுகூலம்போல் செய்து கொள்க.

ஜலஸ்நாநத்தைப் பார்க்கினும் பஸ்மஸ்நாநம் எண்ணற்ற பல னைத் தருமாதலால் ஜலஸ்நாநத்தைவிட்டுப் பஸ்மஸ்நாநம் பழகுதல் வேண்டும்.

சுத்தி.

சுத்தியின் பொருட்டு வேறு வஸ்துவை யபேக்ஷியாமல் பஸ் மத்தால் சுத்திசெய்து கொள்ளல்வேண்டும். கங்காஜலம் எவ்வண்ணம் பரிசுத்தமோ அவ்வண்ணமே பஸ்மமும் பரிசுத்தஞ் செய்யும்.

பஸ்மம் யென்பதன் பொருளும் அதன் ஸ்நாந பலனும்.

யாதொரு பஸ்மம் ஸ்வயமாய்ப் பிரகாசிக்கச் செய்து தானும் ப்ரகாசிக்கிறதோ அந்த பஸ்மம் மங்களத்தைச் செய்யும்.

ஸமஸ்த பாவங்களையும் பக்ஷிப்பதால் பஸ்மமென்று சொல்லப் படுகிறது.

ப்ரதிதினம் செய்யும் பஸ்மஸ்நாநம் ஸம்பத்தை யுண்டாக்கு கிறதாயும் பரிசுத்தமாயும் ஆரமாயும் பூஷணமாயும் புண்யகரமாயும் உலகத்தை வசப்படுத்தும் பஸ்மத்தை பூசுவதால், சுரம் அபஸ்மாரம் பிசாசு பிரம ராக்ஷசர் இவர்களின் பீடையினின்றும் விலகுவார்கள்.

கட்குடித்துக் குருபத்தினியைப் புணர்ந்து பொன்னைத்திருடி பிரமஹத்தி செய்து திரிபவரும் பஸ்மத்தைப் பூசி பஸ்ம சயநமுடைய ராய் ருத்ராத்யயநம் செய்யின் சமஸ்த பாபங்களினின்றும் விடப் படுவர்.

விபூதிஸ்நாநம் ஜலஸ்நாநத்தினும் கோடி புண்ணிய முள்ள தாகும்.

சந்யாசி வடக்குமுக மிருந்து ப்ரதிதினமும் உத்தூளத்தி னாலேயே ஸ்நாநஞ் செய்தல் வேண்டும். கிரஹஸ்தன் அவயவ முழு வதும் திரிபுண்டரங்களாலாவது சந்தனத்தாலாவது பூசி பஸ்மத்தின் ஒரு பிடியை வலது கரத்திலெடுத்து தாரணதியான யோகத்தால் விசேஷமாக த்யாநம் செய்து அவ்வாறே மூலப்ரம்ம அங்கமந்த்ரங் களால் சிறப்படையச் செய்து தேகத்தை மேற்படி பஸ்ம ஸ்நாநத்தால் சுத்தி செய்யவேண்டும்.

அக்நிரிதி என்கிற மந்திரத்தால் இடது கையில் அந்த பஸ்மத்தை வைத்து வலதுகையால் அஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் மஸ்தகத்தி லிருந்து மலஸ்நாநத்தைச் செய்து மறுபடியும் விதிஸ்நாநத்தை அபி ஷேகத்தோடு கூடினதாய்ச் செய்யவேண்டும்.

ஈசாந மந்த்ரத்தால் சிரஸையும் தத்புருஷ மந்த்ரத்தால் முகத் தையும் அகோர மந்த்ரத்தால் இருதயத்தையும் வாமதேவ மந்திரத்தால் குய்யத்தையும் சத்தியோஜாத மந்த்ரத்தால் சமஸ்த அவயவத்தையும் உத்தூளனம் செய்து ஷடங்க மந்த்ரங்களால் இருதய முதலானதையும் வல இடக்கைகளால் சரீரத்தையும் மெதுவாய்த் தூளிதம் செய்யவேண்டும்.

புத்திமான் குரு அக்நிதேவர் முன்னிலும் வழியிலும் அசுத்த பூமியிலும் பஸ்மஸ்நாநம் செய்தல் கூடாது.

பரமசிவத்தின் சந்நிதியிலும் அக்நியின் சந்நிதியிலும் விபூதி யுத்தூளனம் செய்யலாம் என்று சைவ சாத்திரத்திநேரிடத்தில் புகழப்பட்டிருக்கின்றது.

த்ரிபுண்டர தாரணம்.

தூளிதத்திலும் அசக்தனுயின் த்ரிபுண்டரத்தையாவது ஸ்நாநம் செய்விக்கவேண்டும்.

வேதியர் முதலிய க்ரஹஸ்தர் த்ரிபுண்டர ஸ்நாநம் சாத்திர விதிப்படி செய்தல் வேண்டும். க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்ரஜாதிகள் நெற்றியில் பட்டையாய்த் த்ரிபுண்டரம் தரித்தல் வேண்டும். அந்த த்ரிபுண்டரம் - 5 - 8 - 16 - 32 - இடங்களில் தரித்தல் வேண்டும்.

சிரசு நெற்றி காதுகள் கண்கள் மூக்கு முகம் கண்டம் தோட்கள் கரங்கள் முழங்கைகள் மணிக்கட்டுகள் இருதயம் நாபி குறி குதம் துடைகள் முழங்கால்கள் கணுக்கால்கள் முதுகின் கீழ்ப்பாகங்கள் பாதங்கள் ஆகிய முப்பத்திரண்டு சந்திகளும் முறையே விபூதி தார

ணஞ் செய்யத்தக்கவை. இவைகட்கு அதிதேவதைகளாகும் அட்ட மூர்த்திகளும் அட்டவித்தியேச்வரர்களும் அட்டதிக்குப் பாலகர்களும் அட்ட வசுக்களும் ப்ரியங் கொண்டிருக்கும் சிரசு முதலிய இடங்களைக் குறித்து விபூதிதாரணஞ் செய்யத்தக்கது.

நெற்றி காதுகள் தோள்கள் கைகள் மணிக்கட்டுகள் முழங் கைகள் இருதயம் வயிறு நாபியினிருப்பக்கங்கள் முதுகு இவை முறையே பதினறு சந்திகளாகும். சிரசு முதலான மேற்கூறிய இடங்கள் சிவம் அக்நி முதலானவர்களுக்கும் வாமாதி சத்திகளுக் கும் அச்வினி தேவர்கட்கும் ப்ரியமென்று அறியத்தக்கவை.

சிரசு நெற்றி காதுகள் கைகள் இருதயம் நாபிக்குப் பின்புற மாகிய முதுகின் கீழ்ப்பக்கம் ஆகிய எட்டுச் சந்திகளும் முறையே பிரமாவிற்கும் சப்த ருஷிகட்கும் ப்ரியமென்று தாரணஞ் செய்தல் வேண்டும்.

லலாடம் கைகள் இருதயம் நாபி இவ்வைந்து சந்திகளும் சிவன் மஹேசன் ருத்ரன் விஷ்ணு பிரம்மா இவர்களின் ப்ரீதி சித் திக்கும் பொருட்டுத் தாரணஞ் செய்தல் வேண்டும்.

த்ரிபுண்டரதாரண விபரம்.

த்ரிபுண்டரம் சாத்திரப்படி நடுவிரல் சுட்டுவிரல் மோதிர விரல்களா விடல்வேண்டும்.

ப்ராம்மணர் அறு அங்குலமும் க்ஷத்ரியர் நாலங்குலமும் வைசியர் இரண்டங்குலமும், சூத்ரரும் நான்கு வருணத்து ஸ்ரீகளும் ஓரங்குலமும் தரித்தல் வேண்டும். இதரஜாதிகள் த்ரிபுண்டரம் தரிக்கலாகாது.

ஸ்த்ரீகள் திலகாக்கிருதி யாகவாவது பட்டையாகவாவது இடல்வேண்டும். தீபாகிருதியாகவாவது சந்த்ராகிருதியாகவாவது ஸ்ரீ பும் நபும்ஸகர்யாவரும் இடல் வேண்டும்.

சந்தனஞ் சேர்ந்த பஸ்மம் ஜலத்திற் கரைத்து நாடோறு மவசியம் ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டும்.

ப்ராதக் காலத்திலும் உச்சிலும் சாயங்காலத்திலும் நடுராத்திரி யிலும் மூன்றிரண்டொருமுறையாவது அல்லது எப்போதுமாவது அல்லது எப்போதாவ தொருகாலமாவது பஸ்மஸ்நாநம் செய்வா னேல் அவன் சமஸ்த பாபங்களினும் நீங்கி இஷ்ட பலசித்திகளை அடைவன்.

ஆசமன சாதக பாத்ரம்.

சந்த்ராகிருதிக் கொப்பான தாம்ரஸ்தாலி தேங்காய்க் குடுக்கை சிலாபாத்ரம் மூங்கிற்குழாய் சுரைக் குடுக்கை என்னும் பாத்ர சாத னங்களா லெடுக்கப்பட்ட ஜலங்கொண்டு தன்கரத்தினல் ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். ஆசமனத்தில் நியமமில்லாமற் செய்யப்படாது.

தனக்குப் பிரமாணமாகிய இரண்டுபடி ஜலமாவது ஆசமனத் திற்கு எடுத்துவைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வஸ்த்ர தாரணம்.

பிறகு தானமுத்திரையைச் செய்து கௌபீனத்தைக் கட்டுதல் வேண்டும். வஸ்த்ரம் வெண்மை மஞ்சள் சிவப்பு வர்ணங்களில் தரித்தல் வேண்டும். பின் மேல் வஸ்த்ரம் தரித்தல் வேண்டும். கௌபீனத்திற்கு மூன்று முழ நீள மிருத்தல் வேண்டும்.

அரைநாண் தன்னரைக்கு மூன்று சுற்றுக் கொண்டு அதனை இரண்டாய் மடித்துச் சுற்றிக் கட்டிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்விடத்தில் இவ்வத்தியாயம் 88-வது ச்லோகத்தினுரை பேதப்படும். சாம்ரதாயம் இங்கு கூறியதுபோற் கொள்க.

யஞ்ஞோபவீதம்.

யஞ்ஞோபவீதம் மூன்றிழை சார்ந்த பருத்தி நூல் சேர்த்துத் திரித்து அதனை முப்பிரியாக்கித் திரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். சூத்திரருக்கு ஒரு சரமும் வைசியருக்கு இரண்டு சரமும் க்ஷத்ரிய ருக்கு மூன்று சரமும் அந்தணருக்கு ஏழு சரமும் கொள்ளுதல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி ஐந்து சரமாவது மூன்று சரமாவது அந்தணர் கொள்ளல் வேண்டும்.

உத்தரீயம்.

அந்தணர் மேல் வஸ்த்திரத்தோடும், சூத்திரர் அஃதின்றியு மிருத்தல் வேண்டும்.

க்ஷத்ரிய வைசிய சூத்ரஜாதிகளுக்கு யஞ்ஞோபவீதம் பூஜை முதலான காலத்திலும் மந்த்ர ஜப காலத்திலும் அவ்வவர்கட் குரிமையானபடி தரித்தல் வேண்டும். அநுலோமர் முதலானவர் களும் வர்ணபேத நூல்களிற் கூறியவண்ணம் தரித்தல் வேண்டு மல்லது மற்றபடி தரித்தலாகாது.

யஞ்ஞோபவீதஞ் செய்தல்.

நூலிழையை நாலங்குலம் பிரமாணத்தில் தொண்ணூற்ருறு சுற்றுசுற்றி, அவ்வாறு மூன்றிழை யெடுத்து வொன்று சேர்த்து

ஜலத்தில் நனைத்து கிழக்கு முகமாயிருந்து சமமாகவும் நன்ருகவும் கீழ் முறுக்காகவும் முறுக்குதல் வேண்டும். பின் அந்த முறுக்கிய நூலை முப்பிறியாகப் பிடித்து வலது கரத்திலேற்றி மேல் முறுக்கு முறுக்குதல் வேண்டும். பூமியில் விழின் நீக்குதல் வேண்டும். முறுக்குங் காலத்தில், எவ்விதமாய்ப் பூமியை யடையக் கூடுமோ அவ்விதமாய் மரமுதலியவற்றின் மேல் வைத்து முறுக்கில் முனிவர்கள் திருப்தியடைவர்.

பிறகு காக்கிற சுப்பலையும் நூலையும் ப்ரமணத்தையும் வைத்து இருதய மந்த்ரத்தால் இருதயத்தில் ஜபித்தல் வேண்டும்.

ஷி சரம்.

ஆயுளைக் கோரினவன் அநேகந் தரித்தல் வேண்டும். இரட்டை தரித்தலாகாது. மற்றவிஷயங்களை யபேக்ஷித்தவன் ஒற்றைப் படையும் சொற்ப சூத்திரமும் தரித்தல் வேண்டும்.

யஞ்ஞோப வீதத்தை முறுக்கியபின் தன் கண்டத்திலிருந்து இரண்டுபாகஞ் செய்து விதிப்படி ஸ்தநத்திற்கு நேராகக் கொண்டு அச் சூத்திரத்தினுல் முடிச்சில் மூன்று சுற்று சுற்றி, மூன்று முடியாகப் போடவேண்டும். இவ்வாறு யஞ்ஞோபவீத சூத்ரம் விதிக்கப் படுகிறது.

உத்தரீயா கிருதியாகிய யஞ்ஞோபவீதம் யவையிற் பாதிப்பிரமாணம் பெருமனிருத்தல் சரியான பிரமாணமாக நினைத்தல் வேண்டும்.

தத்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்யோஜாத மந்த்ரங்கள் முறையே ப்ராம்மணர் முதல் நான்கு வருணத்தவரும் தத்தம் ஜாதியாசார மந்த்ரங்களுடன் சேர்த்து யஞ்ஞோபவீதம் தரித்தல் வேண்டும்.

க்ரஹஸ்தர்களுக்கு ஜலஸ்நாநமும் சந்யாசிகளுக்கு பஸ்மஸ்நாநமும் ஆகும். இது நித்யஸ்நாநம்.

இனி நைமித்திக ஸ்நாநம்.

இவ்விருதிறத்தவர்க்கும் வேறுவிதமாய்ச் செய்யப்படும் ஸ்நாநம் நைமித்திகம். அஃதாலது,

ஐந்திர ஸ்நாநம்.

ஐந்திரஸ்நாநம் வெய்யிலுடன் கூடிய மழையில் செல்வதாகும்.

வாயவ்யஸ்நாநம்.

கிழக்கு முகமாயிருந்து கைகளை யுயரத்தூக்கினவனுய் சிரோமந்திரத்தை நினைத்து ஏழடி சென்றவனுய்க் காற்றிலுண்டான பசுவின் கூட்டத்தி லுண்டாய்ப் பறக்கிற தூளிகளில் செய்யும் ஸ்நாநம். வாயுஸ்நாநம் தற்புருஷ மந்த்ரத்தாற் செய்யும் அந்த வாயுஸ்நாநம் ஸ்நாநங்களுள் மிகச் சிறப்புடையதாகும்.

மந்த்ரஸ்நாநம்.

சத்யோஜாத முதலிய மந்திரங்களால் ஜபிக்கப்பட்ட ஜலத்திஞல் சுத்தி செய்கிற ஸ்நாநம் மந்திரஸ்நாநமாகும். அந்தஸ்நாநம் ஜலஸ்நாந விதியிலுங்கூட கூறப்பட்டுள்ளது.

மாநஸஸ்நாநம்.

ப்ரணவ உச்சரிப்போடு கூடின ப்ராணுயாமத்தாற் செய்வது மானஸஸ்நாநம். இது எவ்வாஸ்தாநங்களிலுஞ் சிறந்தது. இவைகளன்றிச் சாமான்ய ஸ்நாநமும் விதிக்கப்படுகிறது.

பார்ப்பவர்கட்கெவ்விதம் தேகஞ் சுத்தியாகக் காட்டுமோ அவ்விதத்தால் சுத்தியன்று, மனத்தின்கண் மாசுகில்லாமையே சுத்தம் ஏனைய சுத்தமன்று.

ஸ்பர்சத்தால் செய்துக் கொள்ளத்தக்க ஸ்நாநம்.

கழுதை காகம் பறந்து பஞ்சமன் நாய் ஊர்ப்பன்றி கோழி இவைகளினுலும் மயான பூமித் தீட்டு மரணத் தீட்டுகளாலும் புத்தர் சமணர் நிர்மாலியத்தைப் புசிப்போர் இதரமதாநுசாரர் அந்யர் நிந்திக்கப்பட்டவர் முதலியோரால் தீண்டப்படின் ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

இன்னும் சில அசுத்தங்கள் நாபிக்குமேல் உண்டாயின் ஸ்நாநமும், நாபிக்கு கீழாயின் அலம்பவும் வேண்டும். கைமளுக்கு எந்த அசுத்த ஸ்பர்சத்திலும் அலம்பிக் கொள்வதே போதும். அன்றியும் ஸூர்யோதயம் வமனம் க்ஷவரஞ் செய்து கொண்ட பின்னும் புணர்ச்சியிலும் துஸ்வப்நத்திலும் கெட்டவர்களது ஸ்பர்சத்திலும் ஸ்நாநம் விதிக்கப்படுகிறது.

ஆசமனம்.

சாதகன் நன்ருய்ச் சிகையை முடிந்து கால்களை முழந்தாள் வரையினும் கைகளை மணிக்கட்டு வரையினும் சுத்தி செய்து குக்குடாசநமா யுட்கார்ந்து முழங்கால் நடுவையடைந்த கையை யுடையவனுய்க் கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்குமுக நேர்க்கிப் பசுவின் காது போல் கையைச் சேர்த்து உழுந் தமிழும்படியான ஜலத்தைப் பாநம்

(ஆசமனம்) செய்தல் வேண்டும். கிருமி முதலான ஐந்து அடையாததாயும் நுரை குமிழ் முதலான தில்லாததாயும் மூலமந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்ட ஜலத்தை பிரம்ஹ தீர்த்தத்தால் மூன்று முறை பானஞ்செய்து பெருவிரலடியால் அஸ்த்ரமந்திரமுச்சரித்து உதடுகளைத் துடைத்தல் வேண்டும். மோதிரவிரல் பெருவிரலிரண்டின் சேர்க்கையால் கண் மூக்கு காது கைகள் மார்பு நாடி சிரசு இவைகளை வலது இடது முறையிற் தொடல் வேண்டும். பிறகு (ப்ரணவ) மந்திரத்தோடு கூடிய ஸ்வதாந்தமாகிய ஆன்மதத்வ வித்யாதத்வ சிவதத்வ த்யாநத்தால் ஜலத்தைப் பானம்செய்து அஸ்த்ரமத்திரத்தால் உதடுகளைத் துடைத்தல் வேண்டும். இருதய மந்திரத்தால் வலமிடமாகக் கண்களைத் தொடல் வேண்டும்.

அறிஞன், அவ்வாறன்றி வேறுவிதமாயாவது ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும். குற்றமில்லாத உழுந்தமிழும் ஜலத்தை மீண்டும் மூன்றுமுறை ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மார்ஜநம்.

முகத்தை அஸ்த்ர மந்திரத்தா லிருமுறை (மார்ஜநம்) துடைத்தல் வேண்டும். முகத்தையும் பாதங்களையு மெதுவாக வோர்தரஞ் சுத்தி செய்து, சிரசில் பெருவிரல் மோதிரவிரல் இவை இரண்டினலும் தொட்டு, சுட்டுவிரல் பெருவிரல்களா லிடதுபக்கத்திலிருந்து கண்களைத் தொட்டு, சுண்டுவிரல் பெருவிரல்களின் சேர்க்கையால் இரண்டு நாசித் துவாரங்களையும் தொட்டு, ஜலத்தோடு கூடின பெருவிரல்களால் காதுகளையும் கைகளையும் தொட்டு பெருவிரலாலேயே நாபியையும் ஐந்துவிரல் நுனிகளால் சிரசையும் தொட்டு, மூன்று முறை பானஞ் செய்வதால், ருக்யஜுஸு சாமம் என்னும் மூன்று வேதங்களும் திருப்தி கொள்ளுகின்றது.

ஆசமந பலன்.

இந்த ஆசமன விதியில் இரண்டுமுறை யுதட்டைத் துடைத்தலினல் அதர்வணவேதம் இதிகாசம் இவைகட்கு அவ்விதமே திருப்தியாகும், முகத்தைத் துடைப்பதால் விநாயகருக்குப் பிரியமாகும், இருதயம் சிரசு இவற்றைத் தொடுவதால் சந்திர சூரியர்கட்கும் பிரியமாகும். நாசியைத் தொடுவதால் அசுவனி தேவர்கட்குப் பிரியமாகும். செவியைப் பரிசிப்பதால் அவ்விதமே திக்குகளுக்குப் பிரியமாகும். அவ்வாறே கரங்களையும் நாபியையும் இருதயத்தையும் பரிசிப்பதால் இந்திரன் திருமால் அக்நி யிவர்கட்குப் பிரியமாகும்.

ஆசமனஞ் செய்யவேண்டிய காலம்.

தும்மல் இருமல் இவைகளிற் கோழையுண்டா யினப்பொழுதே யாசமநஞ் செய்தல் வேண்டும். செவியைப் பரிசித்து அதன்பிறகு பெருவிரலினல் முகத்தைச் சுத்திசெய்தல் வேண்டும்.

அர்க்கிய தீர்த்த விவரம்.

சுண்டுவிர லடியில் பிரஜாபதி தீர்த்தம், விரல் நுனிகளில் தேவ தீர்த்தம், விரலடி உள்ளங்கையில் உத்தமமாகிய பிரமதீர்த்தம், சுட்டுவிரலடியில் பித்ரு தீர்த்தம், விரல்கணுக்களில் இருடி தீர்த்தம், இடது உள்ளங்கையில் சந்திர தீர்த்தம், வலது உள்ளங்கையில் அக்நி தீர்த்தம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சந்தியாவந்தனம்.

சகளீகரணஞ் செய்யப்பட்ட தேகத்தையுடையவனுய்ச் சந்தியை உபாசிக்க வேண்டும். ப்ராம்மமுஹூர்த்தத்தில் பிரமாவின் குணசம்பந்தமான பிராமி சந்தியையும் மத்யாநத்தில் திருமாலின் லக்ஷண சம்பந்தமான வைஷ்ணவி சந்தியையும் சாயரக்ஷையில் உருத்திர லக்ஷண சம்பந்தமான ருத்ரி சந்தியையும் நன்ருய்த் தியாநித் துபாசித்தல் வேண்டும்.

பரசிவத்தின் சக்தியை சந்தியென்று கூறப்படும். அச்சிவ சத்தியி னெளியி னடுவை யடைந்தவனுய்ப் பாவித்துக் காலைக்கருமங்களைச் சாதகஞ் செய்யல் வேண்டும்.

மீண்டும் மேளாமந்திரக் கிரமத்தால் சிவசத்தியை தியாநித்தல் வேண்டும். பின் ச்ரேஷ்டமாகிய அஸ்த்திர ஜபத்தை முன்னிட்டு அந்தச் சந்தியா வந்தனஞ் செய்யத் தக்கது

புரோக்ஷணம்.

பிறகு புரோக்ஷண கருமஞ் செய்யத் தக்கது. நித்தியமாயிடதுகையில் தீர்த்தத்தை வைத்து வலதுகையால் மூலமந்திரம் அங்கமந்திரம் பஞ்ச பிரம மந்திரங்களால் மந்திரித்து, இடது கையிலொழுகிய ஜலத்தைச் சிரசில் புரோக்ஷித்து, மறுபடி வலது கையிலிருக்கும் ஜலத்தை யப்படியே புரோக்ஷித்து, மிகுந்த தீர்த்தத்தை சூரியகிரண ஸ்வரூப பாவனை செய்து வலது நாசித்வார சமீபமாய் வைத்து ஆக்ராஷித்துப் பூரித்து, அந்தஜலத்தால் தேகத்திலிருக்கிற கறுத்த நிறமுள்ள பாவத்தைத் தகிக்கப்பட்டதாயும் மீட்டும் வலது நாசி துவாரத்திலிருந்து ரேசித்து தகித்து அந்தப் பாவத்தோடு ஜலங் கலங்கிக் கலந்து வெளிவந்து நனது வலது கையிலிருப்பதாக பாவித்து சிவாஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் அந்த ஜலத்தை மந்திரித்துக் கீழேவிடல் வேண்டும்.

(இவ்விடத்தில் பாடபேதச்லோகார்த்தத்தின் பொருளைக் கவனித்தும் அகோரசிவாசாரியர் முதலிய பத்ததிவியாக்யான சம்பரதாயப் பொருளை கவனித்தும் தீர்க்கவிசாரஞ் செய்க.)

தர்பண விபரம்.

இவ்வாறு புரோக்ஷண முதலிய கருமத்தைச் செய்து பிறகு தர்பணத்தை ஆரம்பித்தல் வேண்டும். தேவர் முதலிய மூவர்க்கும் அவ்வவர்க் குசிதத்ரவ்யங்களைச் சேர்த்துக் கைகளினால் நீர்வார்த்திடுதல் தர்பணமென்று சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறே சாத்திரங்களினுங் கூறப்பட்டுள்ளது,

மந்திரங்கள் தேவர்கள் ஸரஸ்வதி திக்குகள் திக்குபாலகர்கள் முனிவர்கள் மானுடர் சித்தர்கள் நவக்ரஹங்கள் பூதங்கள் பித்ருக்கள் இதரமான ஞாதிகள் அல்லது பந்துக்கள் ஆசாரியரென்னும் இவர்கள் சாதகர்களின் தர்ப்பணத்தால் த்ருப்தி யடையத் தக்கவர்கள்.

மந்திர பல்லவம்.

மந்திரங்கள் தேவர்கள் ஸரஸ்வதி இவர்களுக்கு ஸ்வாஹா என்பதாலும், திக்குப்பாலகர்கள் முனிவர்கள் சித்தர்கள் நவக்ரஹங்கள் இவர்களுக்கு நம வென்பதாலும், பூதங்கள் மானுடர் இவர்கட்கு வௌஷட்டாலும், பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதா என்பதாலும் அவ்வப் பெயரின் முடிவிற் சேர்த்து உச்சரித்தல் வேண்டும்.

மேற் கூறிய யாவும் இருதய பீஜமந்திர பூர்வகமாகச் செய்தல் வேண்டும்.

தர்ப்பண திரவியம்.

தேவர்கட்கு புஷ்பமும் முனிவர்கட்கு நாணலும் பித்ரு முதலானவர்கட்கு எள்ளும் மற்றவர்கட்கு அக்ஷதையும் தர்ப்பண திரவியமா யோசித்தல் வேண்டும்.

மூன்று யஞ்ஞோப வீதத்தால் அவ்வவர்க்குத் தக்கபடி வலம் இடம் மாலை யென்று மூன்று விதமாய்த் தரித்தல் வேண்டும்.

மந்திர முதலியவற்றின் தர்பண விபரம்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! மந்திரங்களோ வென்றால், மூலமந்திரம் பஞ்சப்பிரம மந்திரம் அங்க மந்திரம் அஸ்த்ர மந்திரங்க ளென்பவை.

தேவர்கள், சிவர் மஹேசர் உருத்திரர் திருமால் பிரமரென்பவர்கள்.

சரஸ்வதி ஸ்ரீதேவதை.

திக்குகள் கிழக்கு முதலானவை.

பிரமன் அனந்தன் இவர்களை முடிவாகவுடைய இந்திரன் முதலானோர் திக்குப் பாலகர்கள்.

அத்திரி விஸ்வாமித்திரர் புலத்தியர் புலகர் கிருது வசிஷ்டர் மரீசி என்பவர் முனீச்வரர்கள்.

பிறகு மானுடர்.

சநகர் சநந்தனர் சநாதனர் சநற்குமாரர் கபிலர் ப்ருகு பஞ்சசிகர் சிவர் உருத்திரர் பவானி பிரமன் திருமால் அக்நி வாயு யமன் சூரியன் சந்திரன் இவர்கள் சித்தர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள்.

சந்திரன் சூரியன் அங்காரகன் புதன் குரு சுக்ரன் சனி ராகு கேது என்பவர்கள் நவக்ரஹங்கள்.

பூதங்கள் அளவிடப் படாதனவாதலால் பூதங்களின் பொருட்டென்று கூறுதல் வேண்டும்.

சந்திரன் பித்ருதேவதையாகிய அங்கிரசமஹாருஷி யமன் அக்நி கவ்யவாஹர் முதலானோர் பித்ருக்களென்று கூறப்படுபவர்.

பித்ருபத்னி முதலிய யாவரையு முறையே யறிந்து தர்ப்பணத்தை யநுஷ்டிக்க வேண்டும்.

பின்பு ஆசமனஞ் செய்து மூவெழுத்து மந்திரத்தால் சூரியன் பொருட்டு என்று அர்க்கியத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும். இந்தச் சூரிய அர்க்கியவிதி சூரிய பூஜையில் விரிவாய் விதிக்கப்படுகிறது.

ஓ முநீச்வரர்களே! சூரிய பூஜாவிதிப்படி சூரியரைத்யாநித்து ஷடங்கத்தால் உபஸ்தாநத்தைச் செய்து பிறகு மௌமந்திரத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

உதயத்தில் நின்றும், மத்யாநத்தில் உட்கார்ந்து அல்லது நின்றுகொண்டும், மாலையில் உட்கார்ந்தும் அனுஷ்டானஞ் செய்யவும் சூரிய உபஸ்தானதை செய்தல் வேண்டும்.

பின் உபஸ்தாநம் செய்து வியோம வ்யாபி மந்திரத்தை ஜபித்து பிறகு உதுத்தியம் சித்ரம் ஹம்சசுசி என்னும் மந்திரங்களையும் ஜபித்தல் வேண்டும்.

பின்பு பிரதக்ஷணத்தைச் செய்து தண்டாகாரமாய் நமஸ்கரித்தல் வேண்டும்.

நோயற்றவன் பிரதிதினமும் சந்தியை யுபாசித்தல் வேண்டும். அதற்குத் தவறுதல் நேரிடின் ஒருநாளுபவாசம் செய்தல் வேண்டும். நோயாளி யாயின் அவன் நூறு முறை சத்யோஜாத மந்திரத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாநஞ் செய்து தோய்க்கப்பட்ட வஸ்திர முதலானவைகளை கொம்பிற் சுற்றிக் காயவைத்து முயற்சியுடன் இருதய மந்திரத்தால் விநாயகர் உருத்திரர் வாகீசர் இவர்களைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

அஸ்திர மந்திரத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனாய் வழியிலிருக்கிற விக்நங்களைப் போக்கடித்துச் சிறப்பாகிய சிவாலயத்தையாவது தனது வீட்டையாவது நோக்குதல் வேண்டும்.

பின்பு பூமி முதலிய கீழ்த் தத்துவங்களை முறையாகச் சோதித்து ஜபித்தல் வேண்டும். வித்யாதத்துவ ஸ்வரூபமாகிய வீடானது அணிமாதி சித்தியையும் முத்தியையும் தரும்.

புத்திமான் தந்த்ர மந்திரங்களைக் கிரஹித்து வீட்டிறப்பிற்குக் கீழ் நிறுத்தின கொடுங்கையின் சமீபத்தில் சுத்தமான விடத்தில் கால்களை யலம்பி சாத்திரப்படி ஆசமனஞ் செய்து மந்திரங்களால் கவசஞ் செய்யப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனாய் சாதாரண அர்க்கியத்தை விட்டவனாய்ப் பரிசுத்தனாய் வேறு பார்க்கங்களை விட்டவனாய்ப் பூஜா ஸ்தானத்தில் ப்ரவேசிக்க வேண்டும்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! ஸமஸ்தமான மந்திர சாத்திரங்களுக்கும் ஆதாரமான சகல சக்தியு முண்டுபண்ணுகிற ஸ்நாந முதலிய கிருத்திய மிவ்வாறு சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. புத்திமான் இந்தத் தந்திரத்திற் சொல்லப்படாம லிருக்கிற கிருத்தியங்களை இதர ஆகமங்களி லிருந்தெடுத்துச் சேர்த்து அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

மூன்றாவது ஸ்நாநவிதி படலம்
முற்றிற்று.

— : : —

ஸரம் ப்ராணவரித்யாஹுஸ்தநம் ஶிரஸொZவி வா ।
ந கவநஹ்யநுவந்த்ய ஹரஞ்ஜீயாநுவஹம் த்ரொவநத்ழ ॥

ஜதி ஜ்ஞாகவா ப்ரயதெநந வாஶஜநீயஸஹாஶிவ: ।
க்ருஜாநவாஹெள ப்ரக்ஷாஹ்ய ஹஸ்தாவாஶணிவாஸநாஶ ॥

காயந்ம் த்ரிவிபவிநாநாம் ப்ராஸாதாதவஸாரணம் ।
ஶிவ்யாநஹொமதாஶெஷ்ஷ ஹவமதாஷ்ரவியா: ஸ்ரூதா: ॥ கரு

தகவத்ருஷ்ட்யா தா ஶிவ்யாம்ஶு வாஷ்கெக்ஷவாநு நஹொமதாநு ।
வாஹ்ணிவாதத்ரயாஹூளஶாநு ப்ராஸாதாதவஸாரயெஶ ।

ஶெஷம் வஶாநூவம் ஶிஜ்ஞஹோவாஶ ப்ராஜ்ஶவம் ஸூதழ ।
யாஶ்ஶளவொரவக்ஷுஹா ந ஸிஶாவிஷ்யதெ பாயெ: ॥

ஜயவா ஶாஜிகஶநாதள ஸளஶ்ரூாஹிஶவதிஷ்யதெ ।
ஷகஉாரவிஶாநெZயம் நியஶொ நிக்ஷஶஸ்ய தா ॥

உதாஉாரெ உ ஶெவநாதெள ஶிஜெ உ உதாராநநெ ।
உதாஉநாரம் ப்ரகதவ்யம் தத்ராயம் நியஶொ ந ஹி ॥

யஸ்யாம் ஶிஶி ஹவெஶ உாரம் தாம் ப்ராஹீம் வரிகவ்யெஶ ।
ஶிஜஸ்யாஹிஶவம் யத்ர உாரம் தத்வவநதிஷ்யதெ ॥ உ௦

தத்ர தத்வராஷம் வக்ஷுஶவுநஞாஹிஶவம் ஹவெஶ ।
பஶீஷீ௦௦ வ்ருஷம் ஶமம் தஉகுராஹிஶவம் ஹவெஶ ॥

மணவம் ஹாரதீஶவெஷ்வ ஸவெஷ்ய மஜாஞ நநிநழ ।
யஶநாஞ ஶஹாகாமம் வாஶஶாவாமதெள யஜெஶ ॥

நநிகாஶள தயா ஹ்ருஜ்விவெநஶெள வ்ருஷஷணூவள ।
ஜெவீவஜ்ஞள ஶிவாஸ்வஸ்ஶள உாராணாம் உதாராநநெ ॥

ஷநெத வஜ்ஞ்யா நஶொஶெஜஶு ஹ்ருதயாஜெஷ்யநயாகருஶழ ।
ரவவஹம்யோநஹாஶெஶு மஸவஷாதிஹி: கருஶாஶ ॥

ஸாஶாந்யாவந்யம் தஶதா தகவா ஸவ்யஶாவாம் ஸஶாஶிதா: ।
ப்ரவிஶெஶக்ஷவாஶெந ப்ராஸாதாஹ்யஷரம் மவவ: ॥ உரு

நிவாரணாயநம் விநாநாம் நஸ்ய வஹுமஶ தாம்பரெ ।
ஸம்வஜ்ஞ்யாஷூஹவம் வாஷ்தொஷதெ பஷுண ஜதவி ॥

ஶிஜம் ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய ஜக்த்யா ஸூகவா ஶஷொஶ்வாழ ।
மஸவாஷ்ஷாதிகம் ஸவநஶாநீதம் வரிவாரகெ: ॥

ஸம்வீக்ஷ்ய த்ரவ்யஸம்வாதம் ஸ்க்ஷாவயெஶ கஶஶாஸ்நய: ।
வீக்ஷிதாம்ஸுகவத்ருஷ்ட்யா வாஹ்யக்ஷிதா நஹுஶஜ்தா: ॥

தாஷிதாநு வொக்ஷிதாம்ஶெஷ்வ ப்ருஹீகவா நிஸ்ரொஷஹி: ।
கஶஶாஸ்நஶிரொநாஹாநு ஸஸ்யூராநு ஹித்ரவஜிநதாநு ॥

ஜவஹம் வஜபாஶ்தி ப்ராயநயெத யயா தயா ।
ஶிவதீயநஶநப்ராவ்ய ஷஷஜெநாஹிஶஜெ யெஶ ॥ ஜ௦

கஶஶாம்ஶொயவஸ்தாம்ஶு க்ஷாஶயிகவாஸ்தஶஜெ தா: ।
வரயெஶ ரத்ரமாயத்ர்யா ஹ்ருதா தொயெ:
வடஸ்ரஶெதா: ॥

ஸம்வணநகஶஶாநு வஶாத்தஉஷெண ப்ரஶாஜிநதாநு ।
உள உள யொகத்ருநியக்தாம்ஸூநெகெகெந தா வாணிநா ।

ம்ருவீகவா ப்ராவயெஶ மஹந்ருஹாமெ வாZய ஶணவெ ।
ந ஸ்ருரெஷரவாஶ்நஸ்உாரஶாவாதிகம் யயா ॥

வெஷ்யாதநெத ந ஜஶம் ஹஶீள தயா கயநாஞ்வக்ஷண: ।
ப்ரஶிஸ்தஹஶாவாஸ்தியந் கமஶவாஷ்ஷாதிகம் ஹ்ருதா ॥

ஸ்யாவயெக்ஷஶாநு தத்ர வயநந்யா வஸாஸம்வ்யயா ।
க்ஷாஶொகவதவஞாஶவ்ஞவஞவடாம்ஸூ வா । நரு

விகாரஸம்வ்யயா வாZய தெஷாம் ஶிமாணஸம்வ்யயா ।
ஸவநொகத்யாவாய ஸம்ஸ்யாவ்ய கயநாஞித்ர்யாஹிஷெவநழ ॥

க்ருதஶ்ராஜிக்ரியா வவநா ஸ்யாநஶ்ராஜிஶிநதீயகா ।
த்ருதீயா த்ரவ்யஶ்ராஜிஸ்ஸாஷ்தாயநம் ஶஜெ ரொயநழ ॥

[illegible]

௪0

[illegible]

௪௫

[illegible]

[illegible]

௫0

[illegible]

௫௫

[illegible]

௬0

[illegible]

1 [illegible]

[illegible]

[illegible]

ரேவத்யந்தாய வாயவ்யாம் ஹஸ்தோக்தம் ஶிரஸா ததா ।
ப்ரதீசீநக்ஷத்ரயா ஸார்த்தம் நிமர்ஶம் ப்ராக் ஸமாவயேத் ॥
மஹாமாயாஞ்ச விக்ஷேப்ய ஸாங்கம் தேஹம் ப்ரகல்பயேத் ।
ஶூலாக்ஷ்யா ஸாத்யதேநைவ வித்யாஜ்ஞம் விந்யஸேத்தத: ॥
ஜ்ஞாநஜ்ஞாநக்ரியாஶக்திரேவம் மாத்ருகாத்மகம் ।
ஶூலாஹ்வம் தத்ர மாத்ராணம் மந்த்ரயா பாஷ்மதத்யதக் ॥ ௯௦
ஈஶாநம் மூர்த்நி விந்யஸ்ய மூர்த்தே தத்புருஷம் ந்யஸேத் ।
அகோரம் ஹ்ருதயே ந்யஸ்ய குஹ்யே வாமம் ப்ரகல்பயேத் ॥
ஸத்யோஜாதம் ந்யஸேத்பாதே தத்தத்வக்த்ராதிவத் ததா ।
மூர்த்யாதிவாஹநஞ்ச மாலாப்ரஹ்மாணி விந்யஸேத் ॥
ஹ்ருல்லேகாத்யாவரணம் ஶக்ஷ்மாதிகதா ந்யஸேத் ।
பீஜப்ரஹ்மாணி வா வித்வாந் ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்வம் ந்யஸேத் ॥
ஈஶாநஸ்ஸர்வவித்யாநாம் நக்ஷத்ரம் வாயுமூர்த்நி ।
ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் நக்ஷத்ரம் பூர்வமூர்த்நி ॥
ப்ரஹ்மணோதிபதிர்ப்ரஹ்ம நக்ஷத்ரம் யாம்யமூர்த்நி ।
ஶிவோ மேஸ்து நக்ஷத்ரம் ச ததா கௌபேரமூர்த்நி ॥
ஸதாஶிவோம் நக்ஷத்ரஞ்ச விந்யஸேதாப்யமூர்த்நி ।
ஈஶாநஸ்ய க்ரமா: பஞ்ச ப்ரணவாதி ப்ரகல்பயேத் ॥
ஶஶிநீ சாங்குஶா இஷ்டா மரீசிர்ஜ்வாலிநீ ததா ।
நாமேஶாநகலாநாம் ஸ்யாத்ஸ்தாநாநி கேவலம் து வா ।
ப்ரணவேநாவ்யக்தே து கலாமாத்ரௌ து விந்யஸேத் ।
தத்புருஷாய வித்மஹே நக்ஷத்ரம் பூர்வவக்த்ரகே ॥
மஹாதேவாய தீமஹி நக்ஷத்ரம் தக்ஷிணாநநே ।
தந்நோ ருத்ர நமோஞ்ச கல்பயேதுத்தராநநே ॥
ப்ரசோதயாந்நமோஞ்ச கல்ப்யம் பஶ்சிமவக்த்ரகே ।
க்ரமாச்சதஸ்ரோ வக்த்ரே ஸ்யு: புருஷஸ்ய கலா இமா: ॥ ௧௦௦

ஶாந்திர்வித்யா ப்ரதிஷ்டா ச நிவ்ருத்திஶ்ச ஸ்திதா: க்ரமாத் ।
அகோரேஶாதிவி நக்ஷத்ரம் தமாம் ஹ்ருதயகோசரே ॥
நக்ஷத்ரேயகோரேஶா ஓம் ஹூம் கண்டே து விந்யஸேத் ।
ரக்ஷாம் கோரநமோஞ்ச தக்ஷிணாம்ஸே து விந்யஸேத் ॥
நிஷ்டாம் கோரதரேஶ்ச நமோ வாமாம்ஸகே ந்யஸேத் ।
ஶ்ரீகண்டஞ்ச ஸர்வதஸ்ஸர்வ நமோ நாபௌ து விந்யஸேத் ॥
ஸர்வேப்யோ நம உத்ராணாம் மாயாஞ்ச ஜங்கே ந்யஸேத் ।
நமஸ்தே ருத்ர நக்ஷத்ரமூலம் ப்ருஷ்டகே ந்யஸேத் ॥
ஜ்ஞாநமூர்த்திரூபேப்யோ நம: ப்ரணவ பூர்வகம் ।
பஞ்சரூபகமாஶ்சாஷ்டௌ வித்யாதேஹே ப்ரகல்பயேத் ॥
வாமதேவாய நக்ஷத்ரம் ரஜாம் குஹ்யே து விந்யஸேத் ।
ரக்ஷாம் ஜ்யேஷ்டாய நக்ஷத்ரம் ஶிஶ்நே ப்ரணவகம் ந்யஸேத் ॥
ருத்ரம் ருத்ராய நக்ஷத்ரம் தக்ஷிணோருகதம் ந்யஸேத் ।
காலம் காலாய நக்ஷத்ரம் வாமோருகதமாவஹேத் ॥
காமம் கல நமோஞ்ச தக்ஷஜாநுநி விந்யஸேத் ।
விகரணாய நமோஞ்ச ஸம்யமீம் வாமஜாநுநி ॥
க்ரியாம் பல நமோஞ்ச ஜங்காயாம் தக்ஷிணே ந்யஸேத் ।
புத்திம் விகரணாயேதி நமோஞ்ச வாமஜங்ககே ॥
காயாம் பல நமோஞ்ச தக்ஷிணஸ்பிசி விந்யஸேத் ।
தாத்ரீம் ப்ரமதநாயேதி நமோஞ்ச வாமஸ்பிசி ॥ ௧௧௦
நமோஞ்ச ப்ராஹ்மணீம் கூடாம் ந்யஸேதோங்கார
பூர்வகம் ।
ஸர்வபூததமநாய பாதயோ: ப்ரகல்பயேத் ॥
நக்ஷத்ரம் மநோந்மநம் மோஹிநீம் தக்ஷபார்ஶ்வகே ।
ஊர்த்வநாயேதி நக்ஷத்ரம் ஸர்வம் பார்ஶ்வந்து வாமகே ॥

त्रयोदश कलाश्चैव वामदेवस्य कीर्तिताः ।
सद्योजातं प्रवक्ष्यामि सिद्धिं दक्षिणपादके ॥
सद्योजाताय वै नमो ऋद्धिं वामांघ्रिके न्यसेत् ।
द्युतिं भवे नमोऽन्तं च न्यसेद्दक्षिणबाहुके ॥
अभवे नम इत्युक्त्वा लक्ष्मीं वामकरे न्यसेत् ।
न्यसेन्नातिभवे मेधां नत्यन्तं नासिकाग्रतः ॥ ११५
भजस्व मां नमोऽन्तं च कान्तिं शिरसि विन्यसेत् ।
स्वधां भव नमोऽन्तं च न्यसेद्दक्षिणबाहुके ।
उद्भवाय नमोऽन्तं च धृतिं बाहौ तु वामके ।
सद्योजातकलाष्टौ [illegible] ॥
अष्टत्रिंशत्कला न्यस्य विद्यादेहं विधाय च ।
[illegible] समावाह्य पश्चादङ्गानि विन्यसेत् ॥
हृदयं हृदये न्यस्य शिरश्शिरसि विन्यसेत् ।
शिखायां तु शिखां न्यस्य कवचं स्तनमध्यतः ॥
[illegible] विन्यस्य [illegible] ।
[illegible] श्रीकण्ठाय [illegible] ॥ १२०
पूर्णोदर्यै नमस्त्विति न्यसेत् [illegible] ।
न्यसेदों आं अनन्ताय विरजायै नम इति ॥
न्यसेत् [illegible] सूक्ष्माय [illegible] ।
शाल्मल्यै नमः इत्येवं न्यसेद्दक्षिणचक्षुषि ॥
ओं ईं त्रिमूर्तये चेति लोलाक्ष्यै नम इत्यपि
न्यसेद्वामाक्षिमध्ये तथा ओमुंकारमनन्तरम् ॥
तथामरेश्वरायेति वर्तुलाक्ष्यै नमः पुनः ।
दक्षश्रोत्रे न्यसेदेतदोमूंकारमनन्तरम् ॥
अर्घीशाय तथा दीर्घघोणायै नम इत्यपि ।
वामकर्णे न्यसेदेतदोमृंकारं च विन्यसेत् ॥ १२५

भारभूतये चेति दीर्घमुख्यै नमः पुनः ।
दक्षनासापुटे न्यस्य ओं ॠंकारमनन्तरम् ॥
पदं तिथीशाय गोमुख्यै नम इत्यपि ।
वामनासापुटे न्यस्य ओं लृंकारमनन्तरम् ॥
स्थाणवे दीर्घजिह्वायै नमो गण्डे तु दक्षिणे ।
ओं लॄंकारपदं पूर्वं हरायेति पदं पुनः ॥
कुण्डोदर्यै नमस्त्विति वामगण्डे तु विन्यसेत् ।
ओमेंकारपदं पूर्वं झिण्टीशाय पदं पुनः ॥
ऊर्ध्वकेश्यै नमस्त्विति विन्यसेदूर्ध्वकोष्ठके ।
ओमैंकारमथोच्चार्य भौतिकाय पदं पुनः ॥ १३०
पदं विकृतमुख्यै स्यात् न्यसेदधरोष्ठके ।
ओमोंकारमथोच्चार्य सद्योजाताय पूर्ववत् ॥
ज्वालामुख्यै नमस्त्विति विन्यसेदूर्ध्वदन्तके ।
ओमौंकारमनुग्रहेशाय उल्कामुख्यै नमः पुनः ॥
न्यसेदधोगते दन्तपङ्क्तिके [illegible] ।
ओमंकारं समुच्चार्य क्रूराय च पदं पुनः ॥
श्रीमुख्यै नमः इत्युक्त्वा [illegible] विन्यस्य साधकः ।
ओमःकारं समुच्चार्य महासेनाय पूर्ववत् ॥
विद्यायै नम इत्युक्त्वा [illegible] ।
ओं कंकारं समुच्चार्य क्रोधीशाय पदं पुनः ॥ १३५
महाकाल्यै नमस्त्विति न्यसेद्दक्षिणबाहुके ।
ओं खंकारं समुच्चार्य चण्डेशाय पदं पुनः ॥
सर्वसत्त्वै नमस्त्विति न्यसेद्दक्षिणकूर्परे ।
ओं गंकारं समुच्चार्य पदं पञ्चान्तकाय च ॥
[illegible] मनन्तरम् ।
दक्षिणे मणिबन्धे स्यादों घंकारमनन्तरम् ॥

வஜம் ஶிவொ_தூரொயெதி ஸஉஜ்ஜ்யதூ யயாவியி ।
நதிெஶ்ஹொக்யவத்யாெயெ ஷக்ஷவாணிதஜெ ந்யெஸஜ ।

ஓம் ஙங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய வெகாரத்ராய யதூஷு ।
ஶஞ்ஶஶெஞ்ஜ நஶெஶ்யுதி ந்யெஸஜக்ஷகாரக்ருதஃ ॥ ௧௪௦

ஓம் ஙங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய கூவெஷாயெதி வஜம் வாநஃ ।
க்ஷூஶெஞ்ஜ நஶெஶ்யுதி வாஶவாெஜள தா விந்யெஸஜ ॥

ஓம் ஊங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய வஸகெநத்ராய யதூஷு ।
ஷூதஶாெக்ரு நஶெஶ்யுதி விந்யெஸதாகேவெஷெர ॥

ஓம் ஜம் வதஷவாயெதி ஶம்வொஷெயெஷ நெஶாஜகூ ।
வாெஶ தா ஶணிபெஸ ஸ்யாெஷாம் ஸங்காரஶநஜரூ ॥

கஜுஶாய வஜம் வஶ்யாகுத்ராவிஶெண்யெ நஶ ஜ தூவி ।
வாஶவாணி ந்ஜெ ந்யெஸ்யெஷாம் ஜஞ்காரஶநஜரூ ॥

ஶவஷாய ஜெளெயெஷ ஸ்யாஜதிவஷாஶகாரக்ருதஃ ।
ஓம் டங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய ஸொஶெஶாய வஜம் வாநஃ ॥ ௧௪௫

வெவயெஷ நஶஜெதூ தஜ்யெஸஜக்ஷாரஶவெஜகெ ।
ஓம் ௦ங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய வஜம் ஶாஜுிெந நஶஃ ॥

ஶஂஜயெஷ நஶ ஜெதூ தஷிந்யெஸஜக்ஷஜாநமி ।
ஓம் ஙங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய ஶாரகாய வஜம் வாநஃ ॥

ரவிவிெஶெண்யெ நஶ ஜெதூவம் ஷக்ஷஜம்வெக்ருகெ ந்யெஸஜ ।
ஓம் ஙங்காரம் வஜம் யதூஷயஷநாரீஶ்ராய வ ॥

வீராெயெ வ நஶெஶ்யுதி ஷக்ஷவாஷதஜெ ந்யெஸஜ ।
ஓம் ணங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய உஶாகாஜாய யதூஷு ॥

வாஷிெயெஷ நஶ ஜெதூவம் ஷக்ஷவாஷகஶாக்ருகெ ।
ஓம் தங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய ஷஶரஶாயெதி யதூஷு । ௧௫௦

வதுகநாெயெ நஶெஶ்யுதி ந்யெஸதாஶொரஶவெஜகெ ।
ஓம் யங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய பிண்ஶெந யதூஷு வாநஃ ॥

ஶத்ருகாெஜெயெ நஶெஶ்யுதி விந்யெஸதாஶஜாநமி ।
ஓம் ஷங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய கத்ருயெ யதூஷம் வாநஃ ॥

ஜெராஶெதூ நஶ ஜெதூதாஶஜாம்வாக்ருகெ ந்யெஸஜ ।
ஓம் யங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய வெஶாநாய வஜம் வாநஃ ॥

ஶம்விெநெ நஶ ஜெதூதாஶவாஷதஜெ ந்யெஸஜ ।
ஓம் நங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய ஶேஷாய வஜஶஸெரஜ ॥

முஜிஷெநெ நஶ ஜெதூதாஶவாஷதஶாக்ருகெ ।
ஓம் வம் ஜொஷிதாயெதி காஶராெஜெத்ருெ நஶஃ வஜூ ॥ ௧௫௫

ஷக்ஷவாெஶ்யுஷ ந்யெஸெஷாம்ஷம் ஶிவிெந நஶ ஜதூவி ।
காஜ்ஜிெநெ நஶ ஜெதூவம் வாஶவாெஶ்யுஷ தா விந்யெஸஜ ॥

ஓம் பங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய ஊமுஶண்டாய யதூஷு ।
காஶிெநெ நஶ ஜெதூவம் வ்யூஹஷாெஜ தா விந்யெஸஜ ॥

ஓம் ஶங்காரம் ஸமுத்ஜ்ருத்ய ஆிரண்டாயெதி யதூஷு ।
ஶஜ்ராெயெ நஶ ஜெதூவம் நாஹிெஷெஶ தா விந்யெஸஜ ।

ஓம் ஶம் ஶஹாகாஶாயெதி ஜயாெயெ நஶ ஜ தூவி ।
ஹ்யெஜெஶ விந்யெஸெஷாம் யம் வஜம் யதூக்ஷமாதூெந ॥

பஶிெந ஸாஶவெஶ்யுயெஷ நஶெஶ்யுதி கவஹி ந்யெஸஜ ।
ஓம் ரம் ரக்தாதூெந வெதி ஸாஜம்மாயெதி யதூஷு ॥ ௧௬௦

ரெவெஜெதூ நஶ ஜெதூதூஷம் ராயிரெஜாவெர ।
ஓம் ஶம் வஸாதூெந வெதி வஜம் யதூதிநாகிெந ॥

வாயெவெ நஶ ஜெதூதூஷம் ஶாம்ஸமதஜ்யெஸஜ ।
ஓம் வம் ஶஶெஷாஶயாயெதி வஜ்ஶாய வஜம் வாநஃ ॥

வாரவெஶெண்யெ நஶ ஜெதூதூஷம் ஶெஷவஸி விந்யெஸஜ ।
ஓம் ஶம் கஸ்யாதூெந வெதி ஶகாஸஶம் ஸமுஸெரஜ ॥

வாயெவெ நஶஃ ஜெதூ தூஷஶவ்யிமி விந்யெஸஜ ।
ஓம் ஷம் ஶஜ்ஜாதூெந வெதி ஶ்யுதாய வஜஶஸெரஜ ॥

[illegible]

[illegible]

கஅ०

[illegible]

கஅடு

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௬௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ௧௬௫

[illegible] ।
[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௧௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௨௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௨௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ॥
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௩௫

[illegible] ।
[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ௨௬௦

[illegible] ௨௬௫

[illegible] ௨௭௦

[illegible] ௨௭௫

[illegible] ௨௮௦

[illegible]

வித்யேஶா நவ[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஏகோநேந து பஞ்சாஶத்ஸ்வபதேந தேவதா மதா: ।
மத்யே வித்யேஶ்வரா: பூஜ்யா: ஶதார்த்தா பஹிர்மதா: ॥

அஷ்டாத்ரிம்ஶதாப்யேவ ஸ்வபதேந தேவதா மதா: ।
வித்யேஶா மத்யமே தேவா: [illegible] ஶிவ ஏவ ஹி ॥

ஸ ச நாம்நாம் ஸஹஸ்ரேஷு [illegible] தச்ச தோஷத: ।
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ராவ்ய ஸ்வபதேந தேவதா மதா: ॥

[illegible] ।
[illegible] ப்ரணவபூர்வகம் ॥

[illegible] பூஜயேத் [illegible] ।
[illegible] யதாவத்விதீயதே ।

லிங்க[illegible] ।
[illegible] ॥

ஸ்திரலிங்கம் சரம் வாபி த்ரிவிதம் [illegible] ।
படம் வா பித்திசித்ரம் வா பீடம் வா [illegible] ॥ ௨௭௦

[illegible] வ்ருக்ஷாத்யம் [illegible] வா ।
விஶேஷா[illegible] வா ॥

அந்யோ லிங்க[illegible] விஶேஷத: ।
[illegible] யதா யோக்யம் [illegible] ப்ரகல்பயேத் ॥

ஸாமாந்யார்க்யம் ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய [illegible] வ்ருஷபம் யஜேத் ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
பிந்துநாத[illegible] ப்ரணவபூர்வகம் ॥

வ்ருஷபாய நம[illegible] ।
[illegible] ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய [illegible] க்ரமாத் ॥ ௨௭௫

[illegible] நந்திநம் ஜாஹ்நவீயுதம் ।
மஹாகாலேந யமுநாம் ஸவ்யாஸவ்யே ஸமர்ச்சயேத் ॥

[illegible] க்ரமாத்யஜேத் ।
[illegible] பூஜ்யா [illegible] ஹ்ருதயாத்யைர்யதாக்ரமம் ॥

[illegible] க்ரமாத் ।
[illegible] ॥

[illegible] பூஜாவஸாநே து [illegible] ।
ஸந்த்யாவஸாநே நிக்ஷிப்ய [illegible] ॥

ஸம்பூஜ்ய [illegible] ।
[illegible] பூஜாம் [illegible] ॥ ௨௮௦

[illegible] பூஜயித்வா து [illegible] ।
[illegible] பூஜாம் [illegible] ॥

[illegible] பீடிகாதௌ யதாவிதி ।
சண்டேஶாயேதி நிக்ஷிப்ய [illegible] ॥

விஶோத்ய [illegible] ஶிவலிங்கம் [illegible] ।
[illegible] ஸம்ஶோத்ய ஶிவலிங்கம் ஸவேதிகம் ॥

ஸாமாந்யார்க்யஜலை: [illegible] ।
[illegible] ஸ்நாநகர்மணி ॥

[illegible] யோகாஸநம் ।
[illegible] ஸிம்ஹாஸநே ப்ரகல்பயேத் ॥ ௨௮௫

இத்யாஸநாநி [illegible] ஸதி ।
அர்ச்சநம் ஶைவிகம் [illegible] ந விதீயதே ॥

[illegible] யஜேத் ।
[illegible] பூஜயே[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௨௧௦

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௨௧௫

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌠𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌹𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ।

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ।
𑌷𑌡𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥ ௩௧௫

𑌆𑌧𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍀𑌠𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌨𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌕𑍇𑌸𑌰𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌸𑌰𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌬𑍀𑌜𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌵 ।
𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌅𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌹𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌵𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌸𑌨𑌕𑌂 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌕𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௨௫

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌹 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌹 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌶𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌾𑌭𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌲𑌾𑌮𑍌𑌲𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑍈𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌟𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿
𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥ ௩௩௦

𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌟𑌕𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌵𑌯𑌸𑍍𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌵𑌜𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌶𑌨𑌾𑌗𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑍌 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌗𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌭𑌯𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥

𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍈𑌃 ।
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌤𑌾𑌰𑌾𑌭𑍈𑌰𑍍𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।

𑌵𑍃𑌷𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌦𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍀 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥

சுஸம் ஸர்வலோகாநாம் ஶக்திரேவ பரிவாரிணீ ।
யதோர்த்வம் ஹ்ருத்தகை: ப்ராவிஷ்டதைத்ருவ நியதோசுபம் ॥
ஏவம் ஹ்ருத்தஸ்தா பாணி ஷ்டுபர்ணே வாயுவ்யாமிதே வே ।
ஶாஸ: ஸூஷ்மபத்ம நாஹ்ய வரேவ வக்லோகா ஜ்வரா: ॥ ௯௪௦

ஆக்ஷிணே ஜாலந்தர ஶோஷா: வௌஷ்டு வாஶ: காலநீலக ।
ஏநத்ரா ஸரிகஶ்ச ஸஹ்ருதக்ஷம் யஷ்டிஹிமதம் ॥
ஸிம்ஹாஸநாஸநம் ப்ரோக்தம் பராத்மநா நபஸம் ஸுஸம் ।
ஹரிணா ந்தரகஸ்ய ஸகலோரவயக்திதபாம் ॥
ஆக்ஷிணம் ஷோஷணாகாரம் ஆத்யுஷ்டாதக்ஷராகலம் ।
விவ்ருதாஸ்யம் ஶோராஷரணம் வ்ருத்தாக்ஷம் மேவிஷாணகம் ॥

நாமாஶரணஸ்யாக்ஷம் ஸுவர்ணக்ருதமேவசம் ।
ஜ்வாலாக்ருதிஜடாவ்யாபோ லோபிவஜோஷ்வர்வரகம் ॥
வீதராவஸ்யம் ப்ருஸுஜ ஸுநாஸம் ஸ்வபாடகம் ।
த்ர்யக்ஷம் சதுர்புஜக்ஷஜ காருண்ணவம் க்ருதம் ஶுபம் ॥ ௯௪௫
ஹ்ருஜ்ஞாகாரகவ்ருதம் காருநாராயணாதிதம் ।
யோடதிமகோபேதம் தமேஷ்ணாஸக்தமேஜஸம் ॥
ஸுகாவதாஸஸ்யக்தம் வௌஸ்தம் காருவபவர்ததம் ।
தமேஶ்ஶ்மா நவ்யோதாந்தரோநா ஶுபயஷ்டு ஸதிஹீஷணம் ॥
காருண்யகம்க்ருதஸூர்யகேஷா ஜாமீநாதாரணம் ஸுநாத: ।
ஏவம் வக்த்ராணி ஸம்ஸாவ்ய ராபவம் ஸாதாஶிவம் யஜேத் ॥
யதா தேஹே ததா தேவே ஶுத்தாந்யாஸம் ப்ரகல்பயேத் ।
ஏவம் ஶாக்தம் வபு: கல்ப்ய தஸ்மிந்நாவாஹ்ய காரணம் ॥
ஶிவம் தேவ ஶாஶ்வதம் ஸக்த்யம் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வாத்மகம் ।
வ்யாபகம் ஸர்வதத்வாநாம் ப்ருஸஶநாவத: ॥ ௯௫௦
வாஹ்யாவகாரஹிதம் வாத்மேநாதீதமோவரம் ।
வ்யக்தம் கயக்ராதிஶேஷண திக்ஷம் ஸகலாத்மகம் ॥

ஆத்யாவாஹநாதிவ ரேவ உர்ப்பஶதே நிர்ப்பயதுணாத் ।
யதா காஷ்டகதோ வஹ்நிர் வர்ஜ்யதே ஶயநாதிஹி: ॥
ததா ஶுத்ருஹாவேண ஸகத்யாஶிவஜ்யதே ஶிவ: ॥
க்ருதவா ஹ்ருதிதஶஜ்விஷு காலஸும் ப்ருவாஶதுவம்
ஸகத்யா நிக்ஷஜ மோஹம் ஸமஸமாவம் மஷ்டாயக: ।
ப்யாயேதக்ஷகூ ஶதஸ்தஶக்திஹவநே நாதே ததா விந்துகே
நிஷ்டாதம் கதஸ்ஸ ஶக்திகிரணேஸ்ஸ்ரேவஶாவாஹநம் ॥
ஐஷய ஊவ:—

ஸர்வகஸ்ய ஶிவஸ்யேஹ கயவாவாஹநம் ப்ருஹா ।
யத்ராவாஹநஶிஷ்டம் ஸ்யாத்ஸர்வகவம் விஹந்யதே ॥
ஈஶ்வர உவாச—

குரோ ஹ்ருஷ்டிதஸ்யாமூர்திர் வ்யக்தியதா தமோர ।
தமஸ்தகத்ரு விஷ்ணுக்திவர்யாலகஸ்ய ந பாஷ்யதே ॥ ௯௫௫
யதாஸ்தநஸ்ய நாரா ஸ்யாதாதிஹ மஶமஹே ।
தநந்தித நாரா ஶிவஸ்யஷே மஶமஹே ॥
அவிக்ஷ்யஶக்தியக்ஷகலாப்யாவகோவ்யாவகஸ்ய ஸ: ।
ஸதநாஸ்ஸ ஙஹீநே வா ஸர்வக்ருத்ஸர்வஶ்ஶுவ: ॥
ஏவம் விந்துகதம் ஸூமம் ஹ்ருஷ்டவஷ்டகதம் ஸுரேக ।
தத்ர ப்ராணவயா காயர்யநாம்யா ஜ்யோதிஷ்பரேவயா ॥
தஸ்யாதாயா விஜ்ஞாநம் ஸ்வாவிநா விநாஶேஷதோ ।
யேந ஸாத்யோர்த்தஶ்ஶோர்ஷஸ்ய ஷஷ்டாதிதா ஹவேத் ॥
தஜக்தி ப்ருகடிதாவ: ஸநியாநம் ஸூமாத்யா ।
ஸநியோரவஸித்யோ யோதவர்த்காரணாவஸாநக: ॥ ௯௬௦
ஸநிரோதயோ நிரோதிந்யா விநோரஷ் விநாவ்யதே ।
லோகே ஸர்வாத்மகம் வஸ்து மோவநீயம் யதா ததா ॥

தஸ்யாவகாஶஞ் நாம காயஸ்யாவகாஶந மீரயா ।
யயாऽநய தாமஞ்யாசிஸ்யாஸ்தியஸ்தா: ஸ்ஸஸ்தீஸ்திபி: ॥

தத்ரோஜ: ஸ்ஸஸாவொம் ஸௌமாயரஷ்டோரஷோ சக்ரஸூஸ்வ: ।
ஸஸ்திகம் ஹ்ருதயஞ்தஸ்ய ஶிரஸோயஸ்ஶிவாஸ்திதி: ॥

ஶிவா ஸ்தஞ்தா தஸ்ய ஸவவம் மௌஷ்ட்ரதா ஹவேத ।
நிரஸ்யதி யயா ஶக்த்யா ஹவஸ்ஸஞ்ஞஸ்ய ஹி ॥

நேத்ரம் ஸவஜ்ஞ காஶக்தி ஸ்ஸோயஸ்மகாஶிகா ।
ஶவம் ஷாட்பஞ்சேத்ராக்ஷம் ஜஹக்ஷதஶ்ஶிவஸ்ய தா । நகூரு

ஶதாநி ஹ்ருதயாதீநி ஷஞ்ஞாநி ஸ்ஸஞ்ஞத: ।
ஹ்ருத்ஸிரஶ்ஶிகா ம த்ரநேத்ரஷ்ஷேஷ விந்யஸேத ॥

அஜாம்பிநோ மஷிஞ்சவ்ய திவத்தி விஷிஞ்யோ: ।
அத்யந்தகமம் வ்யாக்ஷம் வ்யுஹோமத்ய தமீஞ்யா ॥

வ்யோமவநே ஹவேத்தஸ்ய மஷிமாஞ்யவதாநந்து ।
தந்துஹாபீஞ்யா கயப்ரோநாஜநத்ராவணாயயா ॥

ஷஞ்ஷவிமந்தேவம் வஷ்டவம் ஶக்திஸம்யுதந்து ।
வாஶோநந்தஸந்தோஹயவஷீக்ருதஹதிதீவந்து ॥

ய்யாக்வா வாஷ்யம் வநே ஹஷ்யாநுவ்வேஷ்டாவமஸ்நம் ததா: ।
அவஸ்யம் அபயஸ்ஸ ஷாதவ்ருநமவஸ்வாஷாக்ஷதம் தத: ॥

நதஷ்ஷைந ஹ்ருதா வாஷ்யம் க்ருதாஸம் ஸ்யாஸ்ஸயாஞ்ஞத: ।
ஸ்ஸாஹாஞ்ஞநஹ்ருதா வாவஸ்யம் ஹமவ ராஷ்யம் வௌஷஷஞ்ஞத: ॥

க்ருதேச்வந்தமஸம்ஸாராநவவாமொஸ்ஸ வமஜயேக ॥

வமஜோவவாமொவிஷவா நஷாமொ:
ஸ்நாநாதிபி: ஸ்ஸ்வ தமொதஹ்ஹி: ।
விதீயதே நிதீவியௌ ஸஸொஸ்ஸை:
ஸ்ருமாதிபி: காஷ்யவிமாஜவவஸ்யு ॥

ஸ்நாநம் வஸ்த்ரவிபேவநஞ் க்ஷஹஸம்
யமவொய்ஷீவொஹவி
ஸ்ஸாம்பமம் ஷவவாஸ
மதஸஹிதம் மீதஞ ந்ருத்தஷஹஸ ।
ஹொமொ ஹமதவதீவுதாநஸஹிதா
நிதாத்யவொவா பமி:
ஸம்மீதஞ ஸஷ்டொதுநீதம்
ஶம்ஹொவிஸ்மநேத ஸதி ॥

மஸம் வஷ்ஷஞ யமவஞ தீவநேநவேத்யேவ ச ।
வஞ்ஞாவதாரா ஶநே ஸ்யதீஸ்வாஞம் வாவி வஷ்டது ॥

ஸ்நாநயோமத்யா ஸ்நாவநீயாஸ்தித்ராதஸ்யாஸுவஜிதா: ।
க்ருவாணதவஸ்ணாதா வா ஷணௌ வா வ்யதிஷிம்பிதே ॥

தீவாஞவஸ்நம் வ்யாக்ஷநேவேதாஞம் தா வமஜநது ।
பஸ்யஞம் ஶாஞ்திகம் வ்யாக்ஷம் வமஜா ஹி த்ரிவியொவ்யதே ॥

ஸாயம் வ்யாதஸ்யாஹ்வஸ்ய ஷயாஹ்ணு தா நிவேதநது ।
வ்யுஸ்ஷயஞ தக்ராமெ வாவயிக்வா நிவேதயேக ॥

ஶகொ தீவொ திகாமெவி மாதௌ தீவஷயம் க்விஹ ।
ஶவஷ்ஞவ்யகாமேண அயஷாமவவமேஸ ॥

வ்யாத: காயெ ச ஷ்யாஹ்ணு திவ்யஸ்ஞஞம் ஹவி: ।
ஸாயம் வ்யாதஸ்ஹஷ்ய தீவாஸ்க்வாம ஶவ ஹி ॥ நஅ

வ்யுஸஷயம் திகாயெ தா வ்யதேஷய நிதிமேக ।
தீவாஸ்க்வாம ஶவ ஸ்யா ஸ்யாயெதா திமஞாஸ்ததா: ॥

அயஷத்ரிதயெ யீஷோ வாஷ்ஷநிஷநிஷ்ஷது ।
ஷய்ஷஸ்யாயஷெஞவ ஷ்யாஹ்ணு வாZZகம் ஹவி: ॥

வ்யாதஸ்யெ ச திவ்யஸம் தீவெவஷதமமியஸ்தது ।
திகாமம் வஷ்மிஞேந பமிதாநம் நயேஞ்திஜா: ॥

யஸ்து தத்யாத்தைவ த்ரிகாலம் தீபகம் ஹவி: ।
ஸயத்நோ தநயஸ்து ப்ராப்நோதி ப்ரதிஷ்டிதம் ॥

த்ரிகாலம் பூஜயேத்தேவம் விஷ்ணுநா ஸஹ பூஜ்ய ச ॥
பாஷண்டாநுஸாரேண ப்ராப்நோதி ஸம்ஸாரம் ॥ ௩௮௫

யஸ்த்வேதத் நித்யமேதத் ஶிவதேவேந ஸம்யுதம் ।
யஸ்ய தேவஸ்ய தேவ த்ரிகாலேஷு ஸதா ॥

ஶ்ரவணாயைவ தத்தீர்த்தமுத்திஷ்டதி ।
த்ரிகாலம் பூஜிதம் யஸ்ய த்ரிகாலம் தேவதேவஸ்ய ॥

ஸர்வபாபஹரம் ஷட்கோணம் ஸம்பூஜயேத் ।
ஷட்விம் யத்ர க்ஷேத்ரம் ஸம்ஸாரம் நிவர்த்தேத ॥

உத்தரேஸ்யாம் யத்ர ப்ராணேந த்ரிஸந்த்யம் ।
ப்ராணாயாமேந தத்தீர்த்தஸ்நாநம் பஜேத் ॥

த்ரிகாலம் பூஜிதம் ஸ்நாநம் த்ரிகாலம் தேவதேவஸ்ய ।
வாஸுகிநாகம் ஸர்வம் ஸ்வஸ்தி வாஸுதேவஸ்ய ॥ ௩௯0

மணிகாஞ்சநதாநம் ஸுவர்ணம் தத்த்வம் வா பஶு: ।
ரூபயௌவநஸம்பந்நா ஸ்த்ரீகாலம் ந்ருத்யதேவஸ்ய ॥

பஞ்சாயதநஸ்நாநம் காலம் யாவதேவதிஷ்டதி ।
உத்தமம் யஸ்ய யத்ர த்ரிகாலேஷு தர்ஶநம் ॥

பாபாநி விநா ப்ரத்யக்ஷம் ப்ராணதண்டநம் ।
ப்ராணம் பூஜநம் காயவாக்சிந்தநம் ப்ரயச்சேத் ॥

ப்ராணஞ்ச வாயவ்யாம் தத்தீர்த்தம் ஸ்நாநயேத் ।
த்ரிகாலம் பூஜிதம் ஶிவலிங்கம் ப்ரதிஷ்டிதம் ॥

வாஸுகிநாகம் ஸ்த்ரீம் ஸ்நாநம் ம்ருத்திகாநிஷ்டிதம் ।
காலம் யாவத் ப்ராப்நோதி ந்ருத்யம் காலத்ரிஸந்த்யம் ॥ ௩௯௫

உத்தமோத்தமம் த்ரிவிஷ்டபம் ஹவிஷ்யம் க்ருத்வா ।
பாபாநி விமுச்ய ப்ராணேந தேவ ப்ரயச்சேத் ॥

தஸ்யாம் ஸ்நாத்வா தத்தீர்த்தே பஞ்சகவ்யம் பவேத் ।
த்ரிகாலம் பூஜயேத்தேவம் பஞ்சகவ்யாத்யஸம்யுதம் ॥

ஷோடஶோபசாரைஶ்ச மணிகாஞ்சநஸம்யுதம் ।
ந்ருத்தம் காலத்ரிஸந்த்யாயாம் காலோ யாவத்தோ பவேத் ॥

பஞ்சவர்ணைர்விசித்ரைஶ்ச பாயஸாதீநி ச க்ஷீரம் ।
ப்ராணதண்டவிஸர்ஜநம் தத்தீர்த்தே ஸ்நாநம் தத: ॥

ஸர்வோபசாரம் வா ஸ்வயம் வா ஸர்வமேவ வா ।
ஹவிஷ்யாந்நாதிபக்ஷணம் ஸந்த்யாகாலே வா பஶு: ॥

பஞ்சாமிர்தம் அபிஷேகம் ப்ரயாகம் ஸ்நாநதீர்த்தம் ।
ஸர்வபாபஹரம் ப்ரயாகம் ப்ரத்யக்ஷம் விதீயதே ॥ ௪00

ஸ்நாநோதகம் ஸம்பூஜ்ய ஸ்நாநம் ஹோமம் ஹவிஷ்யம் ।
ஸம்ஹிதாஞ்ச ஸம்ஸ்ருஷ்டம் ஸர்வதோ பூஜிதம் பஶு: ॥

தேவேந ஸ்நாநம் ப்ரதிஷ்டாய தேவேந நவேந ச ।
பக்ஷேந வாஸிதேநாஸ்ய பாவநேந ஸர்வேஷா ॥

ஸர்வம் ஶுத்தம் யத்ர பூஜயேத்தநநாம் ।
பாபேந பாபவிஶேஷேண ஹரிப்ரஸாதேந ச ॥

உபதிஷ்டேந ப்ரணவேந நிஜநாமேந ஸர்வதா ।
ஸர்வகாலே ப்ரத்யக்ஷம் ஸ்நாநம் ப்ரயச்சேத் ॥

வர்ஷேண தர்ஶநேநைவ ப்ராப்நோதி தேவோத்தமை: ।
ஸௌஷ்டவேந ஸர்வதோ ராஜிகாபூர்வேண ச ॥

கோடிஜந்மக்ருதைர்பாபை: க்ஷாராதிஷேசநைஶ்ச ।
பயோதயிமுக்தஸ்ய ப்ரபாவாத்ஸ்வர்க்கதி: ॥

காம்யகார்யாணாம் ஸித்தயே காம்யவ்ரததாநம் ।
ஸம்பாதயேத்வாஸ்யா வஸாநே வ்ரதம் பவேத் ॥

ஜயம் லபேத் காமேஶ்வர் விஷ்ணுலோகம் ஸதா ।
நாகலோகம் ஸுராலோகம் ஸுஸம்ப்ரதாயம் ஸுகம் ॥

வாஷாதௌ ஹேமதாயேஸ்து ரத்நாதை ஶ்ச தாயகை: ।
அதிஷ்கஞ்ச: காயமாஞ காயமாத்ருநிஷ்கம் ॥
தஜ்ஞானுயோமைந வாஷாணாஹாய ஹேதிநா ।
தேந ப்ரமுகம் வாஷம் தக்ஷ்ணாந்த்ருயோஜயேத் ॥
அஷ்டவாஷம் த்ரிகுணம் ஸத்வாரி ஸயோஜயேத் ।
ஸ்வாஹநாவர்ணாதேஷ்ட ஸ்நாநே பூவிவேகே ॥
நைவேத்ய ச விஸர்க ச வாஷோஷ்டஸ யோஜயேத் ।
அபோஸ்த் விவேகே ஸ்நாநே த்ரிஷ மாஸம் புகம் யேத் ॥
வாஷாநாவர்ணாதேஷ்ட ஸ்நாநே வாசநஞயா ।
க்ஷாலநே ஹோமகுணே நைவ வாரி ஸத்வஸ யோஜயேத் ।
யப்ரபம் ஸவத்து ஊதவம் ரோஷம் ஜ்ஞாத்வா புயோஜயேத் ॥
ஆரப்ஜாவஸநாத் ஸ்நாநே ச நிவேத்யகே ॥
ஸத்யாவஸாநே நிஷ்கம் புஷ்பவ்ருத்திம் ।
ஸ்வாமிநை: குஹோர: ப்ராஹவிஷ்கம் ஸரோஸ் ॥ சகரு
வாஹஸ்த மே க்ருத்வா ஶாஸ்த்ரம் ஜ்ஞாத்வா ।
காஸாம் வாஹவிந்த்யம் கதஞாரவநீய ச ॥
யௌதவாணிஸ்யஞ்ஞ ரம்பௌஷ்டஸாவரியஜதை: ।
ஜமோநகலஸ்ய ஸ்நாவயேச்சஸ்த்ரகே ॥
நேவாஸி ஜ்ஞாப்யஸ்தவஞ்ஷ்டம் பஸ்யேத்ய: ।
அஷ்டமூர்திஸ்த தக்ஷவாணி ந பேவயேத் ॥
ஜபரூஸர்வேதம் ஶிவகாமஞ வர்ணீய ।
உத்தரஸ்நீத்வா தேவாநாம் யத்ர கோவாஸி விந்த்யேத் ॥
ததுவா வஷ்டஸ்தேவாய தேவேந வாஷ்யாதிகஞ்சயம் ।
மாஸம் வாஷ்ணஞ் யப்ரவண தீவவேதும் வியாய ச ॥ ச௨0
அவநீய வியாநஞ்சீக்ஷஹஸ்தேந தேஶிக: ।
காபமம் ஸவாஷ்ணேயாஹ்நம் ஶிவஞ்ச ஶநஸ்நாநஞ ।

ஸஹ்ருஹு தக்ஷ்வித்தூ ஜிஹ்வாமூநாஹ்நேஸ் ।
ஶிவேஸீவி தமாவ தேவஸ்ய விநிவேஶயேத் ॥
ஶிவஞ்ச ஹாநகாமஹதாயேந ஸ்நாவயேத்விஞ் ।
விம்விகாரவிணீ தேவீம் ஸ்நாவயேதந்நதாஞ் ॥
ஸமதாவகாதேஷ்ட ஸ்நாநம் தத்ர வியேதே ।
மாஸாம்பாநாரவிஷ்கஞ்ச க்ருத்வா ஜிஹ்வம் ஸவீகம் ॥
வநேஷ்ட்வாவநக்ஷ்வா ஶஜ்யேஸ்து ஸவாஸஸா ।
மாஸத்ரவேஷ்ட ஸ்ரா ஜிவ்ய ஶிவஜிஹ்வம் ஸவேதிகம் ॥ சஉரு
வநேஷ்ட நாவிவேஷ்ட வேஷ்டதேவஶாஹ்நாஷ் நிஶ்ச
உக்வாஷ்ட வாஷ்டதேவாய உத்யாத்ஞ ஹவிஷ்ட: । [மை: ।
ஶிஞாஞம் வாய ராஞாஞம் உவசம்ராஜஸம்யதம் ।
ராஞாஹி: வாஷ்ஶாஹி: வந்ததோஹயாவயேத் ॥
ஹேவநைஸ்த்து ஶகைநை: வநோஹே விநிஶ்ஶ நை: ।
ஹேஷ்டவர்ணகாமஹேஹமக்ஷீவேஹயதைகரா: ।
அஷ்டயேஸ்த வந்நந ஹோவேதேஹாதைகரா: ।
த்ரிஸநோதரயேண கடீஸவேத்ரண ஸாபக: ॥
நைஹத ந க்ருத்வாஸ ந ஹோவஞ்ச நைவ ஹி ।
அநேந்யகாட ஶஷ்டாதே வேஹமாநேஹ
நிஶ்ஶ நை: ॥ சநO
அஷ்டயேத் யயாந்யாயம் ரத்நநாவியேரவி ।
ஶாணீகவாரே ஸ்நாஞ்ஜவாரே தர் ஜௌதிகம் ॥
காஜவாரே புவாஞ் ஸ்நாஞ்ஜயே ஶநகரஹவேத் ।
மாதௌ த வாஷராமம் ஸ்நாஹ்நகே வஜ்ரதிஸ்தம் ॥
ஜம்த்ரநீயஞ வௌரே ஸ்நாதவமணோ ஸாநி யாநி ச ।
ஸவவாரேஷயோ ஹ்யாநிஷ்டணா ராம் வியிஶ்ச: ॥
உக்வாஜாதேந வாஷ்யஞ வாஷயோஸ்ந்ரவேஷ ச ।
க்ஷ்வாஶாதே ச ப்ரமுகேள ஶிரஸ்யவர்ஷம் புஷாவயேத் ॥

பஞ்சப்3ரஹ்மாபி4ஷேகாதௌ3 ச ஹோமவர்ணாஸ்த்விதம் ।
உபஸ்தா2நஸமாயுக்தம் பூர்வம் வா விநிவேத3யேத் ॥ ௬௩௫

ஸர்வஶ்ரோத்ரவ்ருதாந்தே ஸ்நாத்வா ப்ரஸ்தா2நம் ஸபூர்வகம் ।
ஶ்ராவயேத்3 கா3நம் வா வீணாநாத3யுதோ(அ)பி வா ॥

வேதா3த்4யயநமந்த்ரம் ச ஶாஸ்த்ரபாடா2தி3கம் யஜேத் ।
தத3ூர்த்4வம் கௌ3ரீஹாஷாட3வைர்கா3நம் பூர்வாபி4முக2ஶ்சரேத் ॥

ஊர்த்4வம் த்ரிவிஹாஷாஜ்ஞம் கா3நம் ந்ருத்தயுதம் ததா2 வா ।
ஸம்ஸ்க்ருதாதி3 நவஜாம்ஶம் நாநாஸ்வரஸமந்விதம் ॥

பத3ஷட்3ஜஸஹாஷாட3வம் கா3நம் வா தந்த்ரிகாயுதம் ।
நாநாதே3ஶப்ரபூ4தம் ச நர்தநம் வா ப்ரகல்பயேத் ॥

பூர்வவ்ருத்திஸமாதே3ஶ்ச ஸர்வாத்3யம்பா3யுதை: ।
நிர்ப்4ருத்யவஜ்ரஶ்ருங்கா3ரபூர்ணவாத்3யாதி3ரூபம் ॥ ௬௪௦

த்ரீத்ரிரோதே3 பூர்வேத யதா2 பூர்வயேத்3யதாநகம் ।
ஸர்வாவாம் த்3ரமிதோ3ர்த்4வாஷ்டாம் ஸம்புடாம் வாத3ந பாணிநா ॥

வாத3யேத் ஸர்வதா பூர்வம் நிக்ஷிப்ய தத்ஸ்வரோதி3தம் ।
கர்ணாவ்ருதஸம்பூர்ணை: கர்பூராக3ருவர்திபி4: ॥

ஸந்த்4யாபூர்ணதீ3பைஶ்ச ஶ்ருங்கா3ரதீ3பகை: ।
த்ரிபூ4மதீ3பிகாபி4ஶ்ச தீ3பமாலாபி4ரேவ ச ॥

ஸதா3நந்தா3நாமயதீ3ர்கை: ஜ்வாலயேத் ஸந்ததம் ।
கோஶாநந்த்3யாநந்த ஸ்வர்ணாதா3நகை3ரேவ ச ॥

ஶிவாக்3நாதி3 த்ரயநந்த கர்பூரோத்3யோதவாஸ்ரித: ।
ப்ரபூ4தை: ஸநஹஸம்பூர்ணைர்வஜ்ரஹதீர்ப்பகை:
ஸ்பு2ரை: ॥ ௬௪௫

கர்பூராக3ருத்ரிகம் பஞ்சாஸ்ரம் தத்ர பூர்ணதீ3பகை: ।
பத்3மாஜ்ஞம் ஸஸ்யநார்த்3த்3ரநாக3ஹ த்3விகோணார்க த்ரிகோணகை: ॥

பூர்வதீ3பைஶ்ச நந்தா3த்3யா பத்3மாவஹ்நிகேஶவி ச ।
ஸக்ரோதா4பூர்ணாத்3யா கர்பூரம் கர்பூ வோத்3த்3ருதம் ॥

பூர்ணகும்பே த்ரஷ்டா ஸமாஜ்ஞா பஹிராவரணம் யஜேத் ।
ஸமஸ்தம் கணிகாபாத்ரம் பூஜயேத் கர்பூராதி3பி4: ॥

பாத்ராஷம் பூர்ணபாத்ரம் ச கபோலாதி3 க்ஷித்யேண யஜேத் ।
வாத்3யவாத்ரம் ச ஸத்யம் பஞ்சவக்த்ரம் தத: ॥

விநாயகஸ்கந்த3வக்த்ராணி பஞ்சவக்த்ராதி3 ச ।
பாஹாதி3 கர்ஷதீ3பைஶ்ச ஸமாங்கோத்3க்ஷேப ஸஹ । ௬௫௦

த்4யாதவ்யாநி ஸர்வாணி ஸமாயுதயுதாநி ச ।
அதீ4ஸ்வரேஶாவாயவ்ய தத்ர திர்க்கு3ஸ்ம க3தம் யஜேத் ।

ஹ்ருத3யஸ்த2 ப்ரபா4காவர்த்ய நேத்ரத்3வயம் யதா2க்ரமம் ।
ஹ்ருத3யம் ச பூர்ணாம் ஶிரோ மநோரூபம் நவரஸம் ॥

தத்ஸ்வரூபம் ஸமகாரம் ஶிவாம் ஸம்ப்ருத்விதீ3பயேத் ।
க்ஷூபமூர்த்திம் கவசம் ஹ்ருத3யேக்ஷம் கவசவர்ணகம் ॥

ஜ்யோதிரூபம் ஸகாரம் நேத்ரம் த்ரியுக3தம் ஸரோஜ ।
பஞ்சவக்த்ரஸ்ய தாத்ஸ்வர்ண தஶவாஹுஹ்ருதா3த்3யுதா: ॥

நாநாவர்ணஸமாயுக்தா: நாநாஸ்ரக3நுலேபிதா: ।
ஶ்ரேஷ்ட2வஸ்த்ராகாராஸ்ஸர்வா: ஸர்வபௌ4மகா: ॥ ௬௫௫

ப்ரஸந்நவத3நா ஸௌம்யா நேத்ரா: ஸர்வக்ஷேத்ரஸநா: ।
ஸர்வயாதி3மந்த்ரா ஹ்ருத3யாதி3ஸ்வஸ்த2நேத்ர ஸமாநே ॥

ஸம்ஸார நேத்ரமேஶாநாம் ஈஶ்வர ஸாயகோ யஜேத் ।
ஶஹஸ்ராவரணே வேத3 பூஜயேதி3தி ஹாரம் ॥

ஸ்தா2நே ஸ்தி2தாம் யதா2 பூஜ்யா வாமாதி3 ப்ரஶக்தயோ நவ ।
ஸங்காரபூர்வா: பூர்ணா பூஜ்யா ராஜ்ஞி ஸத்க்ருதே நாந்தே ॥

ஸ்வாஹாநாதி3 நதாநி ஸ்வஶக்தை: க்ரமேணவயேத் ।
நாமகம் நமஸ்தே தஷாம் கர்பூரீகரணம் விநா ॥

ஸம்ஸாராஷ்டக ஸதாஶிவே தத்ஸ்வரூபம் விஶிஷ்டம் பாயே: ।
ஸ்வநந்த்3வகாஸ்திர நவ்யயக்ஞா ஜ்ஞாநவத: ॥ ௬௬௦

विद्येश्वराणां द्वितीये तु अनन्ताद्यष्टकस्य च ।
अनन्तेशस्य सूक्ष्मस्य शिवोत्तमैकनेत्रयोः ॥
एकरुद्रत्रिमूर्त्योश्च श्रीकण्ठस्य शिखण्डिनः ।
एते शैवास्तु ता वर्णा हरवक्षःस्थबाहवः ॥
संपूज्यौषधयः सौत्राः पद्मस्था विद्यया यया ।
...
गायत्र्यादिछन्दसां ...
...
शिवोत्तमैकनेत्राभ्यां ...
...
श्रीकण्ठं चैव ...
मण्डलेशा द्वितीये तु ...
...
...

...
...

...
...

வஹெ கூஷூ ஸம்வாதம் வாஙிஜநீயம் யயொதிதழ் ।
வாஙிவஹாமெ யஜெஉஜ்ஹம் வீதவண-ம் ஷஙரூ கழ் ।

கூமெள ஸக்திம் ஸாஸக்ஷாஹாம் க்ருஷ்ணூம்ஙஷு உக்ஷிணெ ।
நிஜ தெள நீவவஜ்ஞா ஞூதம் வாஸஹ காரணெ ॥

வித்ரூஜஜஹ வாயவ்யாம் ஹெஸாஹாஸ்தெ மஷாழ் ।
வெஸாநாம் ஜவிதம் ஸாஙிஷம் உகஷுகஸவஷூஹழ் ॥

கயஸம் ஸம்பஜெஷஜம் ஞூதஷஙியூ விசக்ஷண: ।
வஹாவ: ணவாஙிஜெவா ஸாஹாஙூ்ஸிகீதிதா ॥ சகஂ0

ஸகாவாரணவாஙிஜா ஸ்யாஷமெஜெபஹூஹிரெவ வ ।
கயவா கெவமெஸமெஜ: கெவமெமெபஹூஹிஹூ வா ॥

பஹூமெஜெமெகமெவொரமெஷூஹவெஷாவாரணத்ருயழ் ।
ஹெதிஹிஸஹிதா ஞூகவாஸா நஜ்யூஉயெத்த வா ॥

கய பஹூஜ்ஜவிதெயூஸஙிமெதகாஷஸாஷகாநு ।
யஜெஷாதிமெஜெவஹோராவரணம் கூஹாகு ॥

பாஹ்யாவரணவாஙிஜா வ வரிவாஙிவியெள விஷ: ।
ஸவஹாவரணம்வாஙிஜ் ஷஷ்யாமெநெவெஷ்யாத்தஹழ் ॥

வஹவக்ஷெஷமெநெவெஷ்யம் ஊயூவக்ஷெZயவா வாந: ।
கஜ்ஜநாஹவி ஸவெஷாம் வூயஷிமெநெவெஷ்யஷய்க: ॥

வாஸவாக: வூகதவ்ய: வூயகாமெத்ருஷ ஸம்ஹவெ ।
வாஙிமெதவிகரயெZக்ஷிநு ஹவிஷ்யம் ஷஜ ஸம்ஸூதழ் ॥

வாஹ்யாவரணதெவ நாம் ஆரயாய்க்ஷவஸாஸாழ் ।
யஜநம் மஸவாஷாதெஷ: வூதெயகம் வூவியீயதெ ।

ஸாஙிதாதிஹெயா பஹிஷ்யாஷய ஷஜ நிவெஷ்யகெ ।
தஷ்ஜெ நிதஷ்யூஹாஹா வா வூவிஸாZZஜ்யஹம் வாந: ॥

த்ருவாவாஷந நஷ்யாஙஜோஷதநவாஙிவகழ் ।
ஹவவாஸஹ தாம்பாஙிஷம் தெவயொமஷ்யம் வூஷாவயெகு ॥

ஸ்ரீஉதஹுஷஹாஸபஷவவஷூத்ருவாஹமெர: ।
மெயநூத்ஜவஜ்ஜாமெத்ருஷா ஷஹிநநயெகு ॥ ருகஂ0

ஹூஷதெவ்யா ஸஹாவீநம் ஸஜெஸம் ஸக்திவிஷ்ருஹழ் ।
யூாகஷா தஹீரஸி நஷ்யெ வவித்ரும் கஹவாஙிரகழ் ॥

வூதஷஹம் வாஷநஹ: காயவ்யாவாஸஜநிதாஷயழ் ।
வதநாத்ருயதெ யஷாதஷாஜெவ வவித்ரகழ் ॥

வூகூதெள வாஸீஹாவம் ஸாவாஙிதயூயஹஙஹாழ் ।
வாஸதிகஹவாயா வூாஸாஷம் வாஙிவஹூவெகு ॥

வூமெராவநஜ கதவ்யம் ஹஷூடா வூாமவாத்தயா
வூாயயிகா ஜவம் காபாஷக்ஷஸாஙிமெத்ருண பாஜிஹாநு ॥

ககூரணாஹக்ஷக்ஷரநாம் ஸம்யஹா யகவூஸாஙியதெ ।
ஷரஷாZஷஷூஷ ஹஹாவ; ஞூரக்ஷஸாஙிஷம் தஷாவூதெ ॥ ருசு0

கமெஷாதஸதெநாZய தஷயெந தஷய்க: ।
ஜவஹாஸா வூகதவ்யா ஸம்ஸ்யுதா ஸவஸம்பமெர: ॥

ஹயாஹாநாதிகாஜஷக்ஷணா திஜிராஷத்தஹா ।
கஜஷதஜநீயொமநு ஹயாஹா ஸிஜிஸிஷ்யதெ ॥

கநிஷாஜஷஸம்யொமாதிஜிராக்தா கநீயஸீ ।
ஹாஙிஷாஸாம்மெஸா பஹூஜ்ஜவ: காயெZத்ரு யீதா ॥

ந விஷம்பிதஹஷம் நவாஸீக்ருதஹஷழ் ।
கஸம்வ்யாதம் ஹமெசாஜஹ்யா ஜவம் காயஹிவக்ஷண: ॥

நித்யாதிகஹஹெஷாக்ஷம் ஜவம் க்ருகவா நிவெஷயெகு ।
ஸாயக: ஸாயஸிஜயூஹ விராஹயெதமொஜந: ॥ ருகஂ0

வாஷாகொஷத்ருயெமெஜெவ காஸவாஷாதிஹிஸஹ ।
ஓம் மாஹ்யZதிமாஹ்யமெஹா கூம் ஹ்யூஹாணாZஷத்ருதம் ஜவழ் ॥

𑌵𑌿𑌧𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌲𑌶𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰 ।
𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 ।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑍇𑌕𑌵𑌿𑌧𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌶𑍍𑌚
𑌪𑌾𑌵𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ ௫௧௫

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇 𑌹𑍋𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑌣𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌕𑌲𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍈 ॥ ௫௨௦

𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑍇𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 ॥

𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥

𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌪𑌵𑌾𑌦𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍋𑌭𑍂𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌜𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌥𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌸𑌂𑌸𑍍𑌵𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑍋𑌽𑌥 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌪𑌨𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌧𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌲𑌶𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌹𑌵𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌮𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌦𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍇 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨 𑌬𑌾𑌧𑌤𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌨𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚 ॥ ௫௩௫

𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍁 ।
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥

𑌶𑌂𑌖𑌿𑌨𑍀 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌜𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌨𑌕𑍈𑌃 ।
𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௫௰௩½ 𑌆𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௦௧௫

உ
சிவமயம்

4-வது அர்ச்சனுவிதிபடல சந்த்ரிகை.

— :: —

அதன் பிறகு மோக்ஷ பலனைத் தரு ாசிய சிவபூஜா விதியைச் சொல்லப்போகின்றேன். அந்தச் சிவபூஜா விதான மானது பரார்த்த மெனவும் ஸ்வார்த்த மெனவும் இருவகையாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

தீக்ஷையின் முடிவில் ஆசாரியனுற் கொடுக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலாவது ம்ருத்லிங்க முதலான விடத்திலாவது பூஜிப்பது ஆன்மார்த்த மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தால் தனக்கிஷ்டமான பலனைத்தருமோ அந்தக் காரணத்தால் ஆன்மார்த்த மென்று சொல்லப் படுகிறது.

உத்தமஜாதி சங்கரஜாதி வசிக்கும் ஊர் பட்டணம் முதலான விடங்களிலாவது, ஆற்றங்கரை மலை அறுபத்தெட்டு மஹாக்ஷேத்ரங்களிலாவது, மனதுக்கு ரம்யமான வேறு இடத்திலாவது, தானே யுற்பவித்தது தேவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது பாணலிங்கம் இருடிகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் இவைகளோடு கூடிய சிவாலயத்திலும், மனிதர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும் பரார்த்த பூஜையானது ஸ்மரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பரார்த்த பூஜாபலன்.

பரார்த்த பூஜையானது அரசனுக்கு ஆயுள் ரோகமின்மை சத்ருஜயம் சம்பத்து இவைகளின் விருத்திக்காகவும் கிராம முதலியவைகளின் விசேஷ விருத்திக்காகவும் செய்தல் வேண்டும். பரார்த்தபூஜை சிவத்விஜர்களே செய்தல் வேண்டும். எப்பொழுதும் மிகுந்த தர்மிஷ்டரான ஆதிசைவ ப்ராம்மணர் ப்ராம்மணருக்குச் சிறந்தவரென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் காரணத்தால் சிவத்விஜர்களாலேயே பரார்த்தபூஜை அவசியம் செய்யத் தக்கது.

இதரால் பரார்த்தபூஜை செய்வதாற் பீடை.

மற்றவர்களோ வெனில், ஆன்மார்த்தத்தைப் பார்க்கினும் வேருகிய பரார்த்தத்தைச் செய்வார்களாகில் செய்கிறவர்கட்குக்

கெடுதலுண்டாகும். யாதொருவர் சிவசிருஷ்டியின்றி நான்முகனுடைய முகத்திலிருந்து உண்டானார்களோ அவர்கள் சாதாரண வைதிகர்கள்; அவர்கட்கு பரார்த்த பூஜையில் அதிகாரமில்லை. அவிவேகத்தாற் செய்வார்களாகில் அரசனுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் அழிவுண்டாகும். சாதாரணர்களாகிய யாதொரு பிராமணர்கள் கூலிக்காகப் பரமசிவத்தைப் பூஜிப்பாராகில் ஆறுமாதத்திற்குள் பாவும் கெடும்; ஆகையாலவர்களை பரார்த்த பூஜாவிதியில் பரித்யாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சிவத்விஜர்களின் பரார்த்தபூஜா விசேஷம்.

சிவதீக்ஷையினால் ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்துக் கொள்ளப் பட்டவராயும் சிவஞானவானாயு மிருக்கிற முன்கூறிய சிவசிருஷ்டியிலகப்பட்ட சிவத்விஜருக்குச் சிவாக்ஞையின் ஸ்வாதீனத்தால் பரார்த்தபூஜை குற்றத்தை யடையாது.

சிவலிங்கபூஜா பலாபலம்.

அக்நிபூஜை வேதங்கள் மிகுந்த தக்ஷிணையுள்ள யாகங்கள் இவைகளெல்லாம் சிவலிங்க பூஜையினுடைய கோடியிலோர்பங்கேனும் சமமாக மாட்டாது. ஷாட்குண்ய பரிபூரணரான சிவபெருமான், ஜநந மடைந்த எந்த ஆனமத்ரோகியால் பூஜிக்கப்படவில்லையோ அவன் இந்தத் துக்கக்கடலாகிய சம்சாரத்தில் வெகு காலஞ் சஞ்சரிக்கின்றவனாவான்.

பிராணனை விடல் சிரசை யறுத்தல் முதலியவற்றில் துணிபுடையானேனும் ஷாட்குண்ணிய பரிபூரணனை சிவபிரானைப் பூஜியாமல் புசித்தற்குத் துணிபிலனாதல் வேண்டும். முயற்சியாலிவ்வாறறிந்து சதாசிவமூர்த்தியானவர் பூஜிக்கத்தக்கவர்.

சிவபூஜாரம்பம் - திரிவித விக்ன நிவாரணம்.

முழந்தாள் வரையில் பாதங்களையும் மணிகட்டு வரையில் இரு கரத்தையும் அலம்பி பிறகு சிவாநுக்ரஹத்தால் மூவ்வித இடையூறுகளையும் போக்கல் வேண்டும். அம் மூவித இடையூறுவன - ஸ்வர்கத்திலுண்டானவை, ஆகாயத்திலுண்டானவை, பூமியிலிருப்பவை.

சிவாநுக்ரஹத்தால் தேவலோகத்திடையூறுகளை ஞான திருஷ்டியாலும், ஆகாயத் திடையூறுகளைந் புஷ்பத்தைப் போடுவதாலும், பூமியிலுண்டா மிடையூறுகளை மும்முறை குதிகாலைத் தட்டுவதாலும் விலக்குதல் வேண்டும்.

சிவலிங்க திருஷ்டி விசேஷம்.

மேற்குமுக சிவலிங்கம் மிகவும் சிறந்தது. அஃது இல்லையேல் கிழக்குமுக சிவலிங்கம். தெற்கு வடக்கு முகமுள்ள சிவலிங்கம் புத்திமான்களால் சித்தி விஷயத்தில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அவ்வாறன்றிச் சாந்திகரும முதலானதில் வடக்குமுக லிங்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நிஷ்கள மூர்த்தியாகிய லிங்கத்திற்கு ஒரு த்வார முள்ள ஆலயத்தி லிவ்வித ஏற்பாடு. மேரு முதலிய நாலு த்வாரத்தை யுடைய ஆலயத்திலும், நான்கு முகத்தையுடைய லிங்கத்தின் விஷயத்திலும் நான்கு த்வாரம் செய்யத்தக்கது. நான்கு த்வாரமுள்ள இடத்தில் இவ்வேற்பாடில்லை. எந்த திக்கில் வழியானதிருக்குமோ அதைக் கிழக்காகக் கொள்ளவேண்டும். இலிங்கத்திற் கெதிரான த்வாரமெதுவோ அது கிழக்காகவும், அவ்விடத்தில் தத்புருஷ முகமானது மேல்முகமாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

பிராகார விசேஷம்.

பலிபீடம் ருஷபம் சூலம் இவை அந்த லிங்கத்தின் முகத்திற்கெதிராக யிருத்தல் வேண்டும். மேல்பாகத்தில் கணபதியையும் ஸரஸ்வதியையும், வலது பக்கத்தில் கங்கையையும் நந்தியையும், இடது கையடியில் யமுநா நதியையும் மஹாகாளரையும் பூஜிக்க வேண்டும். த்வாரங்களுடைய நான்கு முகத்தினும் நந்தி மாகாளர்கள் பிருங்கி விக்நேச்வரர் ருஷபம் ஷண்முகர் தேவி சண்டீசர் இவர்கள் இருபக்கங்களிலு மிருத்தல் வேண்டும்.

முறையே இவர்கள், உருவத்தையும் அவயவத்தின் பிரிவுகளையும் பாவனை செய்து நமோந்தங்களாகிய ஹ்ருதயாதி மந்திரங்களாலேயும் சந்தன புஷ்ப முதலானவைகளாலேயும் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

பூஜாமண்டப ப்ரவேசம்.

ஆசாரியர் சாமாந்ய அர்க்யத்தைக் கொடுத்துப் பிறகு வலது பாரிசத்தை அடைந்தவராய் வலது பாதத்தால் முன்னே மிதித்துச் சிவபூஜா மண்டபத்தை யடைதல் வேண்டும்.

கலசஸ்தாபனம்.

புத்திமான் விக்னங்களைப் போக்குவதற்காக அத்திக்கிளையில் கத்தியை வைத்து "வாஸ்தோஷ்பதே ப்ரம்ஹணஹ" என்னு மந்திரத்தால் பிரமனைப் பூஜித்து சிவலிங்கத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து மஹேச்வரரைப் பக்தியினால் தோத்திரஞ் செய்து பரிசார

ளாற் கொண்டுவரப்பட்ட சமஸ்த சந்தன புஷ்ப சிவபூஜாதி திரவியங்களின் குவைகளைப் பார்த்துக் கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஞான திருஷ்டியால் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், அஸ்திர மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கப் பட்டவைகளாயும், தட்டிப் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டவைகளாயும், நன்ருகத் தலை யகன்றவைகளாயும், ஓட்டையில்லாதனவாயும், மிகவும் கெட்டியாயும் இருக்கிற கலசங்களை க்ரஹித்துக் கொண்டு வெளியில் ஜலத்திற்குப் போக வேண்டும். சாத்திர விதிப்படி உம்மை நான் பூஜிக்கிறேனென்று ப்ரார்த்தித்து சிவ தீர்த்தத்தை யடைந்து ஆறங்க மந்திரங்களினுல் மந்திரித்துக் கலசங்களையும் ஈரவஸ்திரத்தையும் அஸ்த்ர மந்திரத்தா லலம்பிச் சோதித்து ருத்ர காயத்ரியாலும் இருதய மந்திரத்தாலும் வஸ்திரத்தால் வடிகட்டின ஜலத்தினுல் நிறைத்துப் பிறகு அந்த வஸ்திரத்தினுல் துடைக்கப்பட்டவைகளாயும், இரட்டைநூற் சுற்றப்பட்டவைகளாயும் ஜலம் நிறைந்த அந்தக் கலசங்களை ஆசாரியர் கிரஹித்துக் கொண்டு கர்ப்ப கிரஹத்தின் மூன்ருவது மண்டபத்திலாவது ஒவ்வொரு கையாலுமடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

தெரிந்தவன் தொடைகளிலும் த்வாரத்தி னிருபக்கமுள்ள கிளை முதலானவைகளிலும் கலசங்கள் படாமலும், பூமியில் ஜலம் சிதருமலும் ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும்.

மெழுகின பூமியில் தர்ப்பை புஷ்ப முதலானவை பரப்பி இருதய மந்திரத்தால் எட்டு வித்யேச்வர கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஒன்று, இரண்டு, ஏழு, இருபத்தைந்து, ஐம்பது இவைகளையாவது ஸ்தாபித்தல் வேண்டும் அல்லது கலசங்களின் விகார சங்கியையினு லாவது இரட்டித்த சங்கியையினுலாவது ஸ்நபநகலச விதிப்படியாவது கலசங்களை ஸ்தாபித்துப் பிறகு நித்யாபிஷேக விதியைச் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சசுத்தி.

முதலாவது ஆன்மசுத்தி, இரண்டாவது ஸ்தானசுத்தி, மூன்ருவது திரவியசுத்தி, நான்காவது மந்திர சுத்தி, ஐந்தாவது லிங்க சுத்தி. இவ்விதமாய் ஐந்து சுத்திகள் கூறப்படுகின்றன.

ஆசநம்.

விவேகியானவன் சுத்தி செய்யப்பட்டும் மெழுகப்பட்டுமிருக்கிற வீட்டிலாவது வேறிடத்திலாவது ருஷியாசநமாகிய தர்ப்பாசனமாவது, மான்தோலாவது இஷ்டம்போலாசன மிட்டுச் சரீரத்தை

நேராக வைத்து வடக்கு முகமாக இருத்தல் வேண்டும். அதன்பிறகு சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட கைகளை அஸ்திர மந்திரத்தால் சோதித்தல் வேண்டும்.

அம்ருதீகரணம்.

புறங்கைகளையும் உள்ளங் கைகளையும் ஒன்றுக்கொன்று தொட்டு மூலமந்திரத்தால் அமிருதீகரணஞ் செய்து வௌஷட்டை முடிவாயுடைய மந்திரத்தால் சத்தி சிவத்தினுடைய வித்யா சரீரத்தை தியானித்து, உத்தமமாயும் சத்தி தத்துவத்தின் முடிவிலு மிருக்கிற சிவத்தை மூலமந்திரத்தால் ஆவாஹித்துப் பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரங்களையும் அங்கமந்திரங்களையும் அதிற் பதியவைத்தல் வேண்டும்.

சிருஷ்டி சம்ஹார கரந்யாச விபரம்.

கிரஹஸ்தன் கரநியாசத்தை சிருஷ்டிக் கிரமத்திலும் வானப்பிரஸ்தன் சங்கார நியாசத்தாலும் செய்தல் வேண்டும். பெருவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரை ஈசான மந்திர முதல் சத்தியோஜாதமீருக சிருஷ்டி ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. சுண்டுவிரல் முதற் பெருவிரல்வரை சத்தியோஜாத முதல் ஈசான மந்திர முடிவாக சங்கார ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தின் சிருஷ்டி சங்காரக் கிரமமே கரந்யாசமாகிய இவ்விடத்துங் கொள்ளக் கிரமம்.

அங்கந்யாசம் செய்யவேண்டிய முறைமை.

நேத்திர மந்திரத்தை உள்ளங்கையில் ந்யாசஞ் செய்து பிறகு அங்கமந்திரங்களைப் பதிதல் வேண்டும். பெருவிரல் முதற் சுண்டு விரல் வரை சுண்டு விரல் முதற் பெருவிரல் வரை சுட்டு விரலினுற் பெருவிரலிலும், பெருவிரலினுற் சமஸ்த விரல்களிலும் பதிதல் வேண்டும். புத்திமான் சுட்டுவிரல் முடிவாய் ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும். சுட்டு விரலினுற் சிரசை நியாசம் செய்தல் வேண்டும். அப்படியில்லாவிடினும் அஸ்திரம், கவசம், சிகா, சிரஸ், ஹ்ருதயம் என்கிற மந்திரங்களைப் பெருவிரல் முதலாக விரல்களிற் பதிதல் வேண்டும். சிருஷ்டி மார்க்கத்திற் ப்ரதிலோமமாய்ப் பதியவைத்தலும் முக்தி காமிகளுக்குச் சங்கார ந்யாசமுமாகும். சிரசு முதலானது சிருஷ்டியும், பாதமுதலானது சங்காரமுமாகும்.

அஷ்ட வித்யேச்வரர்களின் பீஜங்களைப் பெருவிரல் முதல் மீட்டும் பதிவித்தல் வேண்டும். பாவிப்பதால் அம்ருதீகரணஞ் செய்து, கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனம் செய்தல் வேண்டும்.

களாற் கொண்டுவரப்பட்ட சமஸ்த சந்தன புஷ்ப சிவபூஜாதி திரவியங்களின் குவைகளைப் பார்த்துக் கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஞான திருஷ்டியால் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், அஸ்திர மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கப் பட்டவைகளாயும், தட்டிப் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டவைகளாயும், நன்ருகத் தலையகன்றவைகளாயும், ஓட்டையில்லாதனவாயும், மிகவும் கெட்டியாயும் இருக்கிற கலசங்களை க்ரஹித்துக் கொண்டு வெளியில் ஜலத்திற்குப் போக வேண்டும். சாத்திர விதிப்படி உம்மை நான் பூஜிக்கிறேனென்று ப்ரார்த்தித்து சிவ தீர்த்தத்தை யடைந்து ஆறங்க மந்திரங்களிஞல் மந்திரித்துக் கலசங்களையும் ஈரவஸ்திரத்தையும் அஸ்த்ர மந்திரத்தா லலம்பிச் சோதித்து ருத்ர காயத்ரியாலும் இருதய மந்திரத்தாலும் வஸ்திரத்தால் வடிகட்டின ஜலத்திஞல் நிறைத்துப் பிறகு அந்த வஸ்திரத்திஞல் துடைக்கப்பட்டவைகளாயும், இரட்டைநூற் சுற்றப்பட்டவைகளாயும் ஜலம் நிறைந்த அந்தக் கலசங்களை ஆசாரியர் கிரஹித்துக் கொண்டு கர்ப்ப கிரஹத்தின் மூன்ருவது மண்டபத்திலாவது ஒவ்வொரு கையாலுமடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

தெரிந்தவன் தொடைகளிலும் த்வாரத்தி னிருபக்கமுள்ள கிளை முதலானவைகளிலும் கலசங்கள் படாமலும், பூமியில் ஜலம் சிதருமலும் ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும்.

மெழுகின பூமியில் தர்ப்பை புஷ்ப முதலானவை பரப்பி இருதய மந்திரத்தால் எட்டு வித்யேச்வர கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஒன்று, இரண்டு, ஏழு, இருபத்தைந்து, ஐம்பது இவைகளையாவது ஸ்தாபித்தல் வேண்டும் அல்லது கலசங்களின் விகார சங்கியையிஞலாவது இரட்டித்த சங்கியையிஞலாவது ஸ்நபநகலச விதிப்படியாவது கலசங்களை ஸ்தாபித்துப் பிறகு நித்யாபிஷேக விதியைச் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சசுத்தி.

முதலாவது ஆன்மசுத்தி, இரண்டாவது ஸ்தானசுத்தி, மூன்ருவது திரவியசுத்தி, நான்காவது மந்திரசுத்தி, ஐந்தாவது லிங்க சுத்தி. இவ்விதமாய் ஐந்து சுத்திகள் கூறப்படுகின்றன.

ஆசநம்.

விவேகியானவன் சுத்தி செய்யப்பட்டும் மெழுகப்பட்டுமிருக்கிற வீட்டிலாவது வேறிடத்திலாவது ருஷியாசநமாகிய தர்ப்பாசனமாவது, மான்தோலாவது இஷ்டம்போலாசன மிட்டுச் சரீரத்தை

நேராக வைத்து வடக்கு முகமாக இருத்தல் வேண்டும். அதன்பிறகு சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட கைகளை அஸ்திர மந்திரத்தால் சோதித்தல் வேண்டும்.

அம்ருதீகரணம்.

புறங்கைகளையும் உள்ளங் கைகளையும் ஒன்றுக்கொன்று தொட்டு மூலமந்திரத்தால் அமிருதீகரணஞ் செய்து வௌஷட்டை முடிவாயுடைய மந்திரத்தால் சத்தி சிவத்திஞனுடைய வித்யா சரீரத்தை தியானித்து, உத்தமமாயும் சத்தி தத்துவத்தின் முடிவிலு மிருக்கிற சிவத்தை மூலமந்திரத்தால் ஆவாஹித்துப் பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரங்களையும் அங்கமந்திரங்களையும் அதிற் பதியவைத்தல் வேண்டும்.

சிருஷ்டி சம்ஹார கரந்யாச விபரம்.

கிரஹஸ்தன் கரநியாசத்தை சிருஷ்டிக் கிரமத்திஞலும் வானப்பிரஸ்தன் சங்கார நியாசத்தாலும் செய்தல் வேண்டும். பெருவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரை ஈசான மந்திர முதல் சத்தியோஜாத மீருக சிருஷ்டி ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. சுண்டுவிரல் முதற் பெருவிரல்வரை சத்தியோஜாத முதல் ஈசான மந்திர முடிவாக சங்கார ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தின் சிருஷ்டி சங்காரக் கிரமமே கரந்யாசமாகிய இவ்விடத்துங் கொள்ளக் கிரமம்.

அங்கந்யாசம் செய்யவேண்டிய முறைமை.

நேத்திர மந்திரத்தை உள்ளங்கையில் ந்யாசஞ் செய்து பிறகு அங்கமந்திரங்களைப் பதிதல் வேண்டும். பெருவிரல் முதற் சுண்டுவிரல் வரை சுண்டு விரல் முதற் பெருவிரல் வரை சுட்டு விரலிஞற் பெருவிரலிலும், பெருவிரலிஞற் சமஸ்த விரல்களிலும் பதிதல் வேண்டும். புத்திமான் சுட்டுவிரல் முடிவாய் ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும். சுட்டு விரலிஞற் சிரசை நியாசம் செய்தல் வேண்டும். அப்படியில்லாவிடினும் அஸ்திரம், கவசம், சிகா, சிரஸ், ஹ்ருதயம் என்கிற மந்திரங்களைப் பெருவிரல் முதலாக விரல்களிற் பதிதல் வேண்டும். சிருஷ்டி மார்க்கத்திற் ப்ரதிலோமமாய்ப் பதியவைத்தலும் முக்தி காமிகளுக்குச் சங்கார ந்யாசமுமாகும். சிரசு முதலானது சிருஷ்டியும், பாதமுதலானது சங்காரமுமாகும்.

அஷ்ட வித்யேச்வரர்களின் பீஜங்களைப் பெருவிரல் முதல் மீட்டும் பதிவித்தல் வேண்டும். பாவிப்பதால் அம்ருதீகரணஞ் செய்து, கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனம் செய்தல் வேண்டும்.

கரந்யாச விசேஷம்.

இவ்வாறு சிகீகரணம் செய்யப்பட்ட விருகரங்கள் சமஸ்த கர்மங்களிற் சாமர்த்திய முள்ளதாக ஆகும். சகளீகரணத்திலும் சந்த்யாகாலத்திலும் ஆசமனத்திலும் அவ்வாறே அந்தக் கர்மத்தின் விசேஷ விதிகளிலும் கரந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

சிவத்யானம்.

மனிதன் தேஹத்தில் வியாபரித்த மனதைச் சங்கார முத்திரையால் தகைந்து ஹ்ருதயகமல குஹையை ஆதாரமாக வுடைய பரம சிவத்தினிடத்திலாவது, பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்திலாவது, குடிலை வ்யாபினி, தந்வி, சமநா, உன்மனை என்னும் ஐந்து சத்திகள் முறையே இருதயம், கண்டம், தாலை, புருவம், நெற்றி என்னும் ஐந்திடங்களைத் தனைந்து கொண்டிருக்கவும் அவைகளின் மேல் யாதொரு ப்ரம்மரந்திரத்தி லிருக்கிற சத்தியி னிடத்திலாவது சேர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

முதலில் த்யானத்தைச் செய்து பிறகு தேஹத்வைதத் தஹித்து போககர்மங்களின் ரக்ஷா நிமித்தம் ஆசாரியர்களால் மீட்டும் தேஹத்தைக் கற்பித்தல் வேண்டும். ஞானக்நி சமஸ்த கர்மங்களையும் நிமிஷத்திற் பஸ்மமாகச் செய்யும், முக்தி கர்மத்தில் அந்தத் தேஹமானது சிவாஞ்ஞையின் சுவாதீனத்தால் லயமாவதில்லை.

சிகாக்ர த்வாதசாந்தத்தி லிருக்கிற உலகத்தினுடைய சிருஷ்டி லய போகாதிகளுக்குக் காரணமான த்ரோபாவகரி யென்னும் சிவத்தினுடைய சத்தியானது அவ்வாஞ்ஞையை நடத்தச் சித்தமாயிருக்கிறது.

எவ்விதம் அழுக்கோடு கூடின பொன் நெருப்பினுற் சோதிக்கபடுமோ அவ்விதமே இந்தப் புருஷனுனவன் நாசம செய்யப்பட்ட சமஸ்த குற்றங்களை யுடையவனுயும் மலரஹிதனுய் மிருதியாகின்ருன். அவ்விதமே தாரண யோகத்தினுல் நாசஞ் செய்யப்பட்ட பாவங்களை யுடையவனுகவும் மலரஹிதனுகவும் அதிகாரத்தி னதீனத்தால் மீட்டுஞ் சரீரத்தை டைகின்ருன்.

யாதொரு புருஷன் தீக்ஷை செய்விக்கப்பட்டானே அவன் ப்ரத்யக்ஷமான ஜீவன் முத்தனுகச் சொல்லப்படுகிருன். பிறகு இவ்வாறு சித்தலயத்தைச் செய்து அதன் பிறகு தத்துவங்களைப் பாவனை செய்தல் வேண்டும்.

ஆன்மசுத்தி - கலாசோதனே.

ஒன்று மூன்று ஐந்து ஒன்பது இருபத்தைந்து முப்பத்தாறு என்கிற தத்வங்களில் தீக்ஷாவிதியில் யாது சொல்லப்பட்டதோ அது

போல் இவ்விடத்திலும் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சதத்வத்தின் முறையாக தேஹ சுத்தியின் பொருட்டுச் சோதிப்பதைச் சொல்லப் போகின்றேன்.

நிவிர்த்தி, ப்ரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதம் எனக் கலைகளிருக்கின்றன, அந்தக் கலைகளாலேயே ஸமஸ்த வுலகங்களும் வ்யாபரிக்கப்பட்டன. இவ்விஷயத்தில் மந்திரங்களும் பதங்களும் வர்ணங்களினுல் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, வர்ணங்கள் உலகங்களால் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, உலகங்கள் தத்வங்களால் வ்யாபரிக்கப் பட்டன, தத்வங்கள் கலைகளால் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, இந்தக் கலா சோதனு விஷயத்தில் இருபத்தைந்து மார்க்கங்களால் கற்பிக்கப் பட்ட கலைகள் இவ்வாறு முறையாக யோஜித்துச் சோதிக்கத்தக்கன.

மந்திரம் மந்திரதேவதை முதலானவைகளாலேயும் வர்ணத்தின் அடையாளம் உருவம் குணம் இவைகளாலேயும் விரலின் கணுக்கடோறும் ப்ராணுயாமத்தோடு கூடின யாதொரு த்யானமோ அதுவே இந்த விஷயத்தில் விஷத்தைப் போக்குவதுபோல் தாரணையாகச் சொல்லப்பட்டது.

அடியிற் கூறியவண்ணம் (தாரணை) தரிக்க.

பூதம்	ப்ருதுவி	அப்பு	தேயு	வாயு	ஆகாயம்
உருவம்	நாற்கோணம்	மூன்ரும் பிறை வட்டம்	முக்கோணம	அறுகோணம்	வட்டம்
நிறம்	பொன்மை	வெண்மை	சிவப்பு	கறுப்பு	புகை
குறி	வஜ்ரம்	தாமரைப் பூ	ஏழுசிகை	ஆறு புள்ளி	அடையாள மில்லை
பீஜம்	ல	வ	ர	ய	ஹ
தெய்வம்	பிரம்மா	விஷ்ணு	ருத்ரர்	மஹேச்வரர்	சதாசிவர்
மந்த்ரம்	சத்யோஜாதம்	வாமதேவம்	அகோரம்	தத்புருஷம்	ஈசாநம்
அங்கம்	ஹ்ருதயம்	சிரசு	சிகை	கவசம்	அஸ்த்ரம்
கலை	நிவிர்த்தி	ப்ரதிஷ்டை	வித்தை	சாந்தி	சாந்தியாதீதம்
உத்காதம்	ஹ்லாம்-5	ஹ்வீம்-4	ஹ்ரும்-3	ஹ்யைம்-2	ஹௌம்-1

ப்ருதிவிதத்வம் - ஹ்ருதயஸ்தானம், அப்புதத்வம் - கண்டம், தேயுதத்வம் - இரண்டுகபோலங்கள், வாயுதத்வம - புருவநடு, ஆகாசதத்வம் - பிரமரந்திரம். இதுவன்றி வேறுமதம். ப்ருதிவி - முழங்கால் வரை. அப்பு - நாபி வரை, தேயு - கண்டம் வரை, வாயு - முகம் வரை, ஆகாசம் - முகத்திற்குமேல்.

ப்ராணயாமம்.

இனி ப்ராணயாமம் சம்க்ஷேபமாகச் சொல்லப்படும். முக்கியமாய் ரேசகம் பூரகம் கும்பகம் என மூவிதமா யப்யசித்தல் வேண்டும். அவை முறையே அ, உ, ம என்கிற அக்கரங்கள் கூறப்பட்டன, அவைகட்கு முறையே ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்ரர் அதிதேவதைகள். ஆன்மா வித்யா சிவமென்னும் பெயருள்ள தத்துவங்கள் அம்முறையே கொள்ளப்படும்.

ரேசக முதலான கிருத்தியங்களில் வெவ்வேருகப் பண்ணிரண்டு மாத்திரைகள் அதமகாலம். இருபத்துநான்கு மத்திமம். முப்பத்தாறு உத்தமமாகும்.

அசுத்தமாகிய தேகத்தை யடைந்திருக்கிற தகராகாசத்திலிருக்கிற வாயுவை (ரேசித்து) வெளிவிட்டு, சுத்தவாயுவை மெள்ள (பூரகத்தால்) உள்ளேவாங்கிச் சேர்த்து (கும்பகத்தால்) நீர் நிறைந்த குடம்போலசைவற்றிருந்து பின்பு மீட்டும் வெளியே ரேசித்தல் வேண்டும்.

ரேசிக்குங்கால் பட்காரத்தை யுச்சரித்துத் தாடையினுல் கண்டிகையைக் கட்டிக்கொண்டு பசுபதியாற் கூறிய சாத்திர விதிப்படி பந்தத்தை விடுவித்து ரேசித்தல் வேண்டும்.

பிறகு அப்போதைக் கப்போது நாடி முடிச்சுகளின் பிரிவுகளையும் பாவித்தல் வேண்டும். இந்த ஜீவனுக்கு அம் முடிச்சுகளை அதிக்ரமிப்பதால் ஒரிடத்திருந்து வேறிடமடையப் பட்டதாகும். சூக்ஷ்மப் பிராணயாமத்தைச் செய்து தேஹத்திலிருக்கிற சக்கரம் போல் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும். த்வாதசாந்தத்தைப் பிளந்து செல்லும் (உத்காதக்ரந்தி) மேல்நோக்கும் க்ரந்திகளால் சிவத்தோடு கலந்ததாகும்.

ப்ராசாதமந்திர த்யாநம்.

விடவேண்டுவனவும் பெறவேண்டுவனவும் அறிந்த புத்திமான் பூரகத்தின் முற்பாதியில் ப்ருதுவி தத்துவத்தால் சம்சாரமென்னும் விருக்ஷத்தை வேர்மேலாகக் கிளைகள் கீழாகச் செய்து, பூரகத்தின் பிற்பாதியால் ஜலதத்துவத்தால் ஜலம் பாய்ச்சி, பத்ர புஷ்ப பலங்களோடு கூடி ரம்யமாக விருக்கிற அந்தச் சம்சார விருக்ஷத்தை வைராக்ய மென்னும் கத்தியாற் சேதித்து, கும்பகத்தால் அக்நி தத்துவத்தால் உலர்த்தி ஞானக்நியாற் காற்பெருவிரல் முதல் உச்சந்தலை வரை தஹிக்கப் பட்டதாய்ச் செய்து, பின்பு ரேசகத்தின் முற்பாதியால் வாயுதத்துவத்தாற் பத்துத் திசைகளினும் பஸ்மமாகப் ப்ரவச்

செய்து, முடிவாகிய ஆகாயதத்துவத்தால் ரேசகத்தின் பிற்பாதியால் சுத்தமாயும் மலரஹிதமாயும் இருக்கிற சிதாகாசத்தில் ஒடுங்கினதாகப் பாவித்து மஹாமாயா சரீரத்தை நீக்கிச் சத்தி சம்பந்தமான சரீரத்தை யுண்டாக்குதல் வேண்டும்.

அதனை அம்ருதத்தால் ஸ்நாநஞ் செய்வித்துப் பிறகு வித்யா தேஹத்தை விந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மாத்ருகைகளின் ஸ்வரூபமாயும் இச்சா ஞான க்ரியா சக்திகளைக் கண்களாகவு முடைய ஆன்மாவை யவ்விடத்து ஆவாஹித்து மந்திர புஷ்பங்களை யடைந்தவனுய் முத்திரையால் சிரசில் – ஈசான மந்திரம், முகத்தில் – தத்புருஷ மந்திரம், ஹ்ருதயத்தில் – அகோர மந்திரம், குஹ்யத்தில் – வாமதேவ மந்திரம், பாதத்தில் – சத்தியோ சத்தியோஜாத மந்திரங்களை அம் முத்திரைகளோடு ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மாலாமந்திர த்யாநம்.

சிரசுமுதல் பாதம் வரை மாலாமந்திரங்களை விந்யசித்தல் வேண்டும்.

மேல்நோக்கு கிழக்கு தெற்கு வடக்கு மேற்கு முகங்களில் முறையே ஈசானுதிகளால் நியசித்தல் வேண்டும்.

அறிந்தவன் பீஜாக்ஷரத்தை யாகிலும் முப்பத்தெட்டுக் கலைகளையாகிலும் நியசித்தல் வேண்டும்.

மேனேக்கு சிரஸில் — ஈசாநஸ் ஸர்வ வித்யாநாம் நம:
கிழக்கு சிரஸில் — ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் நம:
தெற்கு சிரசில் — (ப்ரஹ்மாதிபதிர்) ப்ரஹ்மணேzதிபதிர்ப்ரஹ்மா நம.
வடக்கு சிரஸில் — சிவோமேஅஸ்து நம:
மேற்கு சிரஸில் — ஸதாசிவோம் நம: என்னும்

முடிவை யுடையதாய் விந்யசித்து, ஈசாநாதி சிரஸிற் குரிய சசிநீ, அங்கதா, இஷ்டா, மரீசி, ஜ்வாலிநீ என்னும் ஐந்து கலைகளை அவ்வ நாமங்களாலேயே ப்ரணவத்தோடு விந்யசிக்க.

கிழக்கு முகத்தில் — தத்புருஷாய வித்மஹே நம:
தெற்கு முகத்தில் — மஹாதேவாயதீமஹி நம:
வடக்கு முகத்தில் — தந்நோருத்ர நம:
மேற்கு முகத்தில் — ப்ரசோதயாத் நம: என்னும்

முடிவை யுடையதாக ந்யாசித்து சிரஸில் வியக்தகலை (மேனேக்கு முகத்தில் அவ்யக்தகலாயை சாந்தியதீதை) என்னுமோர் கலையை

ந்யாசித்து தத்புருஷாதி முகத்திற் குரிய சாந்தி, வித்யை, பிரதிஷ்டை, நிவிர்தி என்னும் நான்கு கலைகளை அவ்வ நாமங்களாலேயே ப்ரணவத்தோடு விந்யசிக்க.

தெற்கு —

அகோரம் ஹ்ருதயம் – தமை – அகோரேப்ய நம:
கண்டம் – மோஹா – அதகோரேப்யோ நம:
வலது புஜம் – ரக்ஷா – கோர நம:
இடது புஜம் – நிஷ்டா – கோரதரேப்யோ நம:
நாபி – ம்ருத்யு – ஸர்வதஸ்ஸர்வ நம;
வயிறு – மாயை – சர்வேப்யோ நம:
புட்டம் – அபயா – நமஸ்தேருத்ர நம:
மார்பு – ஜரா – ரூபேப்யோ நம:

இவ்விதமாய் பகுரூப கலைகள் எட்டையும் பிரணவத்துடன் வித்யா தேகத்திற் கற்பிக்க.

வடக்கு —

வாமம் குஹ்யம் – ரஜா – வாமதேவாய நம:
இலிங்கம் – ரக்ஷா – ஜ்யேஷ்டாய நம:
வலது தொடை – ரதி – ருத்ராய நம:
இடது தொடை – பால்யா – காலாய நம:
வலது முழங்கல் – காமா – கல நம:
இடது முழங்கால் – சம்யமீ – விகரணாய நம:
வலதுகண்ட சதை – கிரியா – பல நம:
இடதுகண்ட சதை – புத்தி – விகரணாய நம:
வலது இடுப்பு முட்டி – கார்யா – பல நம:
இடது இடுப்பு முட்டி – தாத்ரீ – ப்ரமதநாய நம:
இடுப்பு – ப்ராம்மணீ – ஸர்வபூததமநாய நம:
வலது பார்சம் – மோஹினி – மநோ நம:
இடது பார்சம் – பவா – உந்மனாய நம:

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வாமதேவத்திற்குரிய பதின்மூன்று கலைகளைப் பிரணவத்தோடு ந்யாசிக்க வேண்டும்.

மேற்கு —

சத்யோஜாதம் வலது பாதம் – சித்தி – ஸத்யோஜாதம் ப்ரபத்யாமி நம:
இடது பாதம் – ருத்தி – ஸத்யோஜாதாயவை நம:
வலது கை – த்யுதி – பவே நம:

இடது கை – லக்ஷ்மி – அபவே நம:
மூக்குநுனி – மேதா – அநாதிபவே நம:
சிரசு – காந்தி – பஜஸ்வமாம் நம;
வலது புஜம் – ஸ்வதா – பவ நம:
இடது புஜம் – த்ருதி – உத்பவாய நம:

இவ்வாறு சத்யோஜாத கலைகள் எட்டையும் மற்றவற்றையும் அவ்வவற்றின் முத்திரையால் பிரணவத்தோடு ந்யாசிக்க வேண்டும். ஆக முகம்—ஐந்து, இடம் முப்பத்தொன்று, கலை—முப்பத்தெட்டு.

இவ்வாறு முப்பத்தெட்டு கலா ந்யாசத்தால் வித்யா தேஹத்தைச் செய்து, மூல மந்திரத்தையும் ஒன்றாக ஆவாஹித்துப் பிறகு அங்கந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஹ்ருதயத்தில் — ஹிருதய மந்திரம்
சிரஸில் — சிரோ மந்திரம்
சிகையில் — சிகா மந்திரம்
ஸ்தனமத்தியில் — கவச மந்திரம்
கைளில் — அஸ்த்ர மந்திரம்

இவ்வங்க ந்யாசம் செய்து பிறகு அக்ஷர ந்யாசம் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும். அவை வருமாறு:

(இடம்)	(அக்ஷரம்)	(ருத்திரர்)	(ருத்ரி)
கேசங்களின் நுனி	ஓம் அம்	ஶ்ரீகண்டாய	பூர்ணோதர்யை நம:
நெற்றி	ஓம் ஆம்	அநந்தாய	விரஜாயை நம:
வலது நேத்ரம்	ஓம் இம்	ஸூக்ஷ்மாய	சால்மல்யை நம:
இடது நேத்ரம்	ஓம் ஈம்	த்ரிமூர்த்தயே	லோலாக்ஷ்யை நம;
வலது செவி	ஓம் உம்	அமரேச்வராய	வர்த்துளாக்ஷ்யை நம:
இடது செவி	ஓம் ஊம்	அர்க்கீசாய	தீர்க்ககோணாயை நம:
வலது நாசித்வாரம்	ஓம் ரும்	பாரபூதயே	தீர்க்கமுக்யை நம:
இடது நாசித்வாரம்	ஓம் ரூம்	நிதநேசாய்	கோமுக்யை நம:
வலது கன்னம்	ஓம் லும்	ஸ்தாணவே	தீர்க்கஜிஹ்வாயைநம:
இடது கன்னம்	ஓம் லூம்	ஹராய	குண்டோதர்யை நம:
மேலுதடு	ஓம் ஏம்	சண்டீசாய்	ஊர்த்வகேச்யை நம:
கீழுதடு	ஓம் ஐம்	பௌதிகாய	விக்ருதிமுக்யை நம:
மேற்பற்கள்	ஓம் ஓம்	சத்யோஜாதாய	ஜ்வாலாமுக்யை நம:

(இடம்)	(அக்ஷரம்)	(ருத்திரர்)	(ருத்ரி)
கீழ்ப்பற்கள்	ஓம் ஔம்	அநுக்ரஹேசாய	உல்காமுக்யை நம:
சிரசு	ஓம் அம்	க்ரூராய	ஸ்ரீமுக்யை நம:
முகம்	ஓம் அ:	மஹாஸேநாய	வித்யாக்யை நம:

இதுவரை உயிரெழுத்துக்களின் ந்யாசம்.

வலதுகை	ஓம் கம்	க்ரோதீசாய	மஹாகாள்யை நம:
வலது முழங்கை	,, வம்	சண்டேசாய	சரஸ்வத்யை நம:
வலது மணிக்கட்டு	,, மம்	பஞ்சாந்தகாய	சர்வசித்திகௌர்யை நம:
வலது உள்ளங்கை	,, வம்	சிவோத்தமாய	த்ரைலோக்ய வந்த்யாயை நம:
வலதுகை நுனி	,, ஙம்	ஏகருத்ராய	மந்த்ரசத்யை நம:
இடதுகை	,, சம்	கூர்மாய	ஆத்மசக்த்யை நம:
இடது முழங்கை	,, ஊம்	ஏகநேத்ராய	பூதமாத்ரே நம:
இடது மணிக்கட்டு	,, ஜம்	சதுர்முகாய	லம்போதர்யை நம:
இடது உள்ளங்கை	,, ஜம்	அஜேசாய	த்ராவிண்யை நம:
இடதுகைநுனி	,, ஞம்	சந்த்ராய	நகர்யை நம:
வலது தொடை	,, டம்	ஸோமேசாய	கேசர்யை நம:
வலது முழங்கால்	,, ௦ம்	லாங்கலிநே	மஞ்ஜர்யை நம:
வலது கணுக்கால் முட்டி	,, ஜம்	தாருகாய	ரூபிண்யை நம:
வலது பாதம்	,, ஜம்	அர்த்தநாரீச்வராய	வீராயை நம:
வலது உள்ளங்கால்	,, ணம்	உமாகாந்தாய	காதிர்யை நம:
இடது தொடையடி	,, தம்	ஷாடீசாய	பூதாயை நம:
இடது முழங்கால்	,, யம்	டிண்டிநே	பத்ரகாள்யை நம:
இடது கணுக்கால் முனை	,, ஓம்	அத்ரயே	கோமத்யை நம:
இடது பாதம்	,, யம்	ஈசாநாய	சங்கின்யை நம:
இடது உள்ளங்கால் நுனி	,, நம்	மேஷாய	கர்ஜின்யை நம:
வலது பார்சம்	,, பம்	லோஹிதாய	காளராத்ரியை நம:
இடது பார்சம்	,, ஹம்	சிகிநே	குப்ஜின்யை நம:
புட்டம்	,, வம்	ஜலகண்டாய	காமிந்யை நம:
நாபி	,, ஊம்	த்விரண்டாய	வஜ்ராயை நம:
ஹ்ருதயம்	,, மம்	மஹாகாளாய	ஜயாயை நம:
த்வக்கு	,, யம்	த்வகாத்மனே பாலிநே	சுமுகேச்வர்யை நம:

ரக்தம்	ஓம் ரம்	ரக்தாத்மனே புஜங்காய	ரேவத்யை நம:
மாம்சபிண்டம்	ஓம் லம்	வசாத்மனே பிநாகிநே	மாதவ்யை நம:
கொழுப்பு	ஓம் வம்	மேதோமயாய கட்கீசாய	வாருண்யை நம:
எலும்பு	ஓம் ஶம்	அஸ்தியாத்மனே பேகாய	வாயவ்யை நம:
மஜ்ஜை	ஓம் ஷம்	மஜ்ஜாத்மனே ஸ்வேதாய	ரக்ஷோபதாரிண்யை நம:
ரேதசு	ஓம் ஸம்	சுக்லாத்மனே ப்ருகவே	ஸஹஜாயை நம:
ப்ராணன்	ஓம் ஹம்	ப்ராணாத்மனே லகுளீசாய	லக்ஷ்யை நம:
லிங்கத்தடி	ஓம் ளம்	லிங்காத்மனே தமோரூபாய	வியாபிந்யை நம:
லிங்கநுனி	ஓம் க்ஷம்	க்ரோதாத்மனே வர்த்தகாய	மாயாயை நம:

இவை மெய்யெழுத்துக்களின் ந்யாசம்.

இவ்வாறு ஹ்ருதயம் முதலான ஸ்தானங்களை யடைந்திருக்கிற வர்ணங்களால் மாத்ருகாவயவங்களைக் கற்பித்தல் வேண்டும்.

ப்ரணவத்தையும் ஹம்ஸம் என்பதை ஆதியிலும் ஃ௦ என்பதை நடுவிலும் ஶ௦ என்பதை அந்தத்திலும் ந்யாசிக்க.

ஷடங்கம்.

ஓ ருஷீச்வரர்களே! மாத்ருகை ஸ்தனம் இரண்டுகண்கள் சிரசு ஹ்ருதயம் முதலாகிய ஜாதிகளோடு கூடினது. இதை ஷடங்கமென்று சொல்லப்படும்.

முதலிற் கூறிய ப்ரணவம் நடுவிற் கூறிய அக்ஷரம் இவைகளைச் சேர்த்துச்சரிக்கத் தக்கது. அல்லாவிடில் தனியே ப்ரணவமாவது அல்லது தனியே அக்ஷரமாவது சேர்க்கவேண்டும். இவைகளின் லோபம் கீலகமென்று நினைக்கப்படுகிறது. சஞ்சரிக்கிற யாதொரு அந்த மந்த்ரதேவதையின் ரூபத்தை யெழுதுவனோ அவன் கீலகத்தைச் சேர்த்தாவது லோபிக்கச் செய்தாவது உச்சரித்தல் வேண்டும். சமஸ்த மந்திரங்களை யுச்சரிப்பதில் அந்த அக்ஷரம் சேர்ப்பதினாலும் யுக்தியினாலும் மற்றிவைகளின் சித்தியின் பொருட்டுக் கீலகத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

இந்த சமஸ்தமாகிய இருதயம், சிரோ, சிகா, கவச, நேத்ர, அஸ்த்ரம் என்னும் ஆறு மந்திரங்களையும் முறைதவறுமற் கீலக ப்ரயோகத்தினுல் அறிந்து அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

கீலகம்—நம:, ஸ்வாஹா, வஷட், ஹும், வௌஷட், பட் என்ற ஜாதிகள்.

இவ்வாறறிந்து அக்ஷர ந்யாசத்தைச் செய்து பிறகு தத்வங்க ளொன்பதையும் ந்யாசிக்க.

தத்வ ந்யாசம்.

சந்த்ர பிம்பத்திற்குச் சமமாகிய நாதத்திலும் புருவ மத்தியிலும் தாலுவின் ரந்த்ரத்திலும் கண்டம் இருதயம் நாபி இவ்விடங்களிலும் சாச்வத ஸ்தாநத்திலும் மூலஸ்தாநத்திலும் சாத்திரப்படி கண்டத்தி லுச்சரிக்கப்பட்ட மந்திரத்தையே ந்யாசம் செய்க.

நாபியிலும் ஹ்ருதயத்திலும் நெற்றியிலும் மௌனயோடு கூடிய த்ரியாக்ஷரத்தை ந்யாசம் செய்க.

பிறகு வ்யோம வ்யாபினி மந்திரத்தைச் சிரசுமுதற் காற்பெரு விரல் அளவாய் ந்யாசம் செய்க,

இவ்வாறு திவ்ய தேஹத்தில் மந்த்ர சமூகத்தை யடைந்தவ ணய் முறையாகப் பூஜை ஹோம சமாதிகளுக்கு இடங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

பூஜை ஹோம சமாதி.

பூஜை ஹ்ருதயத்திற் செய்யத் தக்கது. ஹோமம் நாபியிற் செய்யத் தக்கது. சமாதி புருவமத்ய மாகிய லலாடத்திற் செய்யத் தக்கது.

சமாதி எங்கும் வ்யாபகராயும் வரத்தைக் கொடுப்பவராயும் இருக்கிற ஈச்வரனை த்யானித்தல்.

ஈச்வரனை ஆவாகிப்பதற்குத் தகுதியாகிய ஹ்ருதயத்தில் இடத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்விடத்திற் கூறும் ஏற்பாட்டின் வண்ணம் ஆசநமமைத்தல் வேண்டும்.

சந்தன முதலாகியதால் தேவனை ஆவாஹித்து மாநசமாய்ச் சிவத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஸ்வபாவமா யுண்டான நாபிகுண்டத்தில் உயர்ந்த அம்ருதங் களால் ஓமித்து திருப்தி செய்தல் வேண்டும்.

அடக்கப்பட்ட அபானவாயுவின் தொழிலினுல் இயற்கையா யிருக்கிற நெருப்பைச் சோபிக்கச் செய்து சிவஸ்தானமாகிய புருவ மத்தியில் படிகம் போன்ற நிறமுடையதும் மிகுந்த காந்தி யுடையது மான சிவலிங்கத்தை த்யானித்து, அந்த லிங்கத்தில் மனமொருமித்தவ ணய் அதன் மத்தியில் இருக்கிற பரமசிவத்தை த்யானித்து இடை நாடியில் வாயுவைப் பூரித்தல் பூஜையாகும்.

பிங்கல நாடியில் ஞாநாமிருதத்தை ஓமம் செய்தல் வேண்டும். மூலாதாரத்தில் ப்ராணவாயுவை ப்ரவேசிப்பித்து மூலகுண்டலினி யோடு முடிச்சைப் பிகிந்து கும்பித்து தேவநாடியில் பூரித்து கோதண் டத்தில் (புருவமத்தியில்) த்யாநத்தை அப்யாசிக்க.

அவ்வாறன்றி ஆசையான் மிகுந்த மானத யாகத்தைச் செய் வானுகில் சிவதத்வ முதற் பூமி தத்வம் வரையுள்ள தத்வக் கூட்டங் களின் ஸ்வரூபத்தை யுடைய தனது தேகத்தை த்யானித்து அவ் விடத்துள்ள மூன்று பக்ஷங்களையுஞ் செய்தல் வேண்டும். ஆசனம் மூர்த்தி சம்பு வென்னும் மூன்று பக்ஷத்தையும் அவ்வாறே மூன்று பக்ஷத்தின் ஸ்தாநத்தை யடைந்திருக்கிற நான்குவித தத்வ சமூகங் களையும் த்யானித்தல் வேண்டும்.

மிகவும் விஸ்தாரமாகிய இந்தத் தேகத்திற் சிவசத்தியால் பத்மா சநத்தைச் செய்து அஷ்ட வித்தியேசுரர்களையும் சரீரமாகச் செய்து சிவத்தை ஆவாஹனஞ் செய்து கர்ணிகையிற் பஞ்சப்ரஹ்ம அங்கமந் திரங்களாற் சூழப்பட்டவராயும் ப்ரமத கணேசுரர்களாலும் திக்பால கர்களாலும் வஜ்ர மந்திரத்தை முன்பாகவுடைய அஸ்த்ர மந்திரங் களாலும் சூழப்பட்டவராயும் வுள்ள மஹாதேவரைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இருபத்தேழு அல்லது மூன்று அல்லது ஓராவரணத்தாலாவது சத்தியைத் தவருமற் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மானதமா யியற்றிய வீட்டில் மானத கற்பித வவயவங்களால் மானதமாய்ப் பாவித்து பரமசிவத்தைச் சதா பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

காருட மந்திரத்தை த்யாநிப்பவ னெவ்வாறு பெரிதாகிய விஷ பீடா நிவாரண பலனை யடைகின்ருனே அவ்வாறே இந்தச் சிவத்தி யான விஷயத்தில் தன்னு விச்சிக்கும் பலனைப் பெறுவான்.

ப்ராணவாயுவின் விருத்தியால் பூஜையைச் செய்வதெவ்வாறே அவ்வாறே முக்யமாகிய ஆவ்ருத்தி தோறும் வாயுவை வெளியிடல் வேண்டும்.

சத்திகளால் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரங்களையும் சிவாங்கத்தையும் சிவமூர்த்தியையும் மஹேசுரர் சதாசிவர் சிவரென்னு மவரையும் பூஜித்துப் பிறகு ரேசகம் செய்க. அஷ்ட வித்யேசுரர், ப்ரமத கணேசுரர், லோகபாலகர், அஸ்திர தேவர்கள் ஆவரணங்களிலும் பிறகு ருத்ராவரணங்களிலும் ரேசகம் செய்க. மறுபடியும் ஆவரணத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இடை பிங்கலை நாடிகளின் முகத்தால் வீண் சிரம முண்டாகும். சூரிய சந்திர நாடிகள் கெடின் பூஜையானது இஷ்ட சித்தியைத் தரும்.

சுஷும்னை நாடியின் நடுவே யடைந்திருக்கிற ப்ராணனிடத்தில் சமஸ்த தேவர்களையும் பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி அறுகுணமுள்ள தேகத்தின் பொருட்டாவது, அதன் பிறகு சத்தி சரீரத்தை யுடைத்தாகிய ஆசிரியர் ப்ருதிவீதத்துவ முதலான எட்டு வித புஷ்பங்களாகிய தத்வ சமூகங்களைச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டு மென்பது. பூமிதத்வம் – கந்தமாகும், ஜலதத்வம் – அபிஷேகமும் தாகத்திற்குத் தீர்த்தமும் நைவேத்தியமு மாகும், தேயு தத்வம்- தீபங்களின் வரிசை, வாயுதத்வம் – விசிறி முதலாயின, ஆகாயம்-இதிலுற் பவித்த சப்தம் பாட்டு முதலாயின.

இவ்வாறு வேறு தத்வங்களையும் யுக்திக்குத் தக்கபடி நிவேதித்துச் சிவத்தினுற் சொல்லப்பட்டது போல் த்யானிக்கில் த்வந்த்வ ரஹிதனுய் மோக்ஷத்தை அடைகின்ருன்.

இவ்வாறு ஆன்ம சுத்தியைச் செய்து பிறகு ஸ்தான சுத்தியைச் செய்தல் வேண்டும்.

பூசுத்தி.

தாளமுத்திரையைச் செய்து அஸ்த்ர மந்திரத்தால் ப்ராகாரத்தை ஸ்மரித்தல் வேண்டும், அதற்கு வெளியிற் கவசமந்திரத்தினுலேயே தாப்பாளை த்யானித்து அதற்கு வெளியில் விக்கினத்தைப் போக்குவதற்காக அஸ்திர மந்திர சமூகத்தை ந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

திரவிய சுத்தி.

பிறகு ஆகாயத்தின் ஸ்தானத்தை த்யானித்து திரவியங்களின் சுத்தியைச் செய்தல் வேண்டும். அதன் பிறகு அஸ்த்ர மந்திரத்தால் கந்தோதக பாத்திரத்தில் ஜலத்தைப் பூரித்து அந்தத் தீர்த்தத்தால் சுத்திக்காக அஸ்த்ர மந்திரத்தை யுச்சரித்து ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும். அர்க்ய பாத்திரம் சங்கு பாத்ய ஆசமன பாத்திரம் உபயோகமுள்ள

வேறு பாத்திரங்கள் என்பவைகளை அஸ்த்ர மந்திரத்தால் அலம்பல் வேண்டும். அதன் பிறகு இருதய மந்திரத்தால் பார்த்துக் கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்தல் வேண்டும். பொன், வெள்ளி, செம்பு, நாரிகேளம், சங்கு, முருக்கு தாமரை இலைகளாற் செய்தது, மரப்பாத்திரம். மண்பாத்திரம், வேறு யந்திரம் முதலானவைகளிற் செய்த பாத்திரம் சிவ பூஜையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பிறகு (சந்தன) தீர்த்த பாத்திரத்தில் அஸ்த்ர மந்திரத்தினுல் ஜலத்தைப் பூரித்துப் பரிசாரகர்களாற் கொண்டுவரப்பட்ட சந்தன புஷ்ப முதலான யாவற்றையும் புண்யாஹவாசநம் செய்து, இருதய மந்திரத்தால் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும்.

பாத்யபாத்ர ஜலம்.

பாத்திய பாத்திரத்தை யலம்பி சந்தன வாசனை ஜலத்தினுல் நிறைத்தல் வேண்டும். வெட்டி வேரும் சந்தனமும் பாத்யபாத்திரத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

ஆசமனபாத்ர ஜலம்.

அவ்வாறே ஆசமநத்திற்காக ஆசமன பாத்திரத்தை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும். முப்பழம், கற்பூரம், கிள்ளுபத்ரம், கோஷ்டம் ஆசமன பாத்திரத்தில் ஹ்ருதய மந்திரத்தினுலேயே சேர்த்தல் வேண்டும்.

அர்க்யபாத்ர ஜலம்.

பிறகு அர்க்கிய பாத்திரத்தில் வேறு சந்தன தீர்த்தம் ந்யாசம் செய்ய வேண்டும். ஜலம், பால், தர்ப்பை நுனிகள், அரிசி, புஷ்பம், எள்ளு, கோதுமை, (வெண்) கடுகுகளோடு கூட எட்டங்கம் அர்க்கிய பாத்திரத்தில் சேர்க்கவேண்டு மென்று சொல்லப்பட்டது.

விசேஷார்க்கியத்தைச் செய்து அந்த அர்க்கிய பாத்திரத்தில் மந்திர சமூகங்களை ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும். அம்ருத மந்திரத்தினுல் பரமீகரித்துக் கவச மந்திரத்தினுல் மறைத்துப் பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

அர்க்கியஜல ப்ரோக்ஷண விபரம்.

அந்த அர்க்ய ஜலத்தால், கவச மந்திரத்தால் தர்ப்பையோடு சந்தனத்தையும், புஷ்பத்தையும், தூபத்தையும், தீபத்தையும், அர்க்கியத்தையும், நிவேதனத்தையும் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் ஹ்ருதய மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷித்தல் வேண்டும். பூஜைக்காகச் சேர்க்கப்பட்ட த்ரவ்யத்தை வெவ்வேருக மந்திரிக்க வேண்டும்.

ஏலம் வெட்டிவேர் முப்பழங்கள் சூடம் குங்குமப்பூ சந்தனம் அகில் பத்திரங்களும் வாசனையுள்ள புஷ்பங்களும் கூடின ஜலம் கிடைத்தற்குத்தக்கபடி பரமசிவத்தினுடைய அபிஷேக காரியத்தில் விதிக்கப்பட்டது.

இவ்விதியில் ஏழைகளால் முற்கூறிய திரவிய சமூகங்களில் யாதொன்று சேகரிக்கக் கூடியதோ அதனை க்ரஹித்தல் வேண்டும். புஷ்பங்களோடு கூடிய அற்க்ய ஜலத்தை அதன் சுத்திக்காக இருதய மந்திரத்தால் சகல ஸ்நாந கும்பங்களில் நிறைத்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறன்றிச் சந்தனம் வஸ்த்ரம் பூஷணம் நைவேத்யம் புஷ்பம் இவைகளை ஹ்ருதயத்தில் பரிசுத்தமா யிருக்கிற அந்த ஸ்வ பாவமுடைய அங்க மந்திரங்களாலும் ஸத்யோஜாத வாமதேவ அகோர தற்புருஷ ஈசான மந்திரங்களாலும் அபிமந்திரித்து மிகுந் திருப்பதை த்ரவ்ய சுத்திக்காகக் காயத்திரியால் மந்திரித்தல் வேண்டும்.

பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை சந்தனஜலம் இவைகளை ஸ்நாநத்திற்காக இருதய மந்திர முதலானவைகளாலாவது மந்திரித் தல் வேண்டும்.

சோதிக்கப்பட்டதாயும் மந்திரிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற திரவி யங்களை முறையாக சந்தன முதலானவைகளாற் பூஜித்து அம்ருத மென்னும் பெயருள்ள முத்திரையால் அம்ருதீகரித்துப் பாவித்தல் வேண்டும்.

கிரமப்படி இவ்வாருகிய த்ரவ்யங்களால் ஆன்மாவைப் பூஜித் தல் வேண்டும் சந்தனப் பொட்டிட்டுச் சிரசிற் புஷ்பத்தை வைத்தல் வேண்டும்.

மந்த்ர சுத்தி.

இஷ்டமாக மௌனத்தைக் கிரஹித்து அதன்பிறகு மந்திரங் களைச் சோதித்தல் வேண்டும். மந்திரங்கட்டு மாலை முதலாகிய ஐச் வர்ய சமூகங்கள் சொல்லப்பட்டன. அம் மாலை முதலிய மந்திர ஜாலங்களை யெழுப்புவதாகிய சிவாஞ்ஞா சத்தியானது ஓம் நம: என்று ஸ்மரிக்கப் பட்டது. ஓங்கார முதல் நமோந்தமாக விருக்கிற மந்திரங்களை முழுமைக்கும் படித்தல் வேண்டும். புஷ்பாஞ்சலி செய்து சிவாபிப்பிராயமாகப் பாவிக்கப்பட்டவராயும் மும்மாத்திரை முதலிய க்ரமத்தினுலேயே எவ்வளவு பர்யந்தம் நாதத்தின் முடிவை யடைவானே அதுவரைப் படித்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சுத்தமாகிய தத்துவத்தைச் சேவிப்பதால் மந்திர சுத்தி ஆகும்.

பஞ்ச கவ்வியம்.

பிறகு பஞ்சகவ்வியத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். இந்தப் பிர கரணத்தில் அதன் செய்கை சொல்லப்படுகிறது. (சொல்லப்படுகிற தென்பதனல் இதனை உத்தர காமிகத்துட் கூறியிருப்பதனைச் சந்தர் பாநு கூலமாக யிவ்விடம் கூறப்படுகிற தென்பது கருத்து. இப்படலம் 125-வது ஸ்லோக முதல் 267-வது ஸ்லோகம் வரை வருவித் துரைத்திருப்பதைக் கண்டு கொள்க.)

மண்டபத்தின் மங்களகரமாகிய விடத்தில் ஒன்பதரையாகச் செய்யப்பட்ட க்ஷேத்திரத்தில் ஐந்து பாத்திரங்களை ஐந்து தத்துவங் களாற் செய்யப்பட்ட ந்யாசத்தில் வைத்தல் வேண்டும். ஆசாரியர் புருஷகாலத்தில் சாதாக்ய தத்வத்திலிருக்கிற சிவத்தில் நன்ருக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாயும் மிகவுங் குளிர்ச்சியாயும் நல்ல நிற முள்ளதா யும் அமிருத ஸ்வரூபமாயு மிருக்கிற கும்ப ரத்நோதகத்தைச் சங்கற் பித்துப் பால் தயிர் நெய் பசுவின் சாணம் கோமூத்திரம் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு ஸ்தாபித்தல் - ஈசாநாதி மந்திரங்களால் ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்துமுறை மந்திரிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற தருப்பை ஜலத்தை ஆறுமுறை அம்ருதீகரித்துப் பூஜித்துச் சிவமந்திரத்தால் அவ்வாறையும் ஒன்ருகச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை சந்தனதீர்த்தமாகியவற் றைப் பரிசுத்தகரமான இருதய முதலான மந்திரங்களால் ஸ்நாநத்திற் காக அபிமந்திரித்தல் வேண்டும்.

கூறிப்போந்த பஞ்சகவ்யத்தை நித்யமாயாவது, விசேஷ காலத்திலாவது இஷ்டசித்தியைக் குறிக்குங் காலத்திலாவது சிவபிரா னுக்கு அபிஷேகஞ் செய்வித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நபநம்.

இனி விதிப்படி ஸ்நபந கலசஞ் செய்யத்தக்கது. அதுவு மனேகவிதமாகும். அஸ்த்திர மந்திரத்தாற் பூமியைச் சோதித்தல் வேண்டும். வாமதேவத்தால் மெழுகுதல் வேண்டும். அகோரத் தால் எப்படித் தாலப்ரமாணமோ அப்படி சூத்திர ந்யாசஞ் செய்யத் தக்கது. மூன்று தாலப் பிரமாணம் கர்ணிகையளவு எவற்றினும் சாதாரணமாகச் சொல்லப்பட்டது.

எப்பொழுது திக்கில் நான்கிதழை யுடைத்தாயிருக்கிற ஐந்து கலசங்களை ஸ்தாபிப்பதுண்டாகுமோ அப்பொழுது நான்கு பக்கத்

தினு மொன்ருகச் சூழப்பட்ட விதிக்குகளிலும் ஒன்பது கலச ஸ்தானங்கள் உண்டாகும்.

ஓ அந்தணர்களே! பிறகு இருபத்தைந்து கணக்குள்ளது. அதற்கு நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்டது நாற்பத்தொன்பது. பின் நூற்றெட்டு.

இருபத்தைந்து கணக்குள்ளதாய் மத்யபாகத்திலிருக்கிற கலசங்களை விட்டு நான்கு பக்கத்திலும் இரண்டு மார்க்கத்தோடாவது, ஓர் மார்க்கத்தோடாவது கூடியிருத்தல் வேண்டும். வெளியிலிரண்டாவரண மிருத்தல் வேண்டும். எட்டு த்வாரங்களோடு கூடினதாயு மிருத்தல் வேண்டும். மத்தியிலிருக்கிற கலசங்கள் பதினைந்து சங்க்யை யுள்ளதாகவும், விதிக்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கலசங்கள் ஒன்பதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். பதினைந்து சங்க்யையுள்ள மத்யபாகத்தில் அதன் மத்தியிலிருக்கிற மூன்றையும் விடல் வேண்டும். இது நூற்றெட்டின் விவரமல்லவா! ஆயிரமாயின் ஒன்பததிகமாகும்.

ஒன்றரை முழமகலமாவது அவ்வாறன்றி ஒரு அஸ்தப் பிரமாணமுள்ளதாயாவது இருக்கிற இரண்டு நூல் கிழக்கு மேற்காகவும், தெற்கு வடக்காகவும் சுற்றல் வேண்டும். வெளியிற் சுற்றினுல் பதினன்கு கணக்கிடப்பட்ட ஆவரணம் இருத்தல் வேண்டும். மார்க்கத்துக் குள்ளிருப்பதை ஆவாகனம் செய்யச் சாத்திரத்தி லேற்பாடானது சொல்லப்பட்டது. நடுவிலிருக்கிற வ்யூகத்திற்கு நான்கு பக்கத்திலும் நான்கு குண்டமாவது, எட்டு குண்டமாவது, நாற்பது வ்யூகத்திற்கு வேருக இருபத்தைந்து குண்டமாவது ஆகும்.

ஆசாரியர் ஆயிரத்தெட்டுக் கலசங்களைப் பார்க்கினும் வெளியிலிருக்கிற ஆவரணத்தை விடவேண்டும். அந்தக் கலச ஸ்தாநங்களில் ஆக்நேய முதலான மூலைகளிலிருக்கிற நான்கு வ்யூகத்தைச் செய்யவேண்டும். மற்றவை யாவும் முன்கூறியதற்குச் சமமாகும். பிறகு ஐம்பது நூற்றெட்டு ஆகும். எட்டு சங்கியையோடு கூடினதாயும் மத்திம பக்ஷமாயு மிருக்கிற இருநூறு கலசங்களில் எட்டு குண்டமாகும். ஆவரணத்திற்கு வெளியில் பதினறு கணக்கிடப்பட்ட கலசங்களைக் திக்கு விதிக்குகளை யடைந்திருக்கும்படி கிரஹித்தல் வேண்டும். அவ்வாருயின் அவ்வெட்டு வ்யூகமானது முற்கூறிய சங்கியையோடு கூடினதாகும்.

தற்புருஷ மந்திரத்தால் நாலுபடியளவு ஜலம் மேடையானது பூரிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அதற் கிரட்டிப்பா யாரம்பித்து ஒன்றை விருத்தி செய்து பத்து பங்கு வரையிலும் சிவகும்பத்தில் அளவாகும். கலசத்தில் நிறைப்பதில் நான்கு மூன்று இரண்டு

ஒன்று சங்க்யைகள் செய்யப்பட்ட படியளவு சம்மதிக்கப்பட்டதாக ஆகும்.

கலசத்தில் மூன்று இரண்டு ஒரு சூத்திரங்களால் முறையாகச் சுற்றல் வேண்டும்.

லவங்கம் பச்சை கற்பூரம் ஆலம்பழப் விலாமிச்சை வேர் இந்த ஜாதிகளோடு கூடின சிவதீர்த்தம் சிவமந்திரத்தினுல் மத்திரிக்கப்பட்டதாக ஆகவேண்டும். அந்தச் சிவ தீர்த்தத்தாலேயே கும்பத்தையும் அம்மன் கலசங்களையும் நிறைத்தல் வேண்டும். பிறகு மும்முதலாகவும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் முடிவாகவும் இருக்கிற தர்ப்ப கூர்ச்சங்களை ஈசான மந்திரத்தால் த்ரவ்யமூலமாக விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். சிவகும்ப சத்திகும்பங்க ளிரண்டையும் வஸ்திரத்தினுற் சுற்றி சிவகலச சத்திகலசத்தில் நவரத்ன பஞ்சரத்னமிவற்றை விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

நான்கு திக்குகளிலும் பாத்ய மாசமனம் அர்க்யம் பஞ்சகவ்யம் இவை இருத்தல் வேண்டும். பிறகு விதிக்குகளில் தர்ப்போதகம் பால் தயிர் நெய் இவைகளிருத்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது ஸ்தாபனம் சொல்லப்பட்டது.

நித்தியம்.

இனி மூன்ருவது சொல்லப்படுகிறது. தேன், பொரி, கேழ்வரகு மா. பொரிமா, மஞ்சள், பூலாக்கீரை, கருப்பங்கிளை, வாழை, எள், வெண்கடுகு, பலாமரத்தின் வேர், தேங்காய், இரண்டு நாவல் கொடி மாதுளை யென்பவைக ளிருத்தல் வேண்டும்.

இருபத்தைந்து கலசத்தி னடுவில் உள்ளாவரணத்தைத் தள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் இவ்விடத்திற் கலசங்கள் பதினுருகும்.

நான்கு திக்குகளிலும் விதிக்குகளிலும் பாத்திய முதலான அஷ்டகமானது சொல்லப்பட்டது. நடுவில் தேன்முதலெட்டு சங்கியை சொல்லப் பட்டது.

முன் சொல்லப்பட்ட இம் மூன்று கலசவிதானம் நித்ய கர்மத்தில் விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டது. இந் நித்ய கர்மத்தில் இருபத்தைந்து கணக்குள்ள கலசம் ப்ரசம்சை செய்யப் பட்டது. மிகவும் உத்தமமாகிய பூஜைகள் நூற்றெட்டுகலசத்தை முடிவாக வுடையன.

நைமித்திகம்.

நைமித்திகமானது அதற்கு மேற் முன் சொல்லப்பட்டவைகளென்று ப்ரசித்தமாகச் சொல்லப் பட்டது. இந்தச் சமஸ்த திரவியங்களையும் மூலமந்திரத்தினுல் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

முக்கியமான விதைகளை மடக்குகளாலாவது தளிர்களாலாவது மறைத்து இருதய மந்திரத்தால் நானுவிதங்களான வஸ்திரங்களைக் கொடுத்து ஆசமன மந்திரத்தைக் கற்பித்து, இந்தக் கும்பத்தில் மூர்த்தியை ஸ்மரிக்க வேண்டும். பஞ்ச பிரம்ம மந்திரங்களால் சகளீகரித்து, அதன் கலைகளை அவ்விடத்தில் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

குருவானவர் ந்யாசம் செய்யப்பட்ட வித்யாதத்வ சரீரத்தையுடைத்தான அந்த ரூபத்தைத் தியானித்துச் சிவத்தை ந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். கலச ஸ்தாபன முதலானதைச் செய்து, இருதய மந்திரத்தால் பாத்ய முதலாகியதைக் கொடுத்து, சந்தன புஷ்பங்களையும் தூப தீப அர்க்கியத்தையும் சமர்ப்பித்து இலிங்க முத்திரையைக் காண்பித்து கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டர்களே! வர்த்தநீ கலசத்தில் கௌரியைப் பூஜித்து யோநி முத்திரையைக் காண்பித்து பஞ்ச பிரம்ம மந்திரங்களை ஈசான மந்திரத்தை விட்டு ஐந்து முறை ஸ்மரித்தல் வேண்டும்.

வெளியில் வித்யேஸ்வரர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனர். திக்குகளில் ஒன்பது மூர்த்தீசுரர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனர். இருபத்தைந்து கணக்குள்ள மத்தியில் வாமதேவர் முதலானவர்கள் ஸ்மரிக்கப்பட்டனர். வெளியில் அங்குஷ்டர் முதலான எட்டு கணேசுரர்கள், அவ்வாறே குரோதர் முதலான எண்மர், சதருத்ரர் முதலானவர்கள்.

ஸ்நபந கலச விஷயத்தில் நாற்பத்தொன்பது தேவதைகள் சம்மதிக்கப் பட்டனர். நடுவில் வித்யேசுரர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள் வெளியில் சதருத்ரர்கள் சம்மதிக்கப் பட்டனர். நடுப் பாகத்தில் வித்யேசுரர்களாகிய தேவர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அதற்கப்பால் சிவமேயல்லவா! அவரும் ஸஹஸ்ர நாமங்களால் அதனினும் விசேஷமாகப் படிக்கப் படுவர்.

ப்ரணவ முன்பாகவும் கூடாக்ஷரத்துடன் கூடினதாகவும் நான்காவது வேற்றுமையை யடைந்த ஸ்வாஹா நம: என்னும் அந்தங்களாயுள்ள சிவநாமத்தை மாத்திரம் படித்துச் சிவபிரானைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இலிங்க சுத்தி.

இலிங்க சுத்தியானது எவவாறு சாத்திரம் விதிக்கப்படுகிறதோ அவ்வாறே முறையாக அடையப்படுகிறது.

சிவலிங்க வியக்தம், அவ்யக்தம் வியக்தா வியக்தம் என மூவிதமாகச்சொல்லப்பட்டது. ஸ்வயம்பு, தேவம், பாணம், ஆருஷம், மானுஷம் என அநேக விதங்களாக இலிங்கங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஸ்திரம் சரம் மூவித மண்டல லிங்கங்களாவது, சித்ர படம் சுவரிலெழுதும் சித்திரம் மந்திர பீடம் அக்நி ஜலம் ஆசாரியர் மர முதலியவும், அவ்வாறன்றி வித்யாதத்வ பீடம் அல்லது பெரும்பாலும் தானே தோற்றிய (சித்தமாக விருக்கிற) சிவலிங்கம் அல்லது ரத்நம் மற்றும் வேறு விதாயகமாய் காரணுகம முதலிய வற்றிற் கூறப்பட்ட விசேஷமாகிய மணல், தண்டுலம், அன்னம், ஆற்றின் மண் பசுவின் சாணம் முதலிய சமஸ்தமும் சிவ பூஜைக்காகப் பூஜாக்ரியை கட்குச் சித்தமானபடி செய்தல் வேண்டும்.

சாமான்ய மாகிய அர்க்யத்தைக் கிரஹித்துக் கொண்டு த்வாரத்திற்கு முன் இடபத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். த்வாரத்தில் எழுகு லிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். பரிவாரத்திற் சிவலிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். ஏழு வர்க்கத்தில் நாலாவதாயும் ஏழு ஸ்வரங்களாற் பூஜிக்கப்பட்டதாயும், விந்து நாதங்களோடு கூடினதாயும் முதலிற் ப்ரணவ முன்பாக வ்ருஷபாய நம: என்று அதன் முடிவில் பிரம மந்திர அங்க மந்திரங்களைக் கற்பித்தல் வேண்டும். த்வாரத்தை அஸ்திர மந்திரத்தாற் ப்ரோக்ஷித்து த்வாரபாலகர்களை விக்னேச்வர சரஸ்வதி, நந்தி, கங்கை, யமுனை இவர்களை முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்;

கும்பத்திற்கு மேல் கணபதியையும் ஸரஸ்வதியையும் கங்கையோடு கூடின நந்தியையும் மஹாகாளரோடு யமுனையையும் வலது பக்கத்திலும் இடது பக்கத்திலும் பூஜித்தல் வேண்டும்.

விமலரையும் சுபாஹுவையும் மேடைகளில் முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இவர்கள் இருதய மந்திர முதலானவைகளாலும் நமோந்தங்களாலும் கிரமப்படி பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அத்திமரத்தால் ஞான வாளை வைத்து உருவம் அவயவத்தின் பிரிவு இவற்றின் பாவனையாலும் சந்தன முதலானவைகளாலும் முறையாக மூவித விக்நங்களைப் போக்கல் வேண்டும். த்வார பூஜையின் முடிவிலும் அபிஷேக முடிவிலும் நைவேத்தியத்திலும் சந்தியின் முடிவிலும் சிறந்ததாகிய திரையிடல் வேண்டும்.

வாஸ்தோஷ்பதே ப்ரம்மணஹ என்று ப்ரம்மாவைப் பூஜித்து முற்காலத்திற் செய்திருக்கப்பட்டதாகிய லிங்கத்தினடுவை யடைந்திருக்கிற பூஜையை, காயத்திரியாற் பூஜித்து சாமாந்யார்க்யத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும். பஞ்சப்ரம்ம மந்திரங்களை யுச்சரித்து இலிங்கத்திலிருந்து பூஜையை நீக்கி இருதய மந்திரத்தினுல் ஈசான்ய

திக்கில் பீடிகை முதலானவைகளால் சாத்திரப்படி சண்டேசாய நம: என்று பிண்டிகையை வைத்து அஸ்திரப் பிரயோகத்தாற் சோதித்து வலதுகையிற் சிவலிங்கத்தை சோதித்தல் வேண்டும். அஸ்திர மந்திரத்தாலேயே சிவலிங்கத்தை வேதிகையுடன் சோதித்துப் பிறகு சாமான்யார்க்ய ஜலத்தால் அபிஷேகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஆசனம்.

ஆவாஹனத்திற்கு	ஆசனம்	பத்மம்
ஸ்நாநத்திற்கு	,,	அநந்தம்
அர்ச்சநத்தில்	,,	விமலம்
நைவேத்தியத்தில்	,,	யோகம்

என்னும் ஆசனங்களை யறிந்து உபயோகித்தல் வேண்டும். வஸ்திரம் முதலிய வேறு கர்மங்களை சிம்ஹாசனத்திற் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆன்மா இடம் த்ரவ்யம் மந்திரம் லிங்கம் இவைகளின் சுத்தியைச் செய்து பிறகு சிவார்ச்சனம் செய்யத் தக்கது. பஞ்ச சுத்திகளின்றிச் சிவபூஜை செய்வதற்கு விதி விதிக்கப்படவில்லை.

லிங்க பீடம்.

பீடத்திற்கு வாயுதிக்கில் கணேசரைச் சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜித்தல் வேண்டும். ஈசான்ய திக்கில் குரு பரம்பரையை இருதய மந்திரத்தால் பூஜித்தல் வேண்டும். ஆசனம் ஆசன தேவதை யிவைகளின் சத்தியை யறிந்து பூஜையைத் தொடங்குதல் வேண்டும்.

ஆசனம் ஜீவ தேகபேதம் என இருவகைப்படும், சுத்தவித்யா தத்துவத்தின் முடிவில் அநந்தாதி ஆசனம் சொல்லப்பட்டது. மஹாமாயையின் முடிவில் திவ்யதேகத்தை த்யாநித்தல் வேண்டும். இந்தத் தேகத்தில் இவ்வாறு தேக ஜீவ சிவ மென்னும் மூவித கற்பனையால் ஜீவனே சிவமாகும். யாதொன்று லேசாய் வியாபாரிக்குமோ அது அந்தத் தேகத்திற் கூடியிருப்பதாயும் வியாபாரிக்கப்படு மல்லவா!

பார்க்கப்படுகிற வஸ்துக்கள் வாயுவால் த்ருணம் போல் யாதொரு சத்தியால் தரிக்கப்படுகிறதோ, அன்றியும் உண்டாக்கப்படுகிறதோ சந்திர கிரணம் போல் நிர்மலமாயும், சாந்தமாயும், நான்கு முகங்களையும் நான்கு புஜங்களையும் வுடையதாயும், பால் சமுத்திரத்திற் கொப்பான உருவத்தை யுடையதாயும், கற்பிக்கப் பட்ட இருதய மந்திரத்தை யுடையதாகவும் இருக்கிற அந்த ஆதார சத்தி முன்னமே கூர்மாசனத்தில் ந்யாசம் செய்யத் தக்கது.

நீல வர்ணத்தோடு சமமான வர்ணத்தை யுடையவராயும், அனேக படங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டவராயும், இருதயத்தின்கண் கையைக் கூப்பிக் கொண்டவராயும், ஒரு முகத்தையுடையவராயும், நான்கு புஜத்தினை யுடையவராயும், பால் சமுத்திரத் துண்டான தாமரைப் புஷ்பத்திற்குச் சமமான உருவத்தை யுடையவராயும், ஆசனமந்திர ஸ்வரூபராயுமுள்ள ஆதிசேடரை மந்திர யோகியாகிய ஆசிரியர் இருதய மந்திரத்தால் அவ்வாதாரத்தில் ந்யாசிக்க வேண்டும்.

அவ் வாதிசேடருடைய தேஜோ பூதர்களாயும், க்ஷேமத்தைத் தருபவர்களாயும், சிங்கத்தி னுருவம் போல் வெண்மை யாயும் சூரிய கிரணம் போன்றவர்களாயும், மஞ்சள் கறுப்பு நிறங்களோடு கூடினவர்களாயு மிருக்கிற தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வரியங்கள் நான்கு மூலைகளி லிருக்கிற நான்கு பாதங்களாவார்கள். அநேக சிம்ஹங்களாற் சூழப்பட்டவைகளாயும், ஒன்றுக் கொன்று பார்த்துக்கொண்டு மிருப்பவைகளுமாகும்.

அதர்மம் அஞ்ஞான அவைராக்ய அநைச்வரிய மென்று ப்ரசித்தங்களாகிய அந்த நானுவர்ண சொரூபத்தையுடைய அவயவங்களைத் திக்குகளில் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

கட்டுப்படுதல் விடுதல் என்று மிவைகட்குக் காரணமாயும் சிவப்பு வெண்மையாயும் இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியாயு மிருக்கிற இரண்டு சக்திகளையும் மேலே த்யாநித்தல் வேண்டும்,

இலிங்கத்தின் நடுவில், நிருதி முதல் ஈசானதிக்கு வரை மேகலைக்கு மேற் சம்பந்தித்துள்ளதாயும், எட்டிதழோடு கூடினதாயும், அணிமாதி சித்திகளோடு கூடினதாயும், வாமாதி அஷ்ட சத்திகளுக்கு அதிஷ்டானமாகிய தாதுக்களோடு கூடினதாயும், கர்ணிகைகளிலிருக்கிற சத்திகளோடு கூடினதாயும், கர்ணிகைகளி லிருக்கிற சத்திகளோடு கூடினதாயும் தமரச புஷ்பாகிருதி இருதய மந்திரத்தால் வில்வபத்திரங்கால் விசேஷமாக அர்ச்சித்தல் வேண்டும்.

வாமை, ஜ்யேஷ்டை, ரௌத்ரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்ரமதனி. சர்வபூததமனி, என்னுமிச்சத்திகளைக் கிழக்கு முதல் ஈசாந்ய திக்குவரை தாதுகளிலும் இதழ்களிலும், மனோன்மனியை கர்ணிகையிலும் இருதய மந்திரத்தால் விந்யசித்தல் வேண்டும்.

வாமை முதலிய சத்திகள் சிவப்பு வர்ணங்களாகும் மனோன் மணி வெண்மை நிறம்.

சூரிய சோமாக்நியின் மும்மண்டலங்களைத் தத்சமுருவங் களோடு இதழ்களின் முடிவாகவுந் தாதுகளின் முடிவாகவும் கர்ணி கையின் முடிவாகவும் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

பிரம்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவரும் மும்மண்டலத்திற்கு மதி தேவர்கள். நான்கு முகமும் நல்லகண்களும் சிவந்த நிறமும் நான்கு கைகளிலும் கமண்டலம் தண்டம் ஜபமாலை தாமரைகளை யுடையவ ராயும் ப்ரஜாபதியாயும் அமாநுஷராயும் சமஸ்த பாபங்களைக் களைகிற வராயு மிருக்கிற ப்ரம்மாவைப் பத்திரங்களில் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

காசாம்பூ வர்ணராயும் காந்தியை யுடையவராயும் மஞ்சட் பட்டாடையைத் தரித்தவராயும் பிரகாசிக்கிற கிரீடத்தினாலும் மாணிக்கமய சலங்கைகளின் சமூஹத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரா யும் சங்கு சக்கரம் கதை என்பவைகளைத் தரித்தவராயும் துளபமாலை யணிந்தவராயும் வுள்ள மஹாத்மாவாகிய திருமாலை த்யாநித்து இதழ் களில் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

சங்கு குருகத்திப்பூ சந்திரன் இவைகள் போன்ற வெண்ணிற முள்ளவராயும் சந்திர சேகரராயும் சிம்ஹத்தின் தோலைத் தரித்தவ ராயும் திரிநேத்ரராயும் காளகண்டராயும் சூலக் கையினராயும் வ்ருஷபாரூடராயும் பெரும்பாம்பு நாசராயுமுள்ள ருத்திரரை த்யானித் துக் கர்ணிகையில் ஸ்தாபித்து அவ்விடத்திலேயே ஆன்மா பரமான்மா ஜீவான்மா இவைகளைத் தியானித்து நியாசஞ் செய்து சத்வ ரஜசு தமசு என்னும் முக்குணங்களையும் காருஹபத்யம் ஆகவ நீயம் தக்ஷிணாக்நி என்னு மூன்றையும் அவ்விடத்திலேயே பிரிவாக விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சுத்தவித்யா தத்வம் வரையில் ப்ருதிவி முதலிய தத்வங்களுடைய வ்யாபகத்தைச் சிந்தித்து அந்த தத்துவங்களின் மத்தியில் மறுபடியும் சத்தியைப் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆதிசத்தி முதல் அந்திய சத்திவரை பரமசிவத் திற்கு ஆசனம் கூறப்பட்டது. இவ்வாசனத்தில் பீடத்தின் ஸ்வரூப ராகிய ஆதிசேஷர் கர்த்தாவின் ரூபமாகவிருக்கின்றார். ஓ அந்த ணர்களே! இவ்விடத்துச் சுருக்கமாகப் பீடத்தின் ஏற்பாடிவ்வாறு கூறப்படுகின்றது.

ஆசனத்திற்கோ வெனில் தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வர்யங் களும் ஆதிசேஷன் சத்தி என்பதும் சேர்ந்து ஆறங்கங்களாகும்.

பரமசிவத்திற்கு ஆசனமாவது ஆறுமார்க்கத்தை யுடையது. பூஜையோ வென்றால் இருதய மந்திரத்தால் ஆகவேண்டும். இவ் வாறன்றிப் பீடத்தின் கற்பனை வேறுவிதமாகவும் கூறப்படும்.

சமஸ்த மார்க்கங்களாலும் நிர்மிக்கப்பட்ட பீடமானது தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வர்ய மென்னும் நான்கு யுகங்களையே நான்கு பாதங்களாக வுடையது. பூமியை கிழங்காகவும் அவ்வாறே கால தத்துவத்தின் அந்தத்திலிருக்கிற தத்துவத்தை ஊர்த்வ நாளமாகவும், ஐம்பது அக்ஷரங்களினுற்பத்தியோடு கூடின ஆவரணங்களாற் பிர காசிக்கப்பட்டதாயும். மாயா தத்வ ஸ்வரூபமாய பெரிய முடிச்சை யுடையதாயும், சுத்த வித்யா பீடத்தையே பெரிய தாமரைப் புஷ்ப மாக வுடையதாயும், எட்டு வித்யேச்வர தளத்தை யுடையதாயும், சக்திகளாகிய கேசரங்களாற் பிரகாசிக்கப்பட்டதாயும, இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி யாகிற சிவ சத்தித்வயங்களாலாரம்பிக்கப்பட்டதாயும் கர்ணிகாபீஜத்தினால் பிரகாசிக்கப்பட்டதாயும். மாத்ருகாக்ஷர சம்பவமாயு மிருக்கிற பீடத்தை இவ்விதமாக த்யாநித்தல் வேண்டும்.

தர்ம முதலானவைகளை நபும்ஸகாக்ஷரங்களினாலேயே கற்பித் தல் வேண்டும்.

கற்பத்தை யுணர்ந்த ஆசிரியர் அநந்தாசனத்தைச் சிருஷ்டிக்கு முன்பாகவும், பத்மாசனத்தை யதற்கு முன்பாகவும் கர்ணிகையின் முடிவை ஸப்தஸ்வராந்தத்தினாலும் கற்பிக்க வேண்டும்.

ஓங்காரத்தை ஆதியாகவும் அகாரத்தை முடிவாகவும் விடப் பட்ட நபும்ஸக ஸ்வரங்க ளொன்பதும் வாமா ஜ்யேஷ்டாதி சத்தி களுக்கு க்ரமமாகவும் கிரம மின்மையாகவும் ஒன்பதாகும்.

க காரம் முதல் ஊ காரம் வரை யுள்ள அக்ஷரங்களை இருபத்து நான்கு தாதுக்களாகவும், மகாரம் முதல் ஹகார முடிவாக வுள்ள அக்ஷரங்களை ஒன்பது பீஜங்களாகவும் கற்பித்தல் வேண்டும். அவ் விடத்திலேயே முன்போல் மூன்று மண்டலம் கற்பித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு மாத்திருகையினாலுண்டான பீடத்தை யுண்டாக்கிப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

சோம சூரியாக்நி மண்டலத்தி லுண்டாகியும், அக்நி ஸ்தம்பத் திற்குச் சமானமாயும், ஈச்வரதத்வம் வரை முடிவாயுமிருக்கிற சரீ ரத்தை (மூர்த்தியை) லிங்கத்தின் நாபியில் விந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இருதயத்திற்கு சம்புடமாகிய சத்தியோஜாத மந்திரத்தை மூர்த்தி மந்திரமாக உதாஹரிக்கப் படுகிறது. அவ்வாறே இம் மூலமந் திரமே சாதாக்ய மந்திரமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

லிங்கத்தின் சிரசில் வித்யா ஸ்வரூபமாசிய சதாசிவ தேவரை ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சிவலிங்க ஆரோஹணத்திற் பரிசுத்த ஸ்தான ரூபமாயும் பிரபுவாயும் முப்பத்தெட்டுக் கலைகளோடு கூடினதாயும் பஞ்சபிரம்ம அங்க மந்திரங்களாற் செய்யப்பட்ட சரீரத்தை யுடையதாயும் இருக்கிற சதாசிவனுடைய ஸ்வரூபத்தை த்யான நிமித்தம் இவ்விடத்திற் சொல்லப்படுகிறது. சகல சித்திக்காகப் படமுதலானவற்றி லெழுதப்பட்டதையாவது த்யானஞ் செய்யத் தக்கது.

சதாசிவ த்யானம்.

ஐந்து முகங்களை யுடையவராயும், பத்து புஜதண்டங்களை யுடையவராயும், ஸ்படிகத்தினொளி போன்றவராயும், மூன்று கண்களை யுடையவராயும், சாந்தராயும், சந்திரகலையை சிரஸில் தரித்தவராயும், சர்பத்தினாற் கட்டப்பட்ட சிறந்த ஜடையை யுடையவராயும், மந்திர சிம்ஹாசனத்தில் வீற்றிருப்பவராயும், வெண்டாமரைப் புஷ்பத்தின்மேல் இருப்பவராயும், ஹாரம் அரைஞாண் ஒட்டியாணம் குண்டலம், கடுக்கன், தோள்வளை, கங்கணம், போர்வை வஸ்திரங்களோடு கூடினவராயும், பதினாறு வயதுடையவராயும், அழகுள்ளவராயும், மிகவும் பிரசன்னராயும், புன்சிரிப்புடையராயும்,

வலது பக்கத்தில்,	அவ்வாறே இடதுபக்கத்தில்
சூலம்	அபயஹஸ்தம்
கோடாலி	பாசம்
வாள்	மணி
வஜ்ராயுதம்	சர்ப்பம்
அக்நி	அங்குசம்
இவைகளையும்	இவைகளையும்

உடைய சதாசிவ தேவரை த்யானித்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறன்றி வேறுவிதமாக சொல்லப்படுகிறது.

வலது பக்கத்தில்,	அவ்வாறே இடதுபக்கத்தில்
அநுக்கிரகம்	டமருகம்
அபயம்	சர்ப்பம்
தண்டாயுதம்	ஜபமாலை
சத்தி	கருநெய்தல்
சூலம்	மாதுளம்பழம்

இச்சாஞானக்கிரியா சக்திகளென்னுந் திரிநேத்திரங்களோடு கூடினதாயும் த்யானித்தல் வேண்டும்.

சந்திரன் - அவருடைய ஸர்வஞ்ஞத்வ ஸ்வரூபம். பத்துங் கைகள் - பத்துத் திக்குகள். மூவிலைச் சூலம் - முக்குண வடிவம். கோடாலி - சக்தி. வாள் - ஈச்வரருடைய பராக்கிரமம். வஜ்ராயுதம் - பிளக்கப்படாத தன்மை, சங்கார சத்தியாகிய அக்நி - மஹாமாயையின் மேலிருக்கிற பதார்த்தங்களை விளக்குவதும், பாசங்களைப் பஸ்மீகரிப்பதும். கம்பீரவடிவமான சத்தியின் ஸ்வரூபமாகிய நாகம்- யாவும் நியமிப்பது. பாசம் - ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மூன்று பாசங்கள். ஓசையின் ஸ்வரூபமாகிய மணி - மந்திர ரூபத்தை அறிவிப்பது. அபயம் - சமஸ்த உலகங்களையும் காப்பாற்றும் சத்தி. அங்குசம் - தனக்கு அடைய வேண்டுவதையும் அடையப் படுவதையும் உணர்த்துவது. இவ்வாறு பருத்த ஸ்வரூபங்களை யுள்ளதாய் ஆயுதங்கள் நினைக்கப்படுகிறது.

ஈசானம் - நடுவில் படிகம் போன்றது. தற்புருஷம் - கிழக்கில் குங்குமம் போன்றது. அகோரம் - தெற்கில் மைபோன்றது. வாமதேவம் - வடக்கில் குங்குமப்பூப்போன்றது. சத்யோஜாதம் - மேற்கில் சந்திரகிரணம் போன்றது.

கிழக்கு சிரசு - சிங்கத்தின் நாதத்தையுடைய முகத்தை யுடையதாயும், நெற்றியில் மங்களகரமான நேத்திரத்தை யுடையதாயும், புருவமில்லாததாயும், உயர்ந்த நாசி அழகிய கண்ணம் சிரித்த வுதடு இவைகளை யுடையது.

தெற்கு சிரசு - பயங்கரமான வுருவம், மேடு பள்ளமான முகம் கடினமான கோரப் பற்கள், திறந்தவாய், பருத்த மூக்கு, உருண்ட கண், நீட்டி உள்வாங்கு நாக்கு. சர்பாபரணம், கபால மாலை, அக்நி ஜ்வாலை போன்ற சடைகளை குரூரமான சர்ப்பங்களாற் கட்டப்பட்ட மேற் குடுமி இவைகளை யுடையது.

மேற்கு சிரசு - மஞ்சள் நிறமானதும், தெளிவானதும், நல்ல நெற்றி த்ரிநேத்திரம் நல்ல மூக்கு க்ரீடதாரணமும் குண்டலத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டதும், அழகிய வண்டுகளினுருவம் போன்ற கேசங்களை யுடையதும், பொன்னாபரணங்களை யுடையதும், நெற்றியிற் றிலகத்தோடு கண்ணாடியிற் பிரதிபலிக்கப்பட்ட தேஜஸையும் வுடையது.

வடக்கு சிரசு - முன் நெற்றியிற் சுருண்டு தொங்குகிற கேசமாகிய சிரோபூஷணம் அழகிய சரீரம் இவைகளை யுடையது

மேலிருக்கும் ஈசான சிரசு - மிகவும் பயங்கரமானதும், குண்டலங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டதும், த்ரிநேத்திரம் பால சந்திர சேகரம் இவைகளை யுடையது.

இவ்வாறு சதாசிவதேவரின் திருமுகங்களை த்யானித்து அவ்வுருவத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஆவாஹனம்.

தேஹத்தில் எவ்வாறோ அவ்வாறே ஈச்வரரிடத்தில் மந்திர ந்யாசத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சத்தி சரீரத்தைக் கற்பித்து அந்தச் சரீரத்தில் மூல காரணமாயும் சிவமாயும் சாச்வதமாயும் சத்யமாயும் சச்சிதாநந்த சுகஸ்வரூபமாயும் சமஸ்த தத்துவங்களுள்ளும் நிறைந்ததாயும் அளவிடப்படாததாயும் உவமான மற்றதாயும் வாச்ய வாசகமற்றதாயும் வாங்மனுதீத கோசரமாயும் மிகவும் நிஷ்களமாயும் உள்ள சிவத்தை சகள ஸ்வரூபத்தில் தெளிவாக த்யானம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆவாஹனத்தை முன்னே யுடைத்தாகிய மூல மந்த்ரங்களாற் சேர்ப்பதால் விறகை யடைந்த நெருப்பானது எவ்வாறு கடைதல் முதலியவற்ருல் தோற்றுகின்றதோ அவ்வாறு மந்திரங்களின் மகிமையாற் பரமசிவமானவர் பக்தியினுற் ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தோற்றுகின்ருர்.

மனமொருமித்த ஆசிரியர் புஷ்பங்களோடு கூடிய அஞ்சலியை இருதயத்தை யடைந்ததாகச் செய்து பக்தியாற் ப்ராசாதமந்திரத்தைப் படித்துக் கொண்டவராய் நிஷ்கள சிவத்தை த்யானித்தல் வேண்டும். தன் சக்திக் கிருப்பிடமாகிய நாதத்திலும் அவ்வாறு பிந்துவிலும் கிரமமாயு மதிக்கிரமமாயும் தன் சத்தி ப்ரகாசங்களால் அதிக்கிரமிக்கப் பட்டதாகக் கற்பித்து ஆவாஹனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஓ ப்ரபுவே! சர்வஞ்ஞராகிய சிவத்திற்கு ஆவாகித்தலெவ்வண்ணம்? ஆவாகித்தலே ப்ரியமாகுமாகில் ஸர்வவ்யாபகத் தன்மை கெடுகிறது என ருஷிகள் கூற; பரசிவமானவர் கூறுகின்றனர்.

விருக்ஷத்தின் வேர் முதல் முனைவரையிலுள்ள அக்நிக்கு ஸ்பஷ்டமாக வோரிடத்திற் ரேற்றுவதெவ்வாறோ அவ்வாறே வ்யாபருக்கு ஓரிடத்திற் ரேற்றுவது பாதிக்கப்பட மாட்டாது. எவ்வாறு தான் நினைத்தபடி தன் சரீரத்தின் வழியாக கமனம் கமனமின்மை யாகுமோ அவ்வாறே சிவத்தின் இஷ்ட ப்ராப்தியும் மந்திரிப்பவரின் பக்திக்குத் தக்கபடி சரீரத்தின் மார்க்கமா யுண்டாகும். சமஸ்தமும் செய்தவராயும் சமஸ்தமு மடைந்தவராயு முள்ள அச்சிவன் சரீரத்தோடு கூடினவராயினும் கூடாதவராயினும் அளவிடப்படாத சத்தியையுடையவ ராகையால் வ்யாபகராயும வியாபகமில்லாதவராயு மிருக்கிருர். இவ்வாறு விந்துஸ்தானத்தை யடைந்திருக்கிற ஈச்வரரை, கையிற் புஷ்பத்தை யடைந்தவராய் ஸ்மரித்தல் வேண்டும். அந்த த்யானமும் ஜ்யோதி ஸ்வரூபமாகிய ப்ராண நாடியிற் செய்யத்தக்கது. ஆகையால் சிவலிங்கத்தி லிருக்கிற சிவத்தை க்ரஹித்து ஸ்தாபனையால் சரீரத்தில் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

எந்த சாமர்த்தியத்தால் தன்னுடைய சிவத்தைத் தனக்கு யஜமானத்வம் ஆக்குமோ அந்தச் சத்தியின் ப்ரகாச பாவமான சாந்நித்யம் செய்வது அதன் முத்திரையால் செய்யத்தக்கது. சத்தி சாந்நித்யத்தை பரித்யாகஞ் செய்யாவிடில் பூஜை பலமின்றித் தன்கால முற்றும் அபலமே செய்யும். பூஜா நிமித்தம் தடைசெய்வது, சிவபெருமானிடத்தும் நிரோதினி சத்தியின் வல்லபமே வென பாவிக்கப்படுகிறதாகும்.

உலகத்திற் சுகசொரூபமான பொருள் எவ்வாறு காப்பாற்றத்தக்கதோ அவ்வாறே அந்தச் சிவத்திற்கு அவகுண்டன முத்திரையால் அவகுண்டனஞ் செய்யத் தக்கது.

எவ்வண்ணம் அக்நி சூரியர் முதலானவர்கள் தத்தம் காந்திகளால் ஸமர்த்தர்களோ அவ்வண்ணமே சமஸ்தத்தையுஞ் செய்தவரான சிவத்தின் ஸ்வரூபமான அங்கமந்திரங்கள் சாமர்த்திய முடையன; ஆதலால் அவ் வங்க மந்திரங்கள் நீக்கற்பால தன்று.

அச் சிவத்திற்கு இருதய மந்திரம் அஸ்தித்வம், சிரோமந்திரம் மேற் குடிமி, சிகா மந்திரம் ஸ்வாதீனம், கவச மந்திரம், காப்பாற்றுதல், அஸ்த்ர மந்திரம் பாவனையைப் போக்கடிக்கும் சக்தி, நேத்ர மந்திரம் சமஸ்த பொருள்களையும் ப்ரகாசிப்பிக்குஞ் சக்தி.

இவ்வாறு அறுகுணத் தன்மை லோகநாயகராகிய பரசிவத்திற்குச் சொல்லப்பட்டது, இவ்விருதய முதலான ஆறங்கமும் தத்தம் நாம மந்திரத்தால் ப்ரயோகிக்கத் தக்கது.

இருதயம் சிரசு சிகை அங்கம் நேத்திரம் கரத்வயம் இவைகளில் அங்கமந்திரங்களை ந்யாசஞ் செய்க. அங்காங்கிகட்கு வேருகிய ஞானம் அபேத ஞானமாகும்,

சிவபெருமானுக்கு அம்ருத முத்திரையால் அம்ருதீகரித்தல் சொல்லப்பட்டது. அச் சிவபெருமானுக்கு அழகான அங்கத்தை விருத்தி செய்வது உச்சாகமாகும். அன்னம் தனம் இவைகளை, ப்ரயோஜிக்கப்பட்ட மஹா முத்திரையால் செய்தல் வேண்டும். ஆறு அத்வாக்களையே சரீரமாக வுடையவராயும், அநுகூலராயும், சத்தியோடு கூடினவராயும், மிகுந்த ஆனந்தத்தின் சமூகத்தினுல் வெண்

மையாகச் செய்யப்பட்ட திக்குகளை முகத்தை யுடையவராயும் இருக்கிற அந்தச் சிவத்தை த்யானித்து பாதங்களில் பாத்யத்தையும், முகங்களில் ஆசமனத்தையும் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பாத்யம் இருதய மந்திரத்தால் நமோந்தமாகவும், ஆசமனம் ஸ்வதாந்வமாகவும், அர்க்யம் ஸ்வாஹாந்தமாகவும் அறுகு புஷ்ப முதலானவை வௌஷட் முடிவாகவும் இருதய மந்திரத்தாலேயே கொடுத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு உபசாரத்துடன் பத்து சமஸ்காரங்களையும் செய்து பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாந முதலானதாயும் விபவத்தை யனுசரித்ததாயும் மிகவும் பெரிதாயும் மிகவும் குறைவாயு மிருக்கிற பூஜையின் உபசாரங்கள் நித்ய பூஜாவிதியில் விதிக்கப்படுகிறது. காம்ய விதியில் மாலை முதலான சமஸ்தமும் முக்யமாகும்.

ஸ்நானம் வஸ்த்ரம் சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் அவிசு முகவாச கந்த தாம்பூலம் சங்கீதம் நாட்டியம் பூதங்களுக்கு பலியோடு கூடிய ஓமம் நித்யோத்ஸவம் இவை முதலிய சமஸ்தமும் ஐச்வரிய முள்ளவனுயின் சிவபிரானுக்குச் செய்யத் தக்கது. அற்றேல் கேவலம் பலியாவது செய்யத் தக்கது.

சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் நைவேத்யமாசிய இவை ஐந்தும் பஞ்சோபசாரங்களாகும். தீபம் முடிவிற் செய்யத் தக்கது.

பிரதி பிம்பிக்கப்பட்ட கத்தி கண்ணுடி மணி சித்திர முதலானவை ப்ரோக்ஷிக்கத் தக்கவை. அவையல்லாத ஸ்நானத்திற் குறியவைகட்கு ஸ்நாநஞ் செய்து வைக்கத் தக்கது.

தீபம் வரையிலும் அர்ச்சனமாகவும், நைவேத்தியம் வரையிலும் பூஜையாகவும், பலிவரையிலும் சாந்திகர்மமாகவும் சொல்லப்பட்டது.

பூஜை மூவிதமாகும் - அதமா அதமம்.

உதயமும் சாயுங்காலமும் பூஜித்து அவ்வாறே மத்யாந காலத்தில் பூஜையுடன் இரண்டுபடி அமுது நிவேதனமும் செய்தல் வேண்டும். உதய மத்யானங்களில் ஒவ்வோர் விளக்கும் இராத்திரியில் இரண்டு விளக்கும் மிகவுங் குறைந்ததாய் எண்ணி அநுஷ்டிக்கப்படுவது.

அதமத்தில் மத்திமம்.

உத்ய மத்யானங்களின் அவிசு இரண்டிரண்டுபடி அரிசி யிருத்தல் வேண்டும். உதய சாயந்தரத்திற் பூஜித்தல் வேண்டும். முக்காலங்களிலும் தீபங்கள் நான்கு, சாயங்காலத்தில் அர்க்யத்தோடு பூஜித்தல் வேண்டும்.

அதமம்.

முக்காலங்களிலும் இரண்டிரண்டுபடி அரிசியும், உதய மத்யானங்களில் தீபங்கள் நாலும், சாயரக்ஷையில் தீபங்கள் எட்டு மிருத்தல் வேண்டும். புத்திமான் முக்காலமும் வாத்யத்துடன் பூஜிக்க வேண்டும்.

மத்திமத்தில் அதமம்.

மத்யாநத்தில் எரு மரக்கால் அவிசும், உதய சாயந்தரங்களில் இரண்டுபடி அவிசும் தீபங்கள் பன்னிரண்டும் இருத்தல் வேண்டும், ஓ அந்தணர்களே! முக்காலமும் பலியுடன் புஷ்பாகார லிங்கத்தாற் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மத்திமத்தில் மத்திமம்.

முக்காலத்திலும் ஒரு மரக்கால் அரிசியும் நாலாங் காலமாகிய அர்த்தராத்திரியில் அதிற்பாதியாகிய நாலுபடி அரிசியும், தீபம் இருபத்துநாலு மாகும்.

மத்திமம்.

முக்காலமும் பலியோடு கூடினதாயும், பலிக் கிரமத்திற் புஷ்பத்தோடு கூடிய அர்க்யமும், சங்கு காளமென்கிறதோடு கூடிய வாத்யத் தொனியோடு மிருத்தல் வேண்டும். நடுப்பகலில் சிவமந்த்ரத்தோடு கூடிய நித்ய ஹோமமும் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் அதமம்.

முக்காலங்களிலும் இரண்டு மரக்கா லரிசியும், அர்த்த ராத்திரியில் ஒரு மரக்காலரிசியும், எழுபது தீபங்களும் இருத்தல் வேண்டும். முக்காலமும் பலியிடுதலும் ஓமித்தலும் வேண்டும். ஆறு காலமும் சமஸ்த வாத்யங்களோடு கூடினதாகக் கோஷிப்பித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்திற்கு ஆறுகாலமாகும். அதற்குக் கால அளவு இல்லை. எவ்விடத்தில் அதமமோ அவ்விடத்தில் முக்காலங்களிலும் இரண்டு மரக்கால் அரிசியாலேயே அவிசு செய்யத் தக்கது. அர்த்த ராத்திரியில் ஒரு மரக்கால் அரிசி. தீபங்கள் நூற்றெட்டு. முக்காலமும் பலியிடுதலும் ஓமஞ் செய்தலும் வேண்டும். இருபத்து நான்கு வாத்தியம் சமஸ்த வாத்யங்களோடு கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும். ரூப யௌவன சம்பத்தை யுடைய உருத்திர கணிகைகள் முப்பத்து நான்கு

அல்லது இருபத்து நான்கு, அல்லது பத்தாவது இருத்தல் வேண்டும். அவ்வக் காலங்களுக் கியைந்த ஐந்தாசிரியர்களோடு கூடிய நிருத்தனத்தை மூன்று காலங்களிலும் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் மத்திமம்.

முக்காலங்களிலும் நான்குபடி அவிசு பாயசமுதலிய பண்டங்கள் இரண்டு மரக்கால் அரிசியால் விதியோடு வெவ்வேருகவும், இரண்டு மரக்கால் சுத்தான்னத்தை வெவ்வேருகவும் சமயல் செய்வித்து நிவேதனஞ் செய்தல் வேண்டும். அர்த்த ஜாமத்திற்கு இரண்டு மரக்காலாகும். தீபங்கள் இருநூறு. முக்காலங்களிலும் பலி ஓமம் தூப தீபம் ஐம்பது உருத்திரகணிகைகளோடு கூடின முப்பத்துநான்கு வாத்யம் இவைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

காலமாவது இரண்டு ஜாமமென்று சொல்லப்பட்டது மூன்று சந்திகளிலும் ந்ருத்தனத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் உத்தமம்.

இனி உத்தமோத்தம பக்ஷத்தை யுத்தேசித்து அவிசின் கிரமம் சொல்லப்படுகிறது. பக்குவஞ் செய்யப்பட்ட பாயசம் முதலான பதார்த்தங்கள் வேருகப் பத்துமரக்கால் செய்தல் வேண்டும். அர்த்த ராத்திரியில் அதிற் பாதியாகும் ஐந்நூறு. மூன்று காலமும் பலி, ஓமம் ஐம்பது வாத்யங்களோறு கூடிய முப்பத்திரண்டு உருத்திரகணிகைகள் நிருத்தனஞ் செய்தல் வேண்டும். இவற்றின் காரியம் ஓர் ஜாம அளவாகும். பாயச முதலிய ஐந்து வர்ண அவிசுகள் முறையாக இரண்டு மரக்கால் அரிசியிலாவது அதிற்பாதியிலாவது செய்தல் வேண்டும். இவைகளுள் ஒன்று இரண்டு மூன்றுவிதமாவது; ஸமஸ்தமுமாவது விசேஷமாகும் அவ்வாறன்றி மறுபடியும் ஒரு காலத்திலாவது அவிசைக் கொடுத்தல் வேண்டும். சுத்தான்னம் இரட்டிப்பாக சொல்லப்பட்டது. இது சாதாரணம்.

இவ்வாறு ஒன்பது விதமாக உத்தமோத்தம முதல் அதமாதமம் ஈருக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அபிஷேக விதி.

சந்தன தீர்த்தத்தின் பரிமள வாசிதமுள்ள ஸ்நாந ஜலகும்பத்தை சம்ஹிதா மந்திரத்திஞல் ஜபித்து, புஷ்பத்தால் அர்ச்சித்து தூபமிட்டு சுபகரமாகப் பூஜிக்க வேண்டும். கையந்திரத்தால் பிழியப்பட்டதாயும் புதிதாகவு மிருக்கிற எண்ணெயாலும், பரிமளமாய்க் காய்ச்சப்பட்ட பசுவின் நெய்யாலும் பீடத்தோடு கூடின சிவலிங்கத்தில் லேபித்துப் பின்பு தூபமிடல் வேண்டும். மங்களகரமான மஞ்சட்

பொடியோடு கூடின நெல் மாவினுலும் உளுந்தமாவினுலும் தேய்த்துப் பிறகு ஸ்நாநஞ் செய்விக்க வேண்டும். இவ்விடத்தில் நெல்லிக்கனி முதலய பரிமள திரவியங்களாலும் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்விக்க. பசுவின் அம்சமான வஜ்ர முதலான கற்களா லிழைக்கப்பட்ட வர்ணமுள்ள மடக்குகளில் வைக்கம்பட்ட மாவுகளாலும் கடுகு உப்பு சேர்ந்த சிறிது சிவந்த சந்தன வெந்நீராலும் அபிஷேகஞ் செய்க. பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை முதலானவைகளால் தன் சக்தியாநுசாரமாக உழக்கிலிருந்து விருத்தி செய்யப்பட்ட, உழக்கு முதல் மரக்கால் முடிவான ப்ரமாணங்களால் அபிஷேகஞ் செய்க. சர்க்கரையில்லாவிடில் கருப்பஞ்சாறு, தேனில்லாவிடில் நெய்யுமாகும். செல்வமுள்ளவன் இவையாவும் குறைவின்றி ஜல தூப முடிவாக அபிஷேகஞ் செய்யக் கடவன். இளநீர் ருசியுள்ள ரசவர்க்கங்கள் புஷ்ப முதலானவைகளாலும், ஸ்வர்ணத்தோடு கூடிய ஜலம் ரத்னத்தோடு கூடிய ஜலம் சந்தன ஜலம் இவைகளாலும் அபிஷேகஞ் செய்க. சூந்ய சிரசாக அபிஷேகம் செய்யற்க.

சுட்டுவிரல் பெருவிரல் சேர்த்து அஸ்த்ர மந்திரத்தால் சிரசிலிருக்கிற புஷ்பத்தை யெடுத்து அவ்வஸ்த்ர மந்திரத்தாலேயே அப்புஷ்பங்களை யவ்விடம்விட்டு வேறிடத்தில் சேர்த்தல் வேண்டும்.

புஷ்பக் குடலை அர்க்ய பாத்ய ஆசமந ஸ்நாந சோதக ப்ரோக்ஷண பாத்திரங்களேழினும் ஜலம் நிரப்புதல் வேண்டும்.

தூபத்தை அபிஷேக மொவ்வொன்றினும் மற்ற தீப முதலியவைகளை அவ்வற்றிற் குரிய சமயங்களினு மறிந்து உபயோகித்தல் வேண்டும்.

த்வாரபூஜை அபிஷேகம் சந்த்யாகாலம் இவைகளின் முடிவிலும் நிவேதன காலத்திலும் உத்தமமாகிய திரையிடல் வேண்டும். பிறகு ஸ்தாபிக்கப் பட்ட கலசங்களால் அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும். முச்சந்தனம் அஷ்ட புஷ்பம் சப்த தீர்த்தங்களைச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

ஆவாஹனம் அர்க்யம் பாத்யம் ஆசமனம் தூபம் சந்தனம் நைவேத்யம் விஸர்க்க மென்னும் எட்டு சமயங்களினும் புஷ்பம் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

இடது உள்ளங்கையில் தட்டை வைத்துக் கொண்டு சிவலிங்கத்தின் மஸ்தகத்தில் இருக்கும் முன் அர்ச்சித்த புஷ்பத்தை அஸ்த்ர மந்திரத்தால் விசர்ஜனம் செய்து, பரிசுத்தமான கைகளையுடையவனுய் மந்திரத்தோடு கூடிய சங்க முத்திரையால் நனைக்கப்பட்டு அசையாமலிருக்கிற ஜலங்களாற் பரமசிவத்தின் சிரஸில் ஸ்நாநம் செய்வித்தல் வேண்டும்.

கைகளை மேலே சுற்றக் கூடாது. முத்திரைகளை கீழே காட்டக் கூடாது. தளும்பிய ஜலத்தால் திரவியங்களை நனைத்தல் கூடாது.

ஜயசப்தத்தோடு சிவ கும்பத்தையும் சக்தி கலசத்தையும் எடுத்து ஸ்வாமியின் முன் யந்திரிகையின் மேல் வைத்து விந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் அர்க்யம் என்பவைகளைச் சமர்ப்பித்து அந்த விதானங்களை ஆசிரியர் வலது கையினால் வாங்கி சிவ மந்திரத்தை ஸ்மரித்தவராய் புஷ்பத்தோடு கூடின கூர்ச்சத்தை கலசங்களோடு பிடித்துக் கொண்டு தத்வத்தில் மனதை வைத்தவராய்ச் சிவலிங்கத்தின் சிரஸில் மந்திரத்தை ந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். பார்வதியை பரமசிவத்திற் கிடது பாகத்தில் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

சிவமந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு சிவ கும்ப ஜலத்தால் சிவத்தை ஸ்நாநம் செய்வித்தல் வேண்டும். நல்ல பரிமள முள்ள நெல்லிக்கனி முதலானவைகளால் அபிஷேகம் அவ்விடத்திற் செய்வித்தல் வேண்டும்.

பீடத்தோடு கூடின சிவலிங்கத்தைச் சந்தன ஜலத்தால் அபிஷேகத்தைச் செய்து, முகங்களில் ஆசமனத்தைக் கொடுத்து பரிசுத்த வஸ்த்ரத்தால் துடைத்தல் வேண்டும்.

அலங்கார நைவேத்யம்.

வேதிகையோடு கூடின சிவலிங்கத்தைப் பரிமள த்ரவ்யங்களாற் பூசி வெளுப்பான வஸ்திரங்களாலும் அனேகவித த்ரவ்யங்களாலும் மறைத்து அத்தேவரின் பொருட்டு எட்டுவித புஷ்பத்தைக் கொடுத்து பிறகு மந்திரத்தோடு கூடிய அவிசைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பயற்றம் பருப்புப் பொங்கலாவது சுத்தான்னமாவது வ்யஞ்சன முதலானவைகளோடு கொடுத்தல் வேண்டும்.

பரிசுத்தமான புஷ்பமாலைகளாலும் கிள்ளுபத்திரங்களாலும் பூஜித்தல் வேண்டும்.

பொன்பட்டங்களோடு கூடிய கிரீடங்கள், பொன்னாலாகிய பத்திரங்கள், பொன் அறுகுமுளைகள், லக்ஷ்மியின் வுருவமமைந்த ஸ்வர்ண புஷ்பங்கள், அர்த்த சந்திர வடிவமமைந்த பொன்னாபரணம் அநேக ஸ்வர்ணபுஷ்பம் என்பவைகளால் அலங்கரித்தல் வேண்டும்.

ஆதிவாரத்தில் மாணிக்கமும், சோமவாரத்தில் முத்தும், மங்களவாரத்தில் பவழமும், புதவாரத்தில் மரகதமும், குருவாரத்தில் புஷ்பராகமும், சுக்கிரவாரத்தில் வஜ்ரமும், சனி வாரத்தில் இந்திர நீலமும் இவ்வாறாக சமஸ்தமும் அவ்வவ் வாரங்களுக்குத் தக்கபடி யுபயோகிக்கத் தக்கது. ஆபரணங்களின் விதி இந்தப்படி சம்மதிக்கப் பட்டது.

பிண்டிகையின் ரூபமான தேவியை, சிவத்தியாநம் செய்து கொண்டு ஸ்நாநம் செய்வித்தல்வேண்டும்.

சத்யோஜாத மந்திரத்தால் பாதங்களில் பாத்யத்தையும், சிரோ மந்திர முதலியவற்றால் முகங்களில் ஆசமனமும், முடிவில் சிரசில் அர்க்யத்தையும் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பஞ்சகவ்ய முதலான அபிஷேக சமயத்தில் பெருத்த மணியினோசையுடன் உபஸ்தாநத்தோடு கூடினதாயும் தூபத்தை நிவேதிக்க. ஒவ்வொரு த்ரவ்யத்தின் முடிவில் முக்கியமாய் உபஸ்நாநம் தூபத்தோடு கூடினதாயிருத்தல் வேண்டும்.

உபசாரம்.

மந்த்ரகானம் வீணாநாதம் வேதாத்யயநம் சாஸ்திர பாட முதலானவற்றி லொன்றைச் செய்வித்தல் வேண்டும். பிறகு கௌட பாஷை முதலானவைகளால் கானத்தைத் தூபமுடிவு வரையில் அநுஷ்டிக்க வேண்டும். அதற்குமேல் தமிழ் பாஷையினுடைய அங்கமான கானத்தை நிர்த்தனத்தோடு கூடினதாகவும், அநேக ஸ்வரங்களோடு கூடின ஸமஸ்கிருத பாஷா கானம் அல்லது பதினெண் பாஷா கானத்தையாவது செய்தல் வேண்டும்.

அநேக தேசபேத நாட்டியங்களைச் செய்து புஷ்பமாலை முதலானவைகளால் நாலு பக்கத்திலும் தொங்கவிட்டு அலங்கரித்தல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு புகையில்லாம லெரிகிற நெருப்பினால் நிறைந்த பாத்திரத்தின் மத்தியில் தூபத்தால் தூபமிடல் வேண்டும். அழகிய ரூபமும் கெம்பீரமான ஓசையுடையதுமான மணியை இடது கையினால் வாத்யம் செய்துகொண்டு எப்பொழுதும் அஸ்திரமந்திரத்தாற் போடப்பட்ட தூபத்தை உயர வெடுத்து காட்டல் வேண்டும்.

காராம் பசுவின் நெய்யினால் நிறைந்ததாயும், கற்பூரம், அகரு இவைகளோடு கூடின வர்த்திகளையுடையதாயும்; அணையாத் தீபங்களை யுடையதாயும்; விருத்தாகார தோரணத்தை முன்பாக வுடையதாயும்; த்ரிசூலாகிருதியாகிய தீபங்களை யுடைத்தாயு மிருக்கிற தீப

மாலைகளாலும்; மற்றும் அநேகவித தீபங்களாலும் நான்கு பக்கத்திலும் ப்ரகாசிப்பித்தல் வேண்டும்.

கோதானம் திலதானம் ஸ்வர்ணதானம் பசுக்கட்குப் புல் முதலான தானம் இவைகளை லோகோபகாரமாகச் செய்தல் வேண்டும்;

பிறகு பெரிதாயும் எண்ணெயால் நிறைந்த துகளாயும் அவியா ததுகளாயும் நல்ல வர்த்தியால் தூண்டப்பட்டிருக்கிறதாயு முள்ள ப்ரகாசிக்கிற தீபங்களால் ஆராத்திரிகத்தைச் செய்யவேண்டும்.

எவ்விதமாய் அவயவமானது விபூதியாற் பூசப்படுமோ அவ்விதமாய்த் திலகவடிவமல்லது திரிபுண்டராகிருதியாகவாவது பூசிப் பிறகு தூப தீப நைவேத்யம் பலியிடுதல் செய்து நடுவே ஆசமநங்கொடுத்து அருகில் நின்று நமஸ்கரித்துப் பின்பு செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

ஆவரண பூஜை.

பின்பு ஆஞ்ஞையுடன் வெளியில் ஆவரணத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

கர்ணிகையில் ஈசான மூர்த்தியையும், கிழக்கிதழில் தத்புருஷ மூர்த்தியையும், தெற்கிதழில் அகோரமூர்த்தியையும், வடக்கிதழில் வாமதேவமூர்த்தியையும், மேற்கிதழில் சத்யோஜாத மூர்த்தியையும் புஷ்ப முதலியவைகளாற் பூஜித்தல்வேண்டும். இவ்விதமாய் ஐந்திதழ்களையும் ஐந்து முகங்களோடு கூடியதாய் விந்யசித்தல் வேண்டும்.

பத்துக் கைகளோடும் சந்திர கிரீடங்களோடும் சிறந்த ஆயுதங்களையுந் தரித்திருக்கிற சதாசிவ ஸ்வரூபங்களை த்யாநிக்கத் தக்கது.

ஈசான்யத்தில் நேத்ர மந்திரத்தையும், ஆக்நேயம் ஈசான்யம் நைருதி வாயு வென்னும் நான்கு உபதிக்குகளிலும் இருதயம் சிரோ சிகா கவசம் என்னு மந்திரங்களையும், கிழக்கு முதலாக நான்கு திக்குகளிலும் அஸ்த்ர மந்திரத்தையும் க்ரமந் தவறுமற் பூஜிக்க வேண்டும்.

இருதய மந்திரம் சந்த்ரவர்ணம், சிரோமந்திரம் கோரோசனை நிறம், சிகாமந்திரம் மின்னல் நிறம், கவச மந்திரம் நாலு பக்கமும் சூழ்ந்த புகை நிறம், அஸ்த்ர மந்திரம் கபிலநிற மென்றுந் தியானிக்க வேண்டும். நடுவிலுள்ள நேத்திர மந்திரத்தைச் சோதிருப ப்ரகாசமாகத் தியானித்தல் வேண்டும்,

இம் மந்திர தேவர்கள் யாவரும் ஐந்து முகங்களும் பத்துக் கைகளும் வுடையவர்கள். சந்திரனுலும் அநேக ஆபரணங்களாலும் அநேக மாலைகளாலும் சந்தனத்தாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டவர்கள்;

பதினறு வயதையும் நல்ல ரூபத்தையும் தளராத யௌவனத்தையும் நிர்மலமான முகத்தையும் சாந்தத்தையும் மூன்று நேத்திரத்தையும் ஸ்வஸ்திகாசனத்தையு முடையவர்கள்.

இவர்கள் பரமசிவத்தின் சிரோ மந்திரம் இருதய மந்திரம் முதலானவைகளால் வரவழைக்கத் தக்கவர்கள். இவர்களை இவ்வாறு பூஜிக்காவிடின், ஆசிரியர் ஈசானதிக்கில் நேத்ரமந்திர ஸ்வரூபமான ஈசான மந்திரத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு பரமசிவத்திற்கு நான்கு பக்கத்தினும் கர்ப்பக்ரஹ ப்ராகாரத்தைப் பூஜித்தல்வேண்டும். அன்றியும் இவ்விடத்து வாம முதலான நவசக்திகள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

பரமசிவத்தின் மடியில் வீற்றிருக்கிற மனோன்மனி யென்னும் ஆதிசக்தியைப் பூஜித்தல் வேண்டும். இந்த ஆவாஹன முதலிய சமஸ்தங்களையும் அதனதன் மந்திரங்களால் முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும். இவைகட்கு அவகுண்டனம் அமிருதீகரணமின்றி ஆறுவித ஸம்ஸ்காரமெ பண்டிதர்களால் வெவ்வேறக ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது.

ஸ்நபனமும் தீபங்களி னேற்பாடும் அங்கபாவத்தைக்கட்டுவது; வேறன்று.

இரண்டாவது ஆவரண பூஜை.

இரண்டாம் ஆவரணத்தில் அநந்தாதி வித்யேசுரர்கள் முறையாகப் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அநந்தர் சூக்ஷ்மர் சிவோத்தமர் ஏக நேத்ரர் திரிமூர்த்தி ச்ரீகண்டர் சிகண்டி இந்த தேவர்கள் நான்கு முகமுள்ளவர்கள்; பரமசிவம்போல் பத்து புஜங்களை யுடையவர்கள்; அர்த்த சந்திரனைச் சிரசி லுடையவர்கள்; சாந்தர்கள்; தாமரச புஷ்பத்தி லிருப்பவர்கள்; நானவிதமான ஆயுதங்களை யுடையவர்கள்; கத்தி கேடயம் வில் பாணம் கமண்டலம் ஜபமாலை சூலம் தாமரச புஷ்பம் வரம் அபயம் இவைகளோடு கூடின கைகளையுடையவர்கள்; பூணூல்களை யுடையவர்கள்; ப்ரளயகாலச் சூரியர்களுக்குச் சமானமானவர்கள்; சிருஷ்டியில் பரமசிவத்தால் ஏவப்பட்டவர்கள்.

அநந்தர் கிழக்கு, சூக்ஷ்மர் தெற்கு, சிவோத்தமர் மேற்கு, ஏகநேத்ரர் வடக்கு, ஏக ருத்ரர் ஈசானம், திரிமூர்த்தி ஆக்நேயம், ஸ்ரீகண்டர் நிருதி; சிகண்டி வாயு என்னும் திக்குகளில் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்

மூன்றாவது ஆவரண பூஜை.

மூன்றாவது ஆவரணத்தில் பிரதமகணேசுரர்கள் குபேர திக்கு முதலாக வரிசையாய்ப் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

வடக்கில் – சிங்கவாகனத்தையும், மூன்று கண்களையும், மஞ்சள் நிறத்தையும் கண்ணாடியை உத்வகித்துக் கொண்டு மிருக்கிற அம்பிகையைப் பூஜிக்க.

ஈசானத்தில் – சுத்தமான வைடூர்ய நிறமும், உக்ரமும், புலித்தோலும், மூன்று கண்களும், சூலதண்ட கோடாலி வரம், அபயம் இவைகளைக் கையிலுடையவரும், அர்த்த சந்த்ரன் சர்பம் இவைகளால் பூஷிக்கப்பட்டவருமான சண்டேசரைப் பூஜிக்க.

கிழக்கில் – பத்மராகத்திற் கொப்பான காந்தி ; முக்கன் ; கையிற் சூலம் ; நாகயஞ்ஞோபவீதம் இவைகளையுடைவராயும், சாந்தராயு மிருக்கிற நந்தியைப் பூஜிக்க.

ஆக்நேயத்தில் – பச்சை நிறம், கையிற் சூலம், முக்கண், நாகயஞ்ஞோபவீதம் இவைகளையுடைய ருத்ர சம்பந்தமான மஹாகாளரைப் பூஜிக்க.

தெற்கில் – குள்ளமான வுருவம், யானை முகம், தன்னுடைய தந்தத்தைப் பிடித்தகை, கும்பச்சிரம், முறம் போன்ற காதுகள், மூன்று ஒட்டைச்சாண் பிரமாணமுள்ள மிருதுவான தும்பிக்கை, லட்டுபக்ஷணம், கோடாலி, ஜபமாலை யிவைகளையுடைய கைகள், மூன்று கண்கள், தாமரைப் பூவின் இலை நிறம் இவைகளையுடைய விநாயகரைப் பூஜிக்க.

தென்மேற்கில் – ருஷப வடிவம், முக்கண், குருக்கத்தி சந்திரன் பனி யிவைகளைப் போன்ற நிறம், சமஸ்த ஆதாரபூதத்தன்மை, தர்மாத்ம வடிவம் என்னும் இவைகளை யுடைய இடப தேவரைப் பூஜிக்க.

மேற்கில் – மாமிச மில்லாத சரீரமும், வெண்ணிறமும் உள்ள ப்ருங்கியைப் பூஜிக்க.

வாயுவில் – ஆறுமுகம், இளமைப் பருவம், பன்னிரண்டு கண்கள், பன்னிரண்டு புஜங்கள், சக்தி மணி கேடயம் தாமரைப்பூ பல்லவம் கோழி தண்டம் வரம் அபயம் வில் பாணம் பெரிய கோடாலி என்பவைகளை யுடைய சுப்பிரமணியரைப் பூஜிக்க.

சம்பத்தின் பொருட்டு ஒரு முகம் இரண்டு கைகள் அல்லது நான்கு கைகளோடு சக்திவேல் கோழி வரம் அபயம் இவைகளோடு கூடியவராகவும், பவளம் போன்ற காந்தியை யுடைய அந்தச் சுப்பிரமணியர் பலாபேக்ஷிகளால் பூஜிக்கத்தக்கவராக ஆகின்றார்.

இவ்வாறன்றி வேறுவிதமாயும் கணேச்வரர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். தேவி, சண்டேச்வரர், மஹாகாளர், இடபம், நந்திகேச்வரர், கணேசர், ப்ருங்கி, சுப்பிரமணியர் இவர்களை பத்மராகத்தோடு சமமான காந்தியை யுடையவர்களாகப் பூஜிக்க.

நான்காவது ஆவரண பூஜை.

நான்கா மாவரணத்தில் தத்தம் திக்குகளை யடைந்திருக்கிற திக்கு பாலகர்களை முறையே பூஜித்தல் வேண்டும்.

கிழக்கில் – ஐராவத வாகனம், மஞ்சள் நிறம், வஜ்ராயுதம், ஆயிரங் கண்கள் என்னு மிவைகளையுடைய தேவேந்திரனைப் பூஜிக்க.

தென்கிழக்கில் – ஒளி வீசுகிற மாலை, சத்தியாயுதம், ஆட்டுக்கிடா வாகனம் என்னு மிவைகளையுடைய அக்நி தேவனைப் பூஜிக்க.

தெற்கில் – எருமைக்கடா வாகனம், கறுத்த நிறம், கையிற் றண்டம என்னு மிவைகளையுடைய யமனைப் பூஜிக்க.

தென் மேற்கில் – கறுத்த நிறம், கையிற் கதை, நரவாஹனம் (பல்லக்கு) என்று மிவைகளையுடைய நிருதியைப் பூஜிக்க.

மேற்கில் – வெண்ணிறம், முதலை வாகனம், கையிற் பாசம் என்னு மிவைகளை யுடைய வருணனைப் பூஜிக்க.

வாயு திக்கில் – சித்திர வர்ணம், கையில் த்வஜம், மான் வாகனம் இவைகளை யுடைய வாயுவைப் பூஜிக்க,

வடக்கில் – மஞ்சள் நிறம், கையிற் கத்தி, குதிரை வாகனம் என்று மிவைகளையுடைய குபேரனைப் பூஜிக்க.

ஈசானத்தில் – கோரோசனை வர்ணம் (கபிலவர்ணம்), கையிற் சூலம், ருஷப வாகனம், முக்கண், தெளிவான திருமுகம், சந்தோஷப் பார்வை என்னு மிவைகளையுடைய ஈசானமூர்த்தியைப் பூஜிக்க,

கீழே பூமியில் – (கிழக்கிற்கும் ஈசானத்திற்கும் இடையே) கறுத்த நிறம், கருடவாகனம், கையிற் சக்கரம் என்னு மிவைகளை யுடைய திருமாலைப் பூஜிக்க.

மேலே ஆகாயத்தில் – (நிருதிக்கும் மேற்கிற்குய் இடையே) சிவந்த நிறம், அன்னவாகனம், கையிற்றாமரையு முடைய ப்ரம்மாவைப் பூஜிக்க. தத்தம் நாம முதலிய அக்ஷரங்களால் இவர்கள் யாவரும் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

ஐந்தாம் ஆவரணப் பூஜை.

ஐந்தா மாவரணத்தில் அஸ்திர சமுகங்களைச் சாத்திரவிதிப் படிப் பூஜிக்க வேண்டும்.

கிழக்கில் – மஞ்சள் நிறம் அறுகோண வஜ்ராயுதம்,
ஆக்நேயத்தில் – மிகவும் சிவந்த நிறமுள்ள சத்தியாயுதம்,

தெற்கில் – கறுத்த நிறமுள்ள தண்டம்,
தென்மேற்கில் – கறுத்த நிறமுள்ள கத்தி,
மேற்கில் – வெளுத்த நிறமுள்ள பாசம்,
வாயுவில் – சித்திர த்வஜம்,
வடக்கில் – பொன்னிறமான கதாயுதம்,
ஈசானத்தில் – ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற சூலாயுதம்,
அடியில் – சூரியனைப் போன்ற காந்தியை யுடைய சக்ராயுதம்,

மேற்பாகத்தில் – வெண்டாமரைப் பூ இவைகளை முறையே ஜிக்க. இவ்வாறு பஞ்சாவரண பூஜையானது சுருக்கமாகச் சால்லப்பட்டது.

ஏகாவரணமானது அங்கமந்திரங்களாலும் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்தி ங்களாலும் பூஜிக்கவேண்டும். அற்றேல் தனியே அங்கமந்திரம் ல்லது தனியே பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரம்; அல்லது பஞ்சப் பிரும்மாங்க ன்னும் இரண்டுஞ் சேர்ந்த மந்திரம் என்பவைகளாலும், லோக லகர்கள் அஸ்திரங்கள்; அல்லது அஸ்திரங்களோடு சேர்ந்திருக் ம லோகபாலகர்கள் என்னும் ஆவரணத் திரயம் பூஜித்தல் வண்டும்.

பிறகு பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரம் அங்கமந்திரம் அஷ்ட வித்யேசர் காதச ருத்ரர் இவர்களை சந்தனம் முதலானவைகளால் உள் ஆவரணக் கிரமமாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

வெளியாவரணப் பூஜையைப் பரிவார தேவதையின் பூஜா தியில் புத்திமான் அறிகிருர்கள்.

இவ்வாறு ஆவரணத்தைப் பூஜித்து உத்தமமான நைவேத் த்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

நைவேத்யம்.

நைவேத்யம் ஐந்துமுகங்களிலும் கொடுத்தல் வேண்டும், அவ் ாறன்றி மேல்முகத்திலும் கொடுக்கலாம். சமஸ்த அங்கங்களுக்கும் நவெத்யம் முன்னிற் பாயதிளவாக வேருனதாகும். ப்ரத்யேக த்திரங்கள் கிடைக்குமாளுல் அவிசைத் தனித்தனியே பாகஞ் சய்யத் தக்கது. அவ்வாறு ப்ரத்யேக பாத்திரங்களில்லாவிடின் பரி த்தமான ஏக பாத்திரத்தில் சமைத்த அன்னத்தைத் தனித்தனியே வத்தல் வேண்டும்.

த்வாரபாலகர் முதல் வெளியாவரணத்தி லிருக்கிற தேவதை ட்கு, வேவ்வேருக சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜிக்க வண்டுமென்று விதிக்கப்படுகிறது.

பலி ஹோம தாம்பூலம்.

பூத முதலான கணங்களின் பொருட்டு பலியைக் கொடுத்துப் பிறகு மந்திர பூர்வமான நைவேத்யம் சொடுக்கவேண்டும். அதன் முடிவில் மறுபடியும் உள்ளாவரணத்தை யடைந்து நிந்ய ஹோமம் செய்யத்தக்கது. பிறகு ஹஸ்த ப்ரக்ஷாளன பூர்வமாக ஆசமனத்தைக் கொடுத்து, தேவர்கட்குந் தகுதியும் முகப்பழக்கமுமான தாம்பூலத் தையும் கொடுக்கவேண்டும்.

உபசாரம்.

அப்பொழுது ஸ்ரீமத் பஞ்சமஹா சப்தம் கண்ணுடி கொடை விசிறி வெண்சாமரங்களாலும், பாட்டு நிருத்தம் ஜபம் தோத்திரங் களாலும் அந்தச் சிவபெருமானை சந்தோஷிப்பித்தல் வேண்டும்.

பவித்ரம்

சந்தோஷமுள்ள உமையவளோடு வீற்றிருப்பவராயும், சக்தி ஸ்வரூபராயுமுள்ள சதாசிவரை த்யானித்து அவர் சிரஸில், கர்மங் களைப் பூர்த்தி செய்வதான பவித்திரத்தைச் சாற்றல் வேண்டும்.

எந்தக் காரணத்தால் நாடோறும் மனோவாக்குக் காயங்களா லுண்டாகிற பாவத்தினுல் விழுகின்ற நரகத்தினின்றும் காப்பாற்று கிறதோ அந்தக் காரணத்தால் பவித்திரம் என்றும் பெயரை யுடையது.

ப்ராசாத மந்திரோச்சாரணம்.

யாவும் சம்பூரணமாகும் பொருட்டு முதலிற் சகலத்திற்கும் முடி வான பரமீகரணத்தை (மூலமந்திரத்துடன் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரங் களை) யுச்சரித்துப் பிறகு ப்ராசாத மந்திரத்தை முன்போல் ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஜபம்.

புத்திமானுனவன் முன்னமே ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட முத்திரையால், இன்னது இன்ன பிரயோஜனம் கொடுத்தல் வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்து ஜபமாலையால் ஜபித்தல் வேண்டும்.

யாது காரணத்தால் ருத்ர நேத்ரங்கட்குச் சமானமாகிய ருத்தி ராக்ஷங்களுக்குக் கட்டுக் கட்டப்படுகிறதோ அந்தக் காரணத்தாலும், காணப்பட்டதும் காணப்படாததுமான பலனை யடைவிப்பதாலும் ருத்திராக்ஷ ஜபமாலை யென்று சொல்லப்படுகிறது. சிவதீர்த்தத்தால் நன்ருகச் சுத்தி செய்யப்பட்ட அந்த ஜபமாலையானது நூற்றெட்டு

அல்லது ஐம்பத்து நான்கு அல்லது இருபத்தேழினுலாவது செய்யத் தக்கது.

இச்சிக்கப்படுகின்ற, நடுவிரல் பவித்ரவிரல் பெருவிரல்களால் (ருத்ராக்ஷத்தை) நடத்துவதால் உத்தமமாகிய சித்தியும்; பெருவிரல் சுட்டுவிரல் சம்பந்தத்தால் மத்திமமாகிய சித்தியும், சிறுவிரல் பெருவிரல்களுடைய சம்பந்தத்தால் அதமமாகிய சித்தியும் கூறப்படுகிறது.

மூலமந்திரத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு ஜபம் பஞ்சப்ரம்ம அங்க மந்திரங்களின் ஜபம் புத்திமானுல் செய்யத்தக்கது.

புத்திமானுனவன், ஆலச்யம் விபரமின்மை ஒருவரிடத்திருந்தும் நேரே யடையாமை சீக்கிரமின்மை மனப்ராந்தியால் கணக்கிடப்படாமை யாகிய ஜபத்தை நித்யகர்ம முதலிய சகல கர்மங்களிலும் செய்யப்படாது.

நித்யகர்ம முதலிய கர்மபேதத்தாற் சொல்லப்பட்ட ஜபத்தைச் செய்து தீவேதனம் செய்தல் வேண்டும்.

பிரார்த்தனே.

ஆசாரியரானவர் சாதிக்கத்தக்க காரியத்தின் முடிவிற்காகவும், மற்ற ஜன விருத்திக்காகவும் மூன்று உள்ளங்கை ஜலத்தினுல் புஷ்ப தர்ப்ப முதலானவற்ருேடு–

"ரகஸ்யம் அதிரஹஸ்யம் முதலிய மந்திர தத்துவங்க ளனேத்தையுங் காப்பவர் நீரே; ஆகையால் தேவரீர் அனேத்தையுங் காக்கின்றமைப்பற்றி எம்முடைய ஜபத்தையும் ஏற்றருளல் வேண்டும். எந்தச் ஜெபமானது உம்மிடத்தில் இருக்கின்றதோ அந்தச் ஜெபத்தைக் கொண்டு உம்முடைய பிரசாதத்தால் எங்களுக்குப் போக மோக்ஷங்கள் சித்திக்கவே செய்யும், ஆகையால் அடியேனிடத்திற் கிருபை வைத்து ஜெபத்தை ஏற்ற நளல் வேண்டும்." என்றும்,

"ஹே சங்கரனே! சிவபதத்தி லிருக்கும் என்னுடை புண்ணிய ரூபமான கன்மத்தைக் காப்பாற்றும்; பாவரூபமான கன்மத்தை நாசஞ் செய்யும்" என்றும் பிரார்த்திக்க.

பின்னர், "பலன் தருபவன் சிவனே பலனே யனுபவிப்பவன் சிவனே, எல்லா ஜெகத்துக்களும் சிவனே, பூஜிப்பவன் சிவனே, இவ்வாறு சிவன் எல்லாமா யிருத்தலால் நான் சிவமாயிருக்கின்றேன்" என்று இவ்வாறு தியானித்து தனது ஆன்மாவையும் ஜெபத்தையும் பூஜையையும் பக்தியுடன் நிவேதித்தல் வேண்டும்.

அநேகவித தோத்திரங்களால் அடிக்கடி தோத்திரஞ் செய்து நமஸ்கரித்து ஹோமம் செய்கிற கிரஹத்தில் நித்ய சிவாக்நியில் நித்யமாகிய அக்நிகார்யத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

நித்யஹோமம்.

யாகசாலேயின் ஆக்னேய குண்டத்தில் அக்நிகார்யமானது வரிசையாகச் செய்யத்தக்கது.

உத்ஸவம்.

நித்யோத்சவத்தையும் அதன் பிறகு தாண்டவோத்சவத்தையுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு சிவலிங்கத்தை யர்ச்சித்துச் சந்தனம் புஷ்பம் முதலானவைகளால் முறையே பராங்முகார்க்யங் கொடுத்து மஹா முத்திரையுங் காண்பித்தல் வேண்டும்.

அஸ்திரமந்திரத்தால் சம்கார முத்திரை காட்டி ஆவரணங்களிலிருந்து தேவர்களே யெழுப்பி மூர்த்தி மந்திரத்தால் அவ்வ மூர்த்திகளே யடைந்தவர்களாகச் செய்தல் வேண்டும்.

தியானம்.

சாதகரஹிதமாயும் சகளோபாதியிலிருந்து விடப்பட்டதாயும் எவ்வாறு நிஷ்களத்தை யடைந்திருக்குமோ அவ்வாறே இருதய மந்திரத்தை யநுசரித்திருக்கிற மூலமந்திரத்தை யுச்சரித்து இருதயத்திற் சிவத்துடன் பேதமற்றிருப்பதாய் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

விஸர்ஜனம்

தன் குரு மூலமாகப் பெற்ற சல லிங்க பிம்பங்களில் பூஜை முடிந்தபாவனேயின் பேரில் க்ஷமஸ்வ என்றும் முன்போல பெற்ற க்ஷணிகலிங்கங்கள் (உருத்ராக்ஷம் நீங்கியது) மறுதினம் பூஜைக்கு வேறு வைத்துக்கொள்ளவேண்டியதால் பராங்முகார்க்யம் கொடுத்தல்; ருத்ராக்ஷத்தை தீர்த்தத்தால் சுத்தி செய்து மறுபடி யுமெடுத்துக் கொள்ளல்.

சண்டேச பூஜை.

ஈசானத்தில் சண்டேசரை சந்தனபுஷ்பம் முதலானவைகளால் முறையே யஜித்து அவர் பொருட்டு சிவ நிர்மால்யம் சகலமும் சமர்ப்பிக்கவேண்டும் பின் கைகளில் மும்முறை கொட்டி சிவபூஜா பலனேத் தருமாறும் வேண்டவும்.

பரமசிவத்தின் கோபாம்சமான சண்டேசரை சிலர் சிவ லிங்க மூர்த்தத்தில் இருப்பவரென்றும் பிண்டிகையி லிருப்பவ ரென்றும் அவ்வாறன்றி ஈசான திக்கில் பீடத்தி லிருப்பவரென்றும் வெளி யிலிருப்பவரென்றும் அவ்வாறன்றி சண்டேச கிரகத்தி லிருப்பவ ரென்றும் கூறுவர்.

நிர்மால்யம்

நைவேத்யம் சந்தனம் புஷ்பம் முதலாகிய நீடித்த காலமா யுள்ள பொருள், அனுபவிக்கப்பட்ட மாலை இவைகள் நிர்மால்யம் என்று கூறப்படும்.

மிருத்மயமான லிங்கத்திலிருக்கின்ற தூளியும் சிவபெருமானுற் புசித்து விடப்பட்டதும் சண்டேசரால் புசிக்கத் தக்கதுமான வஸ்து எதுவோ அதையும் பெற விரும்பப்படாது; அதை முயற்சியுடன் விடத்தக்கது.

மண்டபாதிகளின் மேல் கட்டுகிற விதானம் குடை புஷ்ப மாலை முதலானவையும், வஸ்திரம் ஆபரணம் வாஹனம் இவைகளும் பசு பூமி பொன் வாஸம் முதலியனவும், அவ்வஸ்துக்களில் வேறாகிய த்ரவ்யமும், சிவபெருமான் பொருட்டு நிவேதனம் செய்ப்பட்ட தெல்லாம் சிவசொத் தென்று சொல்லப்படும்.

சிவ சொத்தாவது, சண்டேசர் புசித்த நிர்மால்யமாவது தனது உபயோகத்திற்காக உபயோகித்தல் கூடாது. முன்கூறிய மேற்கட்டி மாலை முதலியவைகளைப் பரிசிப்பதும், தூபவாசனையை மோப்பதும் குற்றமாக. அவ்வாறே சிவத்தின் தீபங்களைத் தூண்டல் முதலானதுங் குற்றமாகாது.

சமாதி.

போகாபேக்ஷையின்றிச் சிவலிங்க பூஜையினீங்கி முன்போல் தத்வமந்த்ர சோதனை செய்து, ப்ரணவ சோரூபாகார சிவத்தை யோக பீடத்தில் ந்யாசம் செய்து பவித்ர மந்திரங்களால் சகளீகரித்துச் சிவ காயத்ரியால் உபாசித்தல் வேண்டும்.

போகாங்கம்

பின்பு போகநிமித்தம் சக்தியானுசாரமாய்ப் புஷ்பமுதலானவை களால் அலங்கரித்து வேதிகையோடு கூடிய சிவலிங்கத்தை, எனது குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்க வெனப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

அர்க்ய முதலிய பாத்ரங்களை யலம்பிப் பலகை முதலிய பீடத் தில் வைத்தல் வேண்டும். கர்ப்பக்ரஹத்தை முமுறு பசுவின் சாணத்தி னுண்டையால் மெழுகி அந்த க்ரஹத்திற்கு வெளியில் நிர் மால்ய விசர்ஜன பாத்திரத்தில் சண்டர் புசித்த நிர்மால்யத்தையும் போடல் வேண்டும்.

அபிஷே தீர்த்தம் பால் தயிர் முதலானவைகள் நாபிக்கு மேலும் கீழும் சிந்தப்பட்டால் ஸ்நாநஞ் செய்க. அல்லது அலம்பு தலாவது செய்தல் வேண்டும்.

நழுவுதல் தவறிப் போதல் இவற்றின் சுத்திக்காக, அந்தக் காரண சுத்தியுடன் ஆசமனஞ் செய்து பரமசிவத்தை நமஸ்கரித்து ஸம்ஹிதா மந்திரத்தை யுச்சரித்தல் வேண்டும்.

பின்பு யாகசாலையி லிருக்கும் சலலிங்கத்தினும் ம்ருத் லிங்கத் தினும் பூஜையை உபசங்காரம் செய்தல் வேண்டும். பசுவின் சாணத்தின் முன்றுண்டையால் கை கால்களைச் சுத்திசெய்து பிறகு விதிப்படி ஆசமனஞ் செய்து பூமியில் தண்டாகாரமாய் விழுந்து நமஸ்கரித்து ஸ்வாமீ எனது குற்றங்களைப் பொறுத்தருளல் வேண்டு மெனப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

நான்காவது அர்சனுவிதி படலம் முற்றிற்று.

—:*:—

குறிப்பு :—

பக்கம்–கசுரு வரி–12ல் "த்வாரத்தில் எழுகு லிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். பரிவாரத்திற் சிவலிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்." என்பதை "த்வாரத்தில் உலோகத்தினுலான அல்லது சிலையினுலான பரிவாரத்தை பூஜித்தல் வேண்டும்." என்று திருத்தி வாசிக்க.

— :: —

॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌡𑍀𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌡𑍀𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌦𑌯𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌦𑌯𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌰𑍍 𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌷𑌟𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌸𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍈𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌯𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌾𑌲 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌨𑌵𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨
𑌦𑍋𑌷𑌹𑍃𑌤𑍍 ॥ ௫

𑌶𑍈𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍇𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇 𑌘𑌟𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌘𑌟𑌿𑌕𑍈𑌕𑌾 𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥

𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍀𑌨𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋𑌪𑌤𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋𑌦𑌯𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 ॥ ௧௦

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥

𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌡𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌯𑌾𑌮𑌕𑍇 ॥
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌰𑌵𑍌 ॥

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌦𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌰𑍍𑌤𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚
𑌮𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍇𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍
𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌵𑍌𑌷𑌡𑌨𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌯 𑌚 ॥ ௧௫

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 ।
𑌪𑍂𑌜𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌯𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌃 ॥

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌵𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍇𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍋𑌪𑌯𑍋𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌨𑍋𑌶𑍀𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌹𑌿𑌤𑌾
𑌶𑌂𑌹𑍋𑌯𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌬𑌤𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇
𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇𑌃 ॥ ௨௦

கஷ்டெ ஷிஷெகாயஹ்ம் வாரி ஸம்ஸாரவாரி யஜ ।
ஹாராதிநவஹாராஜம் நவமிஜெயசாயதெ ॥

வனக்ஹாரவி வ்யுஸ்ஸா தா ஹெதொரஜ்கு நவஸம்வ்யா ।
கஷ்டெராணெ ரயாஜ்லிவர்ா ஆமாசெணெ
ஷ்ரு மாசெணஷ்ஹ வா ॥

ஷ்யம்ஹா வாணமிஜாஜள வொரகெதுஷெரீதும் ஹி வாம்ஹிதழு ।
ஷ்ாசெநாதக வூசாணம் ஸ்யா ஜாஷ்ாயெல் ஹி யயெஷயா ॥

வஹாஜ்ஞுதம் வஹுமவும் கா பராம்பா கவுரொசகழு ।
ஷ்வநாயஹாய கயிதவூசாணெ ந வூக்ஷ்வயெஜ ॥

ஸளவண்ல் சஹிணல்ஸஹிதெதூரகும் காவஹாவொரய
ஜ்யாகஹிக்கழு ।
தெவாஜம்காரயொசெயூந வூசாணெ ந ஷசீநீதழு ॥ ௨௫

தெவாஜ சாதூதும் வொரகும் சயூசம் கூளசசாவ்யுதெ ।
காவஹாஸ தஜாஜம் வஜும் சயசம் வபிகீதிர்தழு ॥

கக்ஷஹஷ்ாயதம் வாரய விஷ்ாரம் ஸூஜ ஆிஹஷ்கழு ।
சதெநாரசதா ஸாமக்ஷம் விசிஷ்டம் வஜுசாவ்யதெ ॥

விஷ்ாராஷ்ட மணா யாசம் ஸசமதா ஸமக்ஷணழு ।
கூவாசஷ்டாநிதழுஜ கொரவிகஜ வஜ்ஜெஜ ॥

வஜுசெவம் வியஜ்ஜு மூஹீபாதசவயொமியஜ ।
காசகாச ஜாஜ ந ஜுவஹா ஷிஜாயெசரசீரக ஜயா ॥

திமெதெ நவ ஸாயாகு வாஜும் யதொதூசம் ஜிவஜ ।
ஷிஜாயெரா ஸீரக ஜுவஹாயாகும் சயூச சாவ்யதெ ॥ ௩௦

உஸீரம்வஜுதெநாவெதும் சயசம் வாஜூசாவ்யதெ
வஹாஜவஜுகவஹரிர வாராஜ ஜுஷிர்ஸம்யாதழு ॥

கூவ கூவசீரியாயல் சஸீராய வஜுதெநெ ।
ஸஜ கூயஜ கவஹரிர ஜாஷிவதும் ஆிஜொதசாஃ ॥

கூவாசெதா வூயொகதவூ சசொரஸீரயாதஜா வா ।
கூவஃ கூீரகாபாஜாணி யவஸிஜாயல் தஜாதெஜெஃ ॥

திமெ வீஹி ஸாயாகும் கவஹூ சஷ்டாஜசாவ்யதெ ।
கூவஃ கூீரகாபாஜாணி தஜாவாஷசநவாஃ ॥

கவெஹ்யாரஷ்டாஜு ஜதி வொரகெதா யதெவெ ஷிஜாயல்தெகெ
ஷஹ ।
தஜாஜ வீஹிஸிஜாயல் திமொதக சயாவிவா ॥ ௩௫

கவஹம் வாஷ்ஜஜொவெத சயவா ஸாசஷாஜுதழு ।
வஜு நஜா மரசெணவ காசகாசம் மஸுசாவ்யதெ ।
வனகம் அயஜுயம் வாரவி வவஹரிணெ வதாஷயழு ।
காஸீரமஸ கவஹரிரவஜுதெநவர் வூகூவயெஜ ॥

வூதெதூகம் நிஷசாதூம் வா தயஹம் வா தயஹ்கழு ।
உதூசாதுசிஜாஜா வா ஹஜாதி ஹஜாவயி ॥

கதீவ ஹஜ ஹீநா நாம யஜாஹம் வூசாணதஃ ।
வனவம் வாஜூரி வஜுரிநாம் வூசாணம் வபிகீதிர்தழு ॥

வாஷ்ாணாம் ஜக்ஷணம் வகூூ ஸாஹாநூ நிவாஜவாஃ ।
வஷ்தவசீஜ வாஜாஜம் பம்வவாஷ்ஜ சஜிகா ॥ ௪௦

ஜதூாவதஹம் ஸ்ரீயாவதஹம் சஜாரம் பஹாகணிர்கா ।
ஆிகணிர்காரவம் ஜாதீ ஜகூீஷ்வகாஜ ஜயா ॥

வா - ¦ ஹஜ

ஶ்வேதார்கம் ராஜதீ த்₃ரோணம் ச ஸிதம் ஶ்வேதரோஹிதம் |
விஷ்ணுக்ராந்திம் ச கல்ஹாரம் [1] ஹம்ஸராஜமதீ ச ஸா ||

வ்யாக்₄ரீ சம்பகவ்ருக்ஷஶ்ச கரவீரம் தே₃வதாருகம் |
ஜாதிகா பத்ரபுஷ்பம் ச உத்பலம் கத₃ம்பவ்ருக்ஷகம் ||

ஏதானி ஶ்வேதவ்ருக்ஷாணி தே₃வ்யா: ஸர்வத்ர ஸாம்ஸித்₃தி₄ |
ரக்தபத்₃மம் ஜபாபுஷ்பம் ரக்தோத்பலம் ச பாடலீ ||

தா₃டி₃மீ சைவ பாரிஜாதம் ப்₃ருஹதீ கரவீரகம் | ௪௫
வ்யாக்₄ரீ ச ரக்தமந்தா₃ரம் பத்₃மகா ரோசிகா ததா₂ ||

ஏதானி வ்ருக்ஷாணி தத்ரைகம் ரக்தான்யேதானி நிர்தி₃ஶேத் |
ஶோணகம் கர்ணிகாரம் ச சம்பகம் ஹேம பாரிஜாதம் ||

ஸ்வர்ணபுஷ்பம் கோரண்டம் [2] ஶிரீஷம் கிங்கிணீகா |
ஏதானி பீதவ்ருக்ஷாணி க்ருஷ்ணே நீலோத்பலம் ததா₂ ||

பி₃ல்வபத்ரம் ச ஶ்வேதம் ச தூ₃ர்வாமூலம் ச பாடலீ |
அபாமார்க₃ம் கரஞ்ஜ ச ருத்₃ராக்ஷம் வஸ்வீரம் ஶமீ ததா₂ ||

பா₃லவம் ஶம்பு₃கோ வ்யாஸ: ஜம்பூ₃கோ நாக₃நந்தி₃கா |
ஸகபத்ராரவிந்த₃ம் ச விஷ்ணுக்ராந்திஸ்ததை₂வ ச ||

ஸஹதே₃வ்யா க்ருஷ்ணதுலஸீ க₃ந்த₄பத்ரிகா |
ஸர்வௌஷதீ₄னி பத்ராணி புஷ்பவ்ருக்ஷாணி ச || ௫௦

உஶீரஹ்ரீவேராதி₃கா₃நி பா₃ஹ்யாநி ஹி |
அர்கவ்ருக்ஷஸஹஸ்ரேப்₄யோ ப₃கவ்ருக்ஷம் விஶிஷ்யதே ||

ப₃கவ்ருக்ஷஸஹஸ்ரேப்₄யோ ஹேமபாரிஜாதகம் வராம் |
பாரிஜாதகஸஹஸ்ரேப்₄ய: ஶமீவ்ருக்ஷம் விஶிஷ்யதே ||

பா - 1 விஷ்ணுக்ராந்தீ ஸகல்ஹாரம் 2 கோரண்டம்

ஸர்வாஸாம் வ்ருக்ஷஜாதீநாம் ஶ்ரேஷ்ட₂த்வம் வதா₃ம்யஹம் |

ப்ராத:காலே பூஜாயாம் —

அர்கவ்ருக்ஷஸஹஸ்ரேப்₄ய: கரவீரம் விஶிஷ்யதே |
கரவீரஸஹஸ்ரேப்₄ய: பத்₃மவ்ருக்ஷம் விஶிஷ்யதே ||

பத்₃மவ்ருக்ஷஸஹஸ்ரேப்₄யோ பி₃ல்வபத்ரம் விஶிஷ்யதே |
பி₃ல்வபத்ரஸஹஸ்ரேப்₄யோ ப₃கவ்ருக்ஷம் விஶிஷ்யதே |

ப₃கவ்ருக்ஷஸஹஸ்ரேப்₄யோ பாரிஜாதகம் விஶிஷ்யதே |
பாரிஜாதகஸஹஸ்ரேப்₄யோ ப்₃ருஹதீ ச விஶிஷ்யதே ||

ஸஹஸ்ரப்₃ருஹதீவ்ருக்ஷாத் த்₃ரோணவ்ருக்ஷம் விஶிஷ்யதே |
த்₃ரோணவ்ருக்ஷஸஹஸ்ரேப்₄ய: அபாமார்க₃ம் விஶிஷ்யதே ||

அபாமார்க₃ஸஹஸ்ரேப்₄ய: கர்ணவ்ருக்ஷம் விஶிஷ்யதே |
கர்ணவ்ருக்ஷஸஹஸ்ரேப்₄ய: ஶமீவ்ருக்ஷம் விஶிஷ்யதே |

ஶமீவ்ருக்ஷஸஹஸ்ரேப்₄ய: ஶ்ரேஷ்ட₂த்வம் வதா₃ம்யஹம் |

ஸந்த்₄யாபூஜாயாம் —

பத்₃மவ்ருக்ஷஸஹஸ்ரேப்₄யோ ப₃கவ்ருக்ஷம் விஶிஷ்யதே ||
ப₃கவ்ருக்ஷஸஹஸ்ரேப்₄யோ பி₃ல்வபத்ரம் விஶிஷ்யதே |
ஸர்வாஸாம் வ்ருக்ஷஜாதீநாம் ஶ்ரேஷ்ட₂த்வம் வதா₃ம்யஹம் ||

கரவீரஸ்ய ஜ்யேஷ்டா₂ ஜாதீ விஜயபாடலீ ||

ஶ்வேதமந்தா₃ரகுஸுமம் பத்ரபுஷ்பம் ததை₂வ ச |
நாக₃சம்பககுஸுமா பாரிஜாதகஸம்ஸ்ரா: ஸ்ம்ருதா: ||

கேதகீவாதிமுக்தஶ்ச யூதீ₂ ச நவமல்லிகா |
ஶிரீஷவர்ஜ்யம் பு₃ந்த்₃புஷ்பகுஸுமானி விவர்ஜயேத் || ௫௫

ஸங்கோசபத்ரகுஸுமம் த்ரிஜந்துபத்ரமுத்₃வம் |
வைஶீகானி பத்ராணி குஸுமானி விவர்ஜயேத் ||

மிஶ்ரஸ்நாநே த்வஶஸ்தாநி கஷாயாணி விவர்ஜயேத் ।
ஸ்நபநே த்வபவித்ராணி கஷாயாணி விவர்ஜயேத் ॥

ஸ்நபநேऽபி க்ராஹ்யம் பவித்ரம் பஞ்சகவ்யகம் ।
கநகாநி கலஶாநி ராத்ரௌ ஶயாநி ஶங்கரே ॥

திவாऽஶேஷாணி பர்வாணி திவாராத்ரௌ ச தீக்ஷிகா ।
புஷ்பாண்யஷ்ட யூதிகா ஜாதீ கரவீரமஹாதிகம் ॥

கேதகீபாடலாஶாநி ஶீர்ணபர்யுஷிதாநி ச ।
ஸ்வயம் பதிதபத்ராணி க்ருமிதஷ்டாஹதாநி ச ॥ ௬௦

ஶாகைர்நைவார்பயேத்தேவம் ஶுஷ்கம் ந நிவேதயேத் ।
ஶுநாऽவலீடபர்யுஷிதம் பக்வாந்நமபி நிவேதயேத் ॥

பக்வாநாமேவ ஶாகாநாம் ஸூபாந்நமபி நிவேதயேத் ।
ஸூபாந்நமேவ ஶாகாநாம் தண்டுலைஃ ஸஹிதைரபி ॥

ஓஷதீநாமேவ ஶாகாநாம் ஶக்த்யா பவதி வர்ஜிதஃ ।
பூதேக்ஷுபர்வாணாம் ரூபவாளவர்ணகம் ஸமம் ॥

ஸ்வர்ணம் தஶகுணம் ரத்நம் மாணிக்யாதி நவோத்பவம் ।
ஸத்ருஶேஷாம் தேஷ்வேவ த்ரிகுணம் ஸமமுச்யதே ॥

ஶூத்ராணாம் ஶோதிதைஃ பாத்ரைஃ ராஜதைர்வா நவாம்லகைஃ ।
த்ரவ்யைஃ க்ரீதைஃ பூஜயேந்நாஸ்ய ரக்தேய தந்த்யா ந ச ॥

க்ருஷ்ணகந்தார்சநே சைகோ நியந்தா ஸ த்ரிகுணோ பவேத் ।
த்ரிகுணாத்யுத்தமம் ஶ்ரேஷ்டம் தீக்ஷிதைஶ்சைவ தர்ஶிதம் ॥

ஶீதாஶீநஸ்ய யத்ரைவோऽயம் விப்ராணாம் து ஸமுத்பவஃ ।
ஸக்ருத்த்ரிதயதாபஞ்ச நவசதுர்நவாயவைஃ ॥

தாராக்ஷஸஹிதம் சைவ க்ரோஶேந ஸமீவர்ஜிதம் ।
ஶீதாமியஶ்சைவம் ஸ்நாநபாநா ச வர்ஜிதம் ।

யத்ர தாராக்ஷ கவர்ஜநாகநாऽகாதாஶாந்ததேநஃ ।
ஶாநாஶாம்ஸீஸிதாதிஶ்ரும் யஜேவாஹந்யாப்யாஸ்தம் ॥

உஶீர சந்தநோபேதம் ஶவாயாக்தா ஶயாஸ்யா தத் ।
ஶப்ருஶம் யஜேவஶிர்வாஸ்த ஶாஶீராதி ஶிவப்ரியம் ॥ ௭௦

காந்தாட்யம் பூதஸம்யுக்தம் ஸயஶோ யஜேவ உச்யதே ।
கேவலம் வா ஶாவர்ணவி யஜேவாயஸ்ம் ஶஹிஷாக்ஷி வா ॥

தண்டுலாதி ஶவஸ்ஸம் தீவாஸ்ய ஶயஶாऽயஶாஃ ।
ஶதாதிஃ ஸ்யாஸஸ்ஸா ஸகா ஸயாந்தம் ஶக்ஷவஸீஶகாஃ ।

ப்ரயாதாஃ கோடிஸம்க்யாதாஸ்யாந் தத்பர்ஷாசகாஃ ।
தீவாஸ்யாநேகஸம்க்யாயாம் ராத்ரௌ தச்சிதாணிதம் ஹவேத் ॥

ஶாநிர்வாண ப்ரதீபாஸ்யாஸ்ஸுமயர்ஸ்ய ஸ்த்ரயக்காஃ ।
தவம் ஸம்க்யாப்ரதீபாஷ்ட ஸம்வேஷ்யா பர்கீர்த்திதா ॥

கபிலாஶோவ்யாதேநாऽய தீபஸாகபீக உச்யதே ।
ராஜஸ்ஸிதேந ஶ்ரு ஶாராஜ்ஞந ஸகபிஷ்டா ॥ ௭௫

தந்த்ர த்ரியம் காஶா ஜ்வாலாஃ ஶ்ருத்ஷ்ட ப்ராயஶோஃ ஸ்ப்ருதாஃ ।
தாஶஸ்தாஸ ஸவே தீபோ ஶாஹ்ஸேண தா ஸபிஷ்டா ॥

ப்ருக்ஷமீஜோத்வைஃ ஸ்நேஹைஃ தீபைஃ ஶைவஶாச
உச்யதே ।
தாஶஸ்ஸாவி வைஶாவோ தீபோ யோஶ்ரூதாஃ ஸ்ப்ருதஃ ॥

ஹவிஷ்யாதி ஸம்ஸிதேநைவேத்யம் பஹாயா ஸ்ப்ருதம் ।
ஹோமாத்ஸாதி ஸம்ஸித் த்ரைவே ஸத்தபவிஸ்தயா ॥

நிவேத்யாத்வம் தயா நித்யவிதிநா ஸம்ப்ரகல்பயேத் ।
தாம்பூலஞ்சாபி ப்ராயே ந்யுத்ஸ்ருஜேதாதி லக்ஷணைஃ ॥

பக்ஷ்யாதிதத்ப்ரோக்ஷணஸ்தா கேவலாऽவயாயதே ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ௮0

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
ஸந்த்யார்ச்சநாவிதிர் நாம பஞ்சம: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௮0 ஆ. ஶ்லோகம் - ௧0௯௫

—:o:—

சிவமயம்

5-வது அர்ச்சநாங்கவிதி படல சந்த்ரிகை.

சந்த்யாகால பூஜை.

பிறகு அர்ச்சனைக் கங்கமான விதியைச் சந்தியாகால லக்ஷணத் தோடுங் கூறுகின்றேன். சூரியோதய ஆரம்பமுதல் சூரியோதயம் வரையில் ஏழரை நாழிகை கூடிய யாமம் சந்தியெனக் கூறப்படும். அறுபது ஸ்வாசம் ஒரு ப்ராணன்; ஆறுப்ராணன் ஒரு நாழிகை; அறுபது நாழிகை ஒரு இராப்பகல்.

அந்த அகோராத்திரி எட்டு சந்தியை யுடையதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இவ்வெட்டுச் சந்தியிலும் செய்யும் பூஜை ஸர்வோத்தம மாகும். ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு என்ற முகூர்த்த காலங்கள் கூடிய பூஜை ஒன்பது விதமாகும்.

பூஜாரம்ப முதல் ந்ருத்தந மீறுகச் சந்தியா காலங்களிற் செய் தல் வேண்டும். சந்தியை யதிக்ரமித்தால் குற்றமுண்டாகும். சந்தியா காலத்திற் குள்ளாயின் பூஜைக்குக் குற்றமில்லை.

விசேஷ உபசார பூஜாகாலத்தில் இவ்விதி கூறப்பட்டது. ஸ்நாநத்தில் இரண்டு நாழிகையும், பூஜையில் ஒரு நாழிகையும் இருத்தல் வேண்டும். நிவேதனத்திற்காக அரைநாழிகையும், பலிகொடுப்பது அதற்குச் சமமாய் அரைநாழிகையும், நித்யாக்நிகார்யம் அரைநாழிகையும், நித்யோத்ஸவத்தில் இரண்டு நாழிகையும், ந்ருத்தநத்திற்காக ஒரு நாழிகையுமாக இவ்விதமாய் காலமானது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மஹாராத்ரிகால சந்தியில் இவ்வாறு காலப்ரமாணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சொற்ப உபசாரத்திற் சந்தியாகாலத்திற் குறைவுவருமாகில் கெடுதலில்லை. தனக்கநுகூல காலத்திற் செய்யும் பூஜை தனக்கநுகூலமான நாழிகையாகும். ஆன்மார்த்த பூஜை சக்தியாநுகூலம் செய்யலாம்.

அருணோதய காலத்தில் மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்கு முன்னமே, சமஸ்த ப்ராணிகளி னஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறதாகிய பஞ்சமஹா சப்தத்தைச் சப்திக்க வேண்டும். அச் சமயத்தில் சகல மனோபீஷ்டங்களின் சித்திக்காகச் சிவபெருமானைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

அர்க்ய ஜலம்.

ஜலம் பால் தர்ப்பைநுனி யவை (கோதுமையின் ஓர் வகை) வெண்கடுகு அரிசி எள் நெல் இவைகளோடு கூடிய அர்க்யம் அஷ்டாங்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தண்ணீர் பால் தர்ப்பைநுனி அரிசி புஷ்பம் எள்ளு யவை வெண்கடுகு இவைகளோடு கூடிய அர்க்யம் அஷ்டாங்கமாகுமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

அவ்வாறன்றி அரிசி நெல் வெண்கடுகு எள்ளு சேர்ந்த நீராவது அல்லது புஷ்பஜலத்தோடு கூடினதாவது அர்க்யமாகச் சொல்லப்பட்டது.

சந்தனக் கலவை.

சந்தனம் அகில் குங்குமப்பூ இவைகள் த்ரிகந்த மென்று சொல்லப்படுகிறது. கற்பூரஞ்சேர்த்து சதுஷ்கந்த மென்றுஞ் சொல்லப்படும். குங்குமப்பூ பரிமளத்தோடு கூடிய பச்சைக்கற்பூரம் சந்தனம் இவைகளோடாவது, தனித்தனியாக ஒரு விராகனிடை அல்லது பாதி அல்லது அதிற்பாதியாவது சந்தனத்திற் கலக்கவேண்டும்.

உத்தமோத்தம லிங்கத்திற்கு ஒரு பல முதலாக பலனைக் கொடுக்கத் தக்கது. உண்மையாகவே மிகவும் சக்தியில்லாதவர்கட்குக் கிடைத்தவரையில் இவ்வாறு பாத்யமுதலான வஸ்துக்களின் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! புஷ்பங்களி னிலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லப்போகின்றேன்.

புஷ்பவிதி.

வெள்ளைப் புஷ்பங்கள்.

வெண்டாமரை, புன்னை, சங்குபுஷ்பம், மல்லிகை, நந்தியாவர்த்தம், ஸ்ரீயாவர்த்தம், மந்தாரம், பஹுகர்ணிகை, த்விகர்ணி, அழவணம், லக்ஷ்மீபுஷ்பம் (வில்வப்பூ), ஜாதிமல்லி (பிச்சி), மகிழம்பூ, வெள்ளெருக்கு, முல்லை, தும்பை, காசாம்பூ, வெள்ளலோத்தி, விஷகை, ஈயபுஷ்பம் (இண்டம்பூ), பத்திராக்ஷி, கிறுகத்திரிப்பூ, கண்டங்கத்திரி, சண்பகபுஷ்பம், அலரி, அசோகம், ஆலிகை சுத ஊமத்தை, நாணற்புஷ்பம் ஆக முப்பது. இந்த வெள்ளைப் புஷ்பம், புஷ்பங்கள் முக்யமெனவும் கௌணமெனவும் இருவகையாகும்.

சிவப்புப் புஷ்பங்கள்.

செந்தாமரை, முருக்கு, செங்கழுநீர். பாதிரி, மௌசலி, ஊமத்தை, சிவப்பு கண்டங்கத்திரி, அலரி, வியாக்ரி, சிவப்புமந்தாரை, பட்டிப்பூ, வைஜிகை, முனிபுஷ்பம் மற்றும் பிரசித்தமான ரக்த புஷ்பம் ஆக பதினன்கு. செந்நிற புஷ்பங்களின் பலனை விரும்புவோர் கூறிப்போந்ததைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

மஞ்சட் புஷ்பங்கள்.

பெருவாகை, கோங்கு புஷ்பம், சண்பகம், பொன்னூமத்தை, கொன்றை, கோதண்டம், காட்டுவாழை, கிரிமல்லிகை ஆக எட்டும் மஞ்சட் புஷ்பங்களிற் சிறந்தவை.

கருநிற புஷ்பம்.

கறுப்பு நிற புஷ்பத்தில் நீலோற்பலம் (கருநெய்தற் புஷ்பம்) சிறந்தது.

பத்திரங்கள்.

வில்வபத்திரம், சடாமாஞ்சி, மஹாபத்ரை, ஆத்தி, நாயுருவி இவை ஐந்தும் பஞ்ச வில்வங்க ளெனப்படும். தர்ப்பை, அறுகு, வன்னிபத்திரமும் அவ்வாறு கொள்ளப்படும்.

துளசி, சந்த்ரபம், தாந்தம், நாவற்பத்திரம், நாகமல்லி, ஓரிதழ்த்தாமரை, விஷ்ணுக்ராந்தி, மிகவும் பரிமளமுள்ள காட்டுமாம் பத்திரம், கருந்துளசி, சிவகரந்தை இவை முதலான பத்திரங்கள் புத்திரவிர்த்தியைச் செய்கின்றவை. வெட்டிவேர், குருவேர் முதலான வர்க்கங்கள் சுபத்தைத் தருகின்றவை.

பத்திர புஷ்பங்கள் வொன்றினொன்று விசேஷம்.

ஆயிரம் எருக்கம் புஷ்பத்தைப் பார்க்கிலும் கொக்குமந்தாரைப் புஷ்பம் சிறந்தது. ஆயிரம் கொக்கு மந்தாரைப் புஷ்பத்தைப் பார்க்கிலும் பொன்னூமத்தை சிறந்தது. ஆயிரம் பொன்னூமத்தம் பூவைப் பார்க்கிலும் வன்னிபுஷ்பம் சிறப்பாகிறது. சமஸ்தமான புஷ்பவகைகளுள் பிரகாசம் பொருந்திய கருநெய்தல் சிறந்தது.

பாடாந்தரம். (பாடபேதம்)

ஆயிரம் எருக்கம் புஷ்பத்தைப் பார்க்கிலும் ஒரு அலரிப் புஷ்பம் சிறந்தது. இவ்வாறு முறையே அலரிப்பூ, தாமரைப்பூ, வில்வபத்திரம், கொக்கு மந்தாரை. பொன்னூமத்தை. கண்டங்கத்திரிப்பூ, தும்பைப்பூ, நாயுருவி, நாணற்பூ, வன்னிப்பூ, கருநெய்தல் இவையொன்றினொன்று ஆயிரம் பங்கு சிறந்தது.

தாமரைப்பூ, கொக்குமந்தாரை. வில்வபத்திரம், கருநெய்தல் இவை யொன்றினொன்று ஆயிரம் பங்கு சிறந்தது என்பதும் ஆகும்.

சம புஷ்பம்

சாதிமல்லி, விஜய பாதரி இவை அலரி புஷ்பத்தோடு சமம். வெள்ளை மந்தாரைப் புஷ்பம் தாமரைப் புஷ்பம் இவை இரண்டும் தம்மிற் சமம். புன்னை சண்பகம் சுரப்புன்னை இவை பொன்னூமத்தைக்குச் சமம்.

நீக்கவேண்டியவை.

தாழம்பூ. குறுக்கத்தி, காட்டுமுல்லை, இருவாக்ஷி, காட்டுவாழை, வேங்கை, உச்சித்திலகம் இவைகளின் புஷ்பங்களை வர்ஜிக்க வேண்டும். அழிஞ்சிற் பத்திரமும் புஷ்பமும், அரசம் பத்திரமும் நீக்க வேண்டும். பயங்கரமான இலைகளையும் புஷ்பங்களையும் நீக்க வேண்டும். வாசனையில்லாதவையும் துர்வாசனை யுள்ளதுமாகிய புஷ்பங்களையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும்.

வாசனையுள்ளதா யிருந்தாலும் பரிசுத்தமில்லாத புஷ்பங்களை நீக்கல் வேண்டும். வாசனையில்லாவிடினும் பரிசுத்தமாகிய நாணல் முதலான புஷ்பங்கள் கொள்ளத்தக்கவையாகும்.

சமய புஷ்பம்.

சிவபெருமானிடத்தில் பொன்மயமான கடப்பம் புஷ்பங்கள் இரவில் சமர்ப்பிக்கத் தக்கவை. வர்ஜிக்கப்படாத ஸமஸ்தமான புஷ்பங்களும் பகலில் சமர்ப்பிக்கத்தக்கவை. இரவிலும் பகலிலும் மல்லிகை சமர்ப்பிக்கத்தக்கது. அர்த்த ஜாமத்தில் ஜாதிபுஷ்பம் சமர்ப்பிக்கத் தக்கது. அலரி இரவிலும் பகலிலும் சமர்ப்பிக்கத் தக்கது.

கேசம் புழு இவைகளா லடிப்பட்டது; சிதறிப் போனது; பழமையாகியது இவற்றையும், தாமாக வுதிர்ந்த புஷ்பங்களையும் அடிபட்ட புஷ்பங்களையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும்.

மொக்குகளால் தேவனை அர்ச்சிக்கக் கூடாது. வேகாத பண்டங்களை நிவேதனம் செய்யலாகாது.

இந்த அர்ச்சனை விஷயத்தில் கூறிப்போந்த புஷ்பங்கள் கிடைக்காவிடின் பத்திரங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம். பத்திரங்கள் கிடைக்காவிடின் பழங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம், பழங்கள் கிடைக்காவிடின் புல் புதர் மூலிகையாவது சமர்ப்பித்தல் வேண்டும், மூலிகைகள் கிடைக்காவிடில் பக்தியினுல் பூஜிக்கத் தக்கவராக ஆகின்றுர்.

பத்திற்கொன்று சிறப்பு.

மேற்கூறிய புஷ்பங்களுள் ஒவ்வொரு புஷ்பத்திற்கும் பத்து கொண்டது ஸ்வர்ணபுஷ்பத்தின் பலன். ஸ்வர்ணத்தைப் பார்க்கிலும் மாணிக்க முதலான ஒன்பது விதமாக வுற்பவித்த ரத்தினமானது பத்து பங்கு அதிக பலனுள்ளது.

மேற்கூறிய புஷ்பங்களை மாலையாகத் தொடுத்து ஸமர்ப்பித்தால் இரட்டித்த பலனைத் தரும்.

பூஜைக்கு புக்தாயுச்த புஷ்பங்கள்

தனது தோட்டத்தி லுற்பத்தியான புஷ்பம் அல்லது வனத்தி லுற்பத்தியான புஷ்பங்களாலாவது பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி விலைக்கு வாங்கிய புஷ்பமுதலானவைகளால் பூஜித்தலாகாது.

தூபம்.

கறுப்பு அகில் ஒரு பங்கு, சாம்பிராணி இரண்டு பங்கு, கொஞ்சம் கற்பூரத்தோடு சேர்க்கப்பட்டதான சந்தனம் மூன்று பங்கு தேனிற் கலந்ததான இந்த தூபம் ப்ரசித்தமான சீதாரியெனப்படும்.

கந்ததிரவ்யம், சந்தனம், பாயஸம் (தேவதாரிப்பிசின்) இவைகளோடு துஷ்டிக மென்னும் பிசின், சமஹிதம் என்னும் இவையெல்லாம் முறையே ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து பங்காக விருத்தி செய்யப்பட்டுத் தேனினுல் நனைக்கப்பட்ட தூபம் மற்றுமோர் வித சீதாரிதூப மெனப்படும். அவ்வாறன்றி துருஷ்கம் என்னும் பிசின், கற்பூரம், பரமுஸ்தை அல்லது சங்கு, அகரு, சந்தனம், முர மென்கிற கந்த த்ரவ்யம், சடாமாஞ்சி; சிதா என்னும் கந்தத்ரவ்யம் இவைகளைச் சேர்த்துத் தேனுல் நனைக்கப்பட்ட தூபத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

வெட்டிவேர் சந்தனத்தோடு கொஞ்சம் தேனுல் நனைக்கப்பட்டதும், பரமசிவத்திற்குப் பிரியமாகிய வெட்டிவேர் முதலான தூபமும் மத்தியமமாகச் சொல்லப்பட்டது. நெய்யோடு கூடின குங்கிலியம் அதமமான தூபமாகச் சொல்லப்படுகிறது. தூபத்திற்காகச் சாமான்யமாய்க் காரகிலாவது, மஹிஷாக்ஷி குங்கிலியமாவது ஆகும்.

தீபம்.

தீபங்கள் ஒன்று முதல் பத்து வரையில் மிகவும் தாழ்ந்தவை. நூறுமுதல் ஆயிரம் முடிவாகவும், பதினுயிரம் லக்ஷ பரியந்த முள்ளதாகவும், பத்து லக்ஷம் கோடி சங்கியை யுள்ளதாகவும், பதினுயிரம் முதல் அற்புத முடிவாகவும் ஆகும்.

ஒற்றைப்படை தீபசங்கியை ஆகும். இராத்திரியில் இரட்டிப்பாக ஆகும். அணையாமலிருக்கிற தீபங்களாக இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு தீப சங்கியை சொல்லப்பட்டதிற் பாதியாகவும், அதிற்பாதியாகவும் இருக்கவேண்டும்.

காராம்பசுவின் நெய்யினுல் சாத்வீகமான தீபம் சொல்லப்படுகிறது. நல்லெண்ணெயோடும் வெள்ளாட்டு நெய்யோடுங் கூடினது ராஜஸ தீபமாகச் சொல்லப்படுகிறது. எருமை நெய்யோடு கூடின தீபம் தாமஸ தீபமாக ஆகும்.

ஒன்று இரண்டு மூன்று அங்குலம் ஜ்வாலைகள் அதம, மத்திம, உத்தமமாகவும் ஸ்மரிக்கப்பட்டன.

விருக்ஷத்தின் விதைகளி லுற்பத்தியான எண்ணெய்களோடு கூடின தீபம் பைசாசமெனச் சொல்லப்படுகிறது. தாமச தீபத்தைப் பார்க்கிலும் பைசாசமாகிய தீபம் அயோக்கியமாக நினைக்கப்படுகிறது.

நைவேத்ய முதலியன

அவிசின் விதியால் சித்தமான நைவேத்யம் அனேகப் பிரகாரமாகும். பூஜை முடிவில் ஹோமம் பூதபலி நித்யோச்சவம் செய்யவேண்டும்.

பரம்சிவத்தின் ஒவ்வொரு தாண்டவந் தோறும் நிருத்தனம் பாட்டு முதலான லக்ஷணங்களால் தியானித்தல் வேண்டும். அதன் பேதங்கள் தற்காலம் நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

பலன்

சிரத்தையோடு கூடிய திரேகத்தைப் பற்றி மூவுலகத்திலும் இவ்வாருகிய அர்ச்சநாங்கங்களால் விதிப்படியே சிவபூஜை செய்கின்ருனே அவன், ப்ரபுத்துவத்தாலே பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட திக்குகளையுடையவனும், தேவதா ச்ரேஷ்டர்களாற் புகழப்பட்டவனும், சிவஞான சிவாநந்தங்களை இயற்கையாக வுடையவனும், ஆணவமாதி மலபந்தங்களால் விடப்பட்டவனும், நிர்யாண காலத்தில் சாத்திரப்படி ஸமஸ்த வுலகங்களின் உற்பத்தி சம்ஸாரங்களுக்குக் காரணமான சிவபுரத்தை அடைவான்.

ஐந்தாவது அர்ச்சநாங்கவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

॥ 𑌅𑌥 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ ௫

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣 [illegible] ।
𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

ஶிவாக்₃ரே ஹி ஸஹஸ்ராந்தம் பஞ்சக்ருஷ்ணகஷாரமுஷ்டய: ।
ததை₂வ பூர்ணகோ வ்ரீஹிர்நிஷ்க்ரீதஶ்ச கல்ப்யதாம் ॥

ஸதே₃ஷாங்கு₃ஷ்டா₂ ஶ்ரேஷ்டா₂ நைவேத்₃யாய ப்ரகல்பிதா ।
யாவத்₃ தூ₃ண்டா₂ ஸ்தூ₂லநைவேத்₃யம் பரிகல்பநே ॥

தாவத்₃வர்ஷஸஹஸ்ராணி ஶிவலோகே மஹீயதே ।
விஶேஷ்ய ஸர்வகார்யேண வ்ரீஹ்யாதீ₃ந் ஶாலிஸம்ப₄வே ॥

ஸம்ப்ரோக்ஷ்யார்க₄வஜ்ரம் வ்ரீஹீந் நிக்ஷிபேத் உலூக₂லே தத: ।
முஸலேந ஹதே வைஹாந்யம் தண்ட₃ம் ஶால்யாதி₃கம் ஶுப₄ம் ॥ ௧௫

க்ரியா ச கண்ட₃நம் கார்யம் தண்டு₃லா நவமாஷகா ।
சாதுர்வர்ணோக்தவஸ்த்ரைர் ஹி பாத்ரே ஶோத₄யேத் ததா ॥

ஶூர்பாதி₃கே ஸ்தூ₂லோத்₃ஷ்டா₂ஷ்டகம் ஸ்தா₂ஸ்வாபரித்₄வஜே ।
த்ரிஶோதை: பஞ்சவிம்ஶத்யா வ்ரீஹிபி₄: பரிஶோத₄யேத் ॥

ஶக்திமாத்ரம் திதி ஸ்தூ₂பம் மாநதே₃வைர் கல்பயேத் ।
ஶக்திஸ்ஹம் ப்ரகீர்ணம் ப்ரஸ்தி₂: காராவேதி ததா₂ ॥

ததா₂ ஸ்த்ரீஶூத்₃ரை: ப்ரஸ்த₂: பாத்₃ரஞ்ச கைலவம் ।
த்₃ரோணம் பாஶீத்₃ரோணம் ப்ரஸ்த₂ம் மாநதே₃வம் ப்ரகீர்திதம் ॥

ஆட₄கம் மாஷகம் விம்ஶதி ஸ்யாத்₃ணம் மாஷவிம்ஶதி: ।
யாணாமஷ்டௌ பலமேவ பலம் மாஷ்டி ரிஹோச்யதே ॥ ௨0

தத்₃த்₃ரோணம் ப்ரஸ்த₂ம் ப₄வேத்பாத்ராதி₃ பூர்வவத் ।
ஸாரம் பாத்ரிமம் ப்ரோக்தம் மாநதே₃வம் ப்ரகீர்திதம் ॥

நித்யம் நைமித்திகம் காம்யம் நைவேத்₃யம் த்ரிவித₄ம் ப₄வேத் ।
அஷ்டோத்தரம் ச தத் வர்த்₄யந்தே த்₃ரோணமிதீரிதம் ॥

ஶிவாய பூர்ணம் தந்நித்யம் து நவயாஹவி: ।
த்₃ரோணைர்மாநேந நைவேத்₃யம் ப்ரகல்பயேத் ॥

ஆட₄ப்ரஸ்த₂யம் ப்ரோக்தம் ஹவிராட₄கமுச்யதே ।
ப்ரஸ்த₂ம் காராவலம்ப₃கம் வைஶாகா₂ஶநமுச்யதே ॥

ஸகலாநாம் து நைவேத்₃யம் ப₄வேத் ப்ரஸ்த₂த்₃வயாதி₃கம் ।
ஶுத்₃த₄கல்பயோராஜ்யதத்₃ரூபம் ப்ரஸ்த₂ஸம்ப்ரயா ॥ ௨௫

நைமித்திகவிதா₄நம் லிங்கே₃ஷு த்ரிவிதே₄ஷு ச ।
யாவத்ப்ராப்திஸ்ததா₃ ஸ்தா₂நம் தாவத்₃ த₃த்₃யாத்₃ஹவிர்பு₃த₄: ॥

ஶாலீ ப்ரஸ்தி₂தம் ஶாஸ்த்ரோக்தபக்ஷமாஷஸாமவஸாநிகா ।
ஶ்ரேஷ்ட₂மத்₄யமாத₄மம் ச கந்யஸாமத்₄யம் விதீ₄யதே ॥

ஸர்வத்ர தாத்ரிபாத்ரம் ஶாலியாதிகம் ।
நவப்₃ரஹ்மாணகம் மாஷி ப்ரதிஸாந்த்₄யம் ப்ரகல்பயேத் ॥

ப்ராகு₃க்தவிதி₄நா பூர்வம் ஸ்நாபநார்த₂ம் பரிவாரகா: ।
ஶக்த்யாஶ்ரயாஶ்சைவ ஶக்திப₄ஜ்ஞாபவீதிந: ॥

பவித்ராரோபணம் கார்யம் ஸ்நாபகம் யதா₂ ததா₂ ।
ஸ்நாபநே தஸ்ய நைவேத்₃யம் ப₄வேத்₃த்₃ரோணம்
பரிகல்பயேத் ॥ ௩0

பாத்ரஶாலிநி க்ருத்வா க்ஷாலயேத் தண்டு₃லாந் ஸுதா₄ ।
ஜலே சைவ ஸ்தா₂லிகே நிக்ஷிப்ய ச மாஹாமாஹா: ॥

ஷட்₃கு₃ணை: க்ஷாலநம் க்ருத்வா ஸஹஸ்ரம் ப்ரக்ஷிபேஜ்ஜலம் ।
ஜ்ஞாத்வா தத் பாகயுக்தம் ஸப்தாங்க₃ம் க₂ண்ட₃யேஜ்ஜலம் ச ॥

ஸார்த₄ம் த்ரயம் த்ரயம் ப்ராஜ்ஞ: பாககாலே து தாபயேத் ।
ப்ருதி₂வ்யாம் ஶோத₄யேத்₃ஹஸ்தம் ப்ரக்ஷிதே சாந்நமாபநே ॥

யத்₃யத்₃ ஹோமம் ச தண்டு₃லம் த்₃ரவ்யம் நாபயே த்₃ரவ்யா ।
உத்₃த்₄ருத்ய பாத்ரே வை பாத்ரயேநைவ தா ॥

விந்யஸ்யாமூர்த்₄நி பாத்ரேண ஸுக₂ம் ஸ்ருஷ்டிம் ப்ரதீபயேத் ।
விவிதா₄கா₃ரஸம்ஜ்ஞை: ஶோபி₄தை: கோடிகாதி₃ஸம்யுதை: ॥ ௩௫

விஸர்ஜயேத் ஸதா₃விகாரவர்ஜிதம் த்₃வீபயேத் ।
யதோ₃க்தமுக்தி₂ம் ப₄க்திபூர்வகம் ஶீதலம் ॥

कोशातकीपटोलं च बिल्वं त्रिजटवर्षितं तथा ।
सन्मत्तं च शाकानां पायसं कल्पयेन्नरः ॥
तण्डुलाश्च त्रिगुणं क्षीरं मुद्गं सार्धं तण्डुलार्धकम् ।
गुडं पञ्चांशकं वा शेषं तेनैव
प्रपूरयेत् ॥
पाचितं पायसं प्रोक्तं मुद्गान्नं योजयेत्तथा ।
पायसं पूर्ववत्कृत्वा चतुर्भागं गुडं क्षिपेत् ॥
गुडान्नं प्रक्षिपेदाज्यं तस्यार्धं वा तदर्धकम् ।
कृशरं समायुक्तं गुडान्नमिति कीर्तितम् ॥ ௪௦
तण्डुलार्धं तिलं ज्ञेयं कृसराणां प्रशस्यते ।
माषार्धं तदर्धं वा मुद्गानां योजयेत्तथा ॥
तण्डुलार्धं तदर्धं वा मुद्गं मुद्गान्नमुच्यते ।
सते तथाऽपि सर्वेषां यथाशास्त्रं यथापि वा ॥
मरिचराजीयुक्तं जीरकं सर्षपं तथा ।
त्रिमाषवादिकं स्यात् शर्करान्नं प्रकीर्तितम् ॥
हविषां लक्षणं प्रोक्तं प्रवक्ष्याम्यथ शाककान् ।
मुद्गमाषकुलुत्थाश्च निम्बं निष्पावमेव च ॥
राजमाषाढकीश्चैव निस्तुषं सतुषं तथा ।
कर्पूराण्डकसामाख्यं बहुधीयते ॥ ௪௫
त्रपुषं कर्कटीश्चैव सतुषं वितुषं तथा ।
कदली कारवी वृन्ताकी कुन्द्रु मालारकं तथा ॥
वल्लीमुद्ग तथा शाकं मुद्गमिश्रं समायुतम् ।
अनेकमाषकानां पृथक्त्वं कलं दधेत् ।
पृथक्पृथक्पवित्राणि सर्वदोषासितानि च ।
यूषं वा तेन संयुक्तं नालिकेरफलादिभिः ॥

मरीचजीरकाद्यैश्च संस्कृतं तत्प्रशस्यते ।
लवणाज्ययुतानि स्युः शाकवंशानि तानि हि ॥
कूष्माण्डसंसारयुक्तानि मरीचादियुतानि च ।
विंशत्वं स्यात्त्ववणं पृथक् पृथक् समीरितम् ॥ ௫௦
त्रिवर्णार्णसारेण मरीचैः परिकीर्तितः ।
सर्पिषा मिश्रणं मानं मरीचानां प्रशस्यते ।
कांस्ये मा मुद्गहस्तं दध्यम्लं वा तथा तण्डुलान् ।
मुद्गहस्तं समं प्रोक्तं अधिकं गुणमेव वा ॥
कुङ्कुमसंसारयुक्तानि मरीचादियुतानि च ।
शिलायां कुङ्कुमयुक्तानि रसवन्ति च पाचयेत् ॥
तालेन्द्राख्यं पूर्ववच्छ्रेष्ठं संस्कृतानि च कानिचित् ।
कार्यमुग्यान्यपूर्णेन मरीचं पेषितं कृतम् ॥
निक्षिप्य मथिते चूर्णं पाचयेत्तु विधानतः ।
गव्येन सहसंयोज्य रसवन्ति सदा हि च ॥ ௫௫
सकलं पाचयेत्पूर्वं कन्देवं विधं तथा यदि ।
विविधानि च पूर्वाणि योग्यद्रव्यैः कृतानि च ॥
शंखपूर्वकसमायुक्तं चतुर्थीवादिसंयुतम् ।
नैवेद्यं मण्डलं शास्त्र्यं सापिष्ट मदापयेत् ॥
पृथिव्यां हस्तमात्रे समे पञ्चवर्णैरलंकृते ।
तत्राधिवासमार्गेण वस्त्रैः परिकल्पयेत् ॥
शीताधिवासमध्यस्थे पात्रे नैवेद्यहारि त्रयम् ।
पात्राणि शालये तोयेनार्घ्यं परिकल्पयेत् ॥
त्रिपात्राणि विन्यस्य शालवस्त्राच्छादितानि च ।
शंखपूर्णसमायुक्तं चतुर्थीवादिसंयुतम् ॥ ௬௦

மிராஜ்யாவ்ருதக்ஷீராஜ்யைர் ஸாகைர்லவணாக்ஷிபேத் ।
பாத்ராண்யாஜ்ய ஸ்ய ஸர்வாணி வின்யஸேது ஸமந்ததே ॥
பானீய மவ்ய நைவேத்ய ஸ்தானஞ்ச ஸமுதாஹ்ருதம் ।
கரணார்த்தாய ஸம்ஸித்த மக்ஷணே பக்ஷிதேஷு ச ॥
ஸூபிகாதிஷு வா பாஸகக்ஷீரபத்ரகாதிஷு ।
ந்யஸேஷு பாஸவஸ்த்ராவ்ருதம் பர்வ்யா பக்ஷணபாக்யா ॥
ந்யஸேத் ஸம்பூர்ணமம்ருதாந்ந ஹவிர்த்ருக்ஷம் ஜபேத் ।
உபதம்ஶாதி ஸர்வாணி நைவேத்யாமபி வின்யஸேத் ॥
ஹ்ருத்யம் ப்ருதமவ்யதம் வஸ்த்ரபக்வாந்ந ரஸவத்துயம் ।
பாயஸம் புதமப்யாபி தத்யாதிக ஸந்நிதம் ॥ ௬௫
ஶிவாக்ரே ஸம்பூர்ண பாஜே பாத்ரே ஸூக்ஷ்மாதி விந்யஸேத் ।
ப்ராசீ பாத்ர்யாம் வின்யஸ்ய ஸூபிகாதிகம் ஹவி: ॥
பேயம் லேஹ்யஞ்ச போஷ்யஞ்ச பக்ஷ்யாந்நஞ்ச வின்யஸேத் ॥
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ஹ்ருதயேனைவ போஜயித்வா தத ஹேதினா ।
கவசேநாவ்ருதம் த்ருத்வா நைவேத்யம் காலஸம்மிதம் ॥
நிவேத்ய தக்ஷிணே ஹஸ்தே தத்யாத் பானீய ஸம்முகம் ।
கண்டூஷாசமனம் தத்வா தேவானாம் ச ப்ருதக் ப்ருதக் ॥
க்ருத்வா ஹவிஷ்ய சாந்தம் ஸம்ஸ்த்ருதம் ஸம்புடம் ஶிவாய ச ।
தத்ய ஸூக்ஷ்மிகாய பாஹ்ய ஸ்தாப்ய பரிகல்பிதே ॥
பஞ்சாம் பாத்ரஸம்ஸ்லிஷ்டம் பஞ்சகாய ப்ரதாபயேத் ।
ஸூக்ஷ்மிகாய பாவஶிஷ்டம் பரிஶிஷ்டம் பஶ்சவி: ॥ ௭௦
சதுர்வர்ணம் பஞ்சகாவேவ ப்ரோக்தா பரதமாய ।
நைவேத்யம் ப்ருதக்வ்யம் ஸந்த்யா ததஸம்பவே ॥
பாஹ்யாவரணதேவானாம் நைவேத்யம் ஸ்யாத்
ப்ருதக் ப்ருதக் ।
ஸாதேவ பரிதானம் ஸ்யாத் பார்யாஷ்ட பாத்ரஸ்து ॥

தத்ப்ராக்ஷ்யே ஸம்தபீடேஷு விஷ்ணுவிக்ஞாபிதேஷு ச ।
ராஜேந்த்ரா: பஞ்சதேதா தத்த்வா ந்யாஸாத்யேஷ்வ தக்ஷிணே
தயா ॥
மணிர்யா: பஶ்சிமே நாமே யக்ஷேஶ்வரஸ்தாதமே பவிஷ்யு ।
ஹ்ருதயஸ்ய தமேயஸ்ய ஸ்ஸ்வராயஸ்ய ருத்ரமேஷதமே ॥
பாபாஸ்யாம் பஞ்சக்ஷேத்ரா நாமேந்த்ரா பாதுபாமாசதே ।
நக்ஷத்ராஸிவ மேர்த்ய ஸ்தய ரிங்கணாய ச ॥ ௭௫
வாராஸ்யாம் பரிதானம் ஸ்யாத் தைவ ஸ்ம்ருதிஸத்தமா: ।
2வாயோர்வருணயோ மத்யே க்ஷேத்ரபால பரிகல்பயேத் ॥
ஸதக்ஷேஶான ஸீமேஷு விக்ராமநாம பரிஞ்ச்யா ॥
ப்ரயமம் பாஞ்சபாமனாம் பஞ்சதானாம் ஸ்யாத் தீபகம் ॥
ப்ருஷ்டாதிபரிபீடஞ்ச தத்ய ஶாவரண ஸமம் ।
கஷ்டே த்ரிஷ்ட்த்ரிஷ்டேஹி பாத்ரிம்ஶ வரிதார்கா: ॥
கண்டஸ்தாபநாதிபாத்ரஸ்யா பர்த்ய ராதேஷாம் ப்ருதக் ப்ருதக் ।
மணிஶ ஷத்ர ஸ பஞ்சஸ்ய போவவதாம் விசேஷத: ॥
ஸம்ஹவேஷ்டி ஸர்வேஷாம் ஸமவாராதனம் ஹவேத் ।
தத: பஞ்சபவிதே பீடே பரிஞ்ச்யா சிசேஷத: ॥ ௮௦
பக்ஷ்யாக்ஷ்ய தேவாய பஞ்சதமாஸவர்கிணா: ।
வித்யாதேவதானாஞ்சு ப்ரஸாதஶேஷா நஶ்ஶுஞ்சு ॥
ப்ரணவாதி சதுர்த்யந்த ஸ்வநாமபத்யேயுவ ॥
ஸ்தாஹாந்தம் பரிநிவேதனம் ஸர்வேஷாம் இதி யோஜயேத் ॥
பரிதானஸவாராங்கம் தத்யாத் பஞ்சபரிஞ்ச த: ।
ஸர்வதிக் பாரஸாதனே த்ரிஸந்த்யாஸம்பாதகாலகே ॥

பா - 1 க்ஷேத்ராதிபே ।
2 வாயுவாருணதிங்மதே ।

ஸம்ப்ராப்தே ஸாதநே யஜ்ஞம் பஶ்சாத் த்ரவ்யாணி ஷட்ஸ்வபி ।
ததா ஶஷ்ட்யம் ஶத்வா த்ரவ்யாதாநீயகம் ॥

நிர்மால்யஞ்ச ஸமாநீய சண்டேஶாய நிவேதயேத் ।
யேந நிர்மல்யதாம் யாதி நிர்மால்யமிதி கீர்த்யதே ॥ ௮௫

சண்டஸ்யார்ப்பணந் தத்வா நிர்மால்யஞ்ச விஸர்ஜயேத் ।
அக்நௌ ஶிவாக்நௌ வா க்ஷேத்ரே வா நிவேதயேத் ॥

காயஸ்ய ஶோபநார்த்தாய நிர்மால்யஞ்ச ந போஜயேத் ।
அந்நிகாயஞ்சதுஃ காயார்த்தம் ஸம்ஸாரபூர்வகம் ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே நைவேத்யவிதி
ர்நாம ஷஷ்டஃ படலஃ

ஶ்லோகம் - ௮௭½ ஆக ஶ்லோகம் - ௧௧௮௬½

—o—

சிவமயம்

6-வது நைவேத்யவிதிபடல சந்த்ரிகை.

நைவேத்ய விபரம்.

அவ் வர்ச்சநாங்கத்தின் பிறகு அர்ச்சநாங்க க்ரமத்தை யறிந்தத ஞற் சிறப்பாகிய நைவேத்யத்தின் விதியைச் சொல்லப் போகின்றேன்.

பக்தியினலும், திரவியத்தின் அனுசரணையினலும் நைவேத்யத்தைச் செய்யவேண்டும். ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரான சதாசிவப் பெருமானை நோக்கிப் பத்திரமாகிலும் புஷ்பமாகிலும் பழமாகிலும் ஜலமாகிலும் அன்னபாநீய முதலான சாகவர்க்கமாகிலும் நிவேதனம் செய்யாமற் புசிக்கக் கூடாது.

நைவேத்ய புலன்.

அப்பமுதலான யாதொரு பதார்த்தம் புசிக்கத்தக்கதோ அதைச் சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்தவனுக்கு தான்யம் விருத்தியடைகிறது. பரமசிவத்திற்கு அன்னத்தைக் கொடாவிடில் அந்தப் பொருள் குறைகிறது. அற்பமாகிலும் பெரிதாகிலும், பணக்காரன் தரித்திரனிவர்களுக்குப் பயன் சமமாகும்.

சக்திக்குத் தக்கபடி பூஜைசெய்தல் வேண்டும். இவ் விஷயத்தில் பக்தியே காரணம். பண்டிதன் சிவத்திற்கு நைவேத்யத்தைக் கொடுத்து மங்களமான கார்யத்தைச் செய்விக்க வேண்டும். நிவேதனஞ் செய்யாமல் யாதொரு சுபகார்யம் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக் கார்யம் அமங்களத்தின் பொருட்டாகிறது.

சுவாமியினுடைய சுபகார்யகாலங்களிற் செய்யப்பட்ட மனிதனுடைய சுபகார்யம் கெட்டுப்போகும். ஆகையால் ப்ரம்மோச்சவத்திலும் த்வஜாரோகணத்திலும் ஸ்தாபன முதலானவற்றிலும் க்ஷெளரம் (இது மந்திரபூர்வமான க்ஷெளரம்) விவாக முதலான மங்கள கார்யங்களை விடல் வேண்டும்.

நைவேத்ய தான்யம்.

செந்நெல் முதலான தானியங்களுடைய அமுதானது உத்தமம். யவை மத்திமம். மற்றத் தானியங்களின் அமுது அதமமாகும். யாதொரு தானியங்கள் வெண்மையான அரிசியை யுடையனவோ அவை செந்நெல் முதலான ஸமஸ்தமான உயர்ந்த தான்யங்களென ஸ்மரிக்கப்பட்டன. மற்றவையெல்லாம் சாமான்ய தான்யமெனச் சொல்லப்பட்டன. அவைகட்குப் பயன் வெவ்வேருக இருக்கிறது.

பொன்சம்பா பெரியசம்பா முத்துச்சம்பா வெண்சம்பா செஞ்சம்பா மிகவும் பரிமளச்சம்பா இவைகள் உத்தமமாக எண்ணப்படுகிறது. மூங்கிலரிசியும் அவ்வாறே மற்ற தான்யங்களும் மாதுரீ குஸும்பேர மென்னும் தான்யங்களும் விதைக்காமல் தனித்து முளைத்த நெல் அல்லது தினை இவைகளும் மத்திமமெனச் சொல்லப்பட்டன.

சாதாரணமான பூனைக்காலி நெல்லும் சிறிது கறுத்த தான்யமும் அறுபது நாளையில் விளைகிற தான்யங்களும் அவ்வாறே பன்றி நெல் சிறுமணி இவைகளும் அதமமாகும்.

இவைகளின் அமுது சிவப்ரபுவுக்கு நைவேத்யத்திற்காகச் சிறந்ததாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. அந்த நைவேத்யம் செய்வதில் எவ்வளவு அரிசிகளோ அவ்வளவாயிர வருஷம் சிவலோகத்திற் பூஜிக்கப்படுகிறான்.

தான்ய சுத்தி.

பரிசுத்தமான பூமியில் தான்யம் முதலியவற்றைச் சூரிய கிரணங்களால் உலர்த்தி, அஸ்த்திர மந்திரத்தால் புரோக்ஷித்து உரலில் நெற்களைப் போடவேண்டும். அநுஷ்டாதாவானவன் இருதய மந்திரத்தால் உலக்கையைப் பிடித்து மூன்று முறையாவது ஐந்து முறையாவது அல்லது ஒன்பது முறையாவது அந் நெற்களைக் குற்றல் வேண்டும். நான்காவது வர்ணத்திற் பிறந்த ஸ்திரீகளாலாவது புருஷர்களாலாவது குற்றிவைக்கவேண்டும். அவைகளுடைய உமி பொட்டு முதலானவை முறம் முதலான சாதனங்களால் நீக்க வேண்டும்.

இருநூற் றிருபத்தைந்து நெற்களினளவு சுக்தி யென்னப்படும். அந்த அளவு மூலமாகவே அளவு செய்யவேண்டும். முத்துச்சிப்பியினளவே சுக்தியினளவு. ஒரு உள்ளங்கை இரண்டரைச்சுவடு உழக்கு ஒத்தை சரங்காய் இரண்டு சரங்காய் நாழி பரஸ்தம். இவ்வாறு முகத்தலளவு இரண்டு ப்ரஸ்தம் ஒரு பாத்ரம் இரண்டு பாத்ரம் ஒரு ஆடகம். நான்கு ஆடகம் ஒரு த்ரோணம் இரண்டு த்ரோணம் ஒரு காரி மூன்று காரி ஒரு பாரம் என்று சொல்லப்பட்டது.

இரண்டு குண்டுமணி ஒரு மாஷம் – இருபது மாஷம் ஒரு தாரணம். எட்டு தாரணம் ஒரு பலம் அல்லது முஷ்டி நான்கு முஷ்டி ஒரு ப்ரஸ்தம் பின்மேல் சொன்னபடி இது நிருத்தலை முதலாகவுள்ள பரிமாணமாகும்.

நைவேத்ய விசேஷம்.

நித்யம் நைமித்யம் காம்யமென நைவேத்யம் மூவிதமாகும். எட்டு அங்கங்களுள் நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்று பதக்குகளால் நிரப்பப்படுகிறது.

நைவேத்ய ப்ரமாணம்.

நித்ய பூஜையில் அவிசானது ஒன்பது விதமாகும். சிவத்திற்கு அரிசி அளவானது குருணி. குருணியைப் பார்க்கிலும் குறைவாய் நைவேத்யத்தைச் செய்யக் கூடாது. வடிக்காத ஸ்தாலிபாகம் முதலான அவிசு இரண்டு நாழி சொல்லப்பட்டது. அவிசின் அளவு குருணியாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒன்றேகாற்படி பிசாசுவுணவாகச் சொல்லப்படுகிறது. சகள மூர்த்திகளுக்கு நைவேத்யம் இரண்டு நாழிக்கதிகமாக இருத்தல் வேண்டும். இரண்டு குருணிமுதல் அதன் விருத்தியானது ஒன்பது சங்கியையாகும்.

மூன்று விதங்களான லிங்கங்களில் நைமித்திக அவிசின் அளவு எவ்வளவோ அவ்வளவு காம்ய அவிசினளவாகும். பதினைந்து நாள் ஒருமாதம் வரை உபயோகிக்கும் பாத்திரமானது நாடோறும் பரிசுத்தமாக இருத்தல் வேண்டும்,

திரிவிதபாத்ரம்

உத்தம மத்திம அதமமென்னும் நியாயப்படி இப்பொழுது பாத்திரங்கள் விதிக்கப்படுகிறது. பொன் வெண்கலம் செம்பு முதலான சுத்தமான த்வனியை யுடைத்தான பாத்திரமாவது நூதனமான மண் பாண்டமாவது சந்திதோறும் உபயோகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

நைவேத்ய பாகம்

முன்னமே சொல்லப்பட்ட விதியினுல் முதலில் பரிசாரகர்கள் ஸ்நானஞ் செய்து வெண்ணிற வஸ்திரங்கள் வெண்ணிறப் பூணூல்களைத் தரித்தவர்களாய்ப் பவித்ரங்களைக் கைகளி லணிந்து ஸ்வயம் பாகத்தைச் சாஸ்திர விதிப்படிச் செய்தல் வேண்டும்.

வஸ்திரத்தால் வடிகட்டின ஜலங்களால் தீர்த்த பாத்திரத்தை நிறைக்கவேண்டும். பிறகு பாத்திர சுத்தியைச் செய்து, அரிசியை இருதய மந்திரத்தாற் களையவேண்டும். ஜலத்தாலேயே ஆறுமுறை அடிக்கடி களைந்து, ஷடங்க மந்திரங்களால் அலம்பி, சத்யோஜாத மந்திரத்தால் ஜலத்திற் போடவேண்டும். பாத்திரத்தின் பாதிக்கு மேல் ஜலமிருக்கும்படிச் செய்து நடுபாத்திரத்தைத் தியானித்து அதன் கழுத்தில் தர்ப்பங்களைக் கட்டுதல்வேண்டும்.

கோமயம் முதலானதால் மெழுகி ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிற பாகசாலையில், தர்மா தர்மங்களைப் புசிக்கிற அடுப்பை அக்ஷதையினால் இருதய மந்திரத்தால் பூஜிக்கவேண்டும்.

வாமதேவ மந்திரத்தால் விறகை யெடுத்து இருதய மந்திரத்தால் அடுப்பில் வைக்க வேண்டும். அகோர மந்திரத்தால் அக்நியை வைத்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் அக்நியை ஜ்வலிப்பிக்கவேண்டும்.

எறும்பு முதலியவற்றால் சூழப்பட்டது, சொத்தை புழுக்கள் இவைகளை யுடையது, நெருப்புப் பொறியை யுடையது முதலாகிய விறகுகளால் நெருப்பை ஜ்வலிப்பிக்கக் கூடாது.

புகை வாசனை யுடையது குழைந்தது அளிந்தது குளிர்ந்தது மயிர் புழுக்களையுடையது பழமையானதுமான அமுதை நீக்கவேண்டும். இவ்வாறு சுத்தான்னஞ் செய்ய விதி சொல்லப்பட்டது.

பாயசம்

இப்பொழுது பாயசமானது சொல்லப்படுகிறது. அரிசியைப் பார்க்கிலும் பால் இரட்டிப்பாயும், பயறு அரிசியிற் பாதியும் இருக்க வேண்டும். பால் கிடைக்காவிடின் அதிற்பாதியாவது பாலும் மிகுதி ஜலத்தாலும் நிறைத்தல் வேண்டும்.

பாகம் செய்யப்பட்டதாகிய பாயசமானது சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது சர்க்கரைப் பொங்கல் சொல்லப்படுகிறது.

சர்க்கரைப் பொங்கல்

பாயசம் முன்போற் செய்து நான்கு பங்கு வெல்லமும், அதிற்பாதி நெய்யும் சேர்க்க. அதிற்பாதியாவது பாதியிற்பாதியாவது வாழைப்பழம் சேர்க்க. இது சர்க்கரைப் பொங்கலெனப்படும்.

எள்ளோரை

அரிசியிற்பாதி எள்ளு சேர்த்தல் எள்ளோரையிற் சிறந்தது. கிடைக்காவிடின் பாதி அல்லது பாதியிற் பாதியாவது சேர்க்க வேண்டும்.

பருப்புப் பொங்கல்

இனி பயறன்னம் சொல்லப்படும். அரிசியிற்பாதி அல்லது பாதியிற்பாதியாவது பயறு சேர்த்துப் பாகஞ் செய்தல் பயறன்னமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

மஞ்சளன்னம்.

மேல்சொன்னவைகளும் கிடைத்த மட்டிலும் மிளகு சீரகம் மஞ்சள் கடுகு கலந்து பாகஞ்செய்யப்பட்டது மஞ்சளன்னமெனச் சொல்லப்படுகிறது. அவிசுகளுடைய இலக்கணமானது சொல்லப்பட்டது. வியஞ்சனங்களைச் சொல்லப்போகின்றேன்.

வியஞ்சனம்.

பயறு உளுந்து கொள்ளு காராமணி துவரை இவைகளைப் பொட்டில்லாமல் தூற்றித் தோலில்லாமலாவது தோலுடனாவது, பூசனிக்காய் பலாக்காய் சுரைக்காய் காலிங்கம் கண்டங்கத்தரி கத்தரிக்காய் கத்தரிக்காய் என்னுமிவைகளைத் தோலுடனாவது தோலில்லாமலாவது, வாழைக்காய் பெருங்காயம் கண்டங்கத்தரி மாங்காய் வெள்ளரிக்காய், அப்படியே கொடிவகைக் கிழங்குகளும் கிழங்கு வகைகளும் வேறுவித கிழங்குகளும் கொள்ளல் வேண்டும். அரிசி படியொன்றிற்கு வியஞ்சனங்களொவ்வொன்று மொருபலம் இருத்தல் வேண்டும்.

புதியவைகளாயும் பரிசுத்தங்களாயும் ஸமஸ்த குற்றங்களினின்றும் விடப்பட்டு நெய்யோடு சேர்த்துப் பசனஞ் செய்யப்பட்டவைகளாயும், தேங்காய் முதலானவற்றோடு கூடினவைகளாயும், மிளகு சீரகம் முதலானவற்றால் பக்வஞ் செய்யப்பட்ட அந்த வியஞ்சனமானது சிறப்பாக இருக்கிறது. அந்த வியஞ்சனங்கள் உப்பு நெய் புளிப்பு மிளகு முதலிய சேர்மானங்களோடு கூடினதாயும் இருக்க வேண்டும்.

உப்பு முதலியவற்றின் பிரமாணம்.

மரக்காலொன்றுக்கு உப்பு இருபது பலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. படியொன்றுக்கு மிளகு மூன்றிலொன்று அல்லது நான்கிலொன்று சேர்க்க. மிளகைப் பார்க்கிலும் நெய் இரட்டிப்பான அளவு சிறந்ததாக இருக்கிறது.

அமுதிற்குப் பயத்தம்பருப்பு பதினாறிலொன்று எட்டிலொன்று மூன்றிலொன்று சமம் அல்லது அதிகமாவது சேர்க்க வேண்டும்.

ருசியுள்ள பதார்த்தங்கள் சம்பாரம் மிளகு கடுகு பொடியோடும் பாகஞ் செய்ய வேண்டும். அவைகளிலே சில மாப்பண்டத் துண்டங்களாலும், கொள்ளுப் பொடி மிளகுப் பொடிகளாலும் முறையாகச் சேர்த்து செய்யப்பட வேண்டும்.

மோர்க்குழம்பு பச்சடி முதலியவை.

சுத்தமாகக் கடையப்பட்ட மோரை நெருப்பில் வைத்து சிறு தீயிற் பாகஞ் செய்யவேண்டும். வெல்லந்தோடு ருசியான பழங்களைச் சேர்த்தல் வேண்டும். இவ்வாறு பருப்பும் வேறு வஸ்துக்களும் பாகஞ் செய்யத்தக்க திரவியங்கள் சேர்ந்த நானுவித பலகாரங்களும் செய்தல் வேண்டும்.

நைவேத்யக் கிரியை.

சங்கவாத்யத்தோடு கூடினதாயும் குடை தீபம் முதலானவற்றோடு கூடினதாயும் வியஞ்சனம் முதலான மிகவும் சித்தமாகிய நைவேத்தியத்தை இறக்கி வைக்கவேண்டும். பரிசுத்தமாய் மெழுகப்பட்டு பஞ்சவர்ணப் பொடிகளாற் கோலமிட்டுள்ள பூமியில் உருக்கிய நெய்யினுற் பவித்திரங்களால் சுத்தி செய்தல் வேண்டும். நெய்யினுலேயே மூன்று ஆகுதியை அங்க மந்திரங்களாற் குளிர்ச்சியாகும்படி நனைத்தல் வேண்டும். ஜலந்தால் பாத்திரங்களைச் சுத்தி செய்து ஜலத்தால் திரிபுண்டரத்தைக் குழைத்துத் தரிக்க வேண்டும்.

பரிசுத்தமான வஸ்திரத்தால் மூடப்பட்ட நைவேத்ய பாத்திரங்களை முக்காலியின் பேரில் சங்கவாத்யத்துடனும் குடை விளக்கு முதலானவற்றுடனும் வைத்து வாசற்படியிலிருக்கிற ஜனங்களால் மறைப்பதற்காக, வழியில் ஜலத்தினுல் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும். சகல பாத்திரங்களையும் ஜலத்தையு மவ்வாறே கொணர்ந்து முன்மண்டபத்தில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்.

கரணுத்யாயத்தால் நன்ருகச் சித்திக்கப்பட்ட லக்ஷணங்களாலே குறிக்கப்பட்ட ஸ்தல முதலானவைகளில் பரிசுத்தமான வாழையிலை முதலியவற்றை வைத்து அதன்மேல் வஸ்திரமிட்டு அதன்மேல் சாத்திர லக்ஷணத்துடன் வாய்ந்த கரண்டியுடன் பூர்ண சந்திரபிரகாசமுள்ள பாத்திரங்களை வைக்கவேண்டும். ஓம் (அகார உகார மகாரம்) என்னும் மூன்றக்கரத்தை ஜபிக்கவேண்டும் ஸமஸ்தமான வியஞ்ஜனங்களை நைவேத்யத்தின் மேல் வைக்க வேண்டும். புதிய பசுவின் நெய் கற்கண்டு உருசியுள்ள பழம் மாவடு (மாம்பிஞ்சு) குற்றமற்ற தயிர் முதலியவற்றைப் பரமசிவத்தின் முன்மண்டபத்தில் பரிசுத்தமான வெள்ளை வஸ்திர முதலானவற்ருல் பரப்பப்பட்ட முக்காலியின் மேல், பாத்திர முதலியவற்றை யடைந்த அவிசை வைத்து பச்சடி துவையல் வற்றல்களை கிரமப்படி யமைத்தல் வேண்டும். இருதய மந்திரத்தாற் புரோக்ஷித்து அஸ்திர மந்திரத்தாற் சோதித்து தேனுமுத்திரையால் அமிருதீகரணஞ் செய்து நைவேத்யத்தில் புஷ்பம் வைத்து நிவேதித்து பின்பு வலது கையில், சிரேஷ்டமான தீர்த்தத்தை விடல் வேண்டும்.

நைவேத்ய பாகம்.

உள்ளாவரணத்தி லிருக்கிற தேவர்கட்கு அவிசு வெவ்வேருக விருக்கவேண்டும். அவிசை நான்கு பங்காகச் செய்து மேற்பாகத்தை சிவத்தின் பொருட்டும், அதன் கீழ்ப் பாகத்தை அக்நிகார்யத்திற்காகவும், அதன் கீழ்ப் பாகத்தை பலிகார்யத்திற்காகவும், பாத்திரத்தில் மிகுதியாயிருக்கிற நான்காவது அம்சத்தை அர்ச்சகரின் பொருட்டும் கொடுக்க வேண்டும். அக்நிகார்யத்தின் மிகுதியும் பலியின் மிகுதியுமாகிய அவிசெல்லாம் அர்ச்சகருக்கே என்று இந்த சாத்திரத்தில் இப்போது சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறு கிடைக்காவிடின் மனதினுல் நைவேத்யம் கொடுக்க வேண்டும்.

பிராகார தேவதா நைவேத்யம்.

வெளியாவரணத்திலிருக்கிற தேவர்கட்கு நைவேத்யமானது வெவ்வேருக இருக்க வேண்டும். கிடைக்காவிடின் அவைகட்கு வெளியிலிருக்கிற பீடங்களில் திக்கு விதிக்குகளில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தேவதைகளில் த்வாரபாலகர் முன்பாகப் பலி கொடுத்தல் வேண்டும்.

கிழக்கே உருத்திரர்களின் பொருட்டும், அவ்வாறே தெற்கில் மாத்ருக்களின் பொருட்டும், மேற்கு திக்கில் கணங்களின் பொருட்டும், வடக்கு திக்கில் யக்ஷர்களின் பொருட்டும், ஈசான்ய திக்கில் கிரகங்களின் பொருட்டும், ஆக்நேய திக்கில் அசுரர்களின் பொருட்டும், தென்மேற்கில் ராக்ஷசர்களின் பொருட்டும், வடமேற்கில் சர்ப்பங்கள் இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்கள் பன்னிரண்டு ராசிகளின் பொருட்டும், வடகிழக்கில் விச்வதேவ கணத்தின் பொருட்டும் பலி கொடுத்தல் வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே க்ஷேத்ர பாலகரின் பொருட்டு, வாயுதிக்கு மேற்கு திக்குகளின் பாகத்தில் க்ஷேத்ர பாலகர் பலியையும் கொடுத்தல் வேண்டும் இவ்வெட்டுப் பீடங்களிலும் திக்குப் பாலகர்களுக்காவது பலியைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

முதலில் த்வாரபாலகர்கட்கும் இரண்டாவது பூதங்கட்கும் இடபம் முதல் பலிபீடம் வரையில் ஆவரணக் கிரமமாயும் பலி கொடுக்கவேண்டும்,

எட்டு பன்னிரண்டு பதினறு முப்பத்திரண்டு பரிசாரகர்கள், யாதொரு தேவர்கள் உள்ளாவரண முதலான ஆவரணத்தி லிருக்கிருர்களோ அத்தேவர்கட்கு தனித்தனியாய், நைவேத்யம் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் விநாயகரை விசேஷ வுபசாரத்துடன் பூஜித்து; கூடுமானுல் ஸமஸ்தர்கட்கும் அவ்வாறு உபசாரத்துடன் பூஜை செய்ய வேண்டும். பிறகு கிழக்கே யிருக்கிற பலி பீடத்தில் விசேஷமாக பலியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பலிமந்திரம்.

யக்ஷர் ராக்ஷஸர் பைசாசர் பூதகணம் கந்தர்வர் கின்னரர் பித்ருக்கள் அசுரர் நாகர் இவர்களுக்கும், பிரம்மா முதல் ஈச்வரர் வரையிலும் பிரணவம் முதலாக நான்காம் வேற்றுமையின் முடிவாகத் தத்தம் நாமபத மத்யத்தை யடைந்ததாக ஸ்வாஹா சப்தத்தின் முடிவாற் பலியினேற்பாடு சகலருக்கும் என்று சமர்ப்பிக்க வேண்டும். பலியோடு பூதபலியுமிடல்வேண்டும். சமஸ்த திக்குகளின் த்வாரங்களால் நிறைந்திருக்கிறதாயும் மூன்று இரண்டு ஒன்றென்னுந் திக்குகளினிடைவெளியில் இந்திரன் முதல் ஈசானர் வரையில் தமது ஸ்வயகர்மங்களில் பலி கொடுக்க வேண்டும்.

பிறகு கர்ப்பக் கிரகத்தை அடைந்து ஆசமனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். நிர்மால்யத்தை யெடுத்து சண்டேசருக்கு நிவேதனஞ் செய்யவேண்டும். எவை நிர்மலத்தை யடைகின்றனவோ அவை நிர்மால்யமென்று சொல்லப்படுகின்றன.

சண்டேசருக்கு ஆசமனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். சண்டேச நிர்மால்யத்தை விடவேண்டும். ஆழமான ஜலத்திலாவது அக்நியிலாவது பசுக்களுக்காவது நிவேதித்தல் வேண்டும்.

சரீரத்திற்கு மலபந்த மிருக்கிறபடியால் நிர்மால்யத்தை விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். பிறகு அக்நி கார்யத்தைக் குண்டத்தின் சமஸ்கார பூர்வமாகச் செய்யவேண்டும்.

ஆறுவது நைவேத்யவிதிபடல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

---:*:---

[illegible]

உதீச்யாம் பௌஷ்டிகே வ்ருத்தம் நைர்ருத்யாம் த்ர்யஸ்ரமீரிதம் ।
ஶத்ரூணாம் ஶமனே ஹோமே து விஷமாஸ்ரம் த்ரிகோணகம் ॥

ஸஹஸ்ராயுதஹோமே து ஹஸ்தம் ஹஸ்தத்வயம் குரு ।
லக்ஷாயுதே ஹோமே சதுர்ஹஸ்தஞ்ச ஷட்கரம் ॥

கோடிஹோமேऽஷ்டஹஸ்தம் ஸ்யாத்தத்ஸங்க்யார்தயோரபி ।
ஹஸ்தமாத்ரம் ஸவேக்ஷ்யம் ஶிஷ்டே குர்யாத்குண்டே நவே ஶுபே ॥
த்ருஞ்ஜாயாங்குலிவ்ருத்தி: ஸ்யாத்தஸ்மின் ஶதகே குரு ।
பஞ்சாஶத்ஸங்க்யா நிர்க்ஷ்யா கோணவேதாம்ஶகாந்தக: ॥

ஸ்யாதத்வயவ்ருத்தாஸம் குண்டம் மேகலோபரி ।
சதுரஸ்ரம் ப்ரமஹ ஸகேஷ் த்ரிகோணகே தக்ஷகே ॥

தேயவவாம்ஶகாதேநநும் குண்டம் வர்ணாநுவச்ச குரு ।
[1]ஜடாதீகெஷ் நவமேஶ்வர யோஜ்யோ ஸுவ்ருத்தவாதரம் ॥

த்ரிஹாபவ்ருத்தோ மத்யஸ்த்யே ஷ்ருஹ்வோந்யவாஸம் ஸவேத் ।
கண்டாம் கரவுஷ்டம்ஸ்வஹஸ்தமா வ்ருத்தகண்டம் விஹோதிசம் ॥

ஷட்ஹரமவ்ருத்தோ மத்யஸ்தே ஸ்யாத்ஸ்வஹ்ஸ்யாச ஷஷ்டம் ச ।
சதுரஸ்ரம் ஷஷ்டமே து கர்ணிகா ஸ்யாத்விராமக: ॥

தத்வஹிவேதாமேந கோணாணி ப்ரகல்பயேத் ।
த்ரிதீயே த்வத்யமானி தாலீயே த்வகே படய: ॥

ப்ரமணாத்மகண்டம் ஸ்யாத்மாக்ரம் உபல்பேயாஹி: ।
வ்ருத்தகண்டஸ்வேஞாந்யோ வ்ருதரநு ப்ரகாரக: ॥

வ்ருத்தகண்டம் பாராக்ருதா சதுரஸ்ரா மேவலம் ஸவேத் ।
உத்தம்ஞ தயா க்ருதா கர்ணிகா வாயவ்யேதா ஸவேத் ॥

அவஶிஷ்டம் த்வயம் வேதத்வ மேஷ்டதம ஜ்ஞா வா ।
க்ஷேத்ராயதஸ்வம் ஶாமம் சதுர்த்திக்ஷ்வ தத்ர ஜ்யோ ॥

பா - 1 ஜடாதிஷ்வ

விஸ்ருஜேத் தத் ப்ரமாணேந தூபாஸ்ய ஸ்வோ ஜபேத் ।
தஸ்யகண்டப்ரமாணேந தத்த்வஜாம் ஶ்வாவிநாம்வயேத் ॥

தத்ராஷ்டமாத்ருவே பாமா த்வஷ்டாஸ்ரம் கண்டமாவ்ருதே ।
விஸ்தாரஸத்ரேஶ வாமோ மேவலாமேஷ ஸவ வா ॥

கண்டாங்குஷ்டிதோஹஸ்தோ யவவ்ருத்த்யா விஹஸ்தக: ।
கண்ட்டாந த்வம் வேதகம் மேவலாம் ஶ்ரமாணாத விஜா: ॥

ஏகஹிதாத்ருஸ்ய கண்டஸ்ய மேவலா ஹ்யங்குலத்வயா ।
மேவலாத்விதயே காய்ல் ஏகாங்குல்யாங்குலம் குரு ॥

ரக்தாத்ருஸ்ய கண்டஸ்ய நேத்ரஸ்யாத்வாங்குலோத்ரே ஷ்ருஹி: ।
அந்நேத்ரயஸ்ய த்ருதீயாயாங்குலா ஏதா ॥

ஹஸ்தாத்ருஸ்ய கண்டஸ்ய நேத்ரஸ்யாத்வதுராங்குலா ।
கதல்வ்யா மேவலே வாநேத்ர த்ர்யங்குலகு மாத்யா ॥

கண்டஸ்ய த்விகாரஸ்ய ஸ்யாத்பூர்வநேத்ரஷட்ங்குலா ।
அந்யாங்குலத்வதக்ஷா ஸ்யாச்ச த்ருதீயா த்வ்யங்குலோமே: ஷ்ருஹி: ॥

சதுர்ஹஸ்தஸ்ய கண்டஸ்ய நேத்ர: பூர்வாங்குலாஷ்டகா ।
[1]வஷ்ட்ரநவாங்குலா காயா சதுர்விம்ஶவாங்குலோமே: ॥

கதல்வ்யா மேவலா பூர்வா ஷட்ஹஸ்தஸ்ய த்வாங்குலோமே: ।
அங்குலைரஷ்டவிஸ்தாரா த்ருதீயா ஷட்பாங்குலோமே: ॥

அஷ்டஹஸ்தஸ்ய யா பூர்வா மேவலா த்வாத்வஶாங்குலா ।
த்வஶாங்குலா த்விதீயா து த்ருதீயாஷ்டாங்குலா ஏதா ॥

கண்டஸ்ய யாத்ருஶம் ரூபம் மேவலா தாத்ருஶம் ।
அவாந்ப்ரகாரேண மேவலா ஏகைகஹ்யதே ।

சதுர்விம்ஶதிவாமகம் விஹஜேத் கண்டஏகம் ।
தஸ்மகாமத்ராத்ரம் ஸ்யாதேந த்விசதுர்மாகமே:

பா - 1 ஷட்த்ரநவாங்குலோமே:

[illegible]

உ

சிவமயம்

7-வது குண்டலக்ஷணவிதிபடல சந்த்ரிகை.

குண்டலக்ஷணம்.

பிறகு அக்நி காரியத்தின் சித்திக்காக குண்டலக்ஷணமானது சொல்லப்படுகிறது. அக்நிக்கு ஸ்தானம் குண்டம், மேடை என இருவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

முதலில் நூலினுல் கிழக்கு மேற்காகவும் தெற்கு வடக்காகவும் முறையாக அளத்தல் வேண்டும்; பிறகு திக்குகளை யளந்தேற்படுத்தி விதிக்குகளை யுண்டாக்கி அஸ்த 'நிர்மாணமான விருத்த குண்டமாவது நான்கு மூலைக் குண்டமாவது செய்தல் வேண்டும்.

நித்திய நைமித்திக காம்யாதிகளில், சாத்திரப்படி செய்யக் கூடாத காலங்களில், சுட்டதேனும் சுடாததேனும் செங்கற்களால் மந்திர ஹோமங்கட்குத் தக்கபடி சாஸ்த்ரோக்தமான குண்டத்தை அமைக்க வேண்டும்.

வருண மந்திரங்கட்கு குடத்தினுருவம் போலவும், வாயுதேவதா மந்திரங்கட்கு த்வஜம் போலவும், மகேந்திர மந்திரங்கட்கு வஜ்ராயுதம் போலவும், அக்நிக்கு அதன்கோணமான ஏழுமூலை வடிவாகவும் உத்தமாசிரியர்களால் குண்டங்கள் சொல்லப்பட்டது.

உத்தம மத்திம வீர்யமுடைய தேவதைகட்கு நாற்கோண குண்டமும், அதம வீர்யமுள்ள தேவதைகட்கு முக்கோண குண்டமும் ஸ்த்ரீரூபமுள்ள தேவதைகட்கு யோனிவடிவமுள்ள குண்டமும், ருத்திரதேவதாம்சங்கட்கு அர்த்தசந்திரவடிவ குண்டமும், சாந்த தேவதைகட்கு வட்டமும், திரிமூர்த்திகட்கும் கின்னரர்கட்கும் ஐங்கோணம், வித்யேச்வரர்கட்குத் தாமரைப்பூ வடிவமான குண்டங்களும் இந்த குண்ட விதியில் சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்தம்பனத்திற்கு நாற்கோணம் கிழக்கு திக்கிலும்; தாபநத்திற்கு யோநி குண்டம் ஆக்நேயதிக்கிலும், மாரணத்திற்கு அர்த்த சந்திர வடிவம் தெற்கிலும் பதினுறு கோணம் தென்மேற்கிலும், சாந்திக்கு வட்ட வடிவம் மேற்கிலும், உச்சாடனத்திற்கு ஆறுகோண குண்டம் வாயுமூலையிலும் சொல்லப்பட்டதாகும். புஷ்டிக்குப் பத்ம குண்டம் வடக்கு திக்கிலும், மோக்ஷத்திற்கு எண்கோணம் ஈசான்

த்திலும். ஐம்பது ஹோமத்திலும் நூறு ஹோமத்திலும் அகலம் முறையே இரட்டிப்பாகும். ஆயிரம் பதினாயிரம் ஹோமங்களில் அகலம் முறையே ஒரு ஹஸ்தமும் இரண்டஸ்தமும், லக்ஷ ஹோமத்தில் நான்கு அல்லது ஆறு ஹஸ்தமும், கோடி ஹோமத்திற்கு எட்டு ஹஸ்த அகலமும் இருக்க வேண்டும். அதற்கு மேலாகவும் தாழ்வாகவும் இருக்கக்கூடாது.

யோனி குண்டம்.

குண்டமானது முழப்ரமாண மாகும். லிங்கத்திற்கு மிகவும் குறைந்த ஹஸ்தப்ரமாண குண்டம் போடவேண்டும். அவைகட்கு இரண்டங்குல வுயரமுதல் விருத்தி செய்து சமீபத்தில் முறையே இரண்டாவது மூன்ருவது பாகம் தள்ளி ஐந்தாவது அம்சத்தை முன்னே தள்ளி கோணத்தின் நான்காவது அம்சத்தைச் சுற்றுவதால் அரசிலைப்போன்ற ஆக்நேயதிக்குண்ட மேற்படும் எனச் சொல்லப்படுகிறது.

அர்த்தசந்த்ர குண்டம்.

நாற்கோணமானது பிரிக்கப்படுமளவில் முதலும் முடிவுமாகிய பாகத்தை விட்டு நடுவிலிருக்கும் ஏழுபாகத்தைச் சுற்றுவதால் அர்த்த சந்திரன் போற்குண்டம் சொல்லப்படுகிறது. பிறையைத் தெற்கில் வைத்து வடக்கில் நூல் போடவும்.

திரிகோண குண்டம்.

வடதிசையில் நூற்போடுவதை மூன்றிலொருபாகம் விருத்தி செய்து மூன்று குறிகள் செய்வதால் ராக்ஷசதிக் குண்டமாகும்.

விருத்த குண்டம்.

இவ்விடத்துக் குண்டமத்தியத்தினின்கு பக்கத்தினுங் கண்ட சூத்திரத்தின் பாதியில் எட்டிலொரு பங்கைத் தள்ளி சுற்ற விருத்த குண்டமாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அறுகோண குண்டம்.

நாற்கோண க்ஷேத்திரங்கட்கு ஆறில் ஒருபங்காக விருத்தி செய்து நான்கு குறிகளால் ஆறுகோணம் ஆகும்.

பத்ம குண்டம்.

நாற்கோண க்ஷேத்திரமானது எட்டாகப்பகுக்கும் அளவில் இரண்டு பாகத்தாற் கர்ணிகையாகும். அதற்கு வெளியில் ஒரு பாகத்தால் சிறுவிதழ்களைச் செய்யவேண்டும். மூன்ருவது பாகத்தில் தள

மத்தியங்களும், நான்காவது பாகத்தில் இதழ் நுனிகளும் சுற்றுவதால் பத்ம குண்டம் ஆகும். இதழ் நுனியை வெளியிற் காண்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி வேறு மற்றொரு விதமாக முன் விருத்த குண்டத்திற்குச் சமமான விருத்த குண்டத்தைச் செய்து நான்கு விதமாக மேகலையைப் பிரிக்க வேண்டும். அவ்வாறே உயரத்தையும் செய்து அரை அங்குலம் சேர்ந்த நாலங்குலத்தாற் கர்ணிகை ஆகும். மிகுதியை இதழாகச் செய்ய வேண்டும்.

எண்கோண குண்டம்.

நாற்கோண க்ஷேத்ரத்தில் பாதியிற் பத்திலொன்ருன பாகத்தை நான்கு திக்குகளிலும் அதற்கு வடக்கிலும் நியாசஞ் செய்ய வேண்டும். அந்த பிரமாணத்தாலே வேறு நான்கு கோணம் அடைவிக்க வேண்டும். அந்தச் சதுரச்ர க்ஷேத்திரத்தினுடைய சூத்திரத்தின் பிரமாணத்தால் அந்த கர்ண அளவாகிய அஸ்தங்களை அடையாளம் வைக்க வேண்டும். அவ்வடையாளம் எட்டுப் பிரிவாய் நூலினல் அளப்பதால் எண்கோண குண்டமென்று சொல்லப்படுகிறது.

கண்டப்ரமாணம்.

அகலத்திற்குச் சரியாய் உள்ளாழம், மேகலையின் மிகுதியும் அவ்வளவினதே. கண்டப்ரமாணமானது யவப்ரமாணத்திலிருந்து முறையே விருத்தி செய்யப்பட்ட பெருவிரல் ப்ரமாணமும் முழ ப்ரமாணமும் இரண்டு முழப்ரமாணமும் ஆகும். இவ்வாறு கண்ட ப்ரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

மேகலையளவு.

ஓ அந்தணர்களே! மேகலைப் பிரமாணத்தைக் கேளுங்கள். ஒரு பிடி பிரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு மேகலை இரண்டங்குலம் மற்ற இரண்டு மேகலையும் ஒரு அங்குலம் அரை அங்குலக் கிரமமாகச் செய்யத்தக்கது.

ஒரு பிடி குறைந்த ப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு நேமியானது மூன்று அங்குல ப்ரமாணம். மற்ற இரண்டு மேகலையும் முறையே மூன்றங்குலத்திற் பாதியும் அதிற்பாதியும் கொள்ளத்தக்கது.

ஒரு ஹஸ்தப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு நேமி நாலங்குலம். மற்ற இரண்டு நேமியும் மூன்றங்குலமும் இரண்டங்குலமுமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டஸ்த குண்டத்திற்கு முதல் நேமி ஆறங்குலம், இரண்டா நேமி நாலங்குலம், மூன்ரு நேமி மூன்றங்குலமாகும்.

நான்கு ஐந்து ஹஸ்த பிரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு முதல் நமி எட்டங்குலம், இரண்டாவது ஆறங்குலம், மூன்ருவது நான்கங் லம் ஆகும்.

ஆறு ஹஸ்த ப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு முதல் மேகலை த்தங்குலம், இரண்டாவது எட்டங்குலம், மூன்ருவது ஆறங்குலம் சய்யத்தக்கது.

எட்டஸ்தப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு முதல் மேகலை ன்னிரண்டங்குலம், இரண்டாவது பத்தங்குலம், மூன்ருவது எட்டங் லம் சாத்திர சம்மதமாகும்.

குண்டத்தின் உருவம் எங்ஙனமோ அங்ஙனமே மேகலைகளின் ருவமும். அவ்வாறன்றி வேறுவிதமாகவும் மேகலைகளினளவு சொல் ப்படுகிறது.

குண்டத்தினளவை இருபத்து நான்கு பாகமாக பிரித்து, அதனை ரண்டு மூன்று நான்கு பங்கு செய்து அந்த நான்கு பாகத்தில் ஒரு ாகம் ஏற்படுவது மாத்திர மாகும். அந்த ஒரு மேகலை ஆறங்குல ிஸ்தார உயரம் உண்டாகும். இவ்விடத்தில் மேகலைகள் அந்த ளவால் அகலம் உயரம் ஆகின்றன.

குண்ட நாபியினளவு.

குண்டத்தின் பிம்பத்தினுடைய பாதியளவினுலாவது மூன்றி லாரு பங்கினுலாவது நாபியானது சம்மதிக்கப்பட்டது. மேகலை ன் மத்யத்தை யடைந்திருக்கிற யோனியானது இரண்டு அங்குல ன்னதத்தோடு கூடியிருக்க வேண்டும். ஒரு பிடி, பிடிகுறைய ழம், முழம் இவைகளில் குண்டயோனி பிரமாணம் சொல்லப் ட்டது.

இரண்டு முழம் முதலான குண்டங்களுக்கு அகலத்தில் ரண்டு அங்குலம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நிகளத்தினுல் ன்று அங்குல மதிகமாயும், தன்னுடைய புஜத்தினுல் அதைப் ார்க்கிலும் உயரமுமாகும். ஸமஸ்த குண்டங்களுக்கும் யோனி ான து அதனதன்பாதி அளவாக நிர்மிக்கப்பட்டது.

குண்டத்தின் கோமுகம்.

பிறகு அரசிலை போலாவது அவ்வாறன்றி யானையி னுதட்டிற் ச் சமமாகவாவது குண்டத்தினளவுடன் கூடின கோமுகம் இருக்க வண்டும். யோனி முதல் நாபிவரையில் நன்ருகப் பிரகாசிக்கப் ட்ட கோமுகத்தில் நாபி இருக்கவேண்டும். குண்டங்களின்

மத்யமோ வென்ருல் அதன் பாதியளவாக நிர்மிக்கப்பட்டது. அதில் நாலில் ஒரு பங்கு ப்ரமாணம் பத்மத்தி ஞகாரத்தை யுடையதாய் அது எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே ஆகும்.

மேடை குண்டங்களிருக்கவேண்டு மிடம்.

மண்டபத்தின் நடுவில் எண்பத்தொரு பதமுள்ள மேடை இருக்க வேண்டும். அதற்கு வெளியில் மூன்று பாகங்கள் செய்து நடுவில் குண்டங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

வேதிகையை நான்கு பங்காகச் செய்து வேதிகையின் குண் டத்தினடுவில் எப்படியாகிலும் ஒரு அம்சத்தையாவது அல்லது குண்ட சமூகத்தையாவது செய்ய வேண்டும்.

பிரதான குண்டம் வாயுகுண்டம் சோமகுண்டம் ஈசானகுண்டம் இவைகளில் கிழக்கு முகமாகவாவது வடக்கு முகமாகவாவது இருக்க வேண்டும். மற்றது ஈசான முகமாகும்.

ஏழாவது குண்டலக்ஷணவிதிபடல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌶𑍈𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍌 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤 𑌶𑍈𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 ॥
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌭𑌿 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌭𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌵𑌸𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍁 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥
𑌏𑌕𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑌃 ।
𑌷𑌟𑍍𑌕𑍋𑌣𑌾 𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌰𑌾 𑌜𑌟𑌿𑌲𑍋 𑌽𑌤𑌃 ।
𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑍀 𑌚 [1]𑌮𑍌𑌞𑍍𑌜𑍀 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌨𑌕𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌲𑍇 ॥ ௧௦

𑌪𑌾 - 1 𑌮𑍌𑌞𑍍𑌜𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌨𑌕𑌾 𑌐𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।
𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑍈𑌶𑍇 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌨𑌕𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍀 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌽𑌨𑌲𑌃 ॥
𑌤𑌤 𑌆𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑍈𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌾𑌨𑍁𑌯𑍋𑌗𑍇 ।
𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍀𑌯 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑌲𑌃 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌆𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௦
𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌹𑌸𑍇𑌨 𑌚 ॥
𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌽𑌤𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌧𑍍𑌵𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௨௫

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௩௦

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௪௦

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௪௫

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

கந்தூக்ஷ்யாதிநந்தேஷு பூஜித ஷிவோஜயேத் ।
சுயக்ஷாஷ்டோத்தரந்கௌ ஜயாவா நீய கவுவித் ॥
தாம்ரவாசே ப்ராரவே வா விக்ஷணாதெவ்வில்பேராயயேத் ।
ருஷ்யாதாரம் வரிதத்தி வெராக்ஷயெ தஸ்துவாரிணா ॥ ௫௦
கவசேநாவகுண்ட்யாரயே வெணதோநாயெதி விந்யஸேத் ।
வஹ்நிபீஜம் ஷடங்கேஷு வஹெ லூம்பாஜந ஹயேத் ॥
ஜபேந வௌஷடந்தேந யேநபூராய தேந வ ।
கர்யதீக்ஷதத்ஸம்பூஜ்ய கும்பவெஸ்வ பூதக்ஷிணம் ॥
த்ரியா க்ருத்வாரயே ஜாநாஹும் விந்யஸேதவநீக்ஷதஃ ।
வாதீஸிமஹநாவ்யாதா லூதாந ஸம்பவம் யதா ॥
ஜபேஜபென ரிக்ஷியு லூதாரம் ஷிவஸ்திரேத் ।
கோயபிந்து ஹதோ தக்வா ஹாதபெத்த வஹிஸமேநஃ ॥
தஹைகெ ஜப்யேன ஜபும் மஹாஸ்ய ரக்ஷணே ।
ஷெவீஹஷெ ஹ்ருதாபவ்யா மஹாராயாந நிமித்தகம் ॥ ௫௫
ஸஜ்யாஜாதம் ஸமாவாஹ்ய ஹ்ருதயேநாஹாதிதுயம் ।
திவெதேக்வா பாம்ஸவநிமித்தம் வாமேவபயேத் ॥
ஸிரஸெவாஹாதி ஹூஷீந்தேஹாஹயநே வாநஃ ।
கவோரேண ஸஹ்யவல்ய ஷிவமெவாஹாதிதுயம் ॥
தக்வா தஹ்ண ஷிவயா வக்தாஜாநாஹு கவுநம் ।
நிக்ஷ்யதிஹு ததா க்ருத்வா ஜாதகாதி ததோ நயேத் ॥
பாராஷெணாவநம் க்ருத்வா கவசேநாஹாதிதுயம் ।
திமெநெவ ததா கும்பாக ஸ்தகஸ்ய நிவ்ருத்தயெ ॥
கும்பவேல்யாம்வலா வெராக்ஷ்ய பூமரூநா தமருகாநு ।
தஹநாவஸ்தியல் கும்பஸ்ய ஸநோ தஸ்துமேதஃ ॥ ௬௦

ரக்ஷாயம் ஷிவவஹெஹ்ஸ வக்த்ராணா த்வாடயேத்தா ।
சூஹாதிதி தயேநாரய வக்த்ராணாம் வாஷூயெவிவா ॥
ஸாரவநோத நாயஹு ஸஹியாநு வஹு ஹொஹயேத் ।
வதாவிரம்பதிஸம்வ்யாகாநு ஷோபநாஜ்ஞமெவல்ய்காநு ॥
ரம்பாந ஹாகெணெ கவாவாஹ்யாஷேண ஹொமயேத் ।
ஷிவாக்நிஸஹிதி பூயாநு ஜபமதே பாரஸாநம் ॥
விதோவிவஜநம் கும்பாநு மேவஸாவ பூஜயேத் ।
ஜம்தூதீநு ஜோகவாஸாஸ்து பூஜயேத் வரியிஷவி ॥
விஷ்ரெ வ கமேணைவ வெஹாணம் ராத்ரெவ வ ।
விஷ்ணஷீஷ்ர ஹ்யவல்ய பூமாஹிவதஸ்யஷவி ॥ ௬௫
ருஹீக்வா ஸ்யக்ஸ்வாஷேண ஹ்ருஹ்ரக்ஷ்ய கவசேந த ।
கவகும்ப்ய பூதாவ்யாதேஹ 1வா ஜாஹ்ய வ தஹுதஃ ॥
தஹாரே மைவ ஸம்ஸ்பர்ய ஜாஹ்ய ஹயுஹ ஹயுதஃ ।
வாநராஜாஹ்ய ஜபேந ஜபம் ஸம்ஸ்பர்ய தத்ஷயோஃ ॥
தஷ்ஷு வஹுக ஹ்யஸ்ய ஸஹி ப்ரக்தீஹு விந்யஸேத் ।
ஸவெ பம்ஹம் ஸஹ்யவல்ய லூதநோ தக்ஷிணேந்யஸேத் ॥
தஹாணா ஹவரிஷாத்த பூஜயேத்யதயேந த ।
சூஜ்யஷேண ஸம்வெராக்ஷ்ய கவசேநாவகுண்ட்ய வ ॥
பூதாவ்யாதெஹ ஷிவாஷேணாஸ்ய தத்தவசேந த ।
கும்பஸ்வெவாவரிஷாத்தாதிஃ வரதக்ஷிணமாநயேத் ॥ ௭௦
யோந்யாம் ஸம்ஸ்தாவ்ய ஸம்ஸ்தாஹ்ய தஹாரூபநிமித்தம் ।
பூதெஷிகவவித்ஹாஜ்ஞஷ்டநாதிகஷ்யுஹம் ॥
திராஜெஷ்டாவந்தநம் க்ருத்வா கவசேநாக்நிஸம்ஹவம் ।
தத்ஸ்தம் வவநம் க்ருத்வா ஹ்ருதயேநாத்த ஸம்பவம் ॥

வஹ்நௌ ஹவிஷ்டம் நிக்ஷிப்ய நாடீநாம் ஸந்தாநம் சரேத்
நிரீக்ஷ்ய நாடீம் தத்ராஸ்தாம் தேஜோ ரூபாம் ஸமர்சயேத் ॥

ஜுஹுயாத் ஸம்பூர்ணாம் விநிக்ஷிப்ய ப்ராசீம் ஹோமம் ஸமாசரேத் ।
தர்பைஸ்ஸம்ப்ருஷ்ய ஸம்ஸ்பர்ஶ்ய மந்த்ரேண ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் ॥

ஸம்பூஜ்ய ஸம்புடீக்ருத்ய ஹ்ருதயம் ப்ராணவிந்யஸ்தம் ।
ஓங்காரேணாத்ய விந்யஸ்ய நாடீநாம் ஸந்தாநம் சரேத் ॥ ௭௫

மூலாதாரம் ஸமாஸ்ரித்ய ஸ்வாஹாந்தம் ஜுஹுயாத் ததா ।
அத்ரைவ ஸாமான்யேந ஹோமம் ஸமாசரேத் ॥

அக்நௌ ஸமாஸநாந்தம் ஸம்பூர்ணம் ஹோமம் ஸமாசரேத் ।
பஞ்சாநாம் ஸமிதம் விஶுத்த்யை ஸ்வாஹாந்தம் ஜுஹுயாத் ॥

தத்ரைவ ஸ்விஷ்டக்ருதம் விஸ்ருஜ்ய நாடீ ஸந்தாநம் சரேத் ।
ஸ்வம் விஹாய ஶுக்லம் ஸ்ருக்ஸ்ருவம் ஸம்பூர்ணாஹுதிம் ஜுஹுயாத் ॥

ஆஜ்யாஹுதிம் ததா தேவை: ஸ்வயம்பூர்ணாம் ததாக்ஷணம் ।
ப்ரோக்ஷணீம் ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஸ்வயமேவ ஸம்ஸ்க்ருதம்
யோஜயேத் ॥

ஸாமம் பூர்வேண ஸம்யோஜ்ய தத்ர தத்வாந்தரேண து ।
தத்ஸ்தாநே து ஸம்யோஜ்ய தம் ஶிவேநைவ
யோஜயேத் ॥ ௮௦

ப்ரக்ருதம் வக்ஷ்யமாணேந சைதந்யேந ச ।
ஸ்வஸ்தாநே ஸம்யோஜ்ய ஸம்யோஜ்ய ஜீவமேவ ச ॥

யதாவிதி ஸ்ரவம் ஸம்பூர்ணம் ப்ரக்ஷிபேத் ।
ஶுத்தாநாம் பஞ்சாநாம் ஸம்ஸ்காராணாம் ப்ரஸாதயேத் ॥

ஜிஹ்வாயாம் யோஜயித்வா பூர்ணாஹுதிம் யோஜயேத் ।
வௌஷடந்தேந ஸம்பூர்ணம் ப்ரக்ஷிப்யாஹாரம் விஶேஷத: ॥

அந்யத்ஸர்வம் பூர்வவத் நாடீ ஸந்தாநம் ஜுஹுயாத் ।
த்ரிகுணம் ஜுஹுயாத் ப்ரயதம் வஹ்நௌ ஸம்பூர்ணம் யததா ॥

ப்ராயஶ்சித்தம் ஸமாசரேத் ஸம்ஸ்காராணாம் ஸம்ப்ருதே ।
தாநாஹுதே ஶிவே வஹ்நௌ ஹோமம் ஸம்ஸ்காராஹுதே ஶிவே ॥

ஸஹஸ்ரம் ஸஹஸ்ரார்தம் தேஜ: ஸமாஹிதம் ஸார்தம் யத: ।
தத்ஸ்தாநே ஹ்ருதயேந ஸ்வாஹாந்தம் ஸம்பூர்ணம் ஜுஹுயாத் ॥

ப்ராயஶ்சித்தம் த்ருஷ்ட்வா யோகமார்கேண ஹ்ருதயம் ஸம்ஸ்ப்ருஶேத் ।
விந்யஸ்ய ஸம்பூர்ணம் ஸம்ஹிதம் ஹோமம் ஸம்பூர்ணம் ஸமாப்ய ॥

ஸ்வாஹாந்தாதி ஸ்ருக்ஸ்ருவம் ஸம்ஸ்க்ருத்ய காரணம் ।
பஞ்சமீம் ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஹோமமார்கேண ப்ரக்ஷிபேத் ॥

ஸ்ருவம் ஸம்பூர்ணம் ஸ்வாஹாந்தம் ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரயச்சேத் ।
ப்ராணாய ஸமர்ப்ய ஶிவம் ஶிவாத்மகம் ஶிவயோ: ॥

ஸ்ருக்ஸ்ருவம் ஸம்பூர்ணம் ஜ்யோதி: நாடீ விதிநா ததா ।
பாஶாநாம் ஶிவமேவ ஸம்பூர்ணம் ஸ்ம்ருதிதோயேத் ॥ ௯0

நாடீஸந்தாநம் ஸ்ருக்ஸ்ருவம் ப்ராணாயாமம் ஜபேத் ।
ஶிவாத்மநா ஸம்யோஜ்ய தத்ர விஜ்ஞாத்வா ॥

ஶத ஸஹஸ்ரம் வா விம்ஶதிம் வா ஜபேத் ।
ஸஹஸ்ரம் வா ஶதம் வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஹோமம் ஸமாசரேத் ॥

ஏககாலம் த்ரிகாலம் வா த்ரிகாலம் ஹோமம் ஸமாசரேத் ।
ஆஜ்யாஹுதிபிர்ஹோமை: ஸமித்பி: ஸம்பூர்ணம் ஹவிஷா ॥

வ்ரீஹிபி: யவை: திலை: ஸர்ஷபை: யவைஶ்ச ।
த்ரிமதுநா பில்வபத்ரை: பலாஶைர் யாஜ்ஞிகை:
ஶுபை: ॥

அநேந ஹோமேந விதாநேந ஶாந்திதா நாஶாத: ।
க்ஷீரம் வாராஹம் வா ஶம்பீநீம் வா விதாய ச ॥ ௯௫

ஜாஹ்ரவ்யா ப்ரயத்ந பூர்வம் ஸர்வாஹி யதா ததா ।
ஸமாஹிதோ யதா ஶ்ரத்தயா ஸமாஹிதோ ஸ்வாத்மநா ॥

நிஶாமுகே நாபாத்ரி த்ருஷ்ட்வா ஹக்ஷ்யபாயஸயோ: பராக் ।
பர்யாப்தபக்ஷ்யாணி பஞ்சாக்ராஜ்யம் ஸ்தாபயேத் ॥
ஶாலிபி: ஸமாஸ்யே ஸ்ராஜாந் ஸுபர்ணே ஸமாநி ச ।
ஹஸ்தபிஷ்டம் ஶாகம் ஸுபக்ஷ்யம் ஸமக்ஷாதய: ॥
திலபிண்யாகஜாதீநா ஶிவாரவிதிம் விநா
த்ரிபஞ்சாநி து ஶைவாநி ஆஜ்யமா பஞ்சஜாதய: ॥
ஜாஜாபத்ரம் தம் யாந்யம் ஸர்வாஷம் ப்ராஸஸ்தம் ।
ஹவிஷ்யாணம் தத ஸ்வாதே தாம்பூலம் விநிவேதயேத் ॥ ௧௦௦
ப்ரதக்ஷிண[1] ஸஹஸ்ரம் க்ருத்வாஸ்தக்வா[2] ச ஹக்தித:[3] ।
பூஜயித்வா பயித்வா ச ப்ரணாம்ய ச விஸர்ஜயேத் ॥
ஶிவம் ஸ்நாப்ய திலை: பஶ்வா தத்பஶ்ச ஶிவபாவகம் ।
ரோபயித்வா து தத்ரைவ ரக்ஷயேத் ப்ரதிவாஸரம் ॥
காலேந து ஸாவயேத் ஸ்ரீம் த்ரிவிதம் விதிநா த்ரியா ।
ஸம்பூஜ்ய தத்ர தேவேஶவிஸ்ருஜ்யாஜ்ய ஶாஸநேத் ॥
பஞ்சஸ்து ஸவேதஶ்சாத்யா தேவோ விஸர்ஜித: ।
யதா விஸர்ஜயேத்காலே வஹ்நிநந்த்ரா ரக்ஷயேத் ॥
ரக்ஷிதே தத்ர தந்த்ரேண நிவர்த்தநே ஜபேத் பொர
ஶைவோக்த: ।
ஜபேத் ஜபஹோமாதாய பலமாத்ரபம் ப்ரயாஸயே ॥ ௧௦௫
தத்ர வாதகபர்வி நக்ஷ்யாக் க்ருத்வா ஶம்பகம் ஹவி
ஸம்ஸ்க்ருதே ஹவநே வாய மஹாவாஷ்டாதி ஸம்ஸ்க்ருதே ॥
ஶாத்ருஹ்ய: பூர்வதோ தக்ஷ்யாநு ஶாக்ருஹ்யா தக்ஷிணே
தயா ।
மண்டஹ்ய: பஶ்சிமே ஹாமே யக்ஷஹ்ய ஸ்வாத்ரோ பஶ்சிம் ॥

1 நக்ஷத்ரக்வா 2 ஸ்தக்வா வா 3 ஹக்தித்ஸுத:

த்ருஹோஹ்யஸ்ய தயே மாந்யா ஶஸ்ரோரஹ்யா நந்தீஶ்வரோ ।
பாஶாஸ்யாம் பஶ்சக்ஷஹ்யா நாமஹ்யா வாய்வீஶ்வரோ ॥
நக்ஷத்ராஶிவமஹ்ய ஸ்யா விஶ்வகணாய ச ।
ஶண்டாஹ்யதோர தேயா பஶ்சிஷ்டஹ்ய: ப்ரகாஶத: ॥
வாயோர்வர்ண யோஶ்யே க்ஷேத்ரபாலம் க்ஷிபேத் ।
க்ஷேத்ராதேர்வேஶாஹிஷம் ம்ருஹாதேஶ தேவஸூநி ॥ ௧௧௦
நந்த்யாதிபரிவாராணாம் பஞ்ச்யாக்ஷ ப்ரத்யக் ப்ரத்யக் ।
கார்த்திகாயாம்பலிம் ஞாதே ஜவஶேவ ஸமாவரேத் ॥
ஸமாப்ய ஶாந்திஹோமே தா ஸகலீக்ருத விக்ரஹ: ।
ததா மிஜாதிகம் மக்வா ப்ரதக்ஷிணஜாதக்ரியாம் ॥
நீதாதேந ரத்நவாரோஸ்ய ஹஸ்தஸ்தோஷயேத்ஸவம் ॥
நிதாஸ்வ ஞக: க யாஸ்வாஶாப ஞ்ருத ஶதி ॥
காலேந தேவிகாயா ஶாநு பராயே தேவஸூநி ।
உத்ஸவம் மஹாந்த்ருத்ய ம்ருஹாதே ந ஸமாசரேத் ॥
மாநஞ காலயே தஜே யதா தாஷ்டா ஶஹஸ்ர: ।
மஹேஶ: பூர்வே ஸம்பூஜ்ய தக்வாவர்த்ய
பராக்ஶவம் ॥ ௧௧௫
தப்யித்வா பராம் ஶத்ராஶாஸ்தாபாஜாநி ஹெதிநா ।
[1]ஸம்ஹாரிண்யா ஶிவம் ப்யாக்வா ஶதித்ம் ஶத்தர்யா
நியோஜயேத் ॥
அவர்யித்வா ஶிவம்ஹ்ருதய: உஶ்யாயர் ஹ்ருதயாநமம் ।
ப்ராஸாதம் காரணத்யாமாத்யாவஹிஷ்கதாஜ்ஞதம் ॥
பாதக்வா விஹாமேந ஸாவயே தயவாதநா ।
ஹ்ருத்ஸரோஜே ஶிவேதத்நேக்யம் கல்பயேந் ஶஜ்ஞயா ததா ॥

1 ஸம்ஹாரிண்யா

[illegible] ௧௨௦

[illegible]

சிவமயம்

அக்நிகார்யவிதி படல சந்த்ரிகை.

அக்நி பேதம்.

அதன் பிறகு அக்நிகார்ய விதியின் கிரமத்தைச் சொல்லப் போகின்றேன். அக்நி சார்யம் வைதிகம் மிச்ரகம் சைவமென மூன்று விதமாக ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

கேவலம் வைதிகங்களான மந்திரங்களால் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது வைதிகமாகும். வைதிக சைவ மந்திரங்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது மிச்ரமெனச் சொல்லப்படுகிறது. கேவலம் சிவ மந்திரங்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது சைவமெனச் சொல்லப் படுகிறது, அக்கிநி யுற்பத்திக்ரமம் சிவாஞ்ஞாரூபமான சிவாகமங் களில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மூன்று பரிதிகள் ஊர்த்வ சமித்துக்கள் ப்ரணீதை பிர்மகூர்ச்சம் இவைகளுடன் கூடினது யாதோ அது வைதிகாக்கினியென உத் தேசிக்கப்பட்டது. மிச்ராக்கிநியோ வென்றால் வைதிகமும் சைவமும் கலந்தது.

அக்நி சொரூபம்.

சைவாக்நியானது இந்தச் சாத்திரத்தில் நான்கு பரிதிகளோடு கூடியதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ப்ரணீதை பிரம்ம கூர்ச்சத் தோடுங் கூடினது வேத சம்பந்தமான அக்நியென்று நினைக்கத் தக்கது. அவ்வாறே அந்த வைதிகாக்நியோடு கூடின சைவாக்நி யானது மிச்ராக்நியன்றே! ஓ அந்தணர்களே! மிச்ர வைதிக மென்கிற அக்நியினுடைய சொரூபத்தைக் கேளுங்கள்.

அக்நிபகவானானவர், ஓர் சரீரம், நான்கு கொம்புகள், இரண்டு சிரங்கள், இரண்டு முகங்கள், ஆறு கண்கள், இரண்டு மூக்குகள், ஏழு நாக்குகள், ஜடை யஞ்ஞோபவீதம், முஞ்சி அரை ஞாண், மூன்று பாதங்கள், ஏழு கைகள், ருஷப வாகனம் இவை களுடன் கூடினவராக வேதங்களால் சம்மதிக்கப்பட்டனர்.

வலது பாகத்தில் ஹிரண்யை கனகை ரக்தை கிருஷ்ணை யென் கிற நாக்குகள், இடது பாகத்தில் சுப்ரபை அதிரக்தை பஹுரூபை

யென்னும் நாக்குகள். இவ்வாறு மிச்ராக்னியாகிய வைதிகாக்னியில் நாக்குகள் உத்தேசிக்கப்பட்டன.

இரண்யை யென்பது மேற்குத்திக்கிலுள்ள நாக்கு, கனகை யென்பது மத்தியில் இருப்பது, ரக்தை யென்பது வடக்கு நாக்காகும். கிருஷ்ணை யென்பது தென்திக்கில் இருப்பது, சுப்ரபை யென்பது கிழக்குத்திக்கு நாக்காகும். அதிரக்தை யென்பது அக்நி திக்கில் இருப்பது, பஹுரூபை யென்பது ஈசான்ய திக்கு நாக்காகும். இவ்வாறு நாக்குகளின் இடம் சொல்லப்பட்டது.

ஓ அந்தணர்களே! மேல் சைவாக்நியானது சொல்லப்படுகிறது; நிர்மல சித்தர்களாய்க் கேண்மின்! சைவாக்நியைச் சிவப்பு வர்ணமாயும் ஐந்து முகத்தோடு கூடினதாயும் மூன்று கண்களை யுடையதாயும் ஏழு நாக்குகளோடு கூடினதாயும் பத்துக்கைகளை யுடையதாயும் மைஸ்ந ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் சிவப்பு வஸ்திரத்தை யுடுத்திக் கொண்டிருப்பதாயும் தாமரை புஷ்பத்தின் மே லிருப்பதாயும் பத்மாசனமிட்டு உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பதாயும் பத்தாயுதங்களோடு கூடினதாயும் பாவிக்க, கனகை பஹுரூபை அதிரக்தை சுப்ரபை கிருஷ்ணை ரக்தை இரண்யை யென்னும் நாக்குகளுடனும் தியானிக்க. மேன்முகத்தில் மூன்று நாக்குகளும் மற்றவை கிழக்கு முதலாகவு மிருக்கின்றன. இவ்வாறு சைவாக்நியின் தியானம் உத்தேசிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு அக்னியானது மூன்றுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டது.

வைதிகாக்னியானது கார்ஹபத்யம் தக்ஷிணாக்நி ஆகவநீயம் என மூவிதமாகும். அவைகட்கு பயனை இவ்விடத்தில் புத்திமானை ஆசாரியர் சைவஞ் சேர்ந்த வைதிகாக்னிகளி னுற்பத்தியில் செய்விக்க வேண்டும். ஆசாரியர் சாஸ்திரானுசாரமான சைவாக்நியைக் கொணர்ந்து சித்தப்படுத்த வேண்டும். மிச்ராக்நியை யாகிலும் சித்தப்படுத்த வேண்டும். அந்த அக்நி சாதன விஷயத்தில் விதியும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அக்நியினுபயோக பேதம்.

கிரஹஸ்தர்களுக்கு கார்ஹபத்யமும்; பித்ருக்களுக்கு தக்ஷிணாக்நியும்; மற்றவர்கட்கு தேவ சம்பந்தமான ஆகவநீயமும் விதிக்கப்பட்டது. பால யௌவன விருத்தமென்னும் மூன்றக்நி முறையாகக் கூறப்பட்டன.

அக்நி பருவம்.

சிவாக்நியின் பிரதிஷ்டா விஷயத்தில் சம்பத்திற்காக பாலாக்நியும், உத்ஸவத்தில் யௌவனக்நியும், நித்யாக்நியில் விருத்தாக்நியையும் சேர்க்க வேண்டும். விருத்தாக்நி மற்ற கார்யங்களிலும் சேர்க்கக் கூடும். சாஸ்திரானுசாரமான சிவாக்நியை உற்பத்தி செய்வதற்காக விதி சம்மதிக்கப்பட்டது.

அக்நி பேத பலன்.

சிவாக்நி மிகச் சிறந்தது, வைதிகாக்நி மத்யமம். தனித்த வைதிகாக்னியில் சிவமந்த்ரங்களைச் சேர்க்கலாகாது. சிவாக்நியில் வைதிக மந்திரங்களும் மற்றவைகளும் கூறப்பட்டன.

அக்நிவிதி - வைதிகாக்நி.

அவ்வாறே மிச்ரவக்நியானது வைதிகாக்நியாகக் சொல்லப்படுகிறது. பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் உலோகபாலகர்களும் மற்றத் தேவர்களும் வேதவ்யாசர் போதாயனர் ஆபஸ்தம்பர் ஆச்வலாயனர் சத்யாஷாடர் மற்ற யாவர்களும் என்னிடத்திலிருந்து, பரம பிரயோசனங்களையுடைய வேதங்களையும் மற்றுமுள்ள சாஸ்திரங்களையும் புராணத்தையும் அவ்வாறே மிருதியையும் கேட்டு, போதயானுதி சூத்திரங்களால் நியமிப்பதற்காக விரிவைச் சுருக்கமாகச் செய்தவர்கள். அவர்களுடைய சம்மதத்தாலே செய்யப்பட்ட யாதொரு அக்நியோ அது வைதிகமென்று உறுதியாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தீக்ஷிக்கப் படாதவர்களாகிய பிராமணர் முதலானவர்கள் சாமான்யமாய் வைதிகாக்னியில் அதிகாரிகளென்று சொல்லப்பட்டது,

மிச்ராக்நி விதி.

தீக்ஷை பெற்றவர் சகலத்திற்கும் யோக்யர்கள். வைதிக சைவாக்னியைச் செய்வோர் முதலில் வைதிகாக்நியை வேருகச் செய்து பிறகு குண்டங்களின் சமஸ்கார பூர்வமாய் சைவாக்நியைச் சாதித்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு இரண்டிற்கும் யோக்யமாக மிச்ராக்நியானது உத்தேசிக்கப்பட்டது.

அவ்வாறன்றி, வேதசம்பந்தமான ஹோமமானது நிறைவேறுமாயின் அதன் பிறகு சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட ஸமஸ்காரங்களைச் செய்து அதற்கு முன்பாக அக்நியை ஸ்தாபனம் செய்து நாபியிலிருக்கிற அக்நியில் அபானத்திஞல் அடக்கி உதானவாயு வ்யாபாரத்திஞல் அவைகளின் பீஜாக்ஷரத்தால் முறையே சத்யோஜாதம் வாமதேவம் அகோரம் தத்புருஷம் ஈசானம் என்கிற மந்திரங்களால் நித்யாக்நியில் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். மறுபடியும் சிவாக்னியையும் குண்டத்திற் சேர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு மிச்ராக்நியைச் சம்பாதித்து ஸமஸ்த மந்திர சமூகங்களுடன் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.

வைதிக சைவன், அந்தியேஷ்டி முதலான கர்மத்தில் வைதிக சைவங்களின் கலப்பான அக்நியையாவது, குண்டங்களின் சமஸ்காரத்தையாவது முதலிற் செய்ய வேண்டும். வைதிகாக்நி முடிவில் சைவாக்நியைச் சேகரித்து வேறிடத்தில் வைத்து அவ்வைதிகாக்நியுடன் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு அந்தியேஷ்டி முதலிய கர்மத்தில் மிச்ராக்நியைச் சேர்ப்பது சாத்திரசம்மதம். இந்த அந்தியேஷ்டி கர்மத்தைப் பார்க்கிலும் வேறு விஷயத்தில் சிரத்தாபத்தியையநுசரித்து வேருகச் செய்யத்தக்கது.

சைவாக்நி விதி.

சைவாக்னியைக் குண்டங்களின் லக்ஷண பூர்வமாகச் சேர்த்துக் கூறப்போகின்றேன். அவ்வாறு நித்யகார்யத்தில் இச் சித்த சமஸ்த பலனைத் தருவதான குண்டமானது நாற்கோணமாகவும் விருத்தாகிருதியாகவும் பத்மாகிருதியாகவும் ஒரு முழப் பிரமாணம் நிர்மிக்கப்பட்டது, குண்டத்தின் மேகலைகள் மூன்ருயின் முறையே நான்கு மூன்று இரண்டு அங்குலங்கள். ஒரு மேகலையாயின் ஆறு அங்குலமாக இருக்க வேண்டும். யோனியானது யானை யுதட்டிற் கொப்பாகும். குண்ட நடுவில் பன்னிரண்டங்குல அளவாக இருக்க வேண்டும். கண்டமானது பெருவிரல் பிரமாணமாக நடுவின் பள்ளத்தின் பேரிலிருக்க வேண்டும்.

மேடையின் மேலாவது ஸ்மரிக்கப்பட்ட குண்டத்திலாவது அக்நியைப் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். ஸமஸ்காரஞ் செய்யாத குண்டத்தில் சிவாக்நியானது சித்திக்கவே மாட்டாது. சிவாக்நியானது ஜ்வலிக்காம லிருக்குமாயின் ஹோமம் செய்வது பலனில்லாததாகும்.

*1. சிவமந்திரத்தால் பார்த்தல், 2. அஸ்திரமந்திரத்தால் புரோக்ஷித்தல், 3. அஸ்திர மந்திரத்தால் தாடனமும் 4. கவச மந்திரத்தால் அப்யுக்ஷணமுஞ் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறே 1. தோண்டுதல், 2. தோண்டின மண்ணை யெடுத்தல். 3. மறுபடி பூரித்தல், 4. நனைத்தல், 5. மீட்டும் கெட்டித்தல், 6. துடைத்தல், 7. மெழுகுதல், 8. கலாமய கற்பனம், 9. குண்டபூஜை, 10. அக்நியைச் சூழப்போடும் சாகை, 11. அக்நியைச் சூழப் போடுகிற தர்ப்பாசனம், 12. நான்கு கோடு செய்தல், 13. வஜ்ரமாகச் செய்தல், 14. நற்சவுக்கமாகச் செய்தல், இந்த ஸமஸ்தமான 14 ஸம்ஸ்காரங்களையும் புத்திமானனவன் அஸ்திரமந்திரத்தாற் செய்யவேண்டும்.

---

* இதில் 4 பொது சுத்தியும் ஏனையது 14ம் குண்டத்திற்கு மட்டும் ஆனது பற்றி பிரித்துக் கூட்டப்படுகிறது. 4. ஸமமாக்குதல் 11 கலா ரூபமாகச் செய்தல் 12. ஸூத்ரவேஷ்டனம் இவ்வாறு பத்ததிக்காரர்களது அபிப்ராயம். அனுஷ்டானமும் இதுவே.

அவ்விடத்தில் ஆசனமந்திரத்தை சங்கற்பித்து வாகீச்வரி தேவியை ந்யாசம் செய்ய வேண்டும். ஆகாசரூபியான வாகீச்வரரை தியானித்து, க்ரீடிப்பதற்காக ஈசான்ய திக்கில் சாஸ்திரப்படிச் சேர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

பிறகு கற்பவிதிப்படி வாகீச்வரீ வாகீச்வரர்களுடைய சுத்தான்ம தத்துவத்தோடு அரணியிலிருந்து உண்டு பண்ணப்பட்ட அக்நியையும் சமித்துக்களையும் குண்டத்திற் போட வேண்டும், சூரியகாபதாக்நி அல்லது பிராம்மணர் வீட்டிலுண்டான அக்நியை அநுகற்ந் விதியால் சிவமந்திரத்தாற் பரிசுத்தம் செய்து சேர்ப்பித்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி கற்பத்தையறிந்தவன் சூரியகாந்த முதலானவற்ருல் கற்பாக்நியைச் செப்பு பாத்திரத்திலாவது மடக்கிலாவது கொணர்ந்து பிறகு வீக்ஷண முதலான நான்கு ஸம்ஸ்காரங்களால் சோதிக்க வேண்டும். ராக்ஷஸாம்சமான கரிநிறத் துண்டத்தை நீக்கி அஸ்திர தீர்த்தத்தாற் புரோக்ஷித்து, கவச மந்திரத்தினுல் அவகுண்டனஞ் செய்து பிறகு (ஐமுனுய) வன்னிசைதன்யாய நம என்று நியசிக்க வேண்டும். அக்நி பீஜத்தை ஷடங்க மந்திரங்களிற் சேர்த்து அக்நியைச் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். வௌஷடந்த மூலமந்திரத்தால் தேனு முத்திரை காட்டி அம்ருதீகரித்துப் பூஜித்து குண்டத்தை மூன்றுமுறை பிரதக்ஷணம் செய்து பிறகு முழந்தாள்களைப் பூமியிற்படியவைத்து ந்யாசம் செய்ய வேண்டும். வாகீச்வரியை குண்டத்தின் கர்பபநாடியில் தனக்கு எதிர்முகமாக இருக்கும்படிச் செய்து, மூலமந்திரத்தினுல் ஆவாகித்து, தனதான்மாவைச் சிவம்போல் பாவித்துப் பிறகு ஜலபிந்துவைக் கொடுத்து சிறப்பான விறகுகளால் மூடவேண்டும்.

கற்பத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபிக்கப்பட்ட தர்ப்ப கங்காணத்தை கர்ப்பாதான நிமித்தமாகத் தேவியின் கையில் இருதய மந்திரத்தாற் கட்டி சத்யோஜாத மந்திரத்தால் பூஜித்து, இருதய மந்திரத்தினுல் மூன்று ஆகுதியை எள்ளினுற் கொடுத்துப் பும்சவன நிமித்தம் வாமதேவ மந்திரத்தால் அர்ச்சிக்க வேண்டும். சிரோமந்திரத்தால் மூன்று எள்ளாகுதியும் மறுபடியும் சீமந்தோன் னயநத்தில் அகோரமந்திரத்தாலர்சித்து சிகாமந்திரத்தால் மூன்று எள் ஆகுதி கொடுத்தும், தர்ப்பத்தால் சிகாமந்திரத்தால் முகம் அங்கம் இவையின் கற்பனையும், பிராயச் சித்தத்தையும் அப்பொழுது செய்து பிறகு ஜாத கர்மத்தை செய்ய வேண்டும்.

ஜாதகர்மத்தின் பொருட்டு தத்புருஷ மந்திரத்தால் அர்ச்சித்து, கவச மந்திரத்தால் மூன்று ஆகுதியை எள்ளினுலேயே செய்ய வேண்டும்.

ஜநநசௌளச நீக்கம்.

குண்டத்தை அர்க்ய ஜலத்தாற் புரோக்ஷித்து, கிழக்குநுனி யாகவும் வடக்கு நுனியாகவும் தர்ப்பங்களைப் பரப்பி சிவாக்நியை ரக்ஷிப்பதற்காகக் குண்டத்தின் நான்கு பக்கத்திலும் அஸ்திர மந்திரத் தால் திருமுகமண்டலத்தை அப்போது விகஸிப்பிக்க வேண்டும். பிறகு ஹ்ருதயமந்திர மூன்று ஆகுதியினுலே முகங்களுடைய புஷ்டிக்காகவும் சொள்ளு ஜலத்தைப் போக்குவதற்காகவும் ஐந்து நல்ல விறகுகளால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

நாமகரணத்தில் ஈசானமந்திரத்தை ஆவாஹித்து, இருபத்து நான்கு எண்ணுள்ள பதினறு அங்குல நீள சமித்துகளை அஸ்திர மந்திரத்தால் ஓமம் செய்ய வேண்டும். நீர் சிவாக்நி ரூபமென்று மூலமந்திரத்தை முன்னிட்டு சொல்ல வேண்டும்.

அக்னி பித்ருக்களுக்கு கங்கண விசர்ஜனத்தைச் செய்து, மேகலைகளில் இந்திரன் முதலான லோகபாலகர்களைப் பூஜிக்க வேண் டும். சூழப்போடும் சமித்துகளிலும் சூழப்போடுந் தர்ப்பாசனங் களிலும், பிரமாவையும் உருத்திர மூர்த்தியையும் முறையே பூஜிக்க வேண்டும். விஷ்ணு முதல் ஈச்வரர் வரையும் கிழக்கு முதலிய திசைகளில் முறையாகப் பூஜிக்க வேண்டும்.

அஸ்திர மந்திரத்தால் ஸ்ருக் ஸ்ருவங்களை கிரகித்து கவசமந் திரத்தால் புரோக்ஷித்து அவகுண்டனம் செய்து அக்னியில் காய்ச்சி அதன் முன்பாக சுற்றி தர்ப்பையின் நுனியால் நடுவில் தொட்டு நடு பாகத்தைச் சுற்றி விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்,

மறுபடியும் மூலமந்திரத்தாற் சுற்றி அவ்விரண்டின் அடியைப் பரிசித்து, அந்த ஐந்து முகத்தையும் விந்யசித்து ஸ்ருக் பாத்திரத்தில் சத்தியையும் ஸ்ருவத்தில் சிவத்தையும் பூஜித்துத் தனக்குத் தென் புறத்தில் தர்ப்பைகளின் மேல் இருதய மந்திரத்தால் வைக்க வேண்டும்.

நெய்யை அஸ்திர மந்திரத்தால் புரோக்ஷித்து கவசமந்திரத் தால் அவகுண்டனம் செய்து, சிவாஸ்த்திரத்தால் அக்நியிற் காய்ச்சி அந்த நெய்யை கவசமந்திரத்தால் உத்வாசனம் செய்து குண்டத் திற்கு மேலேயே மூன்றுமுறை பிரதக்ஷிணத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

பின் நெய் பாத்திரத்தை யோநியின் மேல் வைத்து இரண்டு தர்பை நுனியால் ஒட்டை ஜாண் பிரமாணத்தில் பவித்திரஞ் செய்து பெருவிரல் மோதிரவிரல் நடுவிரல்களாற் கிரஹித்து, மூன்று முறை பவித்திரத்தை நெய்யிற் றேய்த்து; கவசமந்திரத்தால் அக்நிக் கெதி ராக வைத்து, உத்ப்லவனம் போல் நெய்யிற் றேய்த்து இருதய மத்திரத்தால் தனக்கெதிர் முகமாக ஏத்தி முடிச்சை நீக்கி அக்நியில் பவித்திரத்தைப் போட்டு நெய்யை அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜ்வலிப் பித்துப் பிறகு நெய்யைப் பார்த்துப் புத்திமானுனவன் நீராஜனத்தை செய்தல் வேண்டும்.

குறைக் கொள்ளியை அக்நியில் வைத்து நெய்யை அங்கமந் திரங்களாற் புரோக்ஷித்து அபிமந்திரிக்க வேண்டும். தேநு முத்திரை யோடு கூடின மூலமந்திரத்தால் அமிருதீகரித்து அந்த மூலமந்திரத் தாலேயே ஒட்டைச்சாணளவு இரண்டு தர்ப்பைகளால் நிர்மிக்கப் பட்ட பவித்ரத்தை ஓங்காரத்தால் அவ்விடத்தில் விந்யசித்து நாடிகள் மூன்றைக் கற்பிக்க வேண்டும்.

நடுவிலிருந்து நெய்யை யெடுத்து ஸ்வாஹாகாரப் பிரணவங் களுடன்கூட அக்நயே ஸ்வாஹா சோமாய ஸ்வாஹா என்கிற மந்திரத்தினுல் வலது இடது பக்கங்களில் ஹோமம் செய்ய வேண் டும். நடுவில் அக்நி சந்திரன்களோடு கூடின ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். அக்நயே ஸ்விஷ்டக்ருதே ஸ்வாஹா என்று நான்கா வது வேற்றுமையை முடிவாகச் சேர்த்து ஆகுதியைச் செய்ய வேண் டும்; அந்த நெய்யின் துளியைச் சிந்தி அந்த நெய்யினுல் மற்ற நெய்யைச் சோதிக்க வேண்டும். இந்தப் பிரிவு சுக்கில பக்ஷத்தில் ஆகும்.

கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் சூரியாஹுதி யாரம்பமாக செய்ய வேண்டும்,

மூன்று நெய்யாகுதியினுல் அக்நிக்கு முகங்களி லபிகாரத்தைத் தத்தம் மந்திரங்களாற் கூடினதாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். பின் சத்யோஜாத மந்திரத்தை வாமதேவத்தோடு சேர்ப்பிக்க வேண்டும். வாமதேவ மந்திரத்தை அகோர மந்திரத்தோடு சேர்ப் பித்து, அதை தத்புருஷ மந்திரத்தோடு சேர்ப்பித்து, அதை ஈசானத் தோடு சேர்ப்பித்து, அதைச் சிவத்தோடு சேர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு முகங்களின் சேர்க்கையை யொன்ருகச் சேர்த்துத் தத்தம் மந்திரங்களோடு சத்யோஜாத முதலாகச் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். இஷ்டப்படி முகத்தைக் குண்டத்தினளவாகச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு அன்னப்ராசன முதலாக சௌளம் வரையுள்ள சம்ஸ் காரங்களின் சித்திக்காகவும், வௌஷடந்த மூலமந்திரத்தால் விசேஷ

மாக ஸ்ருக் ஸ்ருவங்களால் நடுவிலிருக்கிற நாக்கிற் பூர்ணுகுதியைச் செய்ய வேண்டும். சருநிமித்தமாகவும் தூபதீபங்கட்காகவும் ஹவிஸுக்காகவும், முயற்சியுடன் குண்டத்திலிருந்து அக்நியை எழுப்பிப் பாதங்களைச் சமமாக வைத்து கிரஹிக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

கிழக்கில் சருபுரோடாசங்களுக்கு பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களும் செய்தபிறகு அழைக்கப்படவிருக்கும் சிவாக்நியில் பரமசிவம் ஆவாகிக்கப்பட்டபின் ஹோகம் செய்யத் தக்கது. அக்னியை ஆவாகிக்கப்பட்ட பிறகு ஓ அக்நியே! நீர் எந்தக் காரணத்தால் ஈச்வர சம்பந்தமான உயர்ந்த பரிசுத்தமான தேஜஸோ அந்தக் காரணத்தால் உம்முடைய இருதய கமலத்தின்கண் சிவத்தை ஸ்தாபித்து நான் சந்தர்ப்பணம் செய்யப் போகின்றேன் என்று பிராத்தித்து, அந்த அக்நியினுடைய இருதய கமலத்தில் யோக பீடத்தை விந்யசித்துப் பிரகாசமாயும் மிகவுஞ் சிறந்ததாயும் சிரேஷ்ட மாயுமுள்ள மூர்த்தியைக் கற்பிக்க வேண்டும். அம்மூர்த்தி யினிடத்திற் பரமசிவத்தை ஆவாகனுதி முத்திரைகளாற் சமீபிக்கச் செய்து, வெளியில் அந்த மூர்த்திக்கு போகாங்கங்களை கற்பிக்க வேண்டும். சமீபத்தை அடைகிற வுபாயமாய் வெவ்வேருகப் பிரகாசமான அவயவங்களை த்யானித்து உத்ஸாகித்துப் பரமீகரித்துச் சிவமுகம் அக்நி முகங்களுடைய சேர்க்கையைச் செய்து, அக்நியினுடைய நாசியிலிருந்து வெளிவந்ததாகிய சோதியை யாகஸ்தானத்தில் பரமசிவத்தோடு ஒன்ருய்விட்டதாக நன்ருய் சிந்திக்கவேண்டும். பிறகு நாடிகளின் சேர்க்கையைச் செய்து, சிவாஞ்ஞையை பிரார்த்தித்து சிவத்தை உத்தேசித்து திருப்தி செய்யவேண்டும்.

சிவாக்நி விசேஷம் அவற்றின் ஜபசங்யை ஹொம திரவ்யங்கள் முதலியன.

ஓ பிராமணச் சிரேஷ்டர்களே! சிவமந்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பத்திலொரு பங்கு அக்நியைத் திருப்தி செய்ய வேண்டும். நூறு ஐம்பது இருபத்தைந்து இருபது அல்லது பத்தாவது, ஆன்மார்த்தத்திலாவது பரார்த்தத்திலாவது நாடோறும் ஒரு காலமாவது இரண்டு காலமாவது மூன்று காலமாவது ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். நெய்யில்லாமற் போனுல் கறுத்த நிறமுள்ள எள்ளுகளால் ஹோமம் செம்யத்தக்கது. நெல்லுகளாலாவது சமித்துகளாலாவது தயிராலாவது யவதான்யங்களாலாவது திரிபலங்களாலாவது வில்வ பத்திரங்களாலாவது, சிவயாகத்திற்குரிய நல்ல புஷ்பங்களாலாவது, சிரத்தை திரவ்யம் இவைகளை யநுசரித்து ஹோமமானது செய்யத் தக்கது.

மிருக முத்திரை வாராக முத்திரை சங்கினி முத்திரை என்பவைகளில் யாதானு மொன்றைக் காட்டி, கூறப்பட்ட அளவுகளால் எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமோ அவ்வாறு திரவியங்களை வேருக ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.

நல்லெண்ணெய் தேன் பால் இவைகளின் ஆஹுதியானது ஸ்ருவபாத்திர அளவாக செய்ய வேண்டும். ஒற்றைச் சிறங்கைத் தயிரினுலும், பக்ஷணம் பாயசங்களின் ஆஹுதியானது ஒரு பலத்திற்குக் குறையாமல் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.

வரிசையாய் ஐந்து நுனிவிரல்களையுடைய பிடிகளால் ஸமஸ்தமான பக்ஷணங்களையும் எள்ளுகளையும் பொரிகளையும் ஸ்வரூபத்துடன் பழங்களையும் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். கையினுற் பிடித்த பிண்டமளவு கீரை கிழங்கு வர்க்கங்கள், தன் முக்கியமான பாகத்தில் எட்டிலொன்றும் வேர்கள் மூன்று துண்டாகவும் கொடி கிழங்கு வர்க்கங்கள் இரண்டு அங்குல முள்ளவைகளாகவும், பொரியோடு கூடின தானியமும், கவளப் பிரமாணமுள்ள சமஸ்த அன்னத்தையும் பிறகு அவிசன்னத்தையும் முடிவிலே தாம்பூலத்தையும் நிவேதனஞ் செய்ய வேண்டும்.

கசப்பான பிண்ணுக்கு அபிசாரங்களில் ஹோமஞ் செய்க.

பிறகு பிரதக்ஷிணம் செய்து நமஸ்கரித்துப் பக்தியினுற் ரேத்திரஞ் செய்து, பூஜித்து ஸமர்ப்பித்து, உத்ஸாகிப்பித்து விசர்ஜனம் செய்ய வேண்டும்.

சிவத்தை வியாகிருதிகளால் திருப்தி செய்து பிறகு சிவாக்நியை அவ்விடத்திலேயெ சந்தோஷிப்பித்து நாடோறும் காப்பாற்ற வேண்டும்,

குண்டத்திலேயோ வென்னில் மூவித அக்நியை மூவித விதியால் பாவிக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் தேவர்கட்கு ஈசரான பரமசிவத்தைப் பூஜித்து, அங்கங்களை விசர்ஜிக்காமல் பிடிக்க வேண்டும். பிறகு பரமசிவம் எப்பொழுது விசர்ஜிக்கப்பட்டாரோ, அப்பொழுதே சண்டேசுர பஸ்மம் ஆகும்.

எவ்வாறேனும் குண்டத்தில் அக்நியை விசர்ஜித்து வேறிடத்திலாவது அக்நியைக் காப்பாற்ற வேண்டும். காப்பாற்றப்பட்ட அக்நியானது அவிந்து போமாயின் உபவாசம் செய்து அகோர மந்திரம் ஜபிக்க வேண்டும்.

அக்நி சாந்தி.

பிறகு சாந்திக்காக வெகு ரூபமெனும் அகோர மந்திரத்தை ஜபித்தல் வேண்டும். ஹோமமாவது செய்ய வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே பூமியில் மண்டலத்தைச் செய்து, அந்தர் பலி யென்னும் பூஜையைச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு கிழக்கே கந்த புஷ்பாதிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட பலகையில் ருத்ரமூர்த்திகளின் பொருட்டுப் பலியைக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறே தெற்கில் மாத்ருகைகளின் பொருட்டும், மேற்கில் பிரதமகணங்களின் பொருட்டும், வடக்கில் யக்ஷர்களின் பொருட்டும், ஈசான்யத்தில் கிரகங்களின் பொருட்டும், ஆக்நேயத்தில் அசுரரின் பொருட்டும்; தென்மேற்கில் ராக்ஷதரின் பொருட்டும், வடமேற்கில் நாகரின் பொருட்டும், மண்டலத்தின் நடுவில் நக்ஷத்திர ராசிவர்க்கங்களின் பொருட்டும் அவ்வாறே விச்வதேவ கணங்களின் பொருட்டும் ச்வேச்சையாய்ப் பலியானது கொடுத்தல் வேண்டும். வாயு மேற்கு திக்குகளில் க்ஷேத்ர பாலகர் பலியிடல் வேண்டும்.

ஆன்மார்த்தத்திற்கு வீடு முதலான விடங்களிலும் தேவாலயத்திலும் இவ்வாறு ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டது. நந்தி முதலாகிய பரிவாரங்கட்குப் பலியை வெவ்வேருகக் கொடுக்க வேண்டும். முடிவில் இவ்வாறே சகளீகரிக்கப்பட்ட சரீரத்தை யுடையவனுய்ப் பரிசுத்தனுக ஆசமனஞ் செய்து அக்நிகார்யத்திற்காகப் பலியைச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு சிலலிங்கத்தின் சமீபத்தில் சென்று, கடைசியாகச் செய்ய வேண்டிய கிருத்தியத்தைச் செய்து சங்கீத முதலாகிய உபசாரங்களாலும் மறுபடியும் சிவபெருமானைச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டும்.

பிறகு புத்திமானுகிய ஆசாரியரானவர் பரார்த்தமாகத் தேவாலயத்தில் நித்யோத்ஸவத்தைச் செய்ய வேண்டும். சமீபத்தில் சுத்தமென்று பிரசித்தமான நிருத்தனத்தைச் செய்விக்க வேண்டும். உச்சவத்தையும் சுத்த நிருத்தனத்தையும் வீட்டின் முன்பாகச் செய்யலாகாது. முடிவில் மஹேச்வரரானவர் எப்படிச் சந்தோஷிக்கப்படுவாரோ அப்படியே கானத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

சந்தனங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் பூஜித்து அர்க்யத்தை மேற்கு முகமாகக் கொடுத்துப் பராங்முக முத்திரையைக் காண்பித்து அஸ்திர மந்திரத்தால் அங்கங்களை உத்தாபனஞ் செய்து சங்கார

கர்த்தாவாகிய சிவபெருமானை த்யானித்து மூர்த்தியை மூர்த்தியில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். மறுபடியும் சிவபெருமானைப் பூஜித்து ஹிருதய மந்திரத்திற்குப்பின் ப்ராசாத மந்திரத்தை உச்சரித்துக் காரணேச்வரக் கிரமமாய் விட்டுப் பிறகு எவ்விதமாய் நிஷ்களத்தைச் சேரக் கூடுமோ அவ்விதமாய்ப் பரதத்வத்தைப் பிரியாததான மார்க்கத்தினுல் பாவிக்க வேண்டும். பரமுத்திரை என்கிற முத்திரையால் ஹிருதய கமலத்தில் இருக்கிற சிவத்தோடு ஐக்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு அன்பர் செய்யும் பூஜையை விரும்புகிறவராயும், தன்னுடைய இயற்கையால் விருப்ப மில்லாதவராயு மிருக்கிற சிவபெருமானை விசர்ஜிக்க வேண்டும்.

சண்டேச பூஜை.

விந்து தத்வம் முதல் நாததத்வம் வரையிற் பூஜித்து முடிவிற் சண்டேசுரரைப் பூஜிக்க வேண்டும். பாணலிங்கத்திலும் லோஹலிங்கத்திலும் சலலிங்கத்திலும் சித்தலிங்கத்திலும் ஸ்வயம்புவிலும் சண்டேசர் பூஜை யில்லை. ஸமஸ்தமான ப்ரதிமைகளின் பூஜையின் முடிவில் மூலாவரணத்திற்கு வெளியில் ஈசான்யதிக்கில் நிர்மித்த ஆலயத்தில் சண்டேசுரரைப் பூஜித்தல் வேண்டும். ஆவரணமில்லா மேடையின் பேரில் பூஜிக்கக் கூடாது.

தேவரின் பொருட்டு யாதொரு திரவ்யம் கொடுக்கப்பட்டதோ அது சண்டேசர் பொருட்டென்று செய்யப்பட்டதாக ஆகவேண்டும் திரஸ்கரிக்கக்கூடாத சண்டேசுரருடைய போஜனத்தை ஆன்ம உபயோகமாகச் செய்யக்கூடாது. நிர்மால்யத்தைத் தாண்டுவதையும் கொடுப்பதையும் பக்ஷிப்பதையும் விசர்ஜிக்க வேண்டும்.

நிர்மால்ய தோஷாதோஷம்.

குரு புத்தகம் நாகங்கள் அக்நி யோகிக் கூட்டங்கள் பார்வதி யக்ஷ மாத்ருகா கணங்களுடைய நிர்மால்யம் சிவத்தினிடத்தில் எவ்வாருே அவ்வாறே தோஷமில்லை. ரத்தினம் சுவர்ணம் முதலான லிங்கங்களிலும் சலலிங்கங்களிலும் க்ஷணிக லிங்கங்களிலும் குருமூர்த்திகளிலும் ப்ரசித்தமாகிய பிரதிமைகளிலும் நிர்மால்யம் தோஷமில்லை. தனக்கிஷ்டமான லிங்கத்தில் யாதொன்று கொடுக்கப்படுமோ அது சருவைப் போல நிர்மால்ய தோஷமுண்டு என்பதில் சம்சயமில்லை.

நைவேத்ய உபயோக முதலானவை.

நைவேத்தியத்தைத் தம்பி தமயன் புத்திரர்கட்கும் உடன் பிறந்த பெண்டீர்களுக்கும் கொடுப்பிக்க வேண்டும். அபிஷேக தீர்த்தம் பால் முதலானவற்ருல் தெளிக்கப்பட்டவனுக ஆவானுகில் நாபிக்கு மேலாகில் ஸ்நாநம் செய்க. நாபிக்குக் கீழாயின் பிரக்ஷாளனம் செய்யலாம்,

பிறகு ஆசமனம் செய்து நமஸ்கரித்து நியமமுள்ளவனுய் மஹாதேவரை வணங்கி, நழுவுதல் தவிருதல் முதலான குற்றங்களைச் சோதிப்பதற்காக மந்திர சம்ஹிதையை அப்யசிக்க வேண்டும்.

பிறகு இடது பாதத்தினுல் மிதிக்காத நடையென்கிற கோயில் வாசற்படியை, வலப்பாதத்தால் கடந்து வெளிவர வேண்டும்.

எட்டாவது - அக்நிகார்யவிதிபடல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

[illegible]

[illegible]

உ

சிவமயம்

காலவிதி படல சந்த்ரிகை.

கால விசேஷம்.

பிறகு ஸமஸ்த கர்மங்கட்கும் சுகத்தைத் தருவதான காலத்தைச் சொல்லப் போகின்றேன். மாசிமாதந் தவிர சூர்யன் வடக்கே செல்லும் உத்தராயந காலமானது சிறப்பாகும். சீக்கிரத்தில் ஆக வேண்டுமானல் தக்ஷிணாயநத்தில் கார்த்திகை ஐப்பசி மாதங்களும் ஆவணியும் விதிக்கப்படுகின்றன. அதைப் பார்க்கிலும் மற்றவை குறைவாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

சுக்ல பக்ஷம் (வளர்பிறை) சுபம். தேய்பிறையில் சப்தமி வரை கொள்ளலாம். வளர்பிறையில் பதினைந்தில் மூன்றிலோரு பாகமாகிய பஞ்சமி வரையும், தேய்பிறை யிறுதியில் மூன்றிலொன்ருகிய ஏகாதசிமுதல் அமாவாசை வரையிலும் நீக்க வேண்டும். நடுப்பாகம் ஐந்து நாளும் மத்திமமாகவும், மற்றவை சிறந்ததாகவும் கூறப்பட்டன. ஒற்றைப்படையாகிய நவமி பர்வம் அமாவாசைகளையும், முதலாவதாகிய பிரதமை திதியையும், இரட்டைப்படையாகிய திதிகளில் த்விதியையும், தசமியையும் அவ்வாறே தேய்பிறையில் ஷஷ்டியையும் விட்டு யாவை மிகுதியோ அவை எல்லாம் இந்த விஷயத்தில் நிந்திக்கப்படா.

நக்ஷத்திர பலம்.

ரோகிணி உத்திரம் உத்திராடம் உத்திரட்டாதி இவை மூன்றும், அஸ்தம் ஸ்வாதி புனர்புசம் அநுஷம் அச்வனி மிருகசீர்ஷம் திருவோணம் பூராடம் மகம் சித்திரை அவிட்டம் ரேவதி இவை மனிதர்கட்காகக் கூறப்பட்டன.

சிறப்புடைய சதயம் விசாகம் பூரம் பூராடம் பூரட்டாதி இவையோடுகூட தேவர்கள் விஷயத்தில் திருவாதிரையுங் கூறப்பட்டன. இவையாவும் சிவனிடத்திற் சம்மதிக்கப் பட்டன. (இவை ப்ரதிஷ்டா விஷயங்கட்கு ஆகுமென்பது,)

மனிதர் விஷயத்தில் பூசமும் ரேவதியும் ஆகும். அவற்றைப் பார்க்கிலும் வேருன கிருத்திகை பரணி ஆயில்யம் கேட்டை மூலமென்னும் நக்ஷத்திரங்கள் ஆகாது.

வார பலம்.

செவ்வாய் ஞாயிறு வாரங்களை விட்டு மற்றத் தேவவாரங்கள் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டன. மானுடர்கள், கருத்த நிறமுள்ள சனி வாரத்தையும் நீக்க வேண்டும்.

அஸ்தங்க பலன்.

புத்திமான்கள், சூரியன் அஸ்தமனத்தை யடைந்த போது வீடு கட்டக்கூடாது. குருவானவர் அஸ்தமனத்தை யடைந்த போது சுப கார்யம் செய்யக் கூடாது. சுக்கிரருடைய அஸ்தமனத்திலும் பிர திஷ்டை முதலானதை செய்விக்கக் கூடாது.

இராப் பகல் பலன்.

பகலில் கர்ப்பாதானமும், இரவில் வாஸ்து கார்யமும் தோஷத்தைத் தரும். இரவில் (ஓரிடத்தில்) பிரவேசித்தல் ஆகும். கிராம நிமித்தமாக இரவில் அக்னியில் வாஸ்து பலியை யொருக் காலும் செய்யக்கூடாது.

ராசிப் பலன்.

ஸ்திரராசி உத்தமமாகும். உபய ராசி மத்திமமாகும். சர ராசி நீக்கத் தக்கது. சரராசி குருவோடு கூடியிருக்குமாயின் சுபத்தைத் தரும்.

உதய பலன்.

குரு சுக்ர புதன்களுடைய உதயமானது யாவத் கர்மங்கட்கும் சுபத்தைத் தரும், அந்தணர்கட்கு குரு உதயமும், க்ஷத்திரியர்கட்கு சுக்கிரோதயமும், வைக்யர்கட்கு புதோதயமும் மிகச் சிறந்தவை. சூத்திரர் விஷயத்திலும் வைச்யர்கட்கு வொப்பாக விதிக்கப்படு கின்றது.

ஸ்தாந பலன்.

மூன்ருவது ஆருவது பதினோராவது இடத்தில் இரவில் பாபி கள் யாவரும் சுபர்கள்தான். சுபர்கள் யாவரும் பன்னிரண்டாவது இடத்தைத் தவிர எல்லா விடங்களிலும் சுபத்தைத் தருபவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. கேந்திரத்தில் சுபர்கள் சிறந்தவர்கள். பாபி கள் நீக்கத்தக்கவர்கள். இரண்டாவது ஆருவது ஏழாவது இடங் களை யடைந்த சந்திரனை சுபனுகக் கொள்ள வேண்டும்.

கோசார பலன் முதலியன

புத்திமானுகிய ஆசாரியர் கோசாரத்திலிருக்கும் அடியிற் கூறு மைந்தையும் நீக்க வேண்டும். குரூரநக்ஷத்திரம், பிரமதண்டம், தூமகேதுவிலிருந்து விடப்பட்டது, கிரகணத்தோடு கூடினது, கிர கணத்தினு லபேக்ஷிக்கப்பட்டது ஆகிய இந்த நக்ஷத்திரத்தை ஆசாரி யோத்தமர் விடவேண்டும்.

வேதைநக்ஷத்திரம் வ்யதிபாதம் சூலம் வஜ்ரம் அவ்வாறே, விஷ்கம்பம் பரிகம் கண்டம் வைதிருதி ஹர்ஷணம் அவ்வாறே. அதி கண்டம் அஸ்தங்கத நக்ஷத்திரம் அவ்வாறே, ஷடசீதிமுக மென்னும் யோகம் சூன்யமாசம், கிரகங்களால் பின்னப்பட்டது. அவ்வாறே, தக்தவாரம் கிரகதோஷங்களாற் சூழப்பட்ட ஜ்வாலா நக்ஷத்திர முதலானது யாதோ அதையும், திதி நக்ஷத்திர மாச வருஷ அயநங் களின் முடிவையும் வர்ஜிக்கவேண்டும். புத்திமானுகிய ஆசாரியர் முக்கியமாய் ஆதிமாசத்தை வர்ஜிக்க வேண்டும்.

வாஸ்து சாந்தி காலம்.

அற்ப குற்றமும் அதிக குணமுள்ளதாகவு மிருக்கிற, யஜ மானனுக் கநுகூலமான நக்ஷத்திரமாகவும், பிராதக் காலத்திலும் அல்லது மத்யானத்தும் லக்ன கிரக பலன்களோடு கூடின தினத்தில் வாஸ்து கார்யத்தை ஸமஸ்த சம்பத்துகளின் பூர்த்திக்காகச் செய்ய வேண்டும்.

ஒன்பதாவது – காலவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௫

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௧௦

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௧௫

[illegible]
[illegible]

[illegible]

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 [illegible] 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௩½ 𑌆𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - [illegible]

[illegible]

ல

சிவமயம்

நிமித்தபரீக்ஷாவிதி படல சந்த்ரிகை.

நிமித்தபரீக்ஷை விபரம்.

முதலிற் காலத்தைப் பரீக்ஷித்து முடிவிற் சுபகிருத்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஆதியிற் பின்வரப் போகிரதற் கேதுவாகிய சகுனங்களை அறிந்து கர்மத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

வாஸ்துவை யறிந்தவராகியும் ஆசாரியராகியும் சிற்ப சாஸ்திரத்தை யுணர்ந்தவராகியும் சோதிடத்தை யறிந்தவராகியுமுள்ள யஜமானர், சுசியாயும் வெண்மை வஸ்திரத்தைத் தரித்தவராயும் பூஷணங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டவருமாய்ப் பிரயாணத்திலும் வீட்டைவிட்டு வெளியிற் புறப்படுவதிலும் வாஸ்து ப்ரதேசத்திற்குப் பிரவேசிப்பதிலும் சதாசிவத்தை த்யானித்து நிமித்தமாகிய இந்தச் சகுனங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

சுபசகுனம்.

வித்வான்கள், பத்தினிகளோடும் புத்திரர்களோடும் கூடின பிராம்மணர்கள், பலிஷ்டர், ஆபரணம் அணிந்த மாதர், நல்ல புத்திரரை யுடையவர்கள், விசேஷமாக சந்தோஷமுள்ளவர்கள், ரூபமுள்ளவர்கள், கர்ப்ப ஸ்திரீ, கன்னிகை, விளையாடுகிற குழந்தைகள், விசேஷமாக பக்ஷ்யம் போஜ்யம் பானம் மாம்சம் தீபம் சந்தனம் மாலை முதலான சுத்தத் திரவ்யம், நெய் தயிர் மத்ஸ்ய விசேஷம், பூர்ண கும்பம், தண்ணீர் நிறைந்த குடம், சங்கு, கோரோசனம், கண்ணாடி, த்வஜம், கடுகு, பால் மற்றும் வேறுன யாவை சிறந்தவையோ அவையின் தர்சனம் சுபம்,

இடப்பாக சகுனம்.

பிரயாணத்திலும் எல்லாச் சுபகார்யத்திலும் மூஞ்சூறு குள்ள நரி கௌளி பிங்களவர்ணமான பன்றி குயில் இவையாவும் இடது பக்கத்தில் விசேஷ நன்மையைத் தரும்.

ச்ரேஷ்ட சகுனம்.

சீக்ரமாயும் நதியின் சமீபத்தி லிருக்கிறவைகளாயும் தூரத்திலிருந்தும் மிகவுயரம் தூரப் போகக் கூடுமானவையாயும், செல்வ

முள்ளோர் வீடுகளையும் அரண்மனை மற்றும் தேவாலயங்களையும் சுபமான ஸ்தலங்களையும் ரம்யமான விடங்களையும் அடைப்திருக்கிறவைகளாயு முள்ள பறவைகள் ச்ரேஷ்டம்; மதுரமான ரஸம் பால் பழம் புஷ்பம் இவைகளில் ஏதேனுமுள்ளதாகிய மரங்களில் இருக்கிற பக்ஷிகள் மிகவும் சிறத்தவை.

அவசகுனம்.

கிராமத்திற் காட்டுப் பசுவும், காட்டிற் கிராமத்திலிருக்கிற பசுவும் கூடாது. பகலில் பெட்டையுடன் சஞ்சரிக்கிற சக்ரவாகம் முதலான பக்ஷி இரவில் கூடாது. இரவில் சஞ்சரிக்கிற கோட்டான் முதலான பக்ஷி பகலில் கூடாது.

யாவராலும் பிரார்த்திக்கப் பட்டதாகிய இரட்டையாய் வருகிற பிராணிகளாயின் கிரகிக்கத்தக்கவை. அண்டங்காக்கைகளோ வென்றுல் இஷ்டபலத்தைத் தரும்.

நதியைத் தாண்டினவைகளாயும் மெய்ம்மறந் திருப்பவைகளாயு மிருக்கிற பக்ஷிகள் ஒருக்காலும் கிரகிக்கக் கூடாதவை. தும்மல் எவ்விடத்திலும் இஷ்டமாக ஆகமாட்டாது. பசுவின் தும்மல் மரணத்தைக் கொடுக்கும்.

சோகத்தைக் காட்டும் சகுனம்.

வெல்லம், எலும்பு, கறுப்புத் தானியம், பருத்தி, நெருப்பு உற்பத்தியாகும் படியான வஸ்து, விதிவசமாக விறகுகளின் பார்வை மிகவும் சோகத்தைத் தரும். சக்கிலி, தலைமயிர் பிரித்துப் போட்டுக் கொண்டு வருகிறவன், சண்டை, பசியினுல் இளைத்து வாடி வருகிறவன், மொட்டைத் தலையன் இவர்களுடைய பார்வையும் அழுக்கு வஸ்திரம் முதலானவைகளைக் கட்டிக்கொண்டு விகாரமா யிருக்கிறவன், நாஸ்தீகன், பௌத்தன் முதலானவரின் பார்வையும் துக்கத்தைக் கொடுப்பதாகும். குரற்பாய்ச்சி யழுவது, கண்ணீர் விடுவது, கலகம் இவைகள் பின்னையும் துக்கத்தைந் தரும். பன்றி எருமை ஒட்டகம் முதலானவையின் பார்வையும் அவ்வாறே ஆகும்.

சகுனத்தை முன்னிட்டுச் செய்ய வேண்டுவது.

சகுனமானது பிரதி கூலமாயின், விஸ்தாரமான கூர்மையுடன் கூடின புத்திமானுன ஆசாரியர் ஸமஸ்த கார்யத்தையும் வர்ஜிக்க வேண்டும். ஒன்று இரண்டு மூன்று முறை சகுனம் பார்த்து, மூன்று சகுனங்களிலும் தோஷத்தைச் செய்கிற கர்மத்தை விட வேண்டும்.

பத்தாவது - நிமித்த பரீக்ஷாவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

ரத்நபரீக்ஷாவிதி:

ஸாஹெ நிஜித்தே மப்தே ச ரத்நபரீக்ஷாம் ஸமாசரேத் ।
ஶைவம் ப்ராஹ்ம ஜயா வாஸ்து வைஷ்ணவ மைந்த்ரமேவ ச ।

ஓளக்ஷஹ ஹொதிக மைஹவ ரூவஸரஹ விஶாவகம் ।
ராக்ஷஸ மைஹவ வாயவ்யம் வாருணாமைந்த்ரகம் தயா ॥

ஜாநீயா ஞக்ஷணெ ரமைத ரத்நகாண நைருஷிகொத்தம: ।
கணிர்கா ராஜர்நாப்வ ஸமக விஸமஶா கயாதகீ ॥

ஸுமாரவிஸ தூஉஸீஷ ரவர்ாஹிவர்ா ததா மஹீ ।
விஷ்ணுக்ராஞாவகண ர்ாஹ்ரம் ஶாஜீ ஶிஶிமாஶிவா ॥

கவொ தஶகமம்மொஹ்ஸ ஶைவீ ஸா ஶஹ்தா மஹீ ।
ஶிமெஃ வமாமொரஷர்மைஷர்ஸ கமொஶஸ் ஹிஶிமெண
ஞயா ॥ ௫

ஹொமத்ருமைஸ் ஸுதமொஸுஸ ரப்ர்ாஹ்ஹீ ஶஹ்தா மதா ।
திதைகை ஸிஞ்ஜிணீஹிஸ்ஸ கரமைஜ வெர்ணஹி ஞயா ॥

காவர்ாஸாகர்ஜவாஹிஸ ஹமைஸ: வக்ஷிருமைஹஞயா ।
திஷ்ணமெக ஞயாவ்யமைக்யர்ா ரத்நிஸஹிதா ஹமெக ॥

வைஷ்ணவீ ரத்நஸாவ்யாதா ஶளயர்வீயர்ப்ரஹா நூணாம் ।
கஷ்மீவநஸாமைஸ்ர்ஸ வஹாமைவர்கமைம ஞயா ॥

வாடமெ ஸிமுவாமொரஸ தயா வாமமைக: வாநஃ ।
உஜ்ஜீவமொரஸ மைவமைஶ்ரஸ ஶர்மைநு மொரநீ மஹீ மதா ॥

வாடவ்ஹஶஹஸாஶ்ரா யநயா நூ ஸஷ்ஜிஷா ।
ஈஂகொமைமஸ தயா வூமைக்ஷ மர்ாஜர்ாமைமநர்கமைம
ஞயா ॥ ௧௦

ஶஶமொரயா ச கொமொரஸ வூமைகாளக்ஷமஹீ மதா ।
ஶளயர்வீயர்கரீ ஸா ஸ்யாச ப்ரஜாஸம்பத்ஸமுஜ்ஜிஷா ॥

நிமர்ஞ்ஜீ மாயவீ ரத்நவர்ா கஷம்கொமைம: கிம்ஶமைக
ஞயா ।
மஜ்ஜிகாகரவீமொரஸ மயரத்நமைகஹர்ளதிகீ மதா ॥

சஹஹா வஷிஷா நூணாம் ஹஸ்தமஸ ஸமந்விதா ।
ஹம்ஞாதமைக மர்ஹாவ்யமைக்ஷ ஜர்வஷ ஸமைஶ:
வமாண்ஹி: ॥

கிராமைஹ: ககமைஹ: ஶ்ருமைப்ர யர்ரத்நமைதர் ஸமைவர்
ஸமந்விதா ।
ரூஸஶ்ரீ யஜஹா ரத்நிஃ வரத்நிமஸ ஸமந்விதா ॥

ஶாஜூ்ஹி ஞயா ரத்நிவர்கமைமஸ விஹீதமைக: ।
ஶ்ரேஷ்டாதமைக: வமொர ரமைஷஸ்ஸ்யமாமைம ஸுரத்நகமொர:
வாநஃ । ௧௫

சண்ஜாமைமஸ வஷீமைருஸ வரத்நதிமஸொஷரா ச ஸா ।
வைஶாசீ ச ஸ்வூதா ஶாமைக்ஷ ஸவர்நாஶ ஸமந்விதா ॥

சண்ஜாமவிஷவொமொரஸ ஶிமொர மொஷாஷிஹி ஞயா ।
மஶீசமம மஸாஶ்ரா ராக்ஷஸீ ஸா க்ஷயப்ரஹா ॥

மைமாமயமண ஸம்கீண்ர்ா ஸிஞ்ஜிகா ஶகர்ராந்விதா ।
யா வாயவ்யதி ஸா ப்ரோக்தா ஜவ்மைநயர்நூஹாயிகா ॥

யா வரத்நமைம ராவ்யதா ரத்நிவர்ாரணீ ஸவர்ஸிஜிஷா ।
நஹிமுஷ்டாதகாமைஹஸ ஸம்யக்தா க்ஷத்ருஶகர்மொ: ॥

ஊஷரா தொயஹீநா ச ரூமைந்த்ரீ ஸவர்நாஶநீ ।
ஶைவெ ஶைவீ ஸமாவ்யாதா வைஷ்ணவீ விஷ்ணுதைஶகெ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌾 ।
𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀 𑌚 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌲𑍇𑌖𑍀 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌤𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌮𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖𑍀 𑌕𑌾𑌲𑌸𑌰𑍍𑌪𑍀 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌕𑌾 ॥
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌵 𑌹𑍋𑌰𑌾 𑌗𑌤𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌯𑌾 ।
𑌸𑌾 𑌚 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌂 𑌹𑌿𑌕𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌹𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌃 ॥
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾 𑌜𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌰𑌾 ॥
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌰𑍍𑌮𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑍀𑌪𑌵𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌦𑌰𑍍𑌮𑍋𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௫½
𑌕𑌶𑍇𑌰𑍁𑌕𑍈𑌰𑌵𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌸𑍌𑌮𑌸𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌕𑌦𑌾𑌨𑌿𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌚𑌜𑍍𑌞𑌮𑍍 ॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍀𑌦𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌵𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌕𑍇
𑌤𑌯𑍋 𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋𑌰𑌕𑌾𑌂𑌜𑌲𑌿𑌦𑌾𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑌲𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௦½
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌕𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌶𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌤𑌰 𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌨𑍀𑌚𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ।
𑌦𑌶𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌶 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍂𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌿𑌤 𑌜𑌯𑌾𑌵𑌹 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௫½
𑌷𑌡𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍀𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗 𑌵𑍇𑌣𑍁 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌾𑌤𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌢𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌟𑌕𑌸𑌂𑌗𑍈𑌃 ॥
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌬𑍀𑌜𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌸𑍍𑌯𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌜𑍍𑌞 𑌮𑍂𑌲 𑌮𑍂𑌲𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌨𑍀𑌚𑌹𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌰𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌿𑌕𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌟𑍁𑌕𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑍍𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௦½
𑌲𑌵𑌣𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌰𑌸𑍈 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌦𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑍀𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌞𑍍𑌚 1 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌲𑌾𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌤𑍁𑌷𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌙𑍍𑌕𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑌦𑌰𑍀 𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌗𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌸𑌮𑍀𑌪𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌦𑍇𑌶𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌸𑌮𑍀𑌪𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌣𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌲𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௫½

𑌪𑌾 - 1 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

[illegible]

௧

சிவமயம்

பூபரீக்ஷைவிதி படல சந்த்ரிகை.

சுபமான சகுனமானது அடையப்படுமாயின் பூமி பரீக்ஷையைச் செய்ய வேண்டும்.

பன்னிரண்டு வாஸ்து பேதம்.

1.	சைவவாஸ்து	7.	ஆசுரவாஸ்து
2.	பிரம்மவாஸ்து	8.	பைசாசவாஸ்து
3.	வைஷ்ணவவாஸ்து	9.	ராக்ஷதவாஸ்து
4.	ஐந்திரவாஸ்து	10.	வாயவ்யவாஸ்து
5.	ஔக்ஷவாஸ்து	11.	வாருணவாஸ்து
6,	பௌ ;திகவாஸ்து	12.	ஆக்நேயவாஸ்து வென்பன

இவ்வடையாளங்களாற் பூமியின் குணத்தை உத்தம குருவானவர் அறிய வேண்டும்.

பூமிலக்ஷணம் - சைவீபூமி.

கோங்குமரம் மருதை அரசு விளாமரம் அசோகரம் ஆச்சாமரம் நிலத்தாமரை துளசி அறுகு விஷ்ணுக்ராந்தி எலிக்காதுக்கீரை இலவு மலைநன்னாரி புரு கிளி அன்னங்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டது சுபத்தைத்தரும் சைவீ பூமியாகும்.

பிரம்மபூமி,

வில்வபத்திரம் முருக்கு விச்வாமித்ரம் நாணல் மான் நல்ல பரிமளமுள்ள ஹோமத்திரவ்யங்களால் அடைந்திருப்பது சுபத்தைத் தருவதான பிரமபூமியாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

வைஷ்ணவ பூமி.

தும்பைச்செடி புளியமரம் புங்கமரம் மூங்கில் பருத்தி எருக்கு செம்பருத்தி அன்னப்பக்ஷி சாமான்ய பக்ஷி மிருகங்கள் முள்ளில்லாத விருக்ஷங்களோடுங் கூடினது. மனிதருச்குச் சூரத்வ பராக்ரமங்களைக் கொடுப்பதான விஷ்ணுவின் பூமியெனக் கூறப்பட்டது.

ஐந்திரபூமி.

வாழை பலா மாமரம் சுரப்புன்னை மகிழமரம் பாதிரிமரம் நொச்சிலி நெல்லி கருநெய்தல்களாலும், வைசியர் சூத்திரர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டது இந்திரன் பூமியெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பசுபூமி.

பாதிரி அகில்களின் பரிமளங்களால் நிறைந்ததும் தனதான்யங்களின் சம்பத்தைத் தருவதும், அழிஞ்சல் விருக்ஷங்களாலும் பூனை கீரிப்பிள்ளை முயல் உடும்பு சகோரபக்ஷி செந்நாய்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும், ஜனங்களுக்குச் சம்பத்தைப் பூர்த்தியாகத் தருவதாயும் சௌர்ய வீர்யத்தைத் தருவதாயு முள்ளது பசுவின் பூமியாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பூதபூமி.

பெருநொச்சில் குருக்கத்தி அறுகு அழிஞ்சில் முருக்கு மல்லிகை அலரி இலுப்பைகளாலும் அவ்வாறே விபூதி பரிமளங்களோடு கூடி வியாபிக்கப் பட்டதாயும், மனிதர்களுக்கு அன்னத்தையும் புஷ்டியையுந் தருவதாயுமுள்ளது பூதபூமியாகும்.

ஆசுரபூமி.

செராமரம் பெரியமரம் துஷ்ட ஜந்துக்கள் வெங்காயம் வேடர் மருதைமரம் பரந்து முதலான ஸமஸ்த துஷ்ட ஜந்துக்களோடும், துர்கந்தத்தோடுங் கூடினது யுத்தத்தைத் தருவதான அசுரபூமி யெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பைசாசபூமி.

இலவமரம் மகிழமரம் தான்றிமரம் நறுவிலி மரங்களாலும், கழுதை ஒட்டகம் பன்றி நரிகளாலும், சண்டாளர் வேடர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டதாயும், துர்க்கந்த முள்ளதாயும், சவிட்டுநிலமாயுமிருப்பது ஸமஸ்த சாத்திரங்களாலும் ஸர்வநாசத்தோடு கூடின பைசாச பூமியென நினைக்கப்பட்டது.

ராக்ஷதபூமி.

சண்டாளர் விஷம் திருடர் தலைநோய் முதலானவைகளாலும், மிளகு வெல்லம் பரிமள வஸ்துக்களாலும் நிறைந்ததாகியது குறைவைத் தருவதாகிய ராக்ஷத பூமியாகும்.

வாயு பூமி.

குள்ளநரிக் கூட்டங்களால் நிறைந்தது, சுவர்க்கோழி பருக்காங்கற்களோடு கூடினது துக்க நிர்ப்பாக்கியத்தைத் தருவதானத் வாயுவின் பூமியெனக் கூறப்பட்டது.

வருணபூமி.

பாக்கு மரங்களாற் சூழப்பட்டு ஸமஸ்த சித்தியைத் தருவது வருண பூமியாகும்.

அக்நேயபூமி.

சதுரக்கள்ளி நறுவிலி முதலானவற்றோடும், முறட்டுப் பருக்காங்கற்களோடுங் கூடினதாயும், சவட்டு நிலமாயும் தண்ணீரில்லாததாயு மிருக்கிறது ஸமஸ்தத்தையுங் கெடுக்கிற அக்னியின் பூமியாகும்.

சாதுர்வர்ண பூப்ரயோஜனம்.

சிவத்தின் ப்ரதேசத்தில் சிவபூமியும், விஷ்ணுவின் பிரதேசத்தில் விஷ்ணுபூமியும், பிரமன் பிரதேசத்தில் பிரமபூமியுங் கூறப்பட்டது.

சிவ பூமியானது அந்தணர் முதலானவர்கட் குரியதாகும். சிவ பூமி பிரமபூமி விஷ்ணுபூமி ஆகிய இவை ஆதிசைவர் வைதிகர் வைஷ்ணவர்கட்கு முறையாக விசேஷமாக ஆகும்.

அரசர்கட்கும் வைசியர்கட்கும் பசுபூமி உபயோகமாகும். சூத்திரர்கட்குப் பூதபூமி ஸ்மரிக்கப்பட்டது. யாவருக்கும் வருணபூமி சிறந்தது,

அடியிற் கூறிய யாவும் அவரவர்க்குரியதாகச் சம்மதிக்கப் பட்டன.

யாதொன்று பிசாசின் பூமியெனவும் அசுரர்பூமியெனவும் ராக்ஷதர் பூமியெனவும் சம்மதிக்கப்பட்டதோ அது இச் சாத்திரத்தில் அந்திமர்கட்குக் கூறப்பட்டது. அப்பூமியானது எருதுகள் பூட்டிய கலப்பையால் வெகுகாலம் பிளந்து அநேகமுறை உழப்பட்டதாக ஒரு வருடத்திற்கு மேல் கிரகிக்க வேண்டும்.

அநுலோம ஜாதிகட்குப் பூமியானது க்ஷேத்ர மிருப்பதற்குத் தக்கபடி கூறப்பட்டது.

வாஸ்து பூமியின் இருவகைப் பேதம்.

வாஸ்துவிற்கு யோக்யமான பூமியானது அநூபமெனவும் ஜாங்கல மெனவும் இருவகைப்படும்.

ஜாங்கலபூமி லக்ஷணம்.

ஸ்திரமமயும் மிகவும் பெரியதாயும் யெரிய பருக்காங்கற்களையுடையதாயும், மிகவும் பள்ளமாக வெட்டப்படினும் மிக அற்பமான உப்பு நீரோடு கூடினதாயு முள்ளது ஜாங்கல மென்னும் நிர்ஜனப் பிரதேசமாக ஆகும்.

அநூபபூமி லக்ஷணம்.

ஆம்பற் புஷ்பங்களால் நிறைந்திருக்கப்பட்டது, முளைத்திருக்கிற செங்கழுநீர் நெய்தற் புஷ்பங்களை யுடையது, சூக்ஷ்மமான மணல்களை யுடையது. கிருஷி செய்யத் தகுவது, உயரவெழும்பி வருகிற ஜலத்தை யுடையது மாயிருக்கிற பூமி ஆநூப மென்னும் மிகுந்த ஜலமுள்ளதாக ஆகும்.

சாதாரண பூமி.

அடியிற் கூறிய ஜாங்கலாநூபங்களுடன் சேர்க்கைக் குணமுள்ளது சாதாரணமென நினைக்கப்படுகிறது,

ஜாங்கலப்பூமியின் பலன்.

வாழை பனை பலா முதலான மரங்களி னுற்பத்தியை யுடையது ஸமஸ்த பயிர்கட்கும் தகுதியானது, புஷ்பங்கள் பழங்கள் சுகமாக உற்பத்தியாவதுமானது ஜாங்கலமாகும்.

அநூபபூமியின் பலன்.

ஸமஸ்த ருதுக்களிலும் சுகத்தைத் தருவது ஸமஸ்தமான பேர்களுக்கும் அநுகூலமானது ஆநூபமென இச்சிக்கப்படுகிறது.

சாதாரணபூமியின் பலன்.

ஆநூப ஜாங்கலங்களின் சம்பர்க்கத்தோடு கூடினது சாதாரணமென உதாரிக்கப்படுகிறது.

வாஸ்து பூமியின் சதுர்வித பேதம்.

பத்மகம், பத்ரகம், தூம்ரம், பூர்ணம் என நான்குவிதமாகும்.

பத்மக லக்ஷணம்.

வழவழப்பு சமமான ஸ்பரிசத்தை யுடையது நல்ல பரிமளமுள்ளது நல்ல த்வனி யுள்ளது கெட்டியா யிருப்பது கைகளின் சிறங்கை மாத்திரந் தோண்டுவதி லுண்டான ஜலத்தை யுடையது பத்மக மென்னும் வாஸ்து ஆகும்

பத்ரக லக்ஷணம்.

கிழக்கு வடக்குகளில் ஜலத்தையுடையதாயும், பயிரை யுடையதாயும், தென்திக்கில் சுககரமாயும், முன்பாக வனத்தை யுடையதாயும் அழகாயும் மிகவும் சாரமாயும், பிரசித்தமாயும் கிழக்கு

வடக்குகளில் விலாமிச்சையோடு கூடினதாயும், நல்ல திரவியத்தை யுடையதாயும் ரம்யமாயும் யோக்யருக் கிடமாயு மிருக்கிற விடம் பத்ரகம்.

பூர்ணக தூம்ரக லக்ஷணம்.

பூர்ணகமும் தூம்ரகமும் எக்காலத்திலும் ஆக்நேய திக்கு வாயு திக்குகளை யடைந்திருக்கும்.

வாஸ்துவின் உத்தமமாதி சதுர்வித ஜலபேதம்.

உத்தமம் மத்திமம் அதமம் நித்யம் என வாஸ்துவானது நான்குவிதப்படும்.

உத்தம லக்ஷணம்.

பத்து தண்டப் பிரமாணமுயரமும் ஆறு தண்டப் பிரமாணம் தாழ்வுமான ஜலாசயத்தோ டிருப்பது உத்தமமாகும்.

மத்திம அதம லக்ஷணம்.

ஓர் சாணளவினு லளக்கப்பட்டது மத்திமம், ஓர் முழத்தால் அளக்கப்பட்டது அதமம்.

நித்ய லக்ஷணம்.

மந்தமாகவும் மத்திமமாகவும் துரிதமாகவு மிருக்கிற தண்ணீர்ப் பெருக்கோடு கூடினதாயும் ஓர் முழத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக பள்ளமாயு மிருப்பது நிந்திக்கப்பட்ட நித்ய வாஸ்து வெனக் கூறப்பட்டது.

சாதுர்வர்ண பூலக்ஷணம்.

நான்கு கோணமாகவும் சமமாகவு மிருப்பது தேவர்கட்கும் அந்தணர்கட்கு முரியது. எட்டு ஆறு நான்கு கோணமுள்ளது அரசர்கட்கும் வைச்யர்கட்கும் தகுதியானது. உத்தமரான ஆசிரியரானவர் சூத்திரர்கட்கு முறைமையாய்ச் செய்யவேண்டும்.

கிழக்கு திக்கில் நீண்ட வாஸ்து சிறந்தது. தெற்கு வடக்கு நீண்டவாஸ்து மத்திமம். வெண்மை நிறம் சிவப்பு நிறம் மஞ்சள் நிறம் கறுப்பு நிறமுள்ள பூமிகள் பிராம்மணர் முதல் முறையாகக் கிரகிக்க வேண்டும்.

மிகச் சிறந்த பூமி.

மத்தளம் புள்ளாங்குழல் வீணை முதலான பெரிய வாத்யங்களோடு கூடினது, சுரப்புன்னை ஜாதிமல்லி தாமரசம் தான்யம்

பாதிரி முதலான புஷ்ப பரிமளங்களோடு கூடினது, நெய் முதலான கந்தங்களோடு கூடினது, ஸமஸ்த விதைகளும் முளையும் படியானதுமாயுள்ள பூமி சிறந்தது.

சுகத்தைத் தரும் பூமி.

ஒரே வர்ணம் திட்டமாய் மழமழப்பாய் சுகமான ஸ்பர்சத்தோடு கூடினது, மேட்டுப்பாங்காக வில்லாதது, வெளியரனவிடம் நிசச்சந்நம் மிகவுஞ் சுசகரம், கசப்பு கார்ப்பு துவர்ப்பு தித்திப்பு புளிப்பு உப்பு என்கிற ஆறு ரசங்களோடுங் கூடினது தகுதியானது வலஞ்சுழிக்கும் ஜலத்தோடு கூடினது, முழப்பிரமாணத்தில் தண்ணீருயரக் கிளம்புகிறது, மண்டையோடில்லாதது, கல்லில்லாதது, புழுக்கள் புற்றுக ளில்லாததது, வெடிப்பு எலும்பில்லாதது, சூக்கும மணல்களோடு கூடினது, நெருப்புக் கரியில்லாதது, மரத்தின் வேரில்லாதது, சேறில்லாதது, பள்ளம் புதர் வெடிப்பு ஒட்டுப்பாளம் இல்லாதது, சுக்காங்கல் சாம்பல் இவைகளில்லாதது, அம்பலம் பௌத்தாலயம் இவற்றினருகிலிருக்கிறதுமான க்ஷேத்ரமானது ஸமஸ்த சுகங்களையுந் தரும்.

துக்கத்தைத் தரும் பூமி.

துஷ்டப் பிராணிகளினருகி லிருப்பது அரசனுடைய வீட்டைச் சார்ந்திருப்பது தேவாலயத்திற்குச் சமீபத்தி லிருப்பது; முக்கியமா யுதவியில்லாத முள்மரங்களோடு கூடினது, சண்டாளர் குடியிருக்குமிடம், மிகவுந் தாழ்ந்த வேலை செய்கிறவர்களுடைய வீட்டைச் சார்ந்திருப்பது, ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு வழிகளாற் சூழப்பட்டது, பஹிரங்கமில்லாத மார்க்கத்தையுடையது, பரமசிவத்தின் பூந்தோட்டத்தோடு கூடினதுமா யிருப்பது யாதோ அந்த க்ஷேத்ரத்தையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும். இவ்விதமான வாஸ்துவானது ஸமஸ்தர்கட்கும் தோஷகரம் ஆகும்.

இங்ஙனமாகிய வாஸ்துவில் ஆசையின் பெருக்கால் யாது கருமம் எந்தக் காரணத்தாற் செய்யப் படுகிறதோ அந்தக் காரணத்தால், மகாதொஷத்தைத் தருவதான அதை அவச்யமாக நீக்க வேண்டும்.

ஜாதியாசார பூமி.

தாழ்ந்த ஜாதியாருக் குத்தேசிக்கப்பட்டது உயர்ந்த ஜாதியாருக்கு விதிக்கப்படுகிறது. உயர்ந்த ஜாதியாருக்குக் கூறப்பட்டது தாழ்ந்த ஜாதியாருக்குக் கூடாது. அது ஸமஸ்தமாகிய தேவர்கட்கும் உபயோகமாகும். கலந்த வர்ணத்தோடு கூடின பூமி சங்கர ஜாதியிற் பிறந்தவர்கட்கு மிகவும் சிறந்தது.

பூசகுனம்.

பூமியைப் பள்ளஞ் செய்து, அப்பள்ளமானது அதனுடைய மணற்களாலேயே தூர்க்கப்படுமளவில், மணல்கள் அதிகம் குறைவு சமம் இவ்வண்ணமாக விருக்குமாயின் முறையாக உயர்ந்த ஜாதி அதற்குத் தாழ்ந்த ஜாதி, நான்கு வர்ணத்திற்கு மப்புறப்பட்ட சங்கர ஜாதியாருக்கும் பயன்படும். அம்மிகுதியான மணல்களை நிறைசெய்தால் பலத்தினளவினுல் அறுபது நூறு பலம் அல்லது ஆருயிரம் பலம் (அதாவது எட்டே முக்கால் மணங்கு) இருக்கவேண்டும்.

ஜல புஷ்ப பரீக்ஷை.

ஓர் பள்ளம் செய்து, குடத்தில் ஜலங்கொண்டு அதிற் புஷ்பமிட்டு அந்தப் புஷ்ப ஜலத்தை அப்பள்ளத்தில் விட்டால் அந்த ஜலம் அடங்கின குமிழியுடன் வலமாய்ச் சுழன்ருல் சிறப்பாகும். புஷ்பம் நிமிர்ந்திருக்குமாயின் மிகவுஞ் சிறப்பாகும். கவிழ்ந்திருக்கின் சிறப்பில்லை.

அங்குர பரீக்ஷை.

யாதொரு பூமியிற் கடுகாவது எள்ளாவது விதைக்கப்பட்டு, முளையானது மூன்றிரவிற் குள்ளாக முளையுமாயின் அது மங்களகரமான பூமியாகும்.

பிரமாண பலன்.

கிழக்கு வடக்காகப் போகிற பூமி சிறந்தது. நான்கு பக்கத்திலும் சதுரமாகப் போகிற பூமி மத்திமம். அது வீடு முதலியவற்றுள் கொள்ளத் தக்கது. அதுவும் சிறந்த குணங்களோடு கூடினதுதான். யௌவனமுள்ள வுயர்ந்த ராஜாவினுடைய பட்டனமாயும், நியாயமா யடையப்பட்டதாயும் இருக்கிற பூமியானது சம்மதிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு பரீக்ஷித்து வெகு குணங்களோடு கூடினதாகிய பூமியைக் கிரகிக்க வேண்டும். பிரவேசிக்குங் காலத்தில் நன்ருக வேதாள முதலான ஜந்துக்களுக்கு பலியிடல் வேண்டும்.

பதினேராவது - பூபரீக்ஷாவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—::—

ப்ரவேசபலிவிதி:

க்ராமாதீநாஞ்ச ஸர்வேஷாம் ப்ராஸாதாநாஞ்ச ஸத்மநாம்।
அந்யேஷாமபி ஸர்வேஷாம் ப்ரவேசபலிருச்யதே॥
ஶுபே முஹூர்த்தே நக்ஷத்ரே ராத்ரௌ தோஷவிவர்ஜிதே।
ஆதிசைவகுலோத்பூத: பஞ்சாசாரஸமந்வித:॥
பஞ்சாங்கபூஷணோபேத: ஸ்வர்ணோஷ்ணீஷ: ஸ்வோத்தரீயக:।
ஸிதாநுலேபநாட்யஸ்து ப்ரவேசபலிமாரபேத்॥
ப்ராஹ்மணாந் போஜயேத் பச்சாத் புண்யாஹம் வாசயேத்தத:।
நவதா பூமிம் க்ருத்வா ப்ரஹ்மஸ்தாநாதித: க்ரமாத்॥
நவஸந்திஷு பலிம் மந்த்ரேணாநேந வாஸ்துவித்।
இஹ பூமௌ வஸந்த்யத்ர பூதவேதாளராக்ஷஸா:॥
ஸ்வேச்சயா க்ஷிப்ரம் பூமிமேதாம் க்ருஹ்ணாமி வாஸ்துநே।
இத்யுக்த்வா பூதஸங்கேப்யஸ்தேஷாம் பலிம் க்ஷிபேத்॥
ததிக்ருதாதிபக்ஷ்யாந்நை: கீதவாத்யைஶ்ச வேதகோஷைஶ்ச கோஷயேத்।
ஆசார்யம் பூஜயேத் பூர்வம் ஸர்வாந் ஸம்பூஜயேத்தத:॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
ப்ரவேசபலிவிதிர்நாம த்வாதச: படல:॥

ஶ்லோகம் - ௭ ஆக ஶ்லோகம் - ௧௪௬௭

—o—

உ

சிவமயம்.

பிரவேச பலி படல சந்த்ரிகை.

பலியிடவேண்டு மிடம்.

ஸமஸ்தமான கிராம முதலானவை மாளிகை முதலானவை வீடுகள் மற்ற ஸமஸ்தங்கட்கும் பிரவேச காலத்திற் பலியானது சொல்லப்படுகிறது.

பலியிடுங்காலமும் இடுவோர் லக்ஷணமும்.

இரவிற், குற்றமில்லாத சுபமான முகூர்த்தத்திலும் நக்ஷத்திரத்திலும், ஆதிசைவ குலத்திற் பிறந்த விஸ்தாரமான கூர்மையுள்ள ஆசிரியர், ஐந்தவயவங்களிலும் பூஷண மணிந்து கிரீடந் தரித்து மேல் வஸ்திரத்தோடு வெண் சந்தனத்தாற் பூசப்பட்டவராய் பிரவேச பலியை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

முன்னே பிராம்மணர்களைப் புசிப்பிக்க வேண்டும், பிறகு புண்யாகவாசனஞ் செய்ய வேண்டும்.

பலிக் கிரியை.

பூமியை ஒன்பது பிரிவுசெய்து பிரமஸ்தானம் முதலாக நவ சந்திகளிலும் இனி சொல்லப் போகிற மந்திரத்தால், வாஸ்து சாஸ்திரத்தை யறிந்தவன் பலியை கொடுக்க வேண்டும்.

இந்தப் பூமியில் வசிக்கிற பூத பிசாச ராக்ஷச கணங்கள் யாவும் சீக்கிரம் ஸ்வேச்சையாகப் போகவேண்டும்; இந்த பூமியை வாஸ்துவிற்காக கிரகிக்கப் போகின்றேன் என்பது.

தயிர் நெய் பக்ஷ்யம் இவைகளோடு கூடின அன்னங்களால் அவைகட்குப் பலியிடல் வேண்டும். சங்கீத வாத்ய வேதகோஷங்களாற் கோஷிப்பிக்க வேண்டும். முன்னர் ஆசாரியரைப் பூஜித்துப் பிறகு ஸமஸ்தரையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

பன்னிரண்டாவது-பிரவேசபலி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று,

—o—

भूपरिग्रहविधिः

ततः प्रभाते स्वाचारं कृत्वा स्नातो विशेषतः ।
वसानो नूतनं वस्त्रं उत्तरीयसमन्वितः ॥

[illegible] सर्वाभरणभूषितम् ।
[illegible] ॥

सर्वरत्नौषधीगन्धं [illegible] प्रपूरितम् ।
सद्वस्त्रवसनं कुम्भं सितसूत्रविभूषितम् ॥

स्नापनेन समेतेन शिवेन समधिष्ठितम् ।
पूजयित्वा विधानेन गन्धपुष्पाक्षतैः [illegible] ॥

ततः कुम्भं समुत्क्षिप्य विप्रमूर्ध्न्यारोपयेत् ।
वेदाद्यैः [illegible] प्रशस्तध्वनिस्वनैः । ५

ततः [illegible] जययारवैः ।
[illegible] पूजाहितं [illegible] ॥

नयेत्तु [illegible] किंचिदत्र विशेषतः ।
[illegible] ॥

दिक्षु नीत्वा ततः प्राग्वं नयेद्भूमिपरिग्रहे ।
[illegible] ॥

प्रदेशायतं बहिरेव संवीक्ष्य परिग्रहे ।
ग्रामादूर्ध्वं [illegible] विचक्षणः ॥

तत्रादौ कर्षणं कृत्वा स्वस्तिके
सर्वं शोधयेत् ।
सर्वं स्वस्तिकं कृत्वा [illegible] ॥ १०

तत्र दर्भनिवेशे तु विशेषः किंचिदिष्यते ।
हस्तोन्नतं वा कृत्वा [illegible] ॥

चतुरश्रं [illegible] प्रपूरयेत् ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
इत्थं [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

क्षेत्रे वास्तुविनाशाय [illegible] ।
[illegible] परीक्षार्थं समाचरेत् । १५

[illegible] प्रदक्षिणं निरीक्षयेत् ।
[illegible] प्रशस्यते ॥

[illegible] प्रकीर्तिता ।
तदा हीनं [illegible] विपत्करी ॥

इयं परीक्षा कर्तव्या प्रवेशाद्यर्थमेव च ।
सर्वेषामपि वास्तूनां साधारणी मता ॥

एवं परिग्रहं कृत्वा ततः कर्षणमारभेत् ॥

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे
भूपरिग्रहविधिर्नाम त्रयोदशः पटलः ॥

श्लोकं - ௧௮½   आ. श्लोकं - ௧௪௭௬½

—:*:—

உ

சிவமயம்

பூபரிக்ரஹவிதி படல சந்த்ரிகை.

பரிக்ரஹக்கிரியை.

பிறகு காலையில் ஸ்நானஞ் செய்தவராயும், அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், மேல் வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் புதிதான வஸ்திரத்தைத் தரித்தவராயுமுள்ள ஆசாரியர் பூமி ஸ்வீகாரத்தைச் செய்ய வேண்டும்,

நன்ருக மெழுகப்பட்ட பூமியின் மத்தியில் ஸமஸ்தமாகிய தான்யங்களின்மே லிருப்பதும், வெண்சந்தனத்தாற் பூசப்பட்ட அவயவங்களை யுடையதும், மாவிலை அரசிலைகளை முகத்திலுடையதும் ஸமஸ்தமான சிறந்த மூலிகைகளை கர்ப்பத்திலுள்ள நதிஜலங்களாற் பூரிக்கப்பட்டதும் சிறப்பான வஸ்திரத்தைத் தரித்ததும் வெளுப்பான நூல்சுற்றி யலங்கரிக்கப்பட்டதும், ஆசனத்தோடு கூடினதும் தேசத்தோடு கூடினதும், சிவத்தால் வசிக்கப்பட்ட தாயு மிருக்கிற கும்பத்தைக் குருவானவர், விதியாகச் சந்தனம் புஷ்பம் அக்ஷதை இவைகளாற் பூஜித்துப் பிறகு கும்பத்தை உயரத் தூக்கிப் பிராமணர் கிரசில் எடுப்பித்தல் வேண்டும்.

பிறகு அங்ஙனமே கும்பத்திலிருந்து வெளிவந்து இடைவிடாமற் பெருகிவருகிற ஜலத்தினுற், பிரஜைகட்கு அநுகூலத்தை தியானித்தவராய் வேதம் சங்கீதம் குல ஸ்திரீகளின் சிறந்த த்வனிகளாற் சீக்கிரமாகப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றுதல் வேண்டும். அவ்விடத்திற் சற்று சாவகாசித்துக் கிழக்கெல்லை முடிவில் அந்த ஜலத்தை யடைவிப்பிக்க வேண்டும். அதிலிருந்து அவ்வாறே அக்னி நிருதி வாயு ஈசானர்களுடைய திக்குக்களில் அடைவிப்பித்து மீட்டும் கிழக்கு திக்கை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

பிறகு பூமியைப் பரிக்கிரகிக்கிற கார்யத்திற் கர்த்தாவானவர், ஆசார்யர் முதலானவர்களைப் பூஜித்துத் தக்ஷிணையைக் கொடுத்தல் வேண்டும். வித்வானுனவர் பிரவேசிப்பதற்காகப் பலியையும், பூமி பரீக்ஷை பூபரிக்கிரகங்களையுஞ் செய்தல் வேண்டும்;

தேவபூஜா விஷயம்.

கிராமத்திற் கங்கமாகிய தேவதா விஷயங்களில் வெவ்வெருகப் பூஜிக்கப்படாது. அவ்விடத்தில் ஆதியிற் கர்ஷணத்தைச் செய்ய

வேண்டும். ஸ்வதந்திரங்களால் ஸமஸ்தத்தையும் செய்ய வேண்டும், ஸமஸ்தத்தையும் சிரத்தை வித்தாநுசார ஸ்வதந்திரமாகச் செய்ய வேண்டும். கிராம நிர்மித விஷயத்தில் துர்க்கையை எல்லை முடிவில் தாபித்து அதற்குச் சிறிது விசேஷ க்ரியை செய்ய வேண்டும்.

பூ ஜல பரீக்ஷை.

சுப தினத்தில் பூமத்தியில் ஓர் முழ பள்ளஞ் செய்து சந்தனத்துடன் கூடியிருக்கிற தீர்த்தத்தால், மாலையில் பள்ளத்தை நிரப்ப வேண்டும் குருவானவர் அந்தப் பள்ளத்திற்குத், தர்ப்பத்தால் பரப்பப்பட்ட சமீபப் பிரதேசத்தில், ஜலத்தைப் பானஞ் செய்து நித்திரை செய்ய வேண்டும்,

ஓ பூமிதேவியே ! இவ்வாஸ்துவில் தன தான்யத்துடன் விருத்தியடைய வேண்டும். உத்தமமாகிய பராக்கிரமத்தை அடைந்து சிவ சத்தியாக ஆய்விடு. உனக்கு நமஸ்காரம் என்றிவ்வாறு கூறி உபவாசஞ் செய்து, சுத்தமான அவயவமுடையவனுய்க் காலையில் பள்ளத்தைப் பரீக்ஷிக்க வேண்டும். பள்ளத்திற் ஜலம் அவ்வாறே இருக்கின் சகல சம்பத்து மடைவிக்குமென க்ரஹித்தல் வேண்டும். பள்ளத்திற் ஜலம் ஊறியிருக்குமாயின் நாசம், உலர்ந்திருந்தால் தனதான்யக் குறைவுண்டாகும். பகலிலாவது பூரணத்தைச் செய்து சோதனையை நன்ருகச் செய்ய வேண்டும்,

நூறடி தூரஞ் சென்று திரும்பி வந்து பார்க்க வேண்டும். பள்ளத்திற்குள் ளிருக்கிற ஜலம் குறைவுபடாமலிருந்தால் உத்தமமான பூமியாகும். அங்குலத்தாற் குறைந்திருக்குமாயின் மத்திமம். அதற்குங் குறைவுபட்டது அதமமாகும், அதிகமாகக் குறைவுபடும் பூமி கெடுதலைச் செய்யும். பிரவேச நிமித்தமான பலிக்கு முன்னமே இப் பரீக்ஷையானது செய்யத் தக்கது. ஸமஸ்தமான வாஸ்துகட்கும் சாதாரணமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பூமி பரிக்கிரகத்தைச் செய்து பிறகு பூமியின் உழுதலை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

பதின்மூன்ருவது - பூபரிக்ரஹவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

ஸம்ஸ்காரவிதி:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ௫
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௦

வா - 1 [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨௦
[illegible]
[illegible]

வா - 1 [illegible]

𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌵𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌿𑌲𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌷𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌜𑌯𑌿𑌕𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌸𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌯𑌤 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍃𑌷𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌯𑌾𑌵𑌤 ।
𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌘𑌾𑌰𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௩௦

𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀𑌶 𑌦𑍇𑌦𑍈𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍃𑌕𑍃𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌶𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌭𑍂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௩௧   𑌆. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௫௦௬½

—○—

உ

சிவமயம்.

பூகர்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

அதன் பிறகு கிராம முதலானவற்றின் உழவையும் கூறப் போகிறேன்.

உழவுமாடுகளின் லக்ஷணம்.

மிக வெண்மையாயும் கைக்கடங்கினதாயும் வயதாயும் வலிமையோடு கூடினதாயும் மூக்குக் குற்றுததாயும் விரையோடு கூடினதாயும் சுபமான லக்ஷணமாயுமுள்ள இடபங்களின் கொம்பு முசுப்பு குளம்புகளை அலங்கரிக்க வேண்டும்.

அவற்றின் உருவங்க ளமைந்த ஸ்வர்ண பூஷணங்களாலும் சந்தன புஷ்பங்களாலும் அடியிற் கூறப்பட்ட இலக்கணமுள்ள வர்ணங்களாலும் அமைந்த இரண்டு இடபத்தைக் கிரகித்து, பால் வெல்லங்களால் திருப்தி செய்து பிறகு உழுதலை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

உழவு கருவி - கலப்பை மரம்.

அதற்கு உதவியாகிய திரவியம் கூறப்படுகிறது. தேவர் பிராமணர்கட்கு கருங்காலி, அரசர்கட்கும் கருங்காலி வைச்ய சூத்திரர்கட்குக் கொன்றை மரம் ஆகும்.

வேம்பு மகிழ் பெய்க் கொம்மட்டி அவ்வாறே தேக்கு, சூர்ய கிரண வர்ணமான தும்பை (வேலன்) கூறப்பட்ட ஸமஸ்தமான விருக்ஷங்களுடைய கலப்பையும் ஏர்க்காலும் பிடிக்கிற மேழியும் நுகத்தடியும் இந்த உழவுக்குக் கூறப்படுகிறது.

கலப்பையினளவு.

கலப்பைப் படையானது அதற்கடியில் விசாலமுள்ளதாயும் நான்குசாண் நிகளமுள்ளதாயும் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றிப் படைகளில் இரண்டரை ஜாணாவது கூறப்படுகிறது.

ஏர்க்கால்.

கலப்பைப் படையின் நிகளத்தினுல் மூன்றுபங் கதிகமாகிய காலும் அடிப்பாகம் எட்டு அங்குல விசாலமும் முன்பாகம் நான்கு அங்குலமும் ஏர்க்கால்களில் கூறப்படுகிறது.

ஏர்க்காலின் நிகளமானது எட்டு பிடியோடு கூடினதாயும் மூன்று அல்லது இரண்டங்குல கனத்தோடு கூடினதாயும் கனத்தைப் பார்கிலும் இரண்டு பங்கு விஸ்தார முள்ளதாயும் கொடி மரம் போல் வொழுங்காயும் உத்தேசிக்கப் பட்டது.

நுகத்தடி.

முன்னே நுகத்தடி நான்குமுழ நிகளமாயும் நடுவில் ஒரு சாண் விசாலமாயும் நாபியில் இருபத்தோரங்குலத்தால் விருத்த மாயும் உத்தேசிக்கப்பட்டது.

நுகத்தடி, பக்கத்திற்கு நான்கு சாண் நிகளமாயும் முனைக்கு ஒரு ஜ' ணளவில் நுகத்தடியின் கடையாணித்துளை ஒரு அங்குலம் அகல மாயும் நன்றாக இந்த விஷயத்திற் கூறப்படுகிறது. துளை நடுவில் கூர்சு இரண்டு சாண் நிகளம் இருக்க வேண்டும்.

நுகத்தடி நடுவிற் கிடது பக்கத்தில் ஆறு யவை பிரமாண மிருத்தல் வேண்டும். நுகத்தடியின் துளையளவு சமமாகவும் நுகத் தடியின் நிறையும் சமமாக இருத்தல்வேண்டும். நுகத்தடி முத லானதுகள் இவ்வாறு கூறப்பட்டன.

கலப்பைக்கார்.

புழுதியைக் கர்ப்பத்திலுடைய கார் அந்தக் கலப்பைக்குத் தகுதியாக இந்த உழவு விஷயத்தில் இச்சிக்கப்படுகிறது.

சுவர்ண மயமான கார் தேவர்கட்கு விதிக்கப்படுகிறது. அந்தணர் அரசர்கட்கு வெள்ளிக்கார் ஆகும். வைச்ய சூத்திரர்கட்கு இரும்புக்கார் ஆகும்.

இல்லாவிடில் கலப்பை எவ்வளவோ அதிற் பாதியை எட்டு பாகஞ் செய்து, ஏரில் முதற்பாகம் ஆரம்பித்து நான்காவது பாகம் வரையிற் குறைவாயாவது அதிகமாயாவது செய்பவனுடைய இஷ்ட மாகச் செய்விக்க வேண்டும்.

உழவு கயிறு.

பசுவின் தோலிலிருந் துண்டான வடகயிருவது, முஞ்சம்புல் பனைநார் சணப்பைநார் தேங்காய்ப் பிரிக்கயிருவது எவ்விடத் திலும் புகழப்படுகிறது,

புறநடை.

முருக்கு அத்தி அரசு ஆல் கல்லால் இவைகளிலுண்டானவும் இவைபோன்ற சகலமான கலப்பை முதலானவைகளும் தேவர் முத லானவர்கட்கு எவ்விடத்திலும் சம்மதிக்கப்பட்டன.

கலப்பையின் பூஜை.

இவ்வாறு யாவும் சம்பாதித்து சிவத்விஜரிடத்தி லுற்பத்தி யான ஆசிரியர் மந்திரமய சரீரராயும் சிரோவேஷ்டநத்தோடு கூடினவராயும் மேல் வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் ஐந்தவயங் களிலும் அரைஞாண் உத்தரஜஞ்ஜம் காப்பு மோதிரம் கிரீட பூஷணங்களை யடைந்தவராயும் எருதுகளைப் பூஜிக்க வேண்டும். இடபத்தை திரியம்பக மந்திரத்தாலும், கலப்பையை அஸ்திர மந்திரத் தாலும் பூஜிக்க வேண்டும்.

பிராமண ச்ரேஷ்டர் உழவு செய்கிறவனை அழைப்பித்து வஸ்திரத்தைக் கொடுத்து அவனைத் தன்னைப் போல் தியானித்துக் கிருஷிகார்யத்தில் அனுப்ப வேண்டும். முதலில் உத்தமாசிரியரான வர் தானும் மேழியைத் தொட்டு உழச் செய்தல் வேண்டும்.

உழவு.

தேவர் அந்தணர் அரசர்கட்கு உழவு முப்பத்திரண்டு முறை யென்று சொல்லப்பட்டது. வைச்யர் விஷயத்தில் பதினைந்து கூறப்பட்டது. சூத்திரருக்கு ஏழுமுறை கூறப்பட்டது. யாவருக் கும் ஏழுமுறையாவது இல்லாவிடில் ஐந்து முறையாவது கிழக்குமுகமாயாவது வடக்குமுகமாயாவது கிருஷிகார்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு உழவுசெய்து முறையாக ஆறுமுறை திருப்பிப் பரம்படித்தல் வேண்டும.

பயிர் செய்தல்.

முறையாக எள் கடுகு பயறு இவைகளையும் உளுந்து நெல்லை யும் ஜலத்தினுல் அலம்பி, நேத்திரமந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்,கொண்டே விதைக்க வேண்டும்.

ஆசார்ய சம்பாவனை.

ஐந்து வராகனிடை பொன் ஆசார்ய தக்ஷிணையாகக் கொடுக்க வேண்டும். அவர் பொருட்டு பசு எருது இவைகளை ஸமஸ்த சஹாய திரவ்யத்துடன் கொடுக்க வேண்டும்.

அசுப சகுனம்.

முதுகு வளைந்திருக்கிற எருதுகள் யாவையோ அவற்றின் அதிக ஓட்டமும் படுப்பதும் இன்னும் வேருன கெட்ட கார்யமும் ஜனங்கட்கு ஸமஸ்த தோஷத்தையுந் தரும்.

சாந்தி

கலப்பை முதலானவை முறியுமாயின் அவ்வாறே ஆகும். கயிறறுந்தாலும் அவ்வாறேதான். சிவத்விஜர் அப்போது பிராயச்

சித்தமாகிய சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறே உழவாளி விழுந்தாலும் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும்.

உழவினுல் விருத்தி செய்யப்பட்ட அவ்விடத்திலிருக்கிற பயிர்களினுடைய பக்ஷணத்தைப் பசுக்களின் கூட்டத்தால், புத்திமாஞகிய ஆசிரியர் புசித்தல் செய்விக்க வேண்டும். மூன்று ராத்திரியாவது ஐந்து ராத்திரியாவது ஏழு ராத்திரியாவது பசுக்களை வசிக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

எருது கன்றுகளோடு கூடின பசுக்களின் சாணி மூத்திர புரோக்ஷணங்களாலும் குளம்பினுல் தட்டுதல் ஆக்ராணித்தல் உலாவுதல், பசுவின் காலடி படுதல், அசைவு போட்டுக் கக்குதலால் விழுந்த நுறைகளாலும், கன்றுக்குட்டிகளின் வாயிலிருந்து நழுவின நுறைகளாலும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட பூமியின் நடுவில் கிராம முதலானது கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பதினுன்காவது - பூகர்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:✻:—

[illegible]

[illegible] ௫

[illegible]

ஶங்காஷ்யஜ்ஞாநேஶோ நாஹஸ்யாமி ஶேஷாஜ்ஞயா ।
கர்மாஶேகாஜ்ஞயா வாஸ்து ஸபக்ஷேஷு
யோகத: ॥

ஸ்தாநேஶாஜ்ஞயா வாஸ்து ஸ்தாநே நாஹக: ।
கர்ம ஜ்ஞாநே விஸ்தார ஸங்கபா ஸபக்ஷேஷு ॥

ஹஸ்தாய ஶ்ரேஷ்ட நாஹே நாஹஸ்தாத்யாதி ।
கர்மாஜ்ஞை க்ஷய நாஹோ விதீயதே ॥

ப்ராஹ்மண க்ஷத்ர வைஶ்யக்ஷேத்ரேண வரிகல்பயேத் ।
தேவாநாம் ஶிவோந்நதம் ஸ்தாநே நிஜாநாம் வக்ஷ்யஹம் ॥

காஶ்யப ப்ராஹ்மணாநாம் வைஶ்யஜாநாம் ।
கத்ரீராணாம் ஸ்தாநே ஶூத்ராணாம் ஶேஷாக: ॥

வைஶ்யம் க்ஷேத்ரம் ஸமாநம் ஸமாநம் ஸமாநம் ।
ஶூத்ரம் வாஶம் ராஜ்ஞாம் தேஶே ஸாமாந்யம் ॥

க்ஷேத்ரம் விஶேஷ ஶூத்ராணாம் ஸமாநம் ।
யோஜயேத் தேஶிகோ யோஸ்து ஸர்வதம்ஸக: வர்ததே ॥

த்ரைஶேஷம் வ்ருக்ஷத்ரேஷு ஸ்தாநே ஶேஷ: ।
ஶம்பாந்ததேஶிகை: க்ஷேத்ரேஷு நியம: ॥

விகல்பஸ்தாநேஷு ஸ்தாநஸ்தம் ஸம்விதாநம் ।
ஶூத்ரஸ்தாநே ஸ்தாநேஷு ஸ்தாநேஷு ॥

யவோத்ஸவாம் ஹோமே ஸ்தாநே தயா ।
பஞ்சகவ்யேந ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ஸ்தாநேஷு வா ॥

ஹ்ருதயேந து ஶிகேண கவசாஸ்த்ர ப்ரோக்ஷயேத் ।
மந்த்ரைஸ்து வாஸ்து ஸ்தாநே ॥

ஶம்பவே வேதிகாஸ்தாநே பஞ்சகவ்யேந ।
ஶங்காஸ்தாநேஶு த்ரியார்சநம் ஸமர்சயேத் ॥

கலஶாநாம் ஸ்தாநே ஸ்தாநேஷு: பரிவேஷ்டயேத் ।
க்ருத்வா ஸ்தாநேஷு பஞ்சகவ்யம் ஸமர்சயேத் ॥
பஞ்சகவ்யேந ஹோமம் ச ஸமிதா ஸம்பாதயேத் ।
தத: ப்ரஜாதே விமலே ஸ்வாஹாந்தேந ஹோமயேத் ॥ ௨௫
ஶங்காம் ப்ரக்ஷால்ய தோயேந மந்த்ரேண பஞ்சகவ்யேந
த்ரிகுணம் தாது ஸம்பூஜ்ய மந்த்ரேண ஸ்தாபயேத் ॥ [தா ।
அஷ்டோத்தர ஶதம் ஜப்த்வா ஹோமஸ்தோத்ரீயக: ।
ஸம்பூர்ணாஹுதிம் தத்வா ஸ்வர்ணாந்ஹ்ருதி ஸமந்த்ரக: ॥
ஶங்காஸ்தாநம் து ஸம்பூர்ணம் பரிபூர்ணம் வாதயேத்தத: ।
இத்யேவம் பரிதஶ்ஶேஷ ஶங்காஸ்தாபந கர்ம ஸ்ம்ருதம் ॥
ஶங்காபூர்ணேந ஶங்காஸ்தாபநயா ।
ப்ருதிவ்யாம் ஸம்யக் தந்த்ரேண ஸ்தாபயேத் விதிநா ॥
பஞ்சகவ்யேந ஶங்காஸ்தாபநம் வா யதா ।
தத்ர ஸ்தாநே ஸம்ஸ்தாப்ய பஞ்சகவ்யவிதிஷ்யதே ॥ ௩௦
யவஸ்ய து தண்டுலம் பஞ்சகவ்யேந தஸ்தா ।
பித்ருப்யோ ஜுஹுயாத் ஸாநந்தவ்யோக: ॥
உக்தேநைவ விதிநா ஶேஷம் வா விகல்பதே ।
யுக்தவேண வேதீம் ப்ராஹம் வா யுக்ததாரயா ॥
பஞ்சகவ்யேந ஶேஷம் ஸ்தாபயேத் விஶேஷாத் ।
த்ரிகோணே க்ஷேத்ரே தேஶிகே ஸ்தாபயேத் ॥
கலஶாநாம் ஶம்பவே தத்ர தந்த்ரேண வ்யதே ।
ஜபேந ஹோமம் ஸ்தாப்ய ஶேஷம் வா கல்பயேத் ॥
யாக்ஞ பூர்வயாத் ஸமயம் நிஶ்சிதாஸ்து பஞ்சகவ்யாஸ்து ஸ்தாநே: ।
ப்ராயஶ்சித்தம் து யஜ்ஞஸ்தாநம் ஸமர்ப்ய ஶாந்திகம் ஹவேத் । ௩௫

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
ஶங்காஸ்தாபநவிதிர்நாம பஞ்சம: படல:

ஶ்லோகம் - ௩௫ ஆக ஶ்லோகம் - ௧௫௬௧½

உ

சிவமயம்.

சங்குஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை.

வீடு கிராம முதலானவை நிர்மிப்பதற்கு தேவர்களுக்கும் பிராமணர் முதலான வர்ணங்களுக்கும் அநுலோமர்களுக்கும் சிவ தீக்ஷையோடு கூடின ஆன்மாக்களுக்கும் தீக்ஷிக்கப்படாதவர் களாகிய மற்ற சிவபக்தியோடு கூடின ஆன்மாக்களுக்கும் சுபகரமான சங்குவென்னும் முளை நாட்டுதலை கூறப்போகிறேன்.

சங்கு ஸ்தாபன விடம்.

பிரம ஸ்தானத்திற்கு தென்மேற்கில் சங்குவினிடத்தைச் செய்ய வேண்டும். மற்ற விடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சங்கு (மரக்குச்சு) கிராம முதலானதை நாசஞ் செய்யும்.

சங்கு நிமித்தம் ஒரு தண்டப்ரமாண மகலமாயும் ஆறங்குல முயரமாயும் அநாதியாயு மிருக்கிற தேவர்களின் மண்டலத்தைச் செய்ய வெண்டும்.

பேழை செய்ய.

வித்வான்களால் அந்தணர் முதலான நான்கு வர்ணங்கட்கும் முறையாக எட்டு ஆறு நான்கு இரண்டு அடி வுயரமாயும் ரம்யமாயும் வளைவில்லாததாயும் ஜீர்ணமாகாததாயும் மழமழப்பாயும் நன்ருகப் பரிசிக்கக் கூடுமானதாயும் மிகவும் சமமாயும் நல்லதாயும் மூன்றரை முழம், மூன்று முழம், இரண்டரை முழம், இரண்டு முழம் அளவிருக் கும் மண்டலம் முறையாக அந்தணர் முதலான நான்கு வர்ணத்தார்க் கும் செய்யத்தக்கது.

அம்மண்டலத்தில் ஜலத்தை நிறைத்து சரியாய் முளைத்தாயும் சமமாயும் மிகவும் சமமான மத்யத்தை யுடையதாயும் அனேகங்களா யும் இருக்கிற அந்த மூங்கிற் கூச்சுகளால் நன்ருகத் தோண்டல் வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் பொடி மணல்களை யுடைய போடுமண்ணோடு கூடினதாயும் கோமூத்திர கோமயத்தோடு கூடினதாயும் தயிர் நெய் பால்களோடு கலந்ததாயும் புற்று மண்ணோடு கூடினதாயும் உறுதி யாயும் சமமாயும் சரிவில்லாததாயும் உயர்வு தாழ்வில்லாததாயும்

மிகவும் ரமணீயமாயும் கண்ணுடிக் கொப்பாயும் முள்ள மண்ட லத்தை அளவுகோற் கருவியால் பதிவிக்க வேண்டும்.

அளவுகோல் செய்யும் மரம்.

தந்தமும் சந்தனமரமும் தேவர் அந்தணர்கட்குக் கூறப்பட் டன. அரசர்கட்குக் கருங்காலி தனிசு மரம். வைசியர்கட்கு சாக விருக்ஷமும் கருங்காலியும். சூத்திரர்கட்கு சாகமும், கறுத்த நிறத் தாற் சிரேஷ்டமான வேலமரமும் கூறப்பட்டன. பாலைமரம் வன்னி ஆச்சாமரம் இவையாவும் தகுதியானவை யென்று கூறப்பட்டன.

சங்குவின் பிரமாணம்.

கூச்சானது, ஆறு அங்குலம் விசாலமும் பன்னிரண்டங்குலம் நிகளமும் நுனியில் ஓரங்குலமும் உள்ள வஸ்துவானது (சங்கு) ஸமஸ்த வர்ணங்களிலும் தகுதியானது. பதினன்கு அங்குல அகல நிகளமும் மூன்றங்குல முளையுமுள்ள சங்கு ஸமஸ்தமான வாஸ்துக் களிலும் தகுதியானது.

ஆயம்.

அரைமுழ அகலநிகளமும். நுனியகலம் அடிவிலாசம் நாலி லொன்றில் நாலிலொன்ருகிய முப்பத்திரண்டில் ஓர் பாகமுடைய தாயும், ஓரங்குலம் குறைப்பதால் ஆயமும் விதிக்கப்படுகிறது. அந் தணர் முதலான நான்கு வர்ணங்களின் முறையாகச் செய்ய வேண் டும்.

மண்டல வுருவம்.

மண்டலத்தின் நுனியானது தேவர் முதலானவர்கட்கு சிரஸு கூர்மையாக இருத்தல் வெண்டும், அந்தணர்கட்குக் குடைக் கொப்பாகவும், அரசர்கட்கும் வைசியர்கட்கும் முறையே தர்ப்பம் மூங்கிற் பத்திரங்கட் கொப்பாவும், சூத்திரர்கட்கு வாழைப்பூ மொக்கு நுனிபோலவும் இருக்க வேண்டும்.

சங்கு செய்யும் மரம்.

தேவர்கட்குப் பில்வசம்பந்தமான கூச்சு ஆகும். கருங்காலி யும் ஆச்சாவும் அந்தணர்கட் குரியன. அரசர்கட்கு வேங்கையும் மகிழுமுரியன. வைசியர்கட்கும் சூத்திரர்கட்கும் வேலமரமும் கருங் காலியும் ஆகும். மேதாவியான ஆசிரியர் யாவர்க்கும் சாதாரண மாகவாவது அநாதியாகிய பிரசித்தமான (மரங்களால்) சங்கு செய் விக்க வேண்டும்.

சங்குவின் தொகை.

இவ்வித மரச்சங்குகள் ஓர் ஜாணளவி லிடைவெளி யுள்ளதாய் ஒன்பது கூச்சுகளால் மயக்கமில்லாமல் செய்யத்தக்கது.

சங்குவில் ஊசி நாட்டி பூஜை செய்ய.

அவ்வளவு முனைகளும் ஊசியோடு கூடியதா யிருத்தல் வேண்டும். கிராமம் வயல் மலையடிவாரங்களுக்கு ஊசியானது ஓரங்குலப் பிரமாணமுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். யவை சாதங்களின் முகம் போல், பொன் வெள்ளி செம்பு மயமான ஊசியை பஞ்சகவ்யத்தாலும் மறுபடியும் சுத்தோதகத்தாலும் சோதித்து கந்தம் முதலான வற்ருற் பூஜித்து, வாஸ்துவின் விருத்தியை ஸ்மரித்துக் கொண்டு இருதய மந்திரத்தாலாவது அஸ்திர மத்திரத்தாலாவது ஜபித்து தீர்த்தத்தால் அப்போதே புரோக்ஷித்தல் வேண்டும்.

சங்கு ஸ்தானத்திற்கு வடக்கு பாகத்தை யடைந்திருக்கிற மண்டலத்தில், ஐந்து முழங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட மேடையின் மத்தியில் இந்த கிரியையைச் செய்ய வேண்டும். நூதனமான நல்ல வஸ்திரங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் சுற்றப்பட்ட வேதிகையிலிருக்கிற சங்குவை, கங்கணத்தைக் கட்டிக் கொண்டவனுய்ப் பூஜிக்க வேண்டும். கிழக்கு திக்கிலிருக்கிற வாஸ்து ஓமத்தையும் வேதிகையில் நன்ருகச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு நிர்மலமான உதய காலத்தில் நல்ல வாரத்தில் சுப தினத்தில் சங்குவை ஜலத்தினுல் அலம்பி, இருதய மந்திரத்தால் சந்தன முதலானவற்ருல் பூஜிக்க வேண்டும். திக்குகளின் தேவதைகளைச் சந்தன முதலானவற்ருல் அதனதன் நாமங்களாற் பூஜித்து, பூஷணங்களுடன் கூடின ஐந்தவயவங்களுடையவராயும் சிரோவேஷ்டனத்தோடு கூடினவராயும் உத்தரீயத்தோடு கூடினவராயும் தனது தக்ஷிண பார்சத்தில் விப்ரர்களோடும் சிற்பியோடும் கூடினவராயும் சங்குஸ்தானத்தை அடைந்து புண்யாக வாசனம் செய்விக்க வேண்டும். நான்கு பக்கத்திலும் இந்திரர் முதலானவர்களைப் பூஜித்து சங்கு ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

சங்கு ஸ்தாபனம்.

சங்குவின் பிரமாணமுள்ளதாயும் சங்குவின் விஸ்தாரத்தின் பாதியோடு கூடினதாயு மிருக்கிற கயிற்றினுல் விருத்தமாகச் சுற்றி அதன் நடுவில் அந்தச் சங்குவைச் சூர்யோதயத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

பூர்வோத்தராதி நிர்ணயம்.

பூர்வான்ன அபரான்ன காலங்களில் சங்குவின் நிழற் கோடானது எப்படி அடைகின்றதோ அந்த இரண்டு பிந்துவை யடைந்த சூத்ரமானது இவ்விஷயத்திற் கிழக்கு மேற்குத் திக்குகளென்று இச்சிக்கப்படுகிறது.

பூர்வான்ன அபரான்ன காலங்களில் யவையினுடைய நான்காவது பாகத்தை யடைந்த சூத்திரம் இரண்டு பிந்துக்களின் நடுவில் சுற்றிவைத்ததாயும் சம்பரமென்னும் மானினுடைய முகத்திற்கும் வாலுக்கும் சரியான அளவுடைய சூத்ரமானது தெற்கு வடக்காயும் கூறப்பட்டது. வேறு விதமாகவுஞ் சொல்லப்பட்டது. கிழக்காவது வடக்காவது, த்ருவவேதையாலாவது த்ருவநக்ஷத்ரத்தாலாவது பூசத்தாலாவது திருவோணத்தாலாவது சங்ராந்தி புண்ய காலத்தாலாவது சாதிக்க வேண்டும்.

அளக்கும் க்ஷேத்திரத்தின் பாதி அளவினுல் நான்கு மூலையையும் சாதிக்க வேண்டும், சுரோத்திர பாகங்களால் புஜங்களின் உவமை சாதிக்க வேண்டும். அசைவினுல் நேராக அந்தச் சங்கு இருக்குமாயின் ஜலத்தோடு நிலத்திற்குவமை ஆகும், அவ்வாறன்றி சப்தத்தை யுடைய கிழக்கு சந்த்யாகாலம் நிச்சயிக்கப்படலாம்.

துர் வாஸ்து.

முன் கட்டடத்தில் பழமையாகிய இடம் யாதோ அது ஸமஸ்த குற்றத்தையு முண்டு பண்ணுகிறதாக ஆகும்.

பதினைந்தாவது சங்குஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— : : —

ஶாெநாவகரணவியி:

ஶாெநாவகரணம் வெக்ஷ்ய ஸவெ்ஷாம் ச விஶேஷத: ।
வாரஶாணாக்ரு ஶாஷ்யா ஶாநாஜ்ஞெஶிதி ஸூசு ॥

வாரஶாணாரிதி வ்யாெதா யொமிநாம் ஶ்ரேஷ்டெமாஷர: ।
ரயெரணாஷு வாஶாஞ்ரும் ஶீக்ஷா யடுெகா யவஷ்யா ॥

க்ருஶெஶாஷ்டயாணா: ெவ்ராகதா யெவெஷஹிஷு ஸஷிஹி: ।
சுஷாஹிஷு க்ருெணைவ கந்யஸாஷிவிெஹஷத: ॥

கஜ்ஞெஶ்ய ஷ்ரியா: ெவ்ராகதா யாவத்ய ஶிவஶாஸெந ।
ஶாஸிஹிஷு த்ரிஹி ஸ்வாெயெர்ஷு தாஹிர்ஷு தயாயெதை: ॥

ஶாஸ்யாஞூவா ஸ்வாவ்யாதா ஸ்வஜ்ஞெஶா ஷ்ரியாஸ்விஹ ।
ஸாெயெர்ஷஹியர்ெவெவர்ரய ஸாெயெர் ஸ்தஹிெரவ வா ॥

கஜ்ஞெஶாஷ்ரியா: ெவ்ராகதாஸ்வாெயெர் ரஷஹிெரவ வா ।
ஶய்யஶாஜ்ஞெஶிஶய்யஸ்யவர்தீவர்ம் தா யஹூவெஸ ॥

ெஶஷ்டம் ஶாத்ராஜ்ஞெஶம் ெவ்ராகதம் வாஷஹீநம் தா ஶய்யெஶ ।
கெயர்ாந ஶயஶம் ெவ்ராகதம் ஶாத்ராஜ்ஞெஶவிெஹஷத: ॥

நவயா ஶாநஶாஞ்ஜிஷ்டம் நராஷ்யஜ்ஞெஷ்டெதாஷவி வா ।
ஊவம் ஶாத்ராஜ்ஞெஶம் ெவ்ராகதம் யாமாதீநாம் வ்ருஶஸ்யெத ॥

கஜ்ஞெஶெஸ்வயர்ஸம்வ்யாெதெவிர் தஸ்திரிஹ கய்யெத ।
தத்ஶயம் ஹஸ்தஶாஞ்ஜிஷ்டம் ஸ க்ஷிராரிஹ ஸஷ்தி: ॥

வணவிம்ஶதிஶாத்ரம் தா வ்ருஜாவத்ய ஜதி ஸூத: ।
ஶாெத்ரஸ்தா ஷவிம்ஶதிஹியர்நாஶர்ஷி: வ்ருகீதிர்த: ॥ ௧௦

ஸ்தவிம்ஶதிஹிஶர்ாெத்ர யர்நாத்ருர்ஹ உஷாஹ்யத: ।
ஶாநாஜ்ஞெஶொஸஹஸ்தாஸ்தா ஶாஷெஸஷவிந்து ஸம்வ்ருகீதிர்தா: ॥

வளாரஷ: வாராரஷாஜ்ஞாதிஸ்வஜ்ஞெஷாஞ்ஜுஷிணாஷிஹ ।
தஶம் வ்ருஸாயர் வாஜ்ஞஷஸஹிெத தஷுதாராஜ்ஞெஶெஶ: ॥

கநிஷ்டாெஜ்ய: க்ருெஶெணவ யவெமாகணர் ஸஞ்ஜ்ஞெகை: ।
விதஸ்தி: கயித ெஶ்வம் வ்ராஷெஶஸ்தஷநஞ்ஜுர ॥

ஊவம் விவிய உஜ்ஜிஷ்டா ஹஸ்தஸ்வெவர்ஷ வாஸ்தாஷ ।
வ்ராஜாவத்யஸ்ய ஶாநந ஶம்வெவ விக்ரஹெஶவி ச ॥

ஶாஷிகாயாம் ஸஷாயாஞு விஶாஶாயாஞு யொஜெயத் ।
ராஜபாந்யாஷிகம் ராஜஸவநம் ச தடாகக ॥ ௧௫

ஷாமர்ெஞ்ச யநாஶர்ஷிகாரெணெஷ்வ காரெயத் ।
யநாத்ருர்ெஹண காயர்ாத்த ரய்யாய்வாநம் விஶேஷத: ॥

வ்ராகாரம் க்ஷிரஶாநந யாநஞு ஶயநம் நெயத் ।
க்ஷிரஶாநந ெவ ஸவர் ஶாவஞுஸ்த ஸஶாசெரத் ॥

விதஸ்திநா வியாதவ்யம் யாநஞு ஶயநம் தயா ।
ஶீஜ்ஞம் ச வ்ருதிஶாெஞ்ெவ ஆரஸ்தம்ஸஞு சடுஜிகசு ॥

யஷஸ்ய ெவாவகரணம் தஸ்வர்ம் உாஜ்ஞெஶந தா ।
ஊத்வம் தா யெவெநவ ஶாவநயாஞு ஶாநவித்தெஶ: ।

க்ஷயாஷிஶக்ஷணம் ெவெவெஶஹிெரவ தா ஸம்ஶதஷு ।
ஹஸ்தஸ்வதாஹிர்ராஜ்ஜிஷ்டா ஷம்ெவா ரஜ்ஞஸ்தஷஷஹி: ॥ ௨௦

ஷம்ெவந ஶாவெயத்த்ராஶஞுமாரம் வத்தநாஷிகசு ।
கய்வாநம் ரஜ்ஞநா வஞ்வா க்ஷேத்ரெஞ்ெவ தா ஶாநெயத் ॥

ரஜ்ஞம் காயர்ாசு தா காவர்ாஸவடுஸடுத்ராஷிஹி
வர்ஶய: ।

ந்யெராயவஷெநாய தாஶெகதகவஷெஶ: ॥

கநிஷ்டாஜ்ஞெஶிநாஹா ச த்ரிவ்யதா த்ரஸிவஜிர்தா ।
ெசவவிவ்ருஶஹீவாநாம் ெவஶ்ய ஶடுெத்ரவிர்வஜிர்தா ॥

தாலஶ்ச கேதகீ சைவ ந்யக்ரோதோ தாதகீ ததா ।
ஶணகஞ்ச க்ரமேணைவ தேவாதீநாம் ப்ரஶம்ஸிதா꞉ ॥

நாலிகேரோ(அ)தவா ஜம்பூஸ் ஸர்வேஷாமபி ஶம்ஸித꞉ ।
நாலிகேரஸ்ய பத்ரஸ்ய மாநம் ஸம்ப்ரவிதீயதே ॥ ௨௫

உத்தமம் த்ரிவிதம் ப்ரோக்தம் ஜ்யேஷ்டாதிக்ரமேண து ।
பஞ்சவக்த்ர மாநேநாய ப்ராரம்பே உத்தமம் ஸ்ம்ருதம் ॥

தேநைவ மாநம் கந்யஸம் ப்ரதிமாநே விஶேஷத꞉ ।
தத்வத்ர்யம்ஶாதிகா வாபி க்ஷுத்ரஸங்க்யேந மாநயேத் ॥

ஸாரதாருத்பவோ ஹஸ்தஸ்தம்போ வ்ரணஸ்யா விவர்ஜித꞉ ।
ஸ்தாயதோ தீர்கஸம்யுக்த ஸ்வயம் ஶோத்ர ப்ரவிஸ்தர꞉ ॥

த்ரிபாதவிஸ்தரோ வா ஸ்யாத் ஏகாங்குலஸமவிஸ்தர꞉ ।
தத்தத்பக்ஷே நாபேதா விஸ்தாரேண ஸமோதயா ॥

பஞ்சரஸ்ரா ஸவேதம்ஶ்ஶ தம்ஶோ மாநாக்ஷை ரம்ஶித꞉ ।
மத்யே ஸ்தாபம் ப்ரதிவம் மேய்ய லக்ஷ்ஸ்தாரதிவகம் ॥ ௩௦

விஸ்வகர்மஸ்தாரதிவம் ததயோ தாவஸ்த்வயேத் ।
க்ஷய நேத்ரேஷு யோக்யஸ்யாதீம்ஶோ வ்யாஜ்யாவிஸ்தர꞉ ॥

ஸவாஶோ வாய ஶாயேர வா ஸாவ்யக்தப்ரதிதோ நாவா ।
ஹேமம் வா ராஜதே நாதய தாமே ரேணைவாயஸாய வா ॥

மத்வா க்ரமயோ வேதோ தம்ஶோ மாநமிதிர்யே ।

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
மாநோபகரணவிதிபடல꞉ ஷோடஶ꞉ படல꞉ ॥

ஶ்லோகம் - ௩௨½ ஆ ஶ்லோகம் - ௧௫௭௪

உ

சிவமயம்.

மாநோபகரணவிதி படல சந்திரிகை.

ஸமஸ்த வாஸ்துகட்கும் அளவின் சாதனத்தை விசேஷமாகக் கூறப் போகிறேன். பரமாணுக் கிரமமாக விருத்தியாக மானங்குல மென நினைக்கப்படுகிறது.

பரமாணு முதலிய அளவை.

பரமாணு வென்று ப்ரசித்தமான வஸ்து யோகிகளின் மனக் கண்ணிற்குப் புலப்படும். ரதத்தின் தூசும் வால்நுனியும் ஈறும் பேனும் அவ்வாறே யவையும் முறையாக ஒன்றிலொன்று எட்டு பங்காக அதிகப்பட்டுள்ளது.

அதம மத்திம உத்தம நவபேத அளவை.

ஆறு ஏழு எட்டு யவைகளால் அதம முதலான பேதம் முறையாகக் கூறப்படுகிறது. மூன்று விதங்களான எவ்வளவு அங்குலிகள் சிவாகமத்திற் கூறப்பட்டனவோ அவ்வாறே மூன்று நெற்களாலும் மூன்றரை நெற்களாலும், சால் யுத்பவங்களான அங்குலங்கள் மூன்றுவிதங்களாக இவ்விடத்திற் கூறப்பட்டன. ஆறரை யவைகளாலும் மற்றும் ஏழரை யவைகளாலும் எட்டரை யவைகளாலும் அங்குலங்கள் மூன்று விதங்களாகக் கூறப்பட்டன.

நடுவிரல் மத்தியிலிருக்கிற கணுவின் நிகளம் எவ்வளவோ அது சிறப்பான மாத்ராங்குல மென்று கூறப்பட்டது. இதிற் காற் பாகம் குறைந்தது மத்திம மெனவும், பாதி குறைந்தது அதம மெனவும் கூறப்பட்டது.

அங்குலப் பிரமாண பேதத்தினாலும் மனிதர்களின் பெருவிரலாலும் ஒன்பது விதமாக அளவானது உத்தேசிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு கூறப்பட்ட ப்ரமாணங்குலமானது யாக முதலானவைகட்குச் சிறப்பாக விருக்கிறது.

ஜாணளவு முதலியன.

பன்னிரண் டங்குலங்கள் ஒரு ஜாண் என்று கூறப்பட்டது, இரண்டு ஜாண்கள் ஒரு முழம் ஆகும். இந்த மானப் பிரகரணத்தில் அந்த முழம் கிஷ்கு வென்று சம்மதிக்கப்பட்டது.

இருபத்தைந்து கிஷ்கு பிரமதேவன் ஹஸ்தமென ஸ்மரிக்கப்பட்டது, இருபத்தாறு கிஷ்கு கொண்டது தநுர்முஷ்டி யென்று கூறப்பட்டது. இருபத்தேழு தநுர்முஷ்டி கொண்ட அளவு தநுர்க்கிரகமென உதாகரிக்கப்பட்டது.

இந்த சாஸ்திரத்தில் அளவு மானுங்குலத்தால் உண்டான முழங்கள் கூறப்பட்டன. புருஷனின் வலது பெருவிரலிலிருந்து உண்டானது பௌருஷ மென்றும், பெருவிரலோடு கூடின சிறு விரல் முதலான நான்கு விரல்களால் உள்ளங்கையைப் பரப்புவதால் முறையே ஜானும் அதன்பிறகு ஒட்டைஜானும் யவகோகர்ண முதலிய சம்ஞைகளும் கூறப்பட்டன. இவ்வாறு சமஸ்த வாஸ்துக்களிலும் நானுவிதமான அளவுகள் கொள்ளப்படும்.

பிரஜாபத்ய அளவு முதலியன அளக்க வேண்டிய விபரம்.

மண்டபத்திலும் விக்ரகத்திலும் மாலேயிலும் சபையிலும் சாலேயிலும் விசாலத்திலும் பிரஜாபத்ய(பிரம்மதேவன்) அளவுடன் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். பட்டணம் முதலானதும் ராஜன் அரண்மனே முதலானதும் குளமும் கோட்டையும் தநுர்முஷ்டி கரணங்களாற் செய்விக்க வேண்டும். தநுர்க்கிரக மென்னும் அளவினுல் விசேஷமாக வீதியின் மார்க்கத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிராகாரத்தையும் வாஹநத்தையும் சயனத்தையும் முழ அளவினுல் செய்ய வேண்டும். ஆபத்தை யடைந்தவன் முழ அளவினுல் சமஸ்தத்தையும் செய்யலாம். அவ்வாறே வாகனத்தையும் சயனத்தையும் ஜாணளவினுற் செய்க.

லிங்கத்தையும் பிரதிமையையும் த்வாரஸ்தம்பத்தையும் சூளிகையையும் இதற் குதவியானது யாதோ அந்த யாவும் அங்குலத்தினுற் செய்க. அதிக ஸ்வல்பத்தையோ வென்ருல் யவையினுல் அளக்க வேண்டும். இவ்வாறு அளவைப் பிரமாணத்தை யறிந்தவர்களால் ஆயாதி ப்ரமாண லக்ஷணமும் இந்த அங்குலப் பிரமாணங்களாலேயே சம்மதிக்கப்பட்டது.

தண்டக்கயிறு ப்ரமாணமும் அதனளவு விபரமும்.

நான்கு முழங்களால் தண்டமானது உத்தேசிக்கப்பட்டது. கயிருனது அந்தத் தண்டத்தின் எட்டு கொண்ட அளவினுல் உத்தேசிக்கப்பட்டது. கிராமத்தையும் நகரத்தையும் பட்டன முதலானதையும் தண்டத்தினுல் அளக்க வேண்டும். வழியையும் க்ஷேத்ரத்தையும் கயிற்றினுற் கட்டி அளக்க வேண்டும்.

புத்திமான், பருத்திநூல் பட்டுநூல் முதலானவற்ருலும் அலம் விழுதைத் திரித்து முறுக்கினதினுலும் பனே தாழை நார்களாலும் கயிற்றைத் திரிக்க வேண்டும்.

கயிறு செய்யும் வகை.

சிறுவிரற் பெருமனுள்ளதாயும் மூன்று புரியுள்ளதாயும் முடிகளில்லாததாயும் உள்ள (பருத்தி பட்டு) கயிறு தேவர்கள் அந்தணர்கள் அரசர்களுக்கும் சிறந்தது. அந்தக் கயிறு வைச்ய சூத்திரர்களுக்கு ஆகாது. பனே தாழை ஆல் அவ்வாறே ஆத்தி சணப்பை முறையாகவே தேவர் முதலானவர்கட்குக் கூறப்பட்டன. தேங்காய்ப்பிரி யாவருக்கும் கூறப்பட்டது.

அளவுகோல் செய்யும் வகை.

தென்ன மரத்தின் இலேயினுடைய அளவு யாவருக்கும் ஸமஸ்த சித்தியைத் தரும். ஒற்றைப்படை இரட்டைப்படை முறையாக இரண்டுவிதமாக பாகிப்பது கூறப்பட்டது,

ஆரம்பத்திற் கிழக்கு வடக்கு முகத்தால் பாகித்தல் வேண்டும். அந்தத் தென்ஞேலேயின் பாதியாலாவது அதன் ஈர்க்கினுலாவது பிரதிமை முதலானவற்றில் விசேஷமாக அளவைச் செய்ய வேண்டும். அற்பனுனவன் கிளேயினுல் அளப்பான்.

ஒரு முழக்கோலானது சிறந்த மரத்தினுலானதாயும் முடிச்சில்லாததாயும் மிகவும் விசாலமாயும் நிகளத்தோடு கூடினதாயும், அரையங்குல விசாலமும் முக்காலங்குலம் அல்லது ஓரங்குல அகலமுமாக இருக்கவேண்டும். அந்த அங்குலத்தைப் பார்க்கிலும் அரையங்குல கனத்தோடு கூடினதாயும் அகலத்தோடு சமமாயும் அவ்வாறன்றி நற்சதுரமாயும் யாதொன்று இருக்குமோ அது மனிதரின் அளவு தண்டமெனக் கூறப்பட்டது.

அடியிற் பிரமாவின் ஸ்வரூபம் நடுவில் இலக்குமியின் ஸ்வரூபம் அதன் நுனியிலோ வென்ருல் விஸ்வகர்மாவின் சொரூபம் இம்மூன்று சொரூபமாகச் செய்ய வேண்டும். இரண்டங்குல அகலமான இந்த அளவுகோல் தேவர்களின் யோக்யமாக ஆகும். கால் அங்குலத்தோடு கூடினதாவது அவ்வாறன்றி அரையங்குலத்தோடு கூடினதாவது வளேயமாகவாவது சித்திர மெழுதப்பட்டதாகவாவது இருக்கலாம்.

பொன்னினுலாவது வெள்ளியினுலாவது அவ்வாறன்றிச் செம்பினுலாவது இரும்பினுலாவது அடியிலும் நுனியிலும் வளையத்தோடு கூடின அளவுகோல் அளவின் நிச்சயத்திற் சிறந்தது.

பதினுருவது - மாநோபகரணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

ஸூத்ரவிந்யாஸ விதி: ॥

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஸூத்ரவிந்யாஸலக்ஷணம் ।
[illegible] ஸூத்ரைகம் ஸ்யாச்சைவகம் து த்விதீயகம் ॥

ஸூத்ரம் [illegible] த்ருதீயம் ஸ்யாந் [illegible] தத: பரம் ।
[illegible] தத: [illegible] தத: பரம் ॥

[illegible] ஸூத்ரம் [illegible] ததாஷ்டமம் ।
[illegible] ஸூத்ரம் [illegible] நவமம் பரிகீர்திதம் ॥

[illegible] ।
[illegible] ப்ரோக்தம் ஸூத்ரம் [illegible] ॥

[illegible] ஸூத்ரம் [illegible] ஸ்ம்ருதம் ।
[illegible] ஸூத்ரம் [illegible] பரிகீர்திதம் ।

[illegible] ।
[illegible] ஸூத்ரம் [illegible] ஸ்ம்ருதம் ॥

ஏகோநவிம்ஶதிஸூத்ரம் [illegible] ।
ஸ்யாத்விம்ஶதிஸூத்ரம் [illegible] நாத: பரம் ॥

ஸ்யாதேகவிம்ஶதிஸூத்ரம் [illegible] ।
த்வாவிம்ஶதிஸூத்ரம் [illegible] ॥

ஸ்யாத் த்ரயோவிம்ஶதி ப்ரோக்தம் [illegible] நாத: பரம் ।
ஸ்யாச்சதுர்விம்ஶதிஸூத்ரம் [illegible] ஸ்ம்ருதம் ॥

பஞ்சவிம்ஶதி ப்ரோக்தம் [illegible] ।
யத்து ஷட்விம்ஶதிதமம் [illegible] ॥ ௧௦

ஸ்யாத் ஸப்தவிம்ஶதிதமம் [illegible] ।
யச்சாஷ்டாவிம்ஶதிஸூத்ரம் [illegible] ஸ்ம்ருதம் ॥

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵 ॥

𑌸𑌕𑌲𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑍇 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌮𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌭𑌸𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍇𑌚𑌕𑍇 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍇𑌚𑌕𑌪𑌦𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 ॥ ௧௫

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍇𑌚𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍇𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌈𑌶𑍋 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍃𑌶𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌦𑌃 ॥ ௨௦

𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌶𑍋𑌷𑌰𑍋𑌗𑌤𑌃 ।
𑌆𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌪𑌦𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 [1]𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌧𑌰𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌪𑌦𑌭𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥

𑌪𑌾 - 1 𑌧𑌰𑌣𑍀𑌧𑌰𑌃

𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌜𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌈𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌹𑍍𑌨𑌯𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑌮𑍌 𑌤𑌥𑌾 । ௨௫

𑌪𑌿𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑌜𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌃 𑌸𑍋𑌮 𑌏𑌵 𑌚 ॥

𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌪𑌦𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌗𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌪𑌦𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌧𑌰𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌕𑍋𑌣𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍

𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌤𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌕𑍋𑌣𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ௩௦

𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌧𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍃𑌶𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 ।
𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌷𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌗𑌃 ।
𑌈𑌶𑌾𑌨𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌗𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍁 ।
𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌶𑍌 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥

दक्षिणे वितथश्चैव गृहक्षतयमौ तथा ।
गन्धर्वश्च तथा देवाश्चत्वारः पदगामिनः ॥ ௩௫

पश्चिमे चैव सुग्रीवः पुष्पदन्तो जलेश्वरः ।
असुरश्च तथा देवाश्चत्वारश्चोत्तरे स्थिताः ।

मुख्यो भल्लाटकसोमौ भुजगादितिदेवताः ।
उग्रपीठं नागरुद्रादीनां सुपूजितम् ॥

स्कन्दं सप्तपदं गणेशादिजयान्वितम् ।
मध्ये नवपदं ब्राह्मं स्वावरणे ततः ॥

अर्यमा च विवस्वांश्च मित्रश्च पृथिवीधरः ।
पूर्वादिक्रमयोगेन त्रिपदं भजते सदा ॥

रुद्रेयादिषु कोणेषु सावित्राद्याश्च देवताः ।
सावित्रश्चेन्द्रजश्चैव रुद्रजश्चापजस्तथा ॥ ௪௦

ईशानपदमारभ्य बहिरावरणे सुराः ।
ईशानश्च जयन्तश्च महेन्द्रादित्यसत्यकाः ॥

भृशो वह्निरिति प्रोक्ता पूर्वस्यां दिशि देवता ।
वितथो गृहक्षतश्चैव यमो गन्धर्व एव च ॥

भृङ्गराजो मृगो निरृतिर्दक्षिणस्यां तु देवताः ।
सुग्रीवः पुष्पदन्तश्च वरुणासुरशोषकाः ॥

वायुरित्युच्यते तद्वत् पश्चिमे देवता मताः ।
मुख्यो भल्लाटकः सोमो भुजगोऽदितिरेव च ॥

उत्तरस्यां दिशि प्रोक्ता देवता बहिर्योगकाः ।
स्थण्डिलाख्यपदं चैतद् गृहारम्भादिपूजितम् ॥ ௪௫

दण्डिकाख्यं चतुष्षष्टिपदं गणैर्यान्वितम् ।
मध्ये चतुष्पदं ब्रह्मा तद्वत्पदाश्च तत्सुराः ॥

त्रिपदाश्चापवत्साद्याः षोडशायांशगामिनः ।
चतुर्दिक्षु स्थिता बाह्ये षोडश द्विपदेश्वराः ॥

तत्रार्ययोरश्चाष्टौ चैकैकपदगामिनः ।
अग्न्यादियोग्यं तण्डिकावत्पदं क्रमात् ॥

परमेशपदं चैकाशीतिपदाङ्कितम् ।
गणेशादित्योपेतं कल्पनीयं विचक्षणैः ॥

मध्ये नवपदं ब्रह्मा साङ्गिके तस्य चतुर्भवः ।
चतस्रो देवताः षट्षट्पदगामपराः श्रुताः ॥ ௫௦

द्विपदाः कोणगाश्चाष्टौ बाह्ये चैकपरायणाः ।
मण्डूके तु सुरा देवाः कथ्यन्ते च यथाक्रमम् ॥

ईशानश्चैव पर्जन्यो जयन्तश्च महेन्द्रकः ।
आदित्यः सत्यको भृशश्चान्तरिक्षश्च पूर्वगाः ॥

वह्निः पूषा च वितथो गृहक्षतयमौ तथा ।
गन्धर्वो भृङ्गराजश्च मृगश्चैव तु दक्षिणे ॥

निरृतिर्दौवारिकश्चैव सुग्रीवः पुष्पदन्तकः ।
वरुणश्चासुरश्चैव शोषो रोगस्तु पश्चिमे ॥

वायुर्नागस्तथा मुख्यो भल्लाटः सोम एव च ।
भुजगश्चाप्यदितिश्चैव दितिश्चैव तथोत्तरे ॥ ௫௫

बाह्यदेवा इमे प्रोक्ताः स्कन्धावरणपालिनः ।
अर्यमा च विवस्वांश्च मित्रश्च [1]पृथिवीधरः ॥

चतुर्दिक्षु गता देवा ईशानादौ च कोणके ।
आपश्चैवापवत्सश्च सवितापि सावित्रकः ॥

इन्द्रश्चेन्द्रजयश्चैव रुद्रो रुद्रजयस्तथा ।
मध्ये ब्रह्मा स्थितः प्रोक्तो मण्डूके चापि तद्वरे

पा - 1 धरणीधरः

வாகீ வ விஷாரீ வ வ௰ஹநா வாவராகஷவி ।
ராஜாநாவிஷா கொணெஷ ரரஷாரா வஷவஜிஹதா: ॥
ஷஹெ ரZஹொ வ ஜாஹு விஷிவிஷவெஷா ஷிஜெதா: ।
வரிவாழிஹலாராஹ வதாஷுஹா வூவஷுதா: ॥ ௬௦
ஹாஹா ஹாரவெஹாவியொகஹ வாஹாயிகழ ।
ஆவநா கணஷாஹாஹா யாதா தா வஹிகவ யெஜ ॥
பஹா ஷொவராவஹதெதா தநவஹாஷா வாஹிநர: ।
ஷிதஹா யஹெஹவ வாணஹொரா வவ வ ॥
ஷிவஹாஹவஹா ஷிவஹா வவ கீதிதா: ।
கெஷஹா பதவஹ ஹஹவாராஹாவகஹவிஷா ॥
நஹரீ வெடகஹாவெஹாவிஷா வ கபூதெ ।
ஹாநீயம் கணஹாஹாஹா யாதா தா வஹிகவ யெஜ ॥
ஹயெ பஹா வஷாநாம் தா ஹஜதெ வஹவிஷதிழ ।
கொணெராவிவஹெ பாஹெ கூராநிவிதூவாயவ: ॥ ௬௫
கஹெ கெஷவஹெ ஜெஹுயா: வஜஹாஹா யமாகஜ ।
வகாரஹயஹாஹாஹா வரிவாஹிஹரஹாஹிந: ॥
ஆவவதாஹய: கொணெஷஷ்டீ ஷிவஹஹாஹிந: ।
யஹாஹா நாஹாஹாஹா ஷாஹா பாஹெ வூகீதிதா: ॥
ஹாஹாவியொகஹ விஜெஹம் ஹாநீயாவஹிஹ வஹழ ।
ஹெஷியாவ வஹ கணஹாஹாஹா வஹிகவ யெஜ ॥
ஷடிதிஷாஹாஹம் பஹா ஹவவஹா ஆஹராஷிந: ।
ஷிதஹா யஹெஹவ வாணஹொரா வவ வ ॥
ஷிவஹா பாஹவியிஹாஹாஹாஹா வரிவஹவஜ ।
ஹெஷியாவவஹ வெஹஹஹ ஹாராவிவரிஜிதழ ॥ ௭௦
வஷிதம் தஹயாவம் தா கணஹாஹா யாஹிதழ ।
வஷாஹகொநவஹாஹயெ பஹாயிதிஷதி ॥

பஹிராவரணெ வூாவூா ஹாஷிதாஹாஹாஹாமிந: ।
கொணஹாஹவஹா ஜெஹுயா ராஜாநிவிதூவாயவ: ॥
வகாரஹயஹாஹாஹா வதாஹ ஹாவஹெ ஷூதா: ।
வரிவஹாவவதாஹா பாஹாஹா: வஹிகீதிதா: ॥
கஹ ஹாராஹியொகஹ தஹம் தஹயவஷிதழ ।
வூாக வஹஹஹாஹக ஹரிதாணி வஹிகவ யெஜ ॥
கணஹாஹ அயொவெதம் வூாஹஹாகிம் வூகவ யெஜ ।
கஹ ஹாராஹியொகஹ ஹாஹாஹாஹநஹம் வஹழ ॥ ௭௫
வஹஹஹஷிஹம் வாநூஜ கணஹாஹ அயாநிதழ ।
வகாஹீ திவஹம் ஹயெ ஹாஹெக ஹொகவிதாஹஹ: ॥
ஆஹிதாஹாஹாஹாஹாஹா: கொணெரா: வஹநாயகா: ।
கஷாஹராஜஹாஹஹாஹாயஹாஹா: வூகீதிதா: ॥
ரெஷம் வரிவஹவஹஹஷம் கஹ ஹாராஹி 1வரிஜிதழ ।
வூாம்ஹி ஹவஹஹாஹம்ஹி ஹரிதாணி வஹிகவ யெஜ ॥
கணஹாஹ உயொவெதம் வஹஹாஹிதம் வ வரிவஹவஜ ॥
கஹ ஹாராஹியொகஹ ஹாஜ தியதா வஹிகீதிதழ ।
வூதிஹொஹவஹஹாநூஜ கணஹாஹ அயாநிதழ ।
வகவிஷஹ தவஹம் பஹா ஹாஹெக தா ஹயெஹ ॥ ௮௦
ஜஹாஹிஹொகவாஹா கவஷ்டீ வஹவஹெராா: ।
ஆவிஷஹஹொஹிநெநா ஹெவா ஹவஹா: வஹிகீதிதா: ॥
ஆவவதாஹயொZஷ்டீ ஹி ஷிவஹாஹா வூகீதிதா: ।
வூதிஹொஹீஹம் வெூாகதம் ஹாஹாஹஷ ஹவூயொஜயெஜ ॥
வகொநவிஷதி வூாஹி தாவஷி ஹா ராஹஹாவி ।
கணஹாஷடகிஹம் விஹாஹஹ ஹாராஹிவரிஜிதழ ॥

வா 1 யொஹகழ

𑌗𑌣𑌿𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌪𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌾 𑌰𑍋𑌗𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌃 ॥ ௮௫

𑌪𑍂𑌷𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌣𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌮𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 ।
𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌈𑌶𑌾𑌦𑌿𑌕𑍋𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍇𑌰𑌷𑍍𑌟𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௯௦

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌶𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌵𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௯௫

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌚 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌠𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌥𑍈𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌕𑍇 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍋𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௦௦

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌿 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌂𑌶𑌿 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌨𑌵 𑌚 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌬𑌹𑍁𑌣𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௦௫

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌶𑍈𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌾𑌰𑌶𑍈𑌵𑌪𑌦𑌂 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௧௦
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌟𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌪𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌅𑌥 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌪𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚 । ௧௧௫
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌧𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍋𑌣𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌮𑌶𑌾𑌯𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍀𑌠𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌂𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥
𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍇𑌷𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌣𑌿 𑌵𑍃𑌷𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌭𑍃𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌭𑍁𑌜𑌗𑍇 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌶𑍍𑌶𑍋𑌷𑍇 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌧𑌰𑌕𑍇 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍀𑌨 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌰𑍋𑌹𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌯𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍌 𑌬𑍁𑌧𑌵𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ।
𑌸𑍌𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨𑍇 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑍇 ।
𑌤𑌦𑌶𑌾𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌪𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௨௬$\frac{1}{2}$ 𑌆. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௭௦௦$\frac{1}{2}$

உ

சிவமயம்.

பதவிந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

இனி விசேஷமாகப் பதவிந்யாச இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றேன்.

பதங்களின் பெயர்.

1. சகளம்
2. பேசகம்
3. பீடம்
4. மஹாபீடம்
5. உபபீடம்
6. உக்ரபீடம்
7. ஸ்தண்டிலம்
8. மண்டூகம்
9. பரமீசம்
10. ஆசனம்
11. ஸ்தாநீயம்
12. தேசீயம்
13. உபயசண்டகம்
14. பத்ராசனம்
15. பத்மகர்ப்பம்
16. த்ரியுதம்
17. விருத்தபோகம்
18. கர்ணாஷ்டகம்
19. கணிதபாதகம்
20. சூர்யவிசாலம்
21. சுசம்ஹிதம்
22. சுப்ரதிகாந்திகம்
23. விசாலம்
24. விப்ரகர்ப்பம்
25. விச்வேசம்
26. விபுலபோகம்
27. விப்ரதிகாந்தகம்
28. விசாலாக்ஷம்
29. விப்ரபுத்தி
30. விச்வசாரம்
31. ஈச்வரகாந்தகம்
32. இந்த்ரகாந்தகம்

சகள பீட முதலிய முப்பத்திரண்டின் விபரம்.

1. சகளம்.

சகள பீடத்தின் நடுவில் பிரம்மா பூஜிக்கத்தக்கவர். கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலும் இந்திரனையும் யமனையும் வருணனையும் சந்திரனையும் சந்தன முதலியவற்ருல் பூஜிக்க வேண்டும். இந்த சகள பதத்தில் தேவர் முதலானவர்கள் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.

2. பேசகம்.

இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடின பேசக பதத்தில் அக்னி கார்யத்தையும் போஜனத்தையும் செய்ய வேண்டும். உலோக பாலகர்கள் எட்டு திக்குகளை அடைய வேண்டும், நடுவில் பிரம்மா அதன் நடுவில் நிஷ்களமாகிய பேரத்தை உத்தமாசிரிய ரானவர் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

3. பீடம்.

ஸமஸ்த மங்கள கார்யத்திலும் அற்பக் கிராமம் வீடு முதலான கார்யத்திலும் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடின பீடமானது இச்சிக்கப்படுகிறது. யாதொருவர் முன் கூறப்பட்டவராகிய தேவர்களோ அவர்கள் பதஸ்தர்களென்று கூறப்பட்டனர். இந்தப் பதமானது மடமுதலானவற்றிக் காகும். அதுவும் கிராம முதலானவற்றிற்குத் தகுதியாகும்.

க்ஷுத்ரக் கிராம முதலானவை அற்பமானதினுலும் அவ்வாறே பேசக பதமானது இஷ்டப்படுகிறது.

4. மஹாபீடம்.

இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு மஹாபீடத்தைச் செய்ய வேண்டும், ஓ முனிசிரேஷ்டர்களே! நடுவில் பிரம்மாவானவர் சதுஷ்பதத்தை அநுபவிப்பர். இவ்விடத்து ஈச்வரர் ஐயந்தர் ஆதித்தர் பிருசர் அக்னி விதிதர் யமன் பிருகு பிதுர் சுக்ரீவர் வருணர் ஆதிசேஷர் மாருதர் முக்கியர் சமோதிதர் எனச் சூத்திரத்திலிருக்கின்ற பாஹ்ய தேவர்கள் ஆகும். மஹா பீடபதம் அற்பக் கிராம முதலானவைகளுக்குத் தகுதியாகக் கூறப்பட்டது.

5. உபபீடம்.

உபபீடபதத்தில் நடுவில் ஒன்றைப் பிரம்மாவானவர் அநுபவிக்கிருர். அர்யமர் விவஸ்வர் மித்ரர் பிருதிவிதரர் இவர்கள் நான்கு திக்குகளிலும் அடைந்திருக்கிற தேவர்கள் ஒவ்வொரு பதத்தையும் அநுபவிப்பவர்கள். அக்னிதிக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலுமுள்ள பதங்களைச் சூர்யபுத்திரர் இந்திரஜர் ருத்திரஜர் ஆபஜர் என்னும் தேவர்கள் அநுபவிக்கிருர்கள்.

ஈசர் சத்யகர் மகேந்திரர் சூரியர் அக்நி கந்தர்வர் அவ்வாறே தேவர் அவ்வாறே கிரகக்ஷதர் யமன் பித்ருக்கள் அசுரர்கள் புஷ்பதந்தர் ஜலேச்வரர் வாயு கஜர் பல்லாடர் சோமர் இவர்கள் யாவரும் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடிக் கிராமாதிகட்குச் சுபத்தைத் தருவதாயும் பெயரினுல் உபபீடபத மென்கிற பதத்தில் ஒவ்வொன்றை அநுபவிக்கின்ருர்கள்.

6. உக்ரபீடம்.

உக்ரபீடம் நடுவில் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினது. இதன் உள்ளாவரணத்தின் நடுவில் சதுஷ்பதம் பிரம்ம சம்பந்தம். அர்யமர் விவஸ்வான் மித்ரர் பிருதிவீதரர் என்கிற தேவர்கள் கோணத்தை நீக்கி கிழக்கு முதல் இரண்டு பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள். சூர்யரும் அவ்வாறே இந்திரன் உருத்ரன் அவ்வாறே ஆப தேவர்கள் ஆக்நேய கோண முதற் பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள்.

வெளியாவரணத்தைக் கூறப் போகின்றேன், ஆக்நேய முதலான நான்கு மூலைகளிலும் பதங்களின் பாதியைத் தேவர்கள் முறையாக அநுபவிக்கிருர்கள். ஆக்நேய கோணத்தின் கீழ்ப் பாதியில் பிருசர், மேற்பாதியில் அக்நி, தென் மேற்கின் கீழப் பாதியில் கிருகர், மேற்ப் பாதியிலும் கிருகர் தான். வாயுவின் மேற்ப் பாதியில் ஆதிசேஷர், கீழப் பாதியில் வாயு. வடகிழக்கு மேற் பாதியில் திதி, கீழ்ப் பாதியில் ஈசர் அடைந்திருப்பர்.

கிழக்கு திக்கில் வடக்குப் பாகத்தை ஆரம்பித்து பிரதக்ஷிணக் கிரமமாய் ஐயந்தேசர், மஹேந்திரர், ஆதித்யர் அவ்வாறே சத்யகராகிய நால்வரும் பதத்தை யநுபவிப்பார்கள்.

தென்கிழக்கில் விததரும் கிரகக்ஷதர் யமர் அவ்வாறே கந்தர்வராகிய நான்கு தேவர்கள் பதத்தை யநுபவிப்பவர்கள்.

மேற்குத் திக்கிலும் சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தர் ஜலேச்வரர் அவ்வாறே அசுரர் இந்நால்வரும் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப் பட்டவர்கள். வடக்குத் திக்கில் அவ்வாறே முக்கியர் பல்லாடகர் சோமர் பிருகு வென நான்கு அதிதேவதைகள். உக்ரபீடமென்று பிரசித்தமாகிய இந்தப் பீடமானது கிராம முதலானவைகட்கு மிகவும் பூஜிக்கப்பட்டது.

7. ஸ்தண்டிலம்.

ஸ்தண்டில மென்னும் பதம் எழுபத்தேழு பதமுள்ளது. இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினது; நடுவில் ஒன்பது பதம் பிரம்ம சம்பந்தமானது. பிறகு உள்ளாவரணத்தில் அர்மயர் விவஸ்வான் மித்ரர் பிருதிவீதரர் என்னும் தேவர்கள் கிழக்கு முதலாக முறையாக மூன்று பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள்.

ஆக்நேய முதலான மூலைகளில் சாவித்திரர் முதலான தேவர்கள் இருக்கிருர்கள். சாவித்திரர் இந்திரஜர் ருத்திரஜர் அவ்வாறே ஆபஜர் என்பவர்கள். ஈசான பதமுதல் வெளி ஆவரணத்தில் தேவர்கள் இருக்கிருர்கள். ஈசானரும் ஐயந்தரும் மகேந்திரர் ஆதித்யர் ஸத்யகர் பிருசர் அக்நி என்கிற தேவர்கள் கிழக்குத் திக்கில் கூறப்பட்டனர். விததர் கிரகக்ஷதர் யமர் கந்தர்வர் பிருங்கராஜர் நிருதி என்கிற தேவர்கள் தெற்குத் திக்கில் கூறப்பட்டனர். சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தர் வருணர் அசுரர் ஆதிசேஷர் வாயு மேற்குத் திக்கில் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டவர்கள். முக்கியர் பல்லாடகர் சோமர் ருபு அதிதியும் வடக்குத் திக்கில் பலிக்கு யோக்கியர்களான தேவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். இந்த ஸ்தண்டில மென்னும் பிரசித்தமாகிய பதம் வீடு தோட்டம் முதலானவைகட்குப் பிரசித்தமானது.

8. மண்டுகம்.

இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடின மண்டுக மென்னும் பதமானது அறுபத்து நான்கு பதமுடையது. நடுவில் நான்கு பதத்தைப் பிரமாவானவர் அநுபவிக்கிருர்.

ஆபவத்சர் முதலான திரிபதர்கள் அந்த முகங்களி லிருக்கிற நான்கு தேவதைகள் பதினுறிற் பாதி பாகத்தை யநுபவிப்பவர்கள். வெளிப் பிரதேசத்தின் நான்கு திக்கிலும் த்விபதேசர்கள் பதினுறு பாக மனுபவிப்பவர்களாய் இருப்பார்கள். அந்த இரண்டு பக்கங்களிலும் எட்டுப்பேர்கள் ஒவ்வொரு பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். அந்த மண்டுக மென்கிற பதம் இந்தப் பதவிந்யாசத்சில் அக்கிரஹாராதிகட்கு யோக்கிய மெனக் கூறப்பட்டது.

9. பரமீசம் (பரமசாயிகம்).

பரமேசமென்னும் இந்தப் பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாயும் எண்பத்தோரு பதத்தோடு கூடினதாயும் வித்வான்களால் செய்யத்தக்கது. அந்தப் பரமேச பதத்தினுடைய நடுவில் நான்முகனுகிய பிரமதேவர் ஒன்பது பதத்தை யனுபவிக்கிருர். நான்கு தேவர்கள் அறு பதத்தை அனுபவிப்பதில் ஊக்கமுடையவர்களாக நினைக்கப்படுகிருர்கள். இரண்டு பதத்தையுடையவர்களான எட்டுப் பேர்கள் கோணங்களை யடைந்தவர்கள், வெளியில் ஒவ்வொரு பதத்தையடைவார்கள். மண்டுக பதத்தைப் போல அதன் தேவர்கள் இந்தப் பரமேச பதத்தில் ஸமமாக முறையாகக் கூறப்படுகிறது.

ஈசானர் பர்ஜன்யர் ஐயந்தர் மஹேந்த்ரகர் ஆதித்யர் சத்யகர் பிரம்சர் அந்தரிக்ஷர் இவர்கள் கிழக்கை யடைந்திருப்பார்கள். அந்நி சூர்யர் விததர் கிரகக்ஷதர் யமர் அவ்வாறே கந்தர்வர் பிருங்கராஜர் ம்ருகர் இவர்கள் யாவரும் தெற்கே இருப்பவர்கள். நிருதி தௌவாரிகர் சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தகர் வருணர் அசுரர் சேஷர் ரோகர் மேற்கு திக்கின் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டவர்கள். வாயு

நாகர் அவ்வாறே முக்யர் பல்லாடர் சோர் கஜர் அதிதி திதி வடக்குத் திக்கில் இருப்பவர்கள். இவர்கள் வெளி ஆவரண தேவர்களெனக் கூறப்பட்டனர்.

உள்ளாவரணத்திலோ வென்றூற் கூறுகின்றேன். அர்யமர் விவஸ்வர் மித்திரர் ப்ருத்வீதரர் என்கிற இந்தத் தேவர்கள் நான்கு திச்குகளிலும் அடைந்திருப்பவர்கள். ஈசாநாதி மூலைகளிலோ வென்றால் ஆபர் அபவத்ஸர் ஸவிதா ஸவித்ரகர் இந்திரர் இந்திரஜயர் அவ்வாறே ருத்ரர் ருத்ரஜயர் இவர்களிருப்பவர்கள்.

மண்டுகபதத்தைப் போல் நடுவில் பிரம்மா இருக்கிறாரென்று கூறப்பட்டது அதன் வெளியில் சரகீ விதாரி பூதநா பாபராக்ஷஸிகள் ஈசாநாதி மூலைகளில் பதங்களை விட்டுச் சூலத்தி லிருப்பவர்கள். ஓ ! அந்தண ச்ரேஷ்டர்களே ஸ்கந்தர் அர்யமர் ஜம்பர் பிலிபிஞ்சர் இவர் யாவரும் கிழக்குத் திக்கு முதல் நான்கு திக்குகளிலும் இருப்ப வர்கள். பரமசாயிக பதமானது கிராமம் அக்கிரஹாரம் வீடு முத லானவைகட்குத் தகுதிதான்.

10. ஆசநம்.

ஆசன மென்னும் பதமானது இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். பிரமாவானவர் பதினாறு பாகத்திற்கு அதிகாரி. அதன் முகத்தில் இருப்பவரும் எட்டுப் பாகத்தையுடைய வர்கள். ஆதித்யர் யமர் வருணர் சோமர் இவர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள். ஆபவத்ஸர் முதலானவர்களும் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்களெனவே கூறப்பட்டனர். கோட்டை பட்டணம் உப்பரிகை இவைகளின் பூமிகளிலும் நகரம் மலைசரிந்த ஊர் அக்கி ராரம் வீடு முதலானவற்றிலும் நூறு பதமுள்ள க்ஷேத்திரமானது கூறப்படுகிறது.

11. ஸ்தாநீயம்.

ஸ்தாநீய மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். பிரமாவானவர் நடுவில் இருபத் தைந்து பதங்களை அடைகிறார். வெளிப்ரதேசத்தில் ஈசர் அக்நி பித்ருக்கள் வுாயுக்கள் இவர்கள் மூலையாகிய ஈசானதிக்கு முதலான வற்றை பதமாகவுடையவர்கள். அர்யமர் முதலிய நால்வரும் பர்ஜன்யர் முதலான மற்றவரோ வெனில் முறையகக ஒரு பதத்தி லிருப்பவர்கள். கிழக்கு முதலான பத்துப் பாகங்களை அடைந்திருப் பவர்கள். ஆபவச்சர் முதலிய எண்மரும் மூலைகளில் இரண்டு பதத்தை யடைந்தவர்கள். ஸ்தானத்தை யதிக்ரமிக்கா திருக்கிறவர்களான ரக்தர் முதலான எட்டுப்பேர்களும் வெளியிற் கூறப்பட்டனர். ஸ்தா னீயமென்று பெயருள்ள இந்த பதமானது கிராமாதிகட்கு யோக்கியமா யறியத்தக்கது.

12. தேசீயம்.

தேசீய மென்று பிரசித்தமான பதமானது இரண்டு கர்ண சூத்திரங்களாற் செய்ய வேண்டும். பிரமதேவர் முப்பத்தாறு பாகத்தைப் புசிக்கிறவர். முகத்தி லிருப்பவர்கள் பன்னிரண்டு அம்சத்தை யுடையவர்கள். ஆதித்யர் யமர் வருணர் சோமர் இவர்கள் யாவரும் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள், வெளிவீதியி லிருப்பவர்கள். சரகி முதலானவர்களோ வெனின் முன்போலவே தான். இந்தத் தேசீய மென்று பிரசித்தமானபதம் அக்ரஹார முதலானவைகட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

13. உபயசண்டம்.

உபயசண்ட மென்கிற பதமானது இரண்டு சூத்திரத்தோடு கூடினதா யிருக்க வேண்டும். மத்தியில் நாற்பத்தொன்பது பதங் களைப் பிரமதேவர் அடைகிறார். வெளியாவரணத்திற் கிழக்கில் ஆதித்யர் முதலானவர்கள் மூன்று பாகத்தை யுடையவர்கள். ஈசா நாதி மூலைகளிலிருக்கிற ஈசர் அக்நி பித்ரு வாயுக்கள் யாவரும் மூன்று பதத்தை யுடையவர்களென அறியத்தக்கவர்கள். அர்யமர் முதலான நான்கு பேர்களோ வெனின் பதினான்கு பதத்தில் இருப்பவர்கள். ஆபவச்சர் முதலானவர்கள் முன்போலவே வெளியாவரணத்தில் இருப்பவர்களென்று கூறப்பட்டனர். அந்த உபயசண்டித மென்கிற பதம் அக்ரஹார முதலானவைகட்கு யோக்யம்.

14. பத்ராசநம்.

கிழக்கு வடக்காக பதினைந்து சூத்திரங்களைச் செய்ய வேண்டும் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக முன்போற் புக்தியைக் கற்பிக்க வேண்டும். இந்தப் பத்ராசன மென்கிற பதமானது அக்ர ஹாராதிகட்கு யோக்கியமாக ஆகும்.

15. பத்மகர்பம்.

பத்மகர்ப்ப மென்கிற வேறாகிய இந்தப்பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும். நடுவில் எண்பத்தொரு பதத்தை உலகங்கட்குப் பிதாமகராகிய பிரமாவானவர் அநுபவிக்கிறார். ஆதித்யர் முதலானவர்கள் மூன்று பாகத்தை யுடை யவர்களாக ஆவார்கள். மூலைகளுக்கு யஜமானர்கள் ஐந்து பதத்திற்கு நாயகர்கள். அர்யமர் முதலானவர்கள் பதினெட்டி லொரு பாகமுடையவர்களென்று கூறப்பட்டனர். மற்றது முன் போல் உத்தேசிக்கப்பட்டது. இது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப் பட்டது.

16. திரியுதம்.

கிழக்கு வடக்குத் திக்குகளைப் போக்கிப் பதினேழு சூத்திரங்களைச் செய்யவேண்டும். இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதான பதானுபவத்தையும் முன்போலவே சேர்க்கத்தக்கது. திரியுதமென்னும் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்கு யோச்யமாக ஆகுமென்று கூறப்பட்டது.

17. விருத்தபோகம்.

வேருகிய விருத்தபோக மென்னும் பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும். நடுவில் பிரமா நூற்றிருபத்தொரு பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள். இந்திரன் வானவர் முதலான லோகபாலர்கள் எட்டுப்பேர்களும் ஐந்து பதங்களுக்கு யஜமானர்கள். இருபத்திரண்டு பதத்தை அநுபவிக்கிற தேவர்கள் த்வாரத்தி லிருப்பவர்களாகக் கூறப்பட்னர். ஆபவத்சர் முதலான எட்டுப்பேர்கள் இாண்டு பதத்தை யுடையவர்களாகக் கூறப்பட்டனர் இது விருத்தபோக பதமெனக் கூறப்பட்டது. இதனைக் கிராம முதலானதில் உபயோகிக்க வேண்டும்.

18. கர்ஞஷ்டகம்.

கிழக்கு திக்கை நோக்கி பத்தொன்பது பதமும், வடக்கு திக்கை நோக்கி அவ்வளவு மாகும். கர்ஞஷ்டக மென்னும் இந்தப் பதத்தை அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டதாக அறிய வேண்டும்.

19. கணிதபாதம்.

கணிதமென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக ஆகும். அதன் நடுவில் அறுபத்தொன்பது பதம் பிரமாவினது ஆகும். துவாரத்திலிருக்கிற தேவர்கள் முப்பத்தாறு பதத்தை யுடையவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். லோகபாலர்கள் மூன்று பதத்தை யுடையவர்களாக ஆவார்கள். உள்ளே இருக்கப்பட்டவர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள். ஆபவத்சர் முதலான எட்டுப்பெயர்கள் பக்கத்திலிருக்கிற தேவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். கணிதபாத மென்னும் பதமானது இவ்வாறு கூறப்பட்டது. அதைக் கிராம முதலானவற்றிற் செய்ய வேண்டும்.

20. சூரியவிலாசம்.

பிறகு சூர்யவிலாசம் ஆகும். அதை முன்போற் செய்ய வேண்டும்.

21. சுசம்ஹிதம்.

சுசம்ஹிதம் என்கிற பதமானது கர்ணசூத்திரத்துடன் கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். நடுவில் பிரமாவினுடைய பதங்கள் இருநூற்றிருபத்தைந்து. அர்யமர் முதலான நால்வருக்கும் முப்பது முப்பது பதங்கள். ஈசாந்ய முதலான மூலைகளிலிருக்கிற நான்கு பேர்களுக்கு ஐந்து பதங்களாகும். ஆதித்யர் முதலான நால்வருக்கு மூன்று பதம் கூறப்பட்டது. பர்ஜன்யர் முதலானவருக்கு இரண்டிரண்டு பதம் வெவ்வேறாகக் கற்பிக்க வேண்டும். முன்போலவே ஆபவத்ஸர் முதலான எட்டுப் பேர்களுக்கும் இரண்டிரண்டு பதம். சரகி முதலான எட்டுப் பேர்களுக்கும் முன்கூறியது போலவே வெளியிற் கூறப்பட்டது. சுசம்ஹித மென்கிற பெயருடைய இந்தப் பதமானது கிராம முதலானவைகட்குச் சிறந்தது.

22. சுப்ரதிகாந்தம்.

சுப்ரதிகாந்தம் என்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்க வேண்டும். முன் கூறப்பட்ட முறைமையினுல் அந்தப் பதமானது கிராம முதலானவைகட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

23. விசாலம்.

விசால மென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகப் பண்டித ச்ரேஷ்டர்களாற் செய்தல் வேண்டும். நடுவில் இருநூற்றெண்பத்தொன்பது பிரமாவினுடையபதங்கள். அர்யமர் முதலான நால்வருக்கும் முப்பத்தினுன்கு பதம் தனித்தனியாகும். ஐம்பது பதம் லோகபாலர்கள் அநுபவிப்பவர்கள். மற்றது யாவும் சமானத்தை யுடையது. விசால மென்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டதெனக் கூறப்பட்டது.

24. விப்ரகர்ப்பம்.

விப்ரகர்ப்பம் என்கிற பதம் முன்போலவே அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கத்தக்கது.

25. விச்வேசம்.

விச்வேச மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்யவேண்டும். நடுவில் முன்னூற்றறுபத்தொரு பாகம் பிரமாவின் பதங்கள். அர்யமர் முதலான தேவர்கள் வெளியில் முன்போலவே மூன்று பாகத்தை யுடையவர்களாவார்கள். விச்வேசம் என்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்கு யோக்யமானது.

26. விபுலபோகம்.

விபுலபோக மென்கிற பதம் யாதோ அது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

27. விப்ரதிகாந்திகம்.

விப்ரதிகாந்திக மென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினது. இந்தப் பத விந்யாச விஷயத்தில் நானூற்றுநாற்பத்தொரு பதங்களைப் பிரமதேவர் அநுபவிக்கிருர். அர்யமர் முதலானவரை முன்போற் செய்ய வேண்டும். திக்குகளி லிருப்பவர்கள் ஐந்து பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். விப்ரதிகாந்த மென்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

28. விசாலாக்ஷம்.

விசாலாக்ஷ மென்கிற பதமொவென்ருல் கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக முன்போலவே செய்ய வேண்டும்.

29. விப்ரபுக்தி.

கிழக்கே முப்பது, அவ்வாறே வடக்கே முப்பது சூத்திரங்களைச் செய்ய வேண்டும். நடுவிற் பிரமாவானவர் ஐந்நூற்றிருபத்தொன்பது பதத்தை அநுபவிக்கிருர். அர்யமாதியான நால்வருக்கும் நாற்பத்தாறு அம்சமாகும். உலோகபாலர்கள் ஐம்பது பதத்தை அநுபவிப்பார்கள். பர்ஜன்யர் முதலானவர் மூன்று பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். விப்ரபுக்தி என்கிற இந்தப் பதமானது கிராமாதிகளுக்கு யோக்யமாக அறியத்தக்கது.

30. விச்வசாரம்.

விச்வசாரம் என்கிற இந்தப் பதம் முன்போலவே கிராமாதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

31. ஈச்வரகாந்தம்.

ஈச்வரகாந்த மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினது. நடுவில் பிரம்மாவிற்கு அறுநூற்றிருபத்தைந்து பதமாகும். அர்யமாதி நால்வருக்கு ஐம்பது பதம் அறிவிக்கப்பட்டது, லோகபாலர்கள் எண்மருக்கு மூன்று பாகங்கள் வெவ்வேருகும். பர்ஜன்யர் முதலானவருக்கு நான்கு பாகங்கள் வெவ்வேருகக் கூறப்பட்டன, ஈச்வரகாந்த மென்கிற இந்தப் பதம் அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

32. இந்த்ரகாந்தம்.

இந்திரகாந்தம் என்கிற பதம் முன்போலவே அக்ரஹாராதிகட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது. இதன்மேல் எவ்வளவு பரார்த்தசங்கியை ஆகுமோ அவ்வளவு அறியத்தக்கது.

வர்ணபேதம்.

அறுபத்திநான்கு பதமுள்ளது தைவபதம். மனிதருக்குரியது பரமேச்வரபதம். நான்கு வர்ணங்களுக்கும் பரமேசபதம் சேர்க்கத்தக்கது. மூன்று வர்ணங்களுக்கும் அக்ரஹார முதலான வாஸ்துக்களிற் செய்யக்கூடும். அந்தணர் அரசர்கட்கு அறுபத்துநான்கு பதம் விசேஷமாகும். வைச்ய சூத்திரர்கட்கும் அவ்வாறே நாற்பத்தொன்பது பதம் கூறப்பட்டது. இந்தச் சாஸ்திரத்தில் யாவும் யாவர் விஷயத்திலும் உரியதாகுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

பதங்களில் மூன்றே சிறப்புடையது.

அறுபத்திநான்கு, எண்பத்தொன்று, ஆசனம் (நூறு) என மூவிதமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. சகள முதலான ஸமஸ்தமான பதங்களில் மூன்று பதமே வாஸ்து கர்மத்தில் கிராம முதலானதற்கும் வீடு முதலானதற்கும் பிரசஸ்தமாக ஆகும்.

அவ்வாறன்றி நடுவில் வேறுவிதமாய்க் கர்ணசூத்ர மில்லாமலாவது, இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகவாவது சகள முதலானது விதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறன்றி அநேக கர்ணசூத்திரங்களோடு கூடினதாகவாவது ஸமஸ்த பதமும் செய்யத்தக்கதாக ஆகும். இவ்வாறு புத்தியினுல் ஊகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விருத்தபதவிந்யாசம்.

பிறகு விருத்தபத ந்யாசத்தைச் சாத்திரப்படி கூறப்போகின்றேன். சக்கரம்போல் ரந்திரத்தோடு கூடினதாகவும் சமமாகவும் ஐந்து சூத்திரங்களையும், முப்பத்திரண்டு இருபத்திநான்கு பதினறு எட்டு ஒன்று இந்தப் பாகத்தையுடையது. இந்த எண்பத்தொரு பதத்தை விஷம சந்நிவேசத்தை யுடையதாக அறியத்தக்கது. அவ்வாறே இருபத்தெட்டு இருபது பன்னிரண்டு நான்கு ஆக அறுபத்து நான்கு பதத்தை நான்கு விருத்தங்களிற் செய்ய வேண்டும்.

ந்யாசம்.

அறுபத்துநான்கு பதமுள்ள மண்டூக வாஸ்துவும், எண்பத்தொரு பதமுள்ள பரமேச வாஸ்துவும் இவ்விரண்டிற்கும் கும்பத்தினுடைய விந்யாசத்தைக் கலந்ததாக ந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்துவினுபயோகம்.

கிராமாதிகளின் வாஸ்து உபவாஸ்துவாக ஆகும். வீடு முதலானவைகளின் வாஸ்து சாதாரண வாஸ்துவாகும். ஸ்த்ரீ புருஷர்களுடைய பொருத்த நிமித்தம் போல வித்வான்களால் வாஸ்துவை யறிந்து சேர்க்கத் தக்கது.

இராசிப்பொருத்தம்.

ஜயந்தரிடத்தில் மேஷமும், அர்யம்ணரிடத்தில் இடபமும், ப்ருசாம்சரிடத்தில் மிதுனமும் அறிய வேண்டும். கடகம் விததரிடத்தில் ஆகும். வ்யஞ்ஜகரிடத்தில் சிங்கம், மிருகேந்திரரிடத்தில் கன்னி, சுக்ரீவரிடத்தில் துலாம், மித்திரரிடத்தில் விருச்சிகம், சேஷரிடத்தில் தநுசு, முக்யரிடத்தில் மகரம், பிருதிவீதரரிடத்தில் கும்பம், அதிதியினிடத்தில் மீனம் கூறப்படுகிறது. இந்த ராசிகள் சரம் அசரம் உபயம் என அறியத் தக்கவை. அதில் அதனதன் தேவாம்சத்தை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

நக்ஷத்திரநிலை.

அச்விநி முதலான ஸமஸ்தமான நக்ஷத்திரங்கள் முறையாக மேஷ முதலான ராசிகளில் பிரிவாக பிரதக்ஷிணத்தை யடைந்திருக்கின்றன.

வாரநிலை.

கிழக்குத் திக்கில் பாநுவாரமாகும். அக்நி திக்கில் அங்காரக வாரம். தெற்குத் திக்கில் குருவாரம். தென் மேற்கில் புதவாரம். மேற்குத் திக்கில் சுக்கிரன், வாயு திக்கில் சனி. வடக்குத் திக்கில் சோமவாரம். வடகிழக்கில் ராகுவுக்கு இருப்பிடம். நடுவில் கேது இருக்க வேண்டும்.

வாஸ்துவின் பலன்.

வாஸ்து சாஸ்திரத்தைக் கூறும் காமிக மென்னும் பெயரை யுடைய இந்தச் சாஸ்திரத்தில் இவ்வாறு விதிக்கப்பட்டது. அந்த வாஸ்து சாஸ்திரத்தின் வசமாகச் செய்யப்பட்ட ஸமஸ்த கிருத்தியமும் ஸமஸ்தமாகிய சித்தியின் பலனைத் தரும்.

வாஸ்துவின் ஸ்திரீ புருஷ ரூபம்.

இந்த வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் ஒற்றைப்படை சங்க்யையானது ஸ்திரீலிங்கமாக அறியத்தக்கது. இரட்டைப்படை சங்க்யையானது புல்லிங்கமாக ஆகும்.

பதினேழாவது - பதவிந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—०—

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 [illegible] ।
𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌥𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑍋 [illegible] 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 [illegible] 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

[illegible] 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 [illegible] 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 ॥

[illegible] 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 [illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 [illegible] ॥

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 [illegible] 𑌹𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 [illegible] 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ॥

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥ ௧௦

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌧𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
[illegible] 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌧𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌗𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌗𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌵𑌂𑌶𑌕𑌾𑌃 ॥
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌿𑌰𑌾𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌵𑌂𑌶𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑌾𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍋𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌟𑍍𑌕𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌮𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌪𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌵𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍍𑌮𑌕𑍇 ॥
𑌶𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௦
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥
𑌗𑍃𑌹𑌵𑍀𑌥𑍀 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌦𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾 ।
𑌯𑌦𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥
𑌤𑌦𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௨௨½ 𑌆. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௭௨௫

சிவமயம்

சூத்திரநிர்மாணவிதி படல சந்திரிகை.

ஓ அந்தணர்களே ! அதன் பிறகு சூத்ர நிர்மாணத்தைக் கூறப்போகின்றேன். முதலாவது பிரமதேவருடைய ஸ்தானத்திருந்து கிழக்கே சூத்திரத்தை பலியுடன் நியாசம் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது வடக்கு சூத்திரமாக ஆகும். அதிலும் பலியை இடவேண்டும், நான்கு மூலையா யிருக்கிற நிகளமான கோணத்தின் வரை மூன்ருவதாக ஆகும். நான்காவது கர்ண சூத்திரமாக ஆகும். ஐந்தாவது அர்த்த பஞ்சக மாகும். அதனை யடுத்த பதம் ஆருவதாக ஆகும். ஏழாவது மத்தியில் கர்ணிகையை யுடையது. எட்டாவது அர்த்தகர்ணமாகும். ஒன்பதாவது கர்ணிகாந்தரமாகும். இவ்வாறு மற்றதும் முப்பத்திரண்டு பதம் வரையில் அறியத்தக்கது.

திரிவித சூத்திரம்.

முதலாவது பர்யந்த சூத்திரமாகும். பிறகு விந்யாச சூத்திரமாகும். மற்ருென்று ப்ரமாண சூத்திரமாகும். இவ்வாறு மூன்று சூத்திரங்கள் ஆகும்.

வளைவாக விருக்கிற வாராவதி முதல் மேட்டுப்பாங்காகிய மண் திண்ணை உள் வீடு முடிவாகியது எந்த அளவோ அந்தச் சூத்திரம் முக்கியமான பர்யந்த சூத்திரமான மென நிச்சயிக்கப்படுகிறது. தேவர்களுடைய பதத்திற்குத் தகுதியான உட்சுவர் முதலிய அளவிற் குரியது யாது சூத்திரமோ அது விந்யாச சூத்திரமாகும். இச்சூத்திர நிர்மாணமானது இவ்வா றறியத்தக்கது.

பிறகு க்ஷேத்திரத்தை முன்னூற்றறுபது பாகமாகப் பிரிக்க வேண்டும். அவைகளில் ஓர் பாகம் சூத்திரத்தினளவு. அது பிராணனெனக் கூறப்படுகிறது. அவை முறையாகப் புல்லிங்க ஸ்திரீலிங்க சொருபங்களாகக் கூறப்பட்டன.

அநுவம்ச முதலியவை.

பிராணவாயுவின் பிரமாணமாய் அநுவம்சங்கள் இரட்டிப்பாகும். வாஸ்துவின் மத்தியில் மகாவம்சங்கள் பக்கத்தை யடைந்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டன. அந்த வாஸ்துவின் மத்தியில் மகா வம்சம் என்பது மூன்று பங்காகவும் கூறப்பட்டது. பிராணஸ்தானத்தில் முப்புரியா யிருக்கிற சிறுநரம்புகள் கர்ணசூத்திரத்தை யடைந்த

தாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. நடுவில் அந்தப் பிரணஸ்தானத்திலிருச்கிற பெருநரம்புகளும் கர்ணசூத்திர ஸ்தானத்தை யடைந்ததாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. அந்தப் பெருநரம்பு சிறுநரம்புகள் பிராண வாயு பிரமாணுநுசாரமாய் முப்புரியாகக் கூறப்பட்டன. பெருநரம்புகள் சிறுநரம்புகள் நபும்சகங்களாக அறியத்தக்கவை.

வாஸ்துவின் நடுவில் கேது இருப்பர். அதுதான் மகாமர்மமாகக் கூறப்படுகிறது. மகாஸிரை, மகாமர்மங்களின் சமீபத்திலிருக்கும் சந்தி என இச்சிக்கப்படுகிறது. வம்சம் சூத்திரம் ஸிரை இவைகள் கூடினபடியால் சூலமெனக் கூறப்படுகின்றது. மகாசூலமென்பது நான்கு பிராணனையுடையது. தநுசூலக மென்பது மூன்று சூத்திரமுடையது. சுத்தமாகிய பதமானது மர்மமென்பதாக ஆகும். மூலைகளை யடைந்திருக்கிறது லாங்கல மெனவும், நான்கு சூத்திரப் பிரமாணத்தால் சதுஷ்க மெனவும், ஆறு சூத்திர சம்பந்தத்தால் ஷட்க மெனவும் ஆகும். எட்டுச் சூத்திரங்களின் சேர்க்கையால் அஷ்டகமென்று கூறப்பட்டது. பதத்தினுடைய எட்டாவது பாகத்தினால் மர்மமான மெனக் கூறப்பட்டது. பதத்திற்கு எட்டு ஒன்பது திக்கின் பாகத்தில் சூத்திரத்தை யறிந்தவராகிய ஷாட்குண்ய பரிபூரணரான பகவான் இருக்கின்றாரென்று சாத்திரம் கூறுகின்றது;

மூன்று முழங்களால் அளக்கப்படும் க்ஷேத்திரத்தில் சூத்திரம் யவைதான்ய மளவு பருமனாகும். மற்றவைகட்கு மயிரிழைப் பிரமாணம் முழந்தோறும் கூட்டவேண்டும்.

தேவாலய முதலிய வியற்றப்படாத பதங்கள்.

இருதய ஸ்தானத்திலும் வம்சஸ்தானத்திலும் சூலஸ்தானத்திலும் சூத்திரஸ்தானத்திலும் ஸந்திஸ்தானத்திலும் மர்மஸ்தானத்திலும் ஸிரையிலும் அஷ்டகத்திலும் ஷட்கத்திலும் சதுஷ்கத்திலும் லாங்கலத்திலும் தேவாலயம் முதலானவை கூறப்படவில்லை. செய்யப்படுமாயின் அந்தக் குலத்திற்கு நாசம் உண்டாகும். ஆகையால் உத்தமாசிரியர் இவற்றின் சொரூபத்தின் எட்டாவது அம்சத்தையும் ஒன்பதாவது அம்சத்தையும் விட்டு சுவர் தூண் வீடு முதலானவைகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

புத்திமானால் பதசூத்திரத்தில் கிரகபீடை யுண்டாகும்படிச் செய்யக் கூடாது. பிறகு மனிதருக்கு ஸமஸ்த கர்மத்திலும் யாது அங்கத்தை வாஸ்துவானது பாதிக்குமோ அந்த அங்கத்திற்கு அந்த வாஸ்துவின் பாதைகளைப் பரிகரிக்க வேண்டும்.

பதினெட்டாவது — சூத்திர நிர்மாணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

வாஸ்துதேவபலிவிதி படல:

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண வாஸ்துதேவபலிக்ரியாம் ।
[illegible] ப்ராகாராதிவாஸ்துஷு ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஜயந்தாய [illegible] ।
[illegible] விசேஷத: ॥ ௧௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌵𑌿𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾 ।
𑌕𑍃𑌸𑌰𑍇 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥
1𑌪𑍂𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌣𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌯𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌕𑍇 ।
𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍇 ॥
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌤𑍈𑌲𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍
𑌦𑍌𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇 𑌦𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௫
𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌜𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌜𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌕𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌶𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌤𑌿𑌲𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥
𑌰𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇 ।
𑌨𑌾𑌗𑌾𑌯 𑌮𑌧𑍁 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌲𑌾𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯𑌸𑌃 ।
𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥
𑌮𑍃𑌗𑌾𑌯 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌪𑍂𑌪𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥
𑌦𑌿𑌤𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌪𑌦𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ।
𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௦
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌲𑌾𑌜𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌚 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌷𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇 ॥
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌆𑌪𑌾𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌚 𑌆𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑍈 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌵𑌣𑌂 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।

𑌪𑌾 - 1 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌤𑌨𑌾𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌕𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌬𑌲𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌘𑍃𑌤𑍋𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௫
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌬𑌲𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ॥
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌡𑍇𑌨 𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌸𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌧𑍁𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑌾𑌸𑌵𑌮𑍍 ॥
𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌦𑌨𑍇 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌧𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌪𑍀 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌮𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌶𑍈𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ ௩௫
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌶𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌦𑌶𑍈𑌵𑌕𑌾𑌃 ॥

वास्तुहोमं प्रकुर्वीत देशिको मूर्तिपैस्सह ।
शक्त्या वाथ कृतार्थो वा देशिकेन प्रयत्नता ॥
समिदाज्यचरूपेतं तिलतण्डुलसंयुतम् ।
मण्डपे वा प्रपायां वा वास्तुहोमं समाचरेत् ॥
पञ्चादिदशहस्ताग्रं मण्डपं परिकल्पयेत् ।
हस्तमात्रमितं कुण्डं चतुरश्रमथापि वा ॥
वास्तुवेदिं वा बहुस्थाने वा मण्डपं न्यसेत्
पूर्णपात्राम्बरध्वजपटाः पूर्वादितः क्रमात् ॥ ३०
समिधः कथितास्तासु चैकैकं तु पृथक्पृथक् ।
कालेन वाथ सम्यग्वापि वास्तुदेवान्
प्रपूजयेत् ॥
होमद्रव्यसमायुक्ते सकूपे सवितानके ।
कृतपुण्याहकार्ये तु सोष्णीषः सोत्तरीयकः ॥
कृतपञ्चाङ्गभूषस्तु मूर्तिपैश्च तथाविधैः ।
उष्णीषरहिते सायं वेद्यग्निसन्निधम् ॥
स्थाप्याग्निसमायुक्तं तथा तज्जपान्वितम् ।
सम्पूर्णकुम्भपात्रो मन्त्रवह्निसन्निधः ॥
सर्वसिद्धिकरं चैव संयमादिविधानतः ।
पर्यग्निकरणोपेतं वास्तुहोमं नियामकम् ॥ ३५
बलिं चैव विशेषेण शिववत्तु समाचरेत् ।
वास्तुपूजाविहीनं तु वास्तुवास्तु विनश्यति ॥
प्रतिसंवत्सरं कार्यं तत्तद्दोषापनुत्तये ।
ग्रामादिगृहपर्यन्तं देववेश्मनि देशिकः ॥

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे वास्तुदेवबलि
विधिर्नाम एकोनविंशतितमः पटलः

श्लोकाः - ३७½ आदितः श्लोकाः - १७७०½

—:*:—

உ

சிவமயம்

வாஸ்துதேவபலிவிதி படல சந்த்ரிகை.

பிறகு விசேஷமாக வாஸ்து தேவனுடைய பூஜாவிதானத்தைக் கூறப்போகின்றேன். இரவிலாவது பகலிலாவது கிராம முதலான வாஸ்துக்களுக்காக வித்வானுவர் பூஜையைச் செய்ய வேண்டும்.

பலியிடும் இலக்ஷணம்.

வீடு தேவாலய முதலானவற்றிற்கு ஆதிசைவ குலத்திற் பிறந்தவராயும் நிர்மலமான புத்தியுள்ளவராயு மிருக்கிற ஆசாரியர் இரவிலாவது பகலிலாவது, வீடு தேவாலய முதலானவைக்காக பகலில் உபவாசம் செய்து நன்றாக ஸ்நாநம் செய்யப்பட்டவராயும் புதிதான வஸ்திரத்தை யுடையவராயும் கிரீடத்தோடு கூடினவராயும் மேல்வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் ஐந்தவயவங்களில் பூஷணங்களோடு கூடினவராயும் சந்தன முதலான பூச்சுகளை யுடையவராயும் இந்தக் கருமத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு பிராமணர்களைப் போஜனம் செய்வித்துப் புண்யாவாசனம் செய்விக்க வேண்டும்.

அந்த விடத்திற் சாணத்தினுல் மண்டலத்தைச் செய்து அவ்விடத்திற் புத்திமானுகிய ஆசிரியர் கூர்ச்சத்தை வைத்து அந்தத் தேவதையினுடைய பெயரைச் சம்போதநாந்தமாய் ஆவாகிக்கின்றேன் என்று கூறி ஆவாஹித்து, நமோந்தமான நான்காவது வேற்றுமையின் முடிவாய்த் தேவதையின் பெயரைக் கூறி அர்ச்சனையைச் செய்தல் வேண்டும். பாத்ய முதலான ஸமஸ்தங்களையும் கொடுத்துத் தத்தமக்குக் கூறப்பட்ட பலியை இட வேண்டும்.

வாஸ்துதேவர்களின் பலி விபரம்.

பிரமதேவருக்கு முன்னமே பாயசத்தில் நெய்யுடன் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அர்யமரின் பொருட்டுப் பழங்களையும் அவ்வாறே எள்ளு உளுந்து அன்னம் இவைகளையும் கொடுக்க வேண்டும். விவஸ்வரின் பொருட்டு பக்ஷணத்தையும், மித்திரரின் பொருட்டுத் தயிரையும் கொடுக்க வேண்டும். நிர்மலசித்தராய்ப் பிருதிவீதரரின் பொருட்டுச் சிரேஷ்டமான சந்தனங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பிறகு பர்ஜன்யரின் பொருட்டு விசேஷமாக வெண்ணெயைக் கொடுக்க வேண்டும். ஜயந்தரின் பொருட்டு நெய்யைக் கொடுக்க வேண்டும். மஹேந்திரர் கீழாநெல்லி மூலிகையை யடைந்தவராக ஆவார். அவ்வாறே ஆதித்யரின் பொருட்டு விசேஷமாக மதுபர்க்கத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். ஸத்யகரின் பொருட்டு இலந்தம் பழத்தைத் தேனோடு கூடவும், ப்ரம்சரின் பொருட்டு மஞ்சளன்னத்துடன் உளுத்தம் பொடியையும், அந்தரிக்ஷரின் பொருட்டும் தபனரின் பொருட்டும் பால் நெய்யோடு கூடின அன்னத்தையும், அக்நியின் பொருட்டுப் பாலோடு கூடின குருணி அன்னத்தையும் கொடுக்க வேண்டும்.

பரிபூரணரான விததரின் பொருட்டு நின்மலசித்தனுகப் பக்குவமான அன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். கிரகக்ஷதரின் பொருட்டுத் தேனுடன் கூட சம்பாவரிசி அன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். யமன் பொருட்டுப் பாயசத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். கந்தர்வரிடத்தில் கந்தம் கூறப்படுகிறது. பிருங்கராஜருக்கு ஸமுத்திரத்தி லுற்பத்தியான மத்ஸியத்தையும், மிருகரிடத்தில் மத்ஸியத்தோடு கூடின அன்னத்தையும். நிருதியின் பொருட்டுப் புண்ணாக்கு அன்னத்தையும் புத்திமானுனவன் கொடுக்க வேண்டும். தௌவாரிகரிடத்தில் தயிர் கூறப்பட்டது. சுக்ரீவரிடத்தில் யவை அன்னத்தையும், புஷ்பதந்தர் பொருட்டு ஜலத்தோடு கூடின மாவும் புஷ்பங்களும் கொடுக்கத் தக்கவை. வருணரின் பொருட்டு நெய்யோடு கலந்த பாயசம் கொடுக்கத் தக்கது.

பலி விஷயத்தில் அசுரரின் பொருட்டுப் பன்றியினுடைய மாம்சத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். நின்மலசித்தன் சேஷரின் பொருட்டு நன்ருக எள்ளு அரிசி இவைகளையும், ரோகரின் பொருட்டு உலர்ந்த மத்ஸ்யங்களையும், வாயுவின் பொருட்டு மஞ்சள் நிறமான த்வஜத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். நாகரின் பொருட்டுத் தேனும், முக்யரின் பொருட்டுப் பொரிகளையும் நன்ருகக் கொடுக்க வேண்டும்.

பலிகொடுப்பவன் பல்லாடரின் பொருட்டுச் சர்க்கரைப் பொங்கலை நன்ருகக் கொடுக்க வேண்டும். சோமரின் பொருட்டுப் பாயசத்தையும் தூபத்தையும் தீபத்தையும் விசேஷமாகக் கொடுக்க வேண்டும். கஜருக்குச் சர்க்கரை பக்ஷணமும், அதிதிக்கு மோதகமும் சொல்லுகிருர்கள்.

வெளியாவரணத்தி லிருக்கிற தேவதைகளின் பூஜாக்கிரமத்தில் திதி தெவதையின் பொருட்டுப் பலியைக் கொடுக்க வேண்டும். நெய்யோடு சேர்ந்ததாகிய பாயசத்தை ஈசானமூர்த்திக்கு நைவேத்யம் செய்ய வேண்டும். இதுவரை வெளியாவரண தேவதைகள்.

சூரியன் பொருட்டுப் பொரிகளையும், சூர்யபுத்திரரின் பொருட்டுக் கந்தஜலத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். ருத்ர மூர்த்தியின் பொருட்டு மாம்சமும் அன்னமும் ஆகும். ருத்ர புத்திரர் பொருட்டு நுரையையும், ஆபருக்கு மத்ஸியத்தையும், ஆபவத்ஸரென்பவருக்கு மாம்சத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரையுள்ளாவரண தேவதைகள்.

சிவபத்தர்கள், சூலத்திலிருக்கிற சரகியின் பொருட்டு நெய்யையும் மாம்சத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். புத்திமானுல் விதாரிகையின் பொருட்டு மிகவும் லவணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். பிறகு பூதனையின் பொருட்டு விசேஷமாக எள்ளன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். பாபராக்ஷஸியின் பொருட்டு காராமணி யன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரை வெளியிற் சூலதேவதைகள். வீடுகளில் மாம்சான்னம் ஆகும். விசேஷபலியானது இவ்வாருகும்.

சாதாரணபலி.

சாதாரண பலியோ வெனில் நெய்யோடு கலந்த அன்னம் ஆகும். யாவருக்கும் தயிரோடு கூடினதாகிய பலியானது கொடுக்கத் தக்கது. இவ்வாறு விசேஷமாக உயர்ந்த பலி கிராம முதலான விடத்தில் ஆகும்.

மத்திம பலி.

இப்பொழுது கிரகம் தேவாலயம் முதலான விடங்களுக்கு மத்திமமாகக் கூறப்படுகிறது. பிரம்மாவின் பொருட்டுத் தயிர் நெய் வெல்லம் இவற்ருேடு கூடின சுத்தான்னமும், அர்யமர் முதலான நால்வர்களுக்கும் பாயசமும், விதிக்குகளில் ஆபர் முதலான எண்மருக்கும் எள்ளன்னமும், ஈசாநர் முதலான அஷ்ட தேவர்களுக்கும் பருப்புப் பொங்கலும், ஹுதாசனர் முதலான தேவர்கட்குச் சர்க்கரைப் பொங்கலும், மேற்குத் திக்கிலிருக்கிற தேவர்கட்கு நெய்யன்னமும், வாயுதிக்கு முதலான விடத்திற் கூறப்பட்ட தேவர்களுக்குத் தயிரன்னமும் பலியாகக் கூறப்படுகிறது. பாஹ்ய தேவதைகளான எண்மருக்கும் மாம்சங்களின் அன்னம் பலியாகக் கூறப்படுகிறது.

பிரதி பலி.

கூறப்பட்ட வஸ்துக்கள் கிடைக்காவிடில் தயிர் நெய் வெல்லம் இவைகளோடு கூடினதாகவும் சந்தனம் புஷ்பத்துடனும் சுத்தான்னம் கொடுக்கத்தக்கது.

தேவகிரகத்தில் அவிஸும், ராஜகிரகத்தில் மாம்சான்னமும் கொடுக்கத் தக்கது. சூத்திரர் கிரகத்தில் மத்ஸியம் கூறப்பட்டது,

மற்றவிடத்தில் தேன் சேர்க்க வேண்டும். மத்ஸியத்திற்காகவும் மாம்சத்திற்காகவும் மாவையாவது சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

கிராம முதலானதில் அந்த பலியும் பரிசுத்தத் திரவ்யங்களால் விதிக்கப்பட வேண்டும். விரைவாக நடத்த வேண்டியதில் சந்தன புஷ்பங்களோடு கூடின அக்ஷதையாவது ஆகும்.

பலியாசிரியர்.

மகாவாஸ்துவில் விப்ர ச்ரேஷ்டர்களாயும் வெகுபேர்களாயும் சாத்திர சம்மதர்களாயும் விஸ்தாரமான கோசர முள்ளவர்களாயுமிருக்கிற சிவத்விஜர்கள் ஆசிரியர்களாகக் கூறப்பட்டனர். அந்த விஷயத்தில் சிவத்விஜர்கள் கிடைக்காவிடில் அநுசைவர்களாவது பிராம்மணர்களாவது ஆகும்.

தேவாலயத்திலும் கிராம முதலானதிலும் சிவத்துவிஜர் விசேஷப்பட்டவராக விருக்கிறர். தன்னுடைய வீட்டிலோ வெனில் அநுசைவர்களாவது, மகாசைவர் அவாந்தர சைவர்களாவது ஆசிரியர்கள். மூர்த்தியின் அதிபதிகளுடன் நான்கு திக்குகளிலும் வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்யலாம். அவ்வாறன்றி மேதாவியாகிய ஆசிரியரால் ஓரிடத்திலாவது செய்யத்தக்கது.

வாஸ்து ஹோமஞ் செய்யுமிட முதலியன.

மண்டபத்திலாவது, தண்ணீர்ப்பந்தலிலாவது சமித்து நெய் அவிஸு இவற்றுடன் கூடினதாயும், எள் அரிசியுடன் கூடினதாயும் வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்யலாம். ஐந்து முழம் முதற் பத்து முழம் வரை மண்டபத்தைச் செய்யலாம். இதிற் கூறப்போகிற குண்டமானது ஒரு முழமாவது அவ்வாறன்றி பிடி குறைந்த முழமாவது வாஸ்துப் பிரதேசத்தில் அல்லது பிரமஸ்தானத்தில் மண்டலத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

சமித்து.

முருக்கு அத்தி அரசு ஆல் இவையாவும் கிழக்கு முதலாக முறையாய் சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டன. அல்லது இதில் இஷ்டமுள்ள தொன்றை கிரஹிக்கலாம்.

வாஸ்து நிர்மாணம்.

பொன்சரிகை வஸ்திரத்தோடு கூடினதாயும் கூர்ச்சத்தோடு கூடினதாயும் மாவிலை தேங்காய் முதலானவற்ருல் மறைக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற கும்பத்திலாவது, அத்திமரத்திலாவது வாஸ்துதேவர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

ஆசார்ய லக்ஷணம்.

பூமியில் மணையின்பேரில் உட்கார்ந்தவராயும், சிரோவேஷ்டநத்தோடு கூடினவராயும், மேல் உத்தரீயத்தோடு கூடினவராயும், ஐந்தவயவங்களிலும் பூஷணங்களை யுடையவராயும், அவ்வாருக விருக்கிற குல்லாய் (சிரோவேஷ்டனம்) முதலிய தில்லாமலிருக்கிற மூர்த்தீசுரர்களோடு கூட தக்ஷிணையைப் பெற்றவராயும், சாந்தராயும், மனசு சந்தோஷத்தோடு கூடினவராயுமிருக்கிற சிவத்விஜர் ஸமஸ்தமாகிய மங்கள கார்யத்திலும், மண்டல முதலானதைச் சேர்ப்பிப்பதிலும் வேதத் த்வனியோடு கூடினதாகவும், தோத்திரத் த்வனியோடு கூடினதாகவும் அவ்வாறே மந்திரஜபத்தோடு கூடினதாகவும் பரிஸ்தரணத்தோடும், அக்நி கார்யத்தோடும் கூடின வாஸ்து ஹோமத்தையும், அதற்கேற்பாடான பலியையும் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து பூஜா பலன்.

வாஸ்து பூஜைக் குறைவால் ஒவ்வொரு வீடும் கெடுதியடைகின்றது. ஆகையால் ஆசிரியரானவர் கிராம முதலானவை வீடு சாலை இவைகளிலும் தேவ கிரகத்திலும் ஸமஸ்த குற்றங்களையும் போக்குவதற்காக வருஷந்தோறும் வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

பத்தொன்பதாவது-வாஸ்துதேவபலிவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑌗𑌰𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑌿 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌽𑌽𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑍇 ॥
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑍋𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ।
𑌸𑍇𑌨𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍀𑌕𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌰𑌕𑌃 ॥

[illegible]

உ

சிவமயம்

கிராமாதி லக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

சாஸ்திரப்படிச் செய்யப்பட்ட வாஸ்துவை (இடங்களை) தேவர்கள் விடுவதில்லை யாதலால் சமாதான நிலைமையில் கிராமம் நகரம் முதலியவற்றின் இலக்கணம் கூறப்போகின்றேன். கால பரீக்ஷை முதலானதை முன் கூறப்பட்ட விதியால் செய்ய வேண்டும். இதனுல் பிசாசு பிரேதகணம் ராக்ஷதர் முதலிய துர்தேவதைகள் உபத்ரவத்தை செய்வதற்கு சக்தியற்றவராவார்கள்.

அக்ரஹாரம் கிராமம் முதலிய விபரம்.

ஓ அந்தணச் சிரேஷ்டர்களே! இந்தக் காமிகத்தில், வித்வான்களாகிய அந்தணர்களால் அனுபவிக்கத் தக்கது மங்களம் எனக் கூறப்பட்டது. அதுவே அக்ரஹார மெனவுங் கூறப்படும். அந்தணர்களாவது அல்லது வேறு வர்ணங்களாலாவது அனுபவிக்கத்தக்கது கிராமம் எனக் கூறப்பட்டது. எவ்விடத்தில் ஓர் கிராமாதிபதியானவர், வேலைக்காரர் பரிசாரகர்களுடன் இருக்கிருரோ அதைக் குடிகம் என்பதாக அறியத்தக்கது; அதுதான் ஏகபோகம். திரவியங்களாற் கொடுக்கல் வாங்குதல் முதலானவைகளைச் செய்கின்ற ஜனங்களாற் சூழப்பட்டதும், அநேக ஜாதிகளோடு கூடினதும், அநேகத் தொழிலாளிகளோடு கூடினதும், ஸமஸ்த தேவதைகளோடு கூடினதும் நகரம் எனக் கூறப்படுகிறது. வைச்யர்கட்கு அனுபவிக்கத்தக்க விடமும் முன்போல் நகரம் என்று கூறப்பட்டது. புரத்தில் வசிக்கிற பிராம்மணர்களுக்கு யாது இடமோ அது கர்வடம். அந்தப் புரவாசிகளான பிராம்மணர்களுடைய வனவாசமானது அந்தக் கர்வடம் என்பதாகவே கூறப்பட்டது.

கொடுத்தல் வாங்குதலோடு கூடினதாயும், சமுத்திரக்கரையையடைந்ததாயும், தேசாந்திரத்திலிருந்து வந்த ஜனங்களோடும் அநேக ஜாதிகளோடும் கூடினதாயு மிருப்பது யாதோ அது பட்டணம் எனக் கூறப்பட்டது. யாது வைசியர்களால் வாசம் செய்யப்பட்டதோ, யாது பட்டணத்திற்கு ஆவரணமோ அது கர்வடம் எனக் கூறப்படுகிறது. கேவலமான வனத்திலும் ராஜ்யத்திலும் சூத்திரர்களால் சேவிக்கப்பட்டது கண்டகை கேடகம் கிராமம் என்று முறையாக மூவிதமாக கூறப்படுகிறது. செல்வமுள்ளவர்களான சிற்றரசர்களுக்கு யாது இடமோ அது சிபிரம் என ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

யானை குதிரைகளோடு கூடிய விடம் யாதோ அது சேனுஸ்தானமாகும். இராஜகிரகத்தோடு கூடினதாயும் அநேக ஜாதிகளோடு கூடினதாயும் இரகச்யமான பிரதேசத்தோடு கூடினதாயுமிருக்குமிடம் சேனுமுகம் என இந்தச் சாத்திரத்தில் கூறப்படுகிறது.

ஸமஸ்தமாகிய அதிதிகளுக்கும் ஸந்யாசிகளுக்கும் இருப்பிடமாய் அன்னம் தீர்த்தம் இவற்றேடு கூடினது கேவலம் மடமெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது. வெகுசேனைகளோடு கூடினது வித்யாஸ்தானமாகும். இராஜகிரகத்தோடு கூடினது இராஜதானி யெனக் கூறப்படுகிறது. கிராம முதலானவைகட்குச் சமீபமாகியது யாது விடமோ அது குப்சமென ஸ்மரிக்கப்பட்டது. அதுவே சேரிகையாகக் கூறப்பட்டது. கிராம முதலிய இந்த ஸமஸ்தங்களுக்கும் சேணியரிருப்பிடம் நகரி யெனக் கூறப்படுகிறது.

அநாதியாகிய கிராம முதலான ஸமஸ்தங்களுக்கும் அகல நிகளத்தின் பிரமாணம் இனி இந்தச் சாத்திரத்திற் கூறப்படுகிறது.

இருபதாவது-கிராமாதிலக்ஷண விதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

விஸ்தாராயாம லக்ஷணவிதி:

விஸ்தாராயாமயோர்மாநம் க்ராமாதீநாமிஹோச்யதே ।
பஞ்சதண்டம் ஸமாரப்ய த்விகுணம் வர்தயேத்க்ரமாத் ॥
ஏகோநத்ரிஸஹஸ்ராந்தம் தண்டாந்தம் ப்ரசஸ்யதே
புதை: ।
அதமம் து தத ஊர்த்வம் து தத்ஸமம் சோத்தமம் பவேத் ॥

ஏவம் விஸ்தாரவ்யாப்தம் க்ராமாதீநாம் ஸமாஸத: ।
குடும்பவாஸபூமீநாம் து பாதக்ஷேத்ரம் விவர்ஜிதம் ।
ப்ரமாணம் கதிதம் சாஸ்த்ரே தத்பாஹ்யே பாதமார்கதா ।
சதுரச்ராயதார்தம் வா பாதஹீநமதாபி வா ॥
த்ரிபாகம் வா த்விபாகம் வா த்ர்யம்சம் வா விசாலத: ॥
பஞ்சஷட்ஸப்தமூர்த்யம்சவர்கிதமதவாபி வா ॥ ௫
சதுர்தண்டாத்ஸமாரப்ய த்விதண்டம் வர்தயேத்க்ரமாத் ।
த்ரிமாணாங்குலமாநேந ஆயாமம் பரிகல்பயேத் ॥

ப்ராஹ்மணாநாம் ஸமம் ச்ரேஷ்டமந்யேஷாமாயதாச்ரகம் ।
ஸர்வம் தைவம் ச விப்ரம் ச ஸாமாந்யமிஹ கீர்திதம் ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே விஸ்தாராயாம
லக்ஷணவிதிர்நாம ஏகவிம்ச: படல: ॥

ச்லோகம் - ௭ ஆதிச்லோகம் - ௧௭௯௪½

— :: —

உ

சிவமயம்.

விஸ்தாராயாம லக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

இந்தச் சாத்திரத்தில் கிராம முதலானவற்றின் அகல நிகளப் பிரமாணம் கூறப்படுகிறது. ஐந்து கோல் முதலாக முறையே இரட்டிப்புக் கோல்களால் விருத்தி செய்ய வேண்டும். புத்திமான்களால் ஒன்று குறைய மூவாயிரங் கோல்வரை விருத்திசெய்வதிச்சிக்கப்படுகிறது. அதற்கு மேல் இச்சிக்கப்படுகிறதில்லை. அதற்குமெல் அதமம். அதற்குச் சமமாகியது உத்தமமாக ஆகும். இவ்வாறு கிராம முதலானவைகளின் விஸ்தாரத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது.

குடும்ப வாசத்திற்கு பூமியினளவு ஜனசஞ்சார பாதையை நீக்கி இருக்க வேண்டும். வீடுகளுக்குப் புறம்பே ஜனங்களின் வழி நடைப் பாதையானது சம்மதிக்கப்பட்டது. சாத்திரத்தில் இவ்வாறு பிரமாணம் கூறப்பட்டது.

நாற்கோணத்திற் பாதிபாகம் அல்லது நான்கு பாகம் அல்லது மூன்று அல்லது இரண்டு பாகம், அகலத்திலும் இரண்டு மூன்று பாகமாவது அவ்வாறன்றி ஐந்து ஆறு எழு மூர்த்தி யம்சங்களுடைய வரிசையின் பாகமாவது ஆகும், நான்கு கோல் முதல் இரண்டிரண்டு கோல்கள் முறையாக விருத்தி செய்ய வேண்டும். மூன்று பங்கான பிரமாண அளவினுல் நிகளத்தை அளக்க வேண்டும்.

அந்தணர்களுக்குச் சம அளவு சிறப்பாகும். மற்றவர்கட்கு நிகளமாகிய கோணம் சிறப்பாகும். ஸமஸ்தமும் தேவதையின் விஷயமாகவும் அந்தணர் விஷயமாகவும் சாதாரணமாக இந்தச் சாத்திரத்தில் கூறப்பட்டது.

இருபத்தொன்றுவது - விஸ்தாராயாம லக்ஷணவிதி
படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

ஆயாதிலக்ஷணவிதி: ॥

அத: பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஆயாதீநாம் து லக்ஷணம் ।
விஸ்தாரேணாஹதே தைர்க்யே த்ரிகுணம் சாஷ்டபிர்ஹ்ருதம் ॥
சேஷம் த்வஜாதிகம் ஜ்ஞேயம் யோந்யஷ்டகமுதாஹ்ருதம் ।
த்வஜோ தூம்ரஶ்ச ஸிம்ஹஶ்ச ச்வா வ்ருஷ: கரகஜோத்தமௌ ॥
த்வாங்க்ஷ்ண யோநயஸ்த்வஷ்டௌ த்வஜஸிம்ஹவ்ருஷா கஜ: ।
ஶஸ்தாஸ்ஸ்யுர்நிந்திதாஸ்த்வந்யே தூம்ராத்யா யோநயஸ்த்விஹ ॥
ததைவாஷ்டகுணம் க்ருத்வா ஸப்தவிம்ஶதிபிர்ஹரேத் ।
ஶிஷ்டமஶ்வயுஜாத்யம் து நக்ஷத்ரமிஹ கீர்த்திதம் ॥
கர்த்துர்ஜந்மர்க்ஷமாரப்ய த்ரிதீநம் பஞ்சஸப்தகம் ।
த்யஜேதஷ்டதிநம் த்யாஜ்யம் ததா பஞ்சதஶாஷ்டகம் ॥ ௫
திநம் ஸப்ததஶம் சாஷ்டாதஶ த்வாவிம்ஶகம் திநம் ।
ஸப்தவிம்ஶதிநக்ஷத்ரம் த்யாஜ்யமேதந்முஹும் ஸ்ம்ருதம் ॥
ராஜ்ஞாம் க்ராமஸ்ய கர்த்துஶ்ச ஜந்மர்க்ஷேணாவிரோதயேத் ।
ததைவ சாத்ர ஸங்க்ராஹ்யம் விபரீதம் பரித்யஜேத் ॥
ஜந்மர்க்ஷேண யுதம் வாபி காரயேத்தஸ்ய ஶாஸ்த்ரவித் ।
நாமஜந்மர்க்ஷயோரா நாக்ஷ்ம்யப்ரசாத்ம உச்யதே ॥
ஷட்காஷ்டம் த்யூநம் ப்ரோக்தம் விபரீதம் பரித்யஜேத் ।
நக்ஷத்ரஸ்ய பலம் யத்து ச பஞ்சஸ்ய ப்ரகீர்த்திதம் ॥
த்வஜாதீநாம் பலேநாபி பஞ்சஸ்து ப்ரகல்பயேத் ।
ஸக்யஞ்ஞாத்வா ஹிதர்ந்நாமாயஸ்வோர்ஜ்வந்யே யோஜ்யதே ॥ ௰
ஸக்யம் வாஷ்டிஹர்க்ஷா ஸஜேச்சாதஸ்பிர்ஹரே: ।
ஶிஷ்டக்ஷாயஸ்ஸமவ்யாதே தா வ்யயஸ்து ப்ரகீர்த்யதே ॥

ஸம்ஜ்ஞாப்ய ஜம்புநக்ஷத்ரமஷ்டபிர்விபஜேத்புத: ।
வ்யயஶ்ஶிஷ்ட இஹ ப்ரோக்தஸ்ஸந்ந்யாபி ச கத்யதே ॥
ஸக்யம் த்ரிகுணீக்ருத்ய மாநவைர்த்ருவமேவ ஸ்யாத் ।
ஆயாதிக்யம் து ஶுபதம் ஸமம் ஹீநம் ச வர்ஜயேத் ॥
விஸ்தாராயாமராஶிம் து பஞ்சபிர்குணயேத்புத: ।
த்ரிம்ஶத்விபஜேத்ஶிஷ்டம் திதிநாமாவஶேஷ்டா வா ॥
த்ரிகுணம் ஸக்யம் க்ருத்வா ஸப்தபிர்நா வார உச்யதே ।
பஞ்சஹ்ருத்வா வடகேநாய வாரம் ஸங்க்ஷ்வயேத்தாயம் ॥ ௧௫
ராஶயஶ்சாம்ஶகா யே து நக்ஷத்ரவஶமா மதா: ।
அஷ்டபாதஶகள பஜந்த்ய ஶேஷாஶ்சேஷாம்ஶ ராஶய: ॥
ஶாஹக்ருஹாம்ஶகாஶ்ஶுக்ஷாக்ஷதராக்ஷிஹ நிர்ஜிதா: ।
விஸ்தாரேணாஹதே தைர்க்யே தாத்ருஶீஸமவா பதந: ॥
விஸ்தாராயாமஸம்யுக்தம் ராஶிம் பாய நிரீக்ஷயேத் ।
சதுரஶ்ராயதாஶ்ராணாம் ஸகலேநைவ யோஜயேத் ॥
சந்த்ராஸாமக்ருதீநாம் து நாஹாயாமவிஶாலகை: ।
கரஹஸ்த்ய விஶாலாயாம் நாஹாயேந் ந்யஸேத்புத: ॥
ஸக்யம் கரங்கரம் ப்ரோக்தம் தேந பாயாதிகம் ந்யஸேத் ।
இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே ஆயாதிலக்ஷணவிதி
நாம த்வாவிம்ஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௧௯½   ஆக ஶ்லோகம் - ௧௮௧௬

—o—

உ

சிவமயம்.

ஆயாதிலக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

ஆயம் வகுக்கும் விபரம்.

இதன் பிறகு ஆயாதிகளின் இலக்கணத்தைக் கூறப்போகின்றேன். விஸ்தாரத்தோடு நிகளத்தை மூன்றிற் பெருக்கி எட்டாற்

பாகித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு பாகித்த மிகுதி த்வஜ முதலான யோநியஷ்டக மென விச்சாத்திரத்தில் உதாகரிக்கப்பட்டது. துவஜாயம் தூமாயம் சிங்காயம் சிவனுயம் விருஷபாயம் கராயம் கஜாயம் காகாயங்களோடு எட்டு யோநிகள். அதில் த்வஜாயம் சிங்காயம் விருஷபாயம் கஜாயம் இவை சிரேஷ்டமாகும். மற்ற தூமாயம் முதலான யோநிகள் நிந்திக்கப்பட்டவை.

நக்ஷத்ர விபரம்.

அதையே எட்டிற் பெருக்கி இருபத்தேழால் பாகிக்க வேண்டும். மிகுதியை அச்வனி முதலாகிய நக்ஷத்திரமாக இவ்விடத்திற் கூறப்படுகிறது. கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திர முதல் மூன்று ஐந்து எழு பதின்மூன்று பதினைந்து பதினேழு பதினெட்டு இருபத்திரண்டு இருபத்தேழாவது நக்ஷத்திரங்கள் விடத்தக்கவை. மற்றது கபமாக ஸ்மரிக்கப்பட்டது. அரசர்கட்கும் கிராமத்திற்கும் கர்த்தாவிற்கும் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தோடு யாது விரோதமாகாதோ அதுவே இந்த விஷயத்தில் கிரகிக்கத்தக்கது; அதற்கு வேறுபாடானதை விட வேண்டும். வாஸ்து சாஸ்திர முணர்ந்தோர் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தோடு கூடினதாகவாவது செய்ய வேண்டும். நாமநக்ஷத்திர ஜன்மநக்ஷத்திரங்களுடைய அநுகூலமானது உத்தமமாகக் கூறப்படுகிறது. அவற்றிலொன்று குறைவாயின் மத்திமமாகும். வித்யாசமானதை நீக்க வேண்டும்.

யாது நக்ஷத்திரத்தின் பலனே அதற்கு வயசு கூறப்படுகிறது. பிறகு த்வஜ முதலிய ஆயங்களின் வசமாக வயதை அவ்விடத்தில் கற்பிக்க வேண்டும். சகளபதத்தை எட்டால் பெருக்கி பாகிக்க, அது ஆயமாகும். சகளபதத்தை வேறுவிதமாகவும் கூறப்படுகிறது. ஆசாரியர் எட்டாற் பெருக்கிப் பன்னிரண்டாற் பாகித்து மிகுதியானதை ஆயமெனக் கூறப்படுகிறது. அதுவே வியம் எனக் கூறப்படுகிறது. புத்திமான் தனக்கநுகூலமான நக்ஷத்திரத்தை நன்றாக ஸ்தாபித்து எட்டால் பாகிக்க வேண்டும்; மிகுந்தது வியமாக விச்சாத்திரத்திற் கூறப்படுகிறது. வேறுவிதமாகவும் கூறப்படுகிறது.

ஆதாய விரய விபரம்.

சகள பதத்தை மூன்றிற் பெருக்கி அளவு நூல்களால் ஆயத்தைப் பாகிக்க வேண்டும், அதிக ஆயமானது சுபத்தைத் தரும். சமமாக விருப்பதையும் குறைவாக விருப்பதையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும். புத்திமான் அகலநிகளமுள்ள ராசியை எட்டால் கணிக்க வேண்டும். மிகுந்ததை முப்பது அல்லது பதினைந்து அல்லது ஏழு குழிகளாலாவது பாகிக்க வேண்டும்.

வாரமறிய.

சகள பதத்தை முன்றிற் பெருக்கி ஏழால் பாகிப்பது வாரம் எனக் கூறப்படுகிறது. புத்திமான் முன்கணக்கில் மிகுந்த குழியால் வாரத்தை நிச்சயிக்க வேண்டும். யாதொரு ராசிகள் அம்சத்தை யுடையனவாயிருக்குமோ அவை நக்ஷத்திரங்களின் வசத்தை யடைந்ததாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

உத்தமம் அதமம் அறிய.

எட்டாவது பன்னிரண்டாவது ராசிகள் வர்ஜிக்கத் தக்கவை. மற்ற ராசிகள் சிறந்தவை. சுபக்கிரகங்களின் அம்சங்கள் சிறந்தவை. மற்றவையோ வெனின் இந்தச் சாத்திரத்தில் நிந்திக்கப்பட்டன. அகலத்தோடு நிகளத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி மறுபடியும் அகல நிகளத்தோடு கூடினதாகிய ராசியையாவது பார்க்க வேண்டும். பிறகு நான்கு கோணங்களையும் நிகளமான கோணங்களையும் சகளபதத்தோடு சேர்க்க வேண்டும். பத்திமான் மற்ற ஆக்ருதிகளையும் பெருமன் நிகளம் விசாலம் இவைகளோடு சேர்க்க வேண்டும். கும்பகத்தின் விசாலத்தினுடைய பாதியை பெருமனின் பாதியுடன் சேர்க்க வேண்டும். சகளமென்பது குப்பகமாகக் கூறப்பட்டது. அதனுல் ஆயாதியைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இருபத்திரண்டாவது – ஆயாதிலக்ஷணவிதி படல
சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

——:0:——

நக்ஷத்ராதிவிதி: ॥

நக்ஷத்ராத்யம் வக்ஷ்யாமி நாமநக்ஷத்ரஸம்பவே ।
ஶுப ஸர்வேஷாம் க்ருதவா வர்த்தனாதிகோஷ்டகாஸ ॥

ஶுபாஷ்ட உக்ஷோமேண நக்ஷத்ரணாம் நந்தரா ॥
வர்த தக்ஷம் தயோர்மிய கோணாத்வஸ்திரோமத: ॥

விதஸ்த்ரோமேண வாயோ: வாஸ்துவாஸ்தவெந ச ।
வர்ணாநு விம்ஶதிஸம்வோகாநு க்ருமேணைவம் தத விந்யஸேத் ॥

ஸுவஹகட ஐதைத்ர்யவவடவார ஹவ ச ।
நயஜவவர்ண்ஸ்ரு மஜஉயவ ஹவ ச ॥

[illegible]
[illegible] ௫

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௧௦

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௧௫

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௨௦

[illegible]

இதி காமிகாக்யே … நக்ஷத்ரசக்ர விதி படல: ॥

[illegible]

—o—

௨

சிவமயம்.

நக்ஷத்திரசக்ரவிதி படல சந்த்ரிகை.

நாம நக்ஷத்திரத்தின் சித்திக்காக நக்ஷத்திர சக்ரத்தைக் கூறப் போகின்றேன். ஆதியில் நூறுபதத்தைச் செய்து சமீபத்திலிருக்கிற ஈசான கோணத்திலிருந்து ஆரம்பித்து பிரதக்ஷணக் கிரமமாக வர்ணங்களை முறையாக நியாசம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறே ஐந்து தத்துவத்தை ஆக்நேயமூலையிலிருந்து மேற்கு முகமாயும், தெற்கிலிருந்து வடக்கு முகமாயும், வாயுவிலிருந்து கிழக்கு முகமாயும், இவ்வாறு இருபது சங்கியை யுள்ளதாக வர்ணங்களை முறையாக ந்யாசம் செய்ய வேண்டும். [illegible] என்றும், [illegible] என்றும், [illegible] என்றும், [illegible] என்றும் ஈசான மண்டலத்தில் நியசிக்க வேண்டும்.

இருபத்தைந்தாவது கோணத்தில் மேற்கு முகமாக முன்னமே எழுதப்பட்டவைகளுள் மூன்ருவது ஐந்தாவது வர்ணமாகிய நாம

நக்ஷத்திரத்தையும் அதோடு கூடின உயிரெழுத்துக்களையும் நியாசம் செய்ய வேண்டும். மேற்கே பதினொரு வர்ணங்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும். ஓரத்தில் பதின்மூன்று எழுத்துக்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

அ-இ-உ-ஏ கிருத்திகையாகக் கூறப்பட்டது. ஒ-வா-வீ-வு ரோகிணியாகச் சாத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. அவ்வாறே வெ-வொ-கா-கீ என்பது மிருகசீரிஷமாகும். கு என்பது திருவாதிரை நக்ஷத்திரம் இருபத்தைந்தாவது கோணத்தில் இருக்க வேண்டும். கெ-கொ-ஹா-ஹீ புனர்பூசமாகும். ஹு-ஹெ-ஹொ-ட பூசமாகக் கூறப்பட்டது. பிறகு எஞ்சிய ஆஶ்லேஷத்திலிருந்து நாமதேய வெழுத்தைக் கற்பித்துக் சொள்ள வேண்டும். இந்தக் கிரம யோகத்தால் ஸமஸ்தத்தையும் இந்த விஷயத்தில் செய்ய வேண்டும்.

திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தோடு கூடின கு-காரத்தின் கோணத்தில் க-ங-ச இந்த வர்ணங்களை சேர்க்க வேண்டும். ஹஸ்தத்தோடு கூடின பு-காரத்தின் கோணத்தில் ஷ-ண-ட இந்த வர்ணங்களை கற்பிக்க வேண்டும். பூ-காரத்தின் கோணத்தில் பூராட நக்ஷத்திர ஸ்வரூபமாகிய த-ப-ட இந்த வர்ணங்களை விந்யசிக்க வேண்டும். உந்திரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தில் து-ஶ-ஜ்ஞா-ஞ இந்த வர்ணங்களை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

இந்தச் சாத்திரத்தில் ந-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ஞ-காரமானது கிரகிக்கப்பட்டதாகும். ண-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ஞ-காரமும் கிரகிக்கப்பட்டதாகும். இவ்விடத்தில் ரு-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ரூ-காரமும் கிரகிக்கப்பட்டதாகும், உ-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ஊ-காரத்தையும் கிரகிக்கப்பட்டதாகும். ஏ-காரத்தை கிரகித்ததாலேயே ஐ-காரம் முதலிய ஐந்தும் கிரகிக்கப் பட்டதாகும். இவ்வாறு மற்றதிலும் நாமநக்ஷத்திரத்தைக் கற்பித்து ஊகிக்கத் தக்கது.

கிராம விஷயத்திலாவது, இராஜசேவை விஷயத்திலாவது யுத்தத்திலாவது, விவகாரகாலத்திலாவது நாமநக்ஷத்திரத்தை வித்வானனவன் மாற்றி வேறு நாமத்தால் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்ற விஷயத்தில் ஜன்ம நக்ஷத்திரமாவது, வாஸ்து கர்மத்தில் இந்த இரண்டுமாவது பொருந்தச் செய்க. இவ்வாறு நக்ஷத்திர சக்கரம் எம்மால் உங்கட்குக் கூறப்பட்டது. இதனால் அநுகூலத்தை வித்வான்களால் அறியத் தக்கதாகும்.

நீக்கத் தக்கவை.

விபத்திலும் பிரத்யக்கிலும் வதத்திலும் இந்தத் தாராபலன்களில் முறையே முதல் அம்சம் மூன்றுவதம்சம் தவிர மிகுந்தவை சுபங்களாகும். மூன்றுவது பரியாயத்திலுங்கூட உத்தமமாகச்சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு மூன்றைப் பார்க்கிலும் முதற்பாகம் அதமமாக நினைக்கப்படுகிறது. மானுட ராக்ஷஸ கணங்களை நிக்கவேண்டும். தேவகணம் சுபமாகும். இவ்வாறு ஜன்மநக்ஷத்திர நாம நக்ஷத்திரங்களையறிந்து கற்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இருபத்துமூன்றுவது - நாமநக்ஷத்திரசக்ரவிதி
படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

உஷ்ணீஷவிதி: ॥

உஷ்ணீஷவிதிம் வக்ஷ்யே ஶ்ருணுத ஜ்ஞாநகாங்க்ஷிண: ।
உஷ்ணீஷம் ஸ்வஸ்திகஞ்சாந்யத் ப்ரஸ்தாரஞ்ச ப்ரகீர்த்திதம் ॥

ஸம்வக்த்ரம் ஸராகம் ச பத்ரகம் ஶ்ரீப்ரதிஷ்டிதம் ।
ஶ்ரீவத்ஸம் மௌலிகஞ்சைவ நந்த்யாவர்த்தம் ச பங்கஜம் ॥

ஏவம் த்வாதஶதா ப்ரோக்தா ஸ்ருஷ்டேராதௌ ஸ்வயம்புவா ।
பங்கஜம் மௌலிகஞ்சைவ உஷ்ணீஷம் ச விஶேஷத: ॥

ஜாநீயாத்வர்த்தநாதௌ து ஶாந்திகேஷு ந ஸம்ஶய: ।
பஞ்சாங்குலோத்ஸேதாக்ரம் வா வேதிம் க்ருத்வா ஸமாஹித: ॥

த்ர்யங்காணி பார்ஶ்வயோ: காயமாநேந கல்பயேத் பார்ஶ்வயோரபி
வா ।

ஏகவீதிஸமாயுக்தம் வீதித்வயஸமாயுதம் ॥ ௫

வீதித்ரயஸமாயுக்தம் பஞ்சாங்குலோந்நதாக்ரகம் ।
கர்ணிகாத்ருதமுஷ்ணாஹம் வாபி காயமாநேந உஷ்ணீஷம் ॥

பஞ்சாங்குலோந்நதாக்ரம் ச க்ருத்வா வேதித்வயம் த்வயம் ।
உத்தமே சாந்தராதேர்த்யஸ்ய மாநேநாயமாநகம் து தஸ்யைவ

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 ॥
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 ॥ ௧௦
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌥𑍀𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌥𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌸𑌮𑌾𑌵𑌧𑌿 ।
𑌉𑌦𑍀𑌚𑍀𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 ॥
𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌦𑍀𑌚𑍀𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌕𑌾𑌵𑌧𑌿 ॥
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌉𑌦𑍀𑌚𑍀𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௫
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑌾𑌵𑌧𑌿 ।
𑌉𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌥𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌵𑍀𑌥𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌂𑌶𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑌶𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑍋𑌦𑌗𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑌶𑌸𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌾𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௦

𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌏𑌕𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌮𑍃𑌦𑍁𑌵𑍀𑌥𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌪𑌾𑌲𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ॥
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥
𑌚𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌵𑌲𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌨𑍈𑌃 ॥
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍇𑌕𑍈𑌰𑍍𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௫
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌥𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌨𑌵𑌾𑌥𑌵𑌾 ॥
𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍇𑌕𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌰𑌨𑍇𑌕𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑍇𑌕𑍈𑌃 𑌕𑍋𑌣𑌕𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌨𑌗𑌰𑍀𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௨௯   𑌆𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௮௯௩½

—:0:—

உ

சிவமயம்.

தண்டிகாதிவிதி படல சந்த்ரிகை.

ஓ ஞானத்தை விரும்பின மகாருஷிகளே தண்டிகம் முதலான விந்யாசங்களின் விதியைக் கூறப்போகின்றேன் கேண்மின்.

தண்டிகாதி த்வாதச நாமம்.

தண்டிகம், ஸ்வஸ்திகம், ப்ரஸ்தரம், ப்ரகீர்ணகம், சம்பத்கரம், பராகம், பத்மகம், ஸ்ரீப்ரதிஷ்டிதம், ஸ்ரீவத்ஸம், வைதிகம், நந்தியாவர்த்தம், கும்பகம் இவ்வாறு இந்தச் சாத்திரத்தில் கிராம முதலானவற்றின் உருவம் பன்னிரண்டு விதமாகக் கூறப்பட்டது. கும்பகமும், வைதிகமும், தண்டிகமும் பட்டண முதலான விஷயத்தில் விசேஷமாக அறியத்தக்கது; இது சுபத்தைத் தரும், சம்சயமில்லை.

1. தண்டிகம்.

பண்டிதன் கிழக்கு முனையாகவாவது, வடக்கு முனையாகவாவது வீதியை ஏற்படுத்தி, இரண்டு பக்கங்களிலாவது ஓர் பக்கத்திலாவது வீடுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். பிறகு ஓர் வீதியோடு கூடினதாகவாவது, இரண்டு வீதியோடு கூடினதாகவாவது, மூன்று வீதியோடு கூடினதாகவாவது, கிழக்கு முனையாகவாவது வடக்கு முனையாகவாவது கத்திரி தண்டத்தைப் போற் செய்யும் தண்டிக விந்யாசத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

கிழக்கு முனையாகவாவது, வடக்கு முனையாகவாவது இரட்டையாகிய இரண்டு வீதியைச் செய்து அது வடக்கு மூலையாக விருக்கிற வேறான நூதன மார்க்கங்களோடு கூடினதாக இருத்தல் வேண்டும்.

2. ஸ்வஸ்திகம்.

தெற்கு முகமாயிருந்து கிழக்கு வீதியில் வெளிவருதலும், மேற்கு முகமாயிருந்து தெற்கு வீதியில் வெளிவருதலும், வடக்கு முகமாயிருந்து மேற்கு வீதியில் வெளிவருதலும் பிறகு, கிழக்கு முகமாயிருந்து வடக்கு வீதியில் வெளிவருதலும் இவ்வாறு யாது வாஸ்து செய்யப்படுமோ அது ஸ்வஸ்திக மெனக் கூறப்படுகிறது. ஸமஸ்தமாகிய கிராம முதலானவைகட்கு இவ்வாறு வெளிவருவதாகும்.

3. ப்ரஸ்தரம்.

மூன்று முதல் பதினைந்து முடிவாக விருக்கிற வடக்கு வீதிகளோடும் கிழக்கு முகமான மூன்று வீதிகளோடும் கூடினதானது இந்தச் சாத்திரத்தில் ப்ரஸ்தர மெனக்கூறப்படுகிறது.

4. ப்ரகீர்ணகம்.

நான்கு வீதி முதல் பதினேழு வீதி வரையில் வடக்கு வீதிகளோடும், கிழக்கு முகமான நான்கு வீதிகளோடும் ஐந்து வடக்கு வீதிகளோடும் கூடினதானது பிரகீர்ணக மெனக் கூறப்பட்டது.

5. சம்பத்கரம்.

இருபத்தொரு கணக்கிடப்பட்ட கிழக்கு முகங்களான ஐந்து வீதிகளோடு கூடினது சம்பத்கரம் என உத்தேசிக்கப்பட்டது. யான் பராகத்தையும் கூறப்போகின்றேன்.

6. பராகம்.

ஆறு விதி முதல் ஆரம்பித்து இருபத்து மூன்று வரை ஒவ்வொன்றாக விருத்தி செய்து, ஆறு கிழக்கு முகமான வடக்கு வீதிகளோடு கூடினது பராகமெனக் கூறப்பட்டது.

7. பத்மகம்.

ஏழு வீதிகளை யாரம்பித்து இருபத்தொன்பது வீதி வரையில் வடக்கு முகமான தெருக்களோடும், ஏழு கிழக்குமுக மார்க்கங்களோடும் கூடினது பத்மகம் எனக் கூறப்பட்டது. இவைகளில் இஷ்டப்பட்டது கிரஹிக்கத்தக்கது.

8. ஸ்ரீப்ரதிஷ்டிதம்.

எட்டு கிழக்கு முகமான மார்க்கங்களோடும், அது முதல் முப்பத்தாறு சங்கியை யுடைய வடக்கு வீதிகளோடும், கிழக்குமுகமான எட்டு வீதிகளோடும் கூடினது ஸ்ரீப்ரதிஷ்டிதமெனக் கூறப்பட்டது, அதில் யாது இஷ்டமோ அது கிரஹிக்கலாம்.

9. ஸ்ரீவத்ஸம்.

கிழக்கு முனையாகவும் வடக்கு முனையாகவும் இஷ்டமான மார்க்கங்களோடு கூடினதான ஸ்ரீவத்ஸ மென்பது ஸமஸ்த வாஸ்துக்களிலும் யோக்யமாக நிச்சயிக்கப்பட்டது,

10. வைதிகம்.

நான்கு கோணமாயும், நிகள கோணமாயும். கோணங்களில் செய்த புஷ்பதந்த முதலிய நடுப்பாகத்தில் இஷ்டம்போல் த்வாரத்

தோடு சேர்ந்ததாயும், இரண்டு பக்கங்களிலாவது அல்லது ஓர் பக்கத்திலாவது வீடு தெரு இவைகளோடு கூடினதாயும் இருப்பது வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது.

அதுவே அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர் கிரகங்களாற் சூழப்பட்டதாயும், பிரதானமாகவாவது அப்பிரதானமாகவாவது இந்தச் சாத்திர முழுவதிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. க்ஷேத்திரங்களாற் சூழப்பட்டதாகவாவது, தோட்ட முதலானவற்றுற் சூழப்பட்டதாகவாவது செய்யத் தக்கது. இதுவும் உட்புறம் வெளிப்புறம் இவற்றின் விபாகமாக விருப்பது வைதிக மெனக் கூறப்பட்டது.

பலவான வரிசைகளோடு கூடினதாக விருப்பதும் வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது. கிழக்கு வடக்கு முகமாக விருக்கிறதாயும், ஒன்று பலவாயும் யதேஷ்டங்களாயு மிருக்கிற முன் கூறப்பட்ட மார்க்கங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் சமமாகச் செய்யும் இதுவும் வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது.

11. நந்தியாவர்த்தம்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவமாய் வெளிவரும் வழிகளோடு கூடினதான பிரசித்தமான வீதியை விதியினாலேற்படுத்தி, அந்த வீதிக்கு வெளியில் மகாவிதியொடு கூடினதாயும், நாபியில் மூன்றாவது ஐந்தாவது ஏழாவது அல்லது ஒன்பதாவது நிர்மிக்கப்பட்டதாயும், அவ்வாறன்றி இரட்டைப்படையான விதிகளாலாவது செய்யத் தக்கதானது நந்தியாவர்த மென ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

12. கும்பகம்.

விருத்தாகாரத்தை யுடை ஒன்று பல மார்க்கங்களோடு கூடினதும், கிழக்கு வடக்கு முகங்களாகிய பல மத்யமமான மார்க்கங்களோடு கூடினதும் கும்பகமென நிர்த்தேசிக்கப்பட்டது.

பலவான கோணங்களோடாவது, எட்டுக்கோணங்களோடாவது, வெளி மார்க்கங்களோடாவது கூடியிருந்த போதிலும் கும்பக மெனக் கூறப்படுகிறது. இந்தக் காமிகாகமத்தில் நகரம் பட்டணம் முதலானவற்றின் ஏற்பாடு இவ்வாறு செய்யப்பட்டது.

இருபத்து நான்காவது - தண்டிகாதிவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

வீதிகாபாதிகாவிதி: ॥

வீதிகாபாதிகம் து ப்ரவக்ஷ்யாம்யநுபூர்வஶ: ।
ப்ரஹ்மபாகாத்பஹிர்வீதிர்நாடீவீதீதி கத்யதே ॥
ராஜவீதீதி விக்யாதா க்ராமே தத்பஹிராவ்ருதா ।
ததைவ மங்கலவீதீதி ரதவீதீதி ப்ரோச்யதே ॥
ப்ராக்ஶாகா விதப்யஸ்தா நாராசாக்யா இதி ஸ்ம்ருதா: ।
தா ஏவ ஜநவீத்யஸ்து க்ஷுத்ராஸ்தம்பாஸ்து தா ஸ்ம்ருதா: ॥
பாதஹஸ்தம் ஸமாரப்ய பாதபாதவிவர்த்தநாத் ।
ஸப்தைகாதஶஹஸ்தாந்தம் வீதிகாநாமிஹாகமே ॥
காலகோ நவ தாவத்ஸ்யாந்தம் வீதிகாக்ருதே ।
ஹீநா ஶ்ரேஷ்டவீத்யக்ரம் நாஹம் ந ப்ராதயேத்ஸ்வயம் ॥ ௫
ஹஸ்தாதி பாதவ்ருத்யா ச ஏகஹஸ்தே ச க்ருஹக்ஷதே ।
சதுரஶ்ரம் ப்ரகர்த்தவ்யம் ஸர்வேஷாமபி வாஸ்துநாம் ॥
ஏகஹஸ்தே ஸத்யகே சைவ பக்ஷே ப்ராக் ஶாரஶ்ருதம் ।
க்ருஹக்ஷதவஶே சைவ மண்டலே தக்ஷிணம் ஶுபம் ॥
கவாக்ஷே பாதவ்ருத்யா ச பஶ்சிமாயா உதாஹ்ருதே ।
ஏகைகஹஸ்தாடயோ: ஸாரே ந சோத்தரஸ்யா உதாஹ்ருதே ॥
பஞ்சரே ச த்ரயோ பாதஷு ஹ்ருஜ்ஜராஜே ஜலாஶயே ।
ஶோபே நாகே ஶராதிக: ஸ்யாந்தஶாக்ராயஷ்ட கீர்த்திதம் ॥
தண்டாந்தம் ஸமாரப்ய சைகதண்டவிவர்த்தநாத் ।
த்ரிதண்டாவஸாநம் து க்ருஹக்ஷேத்ரவிஸ்தரம் ॥ ௧௦
தத்ரைவ ஹஸ்தரேகேந ஸமம் கர்ப்பாதிலக்ஷண: ।
அதவா ஹஸ்தரேகேந க்ருஹவிஸ்தார உச்யதே ॥
பஞ்சஹஸ்தம் ஸமாரப்ய த்வித்விஹஸ்தவிவர்த்தநாத் ।
ஸப்தஷஷ்டிவிஸ்தாரம் து க்ருஹக்ஷேத்ரவிஸ்தரம் ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] – ௧௫½   [illegible] – ௧௲௭

உ

சிவமயம்.

வீதித்வாராதிமாநவிதி படல சந்த்ரிகை.

தெரு த்வாரம் முதலானவற்றின் அளவைக் கிரமமாகக் கூறப் போகின்றேன். பிரமபாகத்தாற் சூழப்பட்ட வீதியானது நாபிவீதி யெனக் கூறப்படுகிறது. கிராம முதலானவைகட்குப் புறத்திற் சூழப் பட்டது. ராஜவீதி யெனப் பெயர் பெற்றது. அதுவே மங்களவீதி யெனவும் ரதவீதி யெனவும் கூறப்படுகிறது. கிழக்கு முகமான ஸமஸ்தமாகிய வீதிகளும் நாராசங்கள் யென ஸ்மரிக்கப்பட்டன. அவையே ஜனவீதிகளாக ஆகும். குறுக்கு வழியை யடைந்திருப் பவை சிறுவழி யெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

காற்கோ லாரம்பித்து, காற்கோல் காற்கோலாக விருத்தி செய்து பதினேரு தண்டமுடிவுரைச் செய்வது இந்த ஆகமத்துல் வீதி யளவாகும். மார்க்கத்தினளவு எவ்வளவோ அவ்வளவு வீதியின் முன்பாக த்வாரம் கூடாது. மங்களவீதியின் முனையை விட்டு ஒரு போதும் நாபிவீதியைச் சேர்க்கலாகாது.

பல்லாடரிடத்திலும் புஷ்பதந்தரிடத்திலும் மகேந்திரரிடத் திலும் கிரகக்ஷதரிடத்திலும் ஸமஸ்தமான வாஸ்துக்களுக்கும் நான்கு த்வாரம் செய்யத் தக்கது. மகேந்திர சாத்யகரின் பதத்திற் கிழக்கு த்வாரம் உத்தமம். கிரகக்ஷதரின் பதத்திலும் கந்தர்வர் பதத்திலும் தெற்கு த்வாரம் சுபம். அசுரர் விஷயத்திலும் புஷ்பதந்தர் விஷயத் திலும் மேற்கு த்வாரம் கூறப்படுகிறது. முக்யர் பல்லாடரின் ஸ்தாநத் தில் வடக்கு த்வாரம் கூறப்படுகிறது. பர்ஜன்யரிடத்திலும் பிரு சரிடத்திலும் சூரியரிடத்திலும் பிருங்கராஜரிடத்திலும் ஜலேசரிடத் திலும், சேஷர் நாகர் அதிதிதேவர்களின் விஷயத்திலும் வடக்கு த்வாரங்கள் கூறப்பட்டது.

விசாலப்ரமாணம்.

மூன்று தண்டம் ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு தண்டமாகப் பதி னைந்து தண்டம் வரை விருத்தி செய்வது கிரகக்ஷேத்திரங்களின் விசாலம் ஆகும். வித்வானுனவர் அவ்விடத்திலேயே கையினள வாகக் கிரகத்தைச் செய்ய வேண்டும். அல்லது கையளவாகக் கிரகத்தின் பாகங்களின் விசாலம் கூறப்படுகிறது. ஐந்து ஹஸ்தம் முதல் இரண்டிரண்டாக விருத்தி செய்து அறுபத்தொரு தண்டம் விசாலமுள்ளது கிரகக்ஷேத்ரங்களின் விசாலம். நிகளத்தைக் கிராமத் தின் அளவுகோலால் முழம்விடாம விருக்கும்படி அளக்க வேண்டும்.

சாலாபலன்.

சதுர்சாலாக்ரகம் மிகச் சிறந்தது. திரிசாலாக்ரகம் மத்திம மாகும். இரண்டுசாலம் அதமமாகக் கூறப்பட்டது. ஏகசாலக மென்பது மிகவும் தாழ்ந்ததாக ஆகும்.

இருபத்தைந்தாவது – வீதித்வாராதிமாநவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௫

वारुण्यां नैरृताविन्द्रे शास्तुस्स्थानं प्रकीर्तितम् ।
वारुण्यां वायौ नैरृत्यां वायव्ये सोमशङ्करयोर्वा ॥

चन्द्रस्य च गणेशस्य स्थानमुक्तमिहागमे ।
यमे वा नैरृते सौम्ये वायव्यामिन्द्रमध्यमे ॥

नैरृत्याग्नेययोर्वापि दुर्गास्थानं प्रकीर्तितम् ।
वारुण्यां श्रीसरस्वत्योः स्थानमुक्तं शिवाश्रिताः ॥

ऐशान्यां सोमहामे वा तयोर्मध्ये तु मातरः ।
आग्नेय्यां मोटिकास्थानं कामदेवस्य तत्र वै ॥

ज्येष्ठा च दक्षिणे तीरे स्थाप्या नद्या बहिस्तु वा ।
कामहाक्षरयोर्वास्तु षण्मुखस्थानमुच्यते ॥ १०

षण्मुखस्य तु मातॄणां स्थाननद्यन्त्यवेष्टितम् ।
सहस्राक्षदिशे विप्रे मध्ये विष्णुगृहं तु वा ॥

शिवपूजायुतं वास्तु नानावास्तुस्य निश्चयः ।
श्रीपतेः पूजया नित्यं प्रजावृद्धिर्भविष्यति ॥

सूर्यस्य पूजया नित्यं ग्रहपीडा विनश्यति ।
इन्द्रपूजा नरेन्द्राणां प्रभावं सम्प्रयच्छति ॥

सप्तमातृकार्चनं नित्यं बालानां हितकृद्भवेत् ।
शास्तृपूजा स्वकृत्येषु नियच्छते वास्तुवासिनः ॥

कामस्य पूजा कुरुते सौन्दर्यं वास्तुवासिनाम् ।
उमापूजा विशेषेण विजयं सम्प्रयच्छति ॥ १५

पूजिता चण्डहामोटी पामरोगविनाशिनी ।
सर्वसिद्धिर्विघ्नेन विघ्नेशस्य सपर्यया ॥

ज्येष्ठापूजा विशेषेण रोगघ्नी वास्तुवासिनाम् ।
लक्ष्मीपूजा श्रियं दद्यादलक्ष्मीं च व्यपोहति ॥

वाक्सिद्धिं सरस्वत्याः पूजा नित्यं प्रयच्छति ॥
मातृपूजा सदा सर्वसम्पदं कुरुते द्विजाः ॥

सर्वेषां पूजया यत्तत्फलं दद्यान्महेश्वरः ।
तस्मान्महेश्वरो नित्यं पूजनीयः समाहितैः ॥

ऐशान्यां स्थापितं लिङ्गं मुक्तिदमिति कीर्तितम् ।
चन्द्रस्य मध्यमं प्रोक्तं लिङ्गं संस्थापितं द्विजाः ॥ २०

ग्राममध्ये हरेः स्थानमुक्तं प्रकीर्तितम् ।
पश्चिमे मध्यमे विद्यादथवा नन्ददेशके ।

संशविष्णोस्तु मूर्तिस्स्याद्द्विविधा परिकीर्तिता ।
उग्रा शान्ता च तत्राद्या उग्रकर्मरता मता ॥

शान्तकर्मरताशान्ता मूर्ती रौद्री तु बाह्यगा ।
शान्ता तु मध्यगा प्रोक्ता ग्रामादौ सर्ववास्तुनि ॥

कलिकामवरारिस्तु कामारिक्षेत्रमादयः ।
उग्रास्तु मूर्तयः प्रोक्ताः शेषाश्शान्ता उदाहृताः ॥

विश्वरूपं नृसिंहं च वटशायिनमेव च ।
जामदग्न्यं च जानीयादुग्रं वैष्णविग्रहम् ॥ २५

ग्रामादेर्बाह्यदेशे तु काननादौ प्रकीर्तितः ।
रौद्राणामिह देवानां स्थापने समुदाहृते ॥

पूर्वे चेद्ग्रामनामं स्यादुग्रं तु ईश्वरादयः ।
नामस्तु यादृशे तु प्रथमे तत्राभिहृदयः ॥

रोमेशस्तु नैरृते नाम शोकस्याचरणं शके ।
दुःस्थितिं वायवे न विद्याद्राष्ट्रसंस्थानं तु सौम्यके ॥

सर्वसम्पत्तिरैशान्यां पृष्ठतो विवर्जनम् ।
ग्रामे चैव सदाव्याप्तं सर्वत्रान्येषु वा मता ॥

ग्रामे कल्याणरक्षार्थं ... शस्यते ।
न मध्ये स्थापयेद्रुद्रमूर्तिं ग्रामे विशेषतः ॥ ३०

[illegible]

—:0:—

உ

சிவமயம்.

கிராமாதிதேவதாஸ்தானவிதி படல சந்த்ரிகை.

கிராம முதலான்வற்றில் அநாதியாகிய ஸமஸ்தமான தேவதைகளின் ஸ்தானத்தைக் கூறப்போகின்றேன். பிரமஸ்தானத்திற்கு வாயுமூலையில் விஷ்ணுஸ்தானம் கூறப்பட்டது. மேற்கு திக்கில், வாஸ்துவின் சூத்திரத்திற்கு வடக்குத்தேசத்தில் பிரமாவானவர் இருக்க வேண்டும். கிராமத்தின் மத்தியில் ஈசான்யத்திக்கு முதலான எட்டுத்திக்குகளிலும் சிவஸ்தாபனம் சம்மதிக்கப்பட்டது. விஷ்ணு உருத்திரரோடு கூடின வாஸ்து சாதாரணம். பரமசிவத்தோடு கூடின மற்றயாவும் இஷ்டம்போலாகும். இந்தச் சாத்திரத்தில் அவைகளின் ஸ்தானம் கூறப்படுகிறது,

மேற்குத்திக்கிலும் கிழக்குத்திக்கிலும் அவ்வாறன்றிக் கிழக்கு வடக்குகளின் மத்தியிலும் சூர்ய ஸ்தானமாகும். இந்திரருக்கும் அவ்விடத்திலேயே ஸ்தானமாகும். வாயுமூலையிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் தெற்கு தென்கிழக்கு தென்மேற்கு, சுக்ரீவரென்கிற மேற்கு திக்கிலும் ஷண்முகருக்கிடம் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கிலும் தென்மேற்குத் திக்கிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் சாஸ்தாவினிடம் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கிலும் அல்லது தென்மேற்கிலாவது, வடமேற்கு வடக்குத்திக்குகளின் நடுவிலாவது வேறிடத்திலாவது இந்த ஆகமத்தில் கணேசரின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. தெற்குத் திக்கிலாவது தென்மேற்குப் பாகத்திலாவது வாயுதிக்கிலாவது இந்திர திக்கி னடுவிலாவது, தென்மேற்கு தெற்கு பாகத்தின் நடுவிலாவது துர்கையின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது.

ஓ பரமசிவத்தை ஆச்ரயித் திருக்கும் அந்தணர்களே! மேற்குத்திக்கில் இலக்ஷ்மி சரஸ்வதியின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. வடகிழக்கிலும் வடக்கிலும் அவற்றின் மத்தியிலும் சப்தமாதாக்களின் ஸ்தானம் ஆகும். தென்கிழக்கில் மோடிகையின் ஸ்தானம். அவ்விடத்திலேயே காமதேவருக்கு இடம். குளக்கரையிலாவது அதற்கு புறத்திலாவது மற்றவிடத்திலாவது ஜ்யேஷ்டையின் (மூத்தவள்) ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. மன்மத சூர்யர்களை ஷண்முகரிடம் கூறப்படுகிறது, ஷண்முகருக்கு ஸப்தமாதாக்களுடைய ஸ்தானம் ஆகும். மற்றவர்களுக்கு இஷ்டம்போல் ஆகும், ஆயிரம் அடிக்கு அதிகமான ஸ்தானத்தில் சிவத்விஜருக்கு இடம் ஆகும், ஆலயத்தின் மத்தியில் திருமாலுக்கு இடமாகும். சிவபூஜையோடு கூடினவிடம் வாஸ்துவாகும். மற்றது வாஸ்துவாகாது. இது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயம்.

தேவபூஜாபலன்.

பிறதிதினம் திருமாலின் பூஜையால் பிரஜையின் விருத்தி யாகும். நாடோறும் சூர்யருடைய பூஜையால் கிரகங்களின் பீடை போய்விடும். இந்திரன் பூஜை மனிதர்களுக்கு மகிமையைக் கொடுக்கும். நாள்தோறும் சுப்ரமண்யஸ்வாமி பூஜையானது பாலர்களுக்கு அநுகூலத்தைச் செய்வதாக ஆகும். சாஸ்தாவின் பூஜை வாஸ்துவில் வஸிப்பவர்களைத் தம்தொழில்களில் ஏவவிடுகிறது. காமதேவருடைய பூஜையானது வாஸ்துவில் வசிப்பவர்களுக்கு அழகைச் செய்யும், உமை பூஜையானது விசேஷமாக வெற்றியைத் தரும். சாமுண்டிதேவிப் பூஜிக்கப்பட்டால் பாலர்களின் ரோகத்தை நாசம் செய்வாள். விக்நேச்வரருடைய பூஜையால் தடையின்றி ஸமஸ்த சித்தியுண்டாகும். ஜ்யேஷ்டாதேவியின் பூஜை வீட்டில் வசிப்பவர்களுக்கு விசேஷமாக ரோகத்தைப் போக்கும். இலக்குமியின் பூஜையானது சம்பத்தைக் கொடுக்கும்; தரித்திரத்தையும் போக்கும். நாடோறும் ஸரஸ்வதியின் பூஜையானது வாக்கின் சாதுர்யத்தைக் கொடுக்கும்.

ஓ அந்தணர்களே! மாத்ருபூஜை எக்காலத்திலும் ஸமஸ்த சம்பத்தைத் தரும். ஸகல தேவதைகளின் பூஜையால் யாது பயனோ அந்தப் பயனை மஹேசுரர் கொடுப்பர். ஆகையால் பயனை விரும்பினவர்களால் மஹேசுரரானவர் எக்காலத்திலும் பூஜிக்கத்தக்கவர்.

சிவவிஷ்ணு ஸ்தாபனம்.

ஓ அந்தணர்களே! வடகிழக்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் உத்தமமெனக் கூறப்பட்டது. மற்றவிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவலிங்கமானது மத்திமமாகக் கூறப்பட்டது. கிராமத்தின் நடுவில் திருமாலினுடைய ஸ்தானமானது உத்தமமாகக் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கில் மத்திமமாகவும் மற்றப்பிரதேசத்தில் மிகவும் தாழ்வாகவும் அறியத்தக்கது.

உக்ர சாந்த விபரம்.

ஹரிஹரர்களுடைய உருவமானது உக்ரமெனவும் சாந்தமெனவும் இரண்டு விதமாகக் கூறப்பட்டதாகும். அவ்விரண்டில் முதலாவது கரூர கார்யங்களுக்குச் சம்மதிக்கப்பட்டது. சாந்தமான கார்யங்கட்கு சாந்தமென்கிற மூர்த்தி ஆகும். உருத்திர மூர்த்தியானது புறம்பாக அடைந்திருக்க வேண்டும், சாந்தமாகிய மூர்த்தியானது நடுப்பாகத்தை யடைந்திருக்க வேண்டும். இவ்விதமாய் கிராம முதலிய வற்றிலும் ஸமஸ்தமாகிய வாஸ்துவிலுங் கூறப்பட்டது.

கஜாந்தக காமாந்தக திரிபுராந்தக காலாந்தகாதி மூர்த்திகள் உக்ரமூர்த்திகளெனக் கூறப்பட்டது. மற்றவை சாந்தங்களென உதாகரிக்கப்பட்டன. விஸ்வரூபம் நரசிங்கம் வடபத்திரசாயி (ஆலிலை மேற் பள்ளி கொண்டவர்) பரசுராமர் இவற்றை உக்ரமூர்த்தமான விஷ்ணுவின் விக்ரகங்களாக அறியத்தக்கது. கிராம முதலானவற்றின் வெளிப் பிரதேசத்திலாவது வன முதலானவற்றிலாவது இப்பிரதிஷ்டைகள் கூறப்பட்டன.

உருத்திர மூர்த்தி பலன்.

உருத்திராம்சமான தேவர்களின் ஸ்தாபனத்தில் இந்தச் சாத்திரத்தில் பயன் கூறப்படுகிறது. கிழக்குத் திக்கிலாயின் கிராம நாசம் உண்டாகும். அக்நி திக்கிலாயின ஸ்திரீகள் கெட்டசீலத்தை யுடையவராவார்கள். தென்கிழக்கில் பிரேதகண அசுரகணங்களால் மிகவும் நாசமுண்டாகும். நிருதியில் ரோகங்களால் நாசமுண்டாகும். மேற்குத் திக்கில் சோகம் உண்டாகும். வாயு திக்கில் கெட்ட நடையை அறியத்தக்கது. வடக்குத் திக்கில் தேசபீடை யுண்டாகும். ஈசான்ய திக்கில் ஸம்பத்தும் புத்திரர் பௌத்திரரின் விருத்தியும் உண்டாகும். கிராம முதலிய வெல்லா விடங்களுக்கும் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. உருத்திர மூர்த்தியை கிராமத்தில் ஆலயத்தின் நான்கு பக்கச் சுவர்களின் மத்தியிலும் எட்டுத் திக்கிலும் ஸ்தாபிக்க, விசேஷமாகக் கிராமத்தின் மத்தியில் உருத்திர மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கக் கூடாது. கிராம முதலானவற்றில் உருத்திர மூர்த்தி இருக்குமாயின் அதற்கு எதிரில் சாந்த மூர்த்தியின் பிரதிஷ்டையை உத்தமாசிரியரானவர் செய்விக்க வேண்டும். சாந்தியின் பொருட்டுக் குளத்தை யாவது கட்டிவைக்க வேண்டும்.

அக்ரஹாரம் தவிர மற்ற ஸ்தானீய முதலான வாஸ்துக்களில் கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலும் வாயு திக்கிலும் வடகிழக்கு திக்கிலும் அவ்வாறே அக்நி திக்கிலும் நைருதியிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் சிவாலயம் ஆகும். சிவாலயத்திற்கு இடது பக்கத்தின் தரிசனம் சமஸ்த ஸம்பத்தின் சம்பூர்த்தியைத் தரும். சகளமூர்த்திகளின் தரிசனம் போக மோக்ஷ மிரண்டையும் தரும். முக்காலாவது பாதியாவது காலாவது வீசமாவது ஒரு தண்ட முதல் ஐந்து தண்டம் வரையில் அளந்து கொண்டு வந்து புறத்தில் உருத்திர மூர்த்தியின் ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். இவ்வாறு உருத்திரமூர்த்திகளின் ஸ்தான பலனனது கூறப்பட்டது.

சாந்தமூர்த்தியின் பலன்.

சாந்தமூர்த்தியின் பிரதிஷ்டா விஷயத்தில் பலன் இப்போது கூறப்படுகிறது. பிரமஸ்தானத்தில் இருக்கிற சிவலிங்கமானது அந்தணர் அரசர்கட்குச் சுபத்தைத் தரும். கிழக்கிலிருக்கிற சிவ

லிங்கம் ஸமஸ்தத்தையும் தரும். அவ்வாறே தென்கிழக்கில் ஆயுளின் விருத்தியையும், மேற்குத்திக்கின் லிங்கம் ஆரோக்கியத்தையுந் தருவதாகும். அக்நிதிக்கில் சுகத்தையும், தென்மேற்கில் சிவ பிரதிஷ்டை ஜயத்தையும் தரும். வடமேற்கில் சம்பத்துகளைக் கொடுக்கும். வடகிழக்குத்திக்கில் ஸமஸ்தத்தையும் தருவர். ஸமஸ்தமான மூலைகளின் பலனை இவ்வாறு நிர்த்தேசிக்கக்கடவன்.

வடக்குத் திக்கிலாவது வடகிழக்குத் திக்கிலாவது அந்த விரண்டு திக்கின் மத்தியிலாவது, கிழக்கு வடகிக்க்குகளின் மத்தியிலாவது சிவலிங்கம் இருக்குமாயின் கிராம முதலானவைகட்கும் அரசர்கட்கும் ராஜ்யத்திற்கும் அபிவிருத்தி யுண்டாகும். அதிர்ஷ்டம் ஆரோக்யம் இவைகளுண்டாகு மென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

இருபத்தாறுவது - கிராமாதிதேவதாஸ்தானவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

த்விஜஸங்க்யாவிதி: ॥

த்விஜாதீநாம் ச ஸங்க்யேஹ கத்யதே ச்ருணுத த்விஜா: ।
ஜ்யேஷ்ட்டமத்யகநிஷ்ட்டாஸ்ச க்ஷுத்ராஸ்சேதி சதுர்விதா: ॥
ப்ரத்யேகம் நவதா ப்ரோக்தா லக்ஷணேந ப்ருதக் ப்ருதக் ।
சதுர்வீத்யாம் ஸஹஸ்ராந்தம் ஷட்ஸஹஸ்ரத்விஜாலயம் ॥
ஸஹஸ்ரஹீநம் நவகம் உத்தமேஷூத்தமம் த்விஜா: ।
தத: பஞ்சஸஹஸ்ராந்தம் ஸஹஸ்ராந்தம் யதாக்ரமம் ॥
ஹீநம் பஞ்சஸதேநைவ மத்யமம் நவகம் பரம் ।
ஸதஹீநஸஹஸ்ராந்தம் யாவத் பஞ்சஸதாலயம் ॥
ஸதார்த்தேந க்ரமேணைவ கநீயஸ்தூபயோஜிதம் ।
அதமாத்யப்ரகாரேண கத்யதே ச்ருணுத த்விஜா: ॥ ௫
அஷ்டோத்தரஸதம் சாத்யமத்யேஷ்டஸங்க்யயா ।
லக்ஷாந்தம் ஸம்ப்ரவர்த்தவ்யம் தேஷு ஸக்த்யநுஸாரத: ॥
அஸக்தஸ்சேத் தஸாத்யஷ்டஸதாந்தம் பஞ்சஸங்க்யயா ।
வர்த்தயேத் அதிஹீநம் சேத் ஏகைகஸ்யைவ வர்த்தநாத் ॥

தஸாந்தம் வாத வர்த்தவ்யம் தேஷு சேஷ்டம் ஸமாசரேத் ।
த்வாத்ரிம்ஸச்ச சதுர்விம்ஸத் ஷோடஸ த்வாதஸைவ வா ॥
சதுர்த்தபஞ்சாஸத்ஸங்க்யாகா வா ப்ரகீர்த்திதா: ।
இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே த்விஜஸங்க்யாவிதிர் நாம ஸப்தவிம்ஸ: படல: ॥

ஸ்லோகம் - அ½ ஆ. ஸ்லோகம் - ௧௬௨௭

—o—

௨

சிவமயம்.

த்விஜசங்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

இந்தக் காமிகத்தில் கிராமங்களில் பிராம்மணர் முதலானவரின் தொகை கூறப்படுகிறது. ஓ அந்தணர்களே கேண்மின்! உத்தமம் மத்திமம் அதமம் அதமாதமம் என நான்கு விதங்கள். கூறப்போகின்ற பிராமணனுசாரமாய் வெவ்வேருக ஒன்பது விதமாகக் கூறப்பட்டன. அது பதினுலாயிரத்திலிருந்து ஆயிரம் அந்தணர் வரைக்குமாகும்.

ஓ அந்தணர்களே! நான்கு வீதிகளிலும் ஆயிரம் குறைவாக ஒன்பது பிரிவு உத்தமம், பிறகு முறையே ஐயாயிரம் முதல் ஆயிரம் வரை ஐந்நூறு குறைவானது மத்திமமான ஒன்பது பிரிவாகும். ஆயிரத்திற்கு நூறு குறைவாக ஐநூறு வரையிலும் அதமமாகும் நூற்றிற்குப் பாதிகுறைவது அதமாதமம்.

ஓ அந்தணர்களே! அவ்வாறன்றி வேறு விதமாகவும் கூறப்படுகிறது கேண்மின். நூற்றெட்டு முதல் பத்து எண்களாக இலக்ஷம் வரையில் விருத்தி செய்யலாம். அவைகளில் சக்தியுள்ளவரையில் ஒன்றையாவது செய்யலாம். சக்தியில்லாதவராயின் பத்து முதல் எண்ணூறு வரை ஐந்தைந்து சங்க்யையாக விருத்தி செய்ய வேண்டும். மிகவும் குறைவாக விருக்குமாயின் ஒவ்வொரு எண் விருத்தி செய்க. பிறகு பத்துப்பத்தாகச் செய்யத் தக்கது. அவற்றிலும் முப்பத்திரண்டு இருபத்து நான்கு பதினறு பன்னிரண்டு இதில் இஷ்டப்பட்ட தொன்றை செய்யலாம். ஐம்பத்து நான்கு சங்கியையுள்ளவைகளாவது கூறப்பட்டது.

இருபத்தேழாவது - த்விஜசங்யாவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥
𑌉𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 ॥
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍀𑌠𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍀𑌠𑌕𑌮𑍍 ।
𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌨𑌃 ॥
𑌉𑌪𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌨 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௫
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌷𑍁 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍀𑌠𑌷𑍁 ।
𑌪𑌦𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌪𑌦𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌜𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥
𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍌𑌷𑌧𑌃 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑍌𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍁𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇𑌽𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌰𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑍇𑌨 𑌷𑌚 ॥
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌕𑌸𑌜𑍍𑌜𑌕𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍁𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌭𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ ௪௫
𑌸𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌤𑌦𑌯𑍍𑌯𑌦𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌦𑍃𑌶𑌯𑍇 ॥
𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌯𑌦𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌕𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍁𑌷𑌣𑌪𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌯𑌪𑍇𑌦𑍈𑌨𑌦𑍇𑌤 𑌪𑍇𑌶𑍇𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌪𑌮𑍍 ॥
𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌦𑌦𑍀𑌶𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌦𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌹𑍁𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥
𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵 𑌚 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌯𑌿𑌃 ॥
𑌸𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌵𑌯𑌵𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌪𑌹𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌸𑌵𑍀𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௨௧½   𑌆𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௯௪௮½

உ

சிவமயம்.

கிராமாதிவிந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

இந்தச் சாஸ்திரத்தில் இனி கூறப்போகிற கிராம முதலான வற்றின் விந்யாசத்தினுடைய விசேஷமானது கூறப்படுகிறது. தேவர் மானுடர்கட்குக் கிரகிக்கக் கூடுமானதான கிராமமானது சரீர மாகவும் அங்கமாகவும் ஆகும். விமானம் கிரகம் முதலானவை உபாங்கமென அறியத் தக்கது. பதப்பிரஸ்தர சூத்திரத்திலும், நடு விலிருக்கிற சூத்திரத்வயத்திலும், இரண்டு கர்ணசூத்திரத்திலும் உபாங்கத்தைச் செய்யக்கூடாது.

சூத்திர நியமன முதலியவை.

வீதியின் மத்தியிலாவது, கிரகங்களின் வரிசையிலாவது, கிராமத்தின் எவ்வெல்லையிலாவது சூத்திரத்தின் விருத்தி எங்ஙனம் ஆகுமோ அங்ஙனம் செய்யத் தக்கது. சூத்திரச் சேதமானது செய்யக் கூடாது கிராமத்திலாவது கிரகங்களின் விசாலத்திலாவது தண்டச் சேதம் செய்யக் கூடாது. உபாங்கத்தின் தீர்க்க விஸ்தாரத் தில் தண்டச் சேதமும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. மற்ற விடத்தில் தண்டத்தைச் சேர்க்கப் படாதது. சரீரத்திலோவெனில் சிறிதுங் கூடாது.

வெளிவீதிகளில் விருத்தியும், வீதிகளில் தண்டச்சேதமும், மிகுதி பதத்தோடு கூடின கிரகமும், சேதிக்கப்பட்ட கிரகம் முதலான வையும், வீதிகளின் இஷ்டமான அளவும் வாஸ்து கர்மத்தில் கூறப் படுகிறது. அவ்விடத்திலேயே வீதியின் மத்யங்களிலும் மிகுதி பதத்தைச் சமாபனம் செய்விக்க வேண்டும். சண்டாளர்களின் பிரவேசத்திற்காகவும், மலத்தின் விசர்ஜனத்திற்காகவும் சந்துவீதி கள் கூறப்பட்டன.

கிராமலோப பலம்.

கிராமங்களின் யாதொரு குற்றம் செய்யப்படுகிறதோ அது அரசனுக்கும் கிராம முழுமைக்கும் ஆகும். அங்கங்களில் யாது குற்றம் செய்யப்படுமோ அது கிராமத்திற்கும் ஜனத்திற்குமாகும். உபாங்கத்தில் யாதோரு குற்றம் செய்யப்படுகிறதோ அது விசேஷ மாக அவ்விடத்தில் இருப்பவர்கட்கு ஆகும்.

அசுப ஸ்தானங்கள்.

வாஸ்துவின் சமஸ்த மர்மத்தையும் விட்டு வேறிடத்தில் மனிதன் வசிக்க வேண்டும். திரிசூலத்திற் கர்ப்பநாசம் உண்டாகும்.

நாற்சந்தி மார்க்கத்தில் சேவகர்கட்கு நாசம் உண்டாகும். மர்ம ஸ்தானத்தில் மரணம் என்று அறியத்தக்கது. சந்தியில் சினேகிதர் பொருள் இவற்றிநாசம் உண்டாகும். மேலும் நாற்சந்தியில் நித்ய ரோகம் உண்டாகும். லாங்கல பதத்தில் சினேகித நாசமும், பிரம சூத்திரத்தில் மரணமும், கர்ணசூத்திரத்தில் கெடுதலும், பதப்பிரஸ் தார சூத்திரத்தில் பட்டணத்திற்கு நாசமும் உண்மையாக உண் டாகும்.

ஒற்றை யிரட்டையின் விபாகத்தால் அநேகவித விந்யாசம் சம்மதிக்கப்படுகிறது. சூத்திரத்தி லிருக்கும் தேவர்கள் ஒற்றைப் படை யிரட்டைப்படைகளாகவும், ஒற்றைப்படையில் பதத்தின் மத்தியத்தை யடைந்தவர்களாகவும் ஆகும். எந்தக் காரணத்தால் ஒன்றுக்கொன்று சேர்க்கையோ அந்தக் காரணத்தால் ஜனங்களிடத் தில் அசுபம் உண்டாகும்.

சபஸ்தானம் கிணறு தேவாலய முதலானவை.

இந்தப் பிரிவு தண்டக மென்கிற குறிப்புள்ள வாஸ்துவில் கூறப்பட்டது. பண்டிதன் பிரமஸ்தானத்தில் சபை முதலானவை களை சாஸ்திரப்படி செய்விக்க வேண்டும். வடக்கு வடகிழக்குத் திக்கில், தெற்கு தென்மேற்குத் திக்கில் சூத்திரம் யாதோ அதை விட்டு இரண்டு பார்சங்களில் சபையின் ஸ்தானம் சம்பூர்ணமாகச் செய்யத் தக்கது. நடுப்பாகத்தைப் போக்கி நடைகிணறு கிணறு மண்டபம் இவைகளையும், வாயுதிக்கு நிருதிதிக்கு ஈசானதிக்குகளில் தேவாலயத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

திரிமூர்த்தியம்ச ஸ்தானங்கள்.

பரமசிவத்தின் சம்பந்தமாயின் ஈசான்ய திக்கில் ஆகும். மற்ற திக்கில் விஷ்ணு சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும். நடுப்பாகத்தில் பிரமசம்பந்தமான பீடத்தையாவது செய்ய வேண்டும்.

பண்டிதனானவன் கிராம முதலானவற்றின் விஷயத்தில் விசேஷமாக பிரமசூத்திரத்திற்கு மேற்கு பாகத்திலும், வடக்கு திக்கில் மானுடபாகத்திலும் விஷ்ணுவை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். கிழக்கு சூத்திரத்தில் மானுட பாகத்தில் சுப்பிரமணியர் இருக்க வேண்டும். புத்திமானானவன் இந்திர சூத்திரத்திலிருந்து வடக்கு திக்கில் சூரியரை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். சோமசூத்திரத்திலும், அதற்கு கிழக்கு மானுடபாகத்திலும் விநாயகரை ஸ்தாபிக்க. அவ் விடத்திலேயே துர்க்கியை ஸ்தாபனஞ் செய்ய வேண்டும்; அல்லது சுப்ரமணியரின் பார்சத்திலாவது ஸ்தாபிக்கக் கூடும். மங்களவீதி யின் புறத்தில் பைசாச ஸ்தாபனம் செய்யலாம்.

இருபத்தெட்டாவது – கிராமாதி விந்யாசவிதி படல

சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

ब्रह्मदेवपदादिविधिः ॥

अतः परं प्रवक्ष्यामि ब्रह्मदेवपदादिकम् ।
ग्रामाद्दशनवांशं वा अष्टसप्तांशमेव वा ॥
कृत्वा बहिस्तु पैशाचमन्तर्मानुषमुच्यते ।
तदन्ते दैविकं प्रोक्तं शिष्टं ब्राह्ममिति स्मृतम् ॥
ग्रामोक्तं तु तुरीयांशं वस्वग्निसप्तभागिकम् ।
कृत्वा तद्देवभागं तु परितो वर्धयेद्बुधः ॥
बहिर्मार्गमिति ज्ञेयं बाह्यं पैशाचमेव हि ।
दैवमानुषभागे तु वर्णानां वास इष्यते ॥
ब्रह्मपैशाचभागे तु देवतागारमिष्यते ।
पैशाचे न तु कर्तव्यो वासः कर्मोपजीविनाम् ॥ ५
अथवान्यप्रकारेण कथ्यते पण्डितोत्तमाः ।
वर्णानां वास इत्युक्ते ब्रह्मपैशाचिकांशके ॥
पदे पैशाचिके चापि दैवज्ञभिषजां गृहम् ।
अन्येषां शिल्पिनां गेहं वास्तु पैशाचिके मतम् ॥
भिषक्तमानां वेश्म स्याद्ग्राममध्ये बहिस्तु वा ।
देवालयस्य पार्श्वे तु पूजकानां गृहं भवेत् ॥
बाह्ये पैशाचिके शास्ता रुद्रश्चामुण्डी च मातरः ।
अन्येषां वास्तुदेवानां पदं पैशाचिके [1]पदे ॥
बाह्ये वाऽभ्यन्तरे वापि गणेशस्कन्दयोर्गृहम् ।

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे ब्रह्मदेवपदादि
विधिनाम एकोनत्रिंशः पटलः ॥

ச்லோகம் - ௨௰½ ஆச்லோகம் - ககூருஅ

—:*:—

पा - 1 गृहम्

உ

சிவமயம்.

பிரஹ்மதேவ பதாதிவிதி படல சந்த்ரிகை.

அதன் பிறகு பிரமதேவர் பதமுதலானவற்றைக் கூறப் போகின்றேன். கிராமத்திலிருந்து பத்தாவதம்சமாவது ஒன்பதாவதம்சமாவது எட்டாவதம்சமாவது ஏழாவதம்சமாவது இவற்றின் புறத்திற் பைசாசபாகமாகச் செய்து அதனுள் மானுடபாகம் செய்யக் கூறப்படுகிறது. அதனுள் தேவர்களின் பாகமாகக் கூறப்படுகிறது. அதனுள் ளிருப்பது பிராம்மமென ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

ஆசாரியரானவர் கிராமத்தின் நாலாவது பாகத்தை எழுநூற்று முப்பத்தெட்டுப் பாகமாகச் செய்து அவைகளில் ஓர் பாகத்தை நாலுபக்கத்திலும் விருத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்குப் புறத்தில் மார்க்க மென அறியத்தக்கது. புறத்திலிருக்கும் பாகம் பிசாச ஸ்தான மேதான்.

ஸ்தான விபரம்.

தேவர் மானுடர்களின் பாகத்தில் நான்கு வர்ணங்களுக்கும் இருப்பிடம் இச்சிக்கப்படுகிறது. பிரம பிசாசுகளின் பாகத்தில் தேவதைகளின் இல்லிடம் இச்சிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளிகளுக்குப் பிசாசுகளின் பாகத்தில் வாசம் செய்தல் கூடாது.

ஓ பண்டிதர்களே! அவ்வாறன்றி வேறுவிதமாய்க் கூறப்படுகிறது. வர்ணங்களுக்கு வாசம் என்று கூறப்படுமளவில் பிரம பைசாசாம்சத்திலாவது பைசாச ஸ்தானத்திலாவது சோதிடர் வைத்யர்களுக்குக் கிரகத்தைச் செய்ய வேண்டும். மற்றத் தொழிவாளிகட்கு இல்லிடமாகிய வாஸ்துவானது பிசாசஸ்தானத்தில் சம்மதிக்கப்பட்டது. வைத்தியர்கட்கு கிரகம் கிராம மத்தியிலாவது புறத்திலாவது ஆகும். தேவாலயத்தின் பாரிசத்தில் பூஜகர்களுக்கு இல்லிடம் இருத்தல் வேண்டும்.

பிசாசு பாகத்தின் வெளியில் சாஸ்தா உருத்திரர் சாமுண்டி மாத்ருகைகள் ஆகும். மற்ற வாஸ்து தேவர்களுக்கு பிசாசபத ஸ்தானத்தில் பதம் ஆகும். புறத்திலாவது உட்புறத்திலாவது கணேசர் சுப்ரமண்யர்களுக்கு ஆலயமாகும்.

இருபத்தொன்பதாவது - பிரஹ்மதேவபதாதிவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—o—

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌗𑌣𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍇𑌷𑍋 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌷𑌾𑌪𑌹𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌶𑍈𑌵𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌯𑌾 ।
𑌵𑌣𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑍇𑌹𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌵𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌜𑌕𑌾 𑌅𑌪𑌿 ॥

𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌆𑌧𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌣𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌵𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌿 ।
𑌨𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌿 ॥ ௫

𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍁𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 ।
𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌮𑌥 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑌮𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌵𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌚
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌜𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌃 ॥ ௧௦

𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌶𑌾𑌸𑍁 𑌚 ।
𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌟𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌥 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑌿 𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍀𑌰𑌦𑍇𑌶𑌕𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌤𑌟𑌾𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑍂𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌾𑌪𑍀𑌕𑍂𑌪𑌤𑌟𑌾𑌕𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑍇 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌯𑍋𑌃 ॥ ௧௫

𑌹𑍀𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌕𑍇
𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌟𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿 𑌕𑌟𑌕𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯𑍌𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌹𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌭𑌾𑌕𑍍 ।
𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௦

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌗𑍃𑌹𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌃 ॥

𑌨𑍀𑌚𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌶𑍋𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௨௨   𑌆𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௯௮௦

—:*:—

உ

சிவமயம்.

கிராமாதி அங்கஸ்தான நிர்ணயவிதி படல சந்த்ரிகை.

இப்பொழுது கிராமத்தின் அங்கங்களை யடுத்துப் பிழைப்பவர்களின் ஸ்தானங்களைக் கூறப்போகின்றேன். சோதிடர், கணக்கர், வைத்தியர், அம்பட்டர், மருந்து கொடுப்பவர், விஷத்தைப் போக்குகிறவர், தொழிலாளி, தெய்வங்கொண் டாடுவோர் இவ்விதமாகக் கிராமத்தினங்கம் எண் விதமாகும்.

வைசியர், குயவர், அம்பட்டர், புஷ்பவிற்பனையால் ஜீவிப்பவர், வாத்யக்காரர், பிராணிகளால் ஜீவிப்பவர், பண்டிக்காரர், வைதேக வர்த்தகர், சேணியர், கூலி வேலைக்காரர், வண்ணார், சண்டாளர் என்கிற இப் பன்னிருவரும் அங்கத்தை யடுத்துப் பிழைப்பவர்கள்.

ஸ்தான நிர்ணயம்.

மேற்கு திக்கில் வர்த்தகருக்கு இடம். அவ்வாறன்றி கிழக்கு திக்கிலாவது ஆகும். ஈசான்ய திக்கிலாவது வடக்குத் திக்கிலாவது கிழக்குத்திக்கிலாவது குயவரிருக்குமிடம். நாவிதர்கள் அக்நிமூலையிலாவது கிழக்குத்திக்கிலாவது அவ்விரண்டு திக்கிலாவது இருக்க வேண்டும். ஈசான்யத்தில் புஷ்பவிற்கிரயக் காரர்கட்கு இடம் இந்த சாஸ்திரத்தில் இச்சிக்கப்படுகிறது. வாத்யக்காரர்களுக்கிடம் வடக்கு திக்கில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மேற்கு திக்கில் அவ்வாறன்றி வாயு திக்கில் அல்லது நிருதி திக்கில் பிராணி ஜீவனம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும்; தெற்கிலாவது வடக்கிலாவது வண்டிக்காரர்களுக்கும் இடம் இச்சிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சிவாகமத்தில் வைதேக வர்த்தகர்கட்கு வாயு திக்கில் இடம் கூறப்பட்டது. சேணியர்கட்கு இடம் தெற்கு திக்கில் இருப்புக் கூறப்படுகிறது. உயர்ந்தவருக்கு வசமாகவே யுக்தியாய் ஸ்தானத்தை சேர்க்க வேண்டும். உயர்ந்தவர்கட்கு அருகாமையிலும் தாழ்ந்தவருக்கு தூரத்திலும் இடம் இருக்க வேண்டும்,

அக்நி திக்கிலும் வாயு திக்கிலும் நூறு தண்டப் பிரமாணம் போக்கிக் கூலி வேலைக்காரர்கட்கு இருப்பிடம் இருக்க வேண்டும். வண்ணார்களுக்கு அதன் புறம்பாக இருப்பிடம் இருக்க வேண்டும். சண்டாளர்களுக்குக் கிழக்குத் திக்கிலும் விதிக்குகளிலும் செய்யத் தக்கது. சண்டாளர்களுக்குக் கொட்டாரங்களை (குரோச) எண்ணூயிரமுழ தூரத்திற்குப் புறம்பாகச் செய்ய வேண்டும்.

ஈசான்யதிக்கிலாவது வாயுதிக்கிலாவது கிழக்கிலாவது வடக்கிலாவது ஆறு முதலானவை இருந்தால் அந்நதிக்கரையில் மயானம் கூறப்படுகிறது. கிழக்கிலாவது மேற்கிலாவது வாயுவிலாவது ஈசான்யத்திலாவது அவ்வாறன்றி வடக்கிலாவது குளம் அல்லது கிணற்றை செய்விக்க வேண்டும். வேறு திக்குகளில் வர்ஜிக்க வேண்டும். தென் பாகத்தில் பசுக்களின் சாலை. அவ்வாறே வடக்குத் திக்கில் புஷ்பத்தோட்டம்.

அவ்வாறன்றி ஸமஸ்த திக்குகளிலும் நடைபாவி கிணறு குளங்கள் இருக்கலாம். வைசியர்களுக்கு இருப்பிடம் நான்கு பக்கத்திலும். சூத்திரர் தென் திசையில் இருக்க வேண்டும். இழி தொழிலையுடைய சண்டாளர் கூலி வேலைக்காரர்கட்கு இருப்பிடம், மயானத்திலும் வடக்குப் பிரதேசத்திலும் இருக்க வேண்டும்.

விருக்ஷ விசேஷம்.

விசேஷமாக கிராமத்தினங்கங்கட்கும், தேவாலயம் வீடு முதலானவைகட்கும், மார்க்கத்திற்கும், சம்சயமான மார்க்கத்திற்கும், சூன்யமாகிய பிரதேசத்திற்கும் மேற் கூறப்போகிற விருக்ஷங்களை ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

நறுவில்லி ஆல் கடகம் அத்தி கொன்றை அவ்வாறே அரசு வேம்பு கல்லால் இவற்றை ஈசான்ய முதலான எட்டுத் திக்குகளிலும் பிரதக்ஷணக் கிரமமாக விருத்தி செய்ய வேண்டும். வாஸ்துவிற்குப் புறம்பாகவே விருக்ஷங்கள் ஸ்தாபிக்கத் தக்கவை. இவை மேடையோடு கூடிய விருக்ஷங்களாக இருக்க வேண்டும். இவை விசேஷமாகக் கிராமாதிகளின் குற்றங்களைப் போக்கும்.

ஆயிரத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகமான விப்ரஸ்தானத்தில், அந்தணரின் சக்தியால் தோஷத்தை யடையமாட்டாது. மங்கள வீதிக்குப் புறத்தில் அரைக்கால் கால் அறையாக விருத்தி செய்க. இதர வர்ண வீட்டுத்தோட்டங்களால் மறைக்கப்பட்ட தேவாலயத்தை யுடையதாகவும் நான்குமுதல் நான்கைந்து தண்டமும் அதிற் பாதி பாதியுமாக அடைவிப்பித்து வீட்டிற்குத் தக்கபடி பிராகாரத்துடன் தேவாலயமானது செய்யத்தக்கது. இவ்வாறு உருத்திர சம்பந்தமான தேவர்களுக்கு ஆலயத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

முப்பதாவது – கிராமாதி அங்கஸ்தான நிர்ணயவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌬𑌾𑌧𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌿𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌵𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 ।
𑌨𑌾𑌗𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌹𑍋𑌮𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥

𑌸𑍌𑌮𑍋𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌃 ।
𑌸𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௦

𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍇 𑌨 𑌚 ॥

𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌵𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌥 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑍇 ।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨𑍇 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௫

𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌵𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑌯𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌷𑌡𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍈𑌰𑌾𑌸𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌤𑍋𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌮𑌾𑌲𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌥𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌣𑌿𑌕𑌾𑌕𑍇𑌸𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍁 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌥𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌿 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌲𑌿𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ௨௫

𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌗𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 ॥

𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌕𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍁 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾𑌦𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌸𑍁 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌦𑌿𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌲𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌕𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌵𑍋𑌦𑌙𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌘𑍋𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ।
𑌨𑌾𑌦𑍀𑌶𑌮𑌯 𑌤𑌾𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿 ॥

𑌕𑍌𑌬𑍇𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌵𑍍𑌯𑌰𑌸𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌗𑌜𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌯𑍋𑌰𑍇𑌷 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌶𑌾𑌸𑍁 𑌚 ।
𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌪𑌦𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍃𑌦𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌵𑍃𑌷𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇 𑌚 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑍇 ॥
𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌮𑍃𑌦𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑌕𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌮𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ॥

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌬𑍍𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌕𑌪𑍋𑌲𑌕𑌾𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌸𑍁 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌚 𑌭𑍇𑌰𑍀𑌂 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௩௦

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌨𑍀𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌮𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌗𑍋𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌚 𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ।

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍈𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌧𑌾𑌤𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌰𑍍𑌦𑌕𑌾𑌨𑍍
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌾𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌸𑍀𑌸𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌜𑌮𑌾𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶 ।
𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌗𑍋𑌧𑍂𑌮𑌤𑌿𑌲𑌮𑌾𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍀𑌵𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌙𑍍𑌗𑍁𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕
𑌵𑌾𑌚𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌣𑌾 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌸𑍇𑌨 𑌰𑍋𑌮𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

ஶ்ருங்கம் சாபோபம் தாம்ரம் நிர்க்ஷிதம் ச காலஜாலகம் ।
விஷ்ணுக்ராந்திர்ப்ருங்கிஶ்ரீ: ஸஹதேவீ ச தூர்வகம் ॥
கவாமேகே கவத்ராஜ்ரோஷதி: ப்ராக்க்ராந்து ந்யஸேத் ।
சந்தநாதீந் கர்பூரமஶைர்ஜாமதாஹமம் ॥ ௫௦
தத்ரக்ஷோ நாஷ்ட ஶாஸநம் நயஸேத் தர்வர்ணாதிஷ்ய க்ராஸ் ।
ஸவர்ஷாதி ஸாராந்யம் தத்திஹேஸ்ய வக்ஷ்யதே ॥
கவாமப்ரவர்ணாஜாந்து பாரஸம் வ்ருஷபம் ததா ।
விநாகம் ஹரிணம் பாரஸம் ஷேதம் ஸேஷ த
விந்யஸேத் ॥

பஸ்ய தேவஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய தஷ்டம் ஸ்யதே ந்யஸேத் ।
ஸர்வஸாராணாம் ஹிதாயார்த்ய யஜ்ஞஸர்வம் கல்பயேத் ॥
ஸ்யவம் ச பூர்ணபாத்ரம் ஸௌவர்ணம் ஸ்யதே ந்யஸேத் ।
ரஜம் ஶஜம் ஹயம் சேவ ஸாதர்யம் சாபரேவ ச ॥
க்ஷாரிகாம் ச ஸாவர்ணேந விந்யஸேத் ஸ்வபஶாகே ।
தாமரம் ச ராநவாத்தம் ச ஸஹிஷம் கோவ்ருஷபம் ॥ ௫௫
ஸௌவர்ணம் ஸ்யதே கோஷ்டே விந்யஸேத் பஶ்சாமகே ।
வ்ருஷம் ஹமபாஜம் ஜேவ பாஶ்சாத்யம் தர ஸாமிகம் ॥
ஸௌவர்ணம் ஸ்யதே ஷேஸ ஸர்வாஸ்யாதே பூர்வபேத் ।
ஸ்யாம் அஷ்டபாதஞ்சவிக்ஷம் தண்டமம் வடம் ॥
ஶமாப்யம் உஷ்ணகாஷ்டம் ச க்ருஷ்ணமோஷ ஶேஹாநபே ।
உக்ஷிணே ஸவநே கலஶம் ஸாஸாம்ய்யஷக பஸ்சிதம் ॥
பநஸ்ஜநி ஶஹஸ்ர ஸாமந்ஜா கலஶிகா ஸவேத் ।
பர்ணகீபஸபநே ஶர்ம விஷ்ராத்தவாமபே ॥
ரோஷரோநம் ஸராஹ்ய பமாஜம் த்ரவ்யரோநகம் ।
வதாஷ்டாஸ்ய தேவாஸ்ய ஸம்ஸ்தாப்யாஸ்யஜாராநா: ॥ ௬௦
பாதாஜ்யம் ஸராஹ்ய பாதாஜ்யமவியர்நாஸ் ।
கஷ்டாஜ்யமபூர்ணேந ஸிம்பேமாஷ்யா: புக்திர்தா: ॥

தஹர்யா வாஹநோத்தயாஸாவீநா வா ஸ்தாஷ்ய வா ।
ஏவம் த்ரவ்யாணி விந்யஸ்ய விதாநேயஸாநஸந்தத: ॥
வஸ்த்ரயுக்ஷேந ஸம்வேஷ்ட்ய கூர்ஷெய்யாவேஷ்ட்ய பூஜயேத் ।
ஶாஸ்வஷாக்ஷதைர்பீடபைர்நைவேத்யகாதிபி: ॥
ஹோமார்த்யஸ்து ஹஸ்தாஹ்யம் விந்யஸேத் ஸ்ருக்ஸ்ருவாதி ।
ஸூசாஸ்யா ஸமித்தைஸாயம் ஹோமகர்ம ஸமாசரேத் ॥
வஸ்த்ரஹோமஜாதீயாதிஹமிஷ்டைத ஷாதீயகை: ।
விதிநாநிஸவம் க்ருத்வா ததா த்ரவ்யாணி ஹோமயேத் ॥ ௬௫
பூர்வாஸசாம்பாஸ்யந்தூரயா: ப்ராக்ஶாதிபி: ।
ஸமிதாஜ்யசரூந் ராஜாந் ஸர்ஷபாம்ஸ் யவாம்ஸ்திலாந் ॥
ப்ரத்யேகம் ஶிவமந்த்ரேண ஶதயர்ம் தயர்கம் ।
ஶிவாத்ரஸமந்த்ராஜாமி தவர்மிகா யதாவிதி ॥
பூர்ணாஹுதிம் ததோ ஹுத்வா ஸௌஷதஞ்சம் ஶிவாணுநா ।
ஷேஶ்யாணி த்ரகாதி ஶ்ருதிபிஸ்ராஹ்யேத் ॥
ஷேஷாபம் பாஷ்சஸ்யேஶ்ய: பூஜயேத் தர்பயேத்தத: ।
ஸம்பூர்ண ஸம்ஸ்தம் க்ருத்வா உபயா ஶ்ருமந்தத: ॥
த்ரவ்யந்யாஸம் ஸமாஹ்ய ஶஹஸ்யாநகம் ।
ஜமாத்யபநம் காயர்ம் கோணேஷ்ஷுஜவோ ஸவேத் ॥ ௭௦
ராமாதிஸவர்வாஸ்தாநாம் ஶஹஸ்ராநந்தநி ஹி ।
பஹுந்யமோதே தர விவஸதி யதே தயா ॥
ஜந்தூ ச பாமே சைவ ஷோமே ச வ்யதிவீபரே ।
பாஷ்டிதே ச ஹ்ராடே ஶஹநந்தூ ச ஸ்ருஹஸதே ॥
ஸௌர்ஷதேவஶ்யஹ சாதி ராமாதள ஸ்தாபயேத்ஸாதய: ।
க்ருத்வாபத்த ததைத்ரவ நயேத்பஜஸிரோத்த: ॥
ஶிரோஜம் சாய கணர்ஜம் ஹ்ருதயஜம் பூர்வயேத் ।
ஷஷ்டஜமபூரணந்து சகவிர்ம்பாஜமாஜகம் ॥

भाजनस्य समन्तात्तु सावकाशं समन्वितम्।
तथा सूत्रा वेदिकया पद्माकारञ्च कर्णिकम्॥ ७५

गोमयालेपनं कृत्वा पुण्याहं वाचयेत्ततः।
पञ्चगव्येन संप्रोक्ष्य तन्मध्येऽष्टदले न्यसेत्॥

[illegible] सप्तधान्यं [illegible]।
[illegible]॥

स्थापयित्वा पूजयेत्तत्र वस्त्रहेमादिभिस्सह।
[illegible] द्विगुणा दक्ष्या हवेत्॥

त्रिगुणा चोत्तरा प्रोक्ता देशिकस्य तु दक्षिणा।
गोभूमिदासदास्यादि गृहोपकरणानि च॥

दापयित्वा विशेषेण देशिकं तोषयेत्ततः।
[illegible] चैव दैवज्ञं पूजयेत्ततः॥

संपूज्य स्थपतिं तत्र वस्त्राभरणकैरपि।
ध्यात्वा सहाशिषं ध्रुवं शुभमुहूर्तं समाचरेत्॥

होमाद्यैः प्राङ्मुखो हुत्वा स्थापयेदादिशैवकः।
पांसुना पूरयेद्गर्तं [illegible] नयेत्॥

सभां वा कल्पयेदूर्ध्वं बिम्बं चोपरि कल्पयेत्।
शिवादीनां च देवानां देवीनां द्वारदक्षिणे॥

स्तम्भमूले तथा पादे गर्ते गर्भं निधापयेत्।
[1]भौमस्थं भवति स्थं [illegible]॥

तस्मात्तत्र [illegible] गर्भसम्पन्निनाशकृत्।
अथवा ब्रह्मगर्भं तु ब्रह्मस्थाने निधापयेत्॥ ८५

सभाप्रपामण्डपानां [illegible] पूर्वदक्षिणे।
द्वितीयस्तम्भके द्वारदक्षिणाङ्घ्रौ तु विन्यसेत्॥

पा - 1 महीस्थं

गर्भं नाट्यसभायास्तु पूर्वस्मिन् [illegible]।
मण्डपस्तम्भमूले तु गर्भं संस्थापयेत्सुधीः॥

गेहगर्भे सभागारे द्वारस्तम्भे विधीयते।
चतुष्कागारपादे वा तस्य गर्भो विधीयते॥

[illegible] मण्डपेऽपि तथा भवेत्।
सर्वेषां मण्डपानां च गर्भस्थानं प्रकल्प्यते॥

द्वारदक्षिणपादे वा [illegible]।
[illegible] द्वारदक्षिणपार्श्वके॥ ९०

मण्डपस्तम्भमूले तु प्रथमावरणे न्यसेत्।
पादबाह्यविभागे तु गेहगर्भोपरि न्यसेत्॥

[illegible] बाह्यविभागे तु प्राकारोपरि विन्यसेत्।
[illegible]॥

जगत्युपरि वेद्यानां शिखराणां पादुकोपरि।
सर्वेषां भूमिगतं कार्यं सर्वसिद्धिकराय च॥

[illegible] च गृहक्षते।
दक्षिणे [illegible] सौम्ये तु [illegible]॥

द्वारपूर्वदक्षिणस्तम्भमूले वापि विधीयते।
परिवारालयानां तु [illegible] समाचरेत्॥ ९५

शालानां तु चतुष्कोणे [illegible]।
[illegible] द्वितीयके॥

प्रथमावरणे वापि द्वितीयावरणे न्यसेत्।
स्थित्वा बहिर्बहिः प्रोक्ष्य [illegible] विकल्प्य च॥

[illegible] गर्भं वास्तुमध्ये प्रयोजयेत्।
[illegible] मण्डपे चैव [illegible] पूर्वदक्षिणे॥

गोपुराणां च सर्वेषां पूर्वस्य पूर्वदक्षिणे।
[illegible] नैरृतिके॥

தத்ர்யங்காநாம் ச ஸர்வேஷாம் பாதமூலே நிவேசயேத் ।
அதவா மத்யபித்தௌ ஸ்யாத் த்வாரஸ்யைவ து மத்யமே ॥ ௧௦௦

வாஸஸ்ய பஞ்சஸ்தாநாநி சாலாஸு ச க்ருஹேஷு ச ।
வாபீகூபே தடாகாதௌ தீர்க்கிகாஸேதுபந்தநே ॥

கர்ப்பம் சைத்யத்ருமாதௌ ச பூர்வஸ்யாம் பாய விந்யஸேத் ।
வாஸ்துபூஜா ச ஹோமஞ்ச கர்ப்பந்யாஸே விதீயதே ॥

கோபுரம் பரிவாரஞ்ச முக்யவாஸ்துநிரீக்ஷணம் ।
மண்டபாநாம் மூலம் சாலே ஸர்வஸ்மிந் பரிகீர்த்திதம் ॥

ஸித்த்வஸ்யாஸநே ச பாஷாணே பஹிஸ்ஸர்வத்ர துஷ்டயம் ।
அநுக்தஸ்தாநகே நீசா கர்ப்பம் ஸர்வத்ர நிக்ஷிபேத் ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே கர்ப்பந்யாஸ
விதிர்நாம ஏகத்ரிம்சத்தம: படல: ॥

ச்லோகம் - ௧௦௪ ஆச்லோகம் - ௨௦௮௪

௨

சிவமயம்.

கர்ப்பந்யாஸவிதி படல சந்த்ரிகை.

கிராம முதலானவைகட்கும் வீடுகட்கும் கர்ப்பந்யாஸ விதியைக் கூறப்போகின்றேன்.

கர்ப்பந்யாச பலன்.

கர்ப்ப நியாசத்தோடு கூடினவிடம் சமஸ்த சம்பத்தையும் கொடுப்பதாக ஆகும். ஆகையாற் புத்திமான் சமஸ்த முயற்சியுடன் கர்ப்பந்யாசத்தை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

உத்தமாதிபலன்.

தேவதையின் ஸ்தாபனத்திற்கு முன் ஸ்தாபிப்பது உத்தமம். தேவதா ஸ்தாபனத்தின் முடிவில் ஸ்தாபிப்பது மத்திமம். கிராம

விந்யாசம் முதல் ஒரு வருஷத்திற்கு மேற்பட்ட காலத்தில் கிராமாதிகளின் ஸ்தாபனம் அதமமாகக் கூறப்பட்டது.

கர்ப்பந்யாச காலம்.

அடியிற் கூறப்பட்ட சுபகாலத்தில் விசேஷமாக சுக்கில பக்ஷத்திற் கர்ப்பநியாசம் செய்க. கிராமாதிகட்கு இரவில் கர்ப்ப நியாசம் ஆகும். கிரகத்திற்குப் பகலில் ஆகும். தசமியோடு கூடின பகலில் கிராமத்தின் கர்ப்பத்தை விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். மானுடர்களுச்கு இரவில் ந்யாசஞ் செய்ய வேண்டும் தேவர்கட்குப் பகலில் ந்யாசஞ் செய்ய வேண்டும்.

பேழை செய்யும் விபரம்.

மனைவியைக் கர்ப்பிணியாகச் செய்வதற்காவது, சுகப்ரசவதாவதற்காவது அப்போது பண்டிதன் பொன்னினுல் அல்லது மாம்பரத்தினுல் பேழையைச் செய்விக்க வேண்டும். நான்கு அங்குலமுதல் ஒவ்வோரங்குலம் விருத்தி செய்வதால் இருபத்தினுன்கு அங்குலம் அகலம் நிகளம் கூறப்பட்டது. அதிற்பாதி உயரம் இருத்தல் வேண்டும். முக்காற் பாகமாவது அல்லது அதற்குச் சமமாகவாவது இருக்கலாம். ஸ்தூபியின் உயரம் முக்காற்பாகம் இருக்க வேண்டும். மேற் கூறையினுடைய உயரமானது ஓர் பாகத்தோடு கூடினதாகவாவது, இரண்டு பாகமாவது, ஐந்து பாகத்தில் இரண்டு பாகத்தை யுடையதாகவாவது இருக்க வேண்டும். ஓர் யவை முதலாக பாதிபாதியவையாய் விருத்தி செய்து, சுவர்களின் கனமானது ஐந்தரை யவைதான்யப் பிரமாணம் செய்ய வேண்டியது. வீட்டின் ஓரறையின் விருத்தியானது அதிற்பாதி இருத்தல் வேண்டும். மூன்று பாகமாவது ஸமஸ்தமுமாவது நாலிலோர் பாகமாவது எட்டிலோரம்சமாவது உயரத்தாலும் கனத்தாலும் இருக்க வேண்டும்.

கிரகங்கட்குப் பேழை ஐந்தங்குலமானது கூறப்பட்டது, அதிகம் கூடாது. உத்தமாசிரியர் விருத்தக்கிருத்தியாகவாவது, நாற்சதுரமாகவாவது, இருபத்தைந்தரை (அரை-கோஷ்டம்) யோடு கூடினதாவது, ஒன்பதரையோடு கூடினதாவது செய்ய வேண்டும். சிலாமயமான பாத்திரமாவது அரை யவைதானியப் பிரமாணத்தாலும், அது கொண்ட அங்குலத்தாலும் புத்திமானுனவன் பாதி கனத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

பேழை ஸ்தாபிக்கும் விபரம்.

சங்கு பாத்திரத்திலாவது அவ்வாறன்றிக் கரண்டகத்திலாவது ஸ்வல்பமாகவும் விஸ்தாரமாகவும் இருக்கிற பாத்திரத்தில் தாது முத

லானவற்றையும் மணிகளையும் அந்தந்த தேவஸ்தானத்தின் உற்பத்தியை யறிந்து அவ்வவற்றைப் புதைக்க வேண்டும். புத்திமானுன வன் இவ்வாறறிந்து கர்ப்பஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

கர்ப்பஸ்தாபனத்திற்குப் பேழையைத் தேர்த்து, வெளியிலிருக்கும் அழுக்கைப் புளியோடு கூடின ஜலத்தினுல் சோதித்துப் பஞ்சகவ்யத்தினுல் நன்ருகப் புரோக்ஷித்து பிறகு புண்யாகவாசத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

ஷீ அங்குரார்ப்பண முதலியவை.

பண்டிதனுனவன் சுபகரமாகிய அங்குரார்ப்பண கிருத்தியத்தை விதியுடன் செய்ய வேண்டும். கர்ப்பஸ்தானத்திலாவது கிரகத்திலாவது கிராமத்திலாவது கர்ப்பாதிவாசத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

மண்டபம்.

ஆலயத்திற்கு வடதிசையிலாவது கிழக்குத்திசையிலாவது மற்றத்திக்குகளின் ஸ்தானத்திலாவது நூற்றுப்பத்து முழங்களால் மண்டபத்தை விஸ்தாரமாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில் அதன் மூன்றுபாகத்தி லோர் பாகத்தால் ஒட்டைஜாண் உயரம் மேடையைச் செய்ய வேண்டும். அந்த வேதிகையில் நான்கு திசைகளிலும் வெவ்வேருக முழப் பிரமாணமுள்ளதும் நான்கு கோணமுள்ளதுமான குண்டங்களாவது, திரிகோணமுள்ள குண்டங்களாவது, அவ்வாறன்றி கிழக்குத் திசையில் ஓர் குண்டமாவது இருக்க வேண்டும்.

பிறகு மண்டபத்தை அஸ்மானகிரி துவஜம் இவைகளோடு கூடினதாகவும், தர்ப்பமாலைகளாற் சூழப்பட்டதாகவும், புஷ்பமாலைகளோடு கூடினதாகவும், த்வார தோரணங்களோடு கூடினதாகவும், சுபகரமான அங்குரார்ப்பணத்தோடு கூடினதாகவும், பெரிதாகிய தாமரை புஷ்பத்தால் சூழப்பட்டதாகவும் இவ்வாறு அலங்கரிப்பித்து மீட்டும் புண்ணியாகவாசனத்தைச்செய்ய வேண்டும்.

பேழை ஸ்தாபனக் கிரியாவிபரம்.

ஆசாரியர் அவ்விடத்தில் அந்தத் தினத்திற்கு முன்பாக மூன்று தினம் பிராமணர்களைப் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். பிறகு பதக்கு நெல்லுகளாலும் அமுதுகளாலும் (அரிசி) எள்ளுகளாலும் மேடையைச் செய்து, கர்ணிகையின் தாதுகளுடன் கூடின தாமரை இதழை எட்டுத்திக்கினு மடைந்ததா யெழுதி, தர்ப்பங்களைப் பரப்பி மேடையைப் பூஜித்தல் வேண்டும்,

பிறகு பசுவின் சாணத்தால் மெழுகப்பட்டதாயும் சுபகரமாயும் அரிசிமாவால் சித்திரிக்கப்பட்ட வேதிகையின் மேற்றப் பாகத்தில்

நான்கு பக்கத்திலும் நாற்கோணமா யிருக்கிற பூமியை ஏழு த்வீபங்களோடு கூடினதாகவும், ஏழு சமுத்திரங்களோடு கூடினதாகவும், அஷ்டமலைகளோடும் அஷ்ட திக்கு கஜங்களோடும் கூடினதாகவும், படத்துடன் கூடிய அஷ்ட நாகங்களுடனும் புவனத்துவாவின் கிரமத்தோடும் கூடினதாகவும், வெள்ளைக்கடல் நுரைப் பொடியால் கோலமிட்டுப் பேழையைப் பஞ்சகவ்யங்களாற் சுத்திசெய்து ஸ்தாபித்துச் சித்திரவர்ணமாகிய மண்டலத்தில், ஆசாரியரானவர் வஸ்திரங்களாலும் ஐந்தவயவங்களிலும் பூஷணங்களாலும் நன்ருக அலங்கரிக்கப்பட்டுச் சகளீகரணம் செய்யப்பட்ட தேகத்தையுடையவராய்ச் சந்தனங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவராய்க் கிழக்கு முகமானவராய் நியமனமுள்ளவராய் அக்ஷரங்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பேழைக்கு அக்ஷர நியாசம்.

நடுக்கோஷ்டத்தில் பிரணவத்தை நாதபிந்துக்களோடு கூடினதாக நியாசம் செய்ய வேண்டும். கிழக்கு முதலான எட்டுக் கோணங்களிலும் ய காரம் முதல் ஹ கார முடிவாக விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். அகாரமுதல் விசர்க்க முடிவாய் வெளிக்கோணங்களில் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

சிவத்தியானம்.

மூன்று கண்களை யுடையவராயும், நான்கு புஜங்களை யுடையவராயும், வரதாபயக் கைகளையுடையவராயும், சூலம் கல்லுளியைத் தரித்தவராயும், சாந்தமூர்த்தியாயும், சடையிற் சந்திரனுல் புஷிக்கப்பட்டவராயும் தியானித்து பிறகு திரவியங்களை நியாசிக்க வேண்டும்.

மிருத்திகை நியாசம்.

கிழக்கு முகமாகவாவது வடக்கு முகமாகவாவது இருந்துக்கொண்டு மண் முதலானவற்றை விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். உள்ளாவரணத்தில் கிழக்குத் திசையில் சமுத்திரத்தின் மண்ணை நியாசிக்க வேண்டும். பிறகு ஆற்றின் மண், குளத்தின் மண், தர்ப்பையின் கீழிருக்கு மண், நண்டுவளை மண், புற்றுமண், எருதுக்கோட்டினுல் கிளறிய மண், யானைத்தந்தத்தாற் கிளறிய மண் இந்த மண்களை முறையாக நியாசிக்க வேண்டும். கிழக்கு முதலான திக்குகளின் கிரமமாக எட்டுத்திக்குகளிலும் எட்டு மண்களைச் சேர்த்து, அந்த ஸமஸ்தமான எட்டுவித மண்களை பிரம்மபதத்தில் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு ஐந்து மிருத்துக்களையாவது முறையாக விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். எருதின் கொம்பு, யானையின் தந்தம், தர்ப்பை

யடி, ஜலத்தின் மத்தியம் ஆற்றங்கரை என்னும் இவ்வைந்தின் மண்களையும் திக்குகளின் மத்தியில் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

மூலவர்க்க நியாசம்.

தாமரை நெய்தல் செங்கழுநீர் இவற்றின் கிழங்குகளும், ஆம்பற் கிழங்குகளும், செந்தாமரை வெண்டாமரை திராக்ஷை அவ்வாறே கருநெய்தற் புஷ்பம் இவற்றின் கிழங்குகளும் அந்த ஆவரணத்திலேயே மத்திமமாகிய சர்வலோகபாலர்களின் மண்டலத்தில் கிரமமாக விந்யசிக்க வேண்டும்.

அதற்குப் புறத்தில் அஷ்டமங்கலமாகும்.

லக்ஷிமியின் பதுமை, பூர்ணகும்பம், பேரி, கண்ணாடி, இரண்டு மத்ஸியம் போன்ற அடையாளம், அங்குசம், சங்கு, சிங்கம் ஆகியவற்றை இந்திரன் முதலான திக்குகளில் முறையாக இந்திர மந்திரம் முதலானவற்றால் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

நவரத்ன நியாசம்.

வஜ்ரம் பவழம் நீலம் இந்திர நீலம் முத்து புஷ்பராகம், சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட பத்மராகம் வைடூரியம் இவற்றை ஜ்வலிக்கிற சக்தியுள்ள பரமசிவத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு நியாசம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறன்றி பஞ்சரத்தினங்களை முறையாக விந்யாசம் செய்யலாம். மாணிக்கத்தையும் இந்திரநீலத்தையும் வைடூரியத்தையும் பவழத்தையும் முத்தையும், நடுவிலும் நான்கு திக்குகளிலும் பஞ்சபிரம்ம மந்திரங்களை ஸ்மரித்துக் கொண்டு நியாசம் செய்க.

தாதுவர்க்க நியாசம்.

அரிதளம் சிலாசத்து தாளகம் பாதரசங்களையும், ஏலம் வால்மிளகு, ச்ருங்க மென்னும் திருநாற்பாலைகளையும், தைர்ய வீரிய சொரூபமாகிய மலையிலுண்டான தாது விசேஷங்களையும் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

சக்திதியானம்.

பொன்மயமாகவும் சிவந்த வர்ணமாகவும் அளவிடக் கூடாத படத்தை யுடையதாகவும் ஆனந்தத்தோடு கூடிய உயர்ந்த தொனியுள்ள சர்ப்பங்களைச் சாத்திரத்திற் கூறப்பட்ட மத்திய பாகத்தில் ஸமஸ்தமான தேக சக்தியையும் ஸ்மரித்துக்கொண்டு நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

தான்ய நியாசம்.

வெளியாவரணத்திலும் திக்குகளிலும் மத்தியபாகங்களிலும் நெல் கோதுமை எள்ளு உளுந்து இவை முதலான பதினாறு விதை

தானியங்களையும், பிரதக்ஷிணமாக பயறு தான்யத்தையும் யவை செந்நெல் சாமை யிவற்றை மத்தியிலும் அமைத்து, ஸமஸ்தமாகிய திருப்திஸ்வருபங்களாகிய இவற்றை லோகபாலர்களின் வாசகங்களாகிய மந்திரங்களால் நியாசிக்க வேண்டும்.

உலோக நியாசம் மூலிகா நியாசம்.

பொன்மய சம்பா, வெள்ளி நெல்லு, தகரத்தின் வரகு, காரீயத்தின் ஜடாமாஞ்சி புஷ்பம், எழுகுமயமான எள்ளு, இரும்புமயமான பயறு, செம்பின் அடையாளமான கொள்ளு, விஷ்ணுகிராந்தி, திரிசூலீ, கற்றாழைமடல், மருக்காரை, நாயுருவி, ஒரிதழ்த்தாமரை இந்த மூலிகைகளைக் கிழக்கு முதலாக வரிசையாய் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

அஷ்டகந்த நியாசம்.

சந்தனம் அகில் கற்பூரம் லவங்கம் ஏலக்காய் தக்கோலத்துடன் அஷ்டகந்தங்களை கிழக்கு முதலான திக்குகளில் முறையாக நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

ஆயுத நியாசம்.

ஸமஸ்த தேவர்கட்கும் சாமானியமாகிய அடையாளங்களால் அவரவர் ஆயுதம் கூறப்படுகிறது. சிவசம்பந்தத்தில் கபாலம் சூலம் கட்வாங்கம் கோடலி விருஷபம் அவ்வாறே பிநாகம் (வில்லு) மான் சுவர்ணமயமான பாசம் இவற்றை விந்யசிக்க வேண்டும். தேவர்களின் அஸ்திரங்களை நடுப்பாகத்தில் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிராம்மண நியாசம்.

மத்தியில் அந்தணர் பாகத்தில், அநுகூலத்திற்ாக யஞ்ஞோபவீதம் கமண்டலம், பிரணவாகிருதியும் சுவர்ணமயமாயுமுள்ள ஸ்ருவம் விந்யசிக்க வேண்டும்.

க்ஷத்ரிய நியாசம்.

தேர் யானை குதிரை புலி வில்லு, சுவர்ணமயமான கத்தி இவற்றை அரசனுடைய பிரதேசத்தில் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

வைச்ய நியாசம்.

தராசு படி எருமை, சுவர்ணமயமான பசு, இரண்டு எருதி இவற்றை நடுவரையில் வைசிய பாகத்தில் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

சூத்திர நியாசம்.

இடபம், இரண்டு கலப்பை, இரண்டு மத்ஸியம், பொன்மயமான நெல் தானியம் இவற்றை நடுப்பாகத்தில் சூத்திர ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும்.

பாகசாலா நியாசம்.

ஸ்தாலி பாத்திரத்தையும் அதன் மேல்மூடித் தட்டையும்' துடுப்பையும் அரிசியையும் கடத்தையும் (பதக்கு அளவுள்ள பாண்டம்) களமென்று பிரசித்தமான விறகுக் கட்டையும், கறுப்பு சிவப்பு வர்ணமான பாகசாலையில் வைக்க வேண்டும்.

கிரக நியாசம்.

தெற்குக் கிரகத்தில் புதிதாகிய நெல்லினாலும் ஜலத்தாலும் பூரிக்கப்பட்டதா யிருக்கிற கும்பம் இருக்க வேண்டும். தனகிரகத்தில் கர்ப்பந்யாசம் செய்ய வேண்டும். திறவுகோலானது பூட்டு தாழ்ப்பாளோடு கூடினதாக இருக்க வேண்டும்.

கட்டில் தீபம் படுக்கை இவற்றையுடைய சுசாலயமும் கர்ப்ப நியாசத்திற்குரியதாக அறியத்தக்கது.

திரவியப் பிரமாணமும் ஸ்தாபன விசேஷமும்.

உளுந்து பிரமாணம் முதல் ஒரு பலம் வரை திரவியத்தினளவாகும். நாற்கால் ஐந்துக்களும் தேவர்களும் உட்பக்கம் முகத்தையுடையவர்களாக ஸ்தாபிக்கத் தக்கவர்கள். காலங்குலம் ஆரம்பித்து காற்காலங்குலமாக விருத்தி செய்து எட்டங்குலப் பிரமாணத்தினால் பிம்பங்களி னுனி கூறப்பட்டது. வாகனத்தி னுயரங்கள் தாழ்ந்திருந்தாலும் உயர்ந்திருந்தாலும் அந்த எட்டங்குலத்திற் பாதி இருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு திரவியங்களை விந்யாசம் செய்து ஈசான மந்திரத்தால் மறைத்து இரண்டு வஸ்த்திரத்தால் சுற்றித் தர்பங்களாலும் சுற்றிப் பூஜிக்க வேண்டும். சந்தனம் புஷ்பம் அக்ஷதைகளாலும் தூப தீப நைவேத்திய முதலானவைகளாலும் பூஜித்துப் பேழையையெடுத்து இரண்டு கரங்களால் மேடையின் பேரில் விந்யசிக்க வேண்டும்.

ஹோம கர்மம்.

ஆசாரியர், வஸ்திரம் பொன் மோதிரம் முதலானவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாயும் மேல்வஸ்திரத்தோடு கூடினவர்களாயு முள்ள மூர்த்திபர்களோடு ஹோமகர்மத்தைச் செய்ய வேண்டும். விதிப்படி அக்நிமுகத்தைச் செய்து பிறகு திரவியங்களை ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

பலாசு அத்தி அரசு ஆல் இவை கிழக்கு முதலான திக்குகளில் நியாசிக்க. சமுத்துகளையும் நெய் அவிசுகளையும் பொரிகளையும் கடுகுகளையும் யவதானியங்களையும் எள்ளுகளையும் வெவ்வேறாக சிவமந்திரத்தால் நூறு முறையாவது ஐம்பது முறையாவது அதிற் பாதியாவது ஹோமம் செய்க. சிவமந்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பத்திலோர் பங்கு அங்கமந்திரங்கட்கும் திருப்தி செய்து, பிறகு விதிப்படிச் சிவமந்திரத்தினால் வௌஷட் முடிவாகப் பூர்ணாகுதியைச் செய்து, ஈச்வராதிகளுடன் கூட மூன்று தத்துவங்களையும் மூர்த்திகளின் அதிபதிகளையும் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

பேழையைப் புஷ்பம் சந்தன முதலானவற்றால் பூஜிக்க வேண்டும். சம்பத்து மந்திரமாகிய இலக்குமி பீஜத்தால் சம்ஸ்காரம் செய்து, பத்துமுறை மூலமந்திரத்தால் திரவிய நியாசம் ஆரம்பித்துக் கர்ப்பஸ்தாபனம் வரை, ருக்கு முதலான மூன்றுவேத அத்தியயநம் செய்யத்தக்கது. மூலைகளில் அஸ்திர மந்திர ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

கர்ப்பஸ்தாபன ஸ்தானங்கள்.

கிராம முதலான ஸமஸ்த வாஸ்துகட்கும் இந்தக் கர்ப்ப ஸ்தாபனங்களைச் செய்தல் வேண்டும். புத்திமானானவன், பிரமதேவர் அரியமர் விவஸ்வரின் பாகத்திலும் அவ்வாறே யமர் இந்திரர் வருணர் சோமர் பிருதிவீதரர் புஷ்பதந்தர் பல்லாடர் மஹேந்திரர் கிரகக்ஷதர் சௌம்யர் பாகத்திலும், தேவக்கிரகம் கிராமம் முதலானவற்றில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

ஸ்தாபன மந்திரம், பேழை ஸ்பான இடப்பிரமாணம் முதலியன.

பிறகு சிரோமந்திராந்தமாகவாவது கர்ணமந்திராந்தமாகவாவது இருதய மந்திராந்தமாகவாவது கற்பிக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் சிறங்கை பிரமாணத்தாற் பள்ளம் வெட்ட வேண்டும். பாத்திரத்திற்கு நான்கு பக்கத்திலும் ஆறங்குலப் பிரமாண முதல் இருபத்துநான்கு அங்குலப் பிரமாணம் வரை மத்தியி லிடைவெளியுடன் கல்லினாலாவது செங்கல்லினாலாவது பேழைப் பிரமாணமாகப் பள்ளத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு பசுவின் சாணத்தால் மெழுகி புண்ணியாகவாசனம் செய்ய வேண்டும். பஞ்ச கவ்வியத்தாற் புரோக்ஷித்து அதன் நடுவில் எட்டு மிருத்துக்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

சேஷர் நாகரின் ஊர்த்துவ பூமிகளில் எட்டுத்வீபங்களோடு கூடினதாயும், திக்கஜங்களோடும், பர்வதங்களோடும் கூடினதாயுமுள்ள பூமியைக் கந்தபுஷ்ப முதலானவற்றால் பூஜிக்க வேண்டும்,

தக்ஷிணை.

அவ்விடத்தில் ஆசாரியரை வஸ்திரம் சொர்ண மோதிரம் முதலான ஆபரணங்களால் பூஜிக்க வேண்டும். ஆசாரியருக்கு தக்ஷிணையோவென்றுல் ஐந்து வராகன் அதமமாகவும், பத்து வராகன் மத்திமமாகவும், பதினைந்து வராகன் உத்தமமாகவும் கூறப்பட்டது. பசு பூமி தாசர் தான்ய முதலான கிரகத்திற்கு வேண்டிய சாமக்கிரியைகளை விசேஷமாகக் கொடுப்பித்துப் பிறகு ஆசாரியரைச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டும்.

பிறகு அத்யயனம் செய்தவர்களையும், மூர்த்தியதிபதியாக ஜபித்தவர்களையும், சோதிடரையும் பூஜிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திற் சிற்பியை வஸ்திராபரணங்களாற் சந்தோஷிப்பித்துச் சதாசிவ மூர்த்தி யுருவத்தைத் தியானித்து மூலமந்திரத்தை யுச்சரிக்க வேண்டும்.

பேழை ஸ்தாபனம்.

ஆதிசைவர், பேழையைக் கிழக்கு முகமாக யிருந்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும். புழுதினுல் பள்ளத்தை நிறைத்தல் வேண்டும். மிகவும் லக்ஷணமாகவும் கெட்டியாகவும் கெட்டனை செய்ய வேண்டும். அதன்மேற் சபையையாவது கற்பித்தல் வேண்டும். அல்லது மேலான பிம்பத்தையாவது செய்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

பரமசிவமுதலான தேவர்கட்கும் தேவிகட்கும் துவாரத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் தூணடியிலாவது அவ்வாறே சந்திகளிலாவது பள்ளஞ் செய்து கர்ப்பநியாசம் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

ஹோமம் செய்கிற தூணை யுடைத்தான ஸ்தம்பத்திலே பாதாவரணம் கூர்ச்சாவரணம் என்னும் ஸ்தான விசேஷத்தின் அடியில் அதைப் பார்க்கிலும் மிகவும் மேடாகவும் பள்ளமாகவும் கர்ப்பநியாசம் சம்பத்தை நாசம் செய்யும். அவ்வாறன்றி பிரமகர்ப்பத்தை பிரம ஸ்தானத்தில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். சபை தண்ணீர்பந்தல் மண்டபம் இவைகளுக்கு, கர்ணசூத்திரத்தின் பாதத்திலாவது பிரதக்ஷிணத்திலாவது இரட்டைத்தூண்களிலாவது துவாரத்திற்குத் தெற்குப் பாகத்திலாவது கர்ப்பநியாசம் செய்யலாம்.

புத்திமானுனவன், நாட்டிய சபையிலாயின் பந்தல் முதலான பாகத்திற்கு முனையில் கர்ப்பத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும், அல்லது அலங்கரிக்கப்பட்ட தூணடியிலாவது கர்ப்பஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். வீட்டின் கர்ப்பத்திலும் சபையின் கர்ப்பத்திலும் துவார ஸ்தம்பம் விதிக்கப்படுகின்றது. சிரசின் உருவம் போன்ற பாகத்தில் அவைகட்குக் கர்ப்பம் விதிக்கப்படுகின்றது. துலாபார அபிஷேகத்

திற்காக மண்டபமும் அவ்வாறிருத்தல் வேண்டும். சகலமான மண்டபங்கட்கும் கர்ப்பஸ்தாபனம் சொல்லப்படுகிறது. துவாரத்திற்குத் தென்பக்கத்திலாவது இடது தூணிலாவது அவ்வாறன்றி முற்றத்திலாவது, முன்கூறப்பட்ட கர்ணசூத்திரத்தின் பாகத்திலாவது, துவாரத்திற்குத் தென்பாக சந்தியிலாவது, மண்டப ஸ்தம்பத்தினடியிலாவது முதலாவரணத்திலாவது நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

நாலிலொருபாகம் அஸ்திவார மிடப்பட்ட உப்பரிகையிலோ வெனில் வீட்டின் கர்ப்பத்தின்பேரில் விந்யசிக்க வேண்டும். அதற்கெதிராகக் கட்டப்பட்ட உப்பரிகையிலோ வெனில் ஆவரணத்தின் மேல் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். அந்தணர்கட்கு ஆவரணத்தின் மேலும், அரசர்கட்கு ஆம்பற் புஷ்பத்தின் மீதும் வைசியர்கட்குப் பூமியின் மீதும் சூத்திரர்கட்குப் பாதக்குறட்டின் மீதும் நியாசம் செய்ய வேண்டும். யாவருக்கும் சமஸ்த காரிய சித்திக்காக பூமியிலும் புஷ்பதந்தர் பல்லாடர் மகேந்திரர் கிரகக்ஷதரிடத்தில் வலது பாகத்தில் சுவரில் நேத்ராகிருதியாக செய்த ரந்திரத்தில் வடக்கு முதலான நான்கு கிரகங்களிலாவது துவாரப் பிரதக்ஷிணத் தூணினிசைப்பிலாவாது கர்ப்பநியாசம் விதிக்கப்படுகின்றது.

பரிவார தேவதைகளின் ஆலயங்கட்கும் மூலஸ்தானத்தின் கிருத்தியத்தைச் செய்ய வேண்டும். சாலைகளின் நான்கு மூலைகளிலோ வெனின் இஷ்டமான இடத்தில் கிரகிக்கலாம். மாலையைப் போன்ற பிரகாரமாயின் முதலாவரணத்திலாவது இரண்டாவதாவரணத்திலாவது இரட்டிப்பான மூலைத் தூணில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். வெளியே இருந்து புறம்பாக நான்கு பக்கத்திலும் பார்த்து, இடது வலது பாகங்களை விகற்பித்து மாற்றி, அகத்திலும் புறத்திலும் முகத்தையுடையதான கர்ப்பத்தை வாஸ்துவின் மத்தியில் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

ஆலயத்திலும் மண்டபத்திலும் வெளிவருவதற்கு வலது பாகத்திலும், சமஸ்தமான கோபுரங்கட்கு உட்பிரவேசத்திற்கு வலது பக்கத்திலும், ஸ்வாதி யென்று பிரசித்தமான நாட்டிய ஸ்தானமில்லாத சாலைகளின் நெத்ராகிருதியாகச் செய்யப்பட்ட சுவற்றிற்கும், அதனேடு கூடின ஸமஸ்த ஸ்தலத்திற்கும் அடிப்பாகத்திலும் கர்ப்ப நியாசம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறன்றி நடுச்சுவரிலாவது துவாரத்தின் இடது பாகத்திலாவது அவ்வாறன்றி நடுப்பாகத்திலாவது செய்யக் கூடும்.

கர்ப்பத்தின் வாசத்திற்கு ஐந்து ஸ்தானங்கள். அவை யாவையெனின் சாலைகளிலும் கிரகங்களிலும் நடைபாவி கிணறு குளம் முதலானவை. துரவு அணைக்கட்டு இவற்றிலும், கர்ப்ப நியாசம்

செய்ய வேண்டுமாயின் அதன் வடபாகத்திலாவது அவ்வாறன்றி கிழக்குத்திக்கிலாவது விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து பூஜை ஹோமம் இவை கர்ப்ப நியாசத்தில் விதிக்கப் படுகிறது. கோபுரமும் பரிவாராலயமும் மூலஸ்தான வாஸ்துவிற்குப் பார்வையாக இருக்க வேண்டும். மண்டபங்கட்கு முகம் சுவரின் விஸ்தாரத்தில் எட்டிலோர் பாகமும், புறம்பான பாகத்தில் நாலிலோர்பாகமும் சமஸ்த சாத்திரத்திலும் கூறப்பட்டது. உள்ளாக மூன்றடி மத்தியில் தள்ளி கிர்பத்தை நன்றாக நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

முப்பத்தோராவது - கர்ப்பந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

வாஸ்துசாந்திவிதி:

[illegible]

[illegible] ௧௦

[illegible] ௧௫

[illegible] ௨௦

पक्वेष्टकाशिलाद्याभिर्दृषद्भिः कल्पयेदवधि ।
विस्तारसप्तभागांश्यं [illegible] कारयेद्भित्तिम् ॥
[illegible] यथाकारं तथैव तत्प्रमाणतः ।
[illegible] षड्वृत्तं वा त्रिपादाङ्घ्रिसंयुतम् ॥
[illegible] तु विस्तारपीठं वा यथोक्तं स्मृतम् ।
इष्टकाभिः शिलाभिः [illegible] स्थापयेत्तथा ॥
[illegible] न कर्तव्यः पादमेकाङ्गुलं नहि ।
प्रागेव कल्पयेत्तत्र विधिना [illegible] ॥
[illegible] कर्तव्यं [illegible] ।
[illegible] हस्तावसानं [illegible] ॥ २५

विस्तारस्यांशसंयुक्तं [illegible] वा ।
[illegible] संयुक्तं [illegible] ॥
[illegible] संयुक्तं [illegible] तु ।
[illegible] कल्पयेत्तत्र [illegible] ॥
[illegible] तु विस्तार [illegible] ।
[illegible] कल्पयेत् ॥
[illegible] कल्पयेत् ।
[illegible] ॥
[illegible] पूर्ववत् [illegible] ।
[illegible] कल्पयेत् ॥ ३०
[illegible] ।
[illegible] संयुताम् ।
[illegible] देशिकः ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

प्रायश्चित्तविधिपटलः

[illegible] वा [illegible] ।
[illegible] वा [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] वा ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] देशिकः ।
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ४०
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible]
संयुतम् ।
[illegible] ॥ ४५

शिवकुम्भं न्यसेत्तस्य मूर्ध्नि देशे तु वर्धना ।
वर्धनीं वामतः स्थाप्य [illegible] ॥
शिवमन्त्रं न्यसेज्ज्ञात्वा देवदेवं सदाशिवम् ।
[illegible] पूजयेन्मूलमन्त्रतः ॥
पूजयेत्तु [illegible] वर्धनीं तु [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௦

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] मूर्तिपैः सह ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
मूर्तिपानां [illegible] ॥ ௫௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

समिदाज्यान्नलाजैश्च तिलैर्होमं समाचरेत् ।
सहस्रं वा तदर्धं वा शतमष्टोत्तरं तु वा ॥
पूर्णाहुतिं ततः कुर्याद्वौषडन्तेन मन्त्रतः ।
[illegible] दिक्षु ब्रह्माणि कल्पयेत् ॥
विदिक्षु हृदयादीनि [illegible] सममेव वा ।
पूर्णाहुतिं ततः कुर्याच्च वौषडन्तेन मन्त्रतः ॥
1[illegible] न्यस्य मूर्तिमूर्तीश्वरानपि ।
[illegible] तु विन्यस्य वह्नावावाह्य होमयेत् ॥
पूर्णाहुतिं ततो दद्यान्नयेद्रात्रिं च [illegible] ।
अपरे दिवसे [illegible] मूर्तिपैः सह ॥
सकलीकृतदेहस्तु [illegible] यजेत् ।
सम्पूज्य देवकुम्भांस्तु [illegible] ॥
[illegible] ब्रह्मादीन् [illegible] यजेत् ।
पूर्णाहुतिं ततो दत्वा मन्त्रानावाह्य तर्पयेत् ॥
प्रायश्चित्त[illegible] होमं सम्यक् समाचरेत् ।
अघोरेण शतं हुत्वा जपादेर्दुरितक्षये ॥ ௬௫
पूर्णाहुतिं ततः कुर्याद्देशिको

मूर्तिपैः सह ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

पा - 1 [illegible]

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 [illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
[illegible] 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௦

[illegible] 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇[illegible] 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵[illegible] ॥

[illegible] 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 [illegible] ।
[illegible] 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌨𑌾𑌨𑌾[illegible] ॥

[illegible] 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

[illegible] 𑌯𑌾𑌗𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 ॥ ௭௫

[illegible] 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌹 ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] 𑌤𑍁 [illegible] ।
[illegible] 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌂 [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌚 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௦

[illegible] 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌦𑌦𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌚 [illegible] ॥

𑌨𑌯𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑍀𑌲𑌨𑌂 [illegible]𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
[illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

[illegible] 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌾 [illegible] 𑌕𑌾𑌲𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
[illegible] 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
[illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾[illegible] ॥

[illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
[illegible] 𑌤𑍁 [illegible] 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ॥

[illegible] 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 [illegible] 𑌸𑌹 ।
[illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 [illegible] ॥

[illegible] [1] [illegible] ।
[illegible] ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 [illegible] 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌤𑍁 ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] 𑌶𑌤𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇 [illegible] 𑌚 [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌾 [illegible] 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

[illegible] 𑌤𑍁 [illegible] 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
[illegible] 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

---

[1] [illegible]

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂
𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௫

𑌕𑍁𑌂𑌭𑌾𑌨𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌬𑌿𑌂𑌬𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌂𑌭𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌬𑌾𑌲𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௩௭½ 𑌆𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௨௧௮௧½

௨

சிவமயம்.

பாலஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை.

பிறகு பாலஸ்தாபனாலயத்தின் இலக்கணத்தை **விசேஷமாக** கூறப்போகின்றேன்.

பாலஸ்தாபன பலன்.

வித்வானானவர் பாலஸ்தாபனமன்றி மூலஸ்தாபனத்தைச் செய்யலாகாது. பாலலிங்க முதலியவை குறைவுபடுமாயின் மூல லிங்கம் முதலியவை கிடையாது (அவ்விடத்தில் மூர்த்தி யிராவாம்). கிராம விர்த்திக்குத் தொடக்கத்திலும் வேறு விஷயத்திலும் இந்தப் பிரிவு வேறுவிதமாகும். அதாவது பாலலிங்க முதலானவை யில்லாமலாவது அதோடு கூடினதாகவாவது செய்யலாம்.

பாலஸ்தாபன விடம்.

மூலஸ்தானத்திற்கு ஈசான்ய பாகத்திலாவது வடக்கிலாவது கிழக்கு தெற்கிலாவது ஆக்நேய திக்கிலாவது இஷ்டமான திக்கிலாவது குருவானவர் பாலஸ்தாபனாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும்.

அளவு.

ஒன்பது தண்டப் பிரமாணத்தை நீக்கிப் பெரிதான யிடைவெளி யுடைய கிரகத்தை இவ்வாறு செய்ய வேண்டும். மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஹஸ்தங்களாலாவது ஏழு ஹஸ்தத்தினாலாவது பாலஸ்தாபன ஆலயத்தைச் செய்ய வேண்டும். அல்லாவிடின் மூலஸ்தானத்திற்கு இருமுழப்பிரமாணத்திலாவது செய்யலாம். பிறகு கர்ப்பக்கிரகத்தைப் பார்க்கிலும் பாதியாவது அவ்வாறேயாவது பாலஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். சுவரோ வெனில் மூலாலய பாகத்தின் விசாலத்தினால் இரண்டு பங்காவது மூன்று பங்காவது சம்மதிக்கப்பட்டது.

அக்ரமண்டப அளவை.

கர்ப்பகிரகத்திற்கு மிகுதியான பாகம் மண்டபமாகவாவது சபையைப் போன்றுவது ஆகும். அதற்கு கர்ப்பக்கிரகத்தின் பாதி கால் அரைக்கால் பாகத்தை யுடையதாகிய அளவு யாதோ அது உத்தமம், மத்திமம், அதமமாகும். அது நந்தமான மென்று கூறப்பட்டது.

பாலலிங்கப் பிரமாணம்.

பாலாலய லிங்கத்தின் விசாலமானது மிகவும் வுருட்சியாக இருக்க வேண்டும். அகல நிகளம் சமமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. சித்திரப்பட சர்ப்பத்தையுடைய சிரசுடன் கூடினதாகவும் சூத்திர மில்லாததாகவும் செய்ய வேண்டும். ஒன்பது அங்குல முதல் இரண்டிரண் டங்குலமாக விருத்தி செய்து முப்பத்து மூன்று அங்குலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு பாலலிங்கமாக ஆகும்.

அந்த லிங்கத்தை மூன்று நான்கு பாகத்தி னளவினாற் பீடத்திற் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். அடியும் சிரசும் சமமாயிருத்தல் சிறந்தது. குறைவுபட்டது மத்திமம். இடைவெளி யுள்ளது அதமம். எட்டுப் பாகமாகப் பகுக்கின் ஒன்பதாவது பாகம் லிங்கத்தினுயரமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பாலப் பிரதிமைகட்கு ஏழங்குலம் முதல் இரண்டிரண்டங்குலமாக ஒன்பது பாகம் அளவு கூறப்பட்டது. சகளத்திற் சகளத்தைச் செய்ய வேண்டும். நிஷ்களத்தில் நிஷ்களத்தைச் செய்ய வேண்டும். லிங்கபேரகமோ வென்னில் மூலபிம்பத்தின் பாதியளவில் நாலிலொரு பாகத்தாற் சிறந்தது. எட்டில் ஓர் பாகம் மத்திமமாகும். ஒன்பது அளவைப் பிரமாணத்தையுடையது அதமமாகும்.

நிஷ்கள லிங்கத்திற்கு ஆசனமானது விசாலத்தினால் உத்தமமாக ஆகும். நாலிலோர் பாகம் மத்திமமாகும். ஒன்பதள வுள்ளது

அதமமாகும். லிங்கத்தி னளவு வசமாகவாவது பீடத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

லிங்கமியற்றத்தக்க வஸ்துக்கள்.

உலோகம் கல் மரம் இவற்றால் பாலலிங்கத்தின் பேரமானது விதிக்கப்படுகின்றது, பால் மரங்களாலும் பலாச மரங்களாலும், ஆல் அத்தி அரசுகளாலும், இலுப்பை பலா கல்லால்களாலும், ஆச்சா சந்தனம் கருங்காலிகளாலும், தேவதாரு பவழமல்லிகைகளாலும் லிங்கபேரத்தை செய்ய வேண்டும்.

பாலஸ்தாபன காலம்.

ஜீர்ணித்த காலத்தில், மேல்தளத்தில் வேலை ஆரம்பித்தாலும், உடைந்தாலும், கட்டடந்தளர்ந்தாலும், பிளவு முதலான தோஷங்களுண்டானாலும் பாலஸ்தாபனத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

புத்திமான் லிங்கபேரங்கட்கு அசைவுநேரிட்ட பன்னிரண்டு வருஷத்திற் குள்ளாகவே பாலஸ்தாபனம் செய்தல் வேண்டும். அதற்குமேல் வேறுஸ்பானம் இஷ்டமாக ஸம்மதிக்கப்படவில்லை; அவ்விடத்திலேயே ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

அக்ரமண்டப விபரம்.

பாலாலயத்தின் முன்பாக நாற்கோண மண்டபம் செய்யத் தக்கது. அந்த முன்மண்டபம் பாலஸ்தாபனாலயத்திற்குச் சமமாகவாவது முக்காற்பாகமாவது அதிற்பாதியாவது செய்யத்தக்கது.

வெந்த செங்கல் கருங்கல் முதலானவற்றால் விதிப்படி கெட்டணை செய்ய வேண்டும். விசாலத்திற்குச் சரியான உயரத்தினால் சம்பூரணமானதாயும் தண்டிகை திரையோடு கூடினதாயும் செய்ய வேண்டும்.

பீடலக்ஷணமும் பாலலிங்க பேதமும்.

மூலாலயத்தினும் பாலாலயத்தினும் துவாரம் எவ்விதமோ அவ்வாறாவது, நாற்கோணமாகவாவது, எண்கோணமாகவாவது பீடத்தின் உருவமானது மூன்றுவிதமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. லிங்கத்தின் நீளவிசாலத்திற் பீடமானது பாதி யுயரம் சம்மதிக்கப்பட்டது. நன்றாக வெந்த செங்கல்லினாலும் சுண்ணாம்பினாலும் மண்ணினாலும் லிங்கம் ஆகும்.

பாலஸ்தாபனத்திற்குச் செய்யத் தக்கவை.

ரத்னமிடுதல் செய்யக்கூடாது. அஷ்டபந்தன முதலானது வேண்டுவதில்லை. ஆகையாற் புத்திமானானவன் முன்பாகவே விதியினால் அங்குரார்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்,

பாலாலயத்தின் முன்பாக நாற்சதுரமன மண்டபம் செய்யத் தக்கது. பத்துமுழமாவது எட்டு முழமாவது எழுமுழமாவது மண்டபம் செய்யத்தக்கது. விசாலமான தூண்களோடு கூடினதாயும், சூரிய ஸ்தம்பத்தோடு கூடினதாயும், மூன்று வரிசைகளோடு நாற்சதுரமாயும் தோரணங்களோடும் தர்ப்பமாலைகளோடுங் கூடினதாயும், மேற்கட்டி முதலானவற்றோடு கூடினதாயும் மண்டபம் செய்ய வேண்டும்.

வேதிகையை நடுப்பாகத்தில் அதில் நாலிலோர்பாக முயரம் எட்டு அங்குலம் விசாலம் நான்கு அங்குலம் உயரமுமாகும். அந்த வேதிகைக்கு எட்டுத் திக்குகளிலும் குண்டங்களைச் செய்ய வேண்டும். திக்குகளில் நாற்சதுரங்களாயும் மூலைகளில் தாமரைப் புஷ்பங்கள் போலும் செய்ய வேண்டும். வடகிழக்கு கிழக்குத் திக்குகளின் நடுவில் விருத்தகுண்டம் பிரதானம் ஆகும்.

அவ்வாறன்றி ஐந்து குண்டங்களையாவது செய்ய வேண்டும். அல்லது ஒன்றாவது கிழக்குத் திக்கில் இருக்க வேண்டும். மண்டபத்திற்கு வடக்குப் பாரிசத்தில் ஸ்நானத்திற்காகப் பள்ளம் செய்ய வேண்டும். பிறகு சிற்பியை நீக்கி அதன்பிறகு புண்யாகவாசனம் செய்ய வேண்டும். ஜலத்தின் மத்தியில் ஸமஸ்த லக்ஷணத்தோடு கூடின வேதிகையைச் செய்ய வேண்டும்.

ஆசிரியர் அஸ்திர மந்திரத்தை யுச்சரித்து பஞ்சகவ்யத்தினால் லிங்கத்தை அபிஷேகஞ் செய்து, சுத்த ஜலத்தாலும் சந்தன முதலானவற்றாலும் ஸ்நானம் செய்வித்து இருதய மந்திரத்தினால் பூஜிக்க வேண்டும். தொங்குகிற கூர்ச்சத்தோடு கூடியதாக இரண்டு வஸ்திரத்தாற் சுற்றி லிங்கத்தை ஜலத்தில் தர்ப்பையின் பேரில் சத்யோஜாத மந்திரத்தால் சயனிப்பிக்க வேண்டும். மூன்று இரண்டு அல்லது ஒரிரவாவது அல்லது நான்கு யாமமாவது வைத்து, விசேஷமான பஞ்சகவ்யத்தினால் ஸ்நானத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

நான்கு பக்கத்திலும் எட்டு உலோகபாலர்களைத் தேவதையாகவுடைய கலசங்களை வஸ்திரத்தோடும் பொன்னோடும் சூத்திரத்தோடும் மாவிலை முதலான மேல்மறைப்போடும் கூடினதாகச் செய்விக்க வேண்டும். பிராமணர்களை, நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த மண்டபத்திற் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். பிறகு தேவாலயத்திலாவது மண்டபத்திலாவது வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஹோமகுண்டத் தக்நியால் பர்யக்நிகரணம் செய்து ஜலத்திலிருந்து லிங்கத்தை யெடுத்து, ஸ்நானத்திற்காக வெட்டப்பட்ட பள்ளத்தின்மேல் வைக்க வேண்டும். வஸ்திரத்தைக் களைந்து

லிங்கத்தில் முன்போற் சுத்தியைச் செய்ய வேண்டும். புத்திமான் இருதய மந்திரத்தினுல் ரக்ஷாபந்தனம் செய்ய வேண்டும். ஆசாரியர் வாமதேவ மந்திரத்தை யுச்சரித்து வஸ்திரத்தினுல் லிங்கத்தைச் சுற்ற வேண்டும். வேதிகையின் பேரில் எட்டுமரக்கால் நெல்லுகளாலும் அமுதுகளாலும் (அரிசி) எள்ளுகளாலும், தர்ப்பங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் பரிஸ்தரணம் செய்ய வேண்டும். நடுவிற் கிருஷ்ணுஜன (மான்தோல்) முதலானவற்ருல் முறையாகச் சயனத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

ஸமஸ்த வாத்தியத்தோடும் தோத்திர மங்கள வாசகத்தோடும் ஸமஸ்த லக்ஷணத்தோடும் சிஷ்யரோடு கூடினவராயுமுள்ள ஆதிசைவர், திவ்விய சந்தனத்தினுற் பூசப்பட்ட அவயவங்களையுடையவராயும், புஷ்பமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், வெளுத்த வஸ்திரத்தையுடையவராயும், கிரீடத்தோடு கூடினவராயும், வெளுத்த வஸ்திரத்தின்மேல் உத்தரீய முடையவராயும், ஐந்தவயவங்களிற் பூஷணங்களோடு கூடியவராயும், சகளீகரணம் செய்யப்பட்ட சரீரத்தை யுடையவராயும் இவ்விதமான லக்ஷணங்களுடன் கூடினவரான ஆசாரியர் வடக்கு முகத்தை யுடையவராய் வேதிகையின்மேல் இருதயமந்திரத்தினுல் கந்தமுதலான உபசாரங்களால் லிங்கத்தைப் பூஜித்துக் கிழக்கு சிரசாகவும் கீழ்முகமாகவும் சயனிப்பிக்க வேண்டும்.

சிவகும்ப வர்த்தனீகும்ப ஸ்தாபனம்.

நூலினுற் சுற்றப்பட்டதாயும் பஞ்சரத்தினத்தோடும் கூடினதாயும் இரண்டு மரக்கால் ஜலத்தினுல் நிறைக்கப்பட்டதாயும் கூர்ச்சத்தோடு கூடினதாயும் ஆச்சானத்தோடும் வஸ்திரத்தோடுங் கூடினதாயுமுள்ள சிவகும்பத்தைக் கவசமந்திரத்தினுல் அதன் சிரசில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். நூல் முதலானவற்ருேடு கூடியிருக்கும்படி வர்த்தனீ கலசத்தை யிடது பாகத்தில் ஸ்தாபித்து, சிவகும்பத்தில் சிவமந்திரத்தை நியாசம் செய்து, தேவதேவராகிய சதாசிவ மூர்த்தியை தியானித்து முப்பத்தெட்டுகலைகளுடன் மூலமந்திரத்தால் பூஜிக்க வேண்டும். வர்த்தனீயை மனோன்மனியாகத் தியானித்து, அதன் மந்திரத்தாற் பூஜித்து பதும முத்திரையும் லிங்க முத்திரையும் காண்பிக்க வேண்டும்.

அஷ்டதிக்குப் பாலகர் கலசஸ்தாபனம்.

நூல் முதலானவற்ருேடு கூடினதாயும் ஒரு மரக்கால் ஜலத்தினுல் பூரிக்கப்பட்டதாயும் பொன்னுளியோடு கூடினதாயுமுள்ள

எட்டுக் குடங்களை நான்கு பக்கத்திலும் கிழக்கு முதலான திக்குகளில் முறையாக உத்தமாசிரியர் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

சிவகும்ப நியாசம்.

அநந்தர் முதற் சிகண்டி யீருயுள்ள உருத்திரர்களைத் தத்தம் மந்திரங்களாற் குடங்களிற் சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவற்ருல் விந்யாசம் செய்து நைவேத்தியம் வரையில் இருதய மந்திரத்தாற் பூஜிக்க வேண்டும். எட்டுப் பரிவார கலசங்களை யுபவேதிகையின் மேல் வைக்க வேண்டும். சமஸ்காரிகளான வேதமுணர்ந்த பிராமணர்கள் ருக்கு முதலான அத்தியயநத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஓர் வேதத்தையாவது சமஸ்த வேதங்களையாவது தத்தந் திக்குகளிலிருந்தவராய்ப் படிக்க வேண்டும். அவர் கிடைக்காவிடிற் சத்தியோஜாத முதலானவற்றை மூர்த்தியதிபதிகளுடன் ஜபிக்க வேண்டும்.

சத்தியோஜாதம் ருக்வேத மெனவும், வாமதேவம் யஜுர்வேத மெனவும், அகோரம் சாமவேத மெனவும், தத்புருஷம் அதர்வண வேதமெனவும் ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

ஜபசங்க்கியை.

ஆயிரத்தெட்டுச் சங்க்கியையாவது அதிற் பாதியாவது அதிற் பாதியாவது நூற்றெட்டாவது வைதிக கார்ய சித்திக்காக ஜபித்தல் வேண்டும். ருக்விக்குகள் கிடைக்காவிடின் ஆசாரியரே சமஸ்தத்தையுஞ் செய்ய வேண்டும்.

அக்நி காரியம்.

அக்நி ஆதான முதலான சமஸ்த கிருத்தியமும் அக்நி காரியத்திற் கூறினபடிச் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறே அத்தி ஆல் இலுப்பை எருக்கு பலாசம் இந்த சமித்துக்கள் கூறப்பட்டன. பலாசமோ வென்ருல் சமஸ்தங்களுக்குள் முக்கியமான சமித்தாகக் கூறப்பட்டது. சமித்து நெய் அவிசு பொரிகளாலும் எள்ளுகளாலும் ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஆயிரமாவது அதிற் பாதியாவது நூற்றெட்டாவது ஹோமம் செய்து பிறகு வௌஷட் முடிவாக மூல மந்திரத்தினுல் பூர்ணுகுதியைச் செய்ய வேண்டும். இதரமானவைகட்குத் திக்குகளில் சிவமந்திரத்தினின்றும் பத்திலோர் பங்குப் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களை ஜபிக்க வேண்டும். விதிக்குகளில் இருதயாதி மந்திரங்களை மூலமந்திரத்திற் பாதியாவது சமமாகவாவது ஜபிக்க வேண்டும். பிறகு வௌஷட் முடிவாக மூலமந்திரத்தினுற் பூர்ணுகுதியைச் செய்ய வேண்டும்.

பாலாலய லிங்கத்தில் ஆன்மதத்துவ முதலானவை நியாசம் செய்து சமஸ்தமான மூர்த்தியையும் மூர்த்தீச்வரரையும் விந்யாசம் செய்து அக்நியில் ஆவாகித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிறகு பூரணாகுதியைக் கொடுக்க வேண்டும். இராத்திரியையும் மங்களங்களாகவே யடைவிப்பிக்க வேண்டும். மறுநாளிற் புத்திமானான ஆசிரியர் மூர்த்தியதிபதிகளுடன் நன்றாக ஸ்நானம் செய்யப்பட்டவராயும் சகளீகரணம் செய்யப்பட்ட தேகத்தை யுடையவராயும், துவாரம் துவாராதிபதிகளையும் பூஜிக்க வேண்டும். தேவ கும்பம் அக்நிகளையும் பூஜிந்துக் குண்டத்தை அஸ்திரமந்திரத்தினாற் பூஜிக்க வேண்டும். ஸ்ருக்கு ஸ்ருவம் இவைகளால் ஸம்ஸ்காரம் செய்து பிரம்மா முதலானவர்களைப் பரிதியிற் பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு பூரணாகுதியைக் கொடுத்து மந்திரங்களை யாவாகித்துத் திருப்தி செய்ய வேண்டும். பிராயச்சித்த ரூபமான அஸ்திரமந்திரத்தினால் ஹோமத்தை நன்றாகச் செய்ய வேண்டும். அகோரமந்திரத்தினாற் பாவத்தைப் போக்குவதற்காக ஜயாதிகளால் நூறு ஹோமம் செய்து பிறகு ஆசிரியர் மூர்த்தியதிபதிகளாகிய ருத்விக்குகளுடன் கூட பூர்ணாகுதியைச் செய்ய வேண்டும்.

ஆசாரிய தக்ஷிணை.

அவ்விடத்தில் வஸ்திரம் பொன்மோதிரங்களால் ஆசாரியரைப் பூஜிக்க வேண்டும். அதம பக்ஷம் ஐந்து வராகன். மத்திம பக்ஷம் அதற்கு இரட்டிப்பு ஆகும். உத்தம பக்ஷம் அதற்கு மூன்று பங்கு கூறப்பட்டது. அதமபக்ஷம் மூன்று பாகம் செய்வது. மத்திம கற்பத்தில் இரட்டிப்பு. உத்தம பக்ஷத்தில் மூன்று பங்கு ஆகும்.

ருத்விக்குகள் தக்ஷிணை பத்துபங்கில் ஓர் பங்கு ஆகும். மந்திரம் ஜபிப்பவர்கட்கு அதிற்பாதி. வைதிகர்கட்கு அதற்குச் சமம். சோதிடரிடத்தில் அதற்குச் சமமாக அறியத்தக்கது. வாஸ்து ஹோமம் செய்தவர்கட்கு இரட்டிப்பு. ஆசாரியரின் நாலிலோர் பாகத்தாற் சிற்பிக்குத் தக்ஷிணை சம்மதிக்கப்பட்டது.

ஸ்தாபன கால முதலியன.

முகூர்த்த நாழிகைக்கு முன்பாகவே லிங்கஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். சயனத்திலிருந்து சிவலிங்கத்தை யெடுத்து பாலாலயத்தை பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். பீடத்தின் மத்தியில் சிவ மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு ஸ்தாபிக்க வேண்டும். திரியம்பக மந்திரத்தால் மந்திரித்து, இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு முகூர்த்த லக்னம் வந்ததாயின் ஆசாரியருக்கு அறிவிப்பிக்க வேண்டும். சங்கு பேரிகை சத்தங்களோடும் பாட்டு நாட்டியங்களோடும் கூடினதாயும், பிரமகோஷத்தோடு கூடினதாயும், அனேக பக்த ஜனங்களோடும் குடை கொடிச்சீலை மேற்கட்டுகளுடனும் தூபதீபங்களுடனும் நிறைந்ததாயும், வர்த்தனீகலசத்தின் பெருக்குகளுடன் கூடினதாயும், மங்களகரமான முளைகளாற் சோபிக்கப்பட்டதாயும் கும்பங்களை யெடுத்துச் சிரசினில் வைத்து ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து கர்ப்பாலயத்தில் மேடையின்மேல் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் முன் கூறப்பட்ட விதியுடன் ஆசனத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். சிரசில் பவித்திரங்களைச் சாற்றி நேத்திர மந்திரத்தை விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். இலிங்கத்தில் முப்பத்தெட்டு கலா நியாசத்தைச் செய்ய வேண்டும். அவ்விடத்திற் சதாசிவத்தைத் தியானித்து வித்யாதேகத்தினாற் பூஜிக்க வேண்டும். கும்பத்திலிருந்து பீஜத்தை யெடுத்து, லிங்கத்தின் சிரசிற் சிவத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு பிண்டிகையில் பீஜத்தை நியாசம் செய்ய வேண்டும். சக்தியை லிங்கத்திற்கு வடக்கில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். வர்த்தனீ கலசத்தின் ஜலத்தினால் ஸ்நானம் செய்வித்து, அந்தப் பீடத்தில் லிங்கத்தையும் பீடிகையையும் அஷ்ட வித்யேசுரரையும் கிழக்கு முதலான திக்குகளில் விந்யசிக்க வேண்டும். அர்ச்சனாவிதியிற் கூறப்பட்டபடி பூஜித்து மற்றவைகளையும் யுக்தியாற் செய்ய வேண்டும்.

பரிவார தேவர்களின் பீஜங்களைத் தத்தம் ஸ்தாபனங்களில் விந்யசிக்க வேண்டும். ஜலங்களால் ஸ்நபனத்தைச் செய்ய வேண்டும். விசேஷமாகிய அவிசைக் கொடுக்க வேண்டும். பாலஸ்தாபனத்திலும் நித்தியோத்ஸவ முதலான சமஸ்த கிருத்தியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

மற்றத் தேவர்கட்குப் பாலஸ்தானத்தின் நிச்சயத்தையும் பேரத்தின் அளவையும் தனக்கிரமம் முதலானதையும் துவாரத்தின் வழியாகச் செய்ய வேண்டும். நயனோன் மீலநத்தையும், பஞ்சகவ்வியாபிஷேகத்தையும், அவ்வாறே சயநத்தையும், கும்பஸ்தாபனத்தையும், பூஜை ஹோமங்களையும், ஸ்தாபன முதலானதையும், தியான மாத்திரத்தையும், நித்தியார்ச்சனத்தினில் நிர்மலங்களான புஷ்ப முதலானவற்றையும் அவ்வத் தேவர்களின் பிரதிஷ்டையிற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தினாற் செய்ய வேண்டும்.

ஓ முனீச்வரர்களே ! இவ்வாறு சாமான்னியமாக உத்தேசிக்கப்பட்டது. இனி விசேஷம் சிறிது உண்டு. இரண்டாவது தினத்திற் பூர்வதினத்தின் ராத்திரியில் ஸ்தாபிக்கக் கூடுமானது, அவ்விடத்தில் மூலாலயத்தின் முன்பாக முன்போல் ஸ்தண்டிலத்தின்மேற் கும்பத்தை ஸ்தாபித்து, ஆசாரியராதியர் முன்கூறப்பட்ட விதியால் மூலலிங்கத்தைச் சந்தன முதலானவற்றால் அவிசுடன் பூஜித்துத்

தேவதேவர்க்கு ஈசனுகிய பரமசிவனை நமஸ்கரித்து, "ஓர் வருஷ மாரம்பித்து எவ்வளவு காலம் பன்னிரண்டு வருஷமாகுமோ அவற்றின் மத்திய காலத்தில் நான் மறுபடியும் நூதனமாகச் செய்து ஸ்தாபிக்கிறேன்" என்றிவ்வாறு கிருத்தியத்தில் வித்துவானை கர்த்தாவானவர் தேசிகரோடு விஞ்ஞாபனம் செய்து, லிங்கத்திலிருந்து தெய்வத்தை யாவாகித்து கும்பத்தின் மத்தியில் குருவானவர் நியாசம் செய்ய வேண்டும். பீடத்திலிருந்து தேவியை யாவாகித்து வர்த்தனீ கலசத்தின் மத்தியத்தில் நியாசிக்க.

அக்நிகாரியம்.

அதன் முன்பாக மேடை செய்து முன்போல் அக்நி முகத்தை யடைவிப்பிக்க வேண்டும். வித்வானனவன் ஸமித்து நெய் அன்னம் பொரிகளாலும் எள்ளுகளாலும் மூலமந்திரத்தினுல் நூற்றெட்டும், அதிற் பத்திலோர் பாகத்தினுல் அங்கமந்திரத்தினுலும் ஹோமம்செய்யவேண்டும். மூன்று முறை தேனில் நனைத்த அறுகம் புற்களால் மிருத்தியுஞ்ஜய மந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு ஆயிரமாவது அதிற்பாதியாவது நூற்றெட்டாவது இவ்வாறு ஹோமம் செய்து, அதன் முடிவில் க்ஷணஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

சூரியர் முதலான வாரங்களாலும் அசுவினி முதலான நக்ஷத்திரங்களாலும் மேஷம் முதலான மாதங்களாலும் பிரதமை முதலான திதிகளாலும் ஓமம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு ஓர் முறை ஹோமம் செய்து, லோபமுற்ற ஒவ்வொர் வருஷத்திற்கும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறன்றி லோபமுற்ற ஒவ்வொரு வருஷந்தோருமாவது செய்யத்தக்கது. அவ்வாறன்றி முடிவிலாவது செய்ய வேண்டும். பிறகு பூரணுகுதியைக் கொடுத்து தேவரிடத்தில் ஸமஸ்தத்தையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

கும்பங்களை யெடுத்து வேதிகையில் ஸமஸ்த மங்களங்களோடு ஸ்தாபிக்க வேண்டும். ஸமஸ்தமான சகளமூர்த்திகட்கும் பாலபிம்பம் இவ்வாறு செய்யத்தக்கது. பிரதிமையிலும் கும்பத்திலும் பீடத்திலும் சிலாமயத்திலும் பரிவாரத்திலும் இவ்வாறு பாலபிம்பத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். பிறகு மற்ற ஸமஸ்தத்தையும் அதற்குச் சமானமாகச் செய்க. முன் கூறிய மார்க்கத்தால் நிர்மலசித்தராய்ச் செய்ய வேண்டும்.

முப்பத்திரண்டாவது – பாலஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌗𑌰𑌖𑍇𑌟𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌅𑌧𑍀𑌤𑌶𑌿𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌷𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍋𑌨𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥ ௧௫

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌮 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌦𑌶 𑌵𑌾 𑌮𑌤𑌾 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍈𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌤𑍃𑌣𑌾𑌮𑌾𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌵𑌲𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑍇 ।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌶𑍁𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌗𑍁𑌰𑍁𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌪𑌾𑌪𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍂𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌵𑌾𑌟𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌰𑌬𑌲𑌿𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௫

𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌦𑍇 𑌧𑌾𑌮𑍇 𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌶𑍌 𑌵𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌗𑍃𑌹𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑌪𑌾𑌟𑌾𑌦𑍌 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌸𑍇 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌦𑍌 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௦

𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌗𑍃𑌹𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑌪𑌾𑌟𑌾𑌦𑍌 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌸𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌗𑍃𑌹
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௩௨   𑌆. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௨௨௧௩ 1/2

—o—

௨

சிவமயம்.

கிராமக்கிரக விங்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

கிராம முதலானவற்றின் விந்யாசமும் அதன் பிரவேச முத லானது கூறப்படுகின்றது.

கிராமக்கிரஹ விங்யாஸ விபரம்.

முதலில் காலபரீக்ஷை யாகும். இரண்டாவது தேசங்களின் நிர்ணயம். மூன்ருவது பூமிபரீக்ஷை யாகும். பிறகு நான்காவது பிரவேசிப்பதற்காகப் பலி கொடுத்தல். பிறகு ஐந்தாவது பூமியைக் கைக் கொள்ளுதல். ஆருவது உழவு செய்தல் கூறப்படுகிறது. பிறகு ஏழாவது சங்குஸ்தாபனம். எட்டாவது பதநிர்ணயமாகும். ஒன்ப தாவது சூத்திர விந்யாசம். பத்தாவது தேவதாபலியாகும். பதிஞே ராவது வீடு தெரு முதலானவற்றின் பேதமாக உதகரிக்கப்பட்டது. பன்னிரண்டாவது கர்ப்பவியாந்சம். பிறகு தேவர்கள் ஸ்தானம் பன் னிரண்டாவதின் முடிவில் பிராமணர் முதலானவர்களின் சங்க்யை. பிறகு பிரவேசம். அதன் முடிவில் பிராமணர்களின் பார்வையாக உதகரிக்கப்பட்டது. பிறகு பூமியின் பிரிவாக ஆகும். இவ்வாறறிந்து செய்ய வேண்டும்.

கிரகங்களின் ஆரம்பத்திற்கு முன்பு தேவர்களின் வாச நிர்ணயமானது இவ்வாறிருக்க வேண்டும். முன்னம் தேவர்களை ஸ்தாபித்து பிறகு பிராமணர்களை பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். மூல ஸ்தானத்தின் பாலாலயத்திற்காகக் கூறப்பட்ட விதியால் தேவர்கட்கு ஆலய நிர்ணயமாகும். மாநுடர்க்கு சாலையின் விதானமாகச் செய்ய வேண்டும்.

உத்தமமாதி பக்ஷம்.

உத்தம பக்ஷந்திலும் மத்திம பக்ஷத்திலும் அதம பக்ஷத்திலும் தேவர்களின் கிரகம் அவ்வாறே சம்மதிக்கப்பட்டது. உத்தம பக்ஷத் தில் தேவகிரகமாகும். அதமமாயின் அப்போது மானுடர்க்கு ஆகும். அதம பாவமாவது மத்திம பக்ஷமாவது உத்தம பக்ஷமாவது முயற்சியுடன் செய்ய வேண்டும், இந்தச் சமஸ்தத்தையும் முன் கூறப்பட்ட கிரமத்தாற் செய்ய வேண்டும்.

பிரவேச விதி.

கிராம முதலானவைகட்கும், மாலையைப் போன்ற கிரக முத லானவைகட்கும், விசேஷமான மண்டப முதலானவைகட்கும், மற்ற வஸ்துகட்கும் யஜமானனுடைய பிரவேசத்தையும், சமையற் செய்யு மிடத்திற் பிரவேசத்தையும் கூறப்போகின்றேன்.

எப்பொழுதும் நல்லமனதை யுடையவர்களாயும், அடக்க முள்ளவர்களாயும், தயையோடு கூடினவர்களாயும், உறுதியான விரத முடையவர்களாயும், மனைவி புத்திரர்களோடு கூடினவர் களாயும், சமஸ்த சந்நாஹங்களுடன் கூடினவர்களாயும் கிராமங் கட்கு அநுகூலமான நக்ஷத்திர சக்கரத்தை யுடையவர்களா யும், தேவர் அக்நி குரு இவர்களைப் பூஜிப்பவர்களாயும், வேத வேதாங்கங்களின் தத்துவத்தை யுணர்ந்தவர்களாயும், வேதாத்திய யனம் செய்தவர்களாயும், பிரியமான பார்வை யுள்ளவர்களாயும், ஆகம சாஸ்திரத்தைப் படித்தவர்களாயும், தரித்திர தோஷத்தால் வர்ஜ்ஜிக்கப்பட்டவர்களாயும், உயர்ந்த காரியத்தில் பிரீதியுள்ளவர் களாயும். அநுஷ்டானத்தில் ஊக்கமுள்ளவர்களாயுமுள்ள அந்தணர் களை அழைத்து நிச்சயித்து, அப்போது பத்தங்கத்தை லேகனம் (யெழுதச்) செய்ய வேண்டும். அவ்விடத்தில் இராஜ்யம், கிராமம், கோத்திரம், சூத்திரம், அவர்களுக்கு இடது வலது பக்கத்திலிருக்கிற மச்சியை முதலான அடையாளம், வித்தியை, குலம், தந்தையின் நாமதேயம், நிர்மலமான சரீரம் இந்தப் பத்தும் சம்மதிக்கப்பட்டது.

சிலாதி ஸ்தாபனம்.

மூலஸ்தான கர்ப்பக்கிரகத்தில் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட சிலை முதலானதிலும் தாமிரபாத்திரத்திலும் இவ்வாறு எழுதி, அப்போது சிரத்தையுடன் ஜலபூர்வமாக வஸ்துவை கொடுக்க வேண்டும்.

தானம்.

அந்தணர்களின் பொருட்டு பூமி முதலியவற்றையும், கிரகத் திற்குச் சாதனமான திரவியங்களையும், ஸ்திரீகட்கு ஆபரணத்தையும் வஸ்திரத்தையும் தானியத்தையும், பாலுள்ளதாகிய பசுவையும், தாசீதாசரையும் சிரத்தையோடு கூடினவராய் அரசன் கொடுக்க வேண்டும். புண்ணிய காலத்தில் பிராமணர்கட்கு பூமியை உதகத் தோடு கொடுக்க வேண்டும். மற்றவர்கட்கு இஷ்டமான காலத்தில் சாதாரணமான வாக்கினுல் தத்தஞ் செய்து கொடுக்கக்கூடும். மற்ற சமஸ்தமும் ஸமஸ்த வாஸ்துவின் பிரவேசகாலத்தில் சாமானிய மெனக் கூறப்பட்டது,

தானத்தில் நீக்கவேண்டுவோர்.

நிரீச்வரவாதி, கோள்சொல்லுகிறவர், குரூரமானவர், தேவர் அக்நி குரு இவர்களை நிந்திப்பவர், பலாத்காரமாக அபகரிக்கப்பட்ட பிரமசொத்தை யுடையவர், ராஜத்துரோகத்தோடு கூடினவர் இவ்வாரான அந்தணர்களை அந்த தானக்கிருத்தியத்தில் வர்ஜிக்க வேண்டும்.

உத்தமமாதி பிராமணப் பிரவெசமும் வாஸ்து பூஜையும்.

பூர்ணகும்பத்தையும் தீபங்களையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு சுபமான தினத்தில் வேதவாக்கியத்தின் ஆசீர்வாதத்தோடு, முன் கூறினவ ரல்லாதவரான பிராமணர்களை பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். முப்பத்தாறு சங்க்கியை யுடையவர் உத்தமபக்ஷமானவராயும், இருபத்துநான்கு சங்க்கியை யுடையவர் மத்திமபக்ஷமானவராயும், அதமபக்ஷத்தில் ஒன்று இரண்டு மூன்றும் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். முன் கூறப்பட்டவராயும் மனைவி புத்திரர்களோடு கூடினவராயும் அவ்வாறே சிவபூசை சிவாக்கினியோடு கூடினவர்களாயுமுள்ள அந்தணர்களை முன்போல் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். இவற்றின் பிரவேசத்தில் வாஸ்துவை நன்ருகப் பூஜித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

துன்பத்தைத் தருமிடம்.

கதவில்லாத வீடு மறைப்பில்லாத இடம், கொடுக்கப்படாத பலியைச் சாப்பிடுதல் முதலிய கிரஹத்தில், பிரிதீயுடன் பிரவேசித்தால் ஆபத்திற்கு இடம். இவற்றை நீக்க வேண்டும்.

விசேஷ பிரவேச விதி.

தன்சக்திக்குத் தக்கபடி அந்தணர்களைத் தம்தம் வீட்டில் பிரவேசிக்கச் செய்ய வேண்டும். தேவர்கள் மானுடர்களின் பாகமாகிய வீட்டில் முன்பாகப் பிரவேசிக்கச் செய்ய வேண்டும். யஜமானனுக்கு அநுகூலமான ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலாவது ராசியிலாவது அந்த வாஸ்துவை ஸ்தாபிக்க வேண்டும், வீடு மண்டபம் மலையினுச்சி முதலானவற்றில், சாலைகளில் பாகசாலையில் இந்த முறையினாலேயே அதன் யஜமானனைப் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும்.

தேவாலய முதலானவற்றில் பரமசிவத்தையும், சுப்ரமணியரோடு கூடின பார்வதியையும் அவ்வாறன்றி கேவலம் தேவியையாவது பரமசிவத்தையாவது, பார்வதி பரமேசுரர்கட்கு அவயவமாகிய கிரக முதலானவற்றில் ஸ்தாபிக்க. அல்லது மண்டபத்திலாவது கிழக்கு மார்க்கமாக ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

மாளிகை முதலானவற்றில் ராஜாவை முதற் பட்டஸ்திரீயுடன் கூடவும், பிரதானமான மந்திரியுடனும், மற்ற மந்திரி முதலானவர்களுடனும், சூழப்பட்டவராகவும், அங்குரார்ப்பணத்தோடு கூடினதாகவாவது அஃதில்லாமலாவது பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். வீடு மண்டபம் கூடம் முதலானவற்றின் பிரவேசத்திலும், சாலைகளிலும் பாகசாலையிலும் பிராமணர் முதலான நான்கு வர்ணங்களையும் இந்த மார்க்கத்தால் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும்.

முப்பத்துமூன்ருவது – கிராமக்கிரஹ விந்யாசவிதி
படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌛𑍇𑌦𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌭𑌾𑌯𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌚𑍋𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑌾𑌯𑌕𑍇 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌪𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍[illegible]𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 ।
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌤𑍇 [illegible] 𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌲𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍇 ।
𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑍀𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑍇 ॥

𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌦𑍋𑌷𑍇 [illegible]𑌽𑌪𑌿 𑌚 ॥ ௫

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌾𑌪𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍇 𑌚𑌾𑌧𑌿𑌕𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌧𑍀𑌃 ।
[illegible] 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌕𑌃 ॥
[illegible] ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । ௧௦
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
𑌶𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥ ௧௫
[illegible] ।
[illegible] ॥
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥
𑌸𑌮𑌿𑌦𑌾𑌜𑍍𑌯𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌲𑌾𑌜 [illegible] ।
[illegible] 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌧𑍋𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌂 [illegible] 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 [illegible] 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌵𑌯𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] ।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 [illegible] ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 [illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௫
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌷𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌃 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌕𑌃 ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 [illegible] ।
[illegible] ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 [illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 ।
[illegible] ॥ ௩௦
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] - 1 [illegible]

ஊர்த்வேக்ஷ்வஸ்தாநேஷ்வத்ர வ்யாதௌ ச ஸர்வதோஷஜே ।
கர்ணே வா வ்ருக்ஷ நிர்மாணே ஜலம் ஸர்வம் பஹி:
க்ஷிதௌ ச ।

ஸஹஸ்ர கும்பே தாயம் வா ஶதகும்போதகம் து வா ।
ஸமுத்ரஸ்யம் து ஸிக்தம் ஶாந்திஹோமம் து காரயேத் ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே வாஸ்துஶாந்திவிதி
நாம சதுஸ்த்ரிம்ஶத்தம: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௩௩   ஆக ஶ்லோகம் - ௨௨௪௯½

— :: —

உ

சிவமயம்.

வாஸ்துசாந்திவிதி படல சந்த்ரிகை.

வாஸ்துசாந்தி விதியைக் கூறப்போகின்றேன். வாஸ்து சாந்தியானது கிராம முதலானவைகட்குச் சுபத்தைத்தரும். சகல குற்றங்களையும் போக்கும்.

வாஸ்துசாந்தி யியற்றுங்காலம்.

ஜீர்ணோத்தாரம் செய்வதிலும் புதிதாகச் செய்வதிலும் சேதாரமாவதிலும் அவ்வாறே பின்னமாவதிலும், காற்று ஜலம் நெருப்பு இவற்றின் உபத்திரவத்திலும், அரசன் திருடர் முதலானவரின் உபத்திரவத்திலும், தெற்கு மேற்கு விருத்தியிலும், கிழக்கு வடக்குச் சேதத்திலும், அளவின் தாழ்வு உயர்விலும், துவாரத்தின் வெளிவருவதைப் பேதிப்பதிலும், பிராகாரம் தாழ்ப்பாள் இவற்றைப் பேதிப்பதிலும், தேவாலயங்களைச் செய்வதிலும், இதரமான யஜமானன் விஷயத்திலும், குறைந்த லக்ஷணமுள்ள வாஸ்துவை யுடைய விடத்திலும், ஒன்றுமில்லாத விடத்திலும், அவ்வாறே நஷ்டமான விடத்திலும், அவ்வாறே பிரதிலோமாநுலோம சம்பந்தத்திலும், அபிசாரக நிமித்தமான குற்றத்திலும், வியாதி அகால மரணம் இவற்றினு லுண்டான பயத்திலும், உற்பாத காலத்திலும் அவசகுன காலத்திலும் ஸமஸ்த தோஷங்களையும் போக்குவதற்காக வித்துவானானவன் உடனே வாஸ்து சாந்தியைச் செய்ய வேண்டும்.

கோணலான வீதியுடன் கூடினதானாலும், விந்யாச முதலானவை யில்லாவிடினும், மற்ற சுபத்தோடு கூடின காலங்களிலும், கிரக தேவாலயங்களிலும், மிக ஆச்சரியமான சங்கதி நேரிடினும், மூன்றுவிதமான உத்தம மத்திம அதமாதி காரியம் நேரிடினும் விசேஷமாகக் கூறப்போகிற இந்தப் பிராயச்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்துசாந்தி கிரியை.

பிறகு சிவப்பிராமணராகிய ஆசாரியர் நிர்மலமான புத்தியை யுடையவராயும் ஸ்நானம் செய்தவராயும் தோய்க்கப்பட்ட வஸ்திரங்களோடு கூடினவராயும் மேல் வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும், ஸமஸ்தமான வாஸ்துவின் அங்கமான தேவதைகளையும அவ்வாறே மற்றத் தேவர்களையும் அந்தந்தச் சாத்திரத்திற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தாற் சாத்திரப்படிப் பூஜித்து, வாஸ்துவின் மத்தியிலாவது வேறான மனோரம்யமான விடத்திலாவது தர்ப்பை மாலை முதலானவற்றோடு கூடினதாயும் சமஸ்த அலங்காரத்தோடு கூடினதாயுமுள்ள வேதிகையைச் செய்ய வேண்டும்.

மேற்குத் திக்கிலாவது கிழக்குத் திக்கிலாவது தெற்குத் திக்கிலாவது வடக்குத் திக்கிலாவது அதன் மத்தியிலாவது தண்டமாத்திரப் பிரமாணத்தால் ஐந்தங்குல வுயரமுள்ளதாகிய வேதிகையையும், அந்த வேதிகையில், மாவில் நனைக்கப்பட்ட சூத்திரத்தாற் பதங்களையும் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து பதவிந்யாசம்.

பதின்மூன்று பதங்களாவது இருபத்தைந்து பதங்களாவது முப்பத்தாறு பதங்களாவது நாற்பத்தொன்பது பதங்களாவது அறுபத்துநான்கு பதங்களாவது சூத்திர வர்க்கத்திற் கூறப்பட்ட பதமாவது இவைகளுக்கு வேறாக யோக்கியமுள்ள வொன்றையாவது, வாஸ்து சாத்திரத்தை நன்றாக உணர்ந்தவர் விந்யசிக்க வேண்டும்.

வாஸ்து ஹோமம்.

நெற்களால் மேடை செய்து, எள்ளோடு கூடின அமுதுகளாலும், பொரி தர்ப்பைகளோடு கூடினதும் புஷ்பங்களோடு கூடினதுமாயுள்ள சருவை அவ்விடத்தில் ஸ்தாபித்து நெய்யால் அபிகாரஞ் செய்து, இருதய மந்திரத்தாற் புரோக்ஷித்து வஸ்திரத்தாலும் நல்ல தர்ப்பங்களாலும் ஆச்சாதனம் செய்து, வேதிகைக்கு மேற்குத் திக்கில் குண்டத்தை மூன்று மேகலையுடன் நாற்சதுரமான ஹஸ்தப் பிரமாணமுள்ளதாயும் ஒன்பது அங்குலம் வுயரமாயும் செய்து, அவ்விடத்தில் அக்கினியைக் கொணர்ந்து அக்நிகாரியத்திற் கூறப்பட்ட

மார்க்கத்தாற் சமித்து நெய் அவிசுகளாலும் யவை கருமைநிற எள்ளு களாலும், தேன் நெய் பால்களோடு கூடினதாலும், அறுகினாலும் ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும்,

பஞ்சப் பிரம மந்திரம் சிவாங்க மந்திரங்களாலும் சிவமந்திர பூர்வமான வித்தியாங்கங்களாலும் அகோர மந்திரத்தாலும், நூருவது அதிற்பாதியாவதும், முன்கூறினதான திரவியங்களால் ஐந்து முறையும், அறுகு ஹோமம் யமனை ஜெயித்ததாக நூற்றெட்டும் ஆகும். பிறகு பூர்ணாகுதியைச் செய்து வாஸ்து தேவர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

ஆவாகனம்.

பதங்களிற் கூர்ச்சத்தை வைத்து ஆவாகன முதலானதைச் செய்ய வேண்டும். முன்பாகப் பிரமதேவரைப் பூஜித்துப் பிறகு சகலர்களையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

பன்னிரண்டு வயது நிறைந்தவளாயும் பிராமண ஜாதியிற் பிறந்தவளாயும் சமஸ்த லக்ஷணங்களாற் சம்பூர்ண மானவளாயும் அநேகமான ஆபரணங்களாற் பூஷிக்கப்பட்டவளாயும் வெளுத்த வஸ்திரத்தைத் தரித்தவளாயும் வெளுத்த புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாயும் வெளுத்த மேல்வஸ்திரத்தை யுடைய வளாயும் வுள்ள கன்னிகையை அன்னமுதலான வற்றாற் சுகமாகப் பூஜித்து, அந்தக் கன்னிகைக்குத் தாம்பூலத்துடன் பலிதிரவியங்களை யும் கொடுத்து அவளுடைய கையிற் குருவானவர் அப்போது பலி பாத்திரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பலியும் தர்ப்பணமும்.

ஐந்தவயவங்களிற் பூஷணங்களோடு கூடினவரும், கிரீடத் தோடு கூடினவரும் உத்தரீயத்தோடு கூடினவரும் நூதன வஸ்திரத் தோடு கூடினவருமான சிவத்வஜர் பலி கொடுத்து சிவத் தியானம் செய்ய வேண்டும். தேன் நெய் தயிர் இவற்றோடு கூடினதாயும், சுத்தான்னத்தைச் சமஸ்த திரவியத்தோடு கூடினதாயும் கொடுக்க வேண்டும்.

கிராம பலியை யிரவில் தேவாலயம் ராஜகிரகம் முதலானவற்றில் யதேஷ்டமாகக் கொடுக்க வேண்டும். நாற்கோண குண்டத்தில் வாஸ்துதேவர்களின் தர்ப்பணத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

தக்ஷிணை.

பிறகு ஆசாரியர் முதலானவரிடத்தில் முறையே தக்ஷிணையைக் கொடுப்பிக்க வேண்டும். அதமபக்ஷம் ஐந்து

வராகனும், மத்திம பக்ஷம் பத்துவராகனும், உத்தம பக்ஷம் பதினைந்து வராகனும் ஆசாரியருக்கு தக்ஷிணையாக கூறப்பட்டது.

சாந்தி யியற்ற வேண்டுவன.

அக்கிரஹார முதலானவற்றிலும் தேவாலயத்திலும், ராஜாக் களுடையதும் பிராம்மணர்களுடையதும் வைசியர்களுடையதும் சூத்திரர்களுடையதுமான இருப்பிடத்திலும், மண்டப முதலானவற் றிலும், சண்டாளர் முதலானவரால் வாசம் செய்யப்பட்ட விடத் திலும். அவர் பிறப்பிறப்பிடத்திலும், அசுரர் முதலானவரால் தூஷிக்கப்பட்ட விடத்திலும் இந்த விதியைச் செய்ய வேண்டும்.

கிணற்றிலாவது குளத்திலாவது எல்லா ஜலத்தையும் புறம் பாக இறைத்துப் போட வேண்டும். அல்லது ஆயிரம் குட தீர்த்த மாவது நூறு குட தீர்த்தமாவது இறைக்க வேண்டும். பஞ்ச கவ்யத்தை வைத்து சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

முப்பத்துநான்காவது - வாஸ்துசாந்திவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:0:—

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ।

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌶𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌶𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌸𑌾𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌧𑌶𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌿𑌃 ॥ ௫

शतं सहस्रपूर्णं स्याद्धीनोऽर्धनवशतकः ।
शतकसहस्रं संख्याय त्रितृत्संख्याविभजेन्नरः ॥
* नवहस्तास्तु विस्तारा अक्षयः परिकीर्तिताः ।
विस्ताराद्द्विगुणायामं स्याद्द्विगुणात्सदायतिः ।
शतहस्तविशालार्धं चायामहस्ते विभजेन्नरः ॥
त्रिगुणास्तु पूर्णेन विस्तारार्धायतिर्मता ।
विस्तारे चायते चैव वृद्ध्या अक्षयवस्तथा ॥
पूर्णेन सप्तमांशश्चिष्टो वा यथेष्टतः ।
विस्तारे चायते चैव यथा ओजास्त्वक्षयः ॥
अक्ष्णोत्तरं वा हस्तिबाहुर्धयोगवि वा ।
हस्तिद्वयपूर्णं वा तत्पादार्धयोर्वा ॥ १०
चतुरश्रं तु देवानां द्विजानामपि सम्मतः ।
क्षत्रियाणां तथा वृत्तं वृत्ताकारनिभं तथा स्मृतम् ॥
हीनानां षडश्रं तु दीनानां हितं षोडशं विधीयते ।
विस्तारस्य उच्छ्रयस्समानो वा यथा सायकः ॥
पादोनद्विगुणो वापि द्विगुणो वा यतिरिष्यते ।
पादायामोच्छ्रयं वा पादांशत्रयोऽर्धेऽयं तु ॥
कुण्डसंधयं तु विस्तारे चायतं तथा ।
उत्सेधे चैव हस्तानां सप्तसंख्या विधीयते ॥
विस्तारात्केवलं चायामायामतः कृते तथा ।
विस्तारायामसहसार्धायाम्यं परिगृह्यताम् ॥ १५
पट्टिका विस्तृतार्धा तु षोडशांशेन कल्पयेत् ।
कृत्वा वाष्यं योनिश्च मध्यतः कल्पितं तु ऊर्ध्वतः ॥
त्रिमात्राष्टाधिकं वर्धं त्रिवर्गात्तु समाहितः ।
अष्टांशकं पुरःकाले चायामं परिगृह्यताम् ॥

* अधिकपाठः

दैर्घ्यं दैर्घ्यस्य विस्तारं दैर्घ्यानाहं च
कल्पनादिविस्तारविशेषतः ॥ [नाहकम् ।
कर्णविस्तारादेकस्य नवहस्तं क्रमात्तु ॥
कुण्डान्तं पूर्ववच्च वृत्तं कुण्डाग्रं प्रमाणतः ॥
यजमानस्य जङ्घान्ते कर्णाद्यं यथा भवेत् ।
तथा वृक्षस्य कर्णान्तं नासिकाग्रं तथा ॥ २०
वृक्षस्य बाहुयोः कर्णान्ते पादयोर्वा वृक्षके ।
सर्वाङ्गं सर्वस्य पादस्य यथास्थितम् ॥
तत्साक्षिगुणाधिकं ग्रीवादेशं यथा भवेत् ।
अधिष्ठानं च पादं च वृत्तं कर्णं शतं च ॥
शिवां स्थण्डिलिका चैव प्रासादे त्रि कल्प्यते ।
यजमानस्य जानूक्तं नाभ्युक्तं हृदयावधि ॥
मण्डपधि शिरोऽन्तं च पादान्तं वा त्रिमात्रकम् ।
द्व्यादिशेषाः समानाध्यायकं वक्त्रान्तः ॥
अधिष्ठानस्य मानं स्यात्तत्तादिस्याय कल्प्यते ।
सार्धहस्तं सहस्र त्रित्रिंशद्विभजेन्नरः ॥ २५
नवहस्तपूर्णा सप्तधा परिकीर्तिताः ।
अष्टधा त्रयोदश त्रयोदश विभजेन्नरः ॥
त्रिपञ्चाशत्सहस्रा विस्तारः परिकीर्तिताः ।
चतुरंशं सहस्र षोडशांशं यथाविधि ॥
समाहृत्य शिवशास्त्रेण नृपानां स्यात्तु विस्तरः ।
शत कुण्डल्योः पादानां तारायामे पृथक्पृथक् ॥
पृष्ठं पाददैर्घ्यस्य चायामेन कारयेत् ।
तन्मानं नवधा कृत्वा चैकांशं चतुरंशकैः ॥
नृणां वा वृक्षिकं वापि पृष्ठं कारयेद्बाहुः ।
पृष्ठशोक पूर्णं तु सर्वं कुण्डं विधीयते ॥ ३०

पादोत्तुङ्गं समानं तु शिखरेखापि विधीयते ।
धूपापिधानरीत्या वा शिखरं परिकल्पयेत् ॥
कर्णोत्तुङ्गं समानं तु स्तूपिकोत्सेधपः प्रकीर्तितः ।
पादविष्कम्भमानेन हीनाधिक्यं न वा भवेत् ॥
भित्तिविष्कम्भ उक्तेष्टा अङ्गुलेनाथवा भवेत् ।
अष्टाङ्गुलं समारभ्य द्व्यङ्गुलविवर्धनात् ॥
त्रिहस्तान्तं तु विस्तारे भित्तीनां परिकीर्तितः ।
मण्डपादेस्तु शिलामानं [illegible] पादार्धहीनकम् ॥
अथ नानाविधिका वापि नाना वा भित्तयस्तथा ।
शालैका द्विदण्डिका द्विशाला तद्वदेव तु ॥ ५५
तदर्धेन त्रिशाला स्याच्चतुश्शाला च तद्वदि ।
सभिस्सभाला स्याद्भवेन्नाम्ना कीर्तिताः ॥
विस्तारे चैकहस्ताद्यं पञ्चाशद्धस्तकावधि ।
कूटाद्यखिलया वृद्ध्या शताङ्गं परिकल्पयेत् ॥
कूटमध्ये कर्णद्वारः प्रधाने वा विशेषतः ।
समचतुर्दिक्पदं पञ्चदशपञ्चाशत्पादसंयुताः ॥
पृष्ठे पार्श्वे तथैव स्यादिष्टे देशे यथा
पदः ।
वृत्ताकारं च तारांशं समवत्येव प्रकल्पयेत् ।
मध्ये तु प्राङ्गणं कार्यं विशालैर्नकपङ्क्तिकम्
अर्धपङ्क्तिविभक्त्या तु त्रिंशत्पङ्क्तिर्विधीयते ॥ ६०
कूटादि चैकपङ्क्त्यादि त्रिगुणाङ्गं विशालता ।
समं बहुगुणं कार्यं युग्मायुग्मं न वा ॥
शिरस्सं वापि प्रकल्पितं कर्णमण्डपसंयुतम् ।
बाह्ये वलयितं वापि विशालं वा प्रकल्पयेत् ॥
समपङ्क्तिविशालादि पादपाद विभाजितः ।
मण्डपादपसानाङ्गं शालाविस्तार उच्यते ॥

पृथगाकारविशालं तु चैवमेव प्रकल्पयेत् ।
अर्धेन्दुः पृथगाकारेण समे वा पादमानतः ॥
आकारं तथैवं स्यादर्धाङ्गुलिकाकारमध्यतः ।
मण्डपानां कर्णकं कथितं मध्यमादि ॥ ६५
दक्षिणे नैरृते वा मण्डपानां प्रकीर्तितम् ।
अथवा बहुभिस्तु वा मण्डपानां विधीयते ॥
कथितं दक्षिणे भागे स्थाप्यावासः प्रशस्यते ।
उत्तरे राज्ञी तस्य तद्गृहिण्या गृहं भवेत् ॥
कथितं गृहे तु आकारं कार्य1 विशिष्यते ।
नवभागे गृहे तत्र दक्षिणे मण्डपागमम् ॥
पादभागे त्र्यंशं त्यक्त्वा मध्ये द्वारं विधीयते ।
अर्धेन्दु आकारमेवं स्याद्धि नृत्तावलयमेव तु ॥
चतुरश्रं तु वा कार्यं मध्ये पार्श्वयोर्द्वयोः ।
भित्तिव्यासकर्णगं तु बाह्ये बाह्यशालाश्रयम् ॥
पादमध्ये मध्यमः पादमध्यमध्ये विधीयते ।
भित्तिमध्यं तयोर्मध्यं पादमध्यं तु वा समम् ।
कोणं च मध्यमं स्थानं त्यक्त्वा पार्श्वयोर्भवेत् ।
कोणात्तृतीयभागे तु जननिर्गमं इष्यते ॥
गृहक्षते महेन्द्रे च पार्श्वदण्डे विधीयते ।
स्थापयेच्चैव मध्ये च आकारान्तं विधीयते ॥
हस्तस्तम्भतलादीनि नराणां पादसंयुता ।
देवानां मध्यमं ग्राह्यं मध्यद्वारं तु चैव तथा ॥
अनागतादिमध्यं तु वास्तुमध्यात् प्रदक्षिणे ।
रुद्रात्परं नन्दपादान्ते पञ्चाङ्गुलगतिर्भवेत् ॥ ७५

पा - 1 विशेषतः

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௬0

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௭0

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௭௫

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௮0

𑌤𑌲𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌤𑌲𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌪𑍋𑌤𑌯𑍋𑌃 ॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌧𑌸𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌿𑌶𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌧𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌘𑍋𑌷𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌷𑌣𑍍𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌾𑌶𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌿 ॥
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌪𑌞𑍍𑌚𑌿𑌕𑍇 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌧𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑌦𑌾𑌵𑌹𑌿 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌶𑌯𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌸𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌸𑌦𑍈𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌸𑌕𑌲𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌥𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌶𑌿 ।
𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌞𑍍𑌜𑍍𑌞𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌧𑌾𑌰𑌵𑍍𑌰𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌧𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌶𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌧𑌾𑌰𑌵𑍍𑌰𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍 ॥
𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾 ।
𑌵𑌿𑌭𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌭𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌿𑌕𑌾 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌚𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑌪𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 ।
𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑌿𑌕𑌾 ॥
𑌵𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌵𑌧𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑌾𑌃 ॥
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌹𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌾𑌃 ॥

மத்⁴யே ச பார்ஶ்வயோ: ப்ருஷ்டே² ஹஸ்தஸ்யார்த⁴ப்ரமாணத: ।
ஓஜாயுக்³மப்ரமாணேன நந்தி³நா வாப்யதி⁴கா து வா ॥
ஸப⁴த்³ரா வா விப⁴த்³ரா வா மண்டபீ ஸ்யாத்ஸமந்தத: ।
அந்தராலாங்க³ணம் து ஸமம் வா விஷமம் து வா ॥
மண்டபீயாமத்⁴யம் து தத்ரைவ விதீ⁴யதே ।
கு³ஹ்யாயே பஹிர்வாபி குடிகம் நந்தி³நைவ வா ॥
அநுபாலேக்ஷ்யிகம் வாபி ப்ருஷ்டே² வாப்யதி⁴கம் யதா² ।
மத்⁴யாயாமே வாபி பார்ஶ்வயோ: ப்ருஷ்ட²தஸ்ததா² ॥
ஶாலாயாமத்⁴யதோ நாம ஹஸ்தஹஸ்தவஶேந வா ।
தத்ஸமீகரணம் ஸம்ப்ராப்யம் ஶாலாமத்⁴யம் து வா ப⁴வேத் ॥ ௧௧௦
அநுஹஸ்தாதி³ஹஸ்தப்⁴யஸ்ய ஶிக²ண்டிகா: ।
மண்டபிகாவிதௌ⁴ ப்ரோக்தம் ஸார்த⁴ம் தத்ராஹ்யதஸ்து ॥
மண்டபிகாவிஶாலாம் து த்ரிபத²வேதி³காம் ததா² ।
ஷட்ஸ்தம்ப⁴ம் வா க்ருத்வா ப³ஹிரேகம் ப்ரபாஹ்ய ச ॥
கு³ஹ்யே ஶேஷஹாஸ்தம் து ஹஸ்தா மத்⁴யே து ஸாலகம் ।
அநுகோணகயோர்வேத³மண்டபாஶ்ரே ஸந்தி⁴காம் ॥
ஸஹாகாரஶிரோயுக்தம் ஶாலாகாரமதா²பி வா ।
குர்யாத் மத்⁴யகோஷ்டே² து மண்டபமத்⁴யே விநிர்மிதாம் ॥
த்³வாரயுக்தமார்க³ஹ்ய: ஸிம்ஹபிண்ட³காதி³கம் ।
தத³யுக்தவாநாம் வா தத³யுக்தஸமந்விதாம் ॥ ௧௧௫
வாராயாமஸமம் த்வாதோ³ஸமண்டயுதாம் து வா ।
மண்டபாமத்⁴யே த்ரயோதஸ்ரயோத³யஸமந்விதாம் ॥
தத³ந்தம் வாபி ஸமஸமயுதாம் து வா ।
அந்தம் மண்டபிகம் குர்யாத்ப்ராஸாதா³தி³ஷு பு³த்³தி⁴மான் ॥
தே³வாநாம் மநுஜாநாம் ச விப்ரக்ஷத்ரியஜாதிநாம் ।
வைஶ்யஶூத்³ரே ச ஸர்வேஷாம் மந்தி³ரே ச க்³ருஹாங்க³ணே ॥

உபபீடே²ஷ்டவா அதி⁴ஷ்டா²நம் து வா நயேத் ।
மண்டபிகாயுக்தம் சைவ ப்ராகாரம் விதி⁴நாசரேத் ॥
ஏவம் ஶாலாம் யதா²ஶாஸ்த்ரப்ரமாணேந ஸமாசரேத் ।
ஶ்ருங்கா³ராயதம் வாபி மத்⁴யே ஹஸ்தாயுதம் து வா ॥ ௧௨௦
மண்டபிகாவிதா⁴நோக்தம் ப்ராகாரத்³வாரமஹாயுதம் ।
சதுரஶ்ராதி³மாநம் து க்ருத்வைகமாநகம் ॥
ஹஸ்தம் மண்டபமாத்ரம் து கம்பதோ³ஷேண பு³த்³தி⁴மான் ।
குர்யாந்நாதி³ஷ்டமத்⁴யம் தத்ர நந்தாவர்த்தகே ॥
அர்தோ⁴த³யாய மாதவம் ஸமம் வாப்யதி⁴கம் து வா ।
மண்டபிகாதலம் பஞ்சத²ஸ்தம் விதீ⁴யதே ॥
மண்டபிகாமதலம் ஹிமண்டபம் வாபி ஸமாசரேத் ।
ஸாமப்ராகாரயோ: ஸ்தம்ப⁴ஸ்யாஶாபி மண்டப: ॥
ப்ராகாரஸ்யாப்யந்தரம் ஶாலாலங்காரவஶாத்³யேத் ।
ஸஹாகாரஶிரோயுக்தம் ஶாலாகாரஶிர: க்ரியா ॥ ௧௨௫
மண்டபாகாரஸம்யுக்தம் மண்டபமத்⁴யவிநிர்மிதம் ।
க்ருத்வா கோணயோர்கோணே தத்³தாஸ்ஸாலகாதி³ஷு ॥
ப்ராகாரஸ்ய து விஸ்தாரத்ரிபாகைகமாநகம் ।
உத்தரமேகமாநஸ்து பஞ்சமாநைகமாநக: ॥
நிர்மிதோ ப்ராகாராணாம் து ப்ராகாராதி³ பா³ஹ்யதோ
ப⁴வேத் ।
ப்ராகாரம் ச மண்டபீ ச மண்டபவாஸ்துநிர்மிதம் ॥
கு³ஹ்யே ராஜதே³வாநாம் க்³ருஹாணாம் து³ர்க³மாநிநி ச ।
ப்ரயாணமஹிஷீகே³ஹம் வாமே தே³ ஸமாசரேத் ॥
அந்யாஸாமபி தல்பாத்³யே க்³ருஹஸ்யாப்யத்ர காரயேத் ।
அந்யேஷாமபி தல்பாத்³யே க்ஷத்ரியவஸ்துந து ॥ ௧௩௦

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌙𑍍𑌗𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑍇 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌜𑌯𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌉𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌶𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨𑍇 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍀𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌕𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇 ।
𑌕𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌮𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍇 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑍇 ।
𑌤𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌿 𑌚 ॥ ௧௩௫

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌯𑌦𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌯𑌨𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌶𑍌 𑌫𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌂𑌶𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௪௦

𑌭𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍇𑌷𑌕𑌾𑌤𑍍 ।
𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 ॥

𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌦𑍀𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌾 𑌚 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌵𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍇 ॥

𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌪𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌦𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑌕𑌾𑌃 ।
𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌷𑌡𑍇𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌃 ॥

𑌉𑌲𑍂𑌕𑌃 𑌵𑌾𑌯𑌸𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌨 𑌵𑌸𑌨𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌭𑌾𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌿 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௪௫

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌦𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌕𑌶𑌾𑌲𑌾𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ।
𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍋𑌣𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌰𑌾𑌜𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌪𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌂𑌬𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑌵𑍍
𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌗𑍇𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌪𑌾𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍇𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌗𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௫௫

உத்தரே விப்ரகேஹம் ஸ்யாத் பூர்வே ந்ருபக்ருஹம் ததா ।
தக்ஷிணே வைஶ்யகேஹம் ஸ்யாத் பஶ்சிமே ஶூத்ரஜாதயே ॥
க்ருஹம் யஸ்யேஷ்டிதீர்த்தம் து பதாயாயவிவர்ஜிதா ।
தாரஶ்ரித்யா ச 1ஸமாஹம் காரயதீஷ்யதே ॥
ஸர்வாஸ்வபி ச ஶாலாஸு ஸந்திகர்ம ந காரயேத் ।
தேவதாயதநம் விஷ்ணோ ஶாலாஸு ந விதீயதே ॥
ஸைககாங்க்ரிதா: பாதா நீரந்த்ரா வா நிவேஶிதா: ।
கந்யாகாராதிஷு த்வௌ த்வௌ பஞ்ச வா ஸ்தாபயேத்புத: ॥
யநக்ஷயோ க்ருஹதேவே ச தீவ்ர: ஸ்யாத்கணபாஸ்ததா ।
த்ரிவம்ஶீ வைஶ்யஶூத்ராணாம் பஞ்ச ஸப்த த்விஹஸ்ததா ॥
ப்ராஹ்மணாநாம் ததைவ ஸ்யாத்ஷோடஶ ச வேதிகா: ।
பாஷாணாஶ்ரீணாம் பாதஸம்க்யா ச வம்ஶீ விதீயதே ॥
ஶிலாஸ்தம்பம் ஶிலாகாஷ்டம் நராவாஸே ந காரயேத் ।
த்ருணாதேர்ஹ்ருத்வர்ண்யாத்யாத்யம் லோஷ்டாத்யாத்யம் ச பூர்ணயேத் ॥
கபாடாநாம் ஹிரண்யாத்யை: க்ருத்வைவ ச ।
ஸ்திதாநாம் ச பாத்யாதிசதச கர்பவிதௌ பவேத் ॥
த்வாரஸ்யாங்கஸ்தநிர்தேஶ்யம் த்விபேஷ்டபீடஸ்ய ச ।
உச்ச்ராயம் பஹிர்ஜ்ஞேயா த்வாரஸ்ய பிவாமஸந்தீ ॥
ஸௌம்யாதி த்வாரிஷ்டம் ஸ்யாத்ப்ராஹ்மணாநாம் விஶேஷத: ।
கோமஹேந்த்ரம் ப்ருங்கராஜம் விதத்யாமணிஜாவீம் ராக்ஷஸம் ॥ ௧௬௫
பார்ஷதந்தவத்வாரம் ஶூத்ராணாமேவ காரிதம் ।
தத்வீர்யாதௌ ஹஶ்ரித்ய த்வாரம் விதிவதாசரேத் ॥
ஹயஸூத்ரஸ்ய பாதே வா த்வாரம் விதிவதாசரேத் ।
ஜயத்வாரம் பாதஶேஷம் ப்ரவக்ஷ்யாமி நிவேஶநம் ॥

பா 1 காம்யாகம்

ஜயந்தே ச மஹேந்த்ரே ச ராக்ஷஸே விததே ப்ருஶே ।
புஷ்பதந்தே ச ஸாவித்ரே ஸுக்ரீவே க்ருஹபாவகே ॥
ப்ரஹ்மணோऽதிதைவம் ப்ரஹ்ம வாஸ்துநிரீக்ஷ்யதே ।
ஸதக்திபஞ்சஸத்வாம்ஶே யூஜஸிம்ஹைஷ்யிவா: ॥
பூர்வத்வாரஸ்ய ஶாலா ஹ்யேதே கூபாத்யாஸ்ஸந்
கோஷிதா: ।
ஶிவதத்வஸ்தாநாம் பஞ்சதத்வாத்மகா: ॥ ௧௭௦
க்ருஷ்யாதிவிவிதே க்ஷேத்ரே வர்ஜநீயா பாஹ்யகக்ஷாபி: ।
ஸுஜ்ஞாநிநோ ஶ்ரேஷ்டா ஹஸ்தபஸ்ய தத்வேஶநோ தேவ: ॥
தஸ்ய வ்ருத்தஶ்ரீ த்வாரபாகம் தக்ஷிணம் ஸூத்ரதாரோ க்ருஹம் ।
ஸுஜேயாநி மஹிஷ்யாணாம் கஜஸ்யாணாம் ச கோஶஶ்ரீ ॥
ஸர்வத்ரக்ஷயதம் யாதி ந மோக்ஷா யாதி காந்தவித் ।
உச்ச்வாஸ த்வாரம் ந கர்தவ்யம் தேவத்யேயவா பவேத் ॥
ப்ராஹ்மணாநாம் ப்ராக் த்வாரம் ப்ராக் த்வாரம் க்ஷத்ரியஸ்ய ச ।
வைஶ்யஸ்ய தக்ஷிணத்வாரம் ஶ்ரேஷ்டம் ஶூத்ரஸ்ய பஶ்சிமே ॥
ஶாலாத்வாராதிகம் ப்ரோக்தம் பதகர்ப்ரஹவிதாவபி ।
பாம்ஸ்வாவாஸபஹித்வாரம் ஸர்வத்ர வர்ஜயேத் ॥ ௧௭௫
கோமஹேந்த்ரம் பஶ்சிமே ஸாமகம் ஸௌம்யமஹகே ।
பார்ஷ்வ தக்ஷவத்வாரம் பூர்வமேவ விதீயதே ॥
தேஶாந்யாம் பதஸ்தாநம் ப்ராஹ்மணாநாம் விதீயதே ।
ஆக்நேய்யாம் பதஸ்தாநம் க்ஷத்ரியாணாம் ப்ரஶஸ்யதே ॥
நைர்ருத்யாம் பதஸ்தாநம் வைஶ்யாநாம் ச
ப்ரஶஸ்யதே ।
வாயவ்யாம் பதஸ்தாநம் ஶூத்ராணாம் ஸம்ப்ரஶஸ்யதே ॥
பூர்வஸ்யாம் ராஜஸ்தாநமாக்நேய்யாம் ச மஹாநஸம் ।
யாம்யாயாம் ஶயநஸ்தாநம் நைர்ருத்யாமாயுதாலய: ॥

[illegible]

[illegible]

— :: —

உ

சிவமயம்.

சாலாலக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

பிறகு உயர்ந்ததான சாலைகளின் இலக்கணத்தைக் கூறப் போகின்றேன். தேவர்கட்கும் பிராமணர்கட்கும் விசேஷமாக அரசர்கட்கும் வைசியர்கட்கும் சூத்திரஜாதியருக்கும் வாசயோக்ய மாக அந்தச் சாலைகள் ஸ்மரிக்கப்பட்டன.

சாலையின் அளவும் பெயரும்.

ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஏழு பத்து சாலைகள் கூறப் பட்டன. அதற்குமேல் மும்மூன்று விருத்தி செய்து எவ்வளவு இஷ்டமோ அவ்வளவு கிரகிக்கலாம். அவையே யாதுகாரணத்தால் மாலையைப் போல் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக் காரணத்தால் மாலிகை யெனக் கூறப்பட்டன. அளவைப் பிரமாணமோ வென்றால், இருவகையாகக் கூறப்பட்டது. முழத்தின் பாகத்தின் வசமாக அரை முழம் ஆரம்பித்து மும்மூன்றங்குலமாக விருத்தி செய்து நூற்றெட்டுச் சங்க்யை எவ்வளவோ அவ்வளவுவரை முழங்களின் விஸ்தாரம் சம்மதிக்கப்பட்டது. அரைமுழம் விஸ்தாரத்திலிருந்து ஒன்றரைமுழ அகலம் வரை சமமான நிகளத்தை யுடையதாயும் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு முழத்தின் பிரமாணம் ஆகும்.

பிறகு முழத்தின் பிரமாணத்தால் ஒன்பது முழம் வரை விஸ்தாரமானது பக்திகளாகக் கூறப்பட்டன. விஸ்தாரத்திலிருந்து இரண்டரை யங்குலமுதல் இரட்டிப்பு முடிவை யுடையதாயும், சமமான நிகளத்தை யுடையதாயும் இருக்க வேண்டும். ஒரு முழ பாகம் விசாலத்திலிருந்து அரைமுழமாக விருத்தி செய்தல்

வேண்டும். விசாலத்தைப் பார்க்கிலும் மூன்றுபங்கு பிரமாணமாக நிகளம் சம்மதிக்கப்பட்டது. விசாலத்திலும் நிகளத்திலும் வைக்கப் பட்டதான அந்தச் சகலமான பக்திகள் பிரமாணத்தால் விஷமமானுல் ஒற்றைப்படையில் இஷ்டம் போலாகும். விஸ்தாரத்திலும் நிகளத் திலும் இரட்டையான சங்கியைகளும் ஒற்றைச் சங்கியைகளும் பக்தி களாகக் கூறப்பட்டன.

ஓ முனிசிரேஷ்டர்களே ! பக்தியின் உள்ளளவைப் பிரமாண மாவது, அவ்வாறன்றி பக்தியின் புறம்பான பாகமாவது, பக்தியின் நடுப் பிரமாணமாவது அதின் கால்பாகத்திலாவது அவ்வாறேயாகும். தேவர்களுக்கும் பிராமாணர்களுக்கும் நற்சதுரமாயிருத்தல் வேண்டும். அரசர்கட்கும் அவ்வாறே கூறப்பட்டது, மற்ற வைசிய சூத்திரர்கட்கு நிகளகோணமுள்ளது. யாதொரு க்ஷத்திரிய வைசியருக்குக் கூறினதைப் பார்க்கிலும் வித்தியாசமாக இருப்பதால், குறைந்த பிரமாணம் உயர்ந்தவர்கட்கு கூறப்படவில்லை.

விசாலத்தோடு சமமான உயரமும், கால்பாகத்தோடு கூடின தாவது, இவ்லாவிடில் அரைப்பாகத்தோடு கூடினதாவது, கால் பாகம் குறைவாக இரட்டிப்பாவது நிகளம் இரட்டிப்பு அல்லது சம மாகவும், கூறப்போகின்ற கால்பாக விசாலங்களால் கிரமப்படி செய்ய வேண்டும்.

ஆயாதி.

ஆயாதி சம்பத்திற்காக அகலத்திலும் நிகளத்திலும் அவ்வாறே உயரத்திலும் முழங்களின் சம்பூர்ணத்தை நன்ருக அடைவிப்பிக்க வேண்டும். கேவலம் விசாலத்திலிருந்தாவது, அல்லது நிகளத் திலிருந்தாவது, அவ்வாறே உயரத்திலிருந்தாவது, அகல நிகளத்தின் சேர்க்கையி லிருந்தாவது ஆய முதலானவை கிரகிக்கப்பட வேண்டும்.

அந்த ஆய முதலானவை எட்டு மூன்று மூன்று எட்டில் பெருக்கி, எட்டு பதினுன்கு பன்னிரண்டு இருபத்தேழில் பங்கிட வேண்டும். மிகுதியா யிருப்பது ஆயமும் வியயமும் யோநியும் நக்ஷத்திரமும் ஆகும். திதியானது முப்பதாலும் வாரமானது ஏழாலும் அடையக் கூடும். ஆயாதிகளை வேறு விதத்தாலும் கொள்ளக் கூடும். நிகளத்தை நிகளமாகவும் அகலத்தை அகலமாக வும் அல்லது அகலநிகளங்களை கூட்டி நிகளமாக வேறும் கொள்க. எட்டு ஒன்பது மூன்று எட்டு ஒன்பது ஒன்பதில் பெருக்க வேண் டும். பன்னிரண்டு பத்து எட்டு இருபத்தேழு ஏழு ஒன்பதில் முறையே பாகிக்க வேண்டும். ஆய முதலானது முன்போற் கூறப் பட்டது. ஆயத்தினதிகம் சுபத்தைத் தரும். எவ்வாறு யஜமான

னுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தோடாவது நாமநக்ஷத்திரத்தோடாவது அநுகூலம் உண்டாகுமோ அவ்வாறு பரீக்ஷித்துச் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து.

வாஸ்துவானது சகல அநுகூலமும் எவ்விடத்திலும் யாது காரணத்தால் கிடைக்கப்படுகிறதில்லையோ, அந்தக் காரணத்தால் எவ்வாறு அற்பதோஷம் உண்டாகாதோ அவ்வாறு விசேஷ குணமாகக் கிரகிக்க வேண்டும்.

சாலாங்கம்.

வசிக்குமிடம் ஸ்தம்பங்கள் விஸ்தாரம் கர்ணசூத்திரஸ்தானம் சிகரம் ஸ்தூபி இவை சாலையின் அங்கமெனக் கூறப்படுகிறது. யஜ மானனுடைய முழந்தாள் வரையிலாவது, நாபி வரையிலாவது, இருதயம் வரையிலாவது, கண்டம் வரையிலாவது, சிரசுவரை யிலாவது, பாதத்திற் பாதியாவது மூன்று பாகமாகவும் மூன்று முதற் பதினறு பாகங்கள் வரையும் கூறப்பட்ட அளவின் பிரமாணத் திற்கு அதிகமாவது அதிஷ்டானத்தின் பிரமாணம் ஆகும்.

பிறகு பாதத்தின் அந்த அளவைக் கூறப்படுகிறது. ஒன்றரை முழம் முதல் மும்மூன்றங்குலமாக விருத்தி செய்து ஒன்பது முழப் பிரமாணம் முடிவாக ஸ்தம்பத்தின் உயரங்கள் கூறப்பட்டன. மூன் றங்குல மாரம்பித்து அரையங்குலமாக விருத்தி செய்து முப்பதங்குல முடிவாகப் பாதவிஸ்தாரங்கள் கூறப்பட்டன. நான்கு அம்சமுதல் பதினறு அம்சம் வரை விதியைத் தவருமல் பாகித்து, ஓர் பாகத் தால் குறைவானது பாதத்தின் முன்பாகத்தின் விசாலமாகும். இவ் வாறு மேன்மேலாகப் பாதங்களின் அகல நிகளங்களைக் கற்பிக்க வேண்டும். பிரஸ்தர மென்பது பாதநிகளத்தின் அரையடியள விறைச் செய்ய வேண்டும். புத்திமான் அந்த அளவை ஒன்பது விதமாகச் செய்து, ஒன்று முதல் நான்கு பாகத்தினுற் குறைவாக வாவது அதிகமாகவாவது பிரஸ்தரத்தைச் செய்விக்க வேண்டும். பிரஸ்தர விதியிற் சொல்லப்பட்ட பிரமாணம் சமஸ்தமும் கண்ட ஸ்தானத்தில் விதிக்கப்படுகின்றது. பாதஸ்தானத்திற் கூறப்பட்ட சமஸ்த அளவும் சிகரஸ்தானத்திலும் விதிக்கப்படுகிறது. துருவ நக்ஷத்திரத்தின் விதியின் ஏற்பாட்டினுலாவது சிகரத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். கண்டஸ்தானத்திற் கூறப்பட்ட சமஸ்த அளவும் ஸ்தூபியின் உயரமாகக் கூறப்பட்டது. பாதவிஷ்கம்ப அளவால் இரட்டிப்பு முதல் ஒன்பது பாகம்வரை பித்திவிஷ்கம்ப அளவு உத்தேசிக்கப்பட்டது. அவ்வாறன்றி இரண்டங்குலத்தாலாவது அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

கடைக்கால் சுவர்.

எட்டங்குல முதல் இரண்டிரண்டங்குலமாக மூன்று முழம்வரை சுவரின் விஸ்தாரம் கூறப்பட்டது. இது கடைக்காலின் அளவாகும். கடைக்காலுக்குமேல் கால் அல்லது அரையங்குலமாகக் குறைக்க வேண்டும். குறுக்குச் சுவர்கள் ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாகவாவது சமமாகவாவது இருக்கலாம்.

ஏகசாலை முதலியன.

ஏக சாலையானது தடியைப் பிளந்ததுபோ லிருக்க வேண்டும். அது இரண்டு கொண்டது த்விசாலையாகும். அதன் மூன்று பாகம் த்ரிசாலையாகும். நான்கு பாகமானது சதுச்சாலையாகும். ஏழு பாகத்தாற் சப்தசாலையாகும். இவ்வாறு மற்றவையும் கூறப்பட்டன. விஸ்தாரத்தில் ஓர் பங்கு முதல் ஐம்பது பங்கு வரையிலும், அவ்வாறே நிகளத்திலும் விருத்தியால் நூறு வரையிலும் செய்ய வேண்டும்.

வாசற்கால் முற்றம் முதலியன.

இவற்றின் தலைப்பில் தெருவாசல்கள் இருக்க வேண்டும். பிரதான ஸ்தானத்தில் விசேஷமாக ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு தெருவாசல்களோடு கூடின சாலைகள் இருக்க வேண்டும். பின்பக்கத்திலும் பக்கத்திலும் அவ்வாறே இருக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி மீட்டும் இஷ்டமான இடத்திலாவது பெரிதான த்வாரங்களையும் சிறிய த்வாரங்களையும் இவ்வாறு செய்ய வேண்டும்.

மத்தியில் விசாலத்துடன் ஒருவரிசை யுடையதான முற்றம் செய்யத் தக்கது. அரைவரிசை முதல் விருத்திசெய்து முப்பது வரிசை வரையில் இஷ்டப்படுகின்றது. நிகளத்திலும் ஓர் வரிசை முதலாக மூன்று வரிசை முடிவாக விசாலமாகும். இவ்வாறு பிரமதேவரின் அங்கண மென்கிற முற்றத்தை வாசல் ஜலம் விழுவதற் கிடத்தோடு கூடினதாகவாவது இல்லாமையாகவாவது செய்யலாம். இரண்டுமாவது ஜலயந்திரப் பெருக்கோடு கூடினதாகவது செய்ய வேண்டும். வெளிஜலம் கூடிப்போவதற்காவது ரந்திரம் செய்ய வேண்டும்.

ஓர் வரிசை விசாலமுதற் காற்காற்பாகமாக விருத்திசெய்து ஐந்தாம்பாகம் முடிவுவரை சாலையின் விஸ்தாரமானது இஷ்டப்படுகின்றது. பெரிய துவாரத்தின் விசாலமேனோ வெனின், இவ்வாறே செய்ய வேண்டும். தெருவாசலில் பெரிதாகிய த்வாரத்தோடு சமமாகவாவது, பாதியளவாகவாவது ஆகும். அவ்வாறே த்வாரத்தினளவு ஆகும். பாதியளவினால் தண்டிகாத்வாரம் ஆகும்.

கர்ப்பாதானம்.

கர்ப்பாதானத்தின் வைப்பாவது மூலக்ரஹத்தின் மேல் மெத்தையிலாவது, வலது நேத்திர சுவரின் வரிசையிலாவது கர்ப்பாதானம் கூறப்பட்டது. அவ்வாறன்றிப் பிரமதேவரின் சுவரிலாவது கர்ப்பாதானம் விதிக்கப்படுகிறது.

ஸ்தான விபரம்.

மேல் தளத்தின் தெற்குப் பாகத்தில் யஜமானனுக்கிடம் கூறப்படுகின்றது. வடக்குப் பாகத்தில் ரங்க மென்று கூறப்பட்டது. அது தான் மனைவியின் கிரஹமாக ஆகும். தளத்தின் மேற்பாகத்தில் இரண்டு த்வாரம் செய்ய வேண்டும், அது விசேஷமெனப் படுகின்றது.

வாசற்கால் வைக்குமிடம்.

ஒன்பதுபாக முள்ளதான கிரகத்தில் அவ்விடத்தில் தென் பாகத்தில் ஐந்து பாகம் செய்து, அதில் இடது பாகத்தில் மூன்று பாகம் நீக்கி நடுப்பாகத்தில் த்வாரமானது விதிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு தெருவாசலில் த்வாரம் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறுகவே மற்ற விடத்திலும், அவ்வாறே நடுவி லிருபக்கத்திலும் கம்பைத் தவாரம் செய்ய வேண்டும். சுவரின் விசாலத்திற் சூரியன் பாகத்திக்கு வெளியில், வெளி ஐந்து பாகமானது கூடுகின்றதின் மத்திம பாகத்தில் பாத மத்திமமும் விதிக்கப்படுகின்றது.

ஜலதாரை.

சுவரின் நடுப்பாகம், அவைகளின் சேர்க்கையின் மத்திய பாகம், சமபாகம், பாதமத்திய பாகம், கோணம், நடுப்பாகம் இவைகளை நீக்கி ஜலதாரை இருக்க வேண்டும், கோணத்தி லிருந்து மூன்றும் பாகத்தில் ஜலம் வெளிவரும் மார்க்கம் இச்சிக்கப்படுகின்றது. கிரகக்ஷதரிடத்திலும் மஹேந்திரரிடத்திலும் புஷ்பதந்தரிடத்திலும் இந்த த்வாரம் விதிக்கப்படுகின்றது. பல்லாடரிடத்திலும் நடுப்பாகத்திலும் இவர்களுடைய வரிசைகளிலும் த்வாரமானது விதிக்கப்படுகின்றது.

ஸ்தம்பலக்ஷணம் முதலியன.

முழப் பிரமாணமான ஸ்தம்பங்களுடைய சமத்துவ முதலானவை மனிதர்கட்கு இரட்டைப் படையான சங்கியையா லாகும். தேவர்கட்கு ஒற்றை யிரட்டை யிரண்டும் கிரகிக்கத் தக்கது. பூமியில் தேவர்கட்கு நடு த்வாரம் கிரஹிக்கத் தக்கது.

சதுரச்சாலை.

சதையற் செய்யும் வீடு முதலானவற்றின் நடுப்பாகமானது வாஸ்துவின் மத்தியிலிருந்து பிரதக்ஷணமாக ஆகும். ஆதித்யர் முதல் ஒன்பதாவது பாதத்தின் முடிவு வரை ஐந்து அங்குலகதி வரிசையாய், வாஸ்து நடுவிலிருந்து வடக்கு கிழக்காகவும், தெற்கு மேற்காகவும் வரிசையாய்க் கொள்க. பத்து ஒன்பது எட்டு ஏழு அம்சங்களாகக் கிழக்குப் பாக முதலான பாதத்தை அந்த ஸ்தம்பப் பிரதிஷ்டையின் கிருத்தியத்தில், ஒவ்வொ ரம்சத்தை யடைந்தவைகளாக ஆகும், கிரகம் பாதம் இவற்றின் மத்திய பாகத்தின் மத்தியம், சுவரின் மத்தியபாகமாக ஸ்மரிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு சதுரச்சாலை கூறப்பட்டது.

சாலை விபரம்.

சாலை விஷயத்தில் ஒன்பது வரை கற்பிக்க வேண்டும். இவை யாவும் சாலைகளின் சாமான்ய மெனக் கூறப்படுகின்றன. தேவர்கட்கும் அந்தணர்கட்கும், பாஷண்ட மதத்தை யடைந்தவர்கட்கும், அவ்வாறே யானை குதிரை ரதம் காலாட்கட்கும், யாகத்தில் ஹோம முதலான கருமங்கட்கும் தேவர்கட்கும் அரசர்கட்கும் நிருத்தனம் பாட்டு முதலான கருமங்கட்கும் ஏகசாலை புகழப்பட்டதாக ஆகும். ஸ்திரீகட்கும், சித்திரமெழுதி ஜீவிப்பவர்கட்கும் வேசியர் முதலானவர்கட்கும் கலப்பையைப் போலும், குருஜீவிகட்கு முறத்தைப் போலும் ஆகும். சாலையில்லா விடத்தில் சுவரில் த்வாரத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

ஊர்த்துவபூமி லக்ஷணம்.

மேற்பூமியை யாரம்பித்து இப்பொது கட்டடம் கூறப்படுகிறது. யாதொரு விடத்திற் பிரதானசாலையோ அவ்விடத்திற் சித்திர மெழுதிய ஸ்தானத்தை விதிக்கப்படுகிறது. யஜமான னிருப்பிடத்தில் மண்டபப் பிராகாரத்துடன் கூடினதாக விந்யாசமானது ஆகும்.

மேல் மெத்தையோடு கூடினதாயும் மேலே முன் வாசலோடு கூடினதாயும், வாஸ்து த்வாரத்தோடு கூடினதாயும், விசேஷமான மேல்தளத்தோடு கூடினதாயும், நான்கு பக்கமும் குண்டங்களுடைய தாயும், வீட்டுவாசலோடு கூடினதாயும், சித்திரமெழுதிய சுவர்களை யுடையதாயும், மெத்தைப் படிகளோடு கூடினதாயும், மேலிருப்பிடத்தோடு கூடியதாயும், சிரோகிரகத்தோடு கூடியதாயும், மேல் வேலையோடு கூடியதாயும், காது போன்ற இரண்டு கூடங்களை யுடையதாயும், கர்ணகூடமில்லாமலும், இதரமான சகலமும், வாஸ்துக்களில் நடுமுற்றமும், மண்டபத்தோடு கூடியதாயும் சபையைப் போன்றுவது தனித்தாவது ஜல பூமிகளை யுடையதாயும் இவ்வாறு ஊர்த்வபூமி சொல்லப்பட்டது.

மற்றவை சொல்லப்படுகிறது. முக்கியமான மண்டபம், மேல் மெத்தையி லிருக்கும் அறை, மேல் மெத்தை இவை நீங்கியதாய் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு யஜமானனிருப்பிடத்தைச் செய்து, சித்திரசாலையை அந்த ஸ்வாமி கிரகத்திற்குச் சமமாக அலங்கார படிகட்கு வேலையோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். மற்றது முன்னர்க் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தினுற் செய்ய வேண்டும்.

ஓ அந்தணர்களே ! அவ்வாறன்றி சமஸ்த சாலையிலும் அலங்காரப்படி செய்யலாம். இவ்வாறு மேற் பூமியானது கூறப்பட்டது. இரண்டடுக்கு பூமியைக் கேளுங்கள். சதுச்சாலையின் பிரதேசத்தில் அதற்குக் கீழ் பூமியானது கூறப்படுகிறது. அந்தச் சதுச்சாலா பூமியானது மண்டபம் அறை மேல்மெத்தை இவற்ரு லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் அதற்குக் கீழாக நான்கு பக்கத்திலும் அவ்வாறே பெரிய த்வாரத்தோடு கூடினதாயும் இருக்க வேண்டும். இரண்டு பாகத்தினுல் அதன் விந்யாசம் படிக்கப்படுகின்றது.

மூன்றடுக்கு பூமி.

நான்கு கோணத்திலும் நான்கு அறை அதன் விஸ்தாரத்தினுல் நிர்மிக்கப்பட்டது. நான்கு பாகம் இரண்டுபாகத்தாலும் பின் பக்கத்தி லிருக்க வேண்டிய கிரகத்தின் சபையைச் செய்ய வேண்டும். முன்னிரண்டு கூடத்தின் மத்தியில் சாலைகள் பின்பக்கம் சபைகளைப் போற் செய்யத்தக்கவை. இரண்டு பார்சத்திலும் நான்காம் பாக முடிவில் விஸ்தார முடையதாகிய இரண்டு கூண்டானது செய்யத்தக்கது. கர்ணுகிருதியான கூடத்திற்குச் சமமான உயரத்தை யுடையதாயும், பிரதான சாலையி னிருப்பிடம் நேத்திரசாலையில் இருக்கிற நேத்திராகிருதியான கூடத்தி னிரண்டையும் செய்ய வேண்டும். அவைகட்கு மேற்பாகத்தில் சம்பூரணமாயும், அதற்கு மேற்பாகத்தில் பின்பக்கத்தி னிருப்பிடத்தின் சபையானது இரண்டு தளத்தை முடிவாக வுடையதாயும், மற்ற சமஸ்தமும் கீழ்ப்பாகத்தில் முடிவோடு கூடினதாயு மிருக்க வேண்டும். இது மூன்றடுக்கு மேற் கட்டட வீடெனக் கூறப்பட்டது.

நான்கடுக்கு பூமி.

வாசற்படியின் கீழ்ப்பிரதேசத்தின் நான்கு பாகத்திலும் ஓர் பாகத்தினுல் துவாரத்தையுடையது, இரண்டு பார்சங்களின் முன்

பாகத்தின் சாலையி னநுசாரமாகும், அங்ஙனமே பிரதான சாலையினது அநுசாரமாகவும், வாசற்படியின் கீழ்ப்பிரதேசத்தின் பக்கங்களின் அநுசாரமாகவும், கிழக்குப் பாகத்தில் விசேஷமாகவும், இரண்டு பாகத்தில் வெளிவருகிற இரண்டு பக்கத்தின் விசாலத்தினாலும், த்வாரத்தோடு கூடின நேத்திர சாலைகளின் ஆறு சங்க்யையும் வாசற் படிக்குப் புறம்பாகவும். நான்கு சாலையின் முடிவு வரையிலும் மேற் பாகமும் கீழ்பாகமுமாகச் செய்ய வேண்டும்.

ஐந்தடுக்கு பூமி.

அதற்குக் கீழ்ப்பாகத்தில் பூமியின் பிரவேசத்தில் ஆறு நேத்திரசாலைகளின் ஸ்தலத்திலாவது, மத்தியிலாவது அந்தத் துவாரத்தின் முடிவாகும். நான்குபாக நிகளமுள்ளதாயும், இரண்டு பாகம் அகலத்தோடு கூடினதாயும் இடமானது தென்திசையிலாவது, வடதிசையிலாவது, கிழக்கிலாவது விசேஷமாகும். முன்பாகம் இரண்டு கோணங்களிலும் இந்த ஐந்து ஸ்தானங்களிலும் செய்ய வேண்டும்.

ஆறடுக்கு பூமி.

அவ்வாறன்றி தென்மேற்கிலாவது வடமேற்கிலாவது, தேவ பாகத்தோடு கூடினதாகிய ஸ்தலமாவது, மேற்பாகத்தில் ஆருவது மாடியின் மேற்பாகத்திலாவது செய்யத்தக்கது.

ஏழடுக்கு பூமி.

அதன் கீழ்ப்பாகத்தில் நூற்கயிற்றி னளவினால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட மாடப்பூருக் கூண்டுடன் கூடிய இரண்டு பூமியானது செய்யத் தக்கது. இது அரசர்கட்கு வாசம் செய்யத் தகுதியான ஏழு உப்பரிகை யெனக் கூறப்பட்டது.

பத்தடுக்கு பூமி.

அதற்குக் கீழாக நான்கு பக்கத்திலும் ஓர் பாகத்தால் த்வாரத்தை யுடையதாக இருக்க வேண்டும். இது பத்து உப்பரிகை யெனக் கூறப்பட்டது.

பதினோரடுக்கு முதலிய பூமி.

அதன் கீழாகப் பதினோராவது, பன்னிரண்டாவது பூமியை யுடையதான பிரதேசம் கூறப்பட்டது. இவ்விதம் பதினாறு பூமி வரைச் செய்யக் கூடும்.

சாலைகளின் பெயர் முதலியன.

முதலாவது சர்வதோபத்திரம். இரண்டாவது வர்த்தமானகம் மூன்றுவது ஸ்வஸ்திகம். நான்காவது நந்தியாவர்த்தம். ஐந்தாவதாகிய சருகம் என்பது சாலைகளை மறைத்துப் போடுகிறதாக அறியத் தக்கது. சர்வதோபத்திரம் என்பது எட்டு முகத்தை யுடையது. வர்த்தமானகம் என்பது நான்கு முகத்தையுடையது. பார்சங்களிலும் முன்பாகத்திலும் நான்கு நேத்திரசாலையோடு கூடினது. ஸ்வஸ்திக மென்பது தெற்குத் திக்கிலும் வடக்குத் திக்கிலும் ஆறு நேத்திர சாலையை யுடையதாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. நந்தியாவர்த்த மென்று ஸ்மரிக்கப்பட்டது, கிழக்குத் திக்கிலும் தென்பாகத்திலும் அவ்வாறே மேற்குப் பாகத்திலும் வடதிசையிலும் ஸௌம்ய சாலை முதலான சாலைகளின் முகமாகக் கூறப்பட்டது. சருக மென்பது வஸ்திரத்தினால் மறைக்கப்படுவதாக அறியத்தக்கது.

முக்கியமாய் எல்லாவிடத்திலும் யாது முதலாவதோ அந்த நான்கும் சமஸ்தருக்கும் கூறப்பட்டது. முக்கியமாக அரசர்கட்கே கூறப்பட்டது. சருக மென்பது தேவர்கட்கு யோக்யமானது. அந்தணர்கட்கும் விதிக்கப்பட்டது. பாஷண்ட பௌத்தாச்ரமிகட்கும் விதிக்கப்பட்டது.

சாலையின் பாகத்திலும், வாசற்படியின் கீழிலும், பெரிதான துவாரத்தின் பாகத்திலும் அவ்வாறன்றிச் சொல்லப்பட்ட பூமியிலும், மண்டபத்திலும் விந்யாசம் செய்வது இஷ்டமாகக் கூறப்பட்டது. இந்த மாலிகையின் முன்பாக மண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும். நிகளம் ஓர் பாகம் ஆரம்பித்துக் கிரகத்தின் விஸ்தாரம் சம்பூர்த்தி வரையில், ஒவ்வொரு பாகம் விருத்தியாக இருக்க வேண்டும். அகலம் கிரகத்திற்குச் சமமாக இருக்கக் கூடும். அகலமோ வெனின் ஒவ்வொரு பாகம் குறைவு செய்து மூன்று பாகம் முடிவாக இருக்கக் கூடும், ஒன்று இரண்டு மூன்று த்வாரத்தோடு கூடினதாகவாவது, நான்கு ஐந்து த்வாரத்தையுடையதாகவாவது மண்டபம், சாலைகளின் முன்பாகத்திற் கட்டவேண்டும். இவ்வாருக விருக்கிற கிரகத்தின் நான்கு பக்கத்திலும் மண்டபத்தைக் கட்ட வேண்டும். ஓர் பாகம் ஆரம்பித்து காற்காற் பாகமாக விருத்தி செய்து ஐந்துபாகம் முடிவுவரை ஆவரண மண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும். முழ அளவினால் மூன்று முழத்திலிருந்து அரையரை முழமாக விருத்தி செய்து பதினைந்து முழம் வரை ஆவரண மண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

மண்டபமில்லா விடினும் அந்த அளவினால் கஜவிசேஷத்தோடு கூடினதாகவாவது, அதினளவாகவாவது இருக்கிற பீடமும் மாளிகாகிரகமும் பண்டிதர்களால் செய்யத் தக்கது.

சாலைகளின் நான்கு திக்குகளிலும் முறையாக ஓர்பாகம் முதல் காற்காற்பாகம் விருத்தி செய்து எட்டுப் பாகம் முடிவாக வெளிப் புறப்பட்டு வருகிற மார்க்கத்தினது நிகளம் இருக்க வேண்டும். அதன் விருத்தியால் அதன் விஸ்தாரம் இரட்டிப்பு முடிவை யுடைய தாய்ச் செய்யத் தக்கதாக ஆகும். இவ்வாறு நடுப்பிராகாரம் இருக்க வேண்டும். நடு ஆவரணத்தோடு கூடினதாகவாவது அஃதின்மை யாகவாவது இவ்வாறிருக்கிற கிரகத்திற்கு நான்கு பக்கத்திலும் ராணுவ ஸ்தானம் செய்ய வேண்டும்.

கிரக விருத்தி.

கிரகத்தின் விஸ்தாரத்தை விருத்திசெய்யும் விஷயத்தில் முதற்பாக முதலாக நான்குபாகம் வரைச் செய்து, கிரகத்திற்குப் புறத்தில் முதலாவரண முதலாகப் பதினறு பாகங்களை நான்கு பக்கத்திலும் நீக்கிச் செய்ய வேண்டும்.

இராணுவ ஸ்தானம்.

இராணுவஸ்தானத்தின் முகத்திலும் பக்கங்களிலும் பின் பக்கத்திலும் யதேஷ்டமாக ஓர்பாகம் முதல் ஏழுபாகம் முடிவை யுடையதாய்க் காலாட்களிருக்க வேண்டும். ஒற்றை இரட்டை யானப் பிரமாணத்தினல் குறைவாகவாவது அதிகமாகவாவது, பத்திர கஜத்தோடு கூடினதாகவாவது அஃதின்மையாகவாவது இஷ்டம் போல் ராணுவஸ்தானம் இருக்கலாம். இராணுவஸ்தானத்தின் நடுப்பாகமோ வெனின் அவ்வாருகவே விதிக்கப்படுகின்றது. இவற் றின் மத்தியபாகம் சமமாகவாவது சமமில்லாமலாகவாவது ஆகும். மத்தியிலாவது புறம்பாகவாவது அதிகமாகவாவது [குறைவாகவா வது, ஓர்பக்கத்தில் அதிகமாகவாவது பின்பக்கத்திலாவது எங்ஙனம் அதிகமோ அங்ஙனமே துவாரத்தின் நிகளகோடியிலாவது, பக்கங் களில் பின்பக்கத்தில் அவ்வாறே சாலையின் விஷயத்திற் கூறப்பட்ட அளவினலாவது, சதுரவளவு முழவளவினலாவது இந்த ராணுவ ஸ்தானம் விஷயத்தில் அந்தச் சமஸ்தமும் கிரகிக்கக்கூடும், சாலை மாத்திரமாவது இருக்கக் கூடும்.

பிராகாரம்.

ஓர் பக்தி முதலாக அரையரை பக்தியாக விருத்தி செய்வ தால் திக்குகளின் சதுர அளவு முடிவுவரையில் ராணுவஸ்தான விதியில் பிராகாரமாகும். அந்தப் பிராகாரம் இரண்டு விதமாகக் கூறப்பட்டது. இராணுவஸ்தானத்தின் விசாலங்களை மூன்று நான்கு

ஐந்து பாகங்களாகவும், ஆறு ஏழு பாகங்களாகவும் செய்து வெளி யில் ஓர் பாகத்தை நீக்கி மத்தியில் மிகுதி பாகங்களை விட்டு நடுவில் பிராகாரம் கூறப்பட்டது.

ஒன்று அல்லது அநேக முற்றப் பிரதேசங்களோடு கூடின தாயும், சபையின் ஆகாரம் போன்ற மேல்மெத்தையோடு கூடின தாயும், அங்ஙனமன்றி மூலகிரகத்தி னுருவம் போன்றதாயும், அல்லது மண்டபத்தின் மேல்மெத்தையினல் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும், தலம் அதிஷ்டானம் பாதம் என முன்கூறின இவற்றைப் பார்க்கிலும் சிறிது குறைந்த பிரமாணத்தை யுடையதாயும், அந்தப் பிரமாணத்தினல் விருத்தி செய்யப்பட்ட உபபீடத்தை யுடையதாயும், அந்த அள வினல் விருத்தி செய்யப்பட்ட தலையணை என்னும் சும்மாட்டை யுடையதாயும், பாதம் என்று அடியிற் கூறப்பட்ட ஸ்தானத்தின் நிகளத்திற்குச் சமமான உயரமும் விருத்தமுமான தலையணையை யுடையதாயும், மூலக்கிரகத்தின் பிரதேசத்திற் குயரமான அதிஷ் டான ஸ்தலத்தோடு கூடினதாயும், அதில்லாததாயு மாவது சமமான பிரதேசத்தோடு கூடினதாயுமாவது இந்த ராணுவஸ்தானத்தைப் புத்திமானனவன் ராஜகிரக முதலானவற்றிற் செய்ய வேண்டும்.

துவாரப் பிரதேச முதலியன.

தேவர்கட்கும் மனிதர்கட்கும் விசேஷமாக ராஜகிரகத்திலும் புஷ்பதந்த ஸ்தானத்திலும், பல்லாடர் மகேந்திரர் கிரகக்ஷதர் இந்த ஸ்தானத்தில் மத்திய பாகத்தின் சமீபத்திலும் துவாரத்தையாவது அவ்வாறன்றி உபதுவாரத்தையாவது செய்ய வேண்டும். கோபுரத்தை (பட்டணத்தின் வாசற்படியை) ராணுவஸ்தானத் தோடு கூடினதாக விதியினற் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு சாலையை, சாலையின் பிரமாணத்தை அதிக்கிரமிக்காமற் செய்ய வேண்டும்.

கர்ப்பகிரகத்தோடு கூடினதாகவாவது. நடுவில் பக்தியோடு கூடினதாகவாவது ராணுவஸ்தானத்தின் விதியிற் கூறப்படும் வெளி யிலும் உட்பாகத்திலும் வழியோடு கூடினதாயும், நான்கு பாகமுதல் பன்னிரண்டு பாக முடிவுவரை பாகங்களாகச் செய்து, ஓர் பாகத்தை நீக்கி மிகுதிபாகத்தினல் மூலப்பிரதேச முதலானவற்றை புத்திமானு னவன் செய்ய வேண்டும். அதிஷ்டான முதலான ஆறு வர்க்க மானது யாதோ அதனளவை உபபீடத்தில் துவாரத்தி னுயரத்திற் காகச் சமமாகவாவது அதிகமாகவாவது கொடுக்க வேண்டும். ராணுவஸ்தானம் எங்ஙனமோ அங்ஙனமே இந்த விஷயத்தில் விதிக்கப்படுகின்றது. மூலகிரகப் பிரதேசத்தைப் பார்க்கிலும் சிறிது

குறைவாகவாவது செய்ய வேண்டும். பிராகாரம் கோபுரம் இவற்றின் உயரம் மூலகிரகத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும்.

கோபுரம்.

கோபுரத்தின் அலங்காரத்தைச் சாலையின் அலங்காரம் போற் செய்ய வேண்டும். சபையின் ஆகாரம் போன்ற சிரோகிரகத்தோடு கூடினதாயும், சாலையின் ஆகாரம் போன்ற சிரோகிரகத்தின் வேலையை யுடையதாயும், மண்டபத்தின் ஆகாரத்தோடு கூடிய தாயும், மேல்மெத்தையா லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும், முன்பாகத்தில் நடையோடு கூடினதாயும், பிராகாரத்தின் மத்தியில் மெத்தையைக் கோபுரத்தினது விஸ்தாரத்தின் மூன்று பாகத்திலிருந்து ஓர்பாகம், நாலிலோர்பாகம் ஐந்திலோர்பாகம் இருக்க வேண்டும். கோபுரங் களின் வெளிவருகிற வழி பிராகாரத்திற்கு வெளியில் இருக்க வேண்டும். கோபுரமும் ராஜுவஸ்தானமும் மூலவாஸ்துவின் பார்வை யுடையதா யிருக்க வேண்டும்.

அந்தப்புரம்.

நடுவில் ராஜஸ்திரீகளின் வீடுகள் உண்ணேக்கமான முகங் களை யுடையதாக இருக்க வேண்டும். பிரதானமான பட்ட மகிஷி யின் ஸ்தானத்தை இடது பக்கத்திற் கட்டவேண்டும். மற்ற ஸ்திரீ கட்கும் கிரகத்தின் வெளியில் சுற்றுப் பக்கத்திற் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வெளியில் யஜமானனுடைய இச்சையின் வசமாக மற்றவர் கட்கும் இருக்க வேண்டும்.

முற்றம்.

முற்றமானது பிரதானமாக இருக்க வேண்டும். அக்கி திக் கினது முற்றம் ஜ்வரரோகத்தை யுண்டாக்கும். தென்திக்கில் அரசர் கட்கு வெற்றியைத் தரும். தென்மேற்கிற் சத்ருவிருத்தி செய்யும். மேற்குத் திக்கில் புத்திரர் மித்திரரை மிருத்தியுண்டாக்கும். வாயு மூலையில் மரணம். வடக்குத் திக்கில் பொக்கிஷ விருத்தி யுண்டாக் கும். வடகிழக்கில் மரணமாவது நிச்சயம்.

அகழ்.

நான்கு பக்கத்திலும் அகழைச் செய்ய வேண்டும். இது ராஜ கிரகத்திற்குக் கூறப்பட்டது. தேவர்கட்கும் இதரமான ஜாதிகட்கும் முன் கூறியவாறு தகுதியானது.

கிரஹ ஆரம்பகாலம்.

இந்தக் கிரஹங்களின் ஆரம்பகாலமானது தனித்தனி இவ் விடத்திற் கூறப்படுகின்றது. சூரியன் கும்பராசியில் இருக்கும்போதா வது மகர ராசியிலிருக்கும் போதாவது கீழ்ப்பாகத்திற் கிரகம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். மேஷராசியில் இருந்தாலும் ரிஷபராசியில் இருந்தாலும் தென்திக்கு வீடும், சிங்கம் கடகமிவற்றை யடைந் திருக்கும் போது மேற்குப் பாக வீடும், துலாம் விருச்சிகம் இவற்றை யடைந்திருக்கும் போது வடக்குப் பாகத்தில கிரகமும் சம்மத மாகும். மற்ற நான்கு திக்கும் சம்மதமன்று. சூரியன் நின்ற திக்குக் காக (ராசியில்) எப்போதும் உண்ணேக்கமாகிய கிரகம் சம்மத மன்று. கட்டுவானுயின் அந்த வீடு வருஷத்திற்குள் கெடும்.

சூரியன் ஸ்தானத்தில் செய்யப்பட்ட வீடு யாதோ அந்த வீடு உண்மையாகத் தொந்தரவு செய்யும். அங்காரக னிருப்பில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கிரகக்ஷேத்திரம் நாசம் செய்யும். சனி பகவான் அடைந்திருக்கில் அவ்விடத்தில் வசிப்பவர்கட்குப் பசி பயமுண்டாக் கும். குருவின் ஸ்தானத்தில் கிரகம் தோட்டம் முதலானது சமஸ்த சம்பத்தைத் தருவதாக ஆகும். சுக்கிரன் க்ஷேத்திரத்தில் செய்யப் பட்ட கிரகம் எப்போதும் மங்களத்தைத் தரும். புதனுடைய ஸ்தான மானது விசேஷமான சுகத்தைத் தரும். சந்திரன் புருஷர்கட்கு விசனத்தையும் ஸ்திரீகட்குச் சுகத்தையும் செய்வான். இவ்வாறு ராசியின் பலன்களுண்டாகும். அம்சங்களிலும் இவ்வாறு அறியத் தக்கது அறிந்து இயற்ற வேண்டும். இவ்விதமாய் கிரகாரம்பத்தில் வைக்கும் செங்கல் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

வீடு கட்டக் கூடாத இடங்கள்.

பர்வதத்தினுடையவும் தேவாலயத்தினுடையவும் நிழலில் கட்டப்பட்டதாயும், நதிகளின் பிரவாகத்தினுல் பாதிக்கப்பட்டதாயும் உள்ள கிரகம் சோகத்தையுண்டு பண்ணுவதாக ஆகும்.

வாசஞ் செய்யக் கூடாத இடங்கள்.

இஷ்டமுள்ள கிரகத்தில், இடிந்திருந்தாலும் பிளந்திருந்தாலும் அவ்வாறு குறைவுபட்டிருந்தாலும், நாழ்ந்து தொங்கியிருந்தாலும், அகத்தி அலரி நந்தியாவட்டம் முருக்கு எருக்கு இந்த ஆறும் விருத்தி யாளுலும் வீட்டை நாசம் செய்யும். முருக்கு கருங்காலி ஆல் புளி அவ்வாறே கல்லால் இவை கிரகத்தில் விருத்தி செய்யத் தகாதன வாகும். கிராமம் முதலானவற்றில் சுபத்தைத் தருவதாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

சமமான நிகளத்திஞல் அளக்கப்பட்ட கிரகமானது பதத்தின் நிகளத்தோடு சமமாக இருக்குமாயின் அதைப் பார்க்கிலும் யுக்தமான வியயபாகத்தி னதிகமிருந்தாலும் அப்போது வீடு நன்றன்று.

சயனஸ்தானம்.

படுக்கை மேற்கு முகமாகப் பார்வை இருக்க வேண்டும். தென்முகப் பார்வையானது தோஷத்தைத் தரும், துவாரத்திற் பாதம் நீட்ட சம்மதமன்று. வடக்கு மேற்கு சிரசாக இருக்கக் கூடாது. போஜனமும் படுக்கையும் தூலத்திற்கு நேராகக் கூடாது.

வாசற்கால்.

சுபத்தைக் கோரினவர்கள் கிரகத்திற்கு வாசற்படியை தூலத்திற்கு நேராக வைக்கக் கூடாது, ஏகசாலையின் கிரகம் கட்டுகிறவன் முயற்சியுடன் தெற்குப் பாகத்திற் கட்டவேண்டும். தெற்கு வடக்குத் திக்குகளில் பராமரிக்கையின்றி இரண்டுஇரண்டு சாலைகள் செய்யத் தக்கன. மூலையில் சாலையைச் செய்யின் குடியிருப்பவன் சீக்கிரமாக நசித்துவிடுவான்.

தூலம்.

அந்தணர் கிரகத்திற்குத் தூலமானது கிழக்கு முனையாக வைக்க வேண்டும். அரசர்கட்குத் தெற்கு முனையாக ஆகும். வைசியர்கட்கு மேற்குமுனையாக இருக்க வேண்டும். சூத்திரர்கட்கு வடக்குத் திசையில் இருக்க வேண்டும். இது தூலத்தின் முனையின் விதியாகும்.

தூண்.

அந்தணர் அரசர் வைசியர்கட்கு இரட்டை ஸ்தம்பங்கள் கூறப்பட்டன. சூத்திரர்கட்கும் இதர ஜாதிகட்கும் ஒற்றை ஸ்தம்பம் சம்மதிக்கப்படுகின்றது. கருக்காலி வன்னி இவை அந்தணர் அரசர்கட்குக் கூடும். சிளிந்திரம் பிசிதம் இலுப்பை வைசியருக்காகும் ஸ்தம்பங்கள். நறுவிலி வேம்பு சிளிந்திரம் பிசிதம் சூத்திரர்கட்கு ஸ்தம்பத்திற்கு யோக்கியமாக ஆகும். கெட்டி மூங்கில்கள் யாவருக்கும் ஆகும்.

வீட்டின் பாகம்.

வீட்டினது ஆகாரத்தை வீட்டின் விஸ்தாரத்தை அளக்கிற முழத்தால், நான்கு பாகமுதல் ஐந்து பாகம் வரையில் அளக்கில் அது பாதவிஸ்தாரமெனக் கூறப்பட்டது. எவ்வளவு விசாலம் முழமோ அவ்வளவு அங்குலி சங்கிலியால் சமஸ்தமான வீடுகட்கும் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரம் இஷ்டமாகின்றது. வடக்குத் திசையில் அந்தணர் கிரகம் இருக்க வேண்டும். கிழக்குத் திசையில் அரசன் கிரகம் சம்மதிக்கப்பட்டது. தென்திசையில் வைசியர் கிரகம் இருக்க வேண்டும். மேற்குத் திசையில் சூத்திரருக்காகும்.

கிரகத்தின் நடுச்சுவர் ஸ்தம்பத்தின் நடுவை விட்டிருக்க வேண்டும், அதை யடைந்து இரண்டு துவாரம் மூலக்கிரகத்திற் கொப்பாக இந்தச் சாஸ்திரத்தில் சம்மதிக்கப்படுகின்றது. சமஸ்த வீதத்திஞலும் வேருக விருக்கின்ற சாலைகளிற் சேர்ந்த கட்டடத்தைச் செய்யக் கூடாது. தேவதையின் ஸ்தாபனமும் பலி கொடுத்தலும் சாலைகளில் விதிக்கப்படவில்லை. ஸ்தம்பங்கள் ஒன்றிற்கொன்று மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதாயும் துவாரமில்லாததாயும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதாய் இருக்க வேண்டும். மற்றவர்களின் வீடு முதலானவற்றில் இரண்டுஇரண்டு தூண்களாவது ஐந்து தூண்களாவது இஷ்டம்போல் இருக்கக் கூடும்,

கிரஹசாரம்.

சனிவேதை இருக்குமாகில் பொருள் நாசமாகும். சனி அதிசாரமாயின் கடஞல் பந்திக்கப்படுவன்.

அடுக்கு நிலை.

வைசியர் சூத்திரர்கட்கு மூன்றடுக்கு வீடும், அரசர்கட்கு ஐந்து அல்லது எழும், பிராமணர்கட்கு அவ்வாருகவே பதினேரு வேதிகைகளும் இருக்க வேண்டும். பாஷண்டாச்சிரமம் பெற்றவர்கட்கு இரட்டைச் சங்கியையாகிய நிலை விதிக்கப்படுகின்றது. கருங்கற் சுவர் மனிதர் வாசம் செய்யு மிடத்திற் கூடாது.

விழல் முதலானவற்ருலும் களிமண்ணுலும் மறைக்கத் தக்கதாயும், ஓட்டுப்பாளத்தால் மறைக்கப்பட்டதாயும், மரத்தால் கட்டப்பட்டதாயும் மூகம் இருதயம் நாபி இவற்றின் உயரத்தினளவிஞல் செய்ய வேண்டும்.

வாசற்கால்.

முக்கியமான த்வாரமானது வீட்டின் தெற்கு முதலான நான்கு பக்கங்களிலும் இருக்க லேண்டும். துவாரத்தினது கீழ்ப்பாகமானது தாழ்வாக வைக்கப்படுமாயின் வீட்டு யஜமானனுக்கு விருத்தியுண்டாகும். துவாரத்தினது புறம்பாக உயரமாக இருப்பது சத்துருவை விருத்தி செய்கிறதாக அறியத்தக்கது,

விசேஷமாகப் பிராமணர்கட்கு பல்லாடஸ்தானத்தில் த்வாரம் இஷ்டமாக ஆகும். அரசர்கட்கு மகேந்திர ஸ்தான மென்று அறியத்தக்கது. வைசியர்கட்கு ராக்ஷஸ ஸ்தானமாக அறியத்தக்கது. சூத்திரர்கட்குப் புஷ்பதந்தர் ஸ்தானத்தின் த்வாரமே கூறப்பட்டது. அந்தந்தத் திக்கதிபதிகளை யடைந்து துவாரத்தைச் சாத்திரப்படிச் செய்ய வேண்டும். மத்தியி லிருக்கும் சூத்திரத்திற்கு இடது பாகத்திலாவது த்வாரத்தைச் சாத்திரப்படிச் செய்ய வேண்டும்.

ஜலதாரை.

அந்த வீட்டுக்கு மீண்டும் ஜலத்வார ஸ்தானத்தைக் கூறப் போகின்றேன், ஜயந்தர் ஸ்தானத்திலும் மஹேந்திர ஸ்தானத்திலும் ராக்ஷதர் விரதர் ப்ரசர் புஷ்பதந்தர் சுக்ரீவர் பல்லாடர் கிரகர் முக்யர் இவர்கள் ஸ்தானத்திலும் ஜலத்வாரம் கூறப்படுகிறது. பிரமாவிற்கு எதிர்முகமாகவும் பிரமபாகமாகவும் இருக்கிற ஜலத்வாரம் விருத்தியைத் தடை செய்கின்றது.

ஆயம்.

ஒன்று மூன்று ஐந்து ஏழு இந்த அம்சத்தில் த்வஜாயம் சிம்ஹாயம் விருஷபாயம் கஜாயம் எனப்படும். இந்த ஆயமுதலானவையோ வெனின் கிழக்கு முதலான திசைகளில் அநுலோமக் கிரமமாக சுபத்தைத் தருங் கிரகங்கள். இரண்டு நான்கு ஆறு எட்டு இந்த ஸ்தானங்களில் இருப்பவர்கட்கு தூமாயம் சுனகாயம் காராயம் காகாயம் இவை ஆக்னேய முதலான மூலைகளில் காம்யாதிகளால் வர்ஜிக்கத் தக்கவை.

யாதொரு யஜமானனுடைய வீட்டிற்கு, த்வஜாயம் சிம்ஹாயம் விருஷபாயம் கஜாயம் இவைகளுளவோ அந்தக் கிரகத்திற்கு முகமானது மேற்கு வடக்கு கிழக்கு தெற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

த்வஜாயம் சிம்ஹாய ஸ்தானத்தை யடைகின்றது. சிம்ஹாயம் கஜாய ஸ்தானத்தை யடைகின்றது. ஸமஸ்தமும் விருஷபாயத்தினது ஸ்தானத்தை யடைகின்றன. விருஷபாயம் ஒராய ஸ்தானத்திலும் அடைகிறதில்லை. விருஷபாயத்தில் துவாரம் செய்யக் கூடாது. அங்ஙனமன்றி மத்தியிலாவது இருக்கக் கூடும். பிராமணர்கட்கு வடக்குத் துவாரம், அரசர்கட்குக் கிழக்குத் துவாரம், வைசியர்கட்குத் தெற்குத் துவாரம், சூத்திரர்கட்கு மேற்குத் துவாரம் சிறந்தது. நடுவில் மண்டபத்தோடு கூடின வீட்டினது ஏற்பாட்டில் இந்தச் சாலாத் துவாரம் கூறப்பட்டது.

தெற்குத்திக்கில் வெளிவாசற்படியைப் பல்லாடர் ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும். மேற்குப் பாகத்தில் மகேந்திர ஸ்தானம். வடக்குக் கிரகத்தில் கந்தர்வ ஸ்தானம். கிழக்குக் கிரகத்தில் புஷ்பதந்தருடைய துவாரம் விதிக்கப்படுகின்றது.

ஸ்தான விபரம்.

பிராமணர்கட்கு ஈசான்ய பாகத்தில் பாகசாலை விதிக்கப்படுகின்றது. அரசர்கட்கு ஆக்நேய திக்கில் பாகசாலை கூறப்படுகின்றது வைசிய்ர்கட்கு நிருதி மூலையில் பாகஸ்தானம் கூறப்படுகிறது. சூத்திரர்கட்கு வாயுதிக்கில் பாகஸ்தானம் விசேஷமெனப் படுகிறது.

கிழக்குத் திக்கில் போஜன ஸ்தானமும். ஆக்நேய திக்கில் பாகசாலையும், தென் திசையில் படுக்கையிடமும், நிருதியில் ஆயுதகிரகமும், அவ்விடத்தில் மித்ர ஸ்தானமும், மேற்குத் திக்கில் ஜல ஸ்தானமும், வாயு திக்கில் மாட்டுக் கொட்டாரமும், வடக்கே தனகிரகமும் இருக்க வேண்டும். ஈசான்ய திக்கில் நித்ய நைமித்திய காரியமாக யாகமண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

கஞ்சி உப்பு இவற்றின் பாத்திரத்தைக் கிழக்கு வடக்குகளில் வைக்க வேண்டும். அந்தரிக்ஷ ஸ்தானத்தில் அடுப்பும், ஸவிதாவின் ஸ்தானத்தில் உரலும், அர்யமர் ஸ்தானத்தில் போஜன ஸ்தானமும், இந்திராணியின் பாகத்திலாவது சவிதாவின் ஸ்தானத்திலாவது விவஸ்வரின் பாகத்திலாவது பாகமும், மைத்திர ஸ்தானத்தில் விவாகமும், இந்திரஜய ஸ்தானத்தில் க்ஷேத்திர தேவதையின் பூசையும் அறியத் தக்கது. அவ்வாறன்றி வாயு திசையிலாவது சந்திரதிசையிலாவது கூடும். விததரில் உபநயனமும், பித்ருக்கள் தௌவாரிகர் ஸ்தானத்திலும் சுக்ரீவரிடத்திலும் புஷ்பதந்தரிடத்திலும் பிரசூதிக்கிரகமும் இச்சிக்கப்படுகிறது. ஆபவத்ஸர் ஸ்தானத்தில் தனஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். ஆபரிடத்தில் குண்டம்

விதிக்கப்படுகிறது. மகேந்திரர் பாகத்தில் முற்றம். பிருதிவீதர ஸ்தானத்தில் அம்மி. பிருங்கராஜர் சுக்ரீவர் பித்ரு தௌவாரிகர் இவர்கள் ஸ்தானத்தில் அரிஷ்டகிரகம் இஷ்டமாக ஆகும். அவ் விடத்தில் உக்கிராண வீடு இருக்க வேண்டும்.

வாகனம் துவாரத்திற்குத் தெற்குத் திசையில் இருக்க வேண்டும். தேவேந்திரரிடத்தில் ஆயுத முதலானவையும், அங்ஙனமே மித்திர ஸ்தானத்தில் மித்திரர்களின் இருப்பும், ரோக ஸ்தானத்தில் உரலும் சம்மதிக்கப்பட்டது. பிருதிவீதரரிடத்தில் தனஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். நரகருடைய ஸ்தானத்தில் நெய் யும் ஔஷதமும் ஆகும். ஜயந்தரிடத்திலும் ஆபவத்ஸரிடத்திலும் பர்ஜன்ய ரிடத்திலும் சிவனிடத்திலும் முறையாக விஷத்தைப் போக்கும் மருந்தும், கிணற்றிற் கருகாமையில் வேதார்ச்சனையின் கிரகமும் இருக்க வேண்டும். சவிதர் முதல் அந்தரிக்ஷர் வரை வியஞ் சனத்தோடு கூடின பாகசாலை செய்யத்தக்கது. விததரிடத்திலும் பூஷாவின் ஸ்தானத்திலும் சாவித்ரரிடத்திலும் போஜனக் கிரகம் செய்யத்தக்கது. ருக்ஷர் பல்லாடர் சோமர் இவர்களிடத்தில் ஆஸ் தான மண்டபம் இருக்க வேண்டும். முக்யர் ஸ்தானத்திலாவது உரல் செய்யக்கூடும். (இவ்விடத்தில்) கணிகையர்களும் பிரசம் சிக்கப்பட்டன. முன்பாகவாவது இடது பாகத்திலாவது வாகனத் திற்கு விசேஷமாகக் கீர்த்தியைத் தரும்.

சதுர்க் கிரகமானது நடுவில் மண்டபத்தோடு கூடினதாகக் கூறப்பட்டது. வீட்டிற்குச் சமீபமான சுவரின் பேரில் ஜலம் வீழ்வது வீட்டிற்குக் கெடுதி யுண்டாக்கும். அவ்விடத்தில் கடின உத்பாதம். அந்த வீட்டிற்கு மங்களமன்று. இந்தச் சமஸ்தமும் கிரகவிஷயங் களிலும் சாலைகளிலும் சாதாரணமாக் கூறப்பட்டது.

முப்பத்தைந்தாவது - சாலாலக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

———:0:———

ஸ்ரீமத் காமிகாகம மஹாதந்திர கிரியாபாத பூர்வபாகம் கிரந்த மூலம் தமிழ்ச் சந்த்ரிகையுடன் முதற்பகுதி முற்றுப்பெறுகிறது.

———:※:———

திருத்தங்கள்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	6	ஶோபிதெ	ஶோபிதே
,,	19	சரணா	சரணோ
16	23	[illegible]	[illegible]
22	10	ஆயிர	ஆருயிர
24	2	[illegible]	[illegible]
26	11	[illegible]	[illegible]
,,	28	[illegible]	[illegible]
31	20	த்விஜோத்தம:	த்விஜோத்தமா:
௩௩	4	[illegible] [illegible]	[illegible] [[illegible]]
,,	23	ஜ்ஞயா	ஜ்ஞயா:
௩௪	15	[illegible]	[illegible]
௩௫	10-11	—	[illegible] (சேர்க்க)
௩௬	27	[illegible]	[illegible]
௪௧	23	[illegible]	[illegible]
௪௨	11	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible] [illegible]	[illegible] [illegible]
௪௫	20	[illegible]	[illegible]
௪௭	4	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௬௪௭	2	ஷாஜகாடிஂ	ஷாஜகாடிஂ
௬௪௮	6	ஸஎா ஸெரு	ஸஎா ஸெரு
,,	9	ஆகூி	ஆகூி
,,	18	ஹஸிஸொரி	ஹஸிஸொரிஃ
௬௪௯	2	ஶிஷெருாஷி	ஶிஷெருாஷி
,,	3	ஷெயொய	ஷெயொய
,,	19	—	ஶ்ராகஂ-கஅசு½ ஆ ஶ்ராகஂ-௩௧௩ (சேர்க்க)
௫௦	6	வஷவாஷய	வஷவஷய
,,	13	சூயாராயெயாய	சூயாராயயெயாய
௫௧	8	ரஷாய	ரஷாய
,,	11	ஹிவதஔா	ஶிவதஔா
,,	26	ஹீஂ ஹ்ரீஂ	ஹ்ரீஂ ஹ்ரீஂ
,,	27	ஹூஂ ஹூஂ தி	ஹூஂ ஹூஂ ஹூஂ தி
௫௨	6	கூராகூரா	தூராதூரா (பாடம்)
,,	22	ஷஸ்ருாஷ்ரீ	ஷஸ்ருாஃஷ்ரீ
,,	23	நஔாஜா	நஔாzஜா
௫௩	26	ஶயா ।	ஶயா ।(௩௩½)
௫௪	2	ஜதஃ ।	ஜதஃ । (௩௪½)
,,	4	ஹுாராஷிகடி ।	ஹுாராஷிகடி । (௩௪½)
,,	5	தயா ।	தயா । (௩அ½)
,,	6	நஃ ।	நஃ । (௪௪½)
,,	8	ஶெஷொதிகி வத ।	ஶெஷொதிகி வத । (௪௭)
,,	10	ஶமஃ ।	ஶமஃ । (௪௭½)
,,	12	ஷுாரு ॥	ஷுாரு ॥ (௪௫)
,,	13	௭அ-	௪அ-

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௫௪	20	வஜ்ஜஎ யயஎ	வஜ்ஜஎ நஎ யயஎ
,,	21	கூதஔா நஷயா	கூதஔா நஷஸா
௫௫	4	வாஜவாஷு	வாஷவாஷு
,,	5	வி०ஶு	வி०ஶு
,,	6	ஸதூாஜிபஂ	ஸதூாஜிஂ
,,	9	வீவிதி	வீவீதி
,,	10	வாஷூஶஂஶு	வாஷூஶஶு
,,	12	நாஶு	நாவ
,,	17	வா०ஶெ	வா०ஶெரு
,,	24	யொதூாஹீ	யொதூாஹீ
,,	26	ஹூணூ	ஹூணூ
௫௬	14	யாஜெஎ	யாஜெஜா
,,	20	ஷுாஜ	தூாஜ
௫௭	8	சூவயஶு	சூவயஶு
,,	13	ஶுஶயாவ தயொ... யொஃ ॥	ஶுஶயாவ தயா... ...யொஃ ॥ (அயிகவாஂஃ)
௫௬	5	நூகஃ ॥	நூகஃ ॥ (௧௨அ½)
,,	7	திஶுகஃ ॥	திஶுகஃ ॥ (௧௩௩½)
,,	9	நூஷெஸ ॥	நூஷெஸ ॥ (௧௩௫½)
,,	11	தஔெவ வ ॥	தஔெவ வ ॥ (௧௩௪½)
,,	13	ஶஹாஷவா ॥	ஶஹாஷவா ॥ (௧௩௭½)
,,	14	ஹுாயா ।	ஹுாயா । (௧௩அ)
௬௭	3	கீதீதடி	கீதிதடி
௧௦அ	14	ஶவாய ஶெஎஔெ	வநாயவ நமஔெ (வாரஂஷெஃ)
௧௧௦	4	ராஶாஔெநூ	ஸஜஜாஔெ । (வாரஂஷெஃ)

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
ககஉ	15	ஸாயயெதீஷி தம் ஹஷு ।	வ்யா ஜெர்மா ஜவிஷ்யதி (பாடபேதம்)
,,	15-16	—	வஹூாகூ நாமபெந ப-ஹுஜா ஸாய யெதீஷி தம் ஹஷு । (சேர்க்க)
,,	23	ஶிவெநெந	ஶிவெநெந
ககங	2	குஹூஜாஷ	குஹூஜாஷ
ககஅ	25	மெரஜெ	மெரஜழ
ககக	9	வாய	காய
கஉ0	5	ஊஹாரயா	ஊஹாரோயா
கஉக	26	மக்ஷுதி	வவம் மக்ஷுதி
கஉங	26	வாடா	வணா
கஉச	19	தஜெரூமா ந	தஜெரூமா ந
கஉரு	2	உ தூாவாஹநாதி	உ தூாவாஹ ந
,,	8	நிஷாஹம்	நிஷஹம்
கஉஎ	21-22	—	ஸாயெஸாவஹ்ம் ஸஊஹவக்ஷ தீவாஷூவா வவ ஹி । (சேர்க்க)
கஉஅ	4	கூாஸ ।	கூாஸ । ஙஅரு
,,	5	யா தழு । ஙஅரு	யா தழு ॥
,,	14	ஹொரவரெஸ ।	ஹொரஊரவரெஸ । ஙகூ0
,,	15	ஸஊநிதழு ॥ ஙகூ0	ஸஊநிதழு ॥
,,	24	நிதழு ।	நிதழு । ஙகூரு
,,	25	ஸமிஷா ॥ ஙகூரு	ஸமிஷா ॥
கஉகூ	8	ஒவ வா ।	ஒவ வா । ச00
,,	11	யஜெ ॥ ச00	யஜெ ॥
,,	18	வரெஸ ।	வரெஸ । ச0ரு
கங0	6	ஊஹியா	ஊஹியி
,,	7	ஸாயொஜயெஸ	நியொஜயெஸ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கங0	8	ய-ஹுவெ	ய-ஹுவ
,,	10	கவெூ......யெஸ ॥	கவெூ......யெஸ ॥ (குபிகவாடம்)
,,	24	விநூவெஸ ।	விநூவெஸ ॥ சஉ0
,,	26	வியாய வ ॥ சஉ0	வியாய வ ॥
கஙஉ	2	நிதழு ।	நிதழு ॥ சஙரு
,,	3	உயெஸ । சஙரு	உயெஸ ॥
,,	9	நவஹூமம்	நவஹூமம்
,,	12	யெஊயஃ ।	யெஊயஃ । சச0
,,	13	ஹூமழு ॥ சச0	ஹூமழு ॥
,,	15	ஸாமாவாம்	ஸாமாஹுவாம்
,,	22	மவாஜு ணா......தஃ ।	மவாஜு ணா......தஃ ।
,,	24	ஷிரொஃ ॥ சசரு	ஷிரொஃ ॥ [சசரு
கஙங	6	தாமி வ ।	தாமி வ । சரு0
,,	7	ஸஹ । சரு0	ஸஹ ।
,,	13	குயாஹுஊம்	குயாஹுஊம்
,,	16	ஹஹுஷி தாஃ ।	ஹஹுஷிகாஃ । சருரு
,,	17	வநாஃ ॥ சருரு	வநாஃ ॥
,,	26	பாமெயெஃ ।	பாமெயெஃ । சகூ0
,,	27	வதஃ ॥ சகூ0	வதஃ ॥
கஙச	10	யஜெஸ ।	யஜெஸ । சகூரு
,,	11	தரெ ॥ சகூரு	தரெ ॥
கஙரு	4	ஹாஜஃ ॥	ஹாஜஃ ॥ சஎரு
,,	5	ஹூஸ । சஎரு	ஹூஸ ।
,,	14	தாநு ।	தாநு । சஅ0
,,	15	ணழு ॥ சஅ0	ணழு ॥
,,	21	மகஷம்	மவெஷு
,,	24	யஜெஸ ।	யஜெஸ । சஅரு

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௬௬	2	ஸுவஸ	ஸுவஸூ
,,	8	க்ஷணெ:	க்ஷணெ: ௪௯௦
,,	9	திஷ்டா । ௪௯௦	திஷ்டா ॥
௧௬௭	2	ஶொெர: ।	ஶொெர: । ௫௦௦
,,	3	யெஶ ॥ ௫௦௦	யெஶ ॥
,,	12	யதெ ।	யதெ । ௫௦௫
,,	13	வ்ருதெ ॥ ௫௦௫	வ்ருதெ ॥
,,	22	யெஶ ।	யெஶ । ௫௧௦
,,	23	ஜந: ॥ ௫௧௦	ஜந: ॥
௧௬௮	7	நிவெஷெ	நிவெஷெ
,,	8	ஹ்ருதழ	ஹ்ருதழ । ௫௧௫
,,	10	வாந: । ௫௧௫	வாந: ॥
,,	19	மதழ ।	மதழ । ௫௨௦
,,	20	தெந வ ॥ ௫௨௦	தெந வ ॥
௧௬௯	4	கீர்த்தித: ।	கீர்த்தித: । ௫௨௫
,,	14	தயா ।	தயா । ௫௩௦
,,	24	ஸூஷா ।	ஸூஷா । ௫௩௫
,,	25	பூர்ணஶ்ருவ ॥ ௫௩௫	பூர்ணஶ்ருவ ॥
௧௭௦	9	௫௩௭½	௫௩௮
,,	,,	௧௦௧௫	௧௦௧௫½
௧௭௨	19	ஆனம	ஆன்ம
௧௮௮	21	ஞெஜ	ஞெத்த
,,	24	பூஹரா	பூஹரா
௧௮௯	14	வஸ்ராவெஷெ	வஸ்ராவெஷெ:
,,	16	பாஷிரி	பாக்ஷிரி
௧௯௦	14	ஷெவாஜ ஶ	ஷெவாம்ஶ ஶ
,,	22	யஜொ	யஜொ
௧௯௧	15	வபஷ்டு	கபஷ்டு
,,	19	ஹஜ ஹீ	ஹஜ ஹீ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௯௨	8	காவீரகழ	காவீரஜழ
,,	11	யாதர்மழ	யாத்தமழ
,,	15	பஞ்ஜிவா ஶ்ரீ	பஞ்ஜிவா ஶ்ரீ
,,	22	ஹெஶயாதிஷ்ராகம்	ஹெஶயாத்த்ராகம்
௧௯௩	10	ஸஹஸ்ராஜ	ஸஹஸ்ராஜ
,,	11	ஸஹஸ	ஸஹஸெ
,,	22	கெதகி	கெதகீ
௧௯௪	4	யதமா	யக்தமா
,,	8	கீடா	கீடா
,,	17	ஶவ்ருதெ ॥	ஶந்மதெ ॥ (பாரெஜஷ:)
,,	19	பூஸர்நாதெஷ	பூஸர்நாதெஷ
,,	23	த்ரிக	த்ரிவத
,,	24	ஸஹித	ஸம்ஹித
௧௯௫	3	ஶாம்ஸீஸி	ஶாம்ஸிஸி
,,	10	தாஸ்வாய	தாஸ்வாய
,,	11	தஷிமணிதம்	தக்ஷிமணம்
,,	17	ஸஷி ஷா	ஸஷிஷ்டா
,,	21	ஸ்ருதழ	ஸ்ருதழ
௨௦௪	20	பற்றி மூவுலகத்திலும்	பற்றிய யாவனொருவன் மூவுலகத்திலும்
௨௦௫	10	யயாஶக்தி	யயாஶக்தி
,,	19	உதரெ	உதரெ
,,	21	ஶ்வாக	ஶ்வாத்த
௨௦௯	3	ஸர்கரொ	ஸர்கரீ
,,	7	விஶாஷ	விஶாஷ
,,	9	ஸம்ஞாஹ	ஸம்ஞாஹ
,,	10	க்ரியா	த்ரியா
,,	11	ஸ்ஹீ:	ஸ்ஹீ:
,,	,,	ஷெவஷ்டாய	ஷெவஷ்டாய

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨௦௬	15	ஓ்ருஷுதி: கூஜாவெ	ஓ்ருஷ்யதி: கூஜாவம்
,,	16	வாத்ருனாஜக	வாத்ருனாஜக
,,	19	ஸிஹொவூதெ	ஸிஹொவூதெ
,,	24	ஶிவாஜக	ஶிவாஜக
,,	25	ரரஜகா	ரரஜகா
,,	,,	வெஜூஷ	வெஜூஷ
௨௦௭	2	ஓ்ருஷ்ஸ०ஆயா	ஓ்ருஷ்ஸஆயா
,,	4	ஹெநித்திக	ஹெநித்திகம்
,,	6	ஶூஜ	ஶூஜா
,,	7	ஜயூாயஜாஹ்ஸஆ கஆயீ	ஜயூயாஜாஹ்ஸஆ ஆயீ
,,	8	ஞயாஞிகழ	ஞயாதிதழ
,,	10	ஓ்ராமகதவியிநா	ஓ்ராமாகதவியிநா
,,	12	ஶ்ரூவாகம்	ஶ்ரூவாகம்
,,	15	பெகதணா	பெதணா
,,	18	கயூயகிம்	கயூயகிம்
,,	19	ஓஹகிநு	ஓஹகிநு
,,	22	ஜொவஜ்ஜஓ	ஜொவபெஜ்ஜஓ
,,	25	ஶ்ராவிகாஹெஷ	ஶ்ராவி காஹெஷ்
௨௦௮	2	கெஶகீடொ	கெஶகீடா
,,	3	வஞந	வஞவ
,,		கவயாஹெநாZஹ	கவயாஹெநாஹ
,,	,,	ஞாயகிகழ	ஞாயகிகழ
,,	4	ஹெஜகிஞதஜயகிம்	ஹெZஜகிம் தஜயகிம்
,,	5	ஷ்ாயகிம்	ஷ்ாயகிம்
,,	9	ஜஹ்ாஷ	ஜஹ்ாஷ
,,	12	ஹெநாZஹூதெ	ஹெநாஹூதெ
,,	,,	ஜரிவிரஜ	ஜரீவம் ரஜ
,,	15	ஹெஹூதஜரி	ஹெஹூதக ஹரி
௨௦௮	16		

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨௦௮	18	ஶிம்பெ ஷி	ஶிம்பொ தி
,,	19	ஹெஞவ	ஹெவவ
,,	,,	தவா	தயா
,,	20	கஷிஶ்ராணூவநவஸா	கஷிஶ்ராணூம் வநவஸா
,,	,,	ஶ்ருஹதீ	ஶ்யூஹதீ
,,	24	வஞகெக	வஞகெக
,,	,,	ஓ்ருஷ்ஸஹெஷூக	ஓ்ருஷ்ஸஹெஷூக
,,	26	யூஷம்	வயூஷம்
௨௨௬	13	இவைகளில் கிழக்கு... ......இருக்க வேண்டும்	இவைகளில் கிழக்கு முகமும், தெற்கு தென் கிழக்கு தென் மேற்கு மேற்கு குண்டங்கள் வடக்கு முகமாகவும் இருக்க வேண்டும்.
௩௨௮	25	ஆரகெூ	ஆரகெூ
௩௩௬	30	கஎ அஎ	கஎ அஎ $\frac{1}{2}$
௩௭௫	23	ஜணவம்	ஜணூவம்
௪௬௫	25	ஹஜா	ஜஹா
பதிப்புரை			
2	22	நைமித்திய	நைமித்திக
முன்னுரை			
6	13	ரிவாக	சிவாக
,,	18	மகெ்ளக	மகௌக
10	3	அவர்கள்	அவர்களால்

புத்தகங்கள் கிடைக்கும் இடம்.

சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத குருக்கள் அவர்கள்,
பொது க்காரியதரிசி,
தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்
11, தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை-1

சிவஸ்ரீ என். டி. தக்ஷிணாமூர்த்தி குருக்கள் அவர்கள்,
28, துர்காலயா ரோடு.
திருவாரூர், தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

சிவஸ்ரீ டி. அய்யாசாமி குருக்கள் அவர்கள்,
6, கந்தசாமி கொயில் தெரு,
பொள்ளாச்சி, கோயமுத்தூர் ஜில்லா.

திருத்தங்கள்

(இவைகளை முன் திருத்தங்களுடன் சேர்க்க)

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௬௮	18	ஹவிஷோபி	ஹவிஷாபி:
௬௬	15	ஜாதிப்ருத்ஸ்ய	ஜாதிப்ருதஸ்ய
௭0	4	நிக்ஞாநய	நிக்ஞாநாய
,,	10	நமோஸ்துதே	நமோஸ்துதே
௭௩	14	ஸகாஜ்ஞம்யம்	ஸகாஜ்ஞம்யம்
,,	18	பூர்வம்	பூர்வம்
௭௫	11	ஹாநஞ்சம்	ஹாநாநஞ்சம்
௭௭	7	ஸம்ஸ்பர்ச	ஸம்ஸ்பர்ச
௭௬	7	நந நந	நந ந
,,	9	விஷ்ணு வந்ரி	விஷ்ணுந்ரி
௧00	9	பூர்வக்த்வ	பூர்வக்த்வ
௧0௪	23	வக்ஷகே	வக்ஷகே
௧௧௨	17	பக்தி	பக்தி
,,	21	வொசு	வ்யாசு
௧௧௬	6	சாநஞ்ச	சாநாஞ்ச
௧௨0	27	ஜ்யேஷ்டா	ஜ்யேஷ்டா
௧௨௪	7	ஸஹ்யவக்ஷம்	ஸஹ்யம்வக்ஷம்
௧௨௫	7	க்ருசிதஸ்யபு	க்ருசிதஸ்வபு
௧௨௬	7	பக்ஷ்யா ஷவ	பக்ஷ்யா ஷய
௧௨௭	14	வௌரக்ஷ	வௌரக்ஷம்
,,	24	வாஹ	வாஹ்ய
௧௩௨	10	தபிகல்ய	வபிகல்ய

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௩௨	14	யூபிவெத	யூபிவெந
,,	16	யூபிவதி	யூபிவஂதி
,,	26	நாZZநஶஹ	நாZZஶஹ
,,	27	யூபிவ தீவெஷு வ	யூபிவெ தீவெZய
,,	,,	வெநவெஜ	வெநவெஜெ
௧௩௩	18	வெஸளஹாஷூநெ	ஸளஹாஷூணெ
௧௩௪	17	கஜஂஜூக்ஷ	கஜஞூக்ஷ
௧௩௫	25	தாக்ஷ-ஞ்ஷஂ	தாக்ஷ-ஞுஷஂ
௧௩௬	5	வஜ	வஜ
,,	12	ரவெஸ	ரவெஷு
,,	21	ரயெZக	ரவெயெக
௧௩௭	5	நூவெஷ	நூவெஷூக
,,	9	ஊஂஞாய-ா	ஊஂஞாய-்
,,	13	ஸுபிதுஂ	ஸுபித்ருஂ
௧௩௯	17	மாயத்ரு	மாயத்ரூா
௧௪௦	3	ஞாயொ	ஞூாயொ
௧௮௮	8	ஸஸூஜ	ஸஸூஜ
௧௮௯	9	ஹூஂகார	ஹூஂகர
,,	18	ஶாஜவஷு ரத்ஂ	ஶாஜவஷு ஸுதஂ
௨௦௫	6	கவபிவாகா	கவபிவகா
௨௦௬	12	ஶபிவ-ாஜி	ஶபிவ-ாஜி
,,	14	ஶக்தி	ஶாக்தி
,,	19	வஷஂ	வஷஂ
௨௦௭	11	ஶாகுவஸ	ஶாகுவஷு
௨௧௧	16	ஸ வபிஜூ	ஸஂவபிஜூ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨௨௧	21	நிஜதள ஶக்திகொ	நிஜ-தள ஸூஷுகொ
௨௨௩	10	ரதிாத்ரு	ரதிாத்ரு
,,	14	ஷிகாரஸூ	ஷிகாரஸூ
௨௨௪	6	ரதெூக	ரதெூக
௨௩௨	7	ஹூஂப	ஹூஂப
௨௩௩	3	கஂஂப	கஂஞூ
௨௩௪	4	விக்ஷணா	வீக்ஷணா
௨௩௫	7	ஜஜெ	ஜஜ
௨௩௬	7	நாவீ	நாவீ
,,	25	வெளஷஜெந	வளஷபஜெந
௨௩௯	17	ஜகவாவ-ூ	ஜகவாவ-ூ
௨௪௦	2	பெநதெவஂ	பெதெவஂ
,,	10	பெ-ாஹி	பெ-ாமி
,,	20	நிம-ஹூஷொ	நிம-ஹூஷா
,,	,,	ஷெஹாஜி	ஷெஹாஜிஃ
௨௫௩	13	ஜயா	ஜவா
௨௫௪	13	ஹொாபஂ	ஹொாபஂ
௨௫௮	3	1கஜ-்	கஜ-்
,,	14	ஸிஜாய-்	ஸிஜாய-்
,,	18	நிஂநமா	நிநூமா
,,	23	வா - 1 ஸவ-ஂ நிஂநமஃ	(நீக்க)
௨௯௨	7	விஜமொராக	விஜமாமொராக
௨௯௩	10	கிராமெஜெஃ	கிராமெதஃ
௨௯௪	4	விஶீஷா	விஶிஷா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உசுரு	6	நං ந	நஓந
,,	17	ஶயனாரාஞ	ஶயனாரஞ
உசுசு	2	அக்நேயபூமி	ஆக்நேயபூமி
உஎச	2	ஸாதா ந	ஸாதா நா
உஎசு	6	நிං ந ஹாංஹඃ	ந ஓஹா ஓඃ
,,	14	நவெத்த	நவெத்தா
உஎஎ	20	வஷிவாரி	ஹஷிவாரி
உஅக	4	ஷெஶ்யவඃ	ஷெஶ்யவඃ
உஅஉ	18	வரீஷ	வாரீஷ
உஅஎ	2	வணாா நஓா நா	வணாா நாஓ நா
,,	3	கதாாணாං	கதாாணாං
,,	13	ஷிஜாஷி	ஷிஜாஷீ
உஅஅ	11	ஹஷிவா ஈாං	ஹஷிவா நாං
,,	13	ஸாக	ஸ்ாக
,,	17	ஹ்ருஓாஷி	ஹாஓாஷி
உசுரு	7	ஓංபவெ	ஓண்பவெ
உகூஎ	17	ஜංவொ	ஜண்வொ
ஙOக	7	வாவீ	வாவி
,,	10	வ தாஹஶ	வ தாஹஶ
ஙOஎ	23	ஓஹං	ஓஹං
ஙOசு	21	ஹாஹொඃ	ஹாஹாඃ
ஙகO	17	வுகவு	வுகவு
,,	22	கயாංணி	கயாணி
ஙஉங	20	கீதி தா	கீதி தா
ஙஉச	14	ஸூதிඃ	ஸ்ரூதிඃ (வா)

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
ஙஙசு	27	ஶாஸெ	ஶாஸ்ரெ
ஙஙசு	3	தெவ	தெவெ
ஙசO	2	ஶஷணு	ஶக்ஷணு
ஙசங	26	தயாஹ்ரிய	தயாந்ரிய
,,	28	ஸංவா	ஸංவ்ரா
ஙசச	7	வஷி	வஷி
ஙசஅ	18	ஸநவிய	ஸத்வீய
ஙசசு	3	ஹ்ருஸவீய	ஹ்ருஹவீய
,,	6	காய	காய
,,	14	ஓஹா	ஓஹா
உருஎ	19	ஹ்ருாஶඃ	ஹ்ருாஶு
உருஅ	2	ராத்ரு	ராஓ்ரு
,,	19	வாயவ்ர	வாயவெ்ர
உசுச	3	ஸாஜெ	ஸ்ராஜெ
,,	7	ஸீந்தி	ஸீந்தி
,,	22	த்ர்தவா	த்ர்க்ஷா
உசு	6	யாஹா ஹா	யாஹா ஓஹா
உசுஅ	5	தஹஜெதெ	தஹஜெதெ
ஙஎO	16	தெகா நாං	தெஹகா நாං
,,	20	வொஹெ்ர	வொ ஹ்ர
ஙஎச	10	தீவாவி	திவாவி
ஙஎசு	20	காஶீரா	காஶேரா
,,	21	ஓ்ரதா	ஓ்ரதா
ஙஎஎ	3	காவஶஸ்ரா	காவஶயஸ்ரா
ஙஎசு	2	யூஸீ தாஸ்த	யூஸி தංஸ்த

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௩௮௧	12	[illegible]	[illegible]
௩௯௨	21	[illegible]	[illegible]
௩௯௪	10	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
௩௯௬	10	[illegible]	[illegible]
௩௯௭	21	[illegible]	[illegible]
௩௯௮	6	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
௩௯௯	7	[illegible]	[illegible]
௪௦௦	9	[illegible]	[illegible]
௪௦௯	8	[illegible]	[illegible]
௪௧௦	3	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
௪௧௬	3	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
௪௧௭	10	[illegible]	[illegible]
௪௨௨	24	[illegible]	[illegible]
௪௨௭	19	[illegible]	[illegible]
௪௩௦	15	[illegible]	[illegible]
௪௩௨	7	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
(FOREWORD)			
I	33	Pudukkottai	Devakkottai

—:0:—

தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்க வெளியீடுகள்

1.	கிரியாக்ரம த்யோதி– பூர்வம் தீக்ஷாவிதி	(கிரந்தம்-தமிழ்)	12 00
2.	,, அபரக்ரியாவிதி	(,, ,,)	5 50
3.	,, சைவஷோடசப் பிரகாசிகை	(,, ,,)	2 50
4.	,, விக்நேச்வர பிரதிஷ்டாவிதி	(கிரந்தம்)	4 00
5.	,, சிவப் பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	7 50
6.	,, தேவி பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	4 50
7.	,, சுப்பிரமணிய பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	4 00
8.	,, பவித்ரோத்ஸவவிதி	(,,)	2 50
9.	,, த்வஜாரோஹணவிதி	(,,)	அச்சில்
10.	,, மஹோத்ஸவவிதி	(,,)	7 00
11.	,, பிராயச்சித்தவிதி	(,,)	2 50
12.	ஸ்ரீமாரியம்மன்ஸ்தாபனம்	(,,)	1 25
13.	ஸ்ரீசாஸ்தா பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	1 50
14.	பிரதிஷ்டா அஷ்டாதச கிரியாவளி	(,,)	5 00
15.	நித்யார்சனவிதி – காரணாகமம்	(கிரந்தம் – தமிழ்)	2 50
16.	சித்தாந்த சாராவளி	(,, ,,)	20 00
17.	காமிகாகமம் – பூர்வபாகம் (முதற்பகுதி)	(,, ,,)	30 00
18.	காமிகாகமம் – பூர்வபாகம் (இரண்டாம் பாகம்)	(,, ,,)	அச்சில்
19.	மகுடாகமம்	(கிரந்தம்)	அச்சில்
20.	கௌமார சம்ஹிதை	(நாகரம்)	1 00
21.	குமாரதந்த்ரம்	(,,)	10 00
22.	சகலாகமசார சங்கிரஹம்	(,,)	5 00
23.	காமிகாகமம் – பூர்வபாகம்	(,,)	40 00
24.	காமிகாமம் – உத்தரபாகம்	(,,)	அச்சில்
25.	போதாயன பூர்வபிரயோகம் —கனகசபாபதீயம்	(,,)	20 00